

Hüseyin Durmuş 3

- şiirler -

Yayın Tarihi:

12.08.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

10 Muharrem

Muharrem onunda, Kerbela çölü,
Mübarek kanların aktığı yerdir.
Peygamber soyunun ol gonca gülü,
Aşk ocaklarını yaktığı yerdir.

Zalim yok etmeyi, zannetti kanda,
Lanet`e uğradı iki cihanda.
Bütün o canların bittiği anda,
Bir çift ela gözün baktığı yerdir.

Ondört asır geçti acı duruyor,
Hakkı bilen canlar, hakka varıyor.
Gönüller uyanmış yara sarıyor,
Yaralı yüreğin kalktığı yerdir.

Kerbela çölünün kanlı haki si,
Bir yudum suyu, sunmayan saki si,
Şah`ı merdan Ali nin nesli paki si,
Ebediyet tacın taktığı yerdir.

Durmuşoğlum derki; kinim olmasın,
Kimse kardeşinden, kanın almasın.
Lain belasını benden bulmasın,
Kinin surlarını yıktığı yerdir.

Hüseyin Durmuş 3

100. yılında ondokuz mayıs

Ondokuz mayısın yüzüncü yılı
O günden bu güne İstikbâl bizim.
Özgürlüğü tattık millet olalı
Döndük geleceğe istiklâl bizim.

Her türlü zorluğa göğüs gerildi
Yokluklar içinde savaş verildi
Amaç bağımsızlık, oda görüldü
Temelleri sağlam istiklâl bizim.

Gaflet ve delalet batırır halkı
Uyuşur ruhları kaybolur ülkü
Sahip çıkmaz isen alırlar mülkü
Koruyup kollarız istiklâl bizim.

Aydınlık yarınlar için çalışan
Bilgiyle yoğrulup ona ulaşan
Gelişmiş gençlerle dünya dolaşan
Bir halkımız varsa istiklâl bizim.

Tembel gidişatın sonu batıştır
Durmuşoğlu od'u yakıp tutuştur
Gelişmeye göre insan yetiştir
İlelebet sürsün istiklâl bizim.

Hüseyin Durmuş 3

18 Mart

On sekiz mart; Çanakkale
Emperyalist dibe vurdu
İman dolu yürek kale,
Yıkılmadı dimdik durdu.

Orda bir söz, ahit oldu,
Nice canlar şehit oldu.
Yerler gökler şahit oldu,
Tarih yazdı bütün ordu.

Hint ve anzak, boş(i) man geldi. (*)
Türlü çeşit düşman geldi
Kalan kaldı, ölen öldü
Müttefikler kaçıyordu.

Teknik taktik hepsi çoktu
Güçlerinden şüphe yoktu.
Aklına da şunu soktu
Boğazlardan geçmek zordu.

Şimdi düşman, dost kaynaştı
Menfaati var oynadı.
Durmuşoğlu buna şaştı,
Neden nasıl diye sordu?

Hüseyin Durmuş 3

30 Ağustos

Ağustos ayıdır Türk'ün iklimi
İmkansızdı zafer, aştılar bu gün.
Sömürgeci ister, bozmak şeklimi,
Tutmadı hesabı, şaştılar bu gün.

Yiyecek lokması yok bir ahali,
Perişan milletin böyleydi hali.
Terketmemek için bu son mahali,
Cepheden cepheye koştular bu gün.

Her savaşta zafer, varsa da belki,
Türk'ün bu zaferi türünün ilki.
Bağımsızlık Türkte ezeli ülkü,
Azimli yürekler coştular bu gün.

Gençler unutmasın şanlı zaferi,
Sonuca ulaştı kutlu seferi.
Boşuna ölmedi Türk'ün neferi,
Bendlere sığmadı taştılar bu gün.

Tutsaklığa merak saran gafiller,
Gafili de besler hain, sefiller.
Ezelden zafere koşan gönüller,
Durmuşoğlum aşkla hoştular bu gün.

Hüseyin Durmuş 3

Absürd şiir

Marstan mı, Karstan mı, yoksa hırgan mı?
Derin derin nefes alıp verilir.
Bu akıllar acep yeni kurstan mı?
Bilemezler burum burum burulur.

Laçkalaşmış eski düzen kurumlar,
Eski der de başka demez yorumlar.
Zanneder ki ayrı hal ve durumlar,
Hal ve durum iyi kötü kurulur.

Alengirli işler çağın icadı,
Bir icatla nice nesil kocadı.
Çöp kamyonu bin ton pislik bocadı,
Kıyı bucak bir çok yerde durulur.

Duran dursun, soran sorsun neyleyim,
Neylemenin şartı neyse eyleyim.
Dağarcıkta birşey varsa söyleyim,
Boş lafların yükü çeken yorulur.

Balıklardan asla yemem yunusu,
Hamsi tava bu işlerin bonusu.
Durmuşoğlum neydi şiir konusu?
Merak bu ya hala bize sorulur.

Hüseyin Durmuş 3

Acı sızı duymadın mı

Ey sevmekten korkan yürek
Boş çarpmaya doymadın mı?
Bilmez misin? Sevmek gerek
Boşa gönül koymadın mı?

Sözüm aşk'a geldi yine
Birkez olsun sende dene
Aşksız gezdin bunca sene
Geçip gitmiş saymadın mı?

Adın sanın sormadılar
Bir sevdada görmediler
Sana hiç yüz vermediler
Acı sızı duymadın mı?

Aşk yok ise hayat nedir?
Hayatından misal getir.
Kaybolunca gönül hatır
İnsanlıktan caymadın mı?

Durmuşoğlu var diyesi
Dilsiz, sağır, kör duyası.
Bitti ömrün sermayesi
Bu hayata kıymadın mı?

Hüseyin Durmuş 3

Acıları tatmak aşkın kanunu

Seni sevdiğimi anlaman için
Bu şiiri sana yazdım güzelim.
Değişse bedenim, ağarsa saçın
Aşk için açılan kalbe girelim.

Bir türlü durmuyor, geçiyor hayat
Saklarsam eyleme geçmiyor niyet
Sende bana sevgi var ise şayet
Geri kalan ömrü mutlu sürelim.

Gençlikteki duygu şimdi başkadır
Vuslat olmasa da yönü aşkadır
Her kaçan fırsatın sonu keşkedir
Keşke demekten se sonu görelim.

Geçer gider zaman intikam alır
Geriye pişmanlık hatıra kalır.
Ayıplanmaz sevda, herkesde olur
Sevdada murada bizde erelim.

Durmuşoğlu boşa sıkma canını
Kerem, Mecnun bile dökmüş kanını
Acılardan tatmak aşkın kanunu
Acılar yetmez se can mı verelim?

Hüseyin Durmuş 3

Açmak istesin

Kalbin kapısını açacak olan
Sevgiyle kilidi açmak istesin
Sevda kanalından geçecek olan
Aşk köprüsü kurup geçmek istesin.

Aşk ateşi düşüp yüreğin yansa
Sevda meclisleri adını ansa
Dikenli dallarda bir güle konsa
Aşkın bahçesine uçmak istesin.

Hicab ile varsın yarin yanına
Öldürüp nefsini sarsın canına
Gerçek aşkı bulan bakmaz sonuna
Ölümden korkmazki kaçmak istesin.

Yaşam dediğin de sınırlı zaman
Nefsin isteğine verir mi aman?
Mülkü aşk'a tercih etme çok yaman
Aşkı bulan mülkü saçmak istesin.

Yaşamaya zevki sevdadır veren
İnanıyor buna her akli eren.
Aşkta pişman olmaz gerçeği gören
Durmuşoğlu görse açmak istesin.

Hüseyin Durmuş 3

Adamım

İltifatlar ele, bize bakan yok,
Bir gün gelir oda, olur adamım.
Onca ikazlar zerre takan yok,
Elleri bağrında kalır adamım.

Hayıflanmak boşa, çaresiz durum,
Bu yolun vardığı mekan, uçurum.
Bakarsın sarsılır düzen ve kurum,
Felek intikamını alır adamım.

Zaptolmaz arsızlar, şımarık gezer,
Melanet te olur, mazlumu ezer.
Haksızlık incitir, kalbleri üzer,
Elbet belasını bulur adamım.

Ben sana söyledim onca sitemi,
Karalar bağladım tutup matemî.
Katillerin kanlı gömlek totemi,
Nefesiyle kanı solur adamım.

Durmuşoğlum neden? Düzenin bozuk,
Garkolup evhama edersin yazık.
Gün gelir canlı da kesilir rızık,
Bakarsın aniden ölür adamım.

Hüseyin Durmuş 3

Adın mı kalır?

Birliğin kıymeti bozuluncadır
Dağılıp gidenden bütün mü olur?
Temelin derini kazılıncadır
Temelsiz, direksiz çatın mı Kalır?

Herkes uyanırken ayık kalmayan
Evvel yıkılıandan ibret almayan
Yıkılan ocağa sahip olmayan
Zeminden tavana katın mı kalır?

O ayrı şu ayrı ben se apayrı
Böyle bir fikirin olur mu hayrı?
Dağınıklık bizde bitsede gayrı
Bozguncu, düzeni satın mı kalır?

Alem beğenirken kendi aklını
Hataya düşersen, bozar şeklini
Dağılan yurdundan seyret naklini
Seyr-ü sefer eden yatın mı kalır?

Isınır ateşde yumuşar demir
İlahi kanun bu var olan emir
Yan gelip yatsan da tükenir ömür
Durmuşoğlum artık adın mı kalır?

Hüseyin Durmuş 3

Adnan dayım

Bir dayım var idi evvel emirde,
Şakacı, sohbetli hoş birisiydi.
Uzun yıllar kaldı Eskişehir de,
Taniyan da şehrin bir yarısıydı.

Hoş sohbet dedim ya, tanırdı herkes,
Dostlarıydı Türk, kürt, lazı ve çerkes.
Terzi ismailin dükkkanı merkez,
Sohbet kovanının bal arısıydı.

Bir kızı var idi büyüttü onu,
Yengem bir yanıydı, kızı bir yanı.
Kızı kaldı ondan geriye anı
Onun için hayat kızı ve karısıydı.

Ansızın duydum ki çok hasta olmuş,
Erimiş bir deri, bir kemik kalmış.
Bir haber geldiki hastanız ölmüş,
Gördüğüm, rengin en sarısıydı.

Durmuşoğlum; dayım birden ölünce,
Kahroldum, üzüldüm onu görünce.
O kavuştu hakka yerli yerince,
Sohbet mirasının kim varisiydi?

Hüseyin Durmuş 3

Adsız kahramanlar

Adı sanı var elbette,
Tevazuyu bilir onlar.
Ya sılada, ya gurbette,
Bilinmezde kalır onlar.

Varlık bilmez, yoksul çoğu,
Umur etmez varı yoğu.
Gözetmeden batı, doğu,
Aynı hava solur onlar.

Çok derine dalınmadan,
Rütbe paye alınmadan,
Bahaneler bulunmadan,
Hemen hazır olur onlar.

Yaşamları mahzun, garip,
Her zorluğa göğüs gerip,
Bir çok şeyi noksan görüp,
Derde çare bulur onlar.

Değişmez ki saf tıyneti,
Taşıyorlar kalb ziyneti.
Düşünmeden can kıymeti,
Durmuşoğlum ölür onlar.

Hüseyin Durmuş 3

Ağız tadı

Kılıç gibi keskin kının içinde,
Çıkarsan kesecek, çıkmaz gereksiz.
Riyakarlık büyür kinin içinde,
Çıksa dost mu olur? Olmaz yüreksiz.

Olgunlaşır insan, çürümez ama,
Olgun insan esas benzer adama.
Ne neşeye eğil, ne derde gam'a,
Her bir durum sende, kalmaz süreksiz.

Zaten cehalet de, cehlin bıçağı,
Cahil de bilmenin, müzmin kaçağı.
Sanki kendi bulmuş, uçan uçağı,
Gökten yere iner, durur meraksız.

İnsan huylarından bahsedip biraz,
Ortaya çıkardık, var ise maraz.
Bazısın iç yüzü kurtlanmış kiraz,
Açıp bakiverin kazma küreksiz.

Yazdık ca yazılır, bitmez sayısı,
İnsanın hatası kendi kuyusu.
Ağız tadı elbet işin iyisi,
Durmuşoğlu tatmaz, balsız böreksiz.

Hüseyin Durmuş 3

Akıl ona yüktür çünkü

Kr inatc aklszdir
Acabası yoktur çünkü.
Düşüncesi ekilsizdir
Algı ekli tektir çünkü.

Söz söyleyip kalbi kırar
Musibeti başa sarar
Her adımda şüphe arar
Kalbi daim çektir çünkü.

Anlamadan kabul eder
Kabulsze kinler güder
Her hatada bedel öder
demesi haktır çünkü.

Demez asla hata nerde
Dar olsa türlü derde
Srnpte kalır yerde
Kvrlması çoktur çünkü.

Durmuşoğlu ğt yetmez
Kzgnlğ asla bitmez
Birkez olsun akıl etmez
Akıl ona yüktür çünkü.

Hüseyin Durmuş 3

Akıl seni ikiye bölmüş

Gel derdine yan dostum, hemde hayıflanarak
Hayıflanıp döğün sen, ruhsal direncin ölmüş.
Teslimiyet yasın tut, halinden utanarak
Mahcup olmaktan korktun korktuğın başa gelmiş.

Gece gaflette yatan kaderine razıdır
Gördüğü düşten kalan yüreğinde sızdır
Bir sözcüktür kaderin oda şimşek hızıdır
İtirazda güç var dı, düzen elinden almış.

Kamu hali bütündür dertleri de müşterek
Ağlayıp sızlasam da var mı bana bal börek?
Gerçi bana ne gerek, gerçekten korkar yürek
Yüreğimin boş yeri zaten korkuyla dolmuş.

Gerçeklerden korkardın şimdi dinle hikayet
Ne hak hukuk ararsın varsa bile rivayet
Hüküm erk'in elinde kime dersin şikayet?
Beslediğin ümitler daha baharda solmuş.

Biraz benlik var idi sürüye döndü millet
Çekildin kabuğuna, dışını sardı zillet
Suçlu bulunur elbet, suçun yoksa sen hallet
Durmuşoğlu bu akıl seni ikiye bölmüş.

Hüseyin Durmuş 3

Akil olun demekte

Elalem bin türlü millet toplayıp,
Birlikteyiz, kuvvet doğar demekte.
Hepsine bir güzel cila kaplayıp,
Tek tek ham yapıyor, yutup yemekte.

Uydurur tarihi, uydurur dili,
Bölük gibi durur, bütündür ili.
Bütün dünyanın da cebinde pili,
Kumanda elinde gülümsemekte.

Bozar; kafasına göre de yapar,
Her türlü nimeti kendine kapar.
Tanrıya inanmaz, o güce tapar,
Tapılsın, kendine de istemekte.

Akil onda, para onda ve silah,
Silahın gücüyle, yücelmiş ilah(!)
Gün gelir dünya da bulunca felah,
Hesap günü geldi, o titremekte.

Dedik ya birliği güçte görüyor,
Bu güçle her başa çorap örüyor.
Felaket katarı bize yürüyor,
Durmuşoğlum akıl olun demekte.

Hüseyin Durmuş 3

Akla zarar

Çıldırın çıldırabildiği kadar,
Zaten aklımda, çıldirmalara var.
Bu yükü kaldırabildiği kadar,
Ya dayanır, yada tamamen şaşar.

Sevilerek geldik, sevinci bulduk,
Sevgilimiz vardı, sevgili olduk.
Aşkın acısıyla sararıp solduk,
Artık aklım, başka acılar duyar.

Anlamsız geçen şu günlere inat,
Kendimde gelişti,düşünce sanat.
Sanat la şekillenen o kainat,
Tutmuyor aklımda bir türlü ayar.

Zaman incelirken sonuna doğru,
Gök sancılar bürür o narin bağı.
kayboluş gözlenir kendine doğru,
Vicdanlar tarttığı suçları sayar.

Durmuşoğlu tan`da doğan gün batar,
Günü gelir hayat aldığıın satar.
Ufuklarda güneş gecede yatar,
O gece semadan bir yıldız kayar.

Hüseyin Durmuş 3

Aklı erdi

Gün dolanır vakterişir
Sık deşeriz sinmiş derdi.
Derdi çokla kim görüşür,
Görüşen de hesap verdi.

Genç duygular coşuverir
Yüreğini sevda bürür
Isısında yağlar erir
Çiğ kalanı kendi yerdi.

Tükettiğin ömür karar
Saklı kalır fayda zarar
Günü gelir hesap sorar
Bunu bilmek ruhu gerdi.

Pişmanlıklar hayli yaman
Ne yapsak da geçer zaman
Ne fırsat var ne de aman
Göz önüne hâli serdi.

Hayat oyun ben kör ebe
Yakalandım oldum sobe
Durmuşoğlu et se tövbe
Tevbe yetmez akli erdi.

Hüseyin Durmuş 3

Aklı selime

Deccal avanesi kalkmış geliyor,
Bakın; ondan sonra olan zulüme.
Millet de olanı haktan biliyor,
Onun için koşar, gider ölüme.

Amaç bu değil mi? Hilâl'in haç'ın,
Anlaşın halinden tok olan, açın.
Her şey insan için, insan ne için?
Bilenler yönelsin akli selime.

Şimdi mazilerde kalan o anlar,
Anıları saran eski zamanlar.
Neler döndüğünü anlar, insanlar,
Numunedir diye bakar halime.

Her şeyin içine sinmiş sinsilik,
Sinsiliğe takoz olan aksilik.
Birde yozlaşır sa, mevcut kişilk,
Bozar sözlerimi vurur dilime.

Durmuşoğlum devir çarpaşık işte,
Modifiye kabus, yer alır düşte.
Gerçek saklı ise rüya görüşte,
Gerçeğin yorumu geçti elime.

Hüseyin Durmuş 3

Aklım almaz

Uçtu gitti çılgın dolar
Cep delindi bütçe dolmaz.
Piyasada milli para
Ne yapsada çare olmaz.

Düşük dolar göğe çıktı
Kaybetmekten millet bıktı
İflas çöktü, yuva yıktı
Bu haldeki saç mı yolmaz?

Ortam kaos terör vurur
Yanar yürek, ilik kurur
Artan zamlar nasıl durur?
Bu sorular cevap bulmaz..

Denilir ki, bu dış güçtür
Dışa doğru para göçtür
Durum kötü demek suçtur
Öyle ise, adam kalmaz.

Gerçi iyi günler gördük
Deniz bitti sona erdik
Bu sarmala nasıl girdik?
Durmuşoğlum aklım almaz,

Hüseyin Durmuş 3

Aklın vicdanıyla barıştığından

İnsanlık kalmadı yeter miktarda
Siyaset kanlara doluştuğundan
Sonra çare ara usta aktar da
Kalbin dış yüzeyi buruştuğundan.

Böyle sürer ise elbet batarız
Haksız görsek dahi yine tutarız
Kuyruklu yalanı yalar yutarız
Nefis, vicdan ile vuruştuğundan.

Herkez kendisini haklı görmekte
Haklı serzenişe tepki vermekte
Türlü yolsuzluğa akli ermekte
Rakip takım ile yarıştığından.

Yaşam oyununda biterken bölüm
İnsafa gelem yapmayıp zulüm
Yoksa zalim iken yakalar ölüm
Ölüme korkular karıştığından.

Rafa kaldırmadan hakkı hukuku
Adaletle kuşat bütün mahlûku
Durmuşoğlu hakkı sen doğru oku
Aklın vicdanıyla barıştığından.

Hüseyin Durmuş 3

Aklıymış meğer

Önemsenmez şiir, hakaret varken
Kötü söz baldan da tatlıymış meğer!
Yalakalık küfür, günah yağarken;
Kalaylamak bundan haklıymış meğer!

Leyla da aşk kalmaz, Mecnun da sevgi
Yılışık yüzlerde cimcivik övgü,
Arkadan söylenen bin türlü sövgü
Bu dili kullanmak farklıymış meğer!

Makbulmüş küfürün çoğunu diyen
Muteberdir ölü etini yiyen.
Ortamına uygun kisveyi giyen
Alem-i ervahta saklıymış meğer!

Ey, edebiyatı gönlündeki zat
Sen gönül hoşnut et ağıyara inat.
Bilinir ki yazın, bundandır sanat
Şiir, kalbimizin aklıymış meğer!

Durmuşoğlu dilde, düştü seviye
Morardı şeklimiz döndü maviye
Kalb cehennem narı diller haviye
Ateşin yüreğe nakliymış meğer!

Hüseyin Durmuş 3

Alem başka

Abidik gubidik muhabbetler,
Kafede barda.
Masada çekingen yok,
Alem kesilmiş hovarda.
Hello, selam, baay, naaber,
Bana yaz,fesbuktayım,
İfadeler bu minval,
Resimler saçma, duvarda.

Nereden geldim yahu,
Bu alem başka bambaşka.
Hele hiç yok ben yaşta,
Sahi ne işim var burada?

Hüseyin Durmuş 3

Alem bilmekte

Derin derin çekme nefes içine,
Burnuma kötü kokular gelmekte.
Oyunlar girmekte işin içine,
Bir ben bilmiyorum alem bilmekte.

İlkin ürkütmeden soy ma başlanır,
Alttan yavaş yavaş oy ma başlanır.
Baktılar ki Türk bu işten hoşlanır,
Onlar gıdıklarken, Türk de gülmekte.

Çünkü; milletin kendi yenisi yok,
Kültürüne kendince, yeniyi sok.
İşi anlayınca olursa da şok,
Kahrı pek sever, kahrından ölmekte.

Halimize bakın, şaşkın balığız,
Her halükarda biz neden yoluğuz?
Alem de akıl yok, bizler alığız,
Her gelen aklımdan bir şey çelmekte.

Gaflet helak'e gidilen yolbaşı,
Hıyanet, gafilin eski yoldaşı.
Akli evvel, bu kervan da kolbaşı,
Durmuşoğlu, işbu hali bilmekte.

Hüseyin Durmuş 3

Alem i sen

Kimler dertli, kimler şendir?
Ne bilirsin? Alemi sen.
Afran tafran kibirdendir,
Gir gönül'e alem isen.

Hor görmekte mana nedir?
Tüm horluklar kendinedir.
Bir naçar'a çare getir,
Şad edersin alemi sen.

Bir selamı ver kardeşe,
Kardeşlikte olsun neşe.
Yönünü de dön güneşe,
Yay nurunu alem isen.

Dünya görev dünyasıdır,
Sorumluluk, manasıdır.
İnsan olmak en hasıdır,
Yüreğe koy alemi sen.

Durmuşoğlum kendi alem,
Öyle yazar levh ü kalem.
Bütün dertler bir de elem,
Hepsini çek alem isen.

Hüseyin Durmuş 3

Algılama

Bu hayatı sordum, akli erene,
Ağlamakla başlar, sonu hüzündür.
Dedim; n'etmek gerek, aşkı verene?
Dedi; aşksız hayat, zaten hazindir.

Ben bir varlık isem, neye yararım,
Yararım belliyse, neden ararım?
Bir miskin kul olmak esas kararım,
Anlattığım düzen, hece vezindir.

Ömür aşaması bahardan kışa,
Düzen bozulursa, bakılmaz yaşa.
Yaz bahar ayların seyir temaşa,
Boynun büküldüğü mevsim, güzündür.

Gelmek istemezdim, yoktur amacım,
Her zevk'ü sefalar oldu yamacım.
Binlerce pişmanlık, derinde acım,
Kalb ağlasada, yaş akan gözündür.

İşte Durmuşoğlum, hayat misali,
Herkes anlatıyor onca meseli.
Bir hayat sürdün deli veya veli,
Ne olursa olsun, belki özündür.

Hüseyin Durmuş 3

Alim-ilim

İlmi inkar ne akıldır?
İnsan için ilim gerek.
Tanrıya giden bir yoldur,
Çünkü; insan eder merak.

Hem öncesi, hem sonrası,
Bu alem bilme dünyası.
İlimdir ruhun mayası,
Merakla çırpınır yürek.

Öncesinde neler oldu?
Acep neler sona kaldı?
Bir mucit bir icat buldu,
Tembel der ki nene gerek.

Tanrının sıfatı Alim,
Alimin hüneri ilim.
İlme karşı susar dilim,
İlim insan için gerek.

Durmuşoğlum git Alimle,
Ayrılmaz bu yol ölümlle.
İnsan oğlu da ilimle,
Diker bir gün göğe direk.

Hüseyin Durmuş 3

Amasya

Göge ağmış yalçın taşlar,
Tepesinde şahin kuşlar,
Kapıkayadan şehir başlar,
Amasya`ya gittin mi hiç?
Tarihin en eski şehrine.

Bazan suyu yeşil olur,
Bazan bulanır durulur,
Yalısında pazar kurulur,
Bir tepeden baktın mı hiç?
Buranın yeşil nehrine.

Tarih yağmış bu şehire,
Güneş vurmuş bu nehire,
Ferhat`ın içtiği zehire,
Aklını birkez taktın mı hiç?
Hesabını sor Şirin`e.

Sultan Beyazıd-ı Veli,
Yavuz Selim Han`ın ili,
Misket elmasının gülü,
Lezzetini tattın mı hiç?
Tatmalıdır ilaç yerine.

Şehrin iki yanı dağlık,
Nehrin kıyıları bağlık,
Durmuşoğlu esen sağlık,
Birkez merak ettin mi hiç?
Gel de bak yiğidine,erine.

Hüseyin Durmuş 3

Analar yüreği

Söyle bana söyle nedir?
Bu acıların gereği.
Allahtan da revamıdır?
Yanar anneler yüreği.

Besle büyüt, getir yaşa,
Görev çıkmış dağa taşta.
Bir kazadır gelir başta,
Yıkılır evin direği.

Zulmü meslek edinenler,
Kötülüğe didinenler,
Bela diye fır dönenler,
Zulümdür gerçek ereği.

Kavga döğüş bitse bari,
Yiğit sevse güzel yari.
Yurdum olsa barış yeri,
Barış insanlık gereği.

Durmuşoğlum şunu bilir,
Emri haktır vaki olur.
Yiğit ölen, erken ölü,
Yanar anneler yüreği.

Terör olaylarında ve maden kazalarında yitirdiklerimizin anısına.

Hüseyin Durmuş 3

Aniden

Arzuların diri olduğu anda,
Duygu da yıldırım çakar aniden.
Sevda ateşleri kaynar sa kan da,
Kor olur yüreği yakar aniden.

Toy zamanlarını saran bulutlar,
Delice coşar sa yağar umutlar.
Akla hükmetmeyen emir komutlar,
Yasak mevzilerden çıkar aniden.

Özleme uzanan yolun sonunda,
Vuslat da bulunsun sonun yanında.
Var sa ümitler de doğsun anında,
Yok sa sevenler de bıkar aniden.

Ölümüne aşklar yaşam düşün de,
Hayat paha etmez gönül işin de.
Deli gönül ise aşkın peşin de,
Başını belaya sokar aniden.

O günler bahardır yaza varacak,
Bir zaman gelecek iklim duracak.
Durmuşoğlum başın taşa vuracak,
Aklına bin soru takar aniden.

Hüseyin Durmuş 3

Anjiyodan haber var

Anjiyonun sonucunda,
Ne tedavi ne de tanı.
Onca doktor başucumda,
Muallakta kodu canı.

Kapalıdır yüzde yetmiş,
Ahi kalmış vahı gitmiş.
Bizim ki itiraz etmiş,
Öldürmeyin sağ insanı.

Çıktık ordan geldik eve,
Şükreyledik seve seve.
İhlayıp çökse de deve,
Kalkar yolculuk zamanı.

Balon stend takılmadı,
Bize doğru bakılmadı,
Hipokrat da sokulmadı,
Anılmadı adı sanı.

İşte şimdi durum yarım,
Hasta halim ile varım.
Durmuşoğlu şu kararım,
İlaç sulandırısın kanı.

Hüseyin Durmuş 3

Anladım

Ŗu gönlüme Tanrı konuk olunca;
Ŗeriat neyimiŖ ben de anladım.
Hak nebi dergahı dersi verince,
Kırk makamı ayrı ayrı anladım.

Nebi dedi; olsun saf itikadın,
Hakkın katında temiz duyulsun adın.
Hakkı bulmak olsun gerçek sanatın,
Tarikat da mana nedir, anladım.

Doğru yol odur ki, iman olmalı,
Yoksul, yetim hakkı gerçek kalmalı,
İŖareti haktan bilip almalı,
Marifetten, maksat nedir anladım.

BirleŖerek yollar birlik olunca;
Bu birlikte bize miras kalınca,
Lezzetini piŖen hamlar bulunca,
Hakikat da mana nasıl, anladım.

DurmuŖođlum derki; hamdım olmuŖum,
Bir damlada engin derya bulmuŖum.
Dört kapı da makam kırktır bilmiŖim,
Ders eyledim iŖbu sırrı anladım.

Hüseyin DurmuŖ 3

Anlamaya çalışmak

Bazan öylesine yaşanır hayat,
Amacı zaten yok, gerçeği farklı.
Sonra, maksat hasıl olur sa şayet,
Farkına varırda nükseder aklı.

Vebal ulaşınca hem kendisine,
Uyanırda koşar imdat sesine.
Öyle ya; geçenin telefisi ne?
İşinin iç yüzü kalbinde saklı.

Yol alırken bezgin, bıkkın şu ömür,
Her şekile girer dövölen demir.
Kaderindir diyen, ilahi emir,
Senin bu davana dermiki haklı?

Bir şeyin ardına akıl düşün ce,
Dolanır beyinde binbir düşünce.
Her gizin altını biraz eşince,
Kalmış bilinmezde gömü, pasaklı.

Tükenen zamanın kalanı da dar,
Bilinçsiz bitişin idraki mi var?
Sadece bir bölüm içindedir yar;
Durmuşoğlum birtek orda uyaklı.

Hüseyin Durmuş 3

Anlamı var mı

Bir sıkıntı varken ortalık yerde
Güvence duymanın anlamı var mı?
Tüm olaylar seni salmış sa derde
Zevklere doymanın anlamı var mı?

Cümle alemlerde davan görülür
Görülen davada defter dürülür
Başına bin türlü çorap örülür
Önemsiz saymanın anlamı var mı?

Kendini kandırmak akla ziyandır
Ziyanı ortada, ayan beyandır
Uyuyan ruhları hemen uyandır
Şeytana uymanın anlamı var mı?

Melanet kuşatıp, sarıp sarmalar
Erin de gecin de gelir tirmalar
Geriye düşürür gafil durmalar
Yerinde saymanın anlamı var mı?

Durmuşoğlum işe akıl ermeli
Oynan oyunu iyi görmeli
Oyuna oyunla yanıt vermeli
Oyundan caymanın anlamı var mı?

Hüseyin Durmuş 3

Anlar kendince

Ömrümün içine sızmış gizlice
Benden sonrada var hemide önce.
Bazan yavaş akar bazan hızlıca
Saymaya başladım yıllar geçince.

Uzun uzadıya sürmüyor lâkin,
Ne yapıp etsende geçmiyor sakın.
Çıkıyor bir nefes, geliyor sukûn
Kurtulan görmedim ondan kaçınca.

Çok anlam yüklenir bomboş geçse de
Pişmanlık yurduna konup göçse de
Alem bu şerbetten bir tas içse de
Gerçeği görürsün kendin içince.

Haktan hikmet iner, fırsat yaratır
Kimi üretkendir, fayda üretir
Kimi inat eder boşa diretir,
Ne batılca gider ne de hak dince.

Gizlilik azalır bilgi artınca
Herkes kendisini iyce tartınca
Yaşam kavramını toprak örtünce
Durmuşoğlu hakkı anlar kendince.

Hüseyin Durmuş 3

Anlatmış dilim

Türkçe derim Türkçe, anlayan anlar,
Onca sevdaları anlatmış dilim.
Türkçesiz geçmemiş bütün zamanlar.
Özge ağıtları ağlatmış dilim.

Her milletin kendi lisanı vardır,
Söyler birbirine anlamak zordur.
Çinden avrupaya uzanıyordur,
Nice diyarları bağlatmış dilim.

Gönüllerde sevda olmuş, eyleneş,
Rebab da, tanbur da, saz da neylenmiş.
Kıvanç da, tasa da destan söylenmiş,
Yakmış yürekleri dağlatmış dilim.

Bir edep içinde olur duamız,
Dilimizdir bizim varlık davamız.
Yurdumuz, suyumuz, temiz havamız,
Engin ırmakları çağlatmış dilim.

Durmuşoğlum elin dilin den bilir,
Türçesini söyler, bilmezden gelir.
Sahip çık diline anca düzelir,
Bir çok kazaları atlatmış dilim.

Hüseyin Durmuş 3

Annenizi hiç üzdünüzü?

Sağken kıymetini bilmedim öldün,
Sen ölmedin bizler kahrolduk anne.
Evlat diye hürmet görmedin yandın,
Sen yakmadın bizler kavrulduk anne.

Herkes anne anar, bir tatlı sözle,
Ben ne söyleyeyim ve hangi yüzle?
Evlat da yaşlandı sen yolun gözle,
Sen bakmadın bizler savrulduk anne.

Muhabbet bağında od`lar yakıldı,
Araya cahillik derdi sokuldu.
Kahrettim kendime, gönlüm yıkıldı,
Sen yıkmadın bizler devrildik anne.

Pişman olmam şimdi neye yaradı?
Teselli bulacak bir söz aradı
Aklım, anıları tek tek taradı
Sen çıkmadın, bizler çevrildik anne.

Durmuşoğlum yarın mizan kurulur;
İyiden kötüden hesap sorulur.
Defterler açılır, boynun burulur,
Sen bükmedin, bizler eğrildik anne.

Hüseyin Durmuş 3

Ar eyliyor

Örüğünü söken beygir
Yazı yaban dar eyliyor.
Sulu şeyler süzen kevgir
Kaba şeyler var eyliyor.

Beraberce düğme delik
Takılınca kitler ilik
Ne güzellik ne şirinlik
Sağlam özün yar eyliyor.

Sende aynı yoldan geçtin
Söz bağlayıp yemin içtin
Ne ektinse onu biçtin
Hasat alan kâr eyliyor.

Acı sözü dosta diyen
Hangi dosta verir güven?
Her mahfilde kendin öven
Öz güveni zor eyliyor.

İşbu halden yürek dağlı
Görür bilmez elin oğlu
Dertliysede Durmuşoğlu
Söz etmeye ar eyliyor.

Hüseyin Durmuş 3

Ar gelir ona

Bir avuç yüreği sakla bakalım,
Kainata sığmaz dar gelir ona.
Şöyle bir kalbini yokla bakalım,
Sevgisiz çarpışlar, zor gelir ona.

Ézel ve ebedi toplayıp çarpar,
Önceden sonraya gözünü kırpar.
Aşk ile sevdayı gönülde çırpar,
Sevdanın mayası yar gelir ona.

Anlayıp dinlemez içi coşanda,
Zamanıda geçer aşka koşanda.
Kaynayan aşkının hacmi taşanda,
Yokluğun kavramı var gelir ona.

Cehennem ateşi biraz sönüktür,
Çünkü kalb ateşi, aşka dönüktür.
Évren büyükse, kalp daha büyüktür,
Hakka eğilmekte kar gelir ona.

Sevgi meselinde ben mana oldum,
Kalbim kapanırsa manasız kaldım.
Durmuşoğlum yolu ben anca buldum,
Benim geç kaldığım ar gelir ona.

Hüseyin Durmuş 3

Ara son

Bilinen, bilinmeyen;
Sonradan öğrenilmiş.
Gidilip dönülmeyenin,
Bilinmezlikler de işi.

Bir öncesi, bir sonrası,
Belki varoluş sırası.
Ezel''le ebed arası,
Varım demektedir kişi.

Kilo, dara, ölçü, tartı,
Geçen eksi, kalan artı.
Aramak bulmanın şartı,
Bu bir hesabın bilişi.

Yön bulanda batı, doğu,
Yönünü şaştı bir çoğu.
Koy mizana varı yoğu,
Kurtarsın ağır gelişi.

Ben ki senin derdindeyim,
Var içinde numuneyim.
Durmuşoğlum nasıl, neyim?
Ara, sonmudur? Ölüşü.

Hüseyin Durmuş 3

Arama güzel

Gönlüm hüznlerde, gözlerim ıslak,
İmkansızı aşk ta arama güzel.
Özlem buselerle titrerken dudak,
Dökülen zülfünü tarama güzel.

Nasılsa hayalde, öyle kalır da,
Aklımı başımdan çeker alır da.
Her türlü derdime neden olur da,
Merhem olmaz benim yarama güzel.

Mutluluk hayalde, onu özlerim,
Bakar uzaklara yolun gözlerim.
Sevdalara türkü olan sözlerim,
Kapatır kendini harama güzel.

İstemezsen güller, açmasın solsun,
Dilersen gönlüne mutluluk dolsun.
Her şeyde öncelik hep sende olsun,
Göz koyma ecelde sırama güzel.

Güzellik sanadır, sevmeler bana,
Güzellikte aşk bulunur insana.
Durmuşoğlum can'ı bağlamış cana,
Canda başkasını arama güzel.

Hüseyin Durmuş 3

Aramak için

Bir kitabı okumak,
Bilmek anlamak için.
Madem bildin anladın,
Uygula sen hak için.

Çün ilimden fakirsin,
Hangi dilden şakırsın?
Anlamadan okursun,
Bunca emek yok için.

Kişi sözün bilmeli,
Yol yordama gelmeli.
Gerekir se ölmeli,
Hakkı anlamak için.

Anlamaktır kararım,
Bilmez isem sorarım.
Kaybettim se ararım,
Gerçek aramak için.

Yol seçtin se kendine,
Durmuşoğlum sözün ne?
Mana derim ben yine,
Hakk'a uzanmak için.

Hüseyin Durmuş 3

Aramak isteyen elbet düşünür

Yar sinesi yasak, kim sarar beni,
Soğuk sarmalarda elbet üşünür.
Yittim anılarda, kim arar beni,
Aramak isteyen elbet düşünür.

Hüzüne garkoldum dünyam karardı
Kahrolan bedenim soldu sarardı
Yarda vefa olsa, beni arar dı
Aranmaz muhabbet elbet aşınır.

Geçen zamanların ortakdır derdi
O yarin de yaşı kemale erdi
Bana cevreyledi zararın gördü
Zarar ömür boyu elbet taşınır.

Geri dönülmeyen yolun sonunda
Kim istemez biri olsun yanında?
Hem sıkıntı çöker en dar anında
Sıkıntı bedende elbet kaşınır.

Durmuşoğlu kalbin olur mu tamir?
Kırıklar içinde harcandı ömür.
Artık duyulun ca ilahi emir
Ecel varsa mezar elbet eşinir

Hüseyin Durmuş 3

Argolu şiir

Alo; şıst, şıst merdanoz,
Akşam, akşam nerdanoz?
Canım sende bilirsin,
Her zamanki yerdenoz.

Nasıl yani, içtin mi?
Halden hale geçtin mi?
En sonun da düştün mü?
Türlü türlü derdenoz.

Ėfkarlayan içecek,
Ömür hasat biçecek.
Aşık olan geçecek,
Yardan değil, serdenoz.

Aşk yaratmış yaradan,
Değmiş sana aradan.
Senin halin sonradan,
Benimkisi türdenoz.

Durmuşoğlum naşladı,
Esrük haller başladı.
Kim okur sa haşladı,
Şaşa kaldım birdenoz.

Hüseyin Durmuş 3

Arıyor ve soruyor

Şu son zamanlarda arıyor insan,
Erdemli bir kişi varmıdır diye?
Haliyle irfan"ı soruyor insan,
Hepsi bir arada zormudur diye?

Bilgi çağındayız, bilmemek olmaz,
Ruhum irfanından ayrı da kalmaz.
Cahil halini de hiç aklım almaz,
Aklın alacağı darmıdır diye?

Ortalık bir yere sorsam sorumu,
Aculcu hemence yapar yorumu.
Belli ki bilgide noksan durumu,
Sorarım noksanlık, armıdır diye?

Biz neyi ararız, neler buluruz?
Bulurda bir nebze memnun oluruz.
Gerçi bir çok şeyden mahrum kalırız,
Merakım, mahrumluk yarmıdır diye?

Şonrasında hayat akıyor öyle,
Öylesi de varlık, yaşar neşeyle.
Durmuşoğlum sende birşeyler söyle,
Söyle ki bulduğun karmıdır diye.

Hüseyin Durmuş 3

Arıza

Bir düzen içinde işler makine,
Bir çarkını bozsan arıza çıkar.
Akar su yönünü döndürsen dikine,
Dolar koyaklara bendini yıkar.

Suya misal insan, gider ileri,
Gösterir çabayı artar değeri.
Değişmez vücudu, canı ciğeri,
Her şeyler aynıysa ondan da bıkar.

Tarih olur bize geçen zamanlar,
İbret alan bu gün'ü iyi anlar.
Hayal ateşinde tüter dumanlar,
Varır gelecekte bir ışık yakar.

Gün batıya gider doğayım diye,
Geceleri sizden koğayım diye.
Su, göklere çıkar yağayım diye,
Atar cevherini şimşekler çakar.

Durmuşoğlum kesme, artır hızını,
Dertleri dökerek öttür sazını.
Deyip destanını döktür yazını,
Anlayan anlar, anlamayan bakar.

Hüseyin Durmuş 3

Artık hata kılmaz asla.

Türk; bir fikir edinmeden
Hiç bir öğüt almaz asla
El kahrını çeker durur
Öz derdine dalmaz asla.

Din diyerek göz kapayıp
Has kültürün eder kayıp
Cümle el'i kardeş sayıp
Kardeşliği bulmaz asla.

Bak yurdunu kimler böler?
Hasını için hayır diler
Ev'e küser, ele güler
Düşmanlıkta kalmaz asla.

İttifaklar kurdu zarar
Müttefiki fırsat arar
Dostluğunda Türk'ün karar
Hiç arama, olmaz asla.

Ey Türk, titre uyan derken
Durmuşoğlu duydu erken
Bunca zorlu işi varken
Artık hata kılmaz asla.

Hüseyin Durmuş 3

Asılır gem'e

Bedenler çürüyüp toprak olunca
Sakladığın aşkı mezar'a deme.
İnsandan geriye anı kalınca
Anılar dönüşür hayal iklimine.

Onca zaman boşa geçip gitmiştir
Giden ömür ile fırsat bitmiştir
Kendi nefesine de zulüm etmiştir
Yok olan sevgisi dönecek kime?

Var olanı yaşa böyledir hayat
Yaşamı durdurmaz iyiye niyet
Aşk, kendi gücünde ödetir diyet
Senin özlem gücün giderken güme.

Sevgiler coşunca gönül eylensin
Gönülde kalanı diller söylesin
Lâlolmuş bir dili gönül neylesin
Terse dönmüş balık gelir mi yeme?

Kalbin halâ aşkı tanıyor iken
Aşk, pişir taşır yanıyor iken
Durmuşoğlu aşık sanıyor iken
Dizginleri takmış asılır gеме.

Hüseyin Durmuş 3

Aslı astarsızı gömleğin kolu

Belleğinde dolu gereksiz olgu
Ne bir örnek sunar ne doğru yolu.
Yöneltir yanlışsa saçma bir algı
Ruhu kuruntuyla tamamen dolu.

Gölgesi dev gibi, kendisi cüce
Yaslanıp bir güce, uyur her gece.
Beleş yaşamına bulur bilmece
Aslı astarsızı gömleğin kolu.

Sapkın bilgisini doğru sanarak
Düzenini kurar tam inanarak.
Angut tayfası da hemen kanarak
Şaşırır tayfalar sağı ve solu.

Sanrıyı Tanrıya çevirir akli
Halkı batıl görür kendini haklı
Mistik dünyasına sokarak şekli
Şekil köle eder kendine kulu.

Şaşkınlık ruhlara girmeyi görsün
Bakıpta gerçeği görmeyen körsün.
Böylesine Allah akıllar versin
Aklına sahip ol ey Durmuşoğlu.

Hüseyin Durmuş 3

Astarı ver üste der

Tembellikler iliğe -işleyince hasta der,
Ne verirsen aliğa -daha yok mu usta der.

Herkes neyse o olur -geçinmeye yol bulur
Mistik havadan solur -kalbim her an yasta der.

Öyle tipler görürsen -hem beraber yürürsen
Astarlı yüz verirsen -astarı ver üste der.

Görse devlet büyüğu -ters döndürür kayığı
Sarhoş eder ayığı -hizmet olsun dostu der.

Böyle yüzşüz asalak -her devirde tam yalak
Durmuşoğlunda kulak -şikayetim, seste der.

Hüseyin Durmuş 3

Aş peşinden

Ne hayaller suya düştü
Vazgeç gönül düş peşinden
Düşle yanan yürek pişti
Aksın gözden yaş peşinden.

Sıkıntılar geçer sandım
Sandığımdan hep aldandım
Ateşlere düşüp yandım
Şu akılsız baş peşinden.

Dert çoğaldı umut bitti
Umursuz yar çekip gitti
Nefsim derde sabır etti
Şifa varsa koş peşinden.

Gölge serin idi yazın
Serin soğuk oldu güzün
Böyle mevsim sürmez uzun
Döner gelir kış peşinden.

Alem bulmuş kolay işi
Yalar yutar beleş aş
Durmuşoğlu dağı taşı
Gezer durur aş peşinden.

Hüseyin Durmuş 3

Aşığa öğütler

Aşkın muhatabı sevdalı kuldur,
Aşk ile şehveti birlik anmayın.
Aşk dediğin bitmez tükenmez yoldur,
Kavuşmayı hemen acil sanmayın.

Sevda yanar kalbe düşer, aşk olur,
Zaman geçer mevsim döner, aşk kalır.
Yanan kalbin ateşini aşk alır,
Çekemezsen iş bu dertle yanmayın.

Aşk; vehimdir, hüznün, kaygı tasadır,
Ezelden ebede böyle yasadır.
Kutsanmaz sa aşkın ömrü kısadır,
Heves geçer, çürük dala konmayın.

Neye yarar insanoğlu cihanda?
Olmasaydı böyle duygu insanda.
Dönüştürür başka şeye biranda,
Kötü nefsin oyununa kanmayın.

Aşk denilen cevher, hayat hızımdır,
Aşık olmak insan için lazımdır.
Durmuşoğlum her aşk kalbde sızımdır,
Sızı yoksa aşk da yok, aldanmayın.

Hüseyin Durmuş 3

Aşık maşık

Uzunları yakma şöför,
Gözlerimi aldı ışık.
E Ka Ge de çıktı efor,
Uzman baktı, dedi aşık.

Tedbir şaştı, çarpıp durur,
Dilim damağımda kurur.
Bunun sonu neye varır?
Hap bir tane, şurup kaşık.

Tahlil yaptık bozuk çıktı,
Faturalar kazık çıktı.
Gönül bu sevdadan bıktı,
Onun için küser maşuk.

Ne yapayım ben hekimi,
Sevda hakkın bir hükümü.
Artırıyor hep yükümü,
Belim bükük, aklım şaşık.

Durmuşoğlum çeker çile,
Azan dertler geldi dile.
Yanaş anbulans acile,
Yarası var, kalbim aşık.

Hüseyin Durmuş.

Hüseyin Durmuş 3

Aşık maşuk can olmuş

İnsanlara aşkı haram edenler
Haram sizde damar içi kan olmuş
Sizin yüzünüzden ölüp gidenler
Anılarda sürüp giden şan olmuş.

Sevmek sizin için iştah sebebi
Farketmiyor bütün soyu nesebi
Zulmünüz sardı ahlâk, edebi
İftiralar atan sözler zan olmuş.

Sizin çevrenizde yasaklar başlar
Onun için çıkar bunca savaşlar
Elaleme bu iş biraz yavaşlar
Kaçamak alemler anbe an olmuş.

Eşit yükler vebal erkek kadına
Ne diyelim sizin gibi oduna
Aşkın sadakati insan adına
Sadık aşklar bakın hep sultan olmuş.

Anlamazsın aşktan madem karışma
Sanırsınki bu bir çeşit yarışma
Aşk bu değil küsüp küsüp barışma
Durmuşoğlu aşık maşuk can olmuş.

Hüseyin Durmuş 3

Aşık oluverirler

Bizim topraklarda aşık olmak güç,
Gencecik fidanlar ölüverirler.
Bir damla mutluluk sanki büyük suç,
Yüzünden gülmeyi siliverirler.

Nice ergen ruhtar candan beziyor,
Taze umutları basıp eziyor.
Buralarda ölüm, kolcu geziyor,
Ummadığın anda geliverirler.

Kinler yürekleri pişirir yakar,
Sevdalı bedenın kanları akar.
Bağında gülleri nefretli kokar,
Uzanıp kökünden yoluveririler.

Sevilmek variken neden dövüşün?
Bırakın kalbleri aşkla sevişsin.
Kan kokulu düzen çabuk değışsin,
Birbirini sever, buluveririler.

İnsandan önemli dünyada ne var?
Gün gelir vebalin yükünü duyar.
Durmuşoğlum aşkın methini yayar,
Duyarlar sa aşık oluverirler.

Hüseyin Durmuş 3

Aşıkardır

Hepimiz ter atarız, kir atarız,
Bu canlıların doğasında vardır.
Tutup ortaya bir fikir atarız,
Yaptığımız yok ya, bozduğum kardır.

Şimdilerde moda, yeni gelişme,
Bütün eskilerle daim çelişme.
Kazanmak yok, olanı da bölüşme,
Müflisin nasibi de bu kadardır.

El kuyruğunda teneke gibiyiz,
İçi boşalmış teneke dibiyiz.
Ya ele meraklı, ya da tabiiiz,
Bu iş hem zillet bize hemde ardır.

Çürüyen ruhları gördüm, kaygısız,
Kaygısız, çünkü; kendine saygısız.
Öz benliği hasta, oysa duygusuz,
Bir duygu insana en güzel yardır.

Durmuşoğlum baştan sona, ne mana?
Manalardır şekil veren insana.
Biz hepimiz, muhtaç iken bir cana,
İnsanın can aldığı aşıkardır.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk ağını örüyorsun

Yaşadığın duyurmazsan
Boş bir hayat sürüyorsun
Aşka zaman ayırmazsan
Yavaş yavaş çürüyorsun.

Bedel olmaz gerçek aşkta
Paha kalpte gizli köşkte
Muhabbetin yoksa meşkte
Bilki yalnız yürüyorsun.

Zehir olsa tadı kalır
Akli baştan çeker alır
O ansızın çıkar gelir
Aşk ağını örüyorsun.

Gönlü aşka açmış isen
Aşkla serden geçmiş isen
Aşk şarabı içmiş isen
Başın duman bürüyorsun.

Aşkın gözü kör değildir
Aşklar eşit bir değildir
Maşuk belki hür değildir
Durmuşoğlu görüyorsun.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk derdine düşüyorsan

Yüreğini kaldırda at
Aşk koymadan yaşıyorsan.
Yalnız ruhlar etmez rahat
Boş bir kalbi taşıyorsan.

Aşık ol da gir gönüle
Suskun gönül gelsin dile
Susturmasın ölüm bile
Aşk derdine düşüyorsan.

Geçen günler mazi olur
O günlerden anı kalır
Mutluluklar zaman alır
Bilinmeze koşuyorsan.

Yalnız kalma aşk variken
Yaşaması çok zor iken
Yaşam için aşk gereken
Son sınırı aşılıyorsan.

Aşk bu, erkek ve dişidir
Sanma aşık genç kişidir
Aşık olmak kalp işidir
Durmuşoğlu şaşıyorsan.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk ise

Eğri büğrü aşk eyleme kendine,
Zaten aşık olmaz sana hor ise.
Aşık olmak dert açmaktır derdine,
Aşk od"una yanma şayet zor ise.

Yük çekemez, her bir belim var diyen,
Konuk sevmez, çünkü evim dar diyen.
Gece gündüz illa bana yar diyen,
Hiç demesin, nefsi kızıl kor ise.

Aşk olmasa insan olmak ne mana?
Aşkı varsa iman benzer imana.
Bütün ömrü doldurmuşlar zamana,
Meğer geçen Niğde, pazar Bor ise.

Hiç şikayet etme gönül aşkından,
Düz nedamet çıkmaz akıl şaşkından.
Yerler gökler ağlar sonra kuşkundan,
Sönsün yanan ateş rengin mor ise.

Aşk dediğin büyük nimet bilene,
Kimde yoksa varıp onu dilene.
Rahmet değer aşk içinde ölene,
Durmuşoğlum ışık gelsin nur ise.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk işi yalan yoktur

Yüreğim yükle dolu
Yükümü alan yoktur.
Yalnızmış derdin yolu
Yoldaşı olan yoktur.

Vefasız çok sağırmış
Aşk yükü pek ağırmış,
Yüreği yük doğurmuş
Kardeşi falan yoktur.

Bağlıyım ben sevdana
Dertliyim aşktan yana
Dünyada inan bana
Tek başı kalan yoktur.

Ömrümün gül ağacı
Halim'e el duacı
Derdimin ol ilacı
Bir aşu bulan yoktur.

Sevdana içten bağlı
Yüreğim aşktan dağlı
Bu aşık Durmuşoğlu
Aşk işi yalan yoktur.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk umurda yok

Sevgi yok edildi kinden dolayı
İntikam her yerde, aşk umurda yok.
Sevmek ve sevilmek insan olayı
Aşk sorumlu candan, can huzurda yok.

Kan ve göz yaşları pespaye, somut
Hain pusularda kaybolur umut
Aşk ile çarparken yürekte komut
Candan sevenlerde hile hurda yok.

Çapcanlı yaşamı kapatmış hüzün
Ölürse yiğitler, şirinler mahzun
Sevgiyle yaşamaya kasıt ne sizin?
Kastı durdurmaya, engel dur da yok.

Çareler fısıldar sevginin dili
Ağlamasın; ana bacı, sevgili
Nefretli kalblerde sevgiler ölü
Kül"ü harlayacak yanar kor da yok.

Çıkmadık can var sa umut kesilmez,
Çoğaldık ca sevgi umut eksilmez.
Yazık ki zalimler sevmeyi bilmez
Durmuşoğlu bilir o da burda yok.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk ve barış

Bırakında aşktan sözümüz olsun
Bu halkın yüreği sevgi doludur.
Sevgi muhabbetle özümüz dolsun
Aşık olan gönül insanoğludur.

Usandık kinlerden, acı sözlerden
Ruhumuz karardı gülmez yüzlerden
Ne zaman tebessüm doğar bizlerden?
Güleryüzlü hallar resül yoludur.

Dünya malı nedir? Gelip geçici
Gelip yerleşenin hepsi göçücü
Can kafeste dursa, sonu uçucu
Konacağı yer se ecel dalıdır.

Halden razı mıdır? Yaratan kudret
Milletin nevrini döndürdü şiddet
Yürekler dağladı belli bir müddet
Nefreti tutan kol, iblis koludur.

Sevgiyi değişmen üçbeş kuruşta
Aşk-ı muhabbetle gidin yarışta
Durmuşoğlu söyler; gelin barışta
Barış bu sevginin sağı soludur.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk ve heves

Keremde, Aslıda mest olan sevgi
Bu günkü kalblerde geçici heves.
Aşkın çilesiyle dost olan duygu
Şimdi bir dost buldu abesmi abes.

Sunulan hayatı herkes tatmakta
Yangelip divanda rahat yatmakta
Yıpranmış aşkını söküp atmakta
Yükten kurtulmuş ya, alıyor nefes.

Aşkta değerlerin değişti adı
Adıyla birlikte kayboldu tadı
Aynı görünse de yargıyla kadı
Adalet sarayı demirden kafes.

Daim koşturmaca yaşamın kendi
Yapay olan herşey doğal yeni
Halâ anlamazsan anlama dendi
Gönlün sürünmekte, halin mülevves.(*)

Kim arar, kim sorar aşkın özünü
Dijitalden yazar özsüz sözünü
Durmuşoğlum dönmüş aşk'a yüzünü
Çünkü, onun aşkı değildir heves.

(*) Mülevves; kirli temiz olmayan

Hüseyin Durmuş 3

Aşk ve yaşam

Aşk her zaman birden çıkmaz karşına
Bazen de içinde büyüttüğüdür.
Sen uyarken nefsin yenik hırsına
Un edip ömrünü öğüttüğüdür.

Herkes bir tarifi düşse peşine
Yorumlar yapılsa aşkın düşüne
Aransa rastlanmaz benzer eşine
Hayale benzetip eğittiğindir.

Doğasında aşk var, erkek dışının
Nası yürümüştür erkek kişinin
Hükmü neyse razı olan eşinin
Yüreğine esip soğuttuğundur.

Aşkın duyguları her yaşta farklı
Hele gençlikteki bir hayli renkli
İleri yaşlarda zıtlar ahenkli
Teselliyle efkar dağıttığıdır.

Gerçek aşkta ise beklenir saygı
Zaman derinleşir, nükseder kaygı
Şöyle veya böyle yaşanır duygu
Durmuşoğlu sevip avuttuğundur.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk'a Kıydılar

Aşk'ı gören var mı? Hem de bu günde.
Cep'te, Net'te manyak oldu duygular.
Bu hengameler de aşk, öldüğünde,
Sala verilmedi nasıl duydular?

Hayatlar bitiyor aşkı terk ile,
Terk'e konu olan bir ince hile.
Aşık maşuka küs, gönül gönüle,
Geçici hevesi aşktan saydılar.

Kesip kurutursan fidan kökünü,
Hiç bir dalın çekmez meyve yükünü.
Mecnun dert eylemez uzak yakını,
Onun için onu çöle koydular.

Ne şarkı türküsü, ne destanı var,
Ne bülbülü gülü, ne bostanı var.
Alınır satılır bedestanı var,
Tellallara inat reklam yaydılar.

Sanır ki bu işte hatam bulunmaz,
Laf ile, söz ile aşık olunmaz.
Böyle aşkla kalb de uzun kalınmaz,
Durmuşoğlu gördü, aşka kıydılar.

Hüseyin Durmuş 3

Aşka selam

Arayıp sormazsın aşık nicedir?
Ne ilgi, ne vefa ne de bir selam,
Bilmezsin aşığın kalbi incedir
Duymaz sa kırılır bir tatlı kelam.

Gönül hayat bulmaz gelmez se can"
Efkârlar içinde geçer zamanı.
Kaybeder ümidi, gider imanı
Silinir aklından Cennet-i alem.

Vuslat vardır derler, belki hiledir
Böyle aşka acı bile bilebilir.
Bu marazi aşkın çaresi nedir?
Çare yoksa acı, en tatlı belam.

Aşık olur insan, aşkı kutsanır
Kutsanmayan aşktan çabuk usanır.
Çölde gördüğünü Mecnun, su sanır
Şerap, ümit verir azalır elem.

Vefalı, vefasız aşk olsun yeter
Özlemler yangınlar, sinede tüter.
Nasıl olsa ömür öyle de geçer
Durmuşoğlu Aşk"a ediyor selam.

Hüseyin Durmuş 3

Aşka veda

Hoşçakal bir tanem, bana eyvallah,
Ümide kapılıp bekleme beni.
Bahtın açık olur senin inşallah,
Hayatından çıkar ekleme beni.

Çıkart aklından ki rahat edeyim,
Boynumda vebalin çekip gideyim.
Seviyorsan beni nasıl edeyim,
Aşk yükü ağırdır yükleme beni.

Neden diye sorma, cevabı olmaz,
Delik kova içi su ile dolmaz.
Bu dünya fanidir kimseye kalmaz,
Boşuna kalbinde saklama beni.

Uzaklardan sana öyle bakarım,
Aşkının narında yürek yakarım.
Hakkın divanında bir gün kalkarım,
Ödenmez hakkınla haklama beni.

Durmuşoğlum söyler aşktan azıcık,
Dökme göz yaşını sakla kuzucuk.
Yüreğin başında ince sızıcık,
Azrail eliyle yoklama beni.

Hüseyin Durmuş 3

Aşk'ı mezarına tıktım

Uzun yıllar oldu aşığım sana,
Beklemekten bıktım bende eşlendim.
Duygular yenildi geçen zamana
Farketmedin gitti, artık yaşlandım .

Boşa bekleyin ce umutlar gitti
Umut kamçılardı heyecen bitti
Düşleri yok eden horozlar öttü
Uyandım gerçeğe, kalktım yaşlandım.

Kalbim stend doldu sevda yerine
Birikmiş acılar inmiş derine.
Ölür giderisem günün birine
Şu fani dünyaya baktım yaşlandım.

Sende eskitmişsin narin bedeni
Yine de andık ca geçmişle seni
Tatlı bir heyecan sarar dı beni
Saran heyecanı yıktım yaşlandım.

Durmuşoğlu der ki seni istedim
Uzun yıllar sabır ile bekledim,
Mademki bana yar olmuyor dedim
Aşk'ı mezarına tıktım yaşlandım.

Hüseyin Durmuş 3

Aşkı saklamanın ne anlamı var

Sevdan zor geliyor aşkı gizlerken
Ama, seviyorsan bir anlamı var!
Aşkın gülü solmuş seni özlerken
Gülü koklamanın ne anlamı var?

Aşkın muhabbeti sineye ilaç
Sevgisiz beden de yüreğimiz aç,
Şu dünyada herkes sevgiye muhtaç
Nefret eklemenin ne anlamı var?

Sevdiğimi herkez biliyor gülüm
Sen bilmiyorsunya oluyor zulüm
Zaman geçip gider, geliyor ölüm
Aşksız beklemenin ne anlamı var?

Yaşam ağırlığı aşksız artmakta
Taşdığın yükü kalbin tartmakta
Sevgisiz yılları zaman örtmekte
Dertler yüklemenin ne anlamı var?

Gizleyip durmanın yararı kime?
Sabırsız kalp döner başka iklime
Durmuşoğlu aşkın geldi aklıma
Aşk'ı saklamanın ne anlamı var?

Hüseyin Durmuş 3

Aşkın gerçek hali

Ellerinden tutup çeksem diyorum;
Bir kapı bulsamda girsem kalbine.
Fısıldasam aşk`ı desem diyorum,
Dolasam kolları ince beline.

En güzel sözleri söylesem sana,
Vuslatın şifadır inan ki cana.
Aşkın ilhamını verirse bana,
Şarkılar olup dökülsem diline.

Hep senle olmaksa benim muradım,
Bu beraberliğe yollar aradım.
Bir gün şaşkın aşığa çıksa adım,
Bırak öyle kalsın, aşık biline.

Aşk hasretinde olmaz veresiye,
O hasret ki çekilir ölesiye.
Sevgiliye sunsam birtek hediye,
Çıkarıp kalbimi versem eline.

'Ah minel aşk, sen nelere kadirsin',
Gerçek aşk olarak çok nadirsin.
Durmuşoglum akıl başa getirsin,
Aşık olsun, Aşk`ın gerçek haline.

Hüseyin Durmuş 3

Aşkın türküsü

Sevdalardan türkü yaktım cananım,
Tükülerde özlem özlem bul beni.
Ezgileri senden olsun a canım,
Yüreğimden tut ki çekip al beni.

Gecelerde hüznün arar gözlerim,
Hüzünlerden beste yapar sözlerim.
Hem severim, hem de aşk'ı özlerim,
Özlemlerde tutsak iken sal beni.

Ben sarhoşum, sözler sarhoş, aşk sarhoş,
Bunca hoşluk eder insanı berdoş.
Esrük iken ayık olmak da bir hoş,
Her kadehte içip içip çal beni.

Gönül sevmiş kalbim dinler mi sözü?
Söz mü yoksa, aşk mı sevmenin özü?
Mutluluktan gülse sevdanın yüzü,
Gülen yüze kurban eyle kul beni.

Durmuşoğlum mecnun misali halim,
Halden bilmek sende misal mi gülüm?
Tek gerçektir fani dünyada ölüm,
Mahşerde de ara sora bul beni.

Hüseyin Durmuş 3

Aşkın yeni mod'u

Yüreğimde sevda, dilimde türkü,
Nameler özlemle yürek dağlıyor.
Derininde kalbin bir sinsi korku,
Geçmişten sineme haber sağlıyor.

Nemli gözde hüznün, bulutumsuy du,
Bulutlanan sesi ruhumuz duydu.
Mutluluk dediğin bir içim suy du,
Sele dönen sular coşkun çağlıyor.

Artık aşık gezmez, yaylada, dağda,
Şeyda bülbül ötmez gonçada, bağda.
Duygunun kalblerde öldüğü çağda,
Riyakar aşklara umut bağlıyor.

Özlem uzaklardan gelmiş yakına,
Kimse ağıt yakmaz saçın tekine.
İnsan organik de ruhlara makine,
Paslanmış parçayı ondan yağıyor.

Serzenişim Aşk'ın yeni mod'una,
Somutlandı herşey sevda adına.
Bizim gibilerde aşk, inadına,
Durmuşoğlum içten içe ağlıyor.

Hüseyin Durmuş 3

Aşkla sürdür yaşamayı

Tut elimden götür beni
Tazelensin yaşam anı.
Al koynuna yatır beni
Benle doldur tüm zamanı.

Aşkın bana umut olsun
Yalnızlığı benden alsın
Bizden sona bu aşk kalsın
Koy görünsün toz dumanı.

Derd-i aşkta yitip gitsem
Bülbül olup gülde ötsem
Canı aşka feda etsem
Terkeyleyip son limanı.

Zevk-i dünya engel bize
Noksanlığı vurur yüze
El ele ve gözü göze
Kalbimizde gör simanı.

Durmuşoğlum bunca sene
Aşk aradın yana döne
Doğacak sa umut yine
Aşkla sürdür yaşamayı.

Hüseyin Durmuş 3

Avarelik

Faydasızdır avarelik,
Ne onur var, ne de şeref.
Israr etmek divanelik,
Uğrağındır en son araf.

Davranışın olur yalak,
Derler sana tam bir salak.
Hem sefilsin hem asalak,
Mahpusundur dört bir taraf.

Çaresizlek akar tip de,
Karizman da çökmüş dipte.
Beş kuruşun yoktur cepte,
Edemezsin hiç bir masraf.

Boşa geçer onca zaman,
Kalpte kalmaz güç ve iman.
Felek dahi vermez aman,
Gel ömrünü etme israf.

Ey avare, işin zordur,
Sanma tenbelliğın kardır.
Durmuşoğlum biliyordur,
Sanki insan bilen sarraf.

Hüseyin Durmuş 3

Ayklılar koşucudur

Deli gönül hüzünlenme
Gayret zorluk aşıcıdır.
Ayağa kalk sürüklenme
Ayaklılar koşucudur.

Ortam düşse toz dumana
Kasvet çökse bu zamana
Rota dönse ters limana
Korkma, deniz coşucudur.

Gerçek görev doğru olmak
Doğrulukta karar kılmak.
Boş hayale olmaz dalmak
Ham hayaller uçucudur.

Yalnızlıkta kalan kişi
Terk ediyor dostu, eşi
Sarpa sarar onun işi
Sarsılanlar şaşıcıdır.

Pas değince çürür demir
Hak mı sunar, haksız emir?
Durmuşoğlu kalan ömür
Bak hepsinde geçicidir.

Hüseyin Durmuş 3

Ayna

Ön yüzü aynadır, arkasında sır
Aslı bildiğin cam, ardı görünür.
O sırlar içinde dünya dolaşır
Birdenbire hayal, şekle bürünür.

Hüsnü-kabul görür şekil ayırmaz
Görünen hayaldir açlık doyurmaz
Güzeli, çirkini sunar kayırmaz
Yansıyan şekilde gerçek barınır.

Göstermez gönülü, kalbin içini
Herkes yüzü süsler, tarar saçını
Ne günah gösterir, ne de suçunu
Ruhunun pisliği sende korunur.

Hep görünen şeydir temizi pisi
Yürekte görünmez ateşin isi
Beğenilme varsa artırır süsü
Süslenen vicdan mı kirden arınır?

Ayna yansıtıyor öne geleni
Edepli gösterir edep bileni.
Ağlıyor göstermez ayna güleni
Durmuşoğlu ağlar, güler görünür.

Hüseyin Durmuş 3

Az dan saydık

Geçtik yolun oncasını,
Kalanını azdan saydık.
Kırdık gülün goncasını,
Solanını nazdan saydık.

Yüce haktan çıktı emir,
Ateş değdi aktı demir.
Şöyle böyle geçti ömür,
Yalanını yazdan saydık.

Ne anları ettik feda,
Yerindeyken endam eda.
Hoş çıkarken ses'i seda,
Çalanını sazdan saydık.

Az hevesle coşar olduk,
Her seraba koşar olduk.
Keyf-ü keka yaşar olduk,
Şölenini hazdan saydık.

Hesap tutmaz kar zararda,
Haller durmaz her kararda.
Durmuşoğlum bir kenarda,
Olanını azdan saydık.

Hüseyin Durmuş 3

Az sabır etsin

Varlığı elinden uçup gidince
Döğünüp duranlar az sabır etsin
Her kapıdan dönüp çare bitince
Bir çaresi yok sa umudu yitsin.

Nerde hata yaptık,neydi suçumuz,
Gayret göstermekte kaçta kaçımız?
Değişmez se bizim bakış açımız
Su tutmaz göletin nemi de bitsin.

Bazı yolun sonu inmez dereye
Patikalar çıkar yana yöreye
Kılavuzsuz giden uymaz töreye
İz bilmezsin yolu batağa gitsin.

Çalışıkca bitmiş işin kabası
Henüz bir sonuca varmaz çabası
Nesepsiz evladın ana babası
Virane yurdunda baykuşlar ötsün.

Boş sitemlerimi kimler duyacak?
Lafı gediğine bilen koyacak
Aleme suşacak, bana uyacak
Durmuşoğlu bırak burnuda sürtsün.

Hüseyin Durmuş 3

Bağlamaz

Karıştırır aklım sapla samanı,
Hiç bir şeyi doğru dürüst anlamaz.
Köhne hayallerin geçti zamanı,
Görmediğim düşler beni bağlamaz.

Ömür dediğin ne? Ölçülen vakit,
Maddi değeri yok, ölçemez nakit.
Birde bakarsın ki ulaşır sükut,
Bilmeyen figanda, bilen ağlamaz.

Geçmiş bilmedin, şimdiyi anla,
Amaca ulaşmaz yarım imanla.
Kamil akıl olur belki zamanla,
Yoksa yaşlı olmak fayda sağlamaz.

Sıkışıp maddenin varı yoğuna,
Değer veremedik ömrün çoğuna.
Sam yeli vurunca gümrah bağına,
Yel kavuran ateş yürek dağlamaz.

Gördüm, akıl bilmez, bilirim sanır,
Sandığı hevese bir de inanır.
Çünkü Durmuşoğlu kendini tanır,
Bildiğim hüküm bu seni bağlamaz.

Hüseyin Durmuş 3

Bahar yeli

Özlenen mevsim de bak ilk baharmış,
Kış hızını yavaş yavaş kesme de.
Toros'a kuzeyden yağanda karmış,
Güneyinde bahar yeli esme de.

Erciyeste buzlar donup taşlanmış,
Bozkırlarda renkte yeşil başlanmış.
Erzurumda kar var soğuk haşlanmış,
Denizlerde bahar kışa küsme de.

Çukurova tiril tiril ter kaynar,
Fırat,Dicle akar gider yer oynar.
Anadolu horon,halay,bar oynar,
Egedeyiz salkım sarkar asma da.

Karadenizin her bir yöresinde
Bahar gelir kara kış arasında.
Canlanır tabiat tam sırasında
Bahar varken kışın yeli susma da.

Durmuşoğlum gönül ferah şenlenir,
Bu baharda yorgun beden dinlenir.
Gel Rizeye sıcak çay da demlenir,
Resmedilmiş binbir renkler basma da.

Hüseyin Durmuş 3

Bakalım

Hırlıları ve hırsızı,
Arlıları ve arsızını.
Uğrusuyla uğursuzu,
Hele bir durun bakalım.

Piri, aptalı dervişı,
Evliyasıyla ermişı.
Kızı kadını, erkişı,
Önce bir sorun bakalım.

Toy acemisi, ehili,
Allamesi ve cahili.
Serbest delisi, akili,
Bir cevap verin bakalım.

Nişanlı evli, bakiri,
Söpu soylusu, hakiri.
Ağa, zengini, fakiri,
Bizide görün bakalım.

Hür`ü serbesti, bağılısı,
Ovalısı ve dağılısı.
Şair durmuş`u oğlusunu,
Yat yere sürün bakalım.

Hüseyin Durmuş 3

Bakılır elbet

Bir yerde dur denir, bozuk düzene,
Haliyle engele takılır elbet.
Böyle sürerse de varır hazana,
Kağşamış yapılar yıkılır elbet.

Herkes dünyalığın düş se derdine,
Dünyalık verilse herbir ferdine.
Sonunda varılır beka yurduna,
Ettiği başına kakılır elbet.

Saklar kibirini, tevazu sanar,
Kişi, kendisinin gücüne kanar.
Düştüğü ateşin narında yanar,
Kızgın ateşlerde yakılır elbet.

Hak yerini bulmaz, hukuk varsada,
Ne cinlikler döner metruk arsada,
Mazlumlara hisse olmaz parsada,
Kalbine de acı çakılır elbet.

Derleyip toplamak çok zaman alır,
Yaşanan öylece zamanda kalır.
Gün gelir olaylar tarihsel olur,
Yazar Durmuşoğlu, bakılır elbet.

Hüseyin Durmuş 3

Bakıp görmez se

Bilim insanlara çok şeyi vermez,
İnsanlar bilime değer vermez se.
Aydınlanmayanlar, gerçeği görmez,
Anılan gerçeğe akıl ermez se.

Her şeyin bir ilmi vardır bilinir,
İnsanın da akli vardır denilir.
Nasıl da akıllı diye anılır?
Anılmaya değer hayat sürmez se.

Neye meylederse ona alışır,
Kazanıp yemeye, mecbur çalışır.
İlim öğrenmez se nasıl gelişir?
Gelişen güçlüyü bakıp görmez se.

Gevşedik tembelin huylu huyunca,
Neleri kaçırdık tarih boyun ca?
Farkettik hatayı elden duyun ca,
Hatalar başıma çorap örmez se.

Durmuşoğlum devran böyle mi döner?
Döner durur iken yol sona erer.
Güç kazanan cahil, defterin dürer,
Gafletin cahilden önce dürmez se.

Hüseyin Durmuş 3

Bakışır kalbim

Ruhuma işlerken genel sıkıntı,
Melankoli başlar, sıkışır kalbim.
İçime çökünce sanal yıkıntı,
Viran tasviriyle yakışır kalbim.

Bilmemki bu hayat neyin seçimi?
Şuursuz arzular kaplar içimi.
Kayıttar siler se müzmin suçumu,
Eski günahıyla çakışır kalbim.

Her defa her defa şeytana uyup,
Hatanın adını, kaderim koyup,
Hoşuna gitse de binlerce ayıp,
Döner kendisiyle takışır kalbim.

Alemde kendini bir şeyler sanmak,
Yarı vesvesedir, yarı inanmak.
Biran takdirlik se her an kınanmak,
Azıcık takdiriyle çıkışır kalbim.

Bir kucak sevgide özlemler sonsuz,
Ne kadar ırasam olmuyor onsuz.
Ayrılık belirdi hem de zamansız,
Durmuşoğlusuyla, bakışır kalbim.

Hüseyin Durmuş 3

Bakıyor canım

Siyah saçlarında batan umutlar,
Kabustan şimşekler çakıyor canım.
Mahzun gözlerinde nemli bulutlar,
Söndürmez yüreği, yakıyor canım.

Hep özleme varır tükenmez yollar,
Bağında kuruyor, meyvesiz dallar.
Sevdayı sinede sarmayan kollar,
Açılmış boşuna, bakıyor canım.

Diller efkarın türküsünü söyler,
Gönül beklemenin sabrını eyler.
Ah'u figan eder tanburlar, neyler,
Namelere yüreğe, akıyor canım.

Şimdi söylenmiyor ince duygular,
Aşkların içinden çıkmış saygılar.
Böylesi sevdada bitmez kaygılar,
Aşk kafayı bana, takıyor canım.

Durmuşoğlum sitem ederse bile,
Acıyı sözünde getirmez dile.
Gözlerime vurdu çektiğim çile,
Özlemle ardından bakıyor canım.

Hüseyin Durmuş 3

Bakma kalbim

Kart yürekler aşık olmaz
Nefis ister bakma kalbim.
Böyle aşkın tadı kalmaz
Düzenini yıkma kalbim.

Coşkun kalpte bitmez heves
Bu coşmaya yetmez nefes
Aşkın yoksa tutmaz kafes
Tutukluysan çıkma kalbim.

Kısmet olsa olgun biri
Bak değişir aşkın yeri
Eski günler gelmez geri
Gel canını sıkma kalbim.

Diyorsun ki budur halim
Derde çare bulmaz ilim.
Yanıt verir sana dilim
Sevmelerden bıkmaya kalbim.

Aşk acısı olsa çile
Dermanını haktan dile
Durmuşoğlu ölse bile
Sakın ağıt yakma kalbim.

Hüseyin Durmuş 3

Bakmaz felek merağına

Ayrık otu temizlenmez,
Bakmaz isen sen bağına.
Arı sular serinlenmez,
Yağmaz ise kar dağına.

Birlik, dirlik şimdi nerde?
Vatan düşmüş, türlü derde.
Hiç bir güneş yok seherde,
Yakmaz ışık otağına.

Ne olmazdın isteseydin,
Bak tarihe sende neydin.
Bir zamanlar hemde beydin,
Sokmaz köle yatağına.

Rahvan gitmez nalsız toynak,
Sert kayalar eder oynak.
Pak gözeden temiz kaynak,
Akmaz zillet batağına.

Kanma ellerin fendine,
sarıl İslam ile dine.
Durmuşoğlum dön kendine,
Bakmaz felek merağına.

Hüseyin Durmuş 3

Baktın dolmuş bütün sinler

İşkembeden konuları
Anlat anlat bu halk dinler
Süsleyince anıları
Alkışlardan yer gök inler.

Vaat olsun, torba dolsun
Kayıp mı var aran bulsun
Deli isek bayram olsun
Cirit atsın bütün cinler.

Bu milletin her bir ferdi
Yoksul iken helâl yerdü
Birileri bunu gördü
Çok acıktı, tok zihinler.

İşin gücün fıstık olsun
Hikayemiz mistik olsun
Uyutmaya yastık olsun
Mayışmış mı bak beyinler?

Bunlar işin; üç kâğıdı
Sahte mahte yap ağıdı
Durmuşoğlum dün sağdı
Baktın dolmuş bütün sinler.*(sin=Mezar)

Hüseyin Durmuş 3

Bala Gözlerin

Yanık türkülerde andım adını,
Beni meftun etti ela gözlerin.
Gariban yürekle sevdim kadını,
Beni maznun etti bela gözlerin.

Sabırlarda pişti gönül, erdemli,
Aşkın sarhoşuyum, içerim dem'li.
Yanaklar ıslanmış, gözlerin nemli,
Beni mahzun etti ala gözlerin.

Uzun senelerde sevda okudum,
Derdimin tığında gergef dokudum.
Senden önce hiçbir kalbte yokudum,
Beni yangın etti sıla gözlerin.

Vallahi sevdanın tadına vardım,
Narin bedenini sineme sardım.
Peşinden koşmaya adım atardım,
Beni dngn etti yola gözlerin.

Durmuşoğlum aşk od'una yanarım,
Yangın şarabımdır, içer kanarım.
Şaşkınlıktan herbir dala konarım,
Beni mecnun etti bala gözlerin.

Hüseyin Durmuş 3

Bambaşka

Ezel uykulardan uyandı ruhlar,
Körpe kalbler hemen yönelir aşk'a.
Görünse de aşık gibi güruhlar,
Aşklar aynıysa da fikir bambaşka.

Önce bir kıvılcım, sonrasın da nar,
Bu umutla birden fişkirir bahar.
Hayalinde sevip süslediğin yar,
Gönlü yar olsa da zikir bambaşka.

Vuslata yol gider, atılır adım,
Gerçek vuslat meğer bir anlık tadım.
Mecnun gibi aşık çağrılrsa adım,
Minnetim açık ca şükür bambaşka.

Sevgiliyi gören, gözün kaşınmış,
Bir bakarsın duygu bitmiş aşınmış.
Aşınma sel olmuş mekan taşınmış,
Taşınan varsılla fakir bambaşka.

Erdemli insanlar dediğin bilir,
Sadıktır aşkına, aşk için ölür.
Çağır Durmuşoğlu duyanlar gelir,
Şağır fakir başka hakir bambaşka.

Hüseyin Durmuş 3

Bana kalırsın

Her an değerlidir, öğren sen bunu
Yaşam devam eder sona kalırsın.
Zaman akıcıdır işin kanunu,
Yolculuk bitince, donakalırsın.

Öğrenenler anlar işlem nasıldır
Könüp göçer için bu bir fasıldır
Asalıklık değil, görev asıldır
Anlamazsan bunu, fena kalırsın.

Boşvermek, sorunu çözebilir mi,
Umarsız onurla gezebilir mi?
En önemli işi sezebilir mi?
Sonunda bir kuru cana kalırsın.

Sen yeterki öğren olan olmakta
Akıl, her olandan ibret almakta
İnsanlıktan geri neyi kalmakta?
Mal mülk elden çıkar, yanakalırsın.

Hikmetli sözlerden öğüttür kastım
Alan olur diye, askıya astım.
Durmuşoğlu der ki; ey benim dostum
Sakin burun bükme, bana alırsın.

Hüseyin Durmuş 3

Bana küsmüştür

Hayatta ne kadar varsa başarı
Nedendir bilemem, bana küsmüştür.
İçimdeki cevher çıkmaz dışarı
Belkide ölmüştür, ondan susmuştur.

Her işte akamet, kader mi yoksa,
Ne olur bize de bir dönüp baksa?
Ne ise bu durum? Açığa çıksa
Eğer çıkmıyor sa dünden kusmuştur.

Ya ben yetersizim veya ki korkak
En cesur anımda bile pek ürkek.
Görenler diyordur, bu nasıl erkek,
Elalem ne bilsin, kimden pusmuştur?

Her yaktığım kandil tıs diye söner,
Ben de düşünürüm ne iştir hüner?
Ne yapıp edersem? Bana da döner.
Dönse de yüzünü neden asmıştır?

Bir kez ters gidince adamın işi
Doğru sonuç vermez doğru bilişi.
Sanki, Durmuşoğlu uğursuz kişi,
Sesi soluğunu hepten kısmıştır.

Hüseyin Durmuş 3

Barış kazansın

Yangınlara benzin döken vicdansız
Ateşte yüreğin tutuşup yansın.
Halkı düşman eden kalpsiz izansız
İnsana düşmansın, nasıl insansın?

Ağzından çıkan söz kin'e dolaşır
Yakar yürekleri cana bulaşır.
Ateş büyür yakan ele ulaşır
Zalim mi kendini güvende sansın?

Hain kışkırtmalar konar araya
Arsız çıkar için girer sıraya.
Merhem diye zehir sürer yaraya
İstiyorki millet, acıya kansın.

Dünyada yaşamak mazluma zor mu,
Ölümden öteye yol bilen var mı?
Sevgiye saygıya yüreğin dar mı?
Sen hangi tip özden oluşan cansın?

Sabırla çabayla düzelsin işler
Düzelince gözden azalsın yaşlar
Sevgi ve hürmeten eğilsin başlar
Durmuşoğlum ister barış kazansın.

Hüseyin Durmuş 3

Barış Manço'ya

Barış Manço sana kızıp küserdim,
Batı müziğini çalıyor diye.
Ondan eşi dostu daim üzerdim,
Barış bizi bizden alıyor diye.

Artık anlamışım, sen bende kaldın,
Vefalı sözlerle tam benden oldun.
Bu günü görmedin, tezinden öldün,
Türk"ün müziğide ölüyor diye.

Şimdi bir şamata gümbürdemekte,
İştahın kesilir, duysan yemekte.
Her türlü mahfilde bak söylemekte,
İngilizce meşhur oluyor diye.

Teslim mi olalım sarılmış diller,
El"i alkışlıyor yorulmaz eller.
Şimdi dost bağında naylondan güller,
Gerçek çiçeklerde soluyor diye.

Durmuşoğlum sözün, özür Barış"a,
Barı, eser yapar, girmez yarışa.
Barışta gördüğün yiğit duruşa,
Saygılar, yerini buluyor diye.

Hüseyin Durmuş 3

Barışı beklerken

Barış: Güçlülerin dilinde alaycı türküler olarak söylenirken,
zayıfların gırtlığından, çaresizliğin feryadı olarak çıkar.
Halbuki barış sözü cennet kokulu bir sözdür.
Katillerin ağzında ne kadarda çirkinleşiyor.
Barışa sahip çıkmak kişinin inancına sahip çıkması kadar zordur.
Bu zor zamanlarda herkes üstüne düşeni yapmalı,
barış katledilmemelidir. Yoksa ağlayan sadece analar değil tüm bir halk olarak
ağlamaya başlayacağız.
Dilerim önümüzdeki günlerde akli selim galip gelirse kinli yürekler yumuşar.
Öyle anlar gelirse kan herkesi tutar.
Bu şartlar altında hakikaten güzel duygular şiirleştirilemiyor,
daha kötüsünü yazmamak için bir zaman kalemim sussun diyorum.

Ölenlere Allahtan rahmet, kalanlara acil şifalar dilerim.

Hüseyin Durmuş.

Hüseyin Durmuş 3

Basit sorular

Aynı hakkın kullarıysak,
Bizi bizden iten nedir?
Aynı kökün dallarıysak,
Başka kökte biten nedir?

Gördüm et"i kan"ı aynı,
Giren çıkan can"ı aynı.
Adı insan san"ı aynı,
İnsanlıktan yiten nedir?

Aşk bulunsa her gerekte,
Yük azalır bu direkte.
Aşkla çarpan şu yürekte,
Bizi yakıp tüten nedir?

İnsan nefsin kör ağında,
Çünkü avlık tam çağında.
Öysa kalbin aşk bağında,
Gül de konup öten nedir?

Felek bize tuzak kursa,
Av belleyip silah vursa.
Durmuşoğlum hesap sorsa,
Bu hesabı tutan nedir?

Hüseyin Durmuş 3

Baş tacı yapıyorken

Ne kadar zor bir şey gerçeği bilmek,
Gerçek katliamı yapıyorken.
Belki de en zoru gerçekçi olmak,
İnsanlar sanal'a kapılıyorken.

Uyuşturucuyu almış dirinin
Kim anlar halinden böyle birinin?
Yaşamına sızmış cinin, perinin!
Gücüne inanıp tapılıyorken.

Şaşkınlık, sapkınlık daha derinde
Orta yol insanın binde birinde.
Boşluk oluşunca vicdan yerinde
Gerçek mi doluşur? Sapılıyorken.

Ezelden beridir arar dururuz
Bazan bir mezile sehven varırız.
Sonunda düşünüp hata görürüz
Akıldan bilgiden kopuluyorken.

Karşıtlar çarpışır ruhun özünde
Uyumlar gülümser sahte yüzünde.
Durmuşoğlu gerçek olsun sözünde
Yalanlar baş tacı yapıyorken.

Hüseyin Durmuş 3

Başım Üste

Seni sevmek bana görev,
Demem gözün kaşın üste.
Ben bu işten etmem grev,
Emrin olur başım üste.

Gezdiriyor çölde dağda,
Belli olmaz hangi çağda.
Vallahi bu kara sevda,
Düşer gözüm yaşım üste.

Ecel alır tatlı canı,
Cümle yaran sorar hani?
Bir mermere adı sanı,
Kazı mezar taşım üste.

Biter zaman gün ve saat,
Durur derman can ve takat.
Cümle dostlar cem cemaat,
Salat durur naaşım üste.

Durmuşoğlum bırak sevsin,
Aşk kutludur, diye öğşün.
Hiç olmazsa aşk a değsin,
Aşkım konsun başım üste.

Hüseyin Durmuş 3

Başın döner

Yücelme gönül, yücelme,
Yücelerde başın döner.
Tevazudan sen ayrılma,
Toy çocuğa yaşın döner.

Engin dağ` a kar gerektir,
Kibirliğe ar gerektir.
Bu sendeki kor yürektir,
Soğutursan, kışın döner.

Eğik baştan herkes atlar,
Dik yokuşa varmaz atlar.
Gökte uçan dev kanatlar,
Yorgun düşer, kuşun döner.

Tatlı olsun, diyen sözün,
Mutlu olsun, gülen yüzün.
Eğri, büğrü bakan gözün,
Çatma sakın, kaşın döner.

Durmuşoğlum böyle anıl;
Sanılırsan miskin sanıl.
Yanılırsan burda yanıl,
Doğrudan yanlışın döner.

Hüseyin Durmuş 3

Başın dövdünse söyle

Aşk'ı ilahiden dem vuran ozan
Hak için birini sevdin se söyle?
Karışık bir dille şiirler yazan
Anlaşılır sözle övdün se söyle?

Karşılıksız sevgi aşktır diyorsun
Sonra durmadan bir şey istiyorsun
İstenmez verilir, bilmiyormusun,
Sen bir ihtiyacı savdın sa söyle?

Güya severlermiş, yaratılanı!
Görmezler yaşamı karartılanı.
Akrebi, çıyanı, kara yılanı
Allah için yoldan kovdun sa söyle?

Ne faydan görüldü? Allah yolunda
Sade lafzın zikir söyler dilinde
Asi yola gelmez, isyan halinde
Sende isyan edip sövdün se söyle?

Kıvrak bir ritimle oynayan şekil
Aşktan bihaberdir, görünür sakil
Boş kuruntularla yorulmaz akıl
Durmuşoğlu başın dövdün se söyle?

Hüseyin Durmuş 3

Başka birşey tanımaz

Dostlar sorar; bencil kimdir, nasıldır?
Kendisinden başka birey tanımaz.
Hak hukuk da sanır, kendi asıldır,
Vay nefsim der, başka birşey tanımaz.

Hürmet etmez hiçbir kamu düzene,
Yalakadır mazlum halkı ezene.
Düşen var sa der ki, düşsün bize ne,
Düşen düşsün başka birşey tanımaz.

Bedavadır bütün hayat, geçimi,
Menfaattir; eş de dost da seçimi.
Sadakati bir sigara içimi,
Zevk-i alem başka birşey tanımaz.

Rol icabı hüznün çöker yüzüne,
Aldatıcı ilham gelir özüne.
Kulak veren var sa bile sözüne,
O kendinden başka birşey tanımaz.

Her devirde vardır böylesi tipler,
Her durumda dolar ondaki küpler.
Durmuşoğlum onlar sanki ekipler,
Ekibinden başka birşey tanımaz.

Hüseyin Durmuş 3

Başka dua edemez

Bir insan kalbini kırmışsan eğer
Hiçbir ünvan seni insan edemez.
Kâinatda bir kalp kadardır değer
Bu değeri hiçbir varlık ödemez.

Nefretlerden önce sevmeyi dene
Yumuşat kalbini döndürme kine
Nefsin üstün gelip kızarsan yine
Kızgın yürek hoşça dava güdemez.

Kişideki ayıp kime ne gerek?
Kusur ile dedi kodu ederek
Hiç kimse arınmaz kusur diderek
Bunca vebal ile Hakka gidemez.

Aynı hatalardan sendede varken
Kimi, suçluyorsun durup dururken?
Gaflet uykusunda kalbin uyurken
Aydınlık sabaha horoz ötemez.

Yaratılanı hoş göster Yaratan,
Bize sevgileri gönder oradan
Kin ve haşetleri kaldır aradan
Durmuşoğlu başka dua edemez.

Hüseyin Durmuş 3

Başladı yılbaşı

Tam üçyüz altmış beşi devirince,
Çılgınlığı iş edindik dostlarım.
Son kadehte şişe dibi görünce,
Boş hayalden düş edindik dostlarım.

Hem temenni, hem teganni baştır,
Malum mevsim artık kara kıştır.
Gülen gülsün mahzun gözler yaştır,
Yeni yıldan yaş edindik dostlarım.

Bilmiyoruz bir zamanı katlarız,
Onca derdi yokmuş gibi atlarız.
Şu ömürden bir yıl daha kutlarız,
Dört mevsimden kış edindik dostlarım.

Güler oynar, bilinmez ki gelecek,
Sarhoş gecelerde, kimler gülecek?
Hiç aklına gelirmi ki ölecek?
Bir mezardan taş edindik dostlarım.

Durmuşoğlum yılbaşına ne dersin?
Her yılbaşı bir geriye gidersin.
Birde tutmuş hala tebrik edersin,
Biz bu yıldan baş edindik dostlarım

Hüseyin Durmuş 3

Başlar

Silinince farklı renkler
Siyah beyaz yaşam başlar.
Bozulunca tüm ahenkler
Zevksiz giyim kuşam başlar.

Özgür akıl boyun eğmez
Sırf menfaat buna değmez.
Sinesini boşa döğmez
Döğ se ağam paşam başlar.

İradeyi Tanrı verdi
İnsan bunda hikmet gördü
Kimisinin basit derdi
Gün bitince akşam başlar.

Yol sorarsan akılsıza
örnek olur oğlan kıza
İklim döner kışa, yaza
Benim derdim tasam başlar.

Durmuşoğlu ömür biter
Virane de baykuş öter
Odsuz ocak nasıl tüter?
Tüter ise yaşam başlar.

Hüseyin Durmuş 3

Başlarda olmaz

Mevsimine göre iklim değişir
Yazın harareti kışlarda olmaz.
Güzün rüzgarıyla yaprak savuşur
Al yeşil güzellik dışlarda olmaz.

Yüreğın ateşı kanında gizli
Yanıp tutuştuğın birhayli nazlı
Ömür ise gider ışıktan hızlı
Öyle bir sürat ki kuşlarda olmaz.

Sevmek bu gün için elzem olunca
Sevdiğini söyle aşık halınca
Sonra pişman olup yalnız kalınca
Ayrılığa ilaç yaşlarda olmaz.

Yaşam, bir servettir değer bilene
Neden vatan olsun yoktan gelene?
Bir avuç toprağı sunar ölene
Hayatın değeri taşlarda olmaz.

Dünya benim diye mülke oturan,
Aşkın deryasında gönül batıran,
Çıkar tabutuna kalbi yatıran,
Durmuşoğlu adı başlarda olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Başta mı kalır

Bir gün bu dünyadan göçüp gidersem,
Şu naçiz bedenim taşta mı kalır?
Kalan dostlara da selam edersem,
Selamım sabahım boşta mı kalır?

Gönlümü koymuştum ortalık yere
Kırdılar kalbimi göz göre göre
Efkârın ateşi boğdu kedere
Bunalan yüreğim dışta mı kalır?

Pişmanlıkla dolmuş onca anıyı
Anılardan söktüm yanlış kanıyı
Nerden icabetti? Açtım konuyu
Unutulup gitse başta mı kalır?

Şimdi yaşım geçti zamanım sa dar
Yaşamış olduğum günlerim mi kâr?
Kös kös düşünürüm, sevenim mi var
Sevilmeler geçen yaşta mı kalır?

Benden sona kalan anı olursa
Yadeden dostlarda memnun kalırsa
Durmuşoğlu birgün yalnız ölürse
İssiz bir mezarda kışta mı kalır?

Hüseyin Durmuş 3

Batar dediler

Sözler verilmişti kesin ve kati,
Anarşi ve terör biter dediler.
Azıcık sukunete razıyız zati,
Oncağıza bile yeter dediler.

Ülkemiz gelişip şahlanacaktı
Düşmanlar yerine mihlanacaktı
Terör yer dibine saklanacaktı
Başkuştur viranda öter dediler.

Bir kısım zevat da ne versen yiyor
Verdikçe de biraz daha istiyor.
Gördüğü düşü de gerçek biliyor
Öyle bilen düşle yatar dediler.

Koptukca özünden bozuldu asıl
Çürüdü asılı var eden usûl
Kutsalı sebatsız faydacı nesil.
Dini imanı da satar dediler.

Biri bir şey yapar, biz se uyarız.
Her serpilene tuza sanki hıyarız.
Durmuşoğlu yurdu boş mu koyarız?
Böylesi bir vatan batar dediler.

Hüseyin Durmuş 3

Batmışım dostlar

Herkes hesabını ince tutmada
Benim hesap şaşmış batmışım dostlar.
Çalıp çırpıp servet üste katmada
Ben se yoksulluğu tatmışım dostlar.

Doğrudan gidersem neye varırım?
Bilmesem de yine doğru yürürüm
Ben bu düzünlerde mahzur görürüm
Köprüleri hepten atmışım dostlar.

Dünden bu günlere kavuşan hayat
Bu günki iklimde görünür bayat
Uymazsa yaşamım öderim diyet
Vebalin üstüne yatmışım dostlar.

Her yaptığım işte yenilgi kader
Dertlenirim sana, kızma birader
Şimdi gönlümüzden kayboldu keder
Ucuz pazarlarda satmışım dostlar.

Kamuda görmezem şükür diyeni
Görmüşüm ben hakkı haksız yiyeni
Durmuşoğlu an'ın düzeni yeni?
Eskiye yeniye katmışım dostlar.

Hüseyin Durmuş 3

Baykuşlar viranda ötüşecektir

Her yarış olgun ca bitebilir mi?
Er geç rakip olan çatışacaktır.
Böyle yurttta ocak tütebilir mi?
Yangın evden eve tutuşacaktır.

Kimi muhtacını yolda dilenir
Kimi düzen tutmaz güce ilenir,
Nefret söylemiyle kinler bilenir
Böyle toplum nasıl, yatışacaktır?

Herkes öğüt ile başlasın ders'e
Düzgün giden işler dönmesin terse.
Bir anlık öfkeyle dalınsa hırsa
Dostlar da kavgaya katışacaktır.

Çevresine bakıp akil bir kişi
Akledip, fikredip anlıyor işi
Etrafa tüneyen, ne dost ne eşi
Onca belâ bize bitişecektir.

Durmuşoğlu olmaz olmaz demeyin
Havaya gitmesin onca emeğin.
Ocakta pişmez se aşın yemeğin,
Baykuşlar viranda ötüşecektir.

Hüseyin Durmuş 3

Bazı sözler

Akil; düşünene kadar,
Deli; evlat evlendirir.
Aslan tembellikte yatar,
Şebek orman eğlendirir.

Abaz gezer müzmin bakir,
Nedeni de hepten fakir.
Bir mecliste kaba fikir,
Tüm yararı şenlendirir.

Coşkun çıksa ozan sesi,
Besbelli ki var hevesi.
Sevgilinin bir busesi,
Kızgın ruhu dinlendirir.

Kendime bir canan seçtim,
Onu görüp candan geçtim.
Bir yudumcuk bade içtim,
Yanar od'u küllendirir.

Durmuşoğlum aklın nerde?
Düçar öldün türlü derde.
Sözleri de hep kederde,
Onun için dillendirir.

Hüseyin Durmuş 3

Bazıları sözü kıvırdığından

Artık kimselere güvenmiyorum
Her gelen fııldak çevirdiğinden.
Yüzsüze, arsız direnmiyorum
Sebat direğini devirdiğinden.

Derman olur diye diyar gezmişim
Bu hengame işten zaten bezmişim
Yarınlardan bende umut üzmüşüm,
Doğan güneş dertler doğurduğundan.

Bana derler gelde bizimle dolaş
Özlediğin bir çok, nimete ulaş.
Kirlenmekten korkma birazcık bulaş,
Mayası haramı yoğurduğundan.

Bu minval üzere kayboldum, yittim
Doğru diye davet edene gittim.
Gittim de inanıp bir hata ettim
Gülümser yüzlerle çağırıldığından.

Durmuşoğlum aklın geldi mi başa?
Aldanmak bakmıyor yaşanan yaşa.
Bu işler insanı getirir tuşa,
Bazıları sözü kıvırdığından.

Hüseyin Durmuş 3

Bedduaya hiç gerek yok

Bedduaya hiç gerek yok
Her gerçeği bilir Allah.
Mazlumların her hakkını
Eri, gecı alır Allah.

Kim çıkarsa doğru yoldan
Sanma, gafil olur halden
O işitir türlü dilden
Yol gösteren olur Allah.

İnsan, zalim cahil ise,
Köle olur her nefise.
Bir de hakkı bilmez ise
Bilen kulu bulur Allah.

Yükseklerde kendin görme
Sen Tanrıya akıl verme
Akıl verip yol nerme
Senden uzak kalır Allah.

Vakt'erişip hitam bula
Nice canlar cansız ola
Durmuşoğlu yalnız kala
İmdat dile, gelir Allah.

Hüseyin Durmuş 3

Bekle beni geleceğim

Bekle güzel bekle beni,
Elbet bir gün döneceğim.
Gelip bulamazsam seni,
Ben yolun da öleceğim.

Zaman acımıyor bana,
Ömrüm geçti yana yana.
Aşkında bulduğum mana,
Hayatım mış bilieceğim.

Kor yürekte ateş sönmez,
Attığın ok geri dönmez.
Gözlerimden yaşlar dinmez,
Perçeminle sileceğim.

Ey benim gönlümün şahı,
Dertlerin figan'ı ahı.
Umutlarımın sabahı,
Bir seherde güleceğim.

Durmuşoğlum feryat eder,
Feryadı duyana gider.
Yeter bunca hasret yeter,
Bekle beni geleceğim.

Hüseyin Durmuş 3

Bekle dostum

Umudun varsa yarında
Sabaha dek sakla dostum.
Yarın var sa umut da var
Kalb'e umut yükle dostum.

Deme, bunda umudum yok
Olsa bile dertlerin çok.
Bekleyene lütfeder Hak,
Sabr'a sebat ekle dostum.

Bir umut bin kahr koğar
Her an yeni bir gün doğar.
Hem bakarsın rahmet yağar
Sokar seni şikle dostum.

Evhamlanıp ince ince
Çöker türlü zor düşünce.
Sen bu işten vazgeçince
Kalbin der ki tekle dostum.

Sen ümidi kesme Haktan
Çün halketti var'ı yoktan.
Durmuşoğlu azdan çoktan
Sen de ümit bekle dostum.

Hüseyin Durmuş 3

Bela mevsimi

Bela mevsimi geldi -yurdum Anadolunun
Örgütlü saldırmalar-başlar artık bu günde.
Engelleri kalkar sa -katillerin yolunun
Cenazeler de kalkar -heran toyda, düğünde.

Bir sebep yoksa bile - bomba pimi çekilir
Gencecik bedenlerden -taze canlar sökülür.
Çözumsuz davalarda -kardeş kanı dökülür
Vampir, kana doyar mı? -İçse her üç öğünde.

Umutlarım bitmekte -barış olmadan yana
Hem öldürüp hem barış -denmez mazlum insana
Haksız yere kim kıymış -olur ise bir cana
Bütün insanlık ölür -o insan öldüğünde.

Ne hikmettir bilinmez -dertlerimiz hiç bitmez
Bir vefalı yar gibi -kovarsın yine gitmez
Halk düşünmez iç yüzü, -ve dahi akıl etmez
Ondan güneşler durmaz -kaçar kara göğünde.

Onca ağulu aşu -bal'u yağ edip yemek
Hem akıl istemekte -hem de çok büyük emek
Üstelik adaletli - bir söz bulup söylemek
Ancak Durmuşoğlu der, -ilhamlar geldiğinde

Hüseyin Durmuş 3

Belirtir ozan

Paragöz insanlar türetilince
Alışveriş oldu bütün bir düzen.
Para eden şeyler üretilince
Kolay kazanç arar kelepir gezen.

Toplum ahlâkını bozdu bu fikir
Varsılı bay görür, yoksulu hakir.
Zengini zengindir fakiri fakir
Hakettiğin bulur hep fakir ezen.

Anlayış kayboldu yürekler katı
Zulmün sonu şerdir sonucu katı
Seyirci kalanın durumu kötü
Onada cezalar verilir bazen.

Bana birşey olmaz, demeyin sakın
Daha önce olmuş, olana bakın.
Doğruluk, dürüstlük ateşi yakın
Aydınlanır eş dost, ısınır kuzen.

İnsanlık değeri doğru olmaktır
Yanlıştan hatadan ibret almaktır
Durmuşoğlu amaç, insan kalmaktır
İşte bu gerçeği belirtir ozan.

Hüseyin Durmuş 3

Belki

Misal söylerim bizim aileden,
Başkasını bilmem, ondandır belki.
Hiç kurtulmaz başımız gaileden,
Bu huyumuz gitmez. candandır belki.

Kardeş kardeşe zıt, bacı bacıya,
Zahit günahını vermez hacıya.
Böyle aileye Tanrı acıya,
Bunun çaresi duadandır belki.

Ebe dede başka, bir başka teyzem.
Müslüman kardeşin kutlusu zemzem.
Birlikte kalmamız bizlere elzem,
Bunu isteyen yaratandır belki.

Hali hazırda vaziyet muzırda,
Bir çarede bulunmuyor hazırda.
Ailenin mutluluğu huzurda,
Başkasında bu sıradandır belki.

Oğul babadan, kız anadan ırak,
Ortaklı tarlalar, ürünsüz çorak.
Birlik sönerse alevlenir firak,
Durmuşoğlum der; çıradandır belki

Hüseyin Durmuş 3

Belki olurmuş

Duyguları yazdım kızdılar bana
Hayal, gizli ise zevki olurmuş!
Kalbin şifresini yazdılar cana
Bir dilek tutarsam belki olurmuş.

Kalbi zedeledi me şeytana uyup
Kırdığın kalplere eyleme ayıp
Sözün güzelini, herkese deyip
Sevip sevilene ülkü olurmuş.

Düzensizlik var mı var sa kaçında?
Her şey işler kendi ritmi içinde
Birtak insanoğlu ritmin dışında
Kim ritmi tutturur ilki olurmuş.

Hayırda gayret et avare durma
Kokup çürüyenin hayalin kurma
Kendi silahınla kendini vurma
Avcıdan kurtulan tilki olurmuş.

Bakarsın gün gelir ömür de biter
Kötülük, vicdanda acıdan beter
Duru kalbin varsa o sana yeter
Durmuşoğlu bunlar bil ki olurmuş.

Hüseyin Durmuş 3

Belli olmaz

Halk içinde gaz çıkaran
Sıçmayınca belli olmaz.
Suç üstünde toz çıkaran
Kaçmayınca belli olmaz.

Yoksullara siner korku,
Varsıllara vade farkı.
Bu akılın dini ırkı
Seçmeyince belli olmaz.

Haram helal farkeder mi,
Yakalansa çarkeder mi
Bu huyunu terkeder mi?
Göçmeyince belli olmaz.

İfşa olur biter mecal
Şerbetini sunar ecel
Bu şerbeti alan rical,
İçmeyince belli olmaz.

Durmuşoğlu ey şakiyan
Gören sanır çok okuyan
İnce eğrip sık dokuyan
Biçmeyince belli olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Ben mecburum

İmkan olsa gelmez idim,
Cevr` ü cefa bilmez idim.
Çün gelmedim, ölmez idim,
Ne yapayım ben mecburum.

Böyle geldik şu dünyaya,
İnsan dendi bize güya.
Haftalar bağlayıp aya,
Senelere san mecburum.

Ne var bildim ne de yoğu,
Boşa geçti ömrün çoğu.
Ters dönen de batı doğu,
Bes belliki son mecburum.

Hak çağırdı duyamadım,
Nimetlere doyamadım.
Bir can verdi kıyamadım,
Şimdi ister can, mecburum.

Durmuşoğlum bu ne haldir?
Onca gittin yanlış yoldur.
Musalla ki son mahaldir,
Döğün, ağla, yan mecburum.

Hüseyin Durmuş 3

Ben mi okunacağım

Yalan dolan işten sıkıldım artık
Bilmem daha neyden sakınacağım?
Herkeste bendeki yürek var sandık
Lahavle çekerek bakınacağım.

Erdemsiz kişiler, kişilik umar
Yoz kişilik sende en büyük kumar.
Hak hukuk deyipte atıl sa şamar
İnsan olduğumdan yakınacağım.

Ruhu kirlenmişler her yerde vardır
Temizleyenlerin işi de zordur
Bu ruhsal yıkımı mümkün se durdur
Durdurup rütbe mi takınacağım?

Neresi düzelsin? Cılkı çıkmışın
Ar damar çatlatıp güven yıkmışın
Yıktığı viranda ateş yakmışın
Erk'ine, mülküne dokunacağım.

Şikayet dinlenir, çare dinlenmez
Ölgün sabır eder yine kinlenmez
Doğru söyleyen de asla ünlenmez
Durmuşoğlum ben mi okunacağım?

Hüseyin Durmuş 3

Ben Yunus değilim

Şundandır ki halim benim bilinmez;
Ben zaten bir garip insanoğluyum.
Anlatsam halimi tuhaf gelinmez,
Herkes gibi bende Allah kuluyum.

Namımı sorsalar, kıyı bucakta,
Bir demet gülüm de vardır kucakta,
Derler; aşkın od`u hangi ocakta?
Ben se yanan aşıkların yoluyum.

Sor bak neyiz, nereliyiz, kime ne,
Kimler kulak verir dostum demene?
Veysel karan için gitsen yemen`e,
Onun gibi ta yürekten doluyum.

Şu erenler seninle yoldaşmıdır,
Yönünü döndüğün kara taşmıdır,
Mevlana, Yunus, Hacı beктаşmıdır,
Sormayın ben hangi pir`i buluyum?

Söz cevher olmadan ibret alınmaz,
Aranmadan hiç bir cevher bulunmaz,
Dediler; taklitle Yunus olunmaz,
Ben Yunus değilim, Durmuşoğluyum.

Hüseyin Durmuş 3

Bence

Gizli düşmanlık olur, gizli dostluk olamaz,
Dostluk öyle bir şey ki, asla içte kalmaz.
Müşkil olan kişiyse, ince eğrip sık dokur,
Çok incelik arayan, hiç bir dostluk bulamaz.

Giren kötü şehrine, kötülük istemesin,
Kim helalden acıksa, haram bulup yemesin.
Kim dostun hatasını görse bile demesin,
Dost'ta hata arayan, kendi hata bulamaz.

Kendin bilen bir insan dost olanla söğüşmez,
Acı sözler demeyen, kimselerle döğüşmez.
Söz mevsime benzemez yazda kışta değişmez,
Sözü değişik diyen, dost sözünü bulamaz.

Dost gönüller bağında yetişen bir çiçektir,
O çiçekten koklayan, zahmetler çekecektir.
Dost zahmetli işlerin, kıymetin bilecektir,
Kim ki kıymet bilmez se, kendi kıymet bulamaz.

Durmuşoğlu öğütler; sana, bana, ona mı?
Hem kendiyle dost olan, dost arayan cana mı?
İş bu sevgi dostlarda, ünvan, ün e şan'a mı?
Ünlü, şanlı dost bulan, gerçek dostlar bulamaz.

Hüseyin Durmuş 3

Bende Ağladım

Dağların başına hüznün çökmüştü;
Gri bulutları gördüm anladım.
O bulutlar, gelip derdin dökmüştü,
Gözlerim ıslandı bende ağladım.

Hayatıma baktım, zaman yürümüş,
Şu kalbime baktım, kokmuş, çürümüş.
Dağları da aynı sisler bürümüş,
Yaşlanıp bağına onda ağladım.

Sessizlik bağına bilmem kaldımı,
Kurtlardan, kuşlardan dostun oldumu?
Yemyeşil bağına insan yoldumu?
Bu zulmün olduğu günde ağladım.

Göğsü kaba, kara dağlar mekanım,
Soğuk sular göz göz olmuş akanım.
Temiz havanı ile canlanır canım,
Sevincim olsada sende ağladım.

Durmuşoğlum özlem, ateşin söndü,
Dağlara seslendim ses geri döndü.
Bu gün dağlarla dertleştiğim gündü,
Derdini dinledim bende ağladım.

Hüseyin Durmuş 3

Bende durmuştur

Henüz anlamını bulamadığım,
Bir yaşamın derdi beni sarmıştır.
Murat var deyip de alamadığım,
Boş hayaller düşü beni yormuştur.

Nefis başka ister, akıl başka ca,
Gönül oh oldu der, vicdan keşke ce.
Zevk sandıklarım da belki işkence,
İşkenceci bile beni sormuştur.

Bir avuç sevgide koca kainat,
Yokluklar saklıyor varlığa inat.
Engin hayallere açsam da kanat,
Ecel denen avcı beni vurmıştır.

Ne yana bakınsam sonsuzdaki yar,
Görür saklansam da, seslensem duyar.
Mekansız alemde bir yerim mi var?
Kalbim ev yerine beni kurmuştur.

Aklı ayazlarda kalmış bir adem,
Kararsızlık üssü olmuş iradem.
İnsan olmakta ne rütbe ne kıdem,
Durmuşoğlum yalnız bende durmuştur.

Hüseyin Durmuş 3

Bende varmıyım

Kimileri gördüm; hayat peşinde,
Kimileri gördüm; hayal düşünde,
Kimileri gördüm; son eşiginde,
Bunların içinde bende varmıyım?

Ne yaşamlar sürmüş narin bedenler,
Ne hülyalar kurmuş derin düşünler,
Ne anılar tutmuş geçmiş seneler,
Bunların içinde bende varmıyım?

Bu nasıl iştirki gidenler gelmez,
Acayip bir durum dönenler gülmez,
Atalar söyler di aşıklar ölmez,
Bunların içinde bende varmıyım?

Baktım gözlerinden akan yaşlara,
İşaret mi eder? Kutlu aşklara,
Arz-ı hürmet olur sadık dostlara,
Bunların içinde bende varmıyım?

Durmuşoğlum şunu iyi bilecek;
Bütün ömrüncede aşkla sevecek.
İnsanın kalbinden aşk da geçecek,
Bunların içinde bende varmıyım?

Hüseyin Durmuş 3

Beni beni

O ahu gözlerin bana bakıyor,
Çevirip nazarın gör beni beni.
Apaçık sinende güller kokuyor,
Açıp kollarını sar beni beni.

Sen birtanesisin bizim illerin,
Yanağında açan gonca güllerin.
Şen şarkılar söyler dudu dillerin,
Okşar dudağını der beni beni.

Kalbinde merhamet yok mu ki senin?
Vebalini alma sakın kimsenin.
Huri melek gibi narin bedenin,
Kabul edecek mi yar beni beni?

İlanı aşktır bu ne söyler dilim?
Duy şu feryadımı canım sevgilim.
Aşkın ateşine dokundu elim,
Yakıp kavuruyor kor beni beni.

Durmuşoğlu ayrı girdi hicaba,
Ümit bu dünyada var mı acaba?
Sen bana amaç ol, bense bir çaba,
Koşturup ardından yor beni beni.

Hüseyin Durmuş 3

Beni bulsun

Madem gönül taşıyorum
İsterim ki aşkla dolsun.
Son sınırı aşıyorum
Beklerim aşk beni bulsun.

Anladığım, aşk yanmakmış,
Yakan aşk'a inanmakmış
Kırık kalbi kazanmakmış
Kazandığım benim olsun.

Kalbe vurduk aşkı aşı
Yumuşattı katı taşı
Derde soktuk dertsiz başı
Dert sahibi saç mı yolsun?

Aşk değil mi? Olan biten
Her yürekte yanıp tüten.
Baykuş kaçıp, bülbül öten
Mor sümbüllü gül mü solsun?

Herkes bilir kendi halın
Kendin bilmez, kalbi kalın.
Geçmemiş se aşktan yolun
Durmuşoğlu nasıl kulsun?

Hüseyin Durmuş 3

Benzer

Dillerin kurusun, kırdın kalbimi,
Kötü sözler, acı soğana benzer.
Nefrete döndürdün güzel sevgimi,
O nefretler avcı doğana benzer.

Acımayıp aşka ihanet ettin,
Pişmanlık çökünce, bak sende bittin.
Bakmadan halime, ayrılıp gittin.
Terk eden, kendini koğana benzer.

Sevenin sitemi kine varırsa,
Uzanan ellere karşı durursa,
Nefretle boşalan dolu vurursa,
Ürünsüz toprağa yağana benzer.

Maşuk gafletinden bozar andını,
Seven gönüllerin yıkar bendini.
Bir yardan aşağı atıp kendini,
Bulanık sularda boğana benzer.

Benzemek şart ise, hakka saygılı,
Yaşanmaz yürekte, şüphe duygulu.
Durmuşoğlum bundan biraz kaygılı,
Evhamla kalbini oğana benzer.

Hüseyin Durmuş 3

Beş kala başlar

Ateşi çıkarsa hasta kişinin
Sanrılar rüyayı işgale başlar.
Düzeni bozulur sağlam işinin
Bozuğu düzeltme meşgale başlar.

Hayali aldatır yanlışa döner
Çoğalır yanlışı ışığı söner
Depreşir dertleri üstüne biner
Suçluyu tarife eşgale başlar.

Dertleri arttıkca sancıda artar
Yükselen feryat boğazlar yırtar
Ölüm korkusuyla mizanı tartar
Bunuda ölüme beşkale başlar.

Bakinca hayatın sonu görünür
Silinir renkleri beyaz bürünür
Belki de öylece hakka yürünür
Akıllar vicdanlar müşküle başlar.

Nasılsa gerçeğe uyanır birgün
Gerçeğin reddiyle başlıyor sürgün
Durmuşoğlum maraz, bir nevi vurgun
Kişi dertleriyle meşgule başlar.

Hüseyin Durmuş 3

Beyana değil

Haramlar, sadece mazluma haram
Hapı küpü yutup yiyene değil!
Gücüm iktidarım var ise param
Doğru söz, Şeytana uyana değil.

Durum böyle iken rahata bakar
Kendi çıkarına çıralar yakar
Şans bile böylesi tiplere akar
Başını belaya koyana değil.

Mazlum,  kâğıda kafa yoramaz
Haklı isteklere karşı duramaz
Adalet isterde hesap soramaz
Gerçeğe razıdır beyana değil.

Dara sinirlenir, vara ilenir
Katlanmaz zayıfa, kızar bilenir
Tıka basa doymuş halâ dilenir
Alara acınır doyana değil.

Azgın, yzszlyę meslek edinmiş
Mazlum çaresizce durmuş didinmiş
Durmuşoğlu sorar bunlar nedenmiŐ?
Sözü anlayana, duyana değil.

Hüseyin Durmuş 3

Bıkmıştır artık

Ruhların feryadı duyulmaz bugün
Dünya, dünyalıktan çıkmıştır artık.
Geçen zaman aynı sayılmaz bugün
Zaman boyutunu yıkmıştır artık.

İnsanın değeri mezar açılır,
Çarşı pazarında fiyat biçilir
Zayıfın üstüne basıp geçilir
Kimi kendisini yakmıştır artık.

Onca kanun varken işi hiledir,
Kiminin işleri hile iledir.
Ne eder, ne yapar güç"ü iletir,
Hak hukuk adalet çökmüştür artık.

Bir hengame sürer, günlük hayatta
Merhametten eser olmaz fiyatta
Her ne kadar rahmet, yaz sa ayette
Mü"min imanını sökmüştür artık.

Dönüşü olmayan yıkım kapı da
Dökülmeler başlar kağşak yapı da.
İnsana mülk olmaz iptal tapu da
Zaten Durmuşoğlum bıkmıştır artık.

Hüseyin Durmuş 3

Bırak kızarsa kızsın

Bir gün uyanınca ruhun gerçeğe
Anlamsız yaşama övgü mü düzsün?
Görmek için bakıp ince merceğe
Derin alemlerin içinde gezsın.

Yaşamın her anı şekle bürünmüş
Bozuk şekillerde yerde sürünmüş
Her ayrıntı ona günah görünmüş
Yüce Allah daha günah mı yazsın?

Bilgidir diyerek aldığı fikir
Tembel yaşamına ettirmiş şükür
Tarlası çoraktır ürünü fakir
Bereket nerdeyse orayı kazsın.

Dünyanın işgörüő tarzı emektir
Emek bu yaşamın farzı demektir
Dosdoğru çalışıp helal yemektir
Helal kazancına haram mı sızsın?

Hakka hizmet eder hayır üreten
Çünkü böyle ister yüce yaratan.
Beleş geçinip te ayak direten
Durmuşoğlum bırak kızarsa kızsın.

Hüseyin Durmuş 3

Bile bile

Çık dağların başucuna,
Türkü söyle ilden ile.
Uzanırken taşucuna,
Sevdaların gelsin dile.

Ömür geçer bahar yazda,
Türkü düşer kırık sazda.
Sevdiğine her niyazda,
Tebessüm et güle güle.

Coşkun olsun ozan sesin,
Her bir sözün umut desin.
Son arzun ve son nefesin,
Selam olsun o yargile.

Yar umudu sende kalsın,
Ko aşkını olan olsun.
Bu ayrılık bir son bulsun,
Hasret çekme bile bile.

Durmuşoğlum de aşkını,
Kaldır aradan kuşkunu.
Kim ki bir aşkın şaşkını,
Duymaz huzur, çeker çile.

Hüseyin Durmuş 3

Bileceğiz

Barışa gel, ey arkadaş,
Korkum, yurdu böleceğiz.
Bölününce kavim kardaş
Vakti evvel öleceğiz.

Şeytan derki; vurun kırım
Akı selim derki, durun.
İyilikle, yara sarın
Mutlu isek güleceğiz.

Sürmez devran kan revanda
Sevgi olsun can yuvanda
Olsan haklı sen davanda
Kalbden kin'i sileceğiz.

Herkes için bir hayat var,
O canlarda acı duyar.
Savaş bize olsada kâr
Biz barışa geleceğiz.

İnsan yese birbirini
Biri yense diğerini
Artırır mı değerini?
Durmuşoğlu bileceğiz.

Hüseyin Durmuş 3

Bilemiyorum

Dünyayı kuyruktan yakalamışlar
Ne zaman kopacak bilemiyorum.
Kültürü din diye kakalamışlar
Dindar ne yapacak? Bilemiyorum.

Kur'ana uyulmaz rivayet güder
Şirk'e, hurafeye riayet beter.
Şirkin durağını ziyaret eder,
Ona mı tapacak? Bilemiyorum.

İsrailiyatlar, dolunca din'e
İslâmdan önceye dönüldü yine.
Dindar geçinende boğuldu kine
Fırsat mı kapacak? Bilemiyorum.

İnanç temelinin şifresi Kur'an
Doğruyu buluyor okuyup soran.
Boş ameller ile kendini yoran,
Nereden sapacak? Bilemiyorum.

Artık gerçekleri bilme zamanı
Silinsin hurafat tozu dumanı
Durmuşoğlum sende düzelt imanı,
Kıyamet kopacak bilemiyorum.

Hüseyin Durmuş 3

Bilmezsın

En güzel şekilde yaratılsın,
Kendi kıymetini kendin bilmezsın.
Sonra, aşığılara atılsın,
Kör karanlıklara gider gelmezsın.

Nimetler hakkında nankör olursun,
Gerçek arar isen hakkı bulursun.
Benlik güdüyorsan yalnız kalırsın,
Candan istesende kolay ölmezsın.

Ölçüsüdür göz yaşı içtenliğin,
Tesirini azaltır, sen senliğin.
Hizmetine girersen benliğin,
Mutluluk ararken, ağılar gülmezsın.

Efkarında felek çekmez nazını,
Takoz kor tekere, keser hızını.
Kader su üstüne yazsa yazını,
Okursun çaresiz, ama silmezsın.

İnsan malül olur beden kabında,
Şerefi de ruhunun adabında.
Aynıyla beyan hakkın kitabında,
Durmuşoğlum okuyup da bilmezsın.

Hüseyin Durmuş 3

Bir anlamı yok

Eğer kayda değer birşeyin yoksa
Kendini yormanın bir anlamı yok.
Güncel sıkıntılar karşına çıksa
Sıkıntı sarmanın bir anlamı yok.

Çene işledikçe, hüner işlemez
Tembellik çökenler işe başlamaz
Öz güveni olan insan dışlamaz
Kalpleri kırmanın bir anlamı yok.

Erken hayal gördük düşlere döndü
Hafif rüzgar esti çırallar söndü
Şimdide dün gibi verimsiz gün dü
Nedeni sormanın bir anlamı yok.

Sürgit katlanılmaz perişan hale
Oyuncusu uyar, değişen role
Bu gün yardım için uzanan ele
Kelepçe vurmanın bir anlamı yok.

Durmuşoğlu hemen sebebe sarıl
Şebepten sonuca git sende yorul
Üret, ilim irfan en başa kurul
Başı boş durmanın bir anlamı yok.

Hüseyin Durmuş 3

Bir bakarsın ölmüşüm ben

Yıkılmadım sanıyordum
Bir ruh gibi kalmışım ben.
Güya aşkla yanıyordum
Sanki buhar olmuşum ben

Aşk hayali sade heves
Kendi sevdam bana kafes
Özgürken de aynı nefes
Hayli soluk almışım ben.

Dönsem şimdi yine başa
Takılır bu, süreç yaşa
Mevsim gelmiş kara kışa
Güz baharda solmuşum ben.

Saçma sapan övünürken
Sevdan ile avunurken
Boş mevziyi savunurken
Bir bakarsın ölmüşüm ben.

Farklı hayat farklı umu
Durmuşoğlu maksat bu mu?
Sel suları siler kumu
Derin suya dalmışım ben.

Hüseyin Durmuş 3

Bir bilene danışalım

İnsanoğlu gel seninle
Bir konuda anlaşalım.
Her bir derdi ayrı ayrı
Çözmek için konuşalım.

Ayırmadan rengi kanı,
Bak taşırız aynı canı
Dostluk için çare hani?
Gel bilene danışalım.

Sen beni bil, bende seni
At içinden haset, kin'i
Sevgi sunar Hakkın dini
Arz-ı hürmet sunuşalım.

Azdırmasın dünya mülkü
Hani kimde? Onun ilki,
Yarın bizde yoğuz belki,
Muhabbetle yanaşalım.

Artık anla, dünya küçük
Bölüşmekte birkaç kaçık,
Durmuşoğlum gönlüm açık
Kalbden kalbe tanışalım.

Hüseyin Durmuş 3

Bir çare bulur

Ortamı kışkırtan şaşkın hacivat
Sana birşey olmaz bizlere olur
Siyaseten nifak çıkarana zevat
Bu kavgada nice gariban ölür.

Dersen ki; ölenler bana ne ölsün
Pörsümüş yüreğin çürüyüp kalsın.
Bu umarsız vicdan dersini alsın
Bakarsın musibet başına gelir.

İnsan, insanlara barış önerse
Neyini kaybeder? Birkez denerse
İlahi sevginin nuru sönerse
Kinli karanlıkta cesedi kalır.

Başka çaresi yok, barış olmalı
Adil uygulanıp uzun kalmalı
Herkes umduğunu orda bulmalı
Akli olan bundan dersini alır.

Varlıklı yaşatır itibarını,
Kolayını yaşar, halksa zorunu.
Durmuşoğlu bunlar çağın sorunu
İnsanlık elbette bir çare bulur.

Hüseyin Durmuş 3

Bir daha ki bölüm de

Usulü, erkanı bilmez göründüm,
Her bir heves, ayrı ayrı gönülde.
Uzun yaşayıp da ölmez göründüm,
Namazım kılındı garip ölümde.

Bir fenada varım, diye öğünmem,
Dizlerime vurup aşrı döğünmem.
Kendim mutlu diye asla sevinmem,
Dostlarım inlerken acı zulümde.

Bu devran dönsün kendi bildiğin de,
Hesabın yapın, günü geldiğin de.
Bir deli bir gerçeğe güldüğün de,
Dram konu olur, komik filim de.

Evrimleş se insandaki gelişki,
Kurgulamış zıtlarıyla ilişki.
Anlamadım bu ne yaman çelişki?
Düzenlemek sanki benim elim de.

Her yaşamın anlatılmazı vardır,
Veya anlatılması bir hayli zordur.
Durmuşoğlum der ki, yerim de dardır,
Ayrıntılar bir daha ki bölüm de.

Hüseyin Durmuş 3

Bir dahası yok

Dolu dolu olsun yaşamaların
Boşa geçen ömrün bir dahası yok
Her an gelişmekte aşamaların
Serip sermelere yer, sahası yok.

Anlamı olmalı her türlü işin
Yorumu yapılır görülen düş"ün
Gideni üzer se senin ölüşün,
Kalana bir selam ver, pahası yok.

Yalnız ca mutluluk olmadığından
Yalnızsın, bir çare kalmadığından.
Çevrenden hiç ibret almadığından
Âklımız da almaz pir, dehası yok.

İste ve isteme hayat akıyor
Nemümkün set çekmek, bendler yıkıyor.
Faydasız bir ömür vicdan yakıyor
Saklanmaya doğru sür, rehası yok.

Dedik ya; bir defa yaşanacaktır
Ruhlar da vebali kuşanacaktır
Bütünlük ölümle boşanacaktır
Durmuşoğlum işin bir dahası yok

Hüseyin Durmuş 3

Bir dostu çağır

Bazı yükler varki yalnız taşınmaz
Yalnızlık yüküyse taşta da ağır.
Yardım istemekle onur aşınmaz
Yüksünüp gocunma bir dostu çağır.

Güç ve kudretine sakın aldanma
Nefsin sunusudur hemen inanma
Yalnız yaşamayı hünerdir sanma
Birliğin gücünü herkeze bağır.

İnsan gerçek dosttdan neden usansın?
Bırak hak evinde kandiller yansın
Aymaz, duymaz gönül kendi utansın
Çünkü, bomboş gönül körkütük sağır.

Ateş yanar ise dumanlar tüter
Horozun şaşkını zamansız öter
Gelişip, serpilir kendine yeter
Yalnızlığa kurban olmuştur sığır.

Yalnız doğduk, yalnız ölürüz deme
Bir yanlış manada gidersin güme.
Mümkün ise yalnız bir lokma yeme
Durmuşoğlu sözün açsın bir çığır.

Hüseyin Durmuş 3

Bir fark bulamıyorum

Terkettim neş'eyi dertliyim bu gün
Coşkun bir sevinçle dolamıyorum.
Elaleme hayat bayram ve düğün
Herkes gibi mutlu olamıyorum.

İmkansızda vuslat vermiyor aman
Sevda ateşinden tütüyor duman.
Kalmadı ümidim geçiyor zaman
Hayatımdan bir zevk alamıyorum.

Senden uzak tutan sebebi bulsam
Bulduğum çareyle bir tedbir alsam
Yanımdan ayrılıp yalnızda kalsam
Anılardan ayrı kalamıyorum.

Ruhum hasta benim şifadan uzak
Zevklerden, neşeden sefadan uzak
Aşk için çekilen cefadan uzak
Derman deryasına dalamıyorum.

Kimse beni böyle bilmedi asla
Ömür geçirmedi hüzünle yasla
Önceki hayata göre kıyasla
Durmuşoğlum bir fark bulamıyorum.

Hüseyin Durmuş 3

Bir gün rahat yatamaz

Barış olsa beraber- zalim bomba atamaz
Süslü mistik söylemler- hak yerini tutamaz.

şaşmış akıl dolaşık- mazlum zalim'e aşık!
ştten çıkmış akkaşık- murdar kaba batamaz.

Gerçek barış şahane- bilir isen daha ne?
Menfaat se bahane- gerçekleri yutamaz.

Halkı haksız ezenler- gçle şaşkın gezenler
Mazlum, mağdur zenler- Bir gün rahat yatamaz.

Durmuşoğlu insandır- hep barışa hayrandır,
Barış günü bayramdır- kimse fitne katamaz.

Hüseyin Durmuş 3

Bir hemşehri derneğinin yaptığı iş

Siz bana yapılan şu işe bakın
Kurucu başkana attılar kazık.
Hem elektiriği bedava yakın,
Hem borcunu bana ettiler yazık.

Böyle hemşehrilik olmasın varsın
Kendi yarasını kendi mi sarsın,
Eski başkan para bulup mu versin?
Satacak ne altın var ne de yüzük.

Başkandım bıraktım, on yılı geçti
Üyeler sonradan kimleri seçti?
Ödenmez fatura paralar uçtu
Ben durumu size arzettim nazik.

Dernek abonesi olur mu şahsa?
Olursa ödemek girmez mi bahse?
Dernekten şahsıma düşerse hisse
Paylaşıp ödeyin diyor mu tüzük?

Dayanışma idi derneğin adı
Dayadı icrayı, kenara kodu.
Durmuşoğlu bunu ödesin hadi
Adam beş parasız haliyle ezik.

Hüseyin Durmuş 3

Bir iki üç, küresel güç

Sömürgeci imaj yapmış,
Her bir yerde posterleri var.
Ortamı iç içe katmış,
Ülkelerde gösteri var.

Kimi şeyhtir, kim kral,
Halk'a gelmiş müthiş daral.
Bilir bilmez der ki varol,
Sanki toplu histeri var.

Libya, Mısır, Tunus derken,
İhtilaller yapar erken.
Halk lideri çok severken(!)
Avrupadan müşteri var.

İslam alemin de durum;
Çarpık işler her bir kurum.
Benimse yaptığım yorum;
Tarihte not defteri var.

Bütün despotlar da korku,
Bu asırla imaj farkı.
Durmuşoğlum aynı türkü,
Yalan dolan, müfteri var.

Hüseyin Durmuş 3

Bir olurdu

Hoca, dede bir olsalar,
Halkın derdi bir olurdu.
Kamu bağın bıraksalar,
Kul vicdanı hür olurdu.

Onlar derdki; böyle, böyle,
Biz ne dersek onu söyle.
Sen bizlere hürmet eyle,
Yoksa sonun şer olurdu.

Sizlerdeki de hünermi,
Gerçeği gören dönermi?
İslamın nuru sönermi,
Nur'u sönen kör olurdu.

İşte ilim gerçek murşit,
Hoca dede haydi var git.
Sizden bize olmaz öğüt,
Olmuş olsa pir olurdu.

Durmuşoğlum cahil olma,
Öğren ilmi, geri kalma.
sen cahilden akıl alma,
Akledilse bir olurdu.

Hüseyin Durmuş 3

Bir rüyanın yorumu

Ulu Tanrım, gerçek aşkı yaratmış,
Bende geniş, koca yürek var diye.
O yüreğe birde güzel donatmış,
Nikah etmiş, olsun bana yar diye.

Suç işledim, cennetinden atıldım,
Ucuz nefsin pazarında satıldım.
Ne yapayım, ben güzele tutuldum,
Düşünmedim hesap, kitap var diye.

Bu bir aşktır, cevheriyse candadır,
Damarlarda gezip duran kandadır.
Bu nimetle insan, imtihandadır,
Hiçbir gönül demez hesap sor diye.

Aşk narında yürek yağım erimiş,
Yanıp tütmüş, yine aşka yürümüş.
Ayrılıkta hasret beni bürümüş,
Dayanması ölümden de zor diye.

Durmuşoğlum bu bilmece kör düğüm,
Çilelerden nakış nakış ördüğüm.
Bir rüyaydı varlığımda gördüğüm,
Hak teala bana verdi yor diye.

Hüseyin Durmuş 3

Bir yılbaşı daha

Al ibreti sen yaşından
Her yıl zaman daha uzar
Gına geldi yıl başından
Bazısında moral bozar.

Nefsin işi keyfe göre
Bir iş eder herbir yöre
Kimi din der, kimde töre
Kimi kutlar, kimi kızar.

İsteyenler tartsın ölçsün
Bu şekilde zaman geçsin.
Dileyen de yesin içsin,
Ayık gezer, esrik sizar.

Tutar mülkün kıyısını
Kutlar zaman sayısını
Herbir ömrün kuyusunu
Yine insan kendi kazar.

Tüm dünyanın adedi bu
Anlatmayı denedi bu,
Okuyan der; ne dedi bu?
Durmuşoğlu yanıt yazar.

Hüseyin Durmuş 3

Bir zamanlar

Sevdanın masalı önce yazılmış,
Kader oldu bize hüznü anlar.
Aşıklar peş peşe sıra dizilmiş,
Sabır çokmuş aşklarda bir zamanlar.

Kapı aralığında yol gözlemek,
Büyüklerde de yol yordam izlemek.
İşin raconu; beklemek, özlemek,
Tütse bile yüreğinden dumanlar.

Dertler kutsal idi, çileye saygı,
Aşkta sadakat'e duyulmaz kaygı.
Ölsede cıvımaz, öyle bir duygu,
Olmazdı oynaşmayı, aşk sananlar.

Alıp satılmaz, kutludur sapılmaz,
Tasviri hayaldir, resmi yapılmaz.
Ölene dek gider yoldan sapılmaz,
Aşk ta mana oluyordu, insanlar.

Durmuşoğlum nostaljiyi seversin,
Bes belli ki, eskileri öğersin.
Sende zaten müzelik bir değersin,
Neyi görsün sana gelip bakanlar?

Hüseyin Durmuş 3

Birde ararım

Duygular aklıma sığmıyor bazan,
Nedenini başka yerde ararım.
Karanlığa ışık ağmıyor bazan,
Aydınlığa yollar nerde ararım?

Çözebilsem keşke içteki ben'i,
Söküversem ruhtan, nefreti, kin'i.
Mutlaka karşıma çıkartır sen'i,
Aramızı örten perde ararım.

Bazıları derki; fazla düşünme,
Derince düşünüp, aklen aşınma.
Sapıtıp yolunu küfre taşınma,
Neden sapıtayım? Birde ararım.

Gülerim ağlarım nedeni vardır,
Her şeyin hayalde bedeni vardır.
Etkinin illa ki edeni vardır,
Mücrimi, mutlaka şerde ararım.

Ben beni bilmede biraz geç kaldım,
Ben de varım derken, birden hiç oldum.
Durmuşoğlum sonra, kalbten güç aldım,
Kalbime izahı serde ararım.

Hüseyin Durmuş 3

Birde katiller var

Yirmi yılda vücut bulan genç canlar,
Hayatları güzel, umutları canlı.
Bir ömürde paha biçilmez anlar,
Hayat baharında bir delikanlı.

Bir de katiller var ellerinde kan,
Hem kan içicidir, hem de insan.
Tuzağında ölür yüzbinlerce can,
Ruhen ölmüşler ya bedenen canlı.

Ne kutsal ayı bilir, ne din, ne iman,
Azar kan kokusu tuttuğu zaman.
Yakar yürekleri tütürür duman,
Bir eli ateştir, bir eli kanlı.

İstiklal davası der cana kıyar,
Barış, özgürlükle gözleri boyar.
Her gün canlar alır, zaferden sayar,
Öldürmek zafer se kalır mı canlı?

Hem öldürüyor, hem dalga geçiyor,
Bilmezmi ki kardeş kanı içiyor.
Yiğitler öldüren gök ekin biçiyor,(!)
Durmuşoğlum ağlar gözleri kanlı.

Hüseyin Durmuş 3

Bir'i kirlettin

Dünyanın içine ettin batırdın
Kıçını yıkadın yeri kirlettin.
Nefsin yatağına arzun yatırdın
Kadın kız demedin peri kirlettin.

Kirletip atacak güç var elinde,
Nefsin tapacağı düşün var dilinde
İyice azıtmış iş var halinde
Toprak ölü paklar, diri kirlettin.

Kendine iş buldun yapıp bozmalı
Fırsat bu fırsattır deyip azmalı
Azgınlık üstüne kitap yazmalı
Lekeli sayfada kiri kirlettin.

Cüheladan gelip fikir sorsa da
Sözünde mantık yok, akıl varsada
Makul kişi çıkıp, karşı dursa da
Hocayı hacıyı pir'i kirlettin.

Bu sular arınmaz kar'a dönmeden
Bu fırtına durmaz bora dinmeden
Bu dertler farırmaz bire inmeden
Durmuşoğlu saydı, biri kirlettin.

Hüseyin Durmuş 3

Birken Muhtaç Kılar Bine

Dünya döner aynı yöne
Vakt''erişir yeni güne
Umut etsen boş şeylere
Heba olur gider düne.

Yaşam doğar yarın için
Onda gizli hikmet niçin?
İstikbali iyi seçin
Yoksa tekrar eder yine.

Tarih ibret için vardır
Alır isen sana kârdır
Yoksa işin hayli zordur
Aynı dertler çıkar öne.

Kişiliği bozulanın
Kaderi kem yazılanın
Kabri sağken kazılanın
Cesedini sokar ine.

Bir ümittir tutar bizi
Aynı yola düşer izi
Durmuşoğlu kendimizi
Birken muhtaç kılar bine.

Hüseyin Durmuş 3

Bitti bitiyor

Bir ömür yaşanır, kendine özgü,
Sermayesi zaman, bitti bitiyor.
Neşeler evvelde, kalan da üzgü,
Her şeyi terkedip, gitti gidiyor.

Kim bilir, geçmişin detayı nasıl?
Merakı meramla anlatır usul.
Bahtiyar anlarım arada fasıl,
Maziyle sohbeti, etti ediyor.

Çok zaman da, aşkın efsunu sardı,
Şarıp sarmalayan bir latif vardı.
Yardan kurtulmaya umudum vardı,
O yar beni yar"dan, itti itiyor.

Hayat denizin de çalkanır sandal,
Rüzgarda yelkeni bağlayan mandal.
Öndeki hızlıda, geride hantal,
Hantal, öncüllere yetti yetiyor.

Hedefte, menzilde karagaşa hakim,
Kargış"ın ettiği enkaz ve yıkım.
Ezelden hakkımda verilen hüküm,
Durmuşoğlu vaden, bitti bitiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Bitti yalanlar

Yaşanan onca şey anlam kazandı,
Anlamsız olan da unutuldu.
Yaşandı ki zaman, hayli uzandı,
Uzunluktan geri kaldı mı anlar?

Gönül özlemleri bedenden ayrı,
Yıpranmış beden kimedir hayrı?
Zaman geçer işin, değişir seyri,
Ağız tadın bozar olmuş olanlar.

Gerçeklerin acı tadı damakta,
Lezzetine varan yiyip yumakta.
Gaflet; hedefinden alıkomakta,
Menziline varır yolu bulanlar.

Ruhtaki hamlik sabrı taşırır,
Kitabına uymaz ilham aşırır.
Kararsız alemde kalbler şaşırır,
Şaşkınlığa tutsak boşta kalanlar.

Neye benzer? Sözü saklı olanı,
Uğraştırır durur öğüt alanı.
Kimiside açar tutmaz yalanı,
Durmuşoğlum tuttu bitti yalanlar

Hüseyin Durmuş 3

Bize sıra mı gelir

Her kim başta devletli - Mutlak seveni olur
Bir kısmıysa muhalif -Kararsız beni bulur.

Kamu övgü peşinde -Alem ikbal düşünde
Bu feleğin işinde -Dert yükü bana kalır.

Ne baharlar başladı- Nice kışlar kışlandı
Artık gönül yaşlandı- Umutlar kime alır?

Yine geldi bak seçim- Daralmaktadır içim
Zar zor yürürken geçim- Sonuç nolur kim bilir?

Vadedilen her sözden -Gülümseyen her yüzden
Durmuşoğlum der sizden -Bize sıra mı gelir?

Hüseyin Durmuş 3

Bize şefaat

Hasretin kalbimde ince sızıdır,
Ya Muhammet bize eyle şefaat.
Sitem etmem dostu kalbim razıdır,
Ya Muhammed bize eyle şefaat.

Mü`mine ne oldu? Yolun şaşırdu,
Gaflet deryasını boydan aşırdu.
Miskinlikte artık, sabrı taşırdu,
Ya Muhammed bize eyle şefaat.

Mü`min, kafirlerin düşmüş peşine,
Köleliğe düşer, bilmem işi ne?
Düşman kesiliyor din kardeşine,
Ya Muhammed bize eyle şefaat.

İlim öğrenmeli mü'min her kul da,
Eller ilim üzere, ilim akılda.
Bizde ilim nerde? Derste okulda,
Ya Muhammed bize eyle şefaat.

Müslüman şaşırılmış anlamaz arş`ı,
Faiz, döviz ile dönüyor çarşı.
Durmuşoğlum mahcup sizlere karşı,
Ya Muhammed bize eyle şefaat.
(S.A.V)

Hüseyin Durmuş 3

Bizim oğlan

Sata sata malı mülkü
İflas etti bizim oğlan.
Kuzu buldu bizim halkı
Sürü güttü bizim oğlan.

Astı kesti ve gürlledi,
Küllü ocağı harladı.
Gezip tozup hem terledi,
Pili bitti bizim oğlan.

Uzak yakın garkeyledi,
Öncesinden farkeyledi.
Gerçeklerden çarkeyledi,
Gayrı yetti bizim oğlan.

Söyler iken ağzım temiz,
Besilendi oldu semiz.
Ne söylese ki bendeniz,
İsyan etti bizim oğlan.

Durmuşoğlum dedi destan,
Alkış aldı eşten dosttan.
Şüphelenmiş bir husustan,
Kızıp gitti bizim oğlan.

Hüseyin Durmuş 3

Bizimki

Ülser de kansere çevirmedik ce,
Doktora, ilaca, bakmaz bizimki.
Afetler viran"ı devirmedik ce,
Kışlağında ateş yakmaz bizimki.

Tevekülle bekler düzelir diye,
Gafleti hain"e sanki hediye.
Sormaz ki olanlar, olmuştur niye?
Aklını bu işe, takmaz bizimki.

İnanır aleme, samimi sanır,
İnanır, hileye daim aldanır.
Üstelik sabreder durur dayanır,
Kalbine hiç şüphe sokmaz bizimki.

Kendisi muhtaçken habire verir,
Verince üstelik nankörlük görür.
Hayrettir, yine de kervanı yürür,
Yaptığını başa, kakmaz bizimki.

Bizimki dediğim, halkımdır benim,
İçinde geçmekte zamanım günüm.
Tarihe saf diye yazılsa ünüm,
Durmuşoğlum halden bıkmaz bizimki.

Hüseyin Durmuş 3

Bomboş

Göklere yükselir toz ile duman
Ateşin yandığı ocağı bomboş.
Güneş gidip gece çöktüğü zaman
Ortam aydınlatan çırağı bomboş.

Mazlumu garibi görürler öcü
Dönüşünce dosta saltanat gücü
Bu hâl gerçek dosta veriyor acı
Neden? Böylelerin yüreği bomboş.

Edep, haya boynun eğdikce eğer
Arsızlık, yüzsüzlük kazanır değer
Dalar meydanlara masumu koğar
Suçsuz, günahsızın merağı bomboş.

Özüne saygısı biter kişinin
Önce sevgisinden bıkar eşinin
Halâli olmayan haram aşının
Bozulmuş lezzeti böreği bomboş.

Dünya mülkü için işler kafalar
Batıl hikayetten sayfa ufalar.
Ruha tatda vermez zevk-ü sefalar
Durmuşoğlu ömrün gereği bomboş.

Hüseyin Durmuş 3

Boş diye söyler

Bu ne mantık şimdi? Tenbel yürekler,
Yiyip içip yatar, iş diye söyler.
Nevale sadaka, hazır yemekler,
Ocağa girmeden piş diye söyler.

Ne bir yurdu vardır, ne de bir ili,
Ne bir hükümdardır, ne de bir vali.
Yıllar öncesinden kalan hayali,
Akşamdan gördüğü düşün diye söyler.

Uyuşmuş ruhunun oynamaz canı,
Yorgun amaçlarla çevrili yanı.
Boşa geçirdiği onca zamanı,
Verimli yaşanmış yaş diye söyler.

Yeter öğünmeler imdada şimdi,
Meraklısı sorar, bu insan kimdi?
Takmayın kafaya o bir isimdi,
Oysa, ekabir'e baş diye söyler.

Onca ünvanlar da zaten dünyalık,
Onunda bir kısmı hükmen davalık.
Durmuşoğlum bilir, geçer zorbalık,
Hava ve hevesler boş diye söyler.

Hüseyin Durmuş 3

Boş laf satıp duruyor

Kalbimin sesini duyuyormusun?
Aşkın ritmiyle atıp duruyor.
Bu sevgiyi aşktan sayıyormusun?
Kalp aşkına şüphe katıp duruyor.

Gafil yürek, ömrü boşa geçirir
Boşa geçen zaman gönül göçürür.
Aşkın beni benden alıp uçurur
Akılsızlar bana çatıp duruyor.

Hayat devam etsin sevgi var ise
Yüreğinin sesini yar duyar ise.
Gönlündeki duygu tam ayar ise
Ne diye içinde tutup duruyor?

Gözlere yansıyan duygu taşarsa
Ulaştığı kalbte, uyku kaçarsa
Cezbe gelen kalbin birden coşarsa
Şeytanda pusuda yatıp duruyor.

Durmuşoğlu yine aşktan konuşur
Hali vaziyeti dosta danışır
Seven yürek ıştır, nura dönüşür
Sevmeyenler boş laf satıp duruyor.

Hüseyin Durmuş 3

Boş teselli para etmiyor canım

Kendini avutma olmaz iş ile
Boş teselli para etmiyor canım.
Ruhun huzur bulmaz dertli baş ile
Dert ettiğin yara gitmiyor canım.

Hemen aşık ol ki hayat renklensin
Boş kalan sineye sevda yüklensin
Mutluluk umudu aşkla beklensin
Boş beklerken sıra bitmiyor canım.

Tedbirler hazırla önden yarına
Sabır et hayatın türlü zoruna
Naçarlığın sakın düşme narına
Kimse seni nara itmiyor canım.

İşleyip dururken hayat pılanı
Akıl gerçek arar, düşler yalanı
Varlık ikmal etsin eksik kalanı
Kalan ömür var'a yetmiyor canım.

Durmuşoğlu insan bir düzen kurar
Düzen sürsün diye çareler arar
Yitirmez umudu kırk yere sorar
Sorduğun mu çare etmiyor canım?

Hüseyin Durmuş 3

Boş yürekler yanmaz şimdi

Unutuldu o sevdalar
Boş yürekler yanmaz şimdi.
Aşık maşık bir havalar
Aşık olan onmaz şimdi.

Varsa yoksa yeni şekil
Bu kişilik bozar akıl
Yaz mesajı öyle takıl
Mesaj ile kanmaz şimdi.

Çeken olmaz aşkta nazı
Kalpte yoktur acı sızı
Kimse alttan almaz sözü
Sukut altın sanmaz şimdi.

Hicap vurmaz yanağına
Girmez gönül konağına
Kan doldurup çanağına
Göz yaşını banmaz şimdi.

Özlenen o sevgiler se
Kıymet bilsin kim diler se
Böyle aşkı kalp siler se
Durmuşoğlu anmaz şimdi.

Hüseyin Durmuş 3

Boşa geçmiştir

Aşk'a vakit yoktu hayat yolunda
Umutsuzluk tenden yaşa geçmiştir.
Tazelendi gönül yaşlı halında
Ne yazıkki mevsim kışa geçmiştir.

Kalbim bir sevdanın peşine düştü
Suskun duyguları, kendini aştı
Nasırlaşan yürek bu hale şaştı
Akıl havalardan başa geçmiştir.

Bazıları derki bu haller nice?
Durumun coşkuda gündüz ve gece
Her sözün aşk ile yazıyor hece
Silinmesi zordur, taşa geçmiştir.

Nezaman ki bahar, mevsimi gelir
Açan aşk gülleri iklimi bilir
Virane duygular aşkla düzelir
Yerden göğe doğru kuşa geçmiştir.

Gün gelir dünyadan kaydın silinir
Ölümsüz sevdalar var sa bilinir
Aşklı veya aşksız elbet ölünür
Durmuşoğlum aşksız boşa geçmiştir.

Hüseyin Durmuş 3

Boşa mı yaşıyoruz

Kendimize düzen kurduk kuralı
Aksayan yönüyle uğraşıyoruz.
Sırtımıza yükü vurduk vuralı
Gerekli gereksiz hep taşıyoruz.

Önce, denenmişin bilgisi varken,
Eskidir diyerek terkettik erken.
Şuyudu, buyudu ha gayret derken
Emeklilik gelmiş bak şaşıyoruz.

Fırtınalı gençlik esip savurdu
Zor bela yerlerde dokuz doğurdu.
Şimdi yerken bile üfler yağurdu,
Az engeli dahi zor aşıyoruz.

Var'ı azımsadık yok'u özledik
Kılavuz kargayla ..ok'u izledik.
Neşeliyken bile acı sızladık
Halâ eski yara var, kaşıyoruz.

Ölür gider insan memnun mu kalır?
Biraz akleyse ibretin alır.
Nasılsa su akar yolunu bulur,
Durmuşoğlu boşa mı yaşıyoruz?

Hüseyin Durmuş 3

Boşların var

Deli gönül bıktım senden
Hayli tuhaf işlerin var,
Uykuluyum geçen günden
Ne onulmaz düşlerin var.

Çok değişti huyun suyun
Şehre indi bütün köyün
Anlasana bu bir oyun
İçi dolmaz boşların var.

Dediler ki, çağı farket
Yeri yurdu bırak, terket
Taşa çarpsan hemen çarket
Baş yaracak taşların var.

Özden kopan kişi onmaz
Kimsecikler adın anmaz
Kırık dala kuşlar konmaz
Kafeslenmiş kuşların var.

Benim sözüm sorun yazar
Derdin artar azar azar
Durmuşoğlu kuyu kazar
Dikkat etmez başların var.

Hüseyin Durmuş 3

Boştamısın cefa mı yok

Geçmiş olsun ey yüreğim
Hastamısın, şıfa mı yok?
Teselliyi ben vereyim,
Yastamısın sefa mı yok?

At evhamı, aşk'ı dene
Yoksa derdin azar yine
Aşksız geçmiş bunca sene
Boştamısın kafa mı yok?

Zaman geçer devran döner
Yanan hayat mumu söner
Bedeninde biter hüner
Sustamısın tufa mı yok?

Gönül ferah işler bekler
Zor olanı hayat ekler
Yığındığın onca yükler
Taştamısın küfe mi yok?

Durmuşoğlum ilaç aşktır
İnan, başka çare yoktur.
Halâ dersen derdim çoktur
Boştamısın, cefa mı yok?

Hüseyin Durmuş 3

Boynumun borcu

Gözlerim benimse, bırak ıslansın,
Ağlamak yığidin harcıdır bu gün.
Gönül ateşlerde bırak ta yansın,
Yüreği yakmanın borcudur bu gün.

Beş paradan fazla eder se ciğer,
Demekki bir miktar ediyor değer.
Bir kayıp bir dünya değer se eğer,
Hep yeniden doğmak burcudur bu gün.

Nemli gözlerde, mahzun bakışlar da,
Yüreğim pır pır inip kalkışlar da.
Bir dünya saklı hoyrat alkışlar da,
Alkışlar gönlümün hurcudur bu gün.

Vefa yok bende, arama boşuna,
Aldanma gözlerin akan yaşına.
Aşk` a ulaşmak gitsede hoşuna,
Aşktan uzak durmak harcıdır bu gün.

Rol yapmak insana ait bir düzen,
Rol icabı bakarak gözleri süzen.
Durmuşoğlum işte bu, seni üzen,
Anlamak boynumun borcudur bu gün.

Hüseyin Durmuş 3

Boynumuzdadır

Vebalim boynuna demen boşuna
Zaten tüm veballer boynumuzdadır.
Daha çok var deme, bakıp yaşına
Ecelin şifresi koynumuzdadır.

Zarardan ne kadar çabuk dönersen
Dönmek kararını hemen ce versen
Kendine layığı ele de görsen
Cümle alem, evren aynamızdadır.

Duruluk pisliğin temiz sonu mu
Yürekte duruluk bahse konu mu,
Dilin, kötü sözün mikrofonu mu?
Bazı haller sahne oynumuzdadır.

Öğüt almaz insan yolun şaşırır
Şaşkın halleriyle sabrı taşırır
Zulüm huyu olur hakkı aşırır
Helal haram bizim taynımızdadır.

Nice canlar burdan göçüp gitmekte
Giden hevesine veda etmekte
Durmuşoğlu sanma burda bitmekte
Bütün şifa, maraz beynimizdedir.

Hüseyin Durmuş 3

Boyu koca dağ demektir

Yürekleri dağladılar
Nefes varsa sağ demektir.
Önce akılı bağladılar,
Zaten akıl, bağ demektir.

İşe baştan başladılar
Yerleşmiş haşladılar
Sonra niyet aşladılar
O da yeni çağ demektir.

Bu olanlar şu demektir;
Boşa giden hep emektir
Bu ne aştır, ne yemektir
Aşa giren yağ demektir.

Doluşturup bir fikire
Dönüştürüp hor hakire
Hem tuzağı kur fakire
Yakalandın ağ demektir.

Durmuşoğlu savunman felç
Örselenmiş düşünmen linç
Sabır sabır taşırman hınç
Boyu koca dağ demektir.

Hüseyin Durmuş 3

Bozmak bambaşka

Sevip incinmeyen yürek gördün mü?
Hayali başkadır, gerçek bambaşka.
Gönüller yapmaya gerek gördün mü?
Kalbe girmek başka, durmak bambaşka.

Eski huyu kalbden sökebildin mi,
Beraber göz yaşı dökebildin mi,
Sevmenin kahrını çekebildin mi?
Katlanmak başkadır, çekmek bambaşka.

Baştan görmediğin sorunlar çıkar
Öyleki bu işten torunlar bıkar.
Bu günkü yuvayı yarınlar yıkar
Terketmek başkadır, yıkmak bambaşka.

Gerçek sevgi sabrı öne getirir,
Ufak tefek gam'ı düne götürür.
Gelir geçer aşklar seni bitirir
Tutkunluk başkadır, tutmak bambaşka.

Durmuşoğlu yola dizer naklini
Nasıl olsa zaman büzer şeklini,
Şeklinden korkanda bozar aklını
Eskitmek başkadır, bozmak bambaşka

Hüseyin Durmuş 3

Böcek börtüsü

Bir zamanlar, bir zamanlardı
O günleri yaşayanların sevinciydi,
Belkide üzüntüsü.

Güzellikleriyle yadedilen anılar
Alaca karanlığın sönük tülleriymi,
Veya tozlanmış örtüsü.

Bu gün, gün yüzüne yavaşça çıkmaktı
Yoksa, çalar saat şimşeklermiydi,
Duyulan sa gök gürültüsü.

Herşey, birşeye bağlı teyelli sanki
Sonuçlar, formülün çözümleriymi,
Eşittire getirdi iç'in dürtüsü.

Gayretler, nemelazıma döner usulca
Türküler, pişmanlık iniltileriymi,
İsyân, hırsın böğürtüsü.

Düşün, birtek ben mi bunlarlayım?
Sanırım herkes benim gibiydi,
Geriye kalan, böcek börtüsü.

Hüseyin Durmuş 3

Bölük pörçük maniler

Kafayı yormaz isen
Bedenler yorulacak
Elbet bu ahmaklığın
Hesabı sorulacak.

Gelmişsin bunca yaşa
Geçirdin ömrü boşa
Şimdi çal başın taş
Nasılsa kırılacak.

Ümitsiz kendin salar
Boş kaba herşey dolar
Bulanık kirli sular
Sanmaki durulacak.

Yaşama parça buçuk
Olursun kabri göçük
Düşürme aşkı küçük
Sevdiğin darılacak.

Aşk bil Durmuşoğlu
Aşk yakar yürek dağı
Yüreğin taş bağlı
Kim kime sarılacak?

Hüseyin Durmuş 3

Böyle bilindi

Ne uzak ne yakın, nede belirsiz
Bilene meydanda yaşamın kendi.
Ne varlık farkeder nede gelirsiz
Yaşam hepisini deniyor dendi.

Kadın erkek aynı cevherden olma
Ayrılık bataklık, sakın ha dalma
Farklıyım diyede yalnız kalma
Yalnızlığın gücü sabırlar yendi.

Herkez mecbur göçer, zaman yolunda
Ebediyen kalmaz yaprak dalında
İnsan acı çeker insan halında
Kişi kendin bildi sızısı dindi.

İnsandaki nefis azdırır onu
Bahane üretip gezdirir konu
Hata yaptırarak üzdürür sonu
Sonda vehameti görünce sindi.

Çocukluk, gençlikti derken yaşlılık
Mecburi görüntü ağırbaşlılık.
Vicdan biraz rahat, çoğu suçluluk
Durmuşoğlum yaşam böyle bilindi.

Hüseyin Durmuş 3

Bu aşkın izini süremiyorum

Hoşçakal sevgili sana şiir yok
Şiirle, kalbine giremiyorum.
Anladım kalbinde bencilliğin çok
Bir damla sevgiyi göremiyorum.

Umutla bağlandım güvendim aşk'a
Güvendiğim aşk sa anladım başka
Mecnun gibi çöle düşseydim keşke
Sevdanın hakkını veremiyorum.

Kaderimdir diye boyun eğmişim
Gerçek sanıp meğer hayal sevmişim
Mutluluk umarken derde değmişim
Bu işin sırrına eremiyorum.

Vicdan kirde kaldı vücut yıkandı
Kalbe hayat veren damar tıkanı
Aşkın bahçesine ilgi tükendi
Yoluna gülleri seremiyorum.

Geri dönsen bile kalbim kırılır
Kırgın üzüntüler aşka darılır
Durmuşoğlu sevme kalbin yorulur
Bu aşkın izini süremiyorum.

Hüseyin Durmuş 3

Bu benim işte

Duru bir pınardan içtim erenler,
Ab'ı hayat dedi, atam YESEVİ.
Cem olmuş mecliste hakkı görenler,
Yüreklere düşmüş yanar öğseği.

Öğseği bulanda icabın eyler,
Yolun bulan kişi gayrıda neyler?
Halk içinde hakkı, illaki söyler,
Söylemek, yolunun yordam gereği.

Dünya malı nedir? Gelip geçici,
Toplar harmanını hasat biçici.
Ecel şerbetini her can içici,
Zehir eder nefse balı, böreği.

Çürüğü sağlamı meyve dalında,
İşte buna misal, insanoğlunda.
Şıdk ile yürüyen kulluk yolunda,
İman çatısında dinin direği.

Erenlerden bir pir Hüseyin Durmuş,
Durmuşoğlu diye namını kurmuş.
Biraz deli idi, abdallık vurmuş,
Onun hak yolunda çarpar yüreği.

Hüseyin Durmuş 3

Bu bir kader mi

Onca mü'min ölmüş hac da
Şikayet yok, olan olmuş!
Huşu içre kalb niyazda
Vakti gelmiş, ölen ölmüş!

Taşlanırken lain şeytan
Karıştırmış birden meydan
Müslim geçmez böyle huydan
Bazı huylar iman olmuş.

Arabların günahı yok,
Feryat figan bir ahı yok!
İmdat dersen, o dahi yok
Yardım eden naçar kalmış.

Kimisi der bu bir kader
Ne yaparsın be birader?
Bir gün gelir akıl eder
Akledenler tedbir almış.

Yıllar yılı aynı acı
Ölür gider onca hacı
Ey Allahım bize acı
Durmuşoğlum dua kılmış.

Hüseyin Durmuş 3

Bu gidiş iyiye gidiş olamaz

İçinden dışından isyanda dünya
İnsanlar farkına varmasa bile
Her an kâbuslara dönüşür rüya
Hiç kimse kötüye yormasa bile.

İyilik yapmayız, hizmet etmeyiz
Ezelden çizilen yoldan gitmeyiz
Menfaatten başka amaç gütmeyiz
Artan felaketler durmasa bile.

Dünya mı söylesin? Gel beni kurtar
İşlerin, havamı, bünyemi yırtar.
İnsanda bencillik, iştihâ artar
Açlığı başına vurmasa bile.

Kirletmek insanın doğasında var
Kendi kiri döner, başına yağar
Toprağı ve suyu, havası boğar
Henüz tüm dünyayı sarmasa bile.

Bu gidiş, iyiye gidiş olamaz
İnsan çaresini arar bulamaz
Durmuşoğlum dünya böyle kalamaz
Dönüp, hesabını sormasa bile.

Hüseyin Durmuş 3

Bu gidişin dönüşü yok

Ey, dünyayı mahvedenler
Henüz Nuhun gemisi yok.
Acımayıp kirletenler,
Bu dünyanın yenisi yok.

Hava kirli, su bozuldu
Altı üstü hep kazıldı
Flim bitti son yazıldı
Tüm bu derdin tanısı yok.

Güçlü olan azar oldu
Yapıp edip bozar oldu
Her canlıya mezar oldu
Ölenlerin anısı yok.

Ne yapacak torun torba?
Zaptolunmaz nice zorba
Tarih övgü yazar harbe
Barışçılın konusu yok.

Sarpa sarar artık işler
Olumsuzdur tüm gidişler
Durmuşoğlum ne demişler;
Bu gidişin dönüşü yok.

Hüseyin Durmuş 3

Bu göbek ne baba

Bu ne göbek sende baba,
Suya düşse vücut batmaz.
Yiyip şiştin bu da caba,
Devrilsede yana yatmaz.

Hem fakirsin hemde şişman,
Fazla kilo sana düşman.
Yaşın geçti oldun pişman,
İlaç, perhiz fayda etmez.

Yola gitsen gidemezsin,
Ergen dava güdemezsin.
Bu vücutla edemezsin,
Zaten senin derdin bitmez.

İmrenerek ele baksan,
Doğrularak hemen kalksan,
Destur deyip yola çıksan,
Gönül gitse, beden gitmez.

Durmuşoğlum bu bedeni,
Yeme içme tut çeneni.
Görürsün ebe dedeni,
Bu kiloya ömür yetmez.

Hüseyin Durmuş 3

Bu güç dağları aşar

Şahsen bu sevdadan geçemem gönül
En son ana kadar sevdamız yaşar.
İster doğru davran istersen yanıl
Sevgi kalbimizde coştukca coşar.

Yaşamanın özü sevgi olur sa
Her yaşayan ondan payın alır sa
Kalacak sa geri sevgi kalır sa
Kalanlar canlanıp sevdaya koşar.

Kinler ruhumuzu patlatan fünye
Kurtarmaz acıyı ünvanla künye
Cehenneme döner nefretle dünya
Böyle insan öte alemde şaşar.

Zaten binbir zordur yaşamın kendi
Bakarsın ansızın ömür tükendi
Mutluluklar onun için istendi
Dolan kalbten illa sevgide taşar.

Gönül sen bu yükün olsan hamalı
Bilmem bu akıla neler demeli?
Aşkın hammallığı kalbin ameli
Durmuşoğlu bu güç, dağları aşar.

Hüseyin Durmuş 3

Bu gün senin

Hangi günde doğmuş isen
Yılbaşındır o gün senin
Niçin varsın bilmiş isen
Odur farkın bu gün senin

Resmi takvim kutluyorsun
Hâlden hâle atlıyorsun
Endişeden patlıyorsun
Artar korkun bu gün senin.

Gelecek yıl nasıl yıl ki?
Piyangoyla bağlar halkı
Kimi umar, çıkar belki
Döner çarkın bu gün senin.

Oltasında yalan yemi
Gafil olur nefsin demi
Kaybettiğın düşün hemi,
Evin barkın bu gün senin.

Uzun ince yoldan geldin
Gâh ağladın gâhi güldün
Durmuşoğlu bir gün öldün
Çıkar kırkın bu gün senin.

Hüseyin Durmuş 3

Bu günde

Bir küskün adamım, nedeni kendim,
Anlamlı bir yaşam olmadı bende.
Belki bir çok zor'u ben kendim yendim,
Fakat zorluklarda bitmez bu günde.

Hep aşk dedim, hem de aşk'a inandım,
İnandığım doğru, ama sınandım.
Özlem gerekiyordu, özlemle yandım,
Külleri bu günde, acısı dün.

Adımlara takoz, enseye şaplak,
Bir meyvesiz ağaç, ürünsüz toprak.
Bir kuru çalıda sararmış yaprak,
Rüzgarda savrulur herhangi yönde.

Belirsizlik bende kaderdir sanki;
Kadere yapışmış keder inan ki.
Mutluluk bir tadım lezzet o anki,
An'ın anısı da yok öldüğünde.

Velhasılı böyle yaşanır gider,
Yinede her yaşam, bir değer eder.
Durmuşoğlum yaşar, bir dava güder,
Hep mazide kalmaz, yaşar bu günde.

Hüseyin Durmuş 3

Bu günlerin şiiri

Bizim halkı düşün, derdin düşünmez
Var sa yok sa ele güne acınır
Bir gün gelir kendi yurdu yaşanmaz
Dayanıp direnen kalsa usanır.

Sökülüp atılır, kimliği özü
Tepki vermez asla ekşitmez yüzü
Anlamadan rehber tutar her sözü
Elden gelen binbir söze inanır.

Eller için canın koyar ortaya
Göğüs gerer onca zulüm vartaya
İş kalınca bugün dünden erteye
İşlerinden hicap duyar utanır

Angaryadan sayar kendi dilini
O sayarken alem bozar ilini
Gözlerini kapar bağlar elini
Bir bakmışsın nefes borun tıkanır.

Delinince devlet gemisi dibi
Kalır deryalarda çaresiz gibi
Can verdiği mülkün olmaz sahibi
Durmuşoğlum sahip, kendini sanır.

Gelen mülteciler yetmezmiş gibi şimdide mülteci ithal etmeye başladık.

Hüseyin Durmuş 3

Bu kutlu gece

Bir fincan kahvenin anısı kırk yıl
Keyf'e teşekkürü sunar dururuz.
Dönde şu ömrüne ciddi nazar kıl
Yiten ömre neden yanar dururuz?

Nisyan ile malûl insanın aklı
Bir tek hafızada ne suçlar saklı?
İmanın içinden sökmezsen şekli
Kendi kendimizi kınar dururuz.

Hak katında artsın dersen kıymetin
İdrakine varmak gerek nimetin.
Şükrünü de eda edip ziyetin
Övgülerle hakkı anar dururuz.

Şu varlık alemi tümüyle ayet
Haktan gelmiş bize koca bir hayat
Rahmetin bizlerden çekersen şayet
Naçar vaziyette döner dururuz.

Durmuşoğlu dua etsen gecede
Halini arzet sen dilde, hecede
Kadrin hikmetini görüp yücede
Rûkudan secdeye iner dururuz.

Hüseyin Durmuş 3

Bu mu sana miras kalsın

Gidişata bakıyorum
Olan olsun, ölen ölsün.
Birtak ben mi korkuyorum?
İyisini herkes gülsün.

Türlü çeşit insan gelir
Yoksul rızka ortak olur
Vatan için yoksul ölür
Kim? Zor işe çare bulsun.

Ne töre var ne de ilke
Yağmalanır koca ülke
Yiyen doymaz mala mülke
Afiyet bal şeker olsun!

Ortalığa çöken duman
Kalkıp gitmez hiçbir zaman
Ne din kaldı ne de iman
Zühhat nasıl zikre dalsın?

İyi şeyler vardır ama
Nefis gafil, ruhlar koma
Durmuşoğlu sor adama
Bu mu sana miras kalsın?

Hüseyin Durmuş 3

Bu ne biçim hâl

Küfürün, sövmenin binbir türlü, Fesbukta yığınla, seçip beğen al. Namuslu, namussuz, hırsız hırlısı, Söven övülmekte, bu ne biçim hâl?

Fikir beyan eder bilip bilmeden, Ceza ilan eder, suçu olmadan. Suçsuz kurtulamaz say ki ölmeden, Ona kalmamıştır tutunacak dal.

Gıybet ve iftira normal konuşma, Rakip doğruysa da, fikir danışma(!) Sorumluluk varsa asla yanaşma, Uygun bir liman bul, tam orada kal.

Bu ahlâk çöküşü, helâk kapısı Dayanamaz buna güç'ün yapısı. Her ne kadar olsa mülkün tapusu Hüküm icra etmez ne servet, ne mal.

Kişinin değeri, sözünün farkı, Küfürün nedeni, sinsî bir korku. Sözü zehir eder, edebî terki, Durmuşoğlu sözün olmamış sa bal.

Hüseyin Durmuş 3

Bu zaman

Gözlerde bakışlar donuklaşıyor,
Umudun bittiği andır bu zaman.
Ruhlarda desenler sönükleşiyor,
Terkedip gittiği candır bu zaman.

Ayrılıklar gördüm hüzünleşiyor,
Derin ızdırap da hazinleşiyor.
Sözler şiirlerde vezinleşiyor,
Güllerin renkleri kandır bu zaman.

Eyvahlar nedamet zikiri olmuş,
Acele tevbeler fikiri olmuş.
İnsan telaşeler fakiri olmuş,
Her cihetten çevre yandır bu zaman.

Özlemekle bitmez kaçan fırsatlar,
Fırsat kulvarında yiten hayatlar.
Dakikadan kısa geçen saatlar,
Şimdi anladık ki sondur bu zaman.

Beklenen daha da ötelerde mi?
Semtte, mahallede, sitelerde mi?
Durmuşoğlum hata, atalarda mı?
O gün ki mirasta şandır bu zaman.

Hüseyin Durmuş 3

Bulamaz artık

Kötülük kökleşti ruhlar içinde
Daha derinlere dalamaz artık
Azgınlık depreşti ahlak içinde
Mazlumların ah'ı kalamaz artık.

Yüzsüzlük kötünün dışı vurumu
Virüs gibi sardı herbir kurumu,
Vasatlar idare eder dururmu
Adalette karar kılamaz artık.

Çıkarıcılık olmuş bütün hayatı
Çıkarı uğruna bozmuş niyeti
Kandırdığı garip öder diyeti
Böyleleri öğüt alamaz artık.

Arsız sa kandıran, kananlar nedir?
Kafasını yormaz, ayak diredir.
Gelde böylesine bir misal getir
Misallerde çözüm olamaz artık.

İnsanın ruhunda kimya bozuldu
Bozuk bileşime formül yazıldı,
Fosil bedenlere mezar kazıldı
Durmuşoğlu hayat bulamaz artık.

Hüseyin Durmuş 3

Bulan var mı

Ruha sızan Şu zamanın,
Amacı ne, bilen var mı?
Bedenleşen bir Őemanın,
Resmini de silen var mı?

Bütünleşir her bir varlık,
Ruha verir neden darlık?
Bizi saran isyankarlık,
Özümüzdür, yalan var mı?

Benliğimin derinin de,
Neler gizli yarının da?
Anlamanın sorunun da,
Farkındalık olan var mı?

Eylemleş se güdülerin,
Durmaz hadi, hadilerin.
Azgın köpek, kedilerin,
Ayrıca da yılan var mı?

Hayvanatla özdeş nefis,
İnsanlık sa ruhsal bahis.
Kaybolmuş sa bir de bu his,
Durmuşoğlum bulan var mı?

Hüseyin Durmuş 3

Buldun mu sen

Basamaklar tuta tuta,
Yukarlardan indin mi sen?
Fikreyleyip bundan öte,
Hal ilmini bildin mi sen?

Gerek bilip bilmediğin,
Ağlayarak gülmediğin,
Duyulun ca ölmediğin,
Bu işlere güldün mü sen?

Bir insanım ben sıradan,
Sıyrılıp çıktım aradan.
Böyle yaratmış yaradan,
Bu hayata geldin mi sen?

Tatlı sözler biter ise,
El uzatan yiter ise,
Gülümsemen gider ise,
Kalplerde de öldün mü sen?

Durmuşoğlum güzel insan,
Aşık olur mart ve nisan,
Ömür boyu seviyorsan,
Gerçek aşkı buldun mu sen?

Hüseyin Durmuş 3

Bulunmaz

Bir aşık kalbinde olmayan güzel,
Aşkına boynunu eğen bulunmaz.
Sevdaya yönünü dönmeyen güzel,
Bunca nazdan sonra seven bulunmaz.

Baharda güllerin başkadır tadı,
Bahçesinde tek tek söylenir adı.
Bir güzelin aşk ta yoksa muradı,
Gönül meclisinde ögen bulunmaz.

Belki fırsat geçer birkez eline,
Bir sevenin olur düşer diline.
Kimki girmiş ise aşık kalbine,
Hakkın evi diye degen bulunmaz.

Sevgiye dönmeyen güzel cemalin,
Her aşık mevsiminde artar vebalin.
Dünyadan göçende yoksa helalin,
Ahiret yurdunda seven bulunmaz.

Durmuşoğlum nazdan kısmeti olan;
Kaçırır fısası sonadır kalan.
Fani dünya deyu fanilik bulan,
Fanide aşk yoktur seven bulunmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Bulurmusun

Ey güzelim kara sevdam;
Seni sevdim bilirmisin?
Ezelden ebed'e davam,
Gel desem de gelir misin?

Yüreğini koy sineme,
Bak sen ordaki öneme.
Ömür erince dönem'e,
Sen benimle ölür müsün?

Sevda nedir aşk olmasa?
Varıp gönüle dolmasa.
Geriye bir şey kalmasa,
Sevmek için kalır mısın?

Bu sitemler sorma niye?
Seven kalbe aşk hediye.
Sunsam sana ikram diye,
Şu kalbimi alır mısın?

Durmuşoğlum aşk dilinde,
Yüreği titrer elinde.
Kaybolsam sevda çölünde,
Arar beni bulur musun?

Hüseyin Durmuş 3

Bulutlara sesleniş

Size derim size, kara bulutlar,
Gök yüzüne gelip birden çöktünüz.
Kalmışken bir damla suya umutlar,
Siz, terlerinizi hepten döktünüz.

Serin rüzgarlar da sizi taşımış,
Buz serinliğinde kimler üşümüştü?
Pamuk şekillerin biz`e düş`ümüştü,
Çakan şimşeklere, boyun büktünüz.

Terziye misaldir, şekliniz güyya,
Perdeler geçersin güneşten aya.
Soğuk ayazlar da kalırken dünya,
Kışın yüreğinden buzlar söktünüz.

Gök yüzünü boydan boya doldurdun,
Işığın şevkini gözden kaldırdın.
Salkım zülüfleri yere saldırdın,
Yunusca dağlar da zikir çektiniz.

Durmuşoğlum görür baharda kışta,
Başınız duman da gözlerin yaşta.
Kuraklık denilen zorlu savaşta,
Nefret ekmediniz, rahmet ektiniz.

Hüseyin Durmuş 3

Burda iken

Neme gerek rahatlık
Herkez darda zordayken
İşlerdeki sakatlık
Yıkar geçer dardayken.

Et kemikten sıyrılmış
Ortak, işten ayrılmış
Özel adam, kayırmış
Malı mülkü vardayken.

Yolsuzluğu hor görme(!)
Sen bu işe hiç girme
Fırsat varsa el verme
Veren olmaz kârdayken.

Kazanç görse o alır
Başkasına zor kalır
Ecel gelin ce ölür
Cehennemler kordayken.

Kuşlar uçsa izetmez
Gafil hakkı gözetmez
Hiçbir kötü söz etmez
Durmuşoğlu burdayken.

Hüseyin Durmuş 3

Burda yanılır

Herkes için riskler aynıdır dostum,
Mecbur kalıp yüksek yerden inilir.
İnsana gelecek belâdır kastım
Eğer ünlü ise zaten anılır.

Ölümdü, kazaydı, dertti, belay dı
Sadece bunları anmak kolay dı
Şu yaşanan hayat dertsiz olay dı
Ne rahat olurdu, öyle sanılır.

Bir tedbir bir derde çare olurken
Çare ve dert biter canlar ölürken.
İnsan uğraşmaktan geri kalırken
Tembellerle aynı yere konulur.

Herdem rıza ile yaşarsa kişi
Kader cilvesiyle halleder işi
Önüne konulan ağulu aşı
Nimet sanıp birde ekmek banılır.

Tehlike kol gezer hayat içinde
Ne renkler değişir siyah saçında
Bir vebal görmeyip kendi suçunda
Durmuşoğlum işte, burda yanılır.

Hüseyin Durmuş 3

Buruştururlar

Boş düşüncelerden fayda ummazken
Gerçeği yalanla karıştırırlar.
Her türlü yalana yüzüm dönmezken
Yalan öyküleri yarıştırlar.

Hata var diyorum dinlemediler
Hayaller uydurup dinle dediler
Hiç bir inceliği anlamadılar
İncelik, suçmu ki? Araştırlar.

Sana köle gerek, bana özgürlük
Köle ol istenir bütün ömürlük
Hükmünü kurunca beylik, emirlik
Köle geçmişini soruştururlar.

Geçip gitmem gerek böyle diyardan
Ruhum dahi bıktı tutmaz ayardan
Bir teselli umsam o nazlı yardan
Yar'ı düşman ile barıştırlar.

Sıkboğaz olunca insanın ruhu
Ruhuda boğmakta baskı gürühu
Gülümseyen bir yüz görülse dahi
Durmuşoğlum yüzü buruştururlar.

Hüseyin Durmuş 3

Buyur sevdiğim

Kısık ateşlerde pişirip kalbi,
İkram ettim sana buyur sevdiğim.
Bütün bu canı da sunarım harbi,
Dilediğin yerden ayır sevdiğim.

Dünya malı dahi sana hediye,
Asla dönüp bakmam bunlar ne diye?
İzzet'i ikramım buyur ye diye,
İstersen kırk fakir doyur sevdiğim.

Karşılıklı sevda varsa da olur,
Olur sa yürekte bir anı kalır.
Sevgini umar sa o seni bulur,
Elalem içinde kayır sevdiğim.

Mahşere kalmasın aşkın muradı,
Vuslattan ümit yok neye yaradı?
Gönül gündüzlerde yolun aradı,
Gece yorgun düşte uyur sevdiğim.

Durmuşoğlum senin sevgini bekler,
Her seven gönülde aynı dilekler.
Bu davete uysa gökte melekler,
Yerdeki dostlara duyur sevdiğim.

Hüseyin Durmuş 3

Bütün dünyayı götürse bile

Gözü doymazların özü de doymaz
Dünyaları yeyip bitirse bile.
Garip sofralara lokma da koymaz
Kırk fakir sofraya getirse bile.

Bu bir hastalıktır ruhu kemirir
Ruhu dertlendik ce beden semirir
Mutlu uykuları, kâbus sömürür
Rahat yataklara yatırsa bile.

Hırsızlardan ise yeddi eminin
Güveni sağlar mı andın,yeminin?
Kaptanı olur sa çürük geminin
Hesabı sorulmaz batırsa bile.

Gördüm şu alemde düzen karmaşık
Sarıldığı daldan büyük sarmaşık
Haksız haklılardan daha sırnaşık
Pisliğin üstünde otursa bile.

Durmuşoğlum safı uyanık soyar
Üstelik enayi yerine koyar
Ne midesi dolar ne gözü doyar
Büsbütün dünyayı götürse bile.

Hüseyin Durmuş 3

Cahil ile yola gitme

Cahil ile dava güden,
Onca ilme yazık eder.
Birde tutup yola giden,
Hüsranlığın azık eder.

Böbürlenir ona, buna,
Kahır gelir sonra sana,
Hiç bir sırrı verme ona,
Dost güvene kazık eder.

Kusurunu hep hoş görsen,
Yollarına halı sersen,
Kalbin dahi ona versen,
Kıymet bilmez bozuk eder.

Şunu anla ilmin safı;
Cahil bilmez sözü, lafı,
Söyleyerek eder gafı,
Koyar tef` e muzik eder.

Durmuşoğlu bakın ne der;
Bildiğini öğüt eder,
Kim `ki gelmiş, cahil gider,
Kendisine yazık eder.

Hüseyin Durmuş 3

Cahil kalamazsın

Öz dilinden bilmiyorsan
Oku oku anlamazsın.
Fenni ilmi yok sayarsan
Öyle hakkı bulamazsın.

Kibir ile kisve giyip
Haram helal katıp yiyip
Mazlumlarda kalbe kıyıp
Sonra taat kılamazsın.

Şu tuttuğun nasıl yolki?
Düşük görür cümle halkı
Ey fikirsiz şunu bilki,
Çok derine dalamazsın.

Okuyorsun tasnif kitap
Eyliyorsun ondan hitap
Noksan ise irfan edep
Hamsın, pişkin olamazsın.

Durmuşoğlu ilham alıp
Marifeti birde bilip
Hemi okur yazar olup
Halâ cahil kalamazsın.

Hüseyin Durmuş 3

Cahile de ehile de

Aşk; ilâhi bir nimettir
Dikenine ve güle de.
Düşünürsen bu hikmettir,
Hem safa da, hem çile de.

Kötü kalpte olmaz deme
Böylece bir hakkı yeme
Peki aşık denir kime?
Demek gerek cahile de.

Farkeder mi? Erkek, dişi
Sevdirmektir aşkın işi
Madem aşık cahil kişi
Aynı ünvan ehile de.

Aşk bakar mı? Az'a çoğa
Yüksünür mü? Var'a yoğa
Sevgi taşır, varlık doğa
Dağ bayıra, sahile de.

Durmuşoğlu aşk'ı öner
Bütün evren aşkla döner
Aşk biterse cevher söner
Kopar bağ ve silsile de.

Hüseyin Durmuş 3

Can işler

Doğru düzgün olur mu?
Dar zamanda gen işler.
İlim irfan umarken,
Bu zaman da fen işler.

Kişi, bir yol tutmadan,
Hakka kulluk etmeden,
Doğru yola gitmeden,
Tutar halka din işler.

Kim kendini bilir se,
Haktan yana gelir se,
İş bu yol da ölür se,
Ölür beden can işler.

At gönülden kibiri,
Kaldır ben, sen, öbürü,
Unutmazsan kabiri,
Düzgün olur son işler.

Durmuşoğlum ey kişi,
Kadın erkek bey kişi,
Gel sıkı tut hak işi,
Doğrulur haktan işler.

Hüseyin Durmuş 3

Can mı verelim

Gönül ister kendi ünü duyulsun,
Ne hüneri varmış bakıp görelim.
Eğer haketmiş se derhal yayılsın,
Bizde sayesin de nama erelim.

Sevdalara düşmüş hemde hızlıca,
Davranışı ondan biraz nazlıca.
Meğer bir güzeli sevmiş gizlice,
İster bunalıma birlik girelim.

Bakalım aşkının haberi var mı?
Var sa insaf edip hal'e uyar mı?
Gönül sevdasına vefalı yar mı?
Vefalı yürekte sefa sürelim.

Kızıla çevirmiş renkler tonunu,
Bekleyip görelim işin sonunu.
Aşka dönderince kalbin yönünü,
Bari yollarına halı serelim.

Bu ne kapris, bu ne edadır gülüm?
Bu edadan daha evladır zulüm.
Gelip dayanınca kapıya ölüm,
Durmuşoğlum hemen can mı verelim?

Hüseyin Durmuş 3

Can'a nasıl kıyarız

İnsanın sevgisi geneldir bizde,
Kimde sevgi varsa insan sayarız.
Aşkın türküsünü söyleyen sözde
Sevgi makamını kalpten duyarız.

Merhamet bulunsa kalbin düşünde
Halk gayrete gelse gönül işinde
Biri önder olsun, biz de peşinde
Kim birlik sağlarsa ona uyarız.

Avına çıkar sa insan insanın,
Yandaşı olmasın böyle davanın.
Peşindeyiz buna çare sunanın
Çaresini eş'e, dosta yayarız.

Sevgi yolcusunun yoldaşı olan,
Usulüne uygun halleri bulan.
Düzeni bozulup yollarda kalan
Kılavuzu olup yola koyarız.

Maksat şu hayatta mutlu yaşansın
Böylesi yaşama olsun bir şansın.
Durmuşoğlum sende canlı insansın,
Öyle ise nasıl? Can'a kıyarız.

Hüseyin Durmuş 3

Candan dostlar

Çevremizi candan dostlar sarıyor,(!)
Bir kısmı da bize mezar kazmakta.
Fırsat bulan içten, sinsi vuruyor,
Ses yok iken bizde, onlar azmakta.

Kırk yamalı bohça görmüş birisi,
Bir bohçaya konmuş halkın gerisi.
Ölülerden medet umar dirisi,
Zanneder ki kutsal kitap yazmakta.

Umursamaz olmuş ise bir millet,
Kaybolur mu ondan? Her türlü zillet.
Uyuşukluk insan için bir illet,
Hem bedeni hem de ruhu bozmakta.

Müşrikti, kafir di düzeni aynı,
Asırlardır din'e oynuyor oynu.
Her ipe uzanır mü'minin boynu,
Şihlar suskunsa da Resul kızmakta.

Bu ateş çemberi sönmez se eğer,
Her bela gelir de sineye değer.
Atlı, Üsküdarı geçmiş ki meğer,
Durmuşoğlum yollar ondan tozmakta.

Hüseyin Durmuş 3

Canım vatan'a

Bin yıllık kinler de dişler bilenir,
Siper olsun gövdem, tenim vatana.
Şimdi bizden bir can, canlar istenir,
Feda olsun bir can, canım vatana.

Bizden istenilen bir tek bu can sa,
Şahinin yurduna kuzgunlar kon sa,
Fütur getirir mi muhkem iman sa,
Kalkan olsun dört bir yanım vatana.

Dönüp bakmam bir kez dünya malına,
Harcanıp tükensin hakkın yoluna.
Şehadet nasip se kemter kuluna,
Şebil olup aksın kanım vatana.

Kimseler silmez se gözün yaşını,
Harami yemiş se helal aşını.
İhanet sarmış sa dağı taşını,
Sadakat sağlasın sonum vatana.

Yurdum, ataların güzel mirası,
Onu almak küfrün tüm ihtirası.
Durmuşoğlum der ki, tam da sırası,
Feda olsun bir can, canım vatana.

Hüseyin Durmuş 3

Can'ın öldüğü

Ölmeyecekmiyiz, sandın be dostum,
Ebedi yaşayan var mı bildiğin?
Bu sorudan sana benim se kıstım,
Buralara nasıl, nerden geldiğin?

Maddiyat tadını döndürme aşk'a
Yaşam telaşıyla zevki bambaşka
Birinde memnunsun, birinde keşke
Kamuya yarar mı? Memnun olduğun.

Tabi, miskin miskin bomboş oturma
Kadd-ı kameti de boşa yatırma.
Tuttuğun bala da parmak batırma
Bari biraz helâl, olsun aldığıın.

Sen gafletteyken zaman geçer de
Bir sürü vebalin senden içerde.
Etrafın boşalır herkes göçer de
Yanına kâr kalır derde daldığıın.

İş tıkrındayken alır mı öğüt,
Keyfince yaşarken olur mu ağıt?
Ecel'e emrolur, bedeni soğut
Durmuşoğlum duyar, canın öldüğüün.

Hüseyin Durmuş 3

Canlar nerede

Şiz kavga ederken alem neşede
Ölöp giden nice canlar nerede?
Pusulâra yatıp, kıyı köşede
Boşa döktüğünüz kanlar nerede?

İnsanlar yetişir kaçbir senede?
Ölüm faydalı mı? Hakka dine de
Çeşitli nedenle ölür yinede.
Sen keyf keka yaşa, onlar nerede?

Kişi olgun ise zaten hoşgörür
Zengin yoksul demez bütün eşgörür
İnsanda yetenek sağken işgörür,
Ölüveren ünler, şanlar nerede?

Azalıp artan rızık, sanmayın biter
Yaşamı insana etmeyin beter
Korkmayın bu dünya herkese yeter
Sultanlar krallar hanlar nerede?

Durmuşoğlum alem, şunu bilsey di,
İnsanlar uğraş sa barış gelsey di,
Herkes eceliyle normal ölsey di.
Yazık olan yigit canlar nerede?

Hüseyin Durmuş 3

Canlı bomba

Canlı bomba demek; Ölüm istemek,
Yaşamaktan nefret eden birisi.
Heba olur birden oncası emek,
Anılarda parça kalır gerisi.

Hal olmaz sorunlar yerinde durur,
Nasıl olsa güçlü, kendini korur.
Hedefi vuramaz mazlumu vurur,
Eti kanı patlar, yanık derisi.

Böylesi kendini erdemli sayar,
Bir dava uğruna canlara kıyar.
Aslına bakarsan şeytana uyar,
Ne cin şeytan yapar, ne de perisi.

Biraz insaf olsa, neyse kabulüm,
Sırf kendine değil, herkese zulüm.
Uçuk bir hayalin sonunda ölüm,
Gelince başına, kalmaz dirisi.

Eşeği döğmeyen semeri döğür, (!)
Küçük bir paraça da eşeğe değer.
Hele, mazlumlara değmiş se eğer,
Durmuşoğlum bilir, katil serisi.

Hüseyin Durmuş 3

Ce ler

Çöze çöze tükenmedi,
Sorun oldu bilmeceler.
Hiç bir ışık görünmedi,
Yarın oldu tüm geceler.

Anlatırken kuş"u kurdu,
Mazlumunu avcı vurdu.
Sözler bitti kalem durdu,
Derin oldu hep heceler.

Dönüp durdum sağa sola,
Kararsızım ben bir yola.
Benzeyende şaşkın kula,
Zor"un oldu düşünceler.

Kaldı mı işin asili?
Yandan yöreden kesili.
Ne enseler var besili,
Karun oldu ipinceler.

Durmuşoğlum ben neyidim?
Ufacıktan bir beyidim.
Felek değdi bak büyüdüm,
Torun oldu hep cüceler.

Hüseyin Durmuş 3

Cıngarlar hazır

Şeytanlar elini oğuşturuyor,
Ha çıktı çıkacak cıngarlar hazır.
Her an hilesini değiştiriyor,
Zihinlere müzmin kindarlar kazır.

İlim irfan değil, hırslar yarışır,
Elalemde tık yok, dostlar vuruşur.
Bizim bu alemde işler karışır,
Üzülür bulamaz dindarlar huzur.

Yapmaya gayret yok, yıkmak heveste,
Kinler soluk alır çıkan nefeste.
Düşmanlık şarkısı hep aynı beste,
Halkı kışkırtıyor, önderler muzır.

Ön almalı insan ilimde, fende,
Marazi hayalle kalırsın dünde.
Başarıya imza attığın günde,
Bayrağı çekmeye gönderler nazır.

Velhasılı kelim turpunan kelem,
Bu halkın durmadan çektiği elem.
Durmuşoğlum durmaz yazıyor kalem,
Oturup okursan minderler hazır.

Hüseyin Durmuş 3

Cilveli kader

Oyun imiş meğer dünya hayatı,
Eğlencesi güzel, acısı keder.
Her gönül eğlenir saklar niyeti,
Bütün bir ömürü öylece biter.

İyiler kötüler saf saf ayrılır,
Nefsi bedenlerden insaf sıyrılır.
Adalet şaşınca zulüm kayrılır,
İnsanın kıymeti kaç para eder?

Merhamet yücedir ilahi duygu,
Minik tebessümle kaybolur kaygı.
Büyüyen sevgiyle, çağlayan saygı,
Sarar yaşamları cilveli kader.

Biz bu alem içre garip bir kuluz,
Bir köke tutunan apayrı dalız.
Doğumdan ölüme tek yönlü yoluz,
Aykırı gitmeler ne kadar gider?

İnsanlık aklet se sonsuzda olur,
Hakikate varan sonsuzu bulur.
Durmuşoğlu anlar orada kalır,
Marifet bulunca dava mı güder?

Hüseyin Durmuş 3

Civan Mert'e

Civan mert'im sana nasıl kıydılar?
Yürekler dağlandı sen öldün diye.
Bütün dostlar bu ölümü duydular,
Gönülden ağlandı sen öldün diye.

Kardeşler perişan, anne kahrolmuş,
Yıkılmış babası, sanki mahvolmuş.
Ağlayan gözlere kanlı yaş dolmuş,
Ağtlar söylendi sen öldün diye.

Gencecik yüreği vurup yardılar,
Taze bir fidandı, eğip kırdılar.
Narin bedenine kefen sardılar,
Karalar bağlandı sen öldün diye.

Kitabın açılmaz, kalem tutulmaz,
Odan bomboş artık orda yatılmaz.
Cansız resmine de rahat bakılmaz,
Göz yaşı çağlandı sen öldün diye.

Terki dünya edip nur'a doğuştu,
Melek oldu ruhu, hakka kavuştu
Durmuşoğlum sustu hüzün konuştu,
Yürekler dağlandı sen öldün diye.

Hüseyin Durmuş 3

Cümle alem hoşlanır

Sevgi dolu yürek kinli duramaz
Barışmaya kırık kalpten başlanır.
Kin besleyen asla yara sarmaz
Kızdıkları fırsat olsa taşlanır.

Kin güdenin işi zulme dayanır
Kabusları kızıl kana boyanır
Sessiz kalan kötü güne uyanır
Cehenneme düşmüş gibi haşlanır.

Fitne fesat gizli açık dolaşır
Sakinmeyen her bir kalbe ulaşır
Korumazsan, oğlan, kıza bulaşır
Nesilden nesile geçer, aşlanır.

Hoş muhabbet etme, kalbi ölüyle
Nice kalpler kırar sivri diliyle
Güçlüyüm der, öğüt almaz haliyle
Böyleleri zaten kalpten dışlanır.

Hak hukuku bilen kişi dost olur
Dost bağrına düşen sevgi mest olur
Durmuşoğlu katı yürek kast olur
Sevenlerden cümle alem hoşlanır.

Hüseyin Durmuş 3

Çabuk uçuyor

Uzun hayat özler idim genç iken
Yaşlılığım sıkıntıyla geçiyor.
Azgın nefis ruha giren hınç iken
Küskün ruhum dostu düşman seçiyor.

Mutluluğu doğal sanıp ummuşum
Gerçeklere gözlerimi yummuşum
Ben yaşamı yaşıyorken gömmüşüm
Sağ mezarı, sağlığında göçüyor.

Canlı canlı hayal kurdum upuzun
Yer götürmez ümitlerim hep hüzün.
Karanlıklar yaşıyorum gündüzün
Umut doğsa tan yerleri açıyor.

İlla düşer zalimlerin süngüsü
Doğan ölür, bu yaşamın döngüsü
Şu yaşamda esas amaç hangisi?
Hesap kitap duyan herkes kaçıyor.

Durmuşoğlu, bilmediğin bilir ol
Bulur isen hak yoluna gelir ol
Öleceksen insan gibi ölür ol
Can bedenden çokta çabuk uçuyor.

Hüseyin Durmuş 3

Çağırır belki

Ruhunu bozunca bütün bir halkın
Bayramı tatile çevirir bilki.
İçinde menfaat gizlenen talkın
Dinin direğini devirir belki.

İnanç'a sızınca türlü şekiller
Şekilsel ilaha tapar akıllar.
İlim irfan sunmaz dersler okullar
Eski hikayetten çağırır belki.

Yeni buluş için fetva buyuran
Baştaki hesabı sona ayıran
Tüm yakınlarına haram doyuran
Arada fakiri doyurur belki.

Hakka tapan kişi uymaz harama
Kendi akıl eder bakmaz yoruma.
Batılın gafleti gitmez zoruma
Gerçek olsa hakka çağırır belki.

Durmuşoğlu bugün biten insanlık
Farkına varınca bakar bir anlık
Ufkun gecesine çöken karanlık
Aydın güneşleri doğurur belki.

Hüseyin Durmuş 3

Çağrı

Bütün dünya insanları,
Gelin amaç barış olsun.
Kimse yakmasın canları,
Kardeşliğe varış olsun.

Hak verilsin, hak alınsın,
Güçsüze de hak bulunsun.
Yaşamak sa hak olunsun,
Haksızlığa duruş olsun.

Sömürmesim kimse bizi,
Kin sarmasın içimizi.
İnsanlığa kendimizi,
Adamak da yarış olsun.

Hayat bizden sonra devam,
Edecek se olsun davam.
Temiz kalsın suyum, havam,
Doğaya bir çağrış olsun.

Durmuşoğlum hep insanız,
Dokun da bak et ve kanız.
Aşık ruhlu bir ozanız,
Tek davamız barış olsun.

Hüseyin Durmuş 3

Çare ara

Gönül huzur arar, bulabilir mi?
Dertler zirvelerden indirilmeden.
Huzurlu bir yaşam olabilir mi?
Sorun fırtınası dindirilmeden.

Her şey halloluyor kredi varsa
Ev araba hatta bağ bahçe arsa
Hele birde borcun yerinde dursa
Faiz ve kârpayı bindirilmeden.

Düzen doymazlığı nefesine sunar
Kışkırtmaya uyan belâyâ konar
Sanal mutluluğa düşenler yanar
Yüreğin ateşi söndürülmeden.

Bırak olan olsun dersen sonunda
Şeytandan öneri hemen yanında
Herşeyin rehindir, belki canında
Kurtulmaz geriye döndürülmeden.

Sabret derim yine, çünkü tek çare
Sabır lazım değil, kimine göre.
Durmuşoğlum durma sen çare arar
Karamsarlık ruhta sindirilmeden.

Hüseyin Durmuş 3

Çare mi var

Okuyorsun kırk kanaldan
Azgınlaşmış yare mi var?
Dua eyle hem sanaldan
İllâ hakkın keremi var.

Ruhum esir dijitalde
Hem de binbir türlü halde
Bu hastalık hep genelde
Sanki salgın verem'i var.

Ne duygunun özü vardır
Ne doğrunun sözü vardır
Aşkın bile işi zordur
Bözuk aşkta töre mi var?

Şu gençliğe bakın hele
Telefonlar elden ele
Davranamaz akli ile
Akıl, bize göre mi var?

Gelişmenin tutsağıyız
Bu dünyanın son çağıyız
İnsanlığın ahmağıyız
Durmuşoğlu çare mi var?

Hüseyin Durmuş 3

Çare ne fayda

Benim derdim nasıl derttir bilinmez
İlaç diye zehir içsem ne fayda?
Derde çare arar olsam bulunmaz
Kurulmuştur hazır durur ok yayda.

Umudumu zaman zaman korurum
O umutla aynı yerde dururum.
Fırsat kaçtı başım taşa vururum
Belki her gün, belki hafta ve ayda.

Boşalmıştır yakın çevrem ve yanım
Azalmıştır ömrüm ve de zamanın
Vefasız sa daha çok yanar canım
Her şey için artık hayda da hayda.

Gelen gider ömür biter çare ne?
Çaresizler dolar senin çevrene
Her şey eskir döner harap virane
Ne farkeder? Olsa şehir ve köyde.

Can taşıyan yaşar böyle şeyleri
Diz çöktürür ağa ve de beyleri
Viran eder bütün şehir köyleri
Durmuşoğlum onmaz, çare ne fayda?

Hüseyin Durmuş 3

Çare yetmiyor

Hayda hayda günler geride kaldı,
Avunmalar bu gün para etmiyor.
Sermaye elin di, el geri aldı
Elimizde kalan kâr'a yetmiyor.

Yarının malını bu günden yersen
Bu borçlar ödenmez dünyayı versen
El maliyla dosta ikram edersen
İkramlar, ikinci tura yetmiyor.

Varsıl umursamaz, yoksul üzülür
Bütün zamanlarda onlar ezilir
Şimdi iş karıştı panik sezilir
İş, kaçışa geldi sıra yetmiyor.

Kolaya alışan zoru geçemez
Kan kusup kızılıcık şerbet içemez
Seçeneği yoktur başka seçemez
Yanıp yakılmaya çıra yetmiyor.

Gösterilen hedef yerin bulmadı
Ne yapılsa artık derman olmadı
Silkinmekten başka umut kalmadı
Durmuşoğlu bize çare yetmiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Çaresini bulur elbet

Sen aklını kullanmazsan
Deli diyen olur elbet.
Üstelik de uslanmazsan
Namin deli kalır elbet.

Birkez ayar bozulmuş sa
Ayarsızlık yazılmış sa
Pusu kuyu kazılmış sa
Düşman öcün alır elbet.

Hem özüne hayın isen
Gerçek değil oyun isen
Sürü olmuş koyun isen
Kurt, tepende ulur elbet.

Sona kalsan derdine yan
Geç kalırmış çok uyuyan
Sabah olmuş artık uyan
Tembel bitkin solur elbet.

Durmuşoğlu geldi dile
Alemde çok hurda hile
Araştıran akıl ile
Çaresini bulur elbet.

Hüseyin Durmuş 3

Çekemez onu

Herkes hayalinde bir Tanrı bulmuş,
Zihninde uğraşır yıkamaz onu.
Türlü kuruntular Tanrısı olmuş
Tutup boğazından sıkamaz onu.

Günah işler binbir çeşit üzere
Sonra ipliği de düşer pazara
Oysa asaletle girer mezara
Sanki Tamu bile yakamaz onu!

Din işi, cin işi oldu kin işi
İş bu delaletin yok mu dönüşü?
İmanın sinede başlar çöküşü
Çekip sinesinden sökemez onu.

Nefsin isteğince iman edersin,
Bu iman üzere yola gidersin
Üstelik dünyada diyet ödersin
Temizlese dahi dökemez onu.

Kafası karışır şirk'e bulaşır
Adetten, töreden dine çalışır.
Sapık yolda isen batıl ulaşır
Durmuşoğlu hakka çekemez onu.

Hüseyin Durmuş 3

Çeker gemini

Sünger sularının kirli damlası,
Islak duygulardan almış nemini.
Güçlü darbelerin matkap hamlesi,
Her bir vuruşuyla yarar zemini.

Varsıl alemlerde muteber sayın,
Tadını çıkartır, güneşin ayın.
Yoksulun içtiği şekersiz çayın,
Suyuna karışır açar demini.

Zühhat zikirlerle geçer sıratı,
Dünyaday sa hayli düşük sürati
Masalda kanatlanıp uçan kıratı,
Uçağa binince çeker gemini.

Patlak bir tekerin inmiş havası,
Çarptığı duvarın düştü sıvası.
Herkesler sanır ki vefa davası,
Bazen de dostları bozar yemini.

Hurdacı topluyor bir sürü hurda,
Nice kıymetler de yok olur burda.
Durmuşoğlum eğer kalır sa zorda,
Hurda hayatından yapar temini.

Hüseyin Durmuş 3

Çekti Gem'i

Ne hallere döndü yaşam
Önemsemez kimse kimi
Yıkılınca bu ihtişam
Kurtarır mı yardım timi?

Bütün yaşam oldu kaygı
Hani, nerde? Sevgi saygı
Kalmadı ki böyle duygu,
Duyguların gözde nemi.

Şu akıllı telefonlar,
Kim ararsa onu anlar.
Mektup vardı bir zamanlar
Mesajların yoktu imi.

Kredi var, borç verilmez
Birçok hata suç görülmez
Dost kalbine hiç girilmez
Azaldık ca dostluk demi.

Dünya hırsı nefse totem
Her ayinde sunar matem
Durmuşoğlu etme sitem
Ruhum tutup çekti gem'i.

Hüseyin Durmuş 3

Çıkan sumudur

Üstüste yığıldı eski günahlar
Bu gün ki feryadın aslı bumudur?
Yenik ve ezik ce çekilen ahlar
Sade benim değil cümle kamudur.

Hak üzere yolu devam etmeyen
Adalet amaçlı dava gütmeyen
Birliğe dirliğe doğru gitmeyen
Varacağı yer ki, elbet tamudur.

Tarih tekerrürde değişen nedir?
Aynı uyku aynı halk gaflettedir.
Eğer bilmiyorsam bir misal getir
Verdiğin yanıtlar sade umu'dur.

Şaşkın ördek arka geri yüzmede
Bizimki atik-i destan yazmada
Elalem uzaya gidip gezmede
Benim gezmelerim çölün kumudur.

Terse dönen işler batağa çeker
Kararan bahtına karanlık çöker
Böyle akıbetten hayır mı çıkar,
Durmuşoğlu çıkan yoksa sumudur?

Hüseyin Durmuş 3

Çıkar ceketi

Sorunlar yumağı olmuş bu günde,
Hararetler bastı çıkar ceketi.
Deliler de bayram etti düğün de,
Maytaplar atmaya açar paketi.

Dertler çok, hemdert yok, durumlar vahim,
Bozuldu şiraze, oynadı vehim.
Yapsakta kaynağı tutmuyor lehim,
Zor bela yaptığım yıkar maketi.

Her gün birçok zoru yaşar üstelik,
Yırtılmış yeninden ayrılmış ilik.
Bütçemiz kesede kocaman delik,
Pespaye tedbirler tıkar soketi.

Sinirler gerildi tansiyon yüksek,
Kahır çekenlere dertleri döksek.
Patlasın diyerek pimi de çeksek,
Patlamaz hengame yutar roketi.

Bir acayip iştir haller bu günde,
Hırs ile tırnağı yerler öğünde.
Durmuşoğlum hayda, toy da düğün de,
Sallama menmdili, çıkar ceketi.

Hüseyin Durmuş 3

Çıkar ortaya

Hesap günü gelip çatıldığında
Her neyimiz varsa çıkar ortaya.
Amel defterimiz açıldığında
Vebalin yükünü yıkar ortaya.

Doğru dürüst olmak haktan istendi
Aldatmak çok kötü birşeydir dendi
Kamuyu aldatan, aldanır kendi
Yalan ateşini yakar ortaya.

Azgınlaşan nefis hırsla yarışır
Küstürür dostunu düşman barışır
Düşüncesiz işe şeytan karışır
Kin ile nefreti sokar ortaya.

Küslük çoğalınca düşmanlık artar
Herkes meramını kin ile tartar
Bu kanlı hayalden nefsinin kurtar
Yoksa, silahını sıkar ortaya.

Kişisel çıkara satıl sa kamu
Kamunun ufkundan kaybolur umu
Durmuşoğlu bunun sonucu tamu
Bütün bir milleti tıkar ortaya

Hüseyin Durmuş 3

Çıkarmaz

Kim attı ki? Bir kuyuya bu taşı,
Kırk akıllı, uğraş uğraş çıkarmaz.
Kırk yıl oldu dua zikir, göz yaşı,
Ne oldu da mü'min artık yakarmaz?

Zannım odur; bölmek yemenin şartı,
Güçlü olan açık oynuyor kartı.
O günden verilen varış startı,
Bu yarışta bir şampiyon çıkarmaz.

Sürüp gider, büyüklerin kavgası,
Halk dediğin bir menfaat fevgası.
Kara günde kara kuzgun kargası,
Her ötüşte kavga dögüş çıkarmaz.

İşte böyledir, şu dünyanın hali,
Ne karun kor, ne bey, paşa ne vali.
Kim taşırса bunca halkın vebali,
Kalıcıdır hiç bir dua çıkarmaz.

Durmuşoğlu bu çelişik bir durum,
Çelişki de iç içedir, her kurum.
Ne teşekkür, ne tebrik, ne de yorum,
Hiç birisi bir aferin çıkarmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Çıkmadık mı

Hergün binbir çeşit yalan
Söylemekten bıkmadık mı?
Önceleri mevcut olan
Masumluğu yıkmadık mı?

Günde ayda, yıl ve hafta
Görünürüz herbir safta
Ona buna türlü yafta
Yakıştırıp takmadık mı?

Avaneye gitsek nere
Şerbet verdik nabza göre
Dinlemeyip yasa töre
Çanına ot, tıkmadık mı?

Sövüşleyip yoksul halkı
Ne amaç var ne de ülkü
Uyanır sa diye belki
Boğazını sıkmadık mı?

Saymak neye, liste uzun
Umut bitti doğdu hüzün
Durmuşoğlu gelsin yazın
Kara kıştan çıkmadık mı?

Hüseyin Durmuş 3

Çıralar

Oy paralar, paralar
Bozulmasın aralar
Parası çok olanda
Güçlü çıkar naralar.

Şu paranın tesiri,
Herkes olmuş esiri
Halı eder hasıri
Ortasında tuğralar.

Hem ahlâkı hem dini
Bozuyor bir birini
Kimse bilmez yerini
Karıışmıştır sıralar.

Faiz rüşvet çoğalmış
Alıp vermek doğalmış!
Öbürü der, o almış,
Silsen gitmez karalar.

Kendin güçlü sanacak
Mala, mülke konacak
Bu işlerden yanacak
Durmuşoğlu, çıralar.

Hüseyin Durmuş 3

Çiğ kalmış ruhunu pişireceksin

Arada sırada değişik olsun
Sevdasız bir günü başaracaksın.
Ruhun akınlıla boğuşuk kalsın
Aykırı fikirler aşıracaksın.

Alışık düzenler bıktırır sonda
Arasan bulunmaz ahenkler tonda.
İpin ucu senden kaçtığı anda
Vicdanın yükünü taşıracaksın.

Öyle böyle yaşam döngüsü döner
Kubaran havanın balonu söner.
Bazı akli evvel ölmüşü dener
Duyup anladıkca şaşıracaksın.

Her farklı fikiri alsan karşına
Kışkırtan nefsinin uysan hırsına
Bir bakarsın yaşam döner tersine
Aslı, itibarı düşüreceksin.

Alt üst oluverir yaşamın haz'ı
Umulan fırsatlar çektirir nazı
Durmuşoğlum kalbte arttıkca sızı
Çiğ kalmış ruhunu pişireceksin.

Hüseyin Durmuş 3

Çiğner çamuru

Biliriz ki insan olan şaşırır,
Doğrulukla geçmez bütün ömürü.
Gafletle bazen sabır taşırır
Sabrettik ce sürer gider sömürü.

Çabalarsa yarın için kimisi
Enginleri aşar gayret gemisi
Gayretsizin yoktur birtek umusu
Varsa bile soba yakmaz kömürü.

Bilinçlisi işlem yapar düşünür
Tembeliyse şaşkın şaşkın kaşınır
Usta bilir, zayıf olan aşınır
Suyun koyup çelik yapar demiri.

Sersemlikler olur miras yedide
Uğursuzluk vardır sanır kedide.
Dikkatsizdir, sakar kalmış adıda
Yoğursa da saçar, döker hamuru.

Durmuşoğlu görüp ortam halini
Vakfetmiştir anlatmaya dilini
Tutmaz ise bu gün temiz yolunu
Yarın mutlak yolda çiğner çamuru.

Hüseyin Durmuş 3

Çok ararsın

Kızıyorsan sabır eyle
Sabretmezsen sırf zararsın.
Seviyorsan çabuk söyle,
Bir yarayı sen sararsın.

Ufak tefek hata olur
Hor bakanlar hata bulur
Horladığın birden ölür
Sonra onu çok ararsın.

Eşe dosta koşun gidin
İyilerden komşu edin.
İyilikle çalış didin
Hem faydalı iş kurarsın.

Siyasetle, tarikatla
Bağlı olma kör inatla.
Yoluna var hakikatla,
Bulamazsan yol sorarsın.

Ey Allahın tüm kulları
Paylaş sende olanları
İncitirsen yoksulları
Durmuşoğlu kalp kırarsın.

Hüseyin Durmuş 3

Çok mühim

Bu işler dahada kötü olmadan,
Akıl başa alınsın durum vahim.
Her ayrılık bir sonraya kalmadan,
Barış olsun, hepisinden çok mühim.

Bir ustadan biraz bilgi duymadan,
Her bir vasfı ayrı ayrı saymadan,
Metallerin karekteri uymadan,
Ne kaynak yer, ne şalama, ne lehim.

Bir çok devlet böyle böyle bozuldu,
Köle olmak kaderine yazıldı,
Kimisine hepten mezar kazıldı,
Sanmayın ki benimkisi sırf vehim.

Diyorlar ki şimdi devir değişir,
Eski yeni birbiriyle döğüşür.
Bakın; artık dost düşmanla sevişir,
Seninkisi ne feraset, ne fehim(!)

Madem öyle, neden roller aynıdır?
Hep sürtünen garibanın boynudur.
Durmuşoğlum der; yabanın oynudur,
Bu gerçektir, ne kuruntu ne vehim.

Hüseyin Durmuş 3

Çok yaşası var

Bir kavram var bir de kargaşası var,
Seveni, uşağı, bey, paşası var.
Kargaşa çıkartan görünmez asla
Ateş yakanların bak maşası var.

Akıl, bu zamanda uğrar dumura
Bazısı aklını almaz umura.
Sinsi bataklıkta düşüp çamura
Halâ düz yollarda kop koşası var.

Alem oyun eder, oyun da bize
Daim karşı durduk getirdi bize
Bu engelden sonra sırası size
Engelleri geçip tak aşası var.

Tuzak kurar ince, ince fikirle
Bir olsun istemez zengin fakirle
Sanki sorgudasın münkir nekirle
Yanıt vermeyenin, pek şaşası var.

Şusu var busu var üstelik zalim
Aymazlığım belâ, perişan halim
Durmuşoğlum beni kurtarmaz ölüm
Aksırıp tıksırsan çok yaşası var

Hüseyin Durmuş 3

Çökertmiş

Şöyle bir baktımda kendi ruhuma,
Makam manaları gelmiş yoketmiş.
Her şey şekillerle anlam bulmada,
Şekil imanıma girmiş çökertmiş.

Yaratılmışım ben insanım böyle,
İman, münezzeh'e tabimi söyle?
Dersen ki öyle san, öyledir öyle,
Müslim bu ünvanı almış haketmiş.

Kur'an derse, temiz doğdun arı kal,
Madem inanmışsın ona uygun ol.
Nefis bulur şirk'e varıp giden yol,
İnsan nice yollar gitmiş tüketmiş.

Tesbih, takke, sarık seccade, cübbe,
Resmedilmiş bin bir şekilde kabe,
Peki nerde kaldı içten inabe? (*)
Münib kişi şekli giymiş yüketmiş.

Durmuşoğlum kalbte arı imanın
Değil ise boşa geçmiş zamanın.
Zıddı sağlam olmaz ise gümanın,
O gümanla iman bitmiş, çökertmiş.

Hüseyin Durmuş 3

Çöl olmuş halin

Söylenemez gerçi her gelen dile,
Korkunun kıldığı lâl olmuş dilin.
Söylenecek sözün var ise bile
Çobanın saldığı mal olmuş halin.

Aklı eren susar, cahil konuşur,
Cahillere nice bilgin danışır.
Böyleleri binbir şekilde dönüşür
Ruhunun öldüğü kul olmuş halin.

Gerçeğın yanında duran insandır,
Haksızlığa susan dilsiz şeytandır.(*)
Mırın kırın edip kendini kandır
Yolsuzun bulduğu yol olmuş halin.

Halleri saymışım, kime ne fayda?
Çıkarıcı tayfası hep aynı huyda.
Bulanık su varken derede, çayda,
Pisliğın doluğu göl olmuş halin.

Hani, birbiriyle emin görüşen,
Dostluk iyilikte candan yarışan?
Durmuşoğlu halkın hali perişan
Serabın solduğu çöl olmuş halin.

Hüseyin Durmuş 3

Çözmek için

Sil geçmişin izlerini
Yenisini yazmak için
Yük eğmiş se dizlerini
At sırtından gezmek için.

Eski olan neyin varsa
Bağ ve bahçe tarla arsa
Seni yoldan alırsa
Fırsat verme üzme için.

Ey Allahın sersem kulu
Denemişsin onca yolu
Kaptırınca paça, kolu
Geç mi kaldın büzmek için?

Her zorluğu yenmek vardır
Üstelikte hayli zordur
Görüyorsun zaman dardır
Vakit mi var bezmek için?

Aymazlıktan hemen ayıl
Ayıl ki hem adam sayıl
Sorun çoktur işe koyul
Durmuşoğlu çözmek için.

Hüseyin Durmuş 3

Çözüm mü ayarlandı

İnsan epey zorlandı, destek oldu horlandı,
Menfaatçi uyanık, yol bulup toparlandı.

Kul hakkını yiyerek, bizden sizden diyerek,
Mazlum boyun eğerek, üstelik azarlandı.

Biz bir insan seçince, o da başa geçince
Eğer yok sa düşünce, maziye yuvarlandı.

Kayırmacı düzeni, eşi dostu kuzeni
Adaletsiz nizamı, reklamlarla pazarlandı.

Cehalet derttir bürür, şeytan yanında yürür
Azgın gafletle büyür, mazlum mu yararlandı?

Daha neler olacak, zaman yoktur duracak
Durmuşoğlu sunacak. çözüm mü ayarlandı?

Hüseyin Durmuş 3

Çözumsuzlük canı yorar

Çözüm yoksa bir sorunda
Kısır döngü başa sarar.
Umut olsa her yarında
Umutsuzda neye yarar?

Dalga deniz yüzülmeli
Her sıkıntı çözölmeli
Çözölmezse üzölmeli
Çözumsuzlük canı yorar.

Yorgunluğun dinlen bitsin
Yeni işe gücün yetsin.
El atmayıp giden gitsin
Kâr'ı yok sa, işi zarar.

Zamanı mı? Boş durmanın
Tembellikle ruh yormanın
Ateş vurmuş bir ormanın
Kurdu, kuşu eş mi arar?

Nerde görsem güzel gayret
Bende artar müthiş hayret
Durmuşoğlu sende seyret
Alem yeni dünya kurar.

Hüseyin Durmuş 3

Çürüyen tozar

Biribirlerini yiyen insanlık
Güneş aynı doğar, yel aynı eser
Nefsinin emrine uyan insanlık
Denetlenemez se azdık ca azar.

Umurundamıdır? Senden gayrısı
Vicdanı sızlatmaz candan ayrısı
Kalblere ulaşır Hakkın duyurusu
Kimi kalpler bunu ruhuna yazar.

Cennette kendine yer diliyorsun
O yeri bulmak sa zor biliyorsun
Doğarken bir doğdun bir ölüyorsun
Birden fazla olan düzeni bozar.

Yüzyıl geçse yine benliğin pişmez
Sürtülse de burnun kibirin düşmez
Her can ölür ama mezarın eşmez
Çünkü mezarları elalem kazar.

Herkes hesap etsin kârı, zararı
Ezelde ki sözün ney di yararı?
Durmuşoğlu canın tenden firarı
Bedeni çürütür çürüyen tozar.

Hüseyin Durmuş 3

Dallama dost (!)

Senden bana yar olurmu,
Uç kağıtçı dallama dost?
Sıldım seni bak menüden,
Bana mesaj yollama dost.

İşin gücün dala vere,
Haydi artık Allah vere.
Kırdın cevizi bin kere,
Bari dalı sallama dost.

Uzanmada gökte uçsam,
Yılanlara bağrım açsam.
Mümkün ise Irak kaçsam,
Sakin beni sollama dost.

Sen yok isen, huzur vardır,
Sen var isen, şeytan vardır.
Bunaltırsın, kalbim dardır,
Beni böyle kollama dost.

Durmuşoğlum dost'a köle,
Lades ettik bile bile.
Tanıdıysa seni öle,
Eşek öldü nallama dost.

Hüseyin Durmuş 3

Dalma yalana

Aldatmak üzere kurulan düzen
Nesi doğru çıkar? Söyleyin bana.
Hakkın yollarında yalanla gezen
Nasıl örnek olur? Bunca insana.

Kendinde keramet varsayan şaşkın
Acizliğin belli, olmasın kuşkun.
Dünyalık gücüyle kabarıp coşkun
Özgüveni artar dalma yalana.

Hikayet işinden para kazanır
Vicdanı ağrımaz rahat uzanır
Aciz kendisini bilmem ne sanır?
Kimi düşürecek kaynar kazana?

Sırtından geçinmek işin esası
Esasa çok uygun düzen yasası
Hullesi, hırkası elde esası
Şekli ve şemali uygun plana.

Böyle düzenlerin taraftarı var
Gerçekle araya örmekte duvar
Bundan uzak durmak belayı savar
Durmuşoğlu razı sağlam kalana.

Hüseyin Durmuş 3

Dalmasa bile

Bir şiir yazsam da okunsa elbet
Ne dediğim belli olmasa bile
Bestelense sözüm şakısa millet
Kubbede hoş sada kalmasa bile.

Şiirden muradım hikmetli söz dü
Hikmet'e ilgi yok bu beni üzdü.
Fikrim maksatda sırrı da çöz dü
Velev ki yerini bulmasa bile.

Kalbi sarar bazan ince bir duygu
Ruhumuza siner, kaybolur kaygı.
Aşk taşıyan kalbe duyarım saygı
Verdiğim selamı almasa bile.

Sonuçta insanız, noksanız hem de
Noksanlık kayboldu aşk olan dem de.
Demde ki bu aşkın esası kim de?
Sorarım, cevabı olmasa bile.

Sıdkile aşığız, garip kalmışız
Mahzun gönüllerden ilham almışız
Aşkın deryasına coşup dalmışız
Durmuşoğlu coşar, dalmasa bile.

Hüseyin Durmuş 3

Dam üstünde saksagan

Dam üstünde saksagan,
Vur beline kazmayı.
Millet nerden öğrenmiş?
Çulsuz, pulsuz gezmeyi?

Ayakkabın sıkarsa,
Çek tabandan ökçeyi.
Cemaat de öğrenmiş,
Çabuk tesbih çekmeyi.

Kahvede boş durulmaz,
Dördüncüye yok deyi.
Halkım okey öğrenmiş,
Taştan çıkar ekmeği.

Toto, loto, piyango,
şans kuponu satmayı.
Yurттаş meslek öğrenmiş,
Yan gelip te yatmayı.

Durmuşoğlum işim der,
Eğri, doğru yazmayı.
Saksagan da öğrenmiş,
Vurur sana kazmayı.

Hüseyin Durmuş 3

Dede Mirası

Garibanlık bana, miras dededen,
Dedemin yollarda kalmış papucu.
Helallik istemez, neden kimseden,
Hak'ta kalmamış ki budur tek suçu.

Çıkıp ilden ile, konar göçerken,
Adamı şalgamı biçip ölçerken,
Lazım olur deyu sırat geçerken,
Amelden sorulur, belki bir kağı.

Eline, beline, dile sağladı,
Sevgi sevenine sadık adamdı.
Bu haline uyar, birde babamdı,
Pişmanlık halinden yolmadı sağı.

Dedimya benzerim bende dedeme,
Soy'un devamında, bu bir kademe.
YESEVİ yolunda hepsi hademe,
Neylesin hırkayı, neylesin tağı.

Durmuşoğlum senden soranmı oldu;
Emanet ilimler mirasmı kaldı?
Gariban dirliği, garipte buldu,
Kim bu yoldan şaşa, budur tek suçu.

Hüseyin Durmuş 3

Dede olsa ne hoca olsa ne

Çün göründü bize işin temizi
Şöz içinde kelâm, hece olsa ne?
Zibil yığınları besler domuzu
Zararı büyük se, cüce olsa ne?

Edepsiz bilmenin faydası noksan
İrfan oluşur mu edepte yoksan.
Nice ömür geçmiş zamana baksan
Eğer görmüyorsan, gece olsan ne?

Ahlâk dediğin şey, rakibe saygı
Saygıyı besler se ilahi duygu
Herkes temiz olur, kalır mı kaygı?
Dumansız ateşte baca olsa ne?

Bu devrin irşadı ilim üzere
Çahillik, yaşarken girmek mezara
İlim irfan düşmüş çarşı pazara
Dede olsa nedir, hoca olsa ne?

Umursamaz olduk laçka düzende
Etraf yanlış yapar, dostta kuzende
Durmuşoğlu bil ki; kalbi üzen de
Kadın olsa nedir, koca olsa ne?

Hüseyin Durmuş 3

Dede yaşınca davran

Dedem balığa benzer
Sudan çıkınca hoplar
evresine göz szer
Szerde ilgi toplar.

Gerek görmez trene
Koşar gelir yrene
Hemen başlar horona
Lastik top gibi zıplar.

Kemeņeyle tulumu
Duyar tutar kolumu
Polis gibi yolumu
Keser de beni coplar.

Dedim ne senin zorun?
Dedi, mıymıntı torun.
Sensin bana hep sorun
Ensemde tokat şaplar.

Dede yaşınca davran
Aęrı sızıdań kıvran
Durmuşoğlu bu devran
Hangi yaşları kaplar?

Hüseyin Durmuş 3

Dediler

İnsani korkular şiire doldu,
Susunca şairler, korktu dediler.
Belki de korkudan bir şair öldü,
Ölen ölsün zaten, çoktu dediler.

Beğenmezler elbet dili, kelamı,
Sonrada keserler sözü selamı.
Şiirler yüzünden bilsam belamı,
Aramıza nifak, soktu dediler.

Dediler, dediler neler dediler,
Her ne söz dedim se beğenmediler.
Halbu ki her gönül beğen me diler,
Şiirle alaka yoktu dediler.

Herkesleri memnun edeyim derken,
Sesimi kestiler hemde çok erken.
Gönüller almanın imkanı varken,
Nefretler yürekte koktu dediler.

Yürürken yollarda kalan izlerin,
Dönerek ardına bakan gözlerin,
Durmuşoğlum acı olan sözlerin,
Duyanlar zehirli oktu dediler.

Hüseyin Durmuş 3

Değerler dumura uğradığında

Değerler dumura uğradığın da,
Haklı zulüm görür,haksız güvende.
Meczip gerçekleri kavradığın da,
Gerçeğin delisi farksız, divanda.

Şanal"ın yemişi yalan dolanda,
Özüne kurt düşmüş daha dalında.
Çaresiz insanlar naçar halin da,
Birazcık bal arar yüksüz kovanda.

Her yeni gelişme, her an çelişme,
Bilinçsiz kabuldür hemen alışma.
Nasıl sa verilir sakın çalışma(!)
Gaflet de uyu sen köksüz yuvanda.

Güçlüler efendi, güçsüz köledir,
Tarihe bak oku,işler böyledir.
Kimi yaltak, kaypak işi hiledir,
Seni haksız eder, öksüz davanda.

Toplu travma var ruhunda halkın,
Mankurt oluşmadan uyanın kalkın.
Durmuşoğlum şimdi verilen talkın,
Sana düşman gezsın mülksüz ovanda.

Hüseyin Durmuş 3

Değil

Aşk cevherin ruhu, biz orda varız,
Birtek ben demek se tam tarif değil.
Bizler öyle bildik aşk'ı kutsarız,
Kutsal olmayınca aşk zarif değil.

Her şeyi birleyen anlamdır kelam,
şır içinde sırlar giriftir alem.
İşa için var sa sakıt mı kalem?
Ne okur ne yazar, ol marif değil.

Ben aşk dedim, kimi hayat mı diyor?
Bu nasıl hayat ki çabuk bitiyor.
Ezeldeki kalbde ebed atıyor,
Bilmeyen duymayan zat, arif değil.

şehvet şekillerde kendini saklar,
şaklar da bir kısma koyar yasaklar.
Bedene musallat kirler pasaklar,
Ruhumdaki kadar pis, curuf değil.

Can taşıyor insan, hem kan taşıyor,
Taşıyor da bunlar ile yaşıyor.
Durmuşoğlum işte buna şaşıyor,
şaşığı sözlerdir, söz huruf değil.

Hüseyin Durmuş 3

Değişti

Taş kırılıp mıcır oldu dediler,
Taştan kumdan sonra çakıl değişti.
Baş konulup yolu buldu dediler,
Baştan huydan sonra akıl değişti.

Değişmez ne kaldı? İcaba göre,
Tercümesiz denmez mahal ve yöre.
Cım cıvık edildi bin yıllık töre,
Kıldan tüyden sonra şekil değişti.

Biz bir idik şimdi, ne oldu bize?
Belkide rast geldik, nazarlı göze.
Bu dünyada yiğit gelir se dize,
Taşınamaz yükten nakil değişti.

Bütünlük kınanır hey gidi gidi,
Öğütlerde maksat bütünlük idi.
Maksada kıyacak arsız zibidi,
Gerçeği öğreten okul değişti.

Elbet değişmeyen bulunur dilde,
Öze sadık olan kalmıştır ilde.
Durmuşoğlum sabit her türlü halde,
Soydan boydan sonra, bu kul değişti.

Hüseyin Durmuş 3

Değmez

Aşkı yaşamadan ölüp gittin se
Anlamsız gerçek sanmaya değmez.
Kalb'e kötülüğü kendin ettin se
Buz tutmuş yürekte donmaya değmez.

Sevmenin hikmeti bir kalbde olmak
Belki tüm ömrünce o kalbde kalmak
Aşk dolu yaşama hem murat almak
Bu bir rüya ise anmaya değmez.

Bazıları tutsun dünya mülkünü
Müşteri eylesin cümle halkını
Bir mezar başında duysa talkını
Dünya mülkü fani, kanmaya değmez.

Nefis, edep bulur aşka düşünce
Herkes hürmet eder, yaşlı yaşınca
Ruhunun kabından aşk da taşınca
Küllenmiş ateşte yanmaya değmez.

Bunu bilir bunu derim sözümle
Hakkı kalbte buldum kalb'i gözümle
Durmuşoğlu aşkla uçan özümle
Terkettiğim yere konmaya değmez.

Hüseyin Durmuş 3

Deli bozuk

Deli derneğine ben üye oldum,
Akıl akıl gel de peşime takıl.
Kendimi de ancak burada buldum,
Gözüme görünme, karşımdan yıkıl.

Derdin ve tasanın yapısı başka,
Umutla çarenin kapısı başka.
Büs bütün dünyamın hepsi başka,
Akıl almaz işe, ne yapsın akıl?

Yalan yok, dolan yok, doğrusu da yok,
Acıkır sa yemez, yiyen sanmaz tok.
Varsa eğer, şunu da aklına sok,
Burası diploma vermez, tek okul.

Bakarsın bir anlam görünmez tipte,
Kimisi saklanır en kuytu dipte.
Kimi de filozof ellisi cepte,
Sen yine de ona dikkatli sokul.

Delinin dünyası kendi çapında,
Haram lokma yoktur yemek kabında.
Durmuşoğlum yazar her kitabında,
Bahseder deliden, sanki çok makul.

Hüseyin Durmuş 3

Deli deli küpeli

Delilerde dernek kurmuş,
Başkanları zır deliymiş,
Lokal diye damda durmuş,
Yere düşen bir deliymiş.

Akıllıyı kırkı dövmüş,
Ölmüşüne bini sövmüş,
Bu olayı biri görmüş,
O da zaten kör deliymiş.

Biri yapsa,bini bozar,
Biri sevse,bini kızar,
Bir tanesi ipte gezer,
Cambaz değil hür deliymiş.

Kimi güler,kimi ağlar,
Kimi yakar etin dağlar,
Kimi ayak, elin bağlar,
Meğer o da zor deliymiş.

Durmuşoğlum boşa söyler,
Sayar üçe beşe söyler,
Ağlak günde neşe söyler,
Delilere pir deliymiş.

Hüseyin Durmuş 3

Deli dolu

Ben varlığı bildiğimden,
Yokluk beni ezmektedir.
Bu alemde öldüğümden,
Ruhum öte gezmektedir.

Şu dünyadan gelip geçmek,
Noksan iştir, konup göçmek.
Ecelin zeh"rini içmek,
İlla beni üzmemektedir.

Eğer yoksam, neden varım?
Bilenlere budur sorum.
Aklın almadığı durum,
Ayarı mı bozmaktadır.

Zarar verdi aklın çoğu,
Karıştırdım varı yoğu.
Tanık olsun batı doğu,
Akletmeyen azmaktadır.

Yesevidir hep sülalem,
Durmuşoğlu hoş bir alem.
Önünde bir defter kalem,
Deli dolu yazmaktadır.

Hüseyin Durmuş 3

Deme gelmez

Sevdalardan dem vurduk ca,
Deli y¼rek dem'e gelmez.
Kin y¼rekte hep durduk ca,
Birlik i¼in cem'e gelmez.

Ol y¼rekte hakkı duymak,
Hak emridir hakka uymak,
İnsan i¼in sevip saymak,
Gereklidir zem'e gelmez.

Zalim avcı ava ¼ıkar,
Alır canlar yuva yıkar,
Bir kıvılcım ova yakar,
Afet olur gem'e gelmez.

Zayıf ister barış olsun,
G¼cl¼ ister g¼c¼ kalsın.
Ortasını biri bulsun,
Alıcı kuş yem'e gelmez.

Muhabbet aşk doğurun ca,
Aşkı aşkla yoğurun ca,
Durmuşoğlum ¼aęırın ca,
Koşar gelir, deme gelmez.

H¼seyin Durmuş 3

Demiş ki

Hayat; var olan durum,
Takma kafana bu, yorum.
Peki ne olacak, sorum,
Ben soru soramıyorum.

Ye iç, gül eğlen, çal oyna,
Süslen ki eskisin ayna.
Gemici deyimi: Mayna,
Boş ver ben anlamıyorum.

Zorluktan değil, zor geliş,
Gülmek; gönüllü geriliş.
Aşktamı ruhta diriliş?
Ben aşık olamıyorum.

Bir hırs, bir açlık bir özlem,
Aramak, öğrenmek gözlem.
Kürre-i arz daki düzlem,
Neden düz duramıyorum.

Durmuşoğlum bu gelişki,
Yarı sahte bir ilişki.
Bir büyüğümüz demiş ki;
İlişki kuramıyorum.

Hüseyin Durmuş 3

Demokratiz(!)

Yoksulun karnı acıkmiş,
Demokrasi verin yesin.
Bak; terör bir yuva yıkmiş,
Af çıkarın da sevinsin.(!)

Demokratlar baya karda,
Ülkemin birliğı zorda.
Kuruş geçmezken pazarda,
Millet hale şükür desin.

Ağalar, şıhlar modada,
Yoksulluk gizli odada.
Demokratiz bu noktada,
Söylesene ne fikirsin?

Demokrasi kime gerek?
Biz yermiyiz? Balla börek.
Heveslide dert müşterek,
Fakir zengin de bilinsin.

Sereserpe düşünceler,
Daha da fikir heceler.
Durmuşoğlum ne inceler?
Hemen demokratım desin.

Hüseyin Durmuş 3

Deprem ve korku

Üfürsem uçuyor evler, binalar,
Her deprem yürekte korku bırakır.
Mezar başlarında analar ağlar,
Geride yaşama farkı bırakır.

Elalem işini sağlam yapmakta,
Kapatıp gözünü rahat yatmakta.
Bizimkiler usta, atıp tutmakta,
Verilen sözleri terki bırakır.

Çok cana mal olur küçük bir vuruş,
Harabeler kazılır, karış karış.
Nedir? Ölümle ettiğimiz yarış,
Su yolundan taşar arkı bırakır.

Kadere iman bumu? Sebebi sen,
Yanlışını anlardın, bilebilisen.
İlmin çağrısına gelebilisen,
Döner batıya da şarkı bırakır.

Hemen vaz geçmeli cahil akıldan,
İlim öğrenmeli dersten, okuldan.
Nice binalar ki taştan, çakıldan,
Durmuşoğlum sende korku bırakır.

Hüseyin Durmuş 3

Derde dalmadım

Bir yerden başlayıp hayat yoluna
Yürüdük yolları, hep adım adım.
Ömrümüz evrildi yaşlı halına
Yıllara ne oldu? Hiç anlamadım.

Anlayan da varmış, öyledir belki;
Madem ki anlamış, türünün ilki(!)
Benim anlayamam nasıl bir hal ki?
Fikrime sordum da cevap almadım.

Bilmezdim, öğrendim bilgim çoğaldı
Bilmezken hatalar gayet doğaldı.
Bir merakım vardı, çekip o aldı
Onun da yoluna ben yarolmadım.

Ruhsal bunalımda, aşk tek çıkıştı
Sevdası düştüğü kalbe yakıştı
Bedenim dar geldi ruhum sıkıştı
Vardım o çıkışa darda kalmadım.

Geçip giden zaman anları saysın,
Varsın gönül bunun hüznünü duysun.
Durmuşoğlum maksat, hasıl sa uysun
Maksada sevindim, derde dalmadım.

Hüseyin Durmuş 3

Derdin nezlesi yürek

Öldükten sonraya kalmak dilersen
Mermer mezarlardan fazlası gerek.
u alemde insan olmak istersen,
lmayasın tadın tuzlası yürek.

Merhamet sinende dopdolu olsun
Yaptığın işlerden merhamet kalsın
Kime lazım ise, o çekip alsın
Tam insan olmanın ihlası yürek.

Bir ara nefsine uydunsa eğer
Tutar kızgınlığı herkese sger.
Sonra pişman olur dizini dğer
Gelgitler iinin iflası yürek.

Gzn boyarsa dünyanın mülkü
Kendine kleymi gösterir halkı
Sen onlardan kötü birisin belki
Kendi insan olsun, mahlası yürek.

Halleri söyledim herkesler duysun
Samimiyet varsa isteyen uysun.
Herkes kendisini yerime koysun
Durmuşoğlu derdin nezlesi yürek.

Hüseyin Durmuş 3

Derler

İçimden geçenler dilime vursa
Bu ne biçim iştir? Ey sapık derler.
Haklı sözün sonu ölüme varsa
Doğru dersin denmez, it kopuk derler.

Enine boyuna düşünüp dursam
Aklıma takılır bilene sorsam
Bir tokat vurana ben fiske vursam
Hakkı hukukuma düztopuk derler. (X)

Bilmeden bir kısım cahillik yaptım
Salgını var idi ben bela kaptım
Arz-ı hürmet ettim elini öptüm
Dudak mı eskidir? Bir öpük derler.

Anladım, öğrendim vardım bilince
Aklımı devşirdim başa gelince
Düşmüşünü boşver yahut ölünce
Defnedip ardından vur tepik derler.

Kim ne derse desin ben doğru deyim
Doğru işler ile düzelsin huyum
Durmuşoğlum söyler bakın ben buyum
Ün şan insan için boş, köpük derler.

(X) Dayanaksız, mesnetsiz.

Hüseyin Durmuş 3

Deryasına aşk'ın dalar

Neredesin? Coşku seli
Düz ovaya indi sular.
Esmez artık gönül yeli
Aşk yerine hüzün dolar.

Bu sevdadan gönül bıktı
Duygu gitti, akıl çıktı
Giden duygu yürek yıktı
Yıkık gönül saçın yolar.

Deli yürek aşkı bildi
Göz yaşını umut sildi
Şimdi başa dertler geldi
Gül yanaklı benzin solar.

Mutluluklar kısa süre
Bir kısmına engel töre
Aşk dediğin buna göre
Benim ömrü benden çalar.

Aşk coşkusu gelir geçer
Sadık, asi haller seçer
Durmuşoğlu ölçer biçer
Deryasına aşk'ın dalar.

Hüseyin Durmuş 3

Deve düdük alarmı

Hiç deve düdük alarmı?
ttrsede makam olmaz.
Ummadığın taş, yarar baş,
İstisnadır, ahkam olmaz.

Horoz kümes şefi ise;
Tilki ondan başlar iş'e.
omar varıp yeter ise,
Horozun tüyleri kalmaz.

Vefa bin cihana değer,
İbret almak neymiş meğer?
Vursan bile gümüş eyer,
At; eşeğin yükün almaz.

Alimlerin çok bilişi,
Kolay eder onca işi.
Kendini bilen bir kişi,
Pişman olup sağın yolmaz.

Durmuşoğlum mahlukat ın,
rneği yok sadakat ın.
Kışner köpek, okan at ın,
rnek bir huyları olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Devrilir birgün

Hırsına sahip ol toprak parçası!
Tozun rüzgarlarda savrulur birgün.
Taşı, kumu veya camı, sırçası
Harlanmış fırında kavrulur birgün.

Nefsin nasıl birşey? Kabarmış hemen
Mülkü sahiplenmiş, benimdir demen
Bu bir kuruntudur sende tamamen
Düzgün giden işler kıvrılır birgün.

Dünya benim diye parkettiğin de
Zaman gelir geçer farkettiğin de
Canın bedenini terkettiğin de
Ruhun karanlıkla çevrilir birgün.

Göz önüne gelir yaptığın işler
Kabusa dönüşür gördüğün düşler
Yüzünde acımsı en son gülüşler
Korkuya dehşete evrilir birgün.

Durmuşoğlu ölür, toprağa döner
Yaşamın nefesi, ışığı söner
Ne yapsa göğsüne topraklar biner
Şu dünya üstüne devrilir birgün.

Hüseyin Durmuş 3

Dile geldik

Halk, derdiyle tasasıyla
Haşır neşir ola geldik.
Güçlü kendi yasasıyla
Sanır düzgün yola geldik.

Gerçek dertler konuşulmaz
Dostluk kurup tanışılmaz
Bilgelere danışılmaz
Cahil iken dile geldik.

Vadedilir hava civa
Hiç dolar mı delik kova?
Hergün başlar yeni dava
Gadasıyla bile geldik.

Bunalanlar bunca dertten
Kimi kaçır gider yurttan
Medet umduk kuştan kurttan
Yaban ilden ile geldik.

Sığınmacı sürer göçü,
Gerçek mağdur bilmem kaç?
Durmuşoğlum bizim aç'ı
Doyuramaz hale geldik.

Hüseyin Durmuş 3

Dile yandırır

Boş hevesi aşkın işidir sanma,
Aşk, adamı halden hale döndürür.
Nefse sevdalanıp boşuna yanma,
Nefs ateşini su bile söndürür.

Kaşta, gözde, tende güzellik bulan
Yaşlanınca görür her şeyi yalan.
Eskiyen, dökülen sevdası olan
Kalbini, ruhunu böyle kandırır.

Kalb aradığını bir gün bulursa
Derdinde tasanda senle kalır sa
Darlıkta, zorlukta mutlu olur sa
Bu sevda zevk değil çile ondurur.

Aşk için göz yaşı dökübilirsen
Kalbinden isyanı sökebilirsen
Aşkın her kahrını çekebilirsen
Esinti güçlenir yele kondurur.

Halince sevdanın özlemi vardır
Söz anlatmasıda bir hayli zordur.
Durmuşoğlum aşksız ömür mü kârdır?
Bu ömür yüreği dile yandırır.

Hüseyin Durmuş 3

Dilin ucuna

Anlamam altıdan, artı beşinden,
Ne geldiye yazdım kalem ucuna.
Bıktım ozanlığın bitmez düşünden,
Rüyalar mahşere, kelam acun"a.

Her yazılan halkın gitmez hoşuna,
Ne hikmetler desen, gider boşuna.
Umursamaz seni bakmaz yaşına,
Hemde durmaz katar, elem acına.

Unutmak bizedir, halimiz beşer,
Topluca yaşarız, işimiz düşer.
Herkes bir iğneyle dert bulmuş deşer,
Derdi aşikar sa neden gocuna?

Acı içeride, feryat dışarda,
Öyle ölür insan, nasıl yaşarda.
Bir ömür boyunca boşa koşarda,
Yine de ulaşmaz altın tacına.

Bir fikir edindim, hem de parasız,
Kiloya da uymaz, çünkü darasız.
Durmuşoğlum bilir ama sırasız,
Bazan demek gelir dilin ucuna.

Hüseyin Durmuş 3

Dillenmemiştir

Aç bak yüreğine aşktan ne kalmış,
Umarım paslanıp, küllenmemiştir
Filiz veren tohum derine dalmış
Bulup iklimini çillenmemiştir.

Uzaklaşma aşktan gençlik çağında
Yalnız bir maralsın gönül dağında
Bülbül ötmeyince sevda bağında
Cansız tomurcuklar güllenmemiştir.

Bırak şu gönlünü gitsin yolunca
Anlar hatasını mahkum olunca
Sevdanın okları kalbi bulunca
Aşkın her haliyle hallenmemiştir.

Seven insan sevgi, saygı görmeli
Vuslat menziline olgun girmeli
Aşk'ı yaşatmaya emek vermeli
Sevda tenbel işi bellenmemiştir.

Her şey değişmekte zaman geçtikçe
Azar kalpte eski yara deştikçe
Ecel sinsi sinsi mezar eştikçe
Durmuşoğlu aşkın dillenmemiştir.

Hüseyin Durmuş 3

Diriye düzeni ölü mü kursun

Kibirlenip duran seçkin adamlar
Çok önemli deyu önde mi dursun?
Kallavi sözlerden çıkan anlamlar
Zulüm se, ölüm se hayra mı yorsun?(!)

Senin haklı olman işe yaramaz
Resmiyette kimse hesap soramaz
Seçmen seçer ama karşı duramaz
Karşı durup sonra boyun mu bursun?

Seçilmiştir onlar çalışsın diye
Ya temenna bekler ya da hediye
Sermayeni yükler maraz kediye
Bilmem hangi taşa başı mı vursun?

Ne yaman çelişki bu halkın hali
Ya vekil azarlar veyahut vali
Sizce sürümü ki? Garip ahali
Deh deyince gidip, çüş'e mi dursun?

Bilinçlen se insan aydınlık olur
Biat eden susar, karanlık gelir
Durmuşoğlu akıl durur sa ölür
Diriye düzeni, ölü mü kursun?

Hüseyin Durmuş 3

Diz çöktürdü konu

Ruhum kavga etti, küstü hayata
Sürekli kaybetmek bıktırdı beni
Günleri harcadım ucuz fiyata
Bu günün pahası yıktırdı dünü.

Herkes kazancında dünya malının
Alem farkında mı berbat halinin?
Çiçek açmış görse meyve dalının
Felek ateşiyle yaktırdı onu.

Ne umutlar söndü geçen sürede
Kırık kalbim kaldı yara berede
Bedenime yer yok arz'ı kürede
Yer diye mezara tıkdırdı sonu.

Bir garip destandır şu benim ömrüm,
Her daim hükümsüz buyruğum emrim,
Beni de kendine eş seçen kumrum
Lokmamdır diyerek döktürdü unu.

Durmuşoğlu ruhen hayli yorgunum
Vefasız yazgıya çoktan kırgınım
Bir kaç eski dosta zaten dargınım
Sonunda bana diz çöktürdü konu..

Hüseyin Durmuş 3

Doğru bir karar

Ruhuma yazılan günah işleri
Görünen benliktir dışa vurduğum.
Maşşerde okumak şart ki defteri
Zaten budur benim korkup durduğum.

Bütün yaşananlar sayıp dökülür
Açıklanır vebal, boynum bükülür
Nedamet pensiyle ciğer sökülür
Orda yanıt oldu burda sorduğum.

Ben, ben olmak için yaşadım bunca
Benlik ruhum olmuş, anladım anca
Nefsim, boğazıma takılan kanca
Boşa çıkar cennet düşü kurduğum.

Fidye versem olmaz yatı katımı
Böyle devam etse nefsin tutumu
Keşkeler düşürür benim notumu
Tutmadı düşümü hayra yorduğum.

Bütün şşu aleme selam göndersem
Yanan ateşleri burda söndürsem
Durmuşoğlu yönüm hakka döndürsem
Dosdoğru bir karar olur vardığım.

Hüseyin Durmuş 3

Doğru böyle bulunmuş

İnsan yaptığından hesap verecek
Kurtulmak imkansız tedbir alınmış.
Unut sa her şeyi orda görecek
Sanmayın içinden sayfa çalınmış.

Aklını sunduğun mübarek kişi(!)
Orada satmaktır seni ilk işi.
Hemen düzeltmezsen hal ve gidişi
Görürsün sahipsiz nasıl kalınmış.

Bir aciz kişiden medet umarsan
Vebali günahı ona yamarsan
İçi boş kafayı kuma gömersen
Delalet seline salsız dalınmış.

Akledin der Allah, kul'a hitapta
Yolunu gösteren vermiş kitapta
Olgunlaş sa insan edep, adapta
Varlığı şerefli mahlûk kılınmış.

Aldanıp batılın peşine düşme
Elinle sen kendi kuyunu eşme
Hak yolu Kur'andır yanılıp şaşma
Durmuşoğlum doğru böyle bulunmuş.

Hüseyin Durmuş 3

Doğru yndr

Yaşadığın günler, geçti ki dndr
evir kafayı da bu yana dndr.
mudu kaldırış koydun sa raf'a
Görüp göreceğin gün de bu gündür.

Birşeyler olur da gündem değişir
Herkes gölgesiyle durmaz dgşr.
Barış etmez hasım neden boğuşur,
Boğuşmaktan geri kalan ne ndr?

Sahte bile olsa dostlar var ise
Biraz değilsede biraz yar ise
Tam olmasa bile olan kr ise
Zarar alev aldı, ateşi söndür.

Tarih değişmekte meçhul yarını
Bağrında saklıyor işin zorunu
Bakarsın göremez dede torunu
Dede mi saklanmış, torun mu bndr?

İerin karışık, dışın düşmanlık
Yoksuluna inat artar şişmanlık
Akleyleyip birgün duysan pişmanlık
Durmuşoğlum o da bir doğru yndr.

Hüseyin Durmuş 3

Doğruluğa sarılmıştır

Günü mutlu geçiren se
Zevklerinden yorulmuştur.
Nice fırsat kaçıran sa
Yazgısına darılmıştır.

Yazın zevk'i çölde acı
Bak ölüme çıkar ucu.
Donmak ise kış sonucu
Aynı yere varılmıştır.

Bir karara vardı erken
Doğrumudur acep derken,
Deli gibi seviyorken,
Sevdiğine kırılmıştır.

şöyle, etraf seyran eder
Pusatlanır ava gider
Bir bakarsın bedel öder
Hemde kendi vurulmuştur.

Kim aşırı gitse sapmış
Kimi üste hata yapmış.
Durmuşoğlu hisse kapmış
Doğruluğa sarılmıştır.

Hüseyin Durmuş 3

Doğrunun piri

Oh, aman ne güzel olmuş Şiirin
Yağlayıp ballayıp verirler gazı.
Bu işten, mest olur gönlü Şairin
Çalakalem gider, karalar yazı.

Konunun hakkını vermiş mi baksak?
EleŐtirip ona bir ışık yasak
Şura Şöyle kötü, Őurası aksak,
Sanatsal uyarı düşürür hızı.

Edebiyat sözü edepten gelir
Arif olan anlar, edebi bilir.
Şöz ayak olmuş sa geri ne kalır?
Üzülen yürekler artırır sızı.

Beğeni başkadır, övmek bambaşka
Övgünün fazlası dönüşür aşka.
Sonra pişman olan demesin keşke,
Hatta düşman bile olunur bazı.

İŞ bu sözlerimden gocunan biri
Hırs ile kükreyip titretir yeri.
Durmuşoğlu sözü doğrunun piri
Anlayıp çoŐana çaldırır sazı.

Hüseyin Durmuş 3

Doldur ha doldur

Şapırdasın tüm ağızlar,
Bu düzende yeme boldur.
Açılmışken tüm musluklar,
Doldur haydi sende doldur.

Kim, bu hale durun derse,
Söyler mi ki sonu görse?
Feyil toplanır meğer se,
Sonu, dönülmesiz yoldur.

Haram helal gri olmuş,
Nice cüce iri olmuş.
Uyumsuzlar geri kalmış,
Ne sağcıdır, ne de soldur.

Türlü renkler karma karış,
İhtiraslar eder yarış.
Herkes söyler sahte barış,
İntikamcı ayrı koldur.

Durmuşoğlum sözün bitmez,
Anlatmaya ömür yetmez.
Böyle gelmiş böyle gitmez,
Bilir ferasetli kuldur.

Hüseyin Durmuş 3

Donar buzlanır insan

Yaşamın içine sıçtık, batırdık
Temizlemek için nazlanır insan.
Öylece pislikte yattık, oturduk
Kendi kokusundan sızlanır insan.

Bu günü gün edip yarın düşünmez
Sürtüp, bozduğunu sanır aşınmaz
Gün gelir dünyada canlı yaşanmaz
Eceline doğru hızlanır insan.

Oğlun kızın var sa senden geriye
Onlardan da birçok torun ürüye.
Sor kendine durum gider nereye?
Neden bu durumdan hazlanır insan?

Benden sonra kimler gelir yerime?
Gelse bile doğru varmaz erim'e.
Her gün hızlanarak artar çürüme
Çare diye boşa tuzlanır insan.

Bin nasihatten bir musibet iyi!
Müsibete düşer insanın soyu.
Söz ile düzelmez kimsenin huyu
Durmuşoğlum donar buzlanır insan.

Hüseyin Durmuş 3

Dost' a ithaf

Merhaba kadim dost, selamlar sana,
Onca zaman geçti gönülde varsın.
Senin gibi dostlar lazım insana,
Her daim gönlümde sadık bir yarsın.

Unutmak insanda dostluğa tuzak,
Zaman derinleşir anılar uzak.
Yelini üflüyor zayıf bir sazık,
Ulaşsın nefesler gönlümü sarsın.

İnsanı anlamak en büyük erdem,
Erdemin farkında bulunsak her dem.
Bilenler kaldı mı usul ve yordam?
Yolun ve yordamın hatırın sorsun.

Memnunuz, mahcubuz halden bilene,
Rızalık gerekir elden gelene.
Tanrı da acır mı dostsuz ölene?
Gönülde ölenler arafda dursun.

Velhasılı kelim bir dostu andık,
Öyle bir dostdur ki baştan inandık.
Muhabetli gönlün içinde candık,
Durmuşoğlum bunu görmezsen körsün.

Hüseyin Durmuş 3

Dost gönlünü yıkmayasın

Sen, Allaha dost olduysan
Zinhar yoldan çıkmayasın.
Hakka varan yol bulduysan
Gittiğinden bıkmayasın.

Hakka sadık eyle özün
Varmak için olsun yüzün
Ağuyu bal etsin sözün
Dost gönlünü yıkmayasın.

Boş laf ile olmaz iman
Amel gerek zaman zaman
Bazen ecel vermez aman
Öz canını sıkmayasın.

Malı mülkü sebil versen
Kabul olmaz haram yersen
Temaşada üryan görsen
Gözün dikip bakmayasın.

Durmuşoğlu bu bir öğüt
İfşa eyle halka dağıt.
Af umarak yürek soğut
Hem kendini yakmayasın.

Hüseyin Durmuş 3

Dostlar gülbengi

Hu dostlar hu,
Erenler gelmişte cem eder burda.
Kerbelada içilmeyen bir yudum su,
Ah`u ızdırab ile gam eder burda.

Hu dostlar hu,
Hak yolundan ricat kim eder burda?
Yediler, kırklar hak deyu deyu,
Ab ı hayat içerde dem eder burda.

Hu dostlar hu,
Zaman müslümanı ham eder burda,
Müslüman geçinen bir sürü adam,
Bilmeden din`i nam eder burda.

Hu dostlar hu,
Hamlar ruhları yem eder burda
Etten kandan nice kalbleri de,
Dokunup kırarlar cam eder burda.

Hu dostlar hu,
Elif i, nun u lam eder burda.
Bakınca üzülür cümle yaran`e,
Durmuşoğlum figanla gam eder burda.

Hüseyin Durmuş 3

Dostum dostum

Bu türküyü hep birlikte,
Söyleyelim dostum, dostum.
Aynı sevda bir yürekte,
Eyleyelim dostum, dostum.

Hüzün sana yoldaş olmuş,
Efkarından gözler dolmuş.
Bu gün sana olan olmuş,
Ağlayalım dostum, dostum.

Aynı sözü desin diller,
Aşk bağında açsın güller.
Uzaktan baktığın eller,
Bağlayalım dostum, dostum.

Yalnız çekerim derdimi,
Gönül murada erdimi?
Dostuna desdek verdimi?
Neyleyelim dostum, dostum.

Durmuşoğlum asma yüzün,
Belli olur yüzde hüzün.
Bir teselli onca sözün,
Söyleyelim dostum, dostum.

Hüseyin Durmuş 3

Dostum yoksulluk !

Yoksulluk arkadaş oldu, bırakmaz
Ne terkedip gider, ne küser kızar.
Ölsemde kurtulsam, der ki gerekmez
Kuruntu olarak kalbime sızar.

Dara düşsem hemen neşeyle dolar
Sarılır boynuma yüzümü yalar.
Eğer kazanmışsam saçımı yolar
Kaydırır tipimi değdirmez nazar.

Ne kadar koğsamda yine benimle
Bütün ömrüm ile ayım, günümle
Ya vicdanla oynar, ya da dinimle
İllâ; birisinden birini bozar.

Ey yoksulluk sana nettim neyledim?
Bir cahillik edip dostluk eyledim
Halden bilin diye size söyledim
Yok sa bu dostluklar uzar mı uzar.

Nasıl? Et tırnaktan ayrı olamaz
Yoksullukta asla bensiz kalamaz
Durmuşoğlu belki fırsat bulamaz
Elde fırsat varken derdini yazar.

Hüseyin Durmuş 3

Dozur açıkta

Bazan gaza gelir Şu garip halkım
Gündüz rüya görür, akli uçukta.
Hele bir dürtükle, uyanır belkim
Mahmurluk geçmez se uyur açıkta.

Her sözün peşine huyudur düşmek?
Bu huyun ardından görülür Őaşmak.
Akılla mantıkla zorluklar aşmak
Gerçeği yalandan ayır açıkta.

Müşkülü artınca düşün ce dara
Minnetsiz davranır, girişir zora.
Madem kabadayı, olma müdara
İsteği, arzuyu buyur açıkta.

Kaç kere aldandın, inanıp durma
Boş vaatler için ruhunu yorma
Hırsına uyarak Őamarı vurma
Maskeyi, kisveyi sıyır açıkta.

Bilirsin doğruluk bırakmaz yolda,
Meyve sağlam ise çürümez dalda.
Durmuşoğlu muhtaç olsan da halda
Yoksulu garibi dozur açıkta.

Hüseyin Durmuş 3

Döğmek gerek

Her güzellik ilgi ister,
İlgilenip övmek gerek.
Beğendiğın ona göster,
Hoşlanırsa sevmek gerek.

Sen sevmişsen kız neylesin
Bırak biraz naz eylesin
İster hırçın söz söylesin
Zülf-i yare değmek gerek.

Eni sonu biter hayat
Aşık olan öder diyet
Sevilmek se esas niyet
Hemen becit evmek gerek.

Ömrü boşa verme yazık
Bu yaşamda aşktır azık.
Aşksız ömür kuru kazık
Islatarak eğmek gerek.

Ben anlamam başka düzen,
Sevemeyip boşta gezen
Böylesidir beni üzen
Durmuşoğlum döğmek gerek!

Hüseyin Durmuş 3

Döküntü

Yaşlılık çok zordur uzun ömürde
Başımıza gelen daim sıkıntı.
Ruhun genç kalırken, beden çürür de,
Ağızda, burunda, gözde akıntı.

Artık rahat yemek yemez dişleri
Atlatmışız, türlü belâ işleri,
Gönül hayal eder eski düşleri
Rüya değil, sanki müzmin takıntı.

Bitiverir zaman, sonuna doğru
Her yerinde başlar geçmeyen ağrı
Korkutur ruhunu gelecek çağrı
Evhamlara esir, ruhta yıkıntı.

Uzun yaşamayı isteyen kişi
Sağlıklı ve sağlam tutmalı işi.
Kendi yalnız ise ölmüştür eşi,
Ümitsiz üzüntü onda çöküntü.

Gençliğinde iyi yaşamaya bak
Yaşlılıkta sağlam olmaz yaşamak.
Durmuşoğlum sonuç, nasıl olacak?
Sonuç; bir mezara düşen döküntü.

Hüseyin Durmuş 3

Dönde bak gidiyoruz

Şimdi yapılanı hak ediyoruz
Gafletin diyetini tak, öduyoruz.
Sabrımız bir işe yaramaz gayri
Haydi göç zamanı, kalk gidiyoruz.

Nereye ne zaman kiminle nasıl?
Boşuna uğraştık bitti bu fasıl.
Toplayıp tezgahı çık usul usul
En son sigaranı yak gidiyoruz.

Bıkkınlık dediğin iş bu illetin
Mayasında vardı kokmak zilletin
Hiç umursadığı yoksa milletin
Kaldır elini de çak gidiyoruz.

Kaçmakla göçmenin farkı incedir
Birine farz olan korku, nice dir?
Gerçeğin körüne gündüz gecedir
Yarına bir umut yok gidiyoruz.

Tarihler boyunca bitmez gitmeler
Her durumda terki diyar etmeler.
İşi ele alsın, yeni yetmeler
Durmuşoğlum dönde bak gidiyoruz.

Hüseyin Durmuş 3

Döndü yeniden

Buluttan bir damla düştü toprağa
Kurak toprak, ağlar oldu aniden.
Aşka geldi şevkle baktı yaprağa
Kuru dallar coşup güldü yeniden.

Her şey birbirine yardım edecek
Bu döngü her daim sürüp gidecek
Açan gülde nice bülbül ötecek
Bülbül gülde aşkı buldu yeniden.

Birikir çukura, dolar kuyular
Tazelenir umut gören duyular
Bereketi temsil etti sayılar
Gönüllere umut saldı yeniden.

Yükseklerden iner, kuvvete döner
O kuvvet ki her bir güçlüğü yener
Gündüze güç derman, geceye fener
Aydınlıklar ilham aldı yeniden.

Hücre hücre gezer dolaşır kanda
Dörtte üçü sudur bak şu cihanda
Durmuşoğlu damla, öyle zamanda
Döndüğü buluta doldu yeniden.

Hüseyin Durmuş 3

Döner fütursuz

Aşk oyalanmaya gelmez aslında
Ha geçti ha geçer zaman sabırsız.
Ya sen, unutursun kalmaz aklında
Ya o, beklermiki? Gider özürsüz.

Bir fırsattır yaşam, hazır sunulmuş
Her çeşnisi ayrı ayrı konulmuş.
Yaşam, ne bir taş kalb, ne de gönülmüş
Sevgi olmayınca geçer huzursuz.

Her saydığım anlar benden eksilir
Tükenir sermaye işler aksilir
Aşk yürekten taşar arşa yükselir
Her seven kalblere değer kusursuz

Aşk çağın geçince boş kalan yürek
Bu yürek sinede olsa ne gerek?
En güzel yaşamlar sürer müşterek
Yalnız ömür çabuk biter asırsız.

Bir gün istemeden ölür gidersin
Aşk dolmamış kalbe yazık edersin
Zaman varken henüz belki dönersin
Durmuşoğlum olsa döner fütursuz.

Hüseyin Durmuş 3

Dönerse dönsün

Bırak yüreğini kendi kendine
Aşkın ateşiyle yanarsa yansın.
Sadık kalsın gönül kalbin andına
Aşk ile pervane dönerse dönsün.

Aşk bir heves değil gelip geçemez
Kalbini bir kalbe koyup kaçamaz
Yuvasız kuş gibi yalnız uçamaz
Mecnun olup çöle konarsa konsun.

Bağlılık duygusu yoksa sevende,
Sadakat kendini görmez güvende,
Riyakâr sevgili aşkı övende
Maşuk sevildiğin sanarsa sansın.

Ruhumuz esridi geçen zamanda
Zamanın izleri tozda dumanda
Kalbimize sevgin girdiği anda
Aşkimıza hürmet sunarsa sunsun.

Özlemle yadettik eski günleri
O günlerde olan toy düğünleri
Vuslatından mahcup o gelinleri
Aşık Durmuşoğlu anarsa ansın.

Hüseyin Durmuş 3

Dönme Dolaptan

Aşağı yukarı dönme dolaptan,
Rüzgarlar esiyor yalap yalaptan.
Bir emir gelince yüce Çalaptan,
Ömrümüz dolapta dönerde durur.

İsteğimiz olsun her şey becitten,
Kadehimiz dolsun tatlı içitten,
Felek elim tutsun zorlu geçitten,
Muradında mum u sönerde durur.

Katarlara dönsün dizinlerimiz,
Nefislere konsun izinlerimiz.
Bu sefer son olsun hüznlerimiz,
Acılar ateşi yanar da durur.

Derdi efkarımdan derin yastayım,
Hacı beктаş veliyle Yunustayım.
Gönlüm biliyorda gayrı hastayım,
Kalbim her yerinden kanarda durur.

Durmuşoğlum akli evvel erende,
Toplanmış çevresi yanda yörende.
Bir hayale bakıp bir şey görende,
Kocayıp kurumuş çınarda durur.

Hüseyin Durmuş 3

Dönüſe devam

Bozul sa dünyanın fırfır dönmesi
Fırıldak insanlar dönüſe devam.
Çoğaldı belanın başa inmesi
Durdurak bilmeden iniſe devam.

Kirli duvarlara vurulur kireç
Ağarmaya doğru evrilir süreç
Yenilenmeyince bozulur gereç
Yeni bulunmaz sa binüſe devam.

Nere kadar gider? Böyle bir durum,
Neye varır sonuç? Bu benim sorum.
Susmaz insanoğlu yapılır yorum
Anlayana kadar finüſe devam.

Beden yenilenir, kirden arınır
Sağlığı sıhhati öyle korunur
Su tutmaz beden de yaşmı barınır?
Islanan ateſle sönüſe devam.

Kırıſık urbalar muhtaç ütüye
Durmuſođlu toplar koyar kutuya.
Her gün işler gider daha kötüye
İyi olana dek dönüſe devam.

Hüseyin Durmuſ 3

Dua

Karanlığı aydınlığa,
Himmeteyle çıkar Tanrım.
Yoksa kul'un korkusundan,
Zıvanadan çıkar Tanrım.

İnsan oğlu bir girdaba,
Düşüyor ki bak hesaba.
Boşa gider bunca çaba,
Bu dünyayı yakar Tanrım.

Merhamet göster kuluna,
Engel çıkarma yoluna.
Şeytan girerse koluna,
Cehenneme sokar Tanrım.

Haram helal aşırır sa,
Hak yolunu şaşırır sa,
Birde sabrı taşırır sa,
Hak evini yıkar Tanrım.

Durmuşoğlu a,be,ce ye,
Duasın döker heceye.
Hak nebide mucizeye,
Dört gözüyle bakar Tanrım.

Hüseyin Durmuş 3

Duldalara yel değmez

Sert esse de fırtına
Sağlam ağacı eğmez.
Duvar değsin sırtına
Duldalara yel değmez.

Sahra çölü misaldir,
Bulut kurağa ağmaz,
Şemşiyeni sen kaldır
Yağmur altına yağmaz.

Deryalarda su boldur
Oysa balığı boğmaz,
Öğle vakti gün tıldur
Güneş gölgeye doğmaz.

İcabet se ne kadar
İnsan düşmanı öğmez,
Hırsıla kötülük eder
Yine kapıdan koğmaz.

Dizi, başı döğer de
Durmuşoğluy sa döğmez.
Aşık, maşuk söğer de
Saygı duyanlar söğmez

Hüseyin Durmuş 3

Dur yavaş yavaş

Kendi benliğini iyce tüketip
Zamanın ruhuna gir yavaş yavaş.
Eski giysileri temiz yıkatıp
Kanayan yüreğe sar yavaş yavaş.

Eloğlu bularak yapmış aleti
Dünyadan uzaya kurmuş ileti
Bize cehaletin kalmış illeti
Nedeni, niçini sor yavaş yavaş.

Değişim yaşıyor toplum yapısı
Açık tutulmakta firar kapısı
Ucuza gidecek vatan tapusu
Alan satan eli kır yavaş yavaş.

Yabancı doluşur susarız diye
Adamlar rahatsız biz varız diye
Sonra ne Türk kalır nede Türkiye
Yıkımın önüne dur yavaş yavaş.

Ülkemiz borçlandı uçan kuşlara
Dönüp bakmaz kimse gözde yaşlara
Durmuşoğlu kaldır başın taşlara
Büyüğünü bulup vur yavaş yavaş.

Hüseyin Durmuş 3

Durmuşoğlu

Ben sıradan adamım,
Bana böyle yakışır
Beher dünya unvanı,
Bizde durmaz kokuşur.

Bu gün namlı adamlar,
Gerçekleri mi anlar?
Binbir çeşit ün şanlar,
Karşı durur tokuşur.

Binbir adla donanıp
Birşeyliğe inanıp
Maşşer günü uyanıp
Şaşkın şaşkın bakışır.

Yeter bana bu töhmet,
Ün içinmi hep zahmet?
Yesevidir Hocaşmet,
Yarın benle takışır.

Durmuşoğlu, böyledir
İnanır da söyletir.
İnsan ömür tüketir,
Ve toprağa katışır.

Hüseyin Durmuş 3

Durmuşoğlu adındadır

Ŗu nefsimin fikir yanı
Acı biber tadındadır.
AŖka dönük duygu yönü
Hep sevdiği kadındadır.

Çok düşünür akıl eder
Yol edinir, dava güder
Çabuk bıkar çeker gider
Hatıralar yadındadır.

Çağlayanlar gibi akar
Engelleri aşar, yıkar
AŖkı için yürek yakar
Külü, közü od'undadır.

Bir kararda duran nefis
Sanır kendi tutsak hapis
Anıların eyler hadis
Gerçek fikri batındadır.

Bu huysuzu avutmali
Kötü fikri dağıtmali
Hocası kim? Eğitmeli
Durmuşoğlu adındadır.

Hüseyin Durmuş 3

Durmuşoğlu eğer satarsan turşu

Ucuz pazarlarda cevher satmayın,
Ya alıcı olmaz ya da çalınır.
Değer bilmezlerle pazar tutmayın
Kâr, zarara döner müflis olunur.

Bilen bildiğine karar kılmaz sa
Her şey dengi olan yerde olmaz sa
Kıymetini bilen cevher almaz sa
Cevhere pul kadar değer kılınır.

Şair güzel sözler bulup demeli
Bir değer görmez se şaşar ameli
Ozan, sermayeyi peşin yemeli
Sermaye bitmiş se sessiz kalınır.

Cehlin harmanından ürün kaldıran
Mevsimi gelmeden bostan yolduran
Bazan bostan yolmaz yolar baldıran
Zaten baldıranda zehir bulunur.

Toplarım tezgâhı boşalsın çarşı
Alan satan burda cevhere karşı
Durmuşoğlu eğer satarsan turşu
Ucuz pazarlarda elbet alınır.

Hüseyin Durmuş 3

Dursan yuh olsun

Bana zulüm geldi, dedin oh olsun
Sana zulüm geldi, dersin tüh olsun.
Bu ne biçim akıl? Uzaklaş hemen
Bu fikiri haklı, görseñ yuh olsun.

Önce insan diyen, demezki böyle
Bir acın var ise, az sabır eyle.
Sakin ol, sadece hak olan söyle
Haksızlığa hakkım, dersen yuh olsun.

Herkes için yaşam hakkıdır canı
Her canlıya haktır, bırak insanı.
Gözü doymazlara sunup dünyanı
Haram lokmaları yersen yuh olsun.

Nefsin tepindikçe şeytana uyma
Bu bir kuruntudur sakın ha duyma
O düşmanlık ister, gel cana kıyma
Şaşırıp bu yola girsen yuh olsun.

Zalime cezayı verirse kamu
Hakta ceza verir, yeriye tamu.
İnsan insanlığa sunarken umu
Durmuşoğlu geri dursan yuh olsun.

Hüseyin Durmuş 3

Durum perişan

Niyet belli oldu işler karıştı
İslam aleminde durum perişan
Düşmanlık etmeye dostlar yarıştı(!)
Sözlerde umut yok, yorum perişan.

İçerden dışardan plan yazıldı
Barış kardeşlik ti düşler bozuldu.
Sahipsiz ellere mezar kazıldı
Kamu yerle yeksan kurum perişan.

Mahalle mahalle bölünür ülke
Terörist eşkıya zulmeder halka
Ne hak hukuk bilir ne töre ilke
Bu ne biçim savaş? Sorum perişan.

Kullanır her yolu varır ulaşır
Hem öldürür hem de serbest dolaşır
Yaygın tiptir virüs gibi bulaşır
Tedbirim, ilacım, serum perişan.

Milletten yılların hincin alanlar
Halka söylemekte türlü yalanlar
Gaflet deryasında dibe dalanlar
Durmuşoğlu söyler durum perişan.

Hüseyin Durmuş 3

Durur

Tüm bedeni sarmış arsız keneler,
Kemirir etini bitirir durur.
Temizlenmez pislik geçer seneler,
Sömürür içini kanilik kurur.

Pislik temizlenmez ahtın yoğise,
Temizlik yurdunda bahtın yoğise.
Pislik içre kalan hala sağise,
Son bir gayret ile kalkar oturur.

Bu misal; yurdumda döner işlere,
Kandırıp halkımı koyar düşlere.
Halkımda gelirmi akıl başlara,
Eğer gelmezise taşlara vurur.

Söz dinlemeyen haylaz veletlerin,
Başına bela olur milletlerin.
Kesilir ABD ye biletlerin,
Binbir dinden birine sahip olur.

Durmuşoğlum söyle; akıl ayılsın,
Eğrisi doğrusu artık sayılsın.
Bu hasta çanlanır, seslen duyulsun,
Kalkar ayağada dipdiri durur.

Hüseyin Durmuş 3

Duyana değil

Haramlar, sadece mazluma haram
Hapı küpü yutup yiyene değil!
Gücüm iktidarım var ise param
Doğru söz, Şeytana uyana değil.

Durum böyle iken rahata bakar
Kendi çıkarına çıralar yakar
Şans bile böylesi tiplere akar
Başını belaya koyana değil.

Mazlum,  kâğıda kafa yoramaz
Haklı isteklere karşı duramaz
Adalet isterde hesap soramaz
Gerçeğe razıdır beyana değil.

Dara sinirlenir, vara ilenir
Katlanmaz zayıfa, kızar bilenir
Tıka basa doymuş halâ dilenir
Alara acınır doyana değil.

Azgın, yzszlğ meslek edinmiş
Mazlum çaresizce durmuş didinmiş
Durmuşoğlu sorar bunlar nedenmiŐ?
Sözü anlayana, duyana değil.

Hüseyin Durmuş 3

Duyarım

Ben bir anı olduğum da,
Anılarda kaç gün yarım?
Dostlar beni andığın da,
Mezarım da ben duyarım.

Hem yaşadım eğri doğru,
Gahı veli gahı uğru.
Açtığında dostlar bağrı,
O sineye can koyarım.

Minnetsizdim dünden ana,
Felek gülmez bahtdan yana.
Zl gelir se a insana,
Bir lokmada ben doyarım.

Gün akşamlık vakit gece,
Bilinmezde hayat nice?
Zikirlerde biten hece,
Heceleyin gün sayarım.

Alem varsın devran dönsün,
Ecel gelsin ocak sönsün.
Ah edip dostlar dğnsn,
Durmuşoğlum ben duyarım.

Hüseyin Durmuş 3

Duyarlar seni

Bu gün ve de yarın, herhangi bir gün,
Aşk adına zaman ayarlar seni.
Aşktır diye bir şey var mı bildiğin?
Biliyorsan söyle duyarlar seni.

Şu koca evrende aşk yoksa şayet,
Bir kuru maksatla çekilmez hayat.
Aşkın tonlarına bulan sa niyet,
Bin bir renge dahi boyarlar seni.

Aşk olsun yeterki kıyı köşede,
Kalbin duruluğu billur şişede.
Aşkta anlam bulan zevk-u neşede,
Mutluluğa misal koyarlar seni.

Bir varmış bir yokmuş, hepsi bu kadar,
Öylesi yaşamın sonucu keder.
Sevgiler bulmayı reddetmez kader,
Cümle alemlere yayarlar seni.

Sevmeyi bilince insanın özü,
Açılır halince kalbinin gözü.
Durmuşoğlum derse aşk ile sözü,
Her zaman her yerde sayarlar seni.

Hüseyin Durmuş 3

Duyarmısın

Yalnızım gözlerden uzak ve sensiz,
Kendimi dinlerken, sen duyarmısın?
Görünüşüm naçar, hem de kimsesiz,
Çaresiz görünce sen kıyarmısın?

Ben se, sensizlikte yalnızım bil ki,
Senli ayrılıkta şaşkınlım belki.
Ne son ayrılıktır bu, ne de ilki,
Geçen zamanı tek tek sayarmısın?

Farkolunmaz ömür, tükendiğinde,
Derin yaralar da var benliğinde.
Tam gitme vaktim de geldiğinde,
Ölmüş bedenime can koyarmısın?

Izdırap yüreğin acı tarafı,
Bi kararlar mesken tutar arafı.
Senle beni ölçse insan sarafı,
Benimle mehenkte tam ayarmısın?

Yalnızım; sebebi sensin bu günkü,
Bazan özlediğim an vardır dünkü.
Durmuşoğlum sorar şunu da çünkü,
Sitem etsem sana kin duyarmısın?

Hüseyin Durmuş 3

Duygular geçer

Yüreklerle sinmiş kir'i çözünce,
Açılan damardan sevgiler geçer.
Kalbimize çöken kin'i ezince,
Ferahlar yüreğın, övgüler geçer.

Her kimin kendine güveni var sa,
Tenezzül eder mi cakaya, for sa?
Kaldı ki bir dostun yarasın sar sa,
O dostun gönlünden saygılar geçer.

Malum-u aliniz insanız ya biz,
Aynı Ademoğlu biz değılmıyız?
Şu fani dünyada hem nöbetteyiz,
Herkes görevini uygular geçer.

Sana, bana, ona bir hayat lazım,
Hürmetim var ise hakta kalmazım.
Tutunursam dosta yalan olmazım,
Tek başına kalb de kaygılar geçer.

Nefretin bendini gelin yıkalım,
Kinler batağından çabuk çıkalım.
Durmuşoğlum der ki aşk'a bakalım,
Kalbinden de böyle duygular geçer.

Hüseyin Durmuş 3

Duygum ondandır

Sevgimin ölçüsü sevda sanırdım
Sevgiye sunduğum övgüm ondandır.
Her seveni aşık diye tanırdım
Aldanmış kalbimde sövgüm ondandır.

Mevsimler değişti, bahar gecikti
Bekleye bekleye karnım acıktı.
Önceden küçüktüm dertde küçüktü
Şimdi benden büyük. Saygım ondandır.

Tutamam zamanı geçip gidiyor
Şu hazır sermaye çabuk bitiyor
Gördüm viranede baykuş ötüyor
Bülbül sesi duymam kaygım ondandır.

Efkârlıyım bu gün herkes mi böyle?
Mutluluğun yolu var ise söyle.
Kimisi de derki, gel gönül eyle
Eğlenceye daldım uykum ondandır.

Sevdayı anarım çünkü zamanı
Yerleşti kalbime bilmez amanı
Coşku ateşinin tüter dumanı
Durmuşoğlu coşmuş, duygum ondandır

Hüseyin Durmuş 3

Duymazsın

Benlik duvarında tutsak kalmışsan
Dünya senin olsa yine doymazsın.
Beden yaşasa da ruhen ölmüşsen
Topraklara bile leşin koymazsın.

Alıp yığdığını zaman çürütür
Çürük umutlara çeker yürütür
Benim dediğin şey seni eritir
Masrafını israf ondan saymazsın.

İnsanın mayası benliktir, gider
Gücü çoğaldık ca saflığı gider.
Her ne eder ise, kendine eder
Ettiğini görüp, neden caymazsın?

Kimler kurtarmıştır? Canın ölmekten
Azrail bıkar mı? Canlar almaktan
Yanılmanın aslı yanlış bilmekten
İşin aslı budur, sen se uymazsın.

Bütün insanlığa hakkı yaymalı
Hakkın emri neyse ona uymalı
Durmuşoğlu sesi vicdan duymalı
Vicdanın sağırsa ondan duymazsın.

Hüseyin Durmuş 3

Dünden farklı mı

Uyuyup uyanıp aynı yaşama,
Gözlerin gördüğü dünden farklı mı?
Evrilen duygular bulur aşama,
Belleğin yordduğu dünden farklı mı?

İstemeden gelir, zorla gideriz,
Kısacık ömürde kavga ederiz.
Bu masal da biz de varmışız deriz,
Yaşamın durduğu dünden farklı mı?

Bütün birikimler mezara akar,
Bu hazin sonlar da yürekler yakar.
Bomboş hayaller de şimşekler çakar,
Yıldırım vurduğu dünden farklı mı?

Daha öncesinde yok iken konum,
Ezelden varmışça hazırdır sonum.
Feleğin çarkın da koşma da yönüm,
Yolu mu sorduğu dünden farklı mı?

Bir varmış, bir yokmuş, o kadar hepsi,
Onca yaşananlar doldurmaz tepsi.
Durmuşoğlum ruhtan kaldırsa hapsi,
Zincirin kıldığı dünden farklı mı?

Hüseyin Durmuş 3

Dünder

Yarını olmayan hayat bizimki,
Yarın dediğin de doğmamış gündür.
Geçmişe sarıldık, çok mu lazım ki?
Ölmüş vakitlerin adı da dündür.

Bir damla sevgiden ilham alarak,
Kalbimiz şenlensin insan olarak.
Ruhumuz yücelmez aşksız kalarak,
Efsaneye konu, sadece ündür.

Herkes bir şeylere müptela olmuş,
Lezzeti yoksa da müptei kalmış.
İnsan ilhamını geçmişten almış,
Hayat; dün ve bu gün hepsi bütündür.

Özlerken yarını geçmede zaman,
Harlanırken ateş, uçmada duman.
Bir amaç her yaşta, el tutan aman,
Amanı bilmeyen de öldüğündür.

Toplasan bir avuç içinde hayat,
Evrene sığmazdı halbuki niyet.
Ömür dediğin de, varlığa diyet,
Durmuşoğlum işte yaşam bu gündür.

Hüseyin Durmuş 3

Dünün değeri

Çağı yakalamak, ne demek dostum,
Yani bizim aklımız çokmu geri?
Sorguladım kendimi bende şaştım,
Benim taşıdığım dünün değeri.

Dün'ü olmayanın, bu günü olmaz,
Bugün yaşamayan yarına kalmaz.
Geçmişî atarlar, hiç aklım almaz,
Önceki zamanın, bu gün eseri.

Maziyi inkarın faydası nedir?
Beni ikna etsin bir misal getir.
Belki bir noksanlık seni söyletir,
Böyle boş sözlerin olurmu yeri?

Bu yeni akıllar doğayı bozdu,
Hak hukuk tanımaz iyice azdı.
Gelecek nesil e kem tarih yazdı,
Birisini yaparken, bozar diğeri.

Durmuşoğlum özlem maziye olsun,
Arasın insanlık yerini bulsun.
Herkes kendisine lazım ı alsın,
Bana insan lazım, geriyse geri.

Hüseyin Durmuş 3

Düsmüş sayıdan

Körtopal geçmekte virane ömrüm,
Kimbilir kaç kere dönmüş kıyıdan?
Hangi yaşta, nerde, nasıl ölürüm?
Geçmiş hesapların düşmüş sayıdan.

Kimse bilmez hangi zaman`a sinmiş?
Köpüren duygular yavaşça dinmiş.
Dertler mazimizde derine inmiş,
Anılar suyunu çekmiş kuyudan.

İyi kötü gördüm, içiçe geçmiş,
Kimide insanın pahasın biçmiş.
Korktuğu düşmanı başına seçmiş,
Hayvanat boynunu bükmüş ayıdan.

Varsın devran dönsün birazda bana,
Çünkü; azgın nefis gelmez imana.
Âdem oğlu denmez böyle insana,
O insan kendine bakmış kıyıdan.

Durmuşoğlum neye benzedin şimdi?
Sorarlar herkese bu adam kimdi?
Takmayın kafaya, o bir isimdi,
Geçip gittiğinde düşmüş sayıdan.

Hüseyin Durmuş 3

DüŒe sarılır

Ham kalınca vicdan meyvesi ruhta
Gerçeğin tadına nasıl varılır?
Gerçeği anladım sanan güruhta
Eremez hikmet'e boŒa yorulur.

Kolay iŒ değildir gerçeğe varmak
İbretlik iŒleri hayıra yormak
Bir karar veripte sözünde durmak
Erdemde, irfanda baŒa durulur.

Eğitimidir ruhta vicdan temeli
Düzeltir fikrinde yanlış emeli
Ederse nefsine hizmet ameli
Nedametli baŒlar, taŒa vurulur.

İnsanız derdimiz hep aynı ola
Dileriz, varırız dosdoğru yola
Kederde, tasada ortaksak hâl'a
Sorular yapılan iŒe sorulur.

İstiŒare eden fikrin suçu ne,
Ortak aklın Œeytan girmez içine.
DurmuŒođlum tahmin kaçta kaçına
Muhalif, muafık düŒe sarılır

Hüseyin DurmuŒ 3

Düſer gideriz

Anlamlar yükleyip hayalimize
Böyle anlayışla yaşar gideriz.
Yaşamı din ettik biz kendimize
İman coşkusuyla koşar gideriz.

İnce düşünmeler aklımızda yük
Bu akılsızlığın vebali büyük
Sonra geriliğe olunca layık
Anlamsız duyguyla koşar gideriz.

Özen gerekince laçkalaşırız
Feraset taşımaz uyku taşırız
Elalemde eski yara kaşırız
Müzmin yaraları deşer gideriz.

Anadan atadan neyi duymuşuz
Bütün hayat boyu ona uymuşuz
Alışkanlığı da haktan saymışız
Kendi kuyumuzu eşer gideriz.

Ahlâk doğrulukta, doğru ahlâkta
Haktan öğüt inmiş kalmaz kulakta
Aymazlığın sonu kesin helâkta
Durmuşoğlu derde düşer gideriz.

Hüseyin Durmuş 3

Düşmem gerekir

Hayattan bir bölüm bitti, kaybettik
Zarar ateşinde pişmem gerekir.
Nerde hata yaptık, nerde aybettik?
Hata çıbanını deşmem gerekir.

Çevremiz bizlere dün dü, yarın dı
Varlığım dostlara zarar göründü.
Bu bakışa göre, durum sorundu
Sorunun altını eşmem gerekir.

Bakmadan iklimin yaz ve kışına
Ayrıldım eskinin bütün dışına
Bu yeni yaşamda ben tek başına
Yürüdüğüm kadar koşmam gerekir.

Helallik diledik ayrıldık geldik
Hüsnü zan eyledik güzellik bildik
Hak vaki olunca duydun ki öldük
Üzüntü duyana şaşmam gerekir.

Çıkarttı bir çoğu beni aklından
Yerimiz kayboldu dostlar katından
Durmuşoğlu fayda, ummaz adından
İtibardan gözden düşmem gerekir.

Hüseyin Durmuş 3

Düşünce teri

Zor anlaşılacak bir şey yazınca
Zırt diye atılır oradan biri.
Kusura bakmayın bende kızınca
Kimse konuşmasın ileri geri.

Yalapşap öğrenip bir kısım şeyler
Bilirmiş zannıyla gönlünü eyler.
Her şeye karışan hanımlar beyler
Hem zamanı değil hem de yeri.

Fazla incelersen kusur bulursun
Coşkun duygulara esir olursun
Haliylede coşkun yanıt alırsın
Şairde insandır ne melek, peri.

Yanlış düzeltmek belki kaygındır
Kırmayan yanıtlar elbet uygundur.
Edep üzre denen sözler saygındır
Doğru sözün mutlak vardır değeri.

İlgiliy se konu, dinle imanla
Tekrar tekrar oku doğruyu anla.
Anlamak gelişir hemde zamanla
Durmuşoğlu şiir, düşünce teri.

Hüseyin Durmuş 3

Düşünme

Toplu sorunlar da tek tek kaçılmaz
Yakınlar dardayken kendin düşünme.
Dostla akrabayla ara açılmaz
Sevdiğin dertliyken derdin düşünme.

Herkes ağlıyorken gülmek bir ayıp
Bana ne denir mi? Şeytana uyup.
Bencillik ağında insanlık kayıp
Madem ki bu sırra erdin düşünme.

Sevip sevmeler yoksa çevrende
Boşa ömür sürer senin devrende
Adın bile olmaz koca evrende
İş bu manzaraya girdin düşünme.

Her işte inceden inceye düşün
Bilinçsiz olmasın hayırlı işin
Yorumuna yanıt verdiğin düş'ün
Olan olmuş zaten, verdin düşünme.

Tek doğar tek ölür, çokluk yaşarız
Bir çok zorluğu da birlik aşarız.
Durmuşoğlu aynı sona koşarız
Herkes gibi son'u gördün düşünme.

Hüseyin Durmuş 3

Düzen adil oldurulu mu

Gücünü artıran zorbalık eder,
Garip çabasıyla durdurulu mu?
Eziliş yaşamak mazluma kader
Hakkını arar sa buldurulu mu?

Garipten yanaydı niyetim kastım
Aldatıldım diye herkese küstüm,
Küsünce alem de kalmadı dostum,
Bomboş kalan yürek doldurulu mu?

Ne denirse hı de, boynunu devir
İtiraz etme ki, dönmesin nevir.
Haksızca bir işe başını çevir
Bakıpta görmeze saldırılır mı?

Adın çıkar binbir çeşit çetede
Belki bölücüde, belki fetöde.
Kışkırtmacı keyfle yatar ötede
Gariban için kış, kaldırılır mı?

Durmuşoğlu suçlar seni sorgucun
Zaten suç sayılır deve hörgücün
Düzeni bozul sa adil yargıcın,
Yeni düzen adil oldurulu mu?

Hüseyin Durmuş 3

Düzen neyse uyulur

Çürümenin kokusu
Ta uzaktan duyulur
Bozuk toplum dokusu
Yıkılmaya koyulur.

Kokuşmuşluk çevreden
Çevre çıkmış devreden
Geçer türlü evreden
Düzen neyse uyulur.

Aileden başlayıp
Elalemi dışlayıp
Sülaleyi haşlayıp
Bakan gözler oyulur.

Gelip çökün ce illet
Nere baksan hep zillet
Böyle olun ca millet
Yerin yurdun soyulur.

Durmuşoğlum derdinle
Barışık ol kendinle
Ben söyleyim sen dinle
Sohbet güzel doyulur.

Hüseyin Durmuş 3

Ecel bozar planını

Anlaması zor be gülüm,
Yaşa ömrün kalanını.
Bak kapıda bekler ölüm,
Alır rengin solanını.

Zannetme ki burda biter,
Sönmüş ocağın mı tüter?
Kaşane de baykuş öter,
Söyler mülkün yalanını.

Yanan hayat mumu erir,
Can, var iken umu verir.
Eşin, dostun şunu görür,
Görür malın talanını.

Hayatın zevk ve gamını,
Kesme dostun selamını.
Oku Hakkın kelamını,
Yazar orda olanını.

Durmuşoğlum cevher can da,
Lazım olur her cihan da.
Ummadığın bir zaman da,
Ecel bozar planını.

Hüseyin Durmuş 3

Edep ya Hu

İş bu sözde gizli şifre;
Edep ya Hak, edep ya Hu.
İster bağır, ister kükre,
Edep ya Hak, edep ya Hu.

Tanıtığın yüzlerinde,
Bakıştığın gözlerinde,
Konuştuğun sözlerinde,
Edep ya Hak, edep ya Hu.

Rızk` ı yiyip, içtiğinde,
Örtünüben, açtığında,
Şu dünyadan göçtüğünde,
Edep ya Hak, edep ya Hu.

Aşkı bulup uçtuğunda,
Cezbe gelip coştüğünde,
Aşk'a doğru koştuğunda,
Edep ya Hak, edep ya Hu.

Durmuşoğlum böyle bilir,
Dört kitap ta bunu bulur,
Edeple din, tamam olur,
Edep ya Hak, edep ya Hu.

Hüseyin Durmuş 3

Ederi vardır

Ellere bakıp ta aldanma gülüm,
Her yaşamın ayrı kaderi vardır.
Sağ olana mutlak uğrarsa ölüm,
Yaşayan canlara kederi vardır.

Sineme girince değişti mana,
Manalar dolandı bütün zamana.
Aşkla bağlılıklar benzer imana,
Sadakat olmazsa gideri vardır.

Ruhumda can buldu aşkın şeması,
Akledip geçmişle kesti teması.
Işdı şavkınla dünya seması,
Karanlıkta zulmün beteri vardır.

Ŧüm sevmeler sende en güzel şekil,
Önceden sonraya ulaşan nakil.
Fikretmez cezbene tutulan akıl,
Hem mahcuptur hemde hederi vardır.

Bir an olur, ömrün bütün tamamı,
Oynanmış yaşamın olmaz devamı.
Durmuşoğlum maksat; aşk mı, dava mı?
Her birinin ayrı ederi vardır.

Hüseyin Durmuş 3

Edilmiş

Ben dönüp bakınca geçmiş zamana,
Tükenmiş sermayem, israf edilmiş.
Geçtiğim yol batmış toza, dumana,
Her sefer öncesi masraf edilmiş.

Aşk peşinden koşup mecnun misali,
Dillere düşürüp, türlü meseli.
Sonra bir amaçta görüp visali,
Bir yan tutup can"a taraf edilmiş.

Ayar tutmaz kalbin ateşi yanar,
Uçar gönül kuşu dallara konar.
Yenisin bulmamış, eskiyi anar,
Kararsız meydanda araf edilmiş.

Kim ki doğru gitmez şaşırır yolu,
Yorulur zahmette kanadı, kolu.
Deftere yazılır sağı ve solu,
Üç beş satırda paragraf edilmiş.

Arzuhal yazacak bir makam bulsam,
Veya derdin yazan bir kalem olsam.
Durmuşoğlum dünyada bir ben kalsam,
Ben benliğimden bertaraf edilmiş.

Hüseyin Durmuş 3

Efkâr şairi

Hangi şiir anlatabilir şairin efkârını?
Kaygıları anlamayan duygular
Duyguları anlatamayan sözler,
Yok sa hiç biri mi?

Öylesine geliveren esinti
Ruhunun sayfalarına yansır
Pamuk ipliği duygulara tutunur
Söz, örümceğin ağlarına sarınır
Orası onun yeri mi?

Ne kadar temiz olursa olsun
Doğar ve kirlenir duygu
Çok renkli manzaralarda
Bukalemuna dönüşür
Veya kaya keleri mi?

Efkâr iç alemin volkanı sa
Patlar tüm gücüyle apansız.
Meraklar engelleyemez yüreğin mağmasını
Mağmadan önce küllerin yağmasını
Boşalan beden ölü mü, diri mi?

Beden boş, yürek boş
Neyine anlam yüklesin böyle hayatın?
Duygulardan önce göz yaşları aldatmış sa
Sözlerin de anlatacağı birşey kalmamış
Bu şair acaba, efkâr şairi mi?

Hüseyin Durmuş 3

Eđ boynunu vur diz yere yere

Saflık aymazlıkta sınır kalmadı
Kerizleniyoruz göz göre göre.
Galip iken mağlup aklım almadı
Marizleniyoruz yüz vere vere.

Masumluktan yana döndüm yüzümü
Kendi yüreğimden verdim sözümü.
Büyüttüğüm karga oyar gözümü
Baykuşta takipte iz süre süre.

Kime kucak açtık, kucağa etti
Kirini bırakıp terkedip gitti
Ocağımız söndü, dermanım bitti
Varımı yoluna toz sere sere.

İyilik, dirayet ister edenden
Örneğini bak gör aymaz dedenden
Senin dar gününde çekip gidenden
Hesabını sorsan yüz kere kere.

Ellerin belinde öyle kalırsa
İhanet insanda vücut bulursa
Durmuşoğlu sonra pişman olursa
Eğip boynunu vur, diz yere yere.

Hüseyin Durmuş 3

Eğer bilirse

Tek kişiye umut bağlamak nedir?
Ya hasta olursa, ya da ölü se,
Milyonlarca insan kul, kölemdir?
Ne hayır umulur, öyle olur sa?

Düşman gördüğüne kızdı iğrendi,
Aha noksan bildi, yanlış öğrendi.
Belki inat etti boşa direndi
Bu huyundan millet bela bulur sa.

İnadım inat da inat eder se
Eski kinleriyle dava güder se
Onun vebalini millet öder se,
Nasıl hesap verir, öte kalır sa?

Hocaya danışmak, istişare mi?
Alınan bilgiler derde çare mi?
Böyle yönetilmek bize göre mi?
Çıkıp cevap versin, eğer bilir se?

Sesesiz kalanların derdi uzuya
Herkes feryadını döksün yazıya
Bir kez alırlar sa gemi azıya
Durmuşoğlum pısar ceza gelir se.

Hüseyin Durmuş 3

Eğer bükirim

Kalbime güvenip aşık olursam
Her daim üzülür çile çekerim.
Veyahut ansızın aşkı bulursam
Duygulanır coşkun yaşlar dökerim.

Şu dünyada insan aşkı mı bulur?
Gerçeği bulunca kuşku mu kalır?
Karşılıksız sevmek başka mı olur?
Vefasız aşkımı kalbten sökerim.

Bütün bir ömürü etsen de heba
Mutluluk aramak boşuna çaba
Aşk dediğin uğraş gelmez hesaba
İçinden çıkılmaz ruhen çökerim.

Çelişki sürerken hayat boyunca
Sonra düzen tutar huylu huyunca
Aşık, maşukundan haber duyunca
Aşkın bayrağını göğe dikerim.

Bazen sevinirim, bazen üzülür
Hayat imbiğinde ruhlar süzülür
Sıkıntıda sorun olsa çözümlür
Durmuşoğlu çözer, eğer bükirim.

Hüseyn Durmuş 3

Eksantirik

Öyle bir alemde yaşıyoruz ki,
Aşağılı yukarılı, sağlı sollu.
Öyle de güzel rol yapıyoruz ki,
Sanırsın ki Turhallı hep bir hallı.

Özünde haslık yok, din içinde din,
Gülümsemek bile kin içinde kin.
İnsan öyle olmaz amma velakin,
Kimi tek gidişli, kimi çift yollu.

Mevsimine göre iklim değişir,
Helal tesettürde haram sevişir.
Bir bağ ki hasada bozgun erişir,
Meyveli ağaçlar budaklı dallı.

Yılan da çatal dil bir işe yarar,
İnsanda ikinci neleri sorar?
Sinede çifte yürek adamı yorar,
Çekilmez kahrını, çeker dört kollu.

Durmuşoğlum bunca zaman birdesin,
Bakar körler sorar acep nerdesin?
Makamını anlasan da her sesin,
Yine bir başka çıkar, ince telli.

Hüseyin Durmuş 3

El salla gülüm el salla

El salla gülüm el salla,
İneyim hemen kürsüden.
Kariştir suyu ver balla
Ayrılır yazın kar sudan.

Sevimsiz olan erkekler
Yanaşmaz aşk'a ürkekler.
Haliyle gizli korkaklar
Törenle geçer karşıdan.

Görünce gelip gidene
Acıktın doyur midene
Hararet bastı bedene
Limonu aldır çarşıdan.

Ağrıyan dişi yirmiki (!)
Acıyan ağızım dermiki?
Limonda versen yermiki?
Yemez se, yesin turşudan.

Durmuşun oğlu şairdir
Bir kısım sözü şiirdir.
Şiirde hayli mahirdir
Geçemez iş bu arzudan.

Hüseyin Durmuş 3

Elbet kızacak

Zorlama aklını duygular susmuş
Esinlenmez yürek, dil ne yazacak?
İlgisiz ortamda kaygılar pusmuş
Kapanmış dudaktan söz mü sızacak?

Bu devir erdemi kaldırdı rafa
Yürekler köreldi değişti kafa
Arsızlığa teslim, nefsi müdafa
İnsanın vicdanı azdı azacak.

İşlemin içinde reklamın kendi
Örtaya çıkmaya çok yol denendi.
Önem olmadan da oluyor dendi
Yoksa kuyusunu kendi kazacak.

Ya anlamaz çağı, ya çağlar onu
Yazmakla bitecek değilken konu
Sanki gelmiş gibi sezonun sonu
Bırakacak işi, ya da bozacak.

Değerler dumura uğradı diye
İnsan düzgün yolu bırakmış niye?
Durmuşoğlu sundu şiiir hediye
Kabul edilmez se elbet kızacak.

Hüseyin Durmuş 3

Eli kolu bağlıyorlar

Gelişmeyi sağlayanlar
Değişimde sağlıyorlar.
Geri kalıp ağlayanlar
Halâ daha ağlıyorlar.

Yüreğine bastığın taş,
Gözlerinden döktüğün yaş.
Ağlayarak yaptığın aş
Yavan diye yağlıyorlar.

Gayretliler yolda kalmaz
Ağlamalar çare olmaz
Göz yaşları öcün almaz
Boşa akıp çağlıyorlar.

Ağladıkca sessiz sessiz
Zalım seni kor nefessiz
Sanmışlarsa hem sahipsiz
Elin kolun bağlıyorlar.

Garip sorar; çare nerde?
Senin çaren, düştün yerde.
Düşsen bile onmaz derde
Durmuşoğlu dağlıyorlar.

Hüseyin Durmuş 3

Elin oğlu

Kendi benliğinden hicab duyarsan,
Elin oğlu gelir maydanoz olur.
Böyle bir çeşniyi normal sayarsan,
Uçuşur lezzeti, maydanoz kalır.

Kula kulluk var mı? Dinde iman da,
Müslim köle olmuş, hangi zaman da?
Sadakat bozulmuş tozda duman da,
Son nefesi bile ellerden alır.

Elin oğlu bilir böyle yolları,
Balık gibi avlar şaşkın kulları.
Kırılır sa halkın meyve dalları,
Geriye çürümüş gövde mi kalır?

Kimliksiz toplumda ihanet ürer,
Aldanmak durur sa sömürü sürer.
Sonra karşı koysan, defterin dürer,
İstikbali biten perişan olur.

Uzun zaman alır, düzen kurulur,
İhanet erinden hesap sorulur.
Bulanıklık diner, sular durulur,
Durmuşoğlum elbet çaresin bulur.

Hüseyin Durmuş 3

Emek li lik

İşsize bakıp da hamdolsun derim,
Devletten maaşım, az ama yeter.
Üç öyün yerine, iki aş yerim,
İşsizlik durumu benden de beter.

Hep şükrederim, varsa da yoksa da,
Kanaatkarım, azsa da çoksa da.
Hükümet kazığı halk"a çaksa da,
Halkın da ocağı yinede tüter.

Ev kirası kadar maaşım olur,
Verdikten geri, yol parası kalır.
Zaten emekli, çok yaşamaz ölür,
Dünyanın telaşı o anda biter.

Eğer düzensiz emekli olduy sa,
Sıkıntı çekip, şifayı bulduy sa(!)
Hastane önünde düşüp kaldıy sa,
Bayıltır yoksulluk, bayılmaz eter.

Durmuşoğlum neler geldi başına,
Zamlar ortak olmuş, yavan aşına.
Umutlanıp da bekleme boşuna,
Kandırılıp durduğun artık yeter.

Hüseyin Durmuş 3

En makul çile

Ruhlar iğdiş edilirse çabucak;
Kolay teslim, hazır gönüllü köle.
Hayranlık gelişirse kucak kucak,
Tutsaksın iyice, köleden bile.

Temizlerken kirletmek, çağın işi,
Kirliliği öğmek alçağın işi.
Kesmeden körelir bıçağın dişi,
Belki bıçak düzgün, bileğde hile.

Sapkın sahnelerin arsızlığında,
Onursuzlar, onur hırsızlığında,
Cıvıymış batağın, gür sazlığında,
Debelenmek belki, en makul çile.

Toplamalı dağılan parçaları,
Parçalanmadan kurtar sırçaları.
Antikanın toz yutan fırçaları,
Kirlidir tamamen tozları ile.

Ayar bozuk, bozuk ruhun duyarı,
Ayarıcı diye bulmuştuk hıyarı(!)
Durmuşoğlum gitti ruhun ayarı,
Dert belli olur, geldiğinde dile.

Hüseyin Durmuş 3

Engin ırmak

Engin ırmak dolanıktır,
Uzun yolu geldiğinden.
Duru suyu bulanıktır,
Her iklimden aldığından.

Hiç, delice akmaz suyu,
Var denize, rahat uyu.
Verimli, vakurdur huyu,
Çün haddini bildiğinden.

Gölet, baraj kesti önü,
Ters tarafa döner yönü.
Mazide ki ünü, tünü,
Gitti, mimar sildiğinden.

Bu duruma üzülmekte,
Varıp yola düzülmekte.
Nazlı nazlı süzülmekte,
Deryasına geldiğinden.

Durmuşoğlum nasıl olmuş?
Engin ırmak yalnız kalmış.
Yüreğine çirkef dolmuş,
Doğası da öldüğünden

Hüseyin Durmuş 3

Ersin Gönül

Hoş sohbeta girsin gönül,
Ol hazrete ersin gönül.
Hak cemalin görsün gönül,
Kirlerinden arınarak.

Kimle yiyip, kimle içsin,
Hak sözüyle serden geçsin.
Doğruluğa kalbin açsın,
Vesveseden korunarak.

Arasın dermanı bulsun,
Her hali de ibret alsın,
Hikmet denizine dalsın,
Bir sandalda barınarak.

Neyler ise, güzel etsin,
Dar'a, zor'a hemen yetsin.
Korkmayıp ateşe gitsin,
Doğruluğa sarınarak.

Durmuşoğlum gönlümüze,
Aman deyip geldi dize.
Sözler ilham oldu bize,
Kibirlerden arınarak.

Hüseyin Durmuş 3

Eskiler gerçeği tam bildiler se

Görmeden dünyada yalın gerçeği
Kafaları mayhoş ne yediler se?
Ayar olmaz diye bozup ölçeği,
Ayar düzeltilir gönlün diler se.

Yoğun bir kuşatma soluk aldırılmaz
Güç kuvvet azalmış engel kaldırılmaz
Delik büyük, yama boşluk doldurmaz
Gemi dibi nasıl tip deldiler se?

Biz aydınlık yarın hayal ederiz
Sabahları onun için özleriz
Aydınlık yolları tutar gideriz
Bizden öncekiler hep gittiler se.

Düşünsel körlüktür sürüp gitmekte
Herkez bir inançla dava gütmekte
Kötülüğü sanki şeytan etmekte
Daha kötü işler dert ettiler se.

Denizlerde bile dalga durulur
Savaşın sonunda barış kurulur
Durmuşoğlu şimdi neden sorulur
Eskiler gerçeği tam bildiler se.

Hüseyin Durmuş 3

Etrafa bakın

Kendi dertlerine gömölüp kalma
Kaldır kafanıda etrafa bakın.
Uyandır ruhunu mankafa olma,
En kötüsü gaflet, kendini sakın.

Bir işe yaramak elbet yücedir
Uyanmaz ruhlara gündüz gecedir
Hak nezdinde kabul, işe gücedir
Kişi iyi işte, Rabbine yakın.

Çabayla yorulmak zevkli yatmaktan
Dillerde yorulur yalan atmaktan
Kurtulmaya yol bul, dibe batmaktan
Boğulan feryatla kaybolur sükun.

Hemen pes ederek olma madara
Sabırla direnip çareler ara
Çarenin merhemi saracak yara
Çözülür dertlerin azalır yükün.

Biz neyin derdinde, sen ne söylersin?
Tembel hayatlarda gönül eylersin
Durmuşoğlum böyle olur, neylersin
Böyleyse nedamet göz yaşı dökün.

Hüseyin Durmuş 3

Evin ocağını söndürecekler

Düzenler çürüyor durumlar vahim
Kimisi de halâ umutla bekler.
Paslanmış teneke tutmuyor lehim
Hasarlı kısma hurdalar ekler.

Geceye musallat olan sapıklar
Fink atar caddede itler kopuklar
Kaçarken kıcına değer topuklar
Kaçmazsan hep birden dalar köpekler.

İkesseler adamı dönüp bakan yok
Özel güvenliği zerre takan yok
Belaya düştünse hemde arkan yok
Evin ocağını söndürecekler.

Hastahanelere, Rabbim düşürme.
Reklamı sanaldan, hizmet şişirme
Elinde bir kağıt adres şaşırma
Sonuçları netten bildirecekler.

İcraydı, iflastı borç ve alacak
Sonunda hapis var oldu olacak
Sızlanırsan eğer biri dalacak
Durmuşoğlu belki, öldürecekler.

Hüseyin Durmuş 3

Evlere Őenlik

Krediyi çektim ev almak için,
Türlü kolaylıklar bulunur dendi.
Őundular listeyi, dediler Őein,
Öde öde bitmez,gücüm tükendi.

Maaşım zamlanmaz, bitim kanlanmaz,
Halimi arzettim vekil anlamaz.
Satsam her Őeyimi derman olamaz,
Yedi sülalemnden kefil istendi.

Ucuzundan ev mi? Tövbe bir daha,
Kanser olur insan çıkmaz sabaha.
El açıp yalvardım yüce Allaha,
Teselliyi buldum evhamım dindi.

Reklamlara baksan en iyi banka,
Gülümsüyor hemen, oluyor kanka.
Yuroya, dolara, mark'a, franka,
Bankalar sayemde servet edindi.

Olan oldu gayri, uzak duralım,
Uzun yıllar sürer yara saralım.
Bunun hesabını kimden soralım?
Durmuşoğlum suçlu, kendiydi kendi.

Hüseyin Durmuş 3

Evrensel eğilim

Terkeyleyip bende beni,
İnsanlığı farkeyledim.
Farkedince kalbde seni,
Ben benliği terkeyledim.

Gördüm iki biri bozar,
Çoğalır kin, azar azar.
Dilim okur elim yazar,
Bilmediğim farkeyledim.

Ne kalırsa ardım sıra,
Düşer gelir sora sora.
Hasret iken ben o yara,
Özlemlere garkeyledim.

Nene gerek soppu soyu,
Gerek olan güzel huyu.
Mecrasını bulan suyu,
Bizden yana arkeyledim.

Hep merakta yaşar kulum,
Hayretlere düşer yolum.
Anlamış ki Durmuşoğlum,
Bilincime zerkeyledim.

Hüseyin Durmuş 3

Eylemi yapar

Kafaya koymuş sa zalim işini
Bir kılıf bularak eylemi yapar.
Verdiği su bile kırar dişini
Nimet ikram eden, hilemi yapar?

Hakkın ve hukukun anlamı var mı,
Mazlumun, mağdurun sesin duyar mı,
Dersin ki yoldaşım; bana kıyar mı?
Gerçek yoldaş olan öylemi yapar?

Haksızlık yurdunda fitneler ürer
Tarihin yargısı asırlar sürer
Zalim se dâima defterler dürer
Zalim olmayanlar böylemi yapar?

Kimler satılmaz ki dava diyerek
Davalar büyüyor kendin yiyerek.
Sonunda hep birden zulmet giyerek
Karanlık maksatlı söylemi yapar.

Denetimden çıkan her canlı varlık,
Doldurur hayata bin türlü zorluk.
Ya ziyandır işi ya sahtekârlık
Durmuşoğlu doğru eylemi yapar.

Hüseyin Durmuş 3

Eyvah

Şimdi kalem elde öğüt yazarım,
Gençliğimi boşa geçirdim eyvah.
Günahları saysam ipe dizerim,
Ahmak bir kul gibi şaşkırdım eyvah.

Kimse görmez dedim, haram işledim,
Ruhuma yanlış fikir aşıladım.
Nice dostu yararı da haşladım,
Bir an keçileri kaçırdım eyvah.

Bir şey olmaz diye durup boşverdim,
Nice haksızlığa bakıp hoş gördüm.
Bunca yıldır saçma sapan düşün gördüm,
Taştan sabırları taşırdım eyvah.

Kendim dururken elleri kınadım,
Yanmaz yıkılmazdı yanlış inadım.
Öğüt dinlemedim sanki bunadım,
Aklımı başımdan uçurdum eyvah.

Durmuşoğlu ömrün zeval bulmada,
Bitirdin gündüzü akşam olmada.
Uzunca saydığın zaman dolmada,
Ömrümü boş yere geçirdim eyvah.

Hüseyin Durmuş 3

Eyvahki yandık

Haydi diyelim ki düştün hataya
Çektiklerin bize bulaşır oldu.
Yolsuzluklar oldu yol avantaya
Damakta kalan tat yalaşır oldu.

Barıştı, refahtı işler tıkr dı
Boşa mı dinledik bunca lâkırtı?
Yedi düvele de meydan okur du
Millet birbiriyle dalaşır oldu.

İçerde dışarda dost da kalmadı
Nasıl düştük hale? Aklım almadı
Avrupa birliği, o da olmadı
Sıkıntı her yere ulaşır oldu.

Derdin biri bitip biri çıkıyor
Yanlışlıktan artık herkes bıkıyor
Toplumları böyle akıl yıkıyor
Bela başımızda dolaşır oldu.

İyi günler varken, iyidir andık
Seçim kazandırdık doldurup sandık
İşler terse döndü eyvahki yandık
Durmuşoğlu şimdi, ağlaşır oldu.

Hüseyin Durmuş 3

Eyvallah

Eyvallah gözüm eyvallah,
Tutuşur özüm eyvallah.
Sözlerim dile düşer se,
Ona da sözüm eyvallah.

Buyurun kırklar cemine,
Hürmet de canlar demine.
Doğrular dönmez yemine,
Yalan da bizim eyvallah.

Pirimiz tutdu elimden,
Gerçekler indi dilimden.
Badeler süzdüm gülümden,
Bahçede üzüm eyvallah.

Yolumuz haktan ıramaz,
Kalbimiz pas da duramaz.
Teline aşksız vuramaz,
Elimde sazım eyvallah.

Kalbini arı bul kişi,
Arınmış kalbe kul kişi.
Uy buna oğul Durmuşı,
Benim de yazım eyvallah.

Hüseyin Durmuş 3

Facebook usulü söyleşi

Fikir tartışmasıda neymiş bir defa?
"Koyar oturturum" uymazsan bana
Boğazın sıkarım, eyleyip cefa
Veyahut öldürür kıyarım cana!

Bilirim her şeyi, sen kes sesini
Ben keserim yoksa o nefesini.
Aldım sanıyorken tam hevesini
Dönüp bakamazsın daha bu yana.

Bu minval üzere sürer söyleşi
Abuk subuk şeyler olur paylaşı.
Ne kadar uğraşsan çıkmaz uylaşı
Sanırsın ki millet susamış kana.

Ekrandaki maskın, yüzü nasırdır
Şu sanal alemde herkes cesurdur,
Solda sıfır değil, sağda küsurdur.
Görünüşte herkes benzer insana.

Ukala konuşur, bilgisi kıttır
Cahillik içinde mayhoş bir tattır
Durmuşoğlum kimi, bildiğin ottur,
Bilginim zannıyla çıkar cihana.

Hüseyin Durmuş 3

Falan filan

Yalayıp yutmanın astarı yalan,
Doğruya yönelmez eğriye dalan.
Şatafata gıpta eden beşerden,
İbretlik örendir geriye kalan.

Endişe çoğalıp başlar sa çile
Gönülde gelişen düşermiş dile
Kavgacı maksadı olmasa bile
Acı sözdür seni şeriye kılan.

Yerine konul sa herşeyin hak kı
Gönüller kaldırıp atacak şek ki.
Tevbeden başka da çaresi yok ki
Sorumluya denmez, beriye dolan.

Dersen ki bu işler böyle yürüyor,
Başka bir şekli var, alem görüyor.
Gafil yüreklerde vicdan çürüyor
Ölüye olur mu? Diriye olan.

Durmuşoğlu görür dertler müşterek
Birlikte hisseder acıyı yürek.
Bazanda diyorlar, neyine gerek
O zaman dönerim sürüye falan.

Hüseyin Durmuş 3

Falan var

Dereden tepeden deme ozanım,
Seni okuyupta örnek alan var.
Kamunun derdine derman yazanım,
Sözünde ne hilaf, nede yalan var.

Ben aşığım diye içe ağlama,
Göz yaşına yazık hiç`e ağlama.
Dertli nameleri çalan bağlama,
Gözünden kalbine yaşı salan var.

Şu dünya birtek senden mi ibaret?
Alış veriş döner adı ticaret.
Dostların kalbini etki ziyaret,
Bu ziyaretten de memnun kalan var

Eski çamlar bardak olmuş, su sızar,
Halkın derdini dert diye kim yazar?
Boş konuda hiç tükenmez laf uzar,
Bu pazardan hoş fikirler bulan var.

Herkes kendi dünyasına daldı mı,
Halk her işe umursamaz oldu mu?
Hakkı yazan ozanlardan kaldı mı?
Kimse yoksa, Durmuşoğlu falan var.

Hüseyin Durmuş 3

Farkeder

Can sıkacak işler yazamıyorum
Sözümde isyanı herkes farkeder
Dilimi isyandan çözemiyorum
Kalbimdeki coşku beni terkeder.

Ozanız, aşığız sevgi mihenktir,
Rakseder duygular ritmik, ahenktir.
Duygular bahçesi binlerce renktir
Nice bıkkın ruhu zevk'e garkeder.

Ortada görülen gerçekler varken,
Herkes bu gerçekten birşeyler derken,
Kulak mı tıkayım? Hem de duyarken
Duymazdan gelirim ilaç zerker.

Hep gülden, çiçekten, böcekten dense
Ozandan beklenir bunlar, nedense?
Tüm yüzler anılır, anılmaz ense
Belki de bu yüzden insan çarkeder.

İyiden, kötüden, an"ın içinden
Yanıtı aranır, neden niçinden.
Durmuşoğlum senin esas suçundan
Bilgin az sa millet, hemen farkeder.

Hüseyin Durmuş 3

Farkediyorsun

Bükemediğim boynuma,
Yağlı ip sarkıtıyorsun.
İdamlık mahkumu da,
Ölümlle korkutuyorsun.

Kırıp hüküm kalemini,
Artır halkın elemi.
Kurup kendi alemi,
İyice berkitiyorsun.

Boşa alıp, koyduğum da,
Aşkın ile doyduğum da.
Seni sevip saydığım da,
Gönlümü burkutuyorsun.

Hem özlemi ver insana,
Hem ayrılık yaz cihana.
Ben derim kavuştum sana,
Sen beni terk ediyorsun.

Durmuşoğlum bulduğumu,
Kar mı saydın aldığımı?
Sana bağlı olduğumu,
Yeni mi fark ediyorsun?

Hüseyin Durmuş 3

Farketmez

Bir vefalı yar gibi- Sadık belâm çarketmez
Hüsn-ü kabul sahibi- Cins'i belâ zerketmez.

Beni kavi kul bilir- İllâ arayıp bulur
Yatıya konuk olur- Rüya kâbus ürkütmez.

Hiçbir öğüt dinlemez- Hile hurda anlamaz
Dosdoğrudur yanlamaz- Ölsem bile terketmez.

Adet, usül, yol olur- Buluşmaya yol bulur
Suyu gider kum kalır- Ağırlığı arketmez.

Durmuşoğlu ey hoca- Bu sendeki hal nice?
Nuruna çöker gece- Gece gündüz farketmez.

Hüseyin Durmuş 3

Farketmiyor mu

Bir damla yaşamı çok gören zalım
Düşmanlıklar cana takediyor mu?
Yaşam hakkımızı yok eden ölüm
Gün gelince sizi yoketmiyor mu?

Yaşamak hakkını kutsal biliriz
Hayat var deyince koşar geliriz
Belki bu hak için şeksiz ölürüz
Her canlı yaşamı haketmiyor mu?

Ecelimden önce seçsem ölümü
Mazlum olduğumdan görsem zulümü
Dost diye sizlere açsam halimi
Tavrınız umudu tüketmiyor mu?

Yalan hüküm sürer asırlar boyu
Boz bulanık akar muhanet suyu
Karşı duramayan gariban huyu
Acıyı, kahırını yükletmiyor mu?

Riyakârda hüner, kandırmak için
Kendi devranını döndürmek için
Bir damla yaşamı söndürmek için
Durmuşoğlu aklın farketmiyor mu?

Hüseyin Durmuş 3

Farkı olmuyor

Bitkiler hayvandan çoktur elbette
Gör ki bitkileri hayvanlar yiyor.
İnsan bunlar kadar yoktur elbette
Olsada ot kadar birşey bilmiyor.

Ot içip olmadık hayaller kurar
Hayal yatağında uykular arar
Çevreye, kendine verdiği zarar
Yokettiği yaşam geri gelmiyor.

İyi güzel bakta bir seyret
Özünden görürsen oluşur hayret
Hayıra varmaya eyleki gayret
Hayırla anılan insan ölmüyor.

Merhamet ve sevgi varsa kişide
Kendine eş değer olsa eşi de
Gönlüne zor gelmez zorlu işide
Kalpte zor kolayın farkı olmuyor.

İnsanı hayvandan ayıran değer
İnsanı kamildir bilersen eğer.
Ne asılsız kızar nede hep öğer
Durmuşoğlu insan aynı kalmıyor.

Hüseyin Durmuş 3

Farkında değil

Halâ üç kuruşluk kâr'ın peşinde
Kaybolan değerin farkında değil.
Cennet cehennemi görür düşünde
Kocamışı, genci kırkında değil.

Görseler durumu anlar bazısı
İçin için yanar öte sızısı
Ebed de ezel de olan yazısı
Uydurma feleğin çarkında değil.

Zerre yeri yoktur barış yurdunda
Malına mülk arar dağlar ardında
Ömrü boşa geçmiş, neyin derdinde?
Tapar dünyalığa terkinde değil.

Erdemli kişiler davranır uslu
Olgunca söylenir her işin aslı
Dışından neşeli özünde yaslı
Gerçeği hırkada kürkünde değil.

İbret isteyene göster ölümü
Cahil bile olsa anlar halimi
Durmuşoğlu fikir hakkın ilimi
Düşünmeyen insan farkında değil.

Hüseyin Durmuş 3

Faydası çoksa

Kaynayan kazana sokma elini,
Neden yansın elin? Fayda sı yok sa.
Bilmeden gerçeğe bükme dilini,
Şaşırır da söyler kayda sı çok sa.

Gerçek söylenmeli haddi aşmadan,
Adil olmak gerek zerre şaşmadan.
Lüzumsuz hallerde azıp coşmadan,
Heran sakın olun hayda sı çok sa.

İnsan hayal kurar hep dirlik için,
Dirlikte ki uyum, tam birlik için.
Ayrı düşünme bu, seferlik için,
Herkes birlik olsun payda sı çok sa.

Ömür geçer gider, kalır insanlık,
Bazanda gaflette olur bir anlık.
İnsani değerler bütün zamanlık,
Kaybına ağlanır, şeyda sı çok sa.

Varlıkla yokluğun değeri bir mi?
Biri diğeriyle aynı eder mi?
Durmuşoğlum sözü kısa keser mi?
Sakinmaz sözünü fayda sı çok sa.

Hüseyin Durmuş 3

Felaketler

Mutluluk dolu, dertsiz, gamsız bir yaşam düşünürken tam da sosyoekonomik koşullarla bunu sağlamışken insanlığın yakasına yapışıyor doğal afetler. Bu bağlamda son günlerde Japonya'da yaşanan korkunç felaketi düşünüp Japon halkının acılarına da ortak olmak istedim. Tabii denilebilir ki Ortadoğu'da da politik sıkıntılar ve buna bağlı sosyal felaketler olmuyor mu? Oluyor tabii ama anlam ve içerik farkı itibarıyla Japonya'yı ele almak istedim.

Bu ülke homojen yapısı, gelenekçi yaşamı önemsemesi ve disiplinli çalışma düzeniyle batı uygarlığından farklı periyotta gelişmiş, bilimsel açılımlarda yarı bağımsız bir yol izlemiş hatta zaman zaman ülkemiz politikacılarına ilham kaynağı oluşturmuştur. Gördük ki onca ilerlemiş teknolojisine nazaran bazen öngörü zorluğu yaşamış. Üstelik 1940'lı yıllarda başına gelen nükleer felakete rağmen. Ne gariptir ki deprem ve tufandan sonra tekrar yeni bir nükleer felaketin eşiğinde, umarın kötü gelişmeler olmaz. Tüm gelişmiş ülkeler bir an önce bu olumsuz duruma bir çıkar yol bulurlar yoksa bugün lokal bir sıkıntı gibi duran bu felaket tüm dünyanın başına uzun yıllar silinmeyecek dertler açabilir.

Bu felaketin dışında kalan biz sıradan fertler nükleer güce sahip tüm ülkelere seslenip bu sakat ve kontrol edilemez işten biran önce vazgeçilmesini istemeliyiz. Zira öyle bir dünyada yaşıyoruz ki bana ne, bana değmeyen yılan bin yaşasın deme mantığının kalmadığını görmeliyiz. Kuş gribi, domuz gribi diye çok daha az insan ölürken bile büyük bütçeli kampanyalar yapılıyorsa bu pusuda bekleyen ve tüm dünyayı ilgilendiren kıyametin ayak seslerine de kayıtsız kalmamalıyız.

Ben öyle inanıyorum ki bu işler sıradan duygusal tepkisel boyutları çoktan aşmış çözüm getiren güçlü seslere gereksinim duymaktadır. Çocuklarımızın ve torunlarımızın yaşama haklarını şimdiden gasp etmemek için acil çözümler istemeliyiz. İnternet ortamı bu tip iletişim için büyük kolaylıklar sağlıyordur herhalde. Tüm insanlığın ve insanla ortak bir dünyayı paylaşan tüm yaşayanlar için insan eli felaketlere hayır. Felaketzede Japon halkına da geçmiş olsun tüm insanlıkla beraber.

Hüseyin Durmuş 3

Fısır fısır

Şimdi hedeflenen iki ülke var,
Komşumuz Suriye, dostumuz Mısır.
İkisinde kaos canları yakar,
Birikip sorunlar olmuş mu nasır?

Libyay dı, Tunus du ah o Yemen di,
Hepisinde dönen yeke dümen di.
Şimdi boyunlarda batı kemen di,
Kaba et de hazır oradan ısır.

Bak Irakta sorun kalmadı gitti(!)
İnsanlarda ümit ölmeden bitti.
Orada da çözüm iyi niyetti(!)
Güya durumları özel, münhasır.

Bu işlere bir yol aransın artık,
Halkların yüzleri yerlere sürtük.
Mülteci olanın üst başı yırtık,
Ne kilim, ne halı yatağı hasır.

Top yekün islama saldırır batı,
Zerrece affetmez, tutumu katı.
Durmuşoğlum dese açık niyeti,
Açıktan diyemez hep fısır fısır.

Hüseyin Durmuş 3

Filistin ve hüzün

Zulüm eden neden merhamet etsin?
Zaten merhametsiz değil mi zalim?
Zor olan zalimi bir kuvvet tutsun
Tutulmaz sa kusar her yerden ölüm.

Şimdi Filistinde yaşanır bunlar
Zulümün sonucu dökülür kanlar
İşbu hengamede kaybolur canlar
Senaryosu barış, çevrilir filim.

Mazlumun silahı sade göz yaşı
Veya yerden bulup atıyor taşı
Eğer aynı güçle yapsa savaşı
O an hakim olur gör akli selim.

İsrail zulümle payidar olmaz
Ettikleri zulüm yanına kalmaz
Bazı aymazlığı hiç aklım almaz
Alem-i İslama şaşkındır halim.

Durmuşoğlu amaç barıştır dese,
Barışa uyar mı olan hadise?
Herhangi bir yere veya Kudüs'e
Yapılan baskılar elimdir elim.

Hüseyin Durmuş 3

Firak od'u tüter belaya döner

Her ıslığa hindi gibi kabaran
Kabartısız öter culaya döner.
Tek başına oynar bağı koparan
Yalnızlığı yeter halaya döner.

Hedefine herbir yolu kullanır
Rakibine fırsat bulup çullanır
Sinek kaydı birden bire kıllanır
Ayva tüyü gider palaya döner.

Engel saymaz metruk bağıın bükünü
Ateş yakıp tümnden keser kökünü
Atabilse vebal denen yükünü
Onca zorluk biter kolaya döner.

Diyen olsa gözün üste kaşını
Bir kenara hazır etsin taşını
Gerekirse çalmak için başını
Yara bere eder olaya döner.

Semirgeni açtan önce doyurur
Her fırsatta eşi dostu kayırır.
Durmuşoğlum bunlar halkı ayırır
Firak od'u tüter belaya döner.

Hüseyin Durmuş 3

Fobi gelir

Yükseklere konar herkes
Bana yerin dibi kalır.
Dağılınca bizde merkez
Alem düşman gibi gelir.

Şaşırınca aklın yolu
Karıştırır sağı solu
Asırlardır Anadolu
Hep dışlanmış, tabi gelir.

Dindirmezsən büyür acı
Büyüyerek olur öcü
Kullanmasan kendin gücü
Emretmeye abi gelir.

Sanma, bu gün dünden iyi
Zor geçirdik bin seneyi.
El sanırsa ben enayi
Kandırmalar hobi gelir.

Durmuşoğlu şunu bilir
Şaşkın başa herşey gelir
Naçar kalan paçur ölür
Ölmez ise fobi gelir.

Hüseyin Durmuş 3

Frenler var mı

Ülkemiz gittikce çölleşmektedir,
Ruhumuz çölleşti görenler var mı?
Bu çöle yabancı yerleşmektedir
Yurdunu yabana verenler var mı?

Değişime uğrar her yerlerimiz
Kirli nefes alır ciğerlerimiz
Hani? Bizim olan değerlerimiz
Bu işlere akli erenler var mı?

İş bilir adamlar geçince kâr'a!
Toplum vicdanına açtılar yara
Her şeye hükmünü geçirse para
Mezarda saltanat sürenler var mı?

Bileme yapmıyor paslanmış masat
Toplumunu bozuma uğratır fesat
Fesadın bağından olur mu hasat?
Dost bağı sanıpta girenler var mı?

Sinmiş yürekler de akıl dumurda
Halk için hiçbir hak yokmu umurda?
Yokuştan süratle iner se hurda
Durmuşoğlu sorar, frenler var mı?

Hüseyin Durmuş 3

Gazze de

Ümitler yeis` e dönünce hepten,
İnsanlar ölüme koştı Gazzede.
Merhamet duygusu gidince kalbten,
İnsanlık ayağa düştü Gazzede.

Saldırgan, sivil` e hadsiz vuruyor,
Saklanan sivil` i kalkan görüyor.
Yüzlerce çocuk ta bilmez ölüyor,
Akıllar, izanlar şaştı gazzede.

Ahtapot misali bombalar çıkmış,
Düştüğü yerleri, yurtları yıkmış.
Kan bere yüzlere göz yaşı akmış,
Vicdanlar ıslaktı, yaş tı Gazzede.

Dünya seyrediyor, sanki filimdir,
Dindaşlığım da biçare halimdir.
Düşmanımsa, zalim oğlu zalimdir,
Mezarlar, kabirler taştı Gazzede.

Behey Durmuşoğlu; insanım deme,
İştihâ gelipte bir lokma yeme.
Henüz insanlık gitmemiş ki güme,
İnsanlar ölüme koştı Gazzede.

Hüseyin Durmuş 3

Geçme serden der

Bu yer ermeydanı, yürekli gelsin
İki yiğit çıkar hodri meydan der
Kendine güvenen sürekli gelsin
Biri diğerine merd-i merdan der

Her oyun illâki gitmez pilansız
İş bitmez reklâmsız vede ilansız
Siyaset meydanı olmaz yalansız!
Döner bu yalancı hangi türden der.

Kimi der çalındı, kimi çarpıldı
Dönüp arkalara gözler kırpıl dı
Her yalancı eri gecı çarpıl dı
Sonra bu sıkıntı geldi nerden der.

Devlet olmalı ki adalet kılan
Zayıfı ezmesin çok güçlü olan
Şaka da denmesin palavra yalan
Düşmesin böylesi yüksek yerden der.

Halkı kandırıp da sanırsan davar
Bilmeden öfersin temelsiz duvar
Gün gelir gerçeği tarihler över
Durmuşoğlu boşa geçme serden der.

Hüseyin Durmuş 3

Geçmiş dünündür

Yanıltmasın seni çoklu sayılar
Anladığın kadar hayat senindir.
Neye hizmet eder? Sinmiş duyular
Belli olan sade geçmiş dünündür.

Gönül eğlencelik bir ömür ister
Mutlu olan var mı? Sen onu göster.
Ne denirse densin bay, mösyö, mister
Herkes bir rahimde önce cenindir.

Kimi, farklar için harcar hayatı
Farkına varmadan öder diyeti.
Ulvi, ilahiyse gerçek niyeti
Farkı farketiren insan yönündür.

Ya da boş hevesler alır götürür
Veya heves etmez, durur oturur
Her iki durum da ömrü bitirir.
Bakarsın ki o gün, en son günündür.

Vakit varken anla neye varacak
Geçip giden kervan nerde duracak?
Durmuşoğlu sorar, daha soracak,
Yanıtını tez ver, belki sonundur.

Hüseyin Durmuş 3

Gel sevgiye

Kızma gönül gel sevgiye,
Sevgi bizim durağımız.
Güller açar sevgi diye,
Çimen salar çorağımız.

Aşktan başka dost arama,
Yenilmeyiz derde, gam`a.
Çalı, çırpı keser ama;
Can`ı kesmez orağımız.

İnsanız biz hoş görüver,
Bir selamı sen veriver.
Seven yüzler neden güler?
Budur bütün merağımız.

Menzilimiz kin`e varmaz,
Kalbimizde nefret durmaz.
Okşar elim darbe vurmaz,
Ten`i yakmaz çerağımız.

Durmuşoğlum beşer, şaşar,
Günahları boydan aşar.
Seven ömür uzun yaşar,
Usta olur çırağımız.

Hüseyin Durmuş 3

Gelene dek

Şu alemde bir adım var,
Yaşar benle ölene dek.
Kendi kendimden bihaber,
Şu dünyaya gelene dek.

Bilinmez çağlar öncesi,
Birdir gündüz ve gecesi.
Dilim de aşkın hecesi,
Türkülerle gülene dek.

Güçlü muhabbet bağlarım,
Yine ciğerim dağlarım.
Durmuyarak hep ağlarım,
Göz yaşımı silene dek.

Varsın devran dönüp dursun,
Alem pazarını kursun.
Mülk sahibi hesap sorsun,
Cevabını bilene dek.

Amel vebal eklemekte,
Nefis günah yüklemekte.
Durmuşoğlu beklemekte,
Sıra bana gelene dek.

Hüseyin Durmuş 3

Gelenler gelsin

Bir gün bu dünyadan lp gidende,
Ağlayan ağlasın, gülenler gülsün.
Ayal'e baş sağlığı dileyende,
Hatır gönülü de bilenler bilsin.

Selam versem hemen geri alınmaz,
Đurbette dost diye diri bulunmaz.
Ölürsem üzülen biri bulunmaz,
Tabutum tutmaya gelenler gelsin.

Yerimden yurdumdan sklp geldim,
Varlığı kaybedip dklp geldim.
Gariplik nasılmış onuda bildim,
Göz yaşları varsa silenler silsin.

Ben hiÇ kahretmezdim, kahrılı oldum,
Nice sonrasında sabırlı oldum.
Herkes gibi bende ahir'i buldum,
Eceli gelmiş se ölenler lsn.

Durmuşoğlum yeter bunca sitemin,
Yanına giderim baba, dedemin.
Limandan kalkınca sonsuzluk gemin,
Yolcetmeye dostum, gelenler gelsin.

Hüseyin Durmuş 3

Gelir

Çürümenin kokusu
Ta uzaktan duyulur
Toplumdaki bozukluk
Bin yıl öteden gelir.

Kokuşmuşluk çevreden
Defeyleyip kovulur
En kuytu bir yöreden
Çıkar sotadan gelir.

Aileden başlayıp
Çare neyse uyulur
Sorumsuz denen ayıp
Ana atadan gelir.

Öğrenmeyen bir millet
Milletten mi sayılır?
Cahil topluma zillet
Dört bir kıtadan gelir.

Gece gaflette yatan
Sabaha zor ayılır
Durmuşoğlum der, utan
Gaflet hatadan gelir.

Hüseyin Durmuş 3

Gelmez göründü

Yol geçen hanının egemeni kim?
Bilenlere sordum, bilmez göründü.
Herkez meşrebince kuruyor takım
Yazman yazısını silmez göründü.

Çeşit çeşit insan geldi doluştu
Karmaşık düzen de eller buluştu
Sormaki bu toplum nasıl oluştu?
Bunlar hırlı yerde ölmez göründü.

Hem yoksul, hem cahil kaosa hazır
Yarın başa belâ, kalır mı huzur?
Elbet bu gidişin sonucu muzır
Ağlayan haline gülmez göründü.

Yerli kısmı başı kumlara gömmüş
Apaçık gerçeğe gözünü yummuş
Bir kısım hain de çiğ sütü emmiş
Haklının son oku delmez göründü.

Haram helal denmez alıp yutulur
Köpekler salınır, taşlar tutulur
Geçmiş geleceğin mülkün satılır
Durmuşoğlu giden gelmez göründü.

Hüseyin Durmuş 3

Gelmiyor kimse

Yüreğim kaldırmaz daim yalanı
Doğruyu ağzına almıyor kimse
Dil söylemez oldu doğru olanı
Kirlenen ağzını silmiyor kimse.

Her şeye mübah der çıkarıcı kısmı
Bu akla sahiptir akraba, hısmı
Yalan dolan ile sindirir hasmı
Böyle rekabete gülmüyor kimse.

Yüzsüzü, arsızı hırlı hırsızı
Halkın yüreğinde dinmeyen sızı
Güvende buluşmaz oğlanı kızı
Galiba, güveni bilmiyor kimse!

Önceden dertleri biri duyardı
Noksanı yerine görür koyardı
Kurallar var idi herkes uyardı
Şimdide kurala gelmiyor kimse.

İllâki dünyada gelişme olmuş
İllâki bir kısmın yüzüde gülmüş.
Gelgör ki çok şeyde insanlık ölmüş
Durmuşoğlu ardan ölmüyor kimse.

Hüseyin Durmuş 3

Gelsin

Gel sevdayı yaz be kalem,
Çağırına uyan gelsin.
Şahit olsun cümle alem,
Ta gönülden duyan gelsin.

Dök kağıda ak karayı,
Merhem olup sar yarayı.
Süslediğin aşk sarayı,
Anlat halka ayan gelsin.

Gören desin, maşuk köşkü,
Onda görsün aşık meşki.
Göremeyen dese keşki,
Arzet hali beyan gelsin.

Menekşeyi, mor sünbülü,
Açıveren bin bir gülü.
O güllere has bülbülü,
Aşk bağına koyan gelsin.

Durmuşoğlum der sazından,
Bıkarmıki yar nazından?
Hiç olmaz sa en azından,
Sesimizi duyan gelsin.

Hüseyin Durmuş 3

Genel Őikayetler

Öküzlük artıran çağda gibiyiz
Sığırlar sokakta mastır yapmakta.
Şehirlerde değil dağda gibiyiz
İpini koparan şehre sapmakta.

Araçlarda müzik son ayar seste
Müzik bir felaket, felaket beste.
Kısmısın lütfen, demişsen üste
Belâ gelip birden sana çarpmakta.

Seyyar satıcılar ne satar bilmem?
Bilmediğim için zaten de almam.
Beş vakit duyarım dindar da olmam
Duyduk ca içimden birşey kopmakta.

Çalışan ne halde? Bilmiyor demek
Hastalar yaşlılar ve dahi bebek
Zamanı düşünmez, kazar köstebek
Kazdık ca ömrümden ömür kapmakta.

Magandalar çoşar silahı dayar
Düşünmez çevreyi mermiler sayar
Kör kurşun ulaşır bir cana kıyar
Durmuşoğlu bunlar zulüm yapmakta.

Hüseyin Durmuş 3

Gerçeğe boynun eğemiyorsa

Yaşıyorum diye gezmesin kimse,
Derdinden bir lokma yiyemiyorsa.
Nasıl olur diye kızmasın kimse,
Gerçeğe boynunu eyemiyorsa.

Gördüm nice kişi darlığa düşmüş
Varlığı gidince hayata küsmüş
Demekki eskiden giydiği süsmüş
Şimdi çul çaputu giyemiyorsa.

Sığınmacı gelmiş benden iyidir
Sere serpe gezer sanki köyüdür
Vela havle demek halkın huyudur
Çaresiz kimseye kıyamıyorsa.

Vazgeçtim kendimden işbu durumda
Laçkalık artıyor herbir kurumda
Bazı ekli evvel müsbet yorumda
Bir tek şikayet de duyamıyorsa.

Durmuşoğlum işe uyanır derdik
Halkın gözü lafla boyanır gördük
Bıçakta kemiğe dayanır artık
Şikayeti bile diyemiyorsa.

Hüseyin Durmuş 3

Gerçeği görmeye başlar

Bu günler yarını doğuran andır
Yeni gün doğunca aydınlık başlar.
Vefa denen kavram var diye kandır
Sonra salak diye yüreğin haşlar.

Sakin beklentiyi yüksek tutmayın
Gafletin koynuna girip yatmayın
Olan ihaneti hemen yutmayın
Yar olmuş sandığın evini taşlar.

Sürekli değişen yaşamın kendi
Değişmez yaşamı sürekli yendi
Türlü olay için bir şeyler dendi
Dediği bilinmez çatılır kaşlar.

Bir düzen içinde atar sa yürek
Heyecan da yapar aşk isteyerek
Dünya yıkılmış sa neyine gerek?
Derdine yanarsan dökersin yaşlar.

Bu günler yarından elbet önemli
Bazı işler vardır ara dönemli
Durmuşoğlu usta hem en kıdemli
Belki bir gerçeği görmeye başlar.

Hüseyin Durmuş 3

Gerçek aşkta kuşku olur mu

Yürekleri yakan sevda olun ca,
Sevdiğim imdada gelirmiy di hiç?
Sevda benliğimi çekip alın ca,
Bu yangının zevki kalırmıy di hiç?

Söz anlasa deli gönül neylesin,
Bir izahı var sa olan söylesin.
Ham ervahta bırak izah eylesin,
Her öğütten ibret alırmıy dı hiç?

Günler ne ki? Mahzun olan gecedir,
Söz yeter mi? Aşk bir uzun hecedir.
Aşık için hayli zor bilmecedir,
Mecnun olsa cevap, bulurmuy du hiç?

Şu dünyada vuslat mümkün olsay dı,
Bir yolunu bulup hakın alsay dı.
Aşkın deryasına gönül dalsay dı,
Kerem ile Aslı ölürmüy dü hiç?

Durmuşoğlum sevda öyle bir düş ki,
Ben de bana göre anlarım aşkı.
Gönlümüzde gizli bir sinsi kuşku.
Gerçek aşkta kuşku olur muy du hiç?

Hüseyin Durmuş 3

Gerçek bütün ayette

Cıvıdık ca cıvık, dışına taşı
Ciddiyet kayboldu bütün hayatta.
Çok az kişi kaldı birçoğu şaşı
Taze bozulunca, umut bayatta.

Ne iyilik özler, ne çare arar,
Birde moral bozar varlığı zarar.
Beleş yaşamaktır, verdiği karar
Çalış, kazan dersin yanıt şayette.

Güçlü karşısında eğilir, çöker
İşitse zılgıtlar sineye çeker
Yalandan ağlaşır gözyaşı döker
Hünerin sergiler gizli niyette.

Her role soyunur çıkarı için
Çıkarı var ise saygılar haçın.
Halinden anlamaz yoksulun, açın
Yalayıp yutuyor nasıl diyetle?

İnsanlık, doğrudan taraf dururdu
Bir iman var idi akli korurdu
O akılla gider hakka varır di
Durmuşoğlu gerçek, bütün ayette.

Hüseyin Durmuş 3

Gerek aniden

Anlamlar kocarken eski fikirde,
Yeni dünya kurmak gerek aniden.
Amaç aynı olsun zengin fakirde,
Aynı şevkle çarpar yürek aniden.

Her yeni merakı doğrudur sanma,
Sağlamasız fikre hemen inanma.
Payandadır diye, boşa dayanma,
Çürük özde çöker direk aniden.

Örnektir, ibrettir eski de olsa,
Hatalar azaltır ibretler alsa.
Bu günden yarına bir belge kalsa,
Arşivde tozlanır varak aniden.

Maksat, insan için bir eser sunmak,
Sunulanda doğru, maksat bulunmak.
Uyaran dost ise neden alınmak?
Böyle yanlış huy"u bırak aniden.

Durmuşoğlu halden, söyler durursun,
İsraf etme sözü, sonra kurursun.
Zaman gelir sende hak"ka yürürsün,
Karşına çıkar son durak aniden.

Hüseyin Durmuş 3

Gerekir se motor takın

Dertlenmenin anlamı yok
Çare neyse ona bakın.
Dert çok ise çare de çok
Lazım olan belki yakın.

Gerekeni koma erte
Bir umut bin kusur örte
Tenbellerin burnu sürte
Sürtünürken ordan çıkın.

Gayretsizler yatar düşe
Uyanınca kalmaz neşe
Gayret gerek yavaş işe
Gerekir se motor takın.

Bilgi ve iş sende olsun
Olduğunca fayda bulsun
Geri kalan bırak kalsın
Gerilikten hem de sakın.

Durmuşoğlu zevk'ü sefa
Değişmez se bizde kafa
Kaldırıpta koysan rafa
O rafları derhal yıkın.

Hüseyin Durmuş 3

Gerekmez

Bir mikrop, bir vücudu,
Yokediyorsa;
Bir dev'i öldürmeye,
Büyük taş gerekmez.

Bir sinek başa bela,
Olabiliyorsa,
Büyük hayal kurmaya,
Büyük baş gerekmez.

İnsan uzaylara da
Varabiliyorsa,
Uzun yola gitmeye,
Büyük yaş gerekmez.

Gözler kainata,
Bakabiliyorsa;
Uzağa bakan göze,
Büyük kaş gerekmez.

Aç gözlü de dünyayı,
Yiyebiliyorsa;
Doymasını bilene,
Büyük aş gerekmez.

Hüseyin Durmuş 3

Getiren benim

Kişiliğim darbe yiyeliberi
Herşeyden umudu yitiren benim.
Çakma dostlar uyu, diyeliberi
Uykumu dūřlere yatıran benim.

Yerim yurdum çökse sağır duymazım
Aymazlığı asla, gaflet saymazım
Gözüm çıkarılsa yine aymazım
Bütün hayatımı batıran benim.

Kuma gömülmüş ki tenimden başım
Gıdım gıdım yenir elimden aşım
Çakıl çakıl biter yerimden taşım,
Ayak altı yola oturan benim.

Hergün bir damardan kanım alınır
Kimler dūřmanım sa? Kanka olunur.
Eğer derdim yok sa hemen bulunur
Can'ı musallaya götüreren benim.

Koynumdaki yılan, beslenen kanlım
Suçladığım nefsim, bu işte zanlım.
Durmuşoğlum kini bilmeyen gönlüm
Kazayı, belayı getiren benim.

Hüseyin Durmuş 3

Gezer gizlice

Kargaşa karmaşa aldı gidiyor
Bulanık duruya sızar gizlice.
Martı ceza yiyor, angut ödüyor
Enginlere dalar yüzer gizlice.

Ruh hali bozulmuş olunca kişi
Gaflete düşerek batırır işi.
Uyarmak istersen, sözün gelişi
Korkuyla irkilir kızar gizlice.

Sıkıntıya düşen dermanın arar
Askıntı olana çare mi sorar?
Ne zaman nefesine değerse zarar
Sadakat andını bozar gizlice.

Arif olmayınca anlamaz hile
O eski güveni getirir dile
Güvendiği dağa kar yağsa bile
Çıkar tepelere gezer gizlice.

Güçlünün yükünü yoksul çekince
Gafletde yatana uyku çökünce
Durmuşoğlu derdi dile dökünce
Anlatır dertleri üzer gizlice.

Hüseyin Durmuş 3

Gırgır mı, gerçek mi

Ele güne karşı cümbür cemaat,
Paldır küldür hayda, hayda aslanlar.
Acımak yok sakın etmen şefeat,
Silip süpürmekte fayda aslanlar(!)

Çok sıkış sa bizim işte maçamız,
Toplu hücum, defans derdi, hocamız.
Kurumsalı kurum anlar bacamız,
Kirliliktir ortak payda aslanlar.

Kırk delimiz bir tek düzen kuramaz,
Varsa bile hiç bir akıl duramaz.
Tam hedefi boşa atış vuramaz,
Eğriliktir ok ve yay da aslanlar.

Şu dünyayı yaptık cennet sarayı,
Gönüllerden attık aşklı yarayı.
Üst üste koy, çalıp çırpıp parayı,
Nasıl olsa geçmez kayda aslanlar.

Bu devir de konsept böyle neylersin,
Kedi, ciğer misal hilaf eylersin.
Her ne hâl se yine doğru söylersin,
Durmuşoğlu böyle huy da aslanlar.

Hüseyin Durmuş 3

Gidiyoruz

Bazan bir durumu hak ediyoruz
Gafletin diyetini tak, ödüyoruz.
Beklemek bir işe yaramaz gayri
Haydi göç zamanı, kalk gidiyoruz.

Nereye ne zaman niçin ve nasıl?
Boşuna uğraştık bitti bu fasıl.
Toplayıp tezgahı çık usul usul
En son sigaranı yak gidiyoruz.

Bıkkınlık dediğin iş bu illetin
Habercisi olur çöken zilletin
Hiç umursadığı yokta milletin
Kaldır elini de çak, gidiyoruz.

Kaçmakla göçmenin farkı incedir
Göçerken korkmanın hali nicedir?
Gerçeğin körüne gündüz gecedir
Yarında bir umut yok, gidiyoruz.

Durmuşoğlum bitmez gelip gitmeler
Konup göçüp terki diyar etmeler.
Bütün eski dostlar, yeni yetmeler
Kervan yola çıktı, bak gidiyoruz.

Hüseyin Durmuş 3

Girmedim daha

Arama sevdiğim vuslat illettir
Özlem gibi nimet, görmedim daha.
Vuslatın kendisi derler, hikmettir
Ben derin hikmete ermedim daha.

Ne sevgiler gördüm, hayli azalmış
Dünya meşgalesi günlük söz olmuş
Bu darb-ı meseli, oğlan kız almış
Bir kaç meseli de vermedim daha.

Ben hasb-i hal ettim bakıp sizlerle
Hayat geçmez elbet asık yüzlerle
İncitmeye denen acı sözlerle
Sürç-i lisan etti yemedim daha.

Özlemde yaşarken aşkın zevkini
Her kavuşma kırar bütün şevkini
Kaybettirir sana mevcut mevkinin
Uzun safaları sürmedim daha.

Sevgisiz kalmışsan aşk büyük nimet
Varsın özlem sürsün öyle devamet
Devamet, ömrünü öyle tamamet
Durmuşoğlu sin'e girmedim daha.

Hüseyin Durmuş 3

Git bir tur at

Yönün dönmüş baş aşağı,
Sanırsın hızlanmış sürat.
Böyledir, Adem uşağı,
Dünyadan maksadı murat.

Toyluğunda şaşı gider,
Ergen olur başı gider.
Yaşlanır da yaşı gider,
Beğenmez, ekşitir surat.

Kızıl ırmak gibi çağlar,
Yeşil ırmak sular, bağlar.
Gider gurbet elde ağlar,
Hasret çeken dicle, fırat.

Onca ömür kaybolan da,
Varıp maziye dolan da.
Doru kısarak, yol bulan da,
Bulamaz yolunu kırat.

Şu ömürün tasvirini,
Ben yapmışım seç birini.
Durmuşoğlum bul yerini,
Bulamazsan, git bir tur at.

Hüseyin Durmuş 3

Gitsin

Kıskışlayıp garibanı
İleriye sürün gitsin.
İyi park et arabanı
Değnekciye görün gitsin.

Keftenlere sarınarak
Öyle yahşi görünerek
Her kılığa bürünerek
Ağınızı örün gitsin.

İş ayarla muhtar ile
Gerekir se ihtar ile
Cuşa getir mehter ile
Goygoyları verin gitsin.

Kim aykırı durur ise
Suç ve hata görür ise
Yüzünüze vurur ise
Defterini dürün gitsin.

Herkes gitsin bi!siz kalın
Yaş yaşayıp murat alın
Başı açık, ayak yalın
Durmuşoğlu kırım gitsin.(!)

Hüseyin Durmuş 3

Göç mü benim

Herkes gibi bende sevdim
Sevgim dış sa, iç mi benim?
Bir nefeslik aşka değdim,
Hakkım mı yok, hiç mi benim?

Enginlere daldı yürek
Ayrılık var oldu gerek
Şu gönlümü aldı merak
Özlemlerim uç mu benim?

Şimdi ağlar gören gözüm
Yürek dağlar seven özüm
Kader bağlar diyen sözüm
İtirafım geç mi benim?

Mahzunluğun beni sardı
Sarmada aşk demi vardı
Gözüm bir kez seni gördü
Aşık olmam suç mu benim?

Doğadaki binbir çiçek
Güle aşık herbir böcek
Bir gün herkes hep ölecek
Durmuşoğlum göç mü benim?

Hüseyin Durmuş 3

Gölge erdi boyuna

Biz aldandık eller cebi doldurdu
Halkın ise hüsrana kaldı payına.
Aldatanlar çok ca miktar kaldırdı
Bu işlerde millet geldi oyuna.

Halk, eskiden haksız görse kızardı
Yöneteni tekrar seçmez, bozardı.
Çekinmeden, basın yayın yazardı
Yasak geldi, özgür yazan yayına.

Vadedildi güzel günler, yarınlar
Yarınlarda bizi bekler sorunlar
Ödese de borcu bitmez torunlar
Mirasmıdır? Türlü bela soyuna.

Artık kimse dostluk ile bakmıyor
Milyonlarca kaçkın geldi, çıkmıyor
Millet ise çile çek se bıkmıyor
Sanki sürü, benzer misal koyuna.

Ağlamanın ana, bacı denildi
Söz verildi, çokta çabuk dönüldü.
Güvenenler bir kez daha yanıldı,
Durmuşoğlu gölge erdi boyuna?

Hüseyin Durmuş 3

Gölgeler gibi

Benlik vurgun yer se aksar kişilik,
Deryada çirpınan dalgalar gibi.
Bir ömür tükenir, biter ikilik,
Gecede kaybolan gölgeler gibi.

Dönüp dolaşırken hayat yolunda,
Toplanmayan meyve çürür dalında.
Vaziyet coğrafya iş bu halında,
Tabi afet görmüş bölgeler gibi.

Her geçen zamanın kaybolan izi,
Sürekli bilmeze götürür bizi.
Karşıdan çağırır ruhun ikizi,
Yaşlılık bu hali belgeler gibi.

Ne zaman isyanla dolsa kaderim,
Hep kendi halime yorum ederim.
Diyeceğim vardır illaki derim,
Sözü hikmet olan bilgiler gibi.

Netleşir her şeyde oluşan kanı,
Kanıya temel mi? bilimsel tanı.
Belirsizlik bazan bozar insanı,
Durmuşoğlum bozuk ilkeler gibi.

Hüseyin Durmuş 3

Gönlü hep açık

Şöyle kasılarak sakalı kabart
Tepeden tırnağa gör beni küçük
Sonra zikre başla iyice abart
Sade tavrın değil bakışında uçuk!

Ben mücrim biriyim halim bilirim
Pişmanlık duyar da yola gelirim.
Doğruluk için se, belki ölürüm
İçimden gelmiştir sanmayın kaçık.

Vicdanlarda ateş, tutuşan kordur
Her günahı örtmek, saklamak zordur.
Yaşarken günahsız kaç kişi vardır?
Birazı salihler, birazı çocuk.

Din diyanete de aklım ermekte
Ham sofı kendini zahid görmekte
Yıkıp gönülleri, zarar vermekte
Özürler diledi, o da az buçuk.

İster selamı ver, istersen verme
Yeter ki kimseyle beni hor görme.
Kim makbûl kim değil bilmeden yerme
Durmuşoğlu yermez, gönlü hep açık.

Hüseyin Durmuş 3

Gönlüm derde dalışta

Üstüste binmekte hergün yenilik
Bizde miskinlikler yeni oluşta.
Geri toplumlarda kurur kan ilik
Kendi suçu sebep, geri kalışta.

Bilimde çığırlar açan kazanır
Kazanca erişen yollar uzanır
Geri kalan tenbel neye özenir?
Sonra pişman olup sağlar yoluşta.

Alem durmaz yeni şeyler bulmakta
Bulamayan para verip almakta
Soruyorum neden böyle olmakta?
Dönüp baktım alem, yeni buluşta.

Denizde her yerde hava karada
Buluş yapar işi sokmaz zorada
Biz gibiler naçar kalır arada
Bir şey üretemez daim alışta.

Bundan böyle bilgi yoksa akılda
Bilgi de vermezsen derste okulda
Bela gitmez bizden hiçbir şekilde
Durmuşoğlu gönlüm derde dalışta.

Hüseyin Durmuş 3

Gönül adamlığı

Bir gönül adamı türkü gibidir,
Yürekten haykırır onun sözleri.
Hem kalblerdedir, hem kalb sahibidir,
Her kim arar ise bulur izleri.

Halkın derdiyle hemdert olurken,
Hemdertlikten caymaz hem de ölürken.
Elalem herkesi aynı bilirken,
Aynıyla vakidir onun gizleri.

Sadakat erdemdir, onda zaten var,
Muteber halleri yıkılmaz duvar.
İyilik çağırır, kötülük kovar,
Yarı yolda komaz asla sizleri.

Her sözü doğrudur, ve de hikmetli,
Ömründe rahat yok, yaşar zahmetli.
Ölüp gittiğinde o da rahmetli,
Cümle yararı ve üzer bizleri.

Durmuşoğlum haslet bitmez saymakla,
Kişi gönül almaz, ün şan yaymakla.
Kırk öğün savılmaz bir kez doymakla,
Gönül adamıy sa doyar gözleri.

Hüseyin Durmuş 3

Gönül eğliyor

Aşktan bahsetmesem olmuyor canım
Sol yanımda atan kalbim ağlıyor
Yalnızlığı aklım almıyor canım
Beni aşka, sana ilgim bağlıyor.

Belki bu özlemler hiç bitmeyecek
Suçluysan da gönlüm büyütmeyecek
Peşinden koşmaya güç yetmeyecek
Umut varya bana derman sağlıyor.

Ayrılık var etti bende hüznü
Hayalime afiş etti yüzünü
Aşk yakıyor sönmüş canın özünü
Özün yarasını ateş dağlıyor.

Öyle bir şey ki aşk; tarifi yoktur
Özlemi zevk verir, acısı çoktur.
Aşık zannetmekte vuslatı haktır
Ümide kapılan gönlü çağlıyor.

Bu sevda denilen öyle bir şey ki,
Ezelden ebede uzanmış öykü.
İnsana çökünce bitmeyen uyku
Durmuşoğlu say ki gönül eğliyor.

Hüseyin Durmuş 3

Gönül fayında

Bir kopuş var, ruhum değil farkında
Gaflet bende değil, insan soyunda.
Çok önceden kopmuş, belki kırkında
Değişen nedir ki? Düşün huyunda.

Sen derdini anlat var ise bir fert
Olsun zor anında seninle hemdert.
Hemdert sandığın sa pusuda namert
Namertlik gösterir her bir oyunda.

Kalb özlem peşinde akıl perişan
Nedameti artar vakte erişen.
Ruhuyla alemde öte görüşen
Kırıkları artar gönül fayında.

Ne umut, ne çare yoktur yarında
Yarının suçu ne? Umut sorunda
Sorun derinlerde, daha derinde
Ne ırmak ne deniz, sanki kuyunda.

Serpişip yaşamın bütün anına
Şeytana fitne ver girip kanına
Ne kalmış sa geri döner yanına
Durmuşoğlu hazır sıcak suyunda.

Hüseyin Durmuş 3

Gönül hakkın derdindedir

Biz nelerin derdindeyiz,
Alem neyin derdindedir?
Bizler cennet sözündeyiz
Cennet elin yurdundadır.

Arsız yüzsüz oturmuşuz
Yurdu böyle batırmışız
Çalışanı yatırmışız
Miskin tembel ardındadır.

Suçtan suça hep atlandı
Suçsuzluğun kanıtlandı
Neler doğru yanıtlandı?
Yanıt doğru tartındadır.

Sen ki doğru sözü buyur
Gafil duysa bile uyur
Sana gelmez ondan hayır
Çünkü şerri sırtındadır.

Durmuşoğlu yanmış isen
Söneceğim sanmış isen
Hak yolundan dönmüş isen
Gönül hakkın derdindedir.

Hüseyin Durmuş 3

Gönül hırsızı

Rüyalara anlam yükleyeceksen
Hikmeti uykunun içinde değil.
Sevdadan bir umut bekleyeceksen
Beklenti kaygının içinde değil.

Bir hüner ortaya koymalı kişi
Hünerden heyecan duymalı eşi
O zaman hayıra yormalı düşü
Kusurlar saygının içinde değil.

Sevmekle bir benlik, iki oluşur
Birleşen ruhları bir'e doluşur
Bekleyen beklenmez yerde buluşur
Tasadüf duygunun içinde değil.

Vesvese sevdada en büyük hata
Sadakatsiz aşklar düşer mezata
Yürekte dayanmaz böyle tezat'a
Aykırı, uygunun içinde değil.

Her seven kalbinde vardır bir sızı
Özlemler artınca artırır dozu
Durmuşoğlu suç mu? Gönül hırsızı
Cezası soygunun içinde değil.

Hüseyin Durmuş 3

Gönül zaten kor ama dost

Ben aydınlık yola çıktım
Karanlıkta arama dost.
Zulmet dolmuş kala yıktım
Onu yıkmak zor ama dost.

Aradığım özde buldum
Özü doğru sözde aldım
Kor ateşli közde kaldım
Gönül zaten kor ama dost.

Gönül yıktım cahil idim
Kör nefsim kefil idim
Ben gerçekten gafil idim
Gel merhem ol yarama dost.

Bozdum balın peteğini
Tuttum nefsin eteğini
Gördüm hakkın köteğini
Razı oldum sırama dost.

Değiştirdim eski beni
Yolum fikrim sanki yeni
Durmuşoğlu belki seni
Unutursa sor ama dost.

Hüseyin Durmuş 3

Gönüle sitem

Şaşkınlıkta duran gönül
Sonun geldi bilmez isen
Aştan gafil diye anıl
Sadık bir yar olmaz isen.

Dünya işi seni bozsun
Yük eyleyip iyce ezsin
Bu ayaklar boşa gezsün
Doğru yola gelmez isen.

Geçti gitti bunca sene
Tekrar varmı? Varsa dene
Hesap kitap konur öne
Halâ ibret almaz isen.

Mal yığarsan Karun gibi
Derler o da mülk sahibi
Mülkün çöker görün dibi
Bir kararda kalmaz isen.

Durmuşoğlum geçti günün
Neden terse döndü yönün?
Rüsvaylıkta kalır ünün
İyilikle ölmez isen.

Hüseyin Durmuş 3

Gör içinde kör insanı

Sen kendini önce tanı
Adam eder zor insanı
Taşımamak hüsn'ü zanı
Su'î zanda kor insanı.

Kalp kırmak sa esas suçun,
Neyi çözer sakal saçın?
Değiştirip bakış açın
Gör içinde kör insanı.

Kılıbıkta, kazağında
Sanma kendin uzağında
Herkes nefsin tuzağında
Kurtulana sor insanı.

Kendin bilen Rabbin bilir
Bildiğin ce ilham gelir
Bilmeyen se cahil ölür
Git mahşerde gör insanı.

Senden içre var sa benlik,
Gafil olma gel bir anlık
Haktan ırak hep karanlık
Durmuşoğlu yor insanı.

Hüseyin Durmuş 3

Gördük

Ey, hatalar, suçlar cümle kusurlar
Hep beraber olduk bir yaşam sürdürdük
Sandık ki hep böyle geçer asırlar
Sonunda faydasız bir işi gördük.

Hatalar üstüne yaşamı kurmak,
Sürekli dertlerden bahsedip durmak
Sabredip rüyayı hayıra yormak
Kaderde olanı bilişi gördük.

İyiyle, kötüyle yaşam müşterek
Aksayan yönleri düzeltmek gerek
Bunca sınavları zar zor geçerek
Yarınlardan umut edişi gördük.

Her şeyi tadarak anlamak için
Büyüğünü yaptık bir sürü suçun
Ağzımızda dişin, kafada saçın,
Zamanla eksilip bitişi gördük.

Önümüzde bunlar olup dururken
Bu şekilde bizim kervan yürürken
Telaş panik sardı hemde ölürken
Durmuşoğlum ölüp gidişi gördük.

Hüseyin Durmuş 3

Gördün

Heygidi cahillik gözün kör olsun
Önce sende kusur ararlar gördün.
Gençsin hatalısın ömrün var olsun
Onca hatalardan zararlar gördün.

Senki, yaşlıları cahil sanırdın
Kendi kıt bilgini alim tanırdın
Ukâlalık yapar, hep aldanırdın
Aldanarak piştin, yararlar gördün.

Ulemamısın sen? Fetva verirsin
Yalancının mumu gibi erirsin
Bilginler sigaya çeker görürsün
Arifler sorguda yorarlar gördün.

Hafif ce çevrende olunca ilgi
Her türlü dolmayı sanmaki bilgi
Zanna inanırsan gelir yenilgi
Her iki dünyada sorarlar gördün.

Durmuşoğlu bilsin yaşlısı genci
Doğruyu bulanlar insana öncü.
Herşeye karışan cahilin hıncı
Hıncını kınayan kararlar gördün.

Hüseyin Durmuş 3

Görmeye başlar

Azgın nefislerden yayılan sözler,
Değdiği kalbleri kırmaya başlar.
Kin ve nefret ile ağlayan gözler,
Görünmez kusuru görmeye başlar.

Hani sevmeliydi haktan ötürü
Bencillik bulaştı toptan götürü
Aradan kaldırıp çoktan hatırı
Kaba hünerini sermeye başlar.

Böylesi insanlar sanır ki, ölmez
Kinlenen yüreği sevmeyi bilmez
Kibirli nefesine değmeye gelmez.
Açık defterleri dürmeye başlar.

Düşman olun diye kim akıl verdi?
Düşmanlığa döndü siyaset derdi
Bu durumda huzur, terkeder yurdu
Elalemde sefa, sürmeye başlar.

Gelin barış olsun, hakla hukukla
Barışmak gelmez mi sağ olan akla?
Durmuşoğlu diller, gönül yıkmakla
Öz başına çorap örmeye başlar.

Hüseyin Durmuş 3

Görmez asla

Cahilde anlayış tuhaftır bazan,
Elin yanlışını hoş görmez asla.
Hatalıysa kendi, akraba, kuzen
Üstünü kapatır, suç görmez asla.

Kızdığı birisi suçluysa eğer,
Suçlar ve karalar olmadı söğür
Vedahi ders verir güzelce döğür
Kendinde noksanlık hiç görmez asla.

O derse doğrudur, başkası yalan
Sözünün tam tersi çıksa da olan.
O bir şeyi yanlış etmiş se ilan,
Ahkâm kesmeleri güç görmez asla.

Farklılar suçlanır, hayalde düşte
Karar veren cahil olun ca işte.
Kararda ön yargı olur en başta
En aykırı işi uç görmez asla.

Dediğim dediktir, akli güdüktür,
Daima kalp kırar safi hödüktür.
Durmuşoğlu ise, ilme sadıktır
İlimsiz irfansıız iş görmez asla.

Hüseyin Durmuş 3

Görmüyor belli

Kendi muhtaçlara umut bağlayan
Aklı bir hünere ermiyor belli.
Dünki ölmüşlere bu gün ağlayan
Yaşamın hakkını vermiyor belli.

Ömür bir su gibi akıp gitmekte
Herşey zaman ile olup bitmekte
Cahil duyduğunu takip etmekte
Kendi gerçeğini görmüyor belli.

Bilginin temeli hakka dayanır
Hakkı bilen ise hemen uyanır
Aymaz şaşırınca şirke boyanır
Doğru düzgün yola girmiyor belli.

Nefse sorulurken mahşer sorgusu
Elden umut etmek neyin kurgusu?
Ruhuna çökün ce ölüm korkusu
Yaşamak zevkini sürmüyor belli.

Bilge kişi batıl yollara sapmaz
Alem yapar diye yanlışlar yapmaz.
Durmuşoğlu haktan başkaya tapmaz
Tapan, işbu sırra ermiyor belli.

Hüseyin Durmuş 3

Görsün

Bir dilim ekmeği paylaş benimle,
Ömrümün kalanı birlikte sürsün,
Sevgini sunarak eğleş kalbimle,
Sevda nedir, aşk ne? Millet de görsün

Şu hayatın ortak yanları bunlar,
Yaşanan güzide anları bunlar.
Sen ve ben yalnızdık, geçmiş zamanlar,
Kader ağlarını seninle örsün.

Çevrene mutluluk veremedin se,
Mutlulukta sırra eremedinse,
Yakına gelmiş de göremedin se,
Sen dalgın değilsin, belkide körsün.

İnsan sıkılırda ayrılır bazan,
Tedbirsiz ayrılır, bozulur düzen.
Mutluluğu çölde arayıp gezen,
Mecnun olmuşsun ya artık özgürsün.

Muhatabı yoksa sevda olur mu?
Vay nefsim diyen de huzur bulur mu?
Durmuşoğlum böyle aşkta kalır mı?
Kalabilmez zaten isteyen görsün.

Hüseyin Durmuş 3

Görsün deyu

Şu ömrümü küpe koydum,
Varsın şöyle dursun deyu.
Sermayeyi çöpe koydum,
Gelen geçen görsün deyu.

Dünya şudur, canlar gider,
Bir kısmında gam ve keder.
O canlar da devran eder,
Varsın devran sürsün deyu.

Onmuş, onmaz birdir sonu,
Sayılıdır ayı günü.
Unutmaz ki akıl dünü,
Hesabını versin deyu.

Umutsuzluk var sonunda,
Onun için bir yanında.
Umut taşır her anında,
Mutluluğa ersin deyu.

Durmuşoğlum bunca işler,
Hünerlidir tüm deyişler.
Var sanırken güzel düşler,
Uyanılmaz görsün deyu.

Hüseyin Durmuş 3

Görünsün eller

Anlamsızlıklar da derinleşir se
Sonuçsuz kalacak bütün hayaller.
Yaşamın kendisi ürünleşir se
Toplar kendisine uyumlu haller.

Burgaçta döndük ce başka varlıklar
Başka hedeflere kayar zorluklar
Farklı alemlerde hilekârlıklar
Bu aleme uğrar döner se yollar.

Hayata kızarız suçsuz muyuz biz?
Suç ve günahlarla hep içiçeyiz
Bir de tevbelere bak, asudeyiz
Kurtulurum sanan ikrarda diller.

Hep bahar düşünde kışta yaşayan
Tarak özleminde kel'i kaşıyan
Çiçek tozlarını elle taşıyan
Meyve mi verecek demet se güller?

Toplayıp da görün olumsuz hali
Bir nebze faydayı anlatmaz dili
Her türlü tacizden çektiği eli
Durmuşoğlu uzat görünsün eller.

Hüseyin Durmuş 3

Görürde anlar

Yaşamanın zevki kalmadığını,
Yaşayanlar bir gün görür de anlar.
Gerçekte bir zevkin olmadığını,
Yanar mumlar gibi erir de anlar.

Kimi der, zevk yemek, kimi der içmek,
Kimi yaşamını özgürce seçmek.
Kimi sarhoş olup kendinden geçmek,
Kimi yalpa yalpa yürür de anlar.

Ölçülen ne varsa, belkide hepsi,
Toplasan bir kab'a doldurmaz tepsi.
Çok özgür ruhlarda boylar sa hapsi,
Vicdana hesabı verir de anlar.

Öyle de anlayan, böyle de anlar,
Anladıkca sıkır geçen zamanlar.
Sineyi doldurmaz zevk'e imanlar,
Zevk isteyen beden çürür de anlar.

Her zevkten aldığı lezzet mi nefis?
Anlamsız istekde şu azgın nefis.
Gün gelir yorulur, yapar teneffüs,
Durmuşoğlum ayak sürür de anlar.

Hüseyin Durmuş 3

Götürdü

Şu kara taşlara çalsam başımı,
Geçen zaman beni benden götürdü.
Amaçsız yollarda aldım yaşımı,
Kara kader ruhu candan götürdü.

Avare ömüre destan yazılmaz,
Kınıyor dostlarım dost'a kızılmaz.
Taş, kaya toprakta mezar kazılmaz,
Bir avuç toprağı yandan götürdü.

Nasıl geçti zaman aklım ermedi,
Geçen devir idi devran sürmedi.
Felek dahi bize aman vermedi,
Onca nimetleri ondan götürdü.

Varsın olsun zarar dokunmaz bize,
Nice budak batır sakınmaz göze.
Hayat pes ettirdi bükülmez dize,
Azmi iştiyakı dünden götürü.

Durmuşoğlum söyle acizde dilin,
Kaçıyor fırsatlar, tutamaz elin.
Her gün biraz daha azalır pilin,
Gücü dermanımı önden götürdü

Hüseyin Durmuş 3

Gözlerin

Anılardan canlı bakıyor bana,
Yıllar öncesinde kalan gözlerin.
Bir şelale sanki akıyor bana,
Beni benden çekip alan gözlerin.

Bakışlara sinmiş aşklar gizlenmiş,
Ayrılığa akan yaşlar özlenmiş.
Gidipte dönülmez yollar gözlenmiş,
Umutsuz bakışta solan gözlerin.

Aşk denizlerini gemi aşıyor,
Geçmişinde aşkın demi yaşıyor.
Bulutlara misal nemi taşıyor,
Islak rüzgarlarla dolan gözlerin.

Perçemin perdeler bakış sırlaşır,
Bakışın bağrından çıkış zorlaşır.
Kalbimizde ateş yakış harlaşır,
Cevherini narda bulan gözlerin.

Durmuşoğlum yazar dokunur cana,
Her aşktan bir miktar okunur ona.
Yürek isyanımdan yakınır bana,
Ruhumuza sahip olan gözlerin.

Hüseyin Durmuş 3

Gözünden tanır

Biz sevda dedik ce azıyor biri,
Sevgiyi müdara bir şey mi sanır?
Yar vefa sunmaktan durmazken geri,
Nankörlük etmeye insan utanır.

Sabırla yaşanan çok zaman geçti,
Gönül kuşu nice aşklara uçtu.
Sinesini cümle aleme açtı,
Avcısına bile sever inanır.

Gafil mi, safmıdır, bilmem bu ne hal?
Aklolan bu işe vermez hiç mahal.
Veyahut dostlarla yapar hasbihal,
Hasbihalsiz bütün yollar tıkanır.

Tahrih tekerrürde, saf ibret almaz,
Gecikir tedbiri, zamanı kalmaz.
İhanet edene dostluk da olmaz,
Gafilin işinden tarih usanır.

Saf yerine koyar, hak deyu soyar,
Ehli hak görünür, gözünü boyar.
Durmuşoğlum işi, hal yola koyar,
Bir bakar adamı gözünden tanır.

Hüseyin Durmuş 3

Güc'ün işi alaydır

Düşkünlerle güçlülerin sohbeti
Güçlülerde baskın tavır alaydır.
Cühelanın çekilir mi zahmeti?
Edepsizde en derin söz kalaydır.

Kimi, ilmi inkar eder sapıktır
Gerçeklerle alakası kopuktur
Boş sözleri su üstünde köpüktür
Hak kelamı ondan duymak olaydır.

Gafletteysen herkes kazar kuyunu
Bu zulümdür tez değiştir huyunu
Uyutmaktır düşman aklın oyunu
Cinler çalar şeytan oynar halaydır.

Aynı şeyi binbir kere söyleriz
Hatırlansın diye tekrar eyleriz.
Umursanmıyor sa bizler neyleriz?
Gafilleri ezip geçmek kolaydır.

Kullanmazsın neden, hayra gücünü?
Döndürürsün garip halka öcünü.
O halk paylaşıyor yine acını
Durmuşoglum güc'ün işi alaydır.

Hüseyin Durmuş 3

Gül gibi solacakmısın

Farkında değilsin geçiyor zaman
En sonun da yalnız kalacakmısın?
Yanan yüreğinin geç kaldığı an
Geçmişin öcünü alacakmısın?

İstersen öylece yaşar gidersin
Şu gönlüne neden? Yazık edersin
Gönlü düşünmezsen bedel ödersin
Ödenmeyen bir yol bulacakmısın?

Zarif bedenine sevgiler değsin
Değsin de yüreğın boynunu eğsin
Kalbe yüklediğın umutlar doğsun
Umut var sa, mutlu olacakmısın?

İçini ısıtan bir güzel çiçek
Rüzgarla savrulup gelip geçecek
Savrulup soldukca hazan biçecek
Solan yaprakları yolacakmısın?

Durmuşoğlum veda hüzün getirir
Dertlenip aşkını hazin bitirir
Çok sevmek insanı aşka götürür
Şevmeden gül gibi solacakmısın?.

Hüseyin Durmuş 3

Gülbeng Şehname

Şahın dergahında dar'a duralım,
Hakkın kelamın da hal bulsun dostlar.
Kalbin semahıyla hakka varalım,
Aşkın deryasın da yol bulsun dostlar.

Hudey hudey hudey, hu diyen canlar,
Kerbela çölünde su diyen canlar.

Riyadan arınsın, canlar zikrimiz,
Kalblere ulaşsın, duru fikrimiz.
Divanda sorulsun, zulmü nekrimiz,
Siladan sırata yol bulsun dostlar.

Hudey hudey hudey, hu diyen canlar,
İkrarımız hakka bu diyen canlar.

Kırma, kalbte aşkı tutan telleri,
Uzatma harama sakın elleri.
Bağlama yalana dudu dilleri,
Gönlün rüyasına yol bulsun dostlar.

Hudey hudey hudey, hu diyen canlar,
Mücrime uzanıp şu diyen canlar.

Kelamı kadimden dem vursa sazım,
Ahir de okunsun, ezelde yazım.
Durmuşoğlum gülbenkte ki niyazım,
Aşkın dünyasına yol bulsun dostlar.

Hudey hudey hudey, hu diyen canlar,
Gönülden zikredip hu diyen canlar.

Hüseyin Durmuş 3

Gülmesi çok zor

Bu günler yarına gebe zamanlar
Neler doğacaktır bilmesi çok zor.
Gerçek karşısında çöken yalanlar
Yazgıyı alnından silmesi çok zor.

Anlayış yıkılır gelir yenisi
Eskiği kızdırır yeni günüsü
Yürek yarasıdır geçmiş anısı
Gidenlerin geri gelmesi çok zor.

Sarpa saran işler keser uğrunu
Gereksiz teselli almaz ağrını
Pişman daim döğür garip bağrını
Dövmenin sineyi delmesi çok zor.

Sende ettiğini buldun demişler
Avaneler senden fazla yemişler
Farkettinki hesap ödememişler
Hesabı vermeden ölmesi çok zor.

Çıkışı bulunur en güçlü zorun
Durmuşoğlu buna kafayı yorun
Kafa yorulmazsa çözülmez sorun
Sorunlu yaşarken gülmesi çok zor.

Hüseyin Durmuş 3

Gülü çiçeği gördüm

Şiir bahçesine öylece girdim,
Her bir renkten gülü, çiçeği gördüm.
Hepsindeki farkın sırrına erdim
Bir kısmını budar bıçağı gördüm.

Her şair kendince güzellik sunmuş,
Güzellik suyunda ruhlarda yunmuş.
Seyreden cennetten bir köşe sanmış,
Sinsice sığınmış kaçağı gördüm.

Bazı sözler hayli yükseğe çıkmış
Varıp yükseklerden kendine bakmış.
Ölçüsüz inmiş ki çardaklar yıkmış
Kibirler taşıyan uçağı gördüm.

İyisi kötüsü raflarda sergi,
Kimi içten doğmuş, kimisi kurgu.
Olmasaydı keşke infaz ve yargı
Kinler saklı, kıyı bucağı gördüm.

Şiir bahçesiydi söyledim başta
Velhasılı kelim şairler işte
Şair gerçek arar gördüğü düşte,
Durmuşoğlum yanar ocağı gördüm.

Hüseyin Durmuş 3

Gülümser

Ne güzel bir adın vardı Gülümser,
Sevmelerin başlangıcıydı sanki.
Sen gülünce ne tereddüt, çekimser,
Dünya gülerdi seninle inanki.

Gözlerinde bir damla yaş düşmeden,
Kalbimizde eski yaradeşmeden.
Dünya değişsede o değişmeden,
Bize gülerdi yine her zamanki.

Çektin gittin ansızın, biz kahrolduk,
Şaşkınlığın girdabına garkolduk.
Sanmıştık ki ebediyyen terkolduk,
Hayalimizde vardın sen, o an ki.

Bir ben değilim ki, kimler tanır sa,
Herkes mi yanılır? Aşık sanır sa.
Demeyen de demesin utanır sa,
Aşk da gizlemek öyle yaman ki.

Durmuşoğlum bu gençliğin cilvesi,
Hatırımda kırk yıllığın telvesi.
Unutulmaz Gülümserin gülmesi,
Gülmesiyle, özlettiriyor inan ki.

Hüseyin Durmuş 3

Gülüp sırtır olduk

Krediyle türlü borçlar bulalı
Kendimizi varsıl tanıtır olduk.
Tüketim toplumu olduk olalı
Eski yokluları unuttur olduk.

Elden gelen öyün olmaz demişler
Olsa bile yerken kırılır dişler
Şarpa sardı tarım, sanayi işler
İthalât çaredir! yanıtır olduk.

Faiz, döviz ile dönerken çarşı
Bakmayan zevatlar görmeye karşı
İlâhi şeklinde okuyup marşı
Kültür devrimiyle yeni tür olduk.

Bütçede ki yara hayli derin di
Şimdi deniz bitti kara göründü
Sorumlular mistik poza büründü
İşleri niyazla yürütür olduk.

Nisyan ile malûl hafıza-beşer
Unutur geçmişi öylece yaşar.
Durmuşoğlum şimdi olana şaşar
Şaşkınlıkla gülüp sırtır olduk.

Hüseyin Durmuş 3

Günah kalıyor anı

Gönül taşıyorsun, haberin yok mu?
Kalp kırmasa idin geçmezdi konu.
Gönülleri yıkmak şahsına hak mı?
Senden başkası da taşıyor onu.

Nefsin nasıl tekse, yürekte tekdir
Zalim olan kalpse sinede yüktür
Gönül derde düşse merhemi yoktur
Vebal yüklü ömrün, geliyor sonu.

Başkasına bile olmasa kastın,
Kibir sende varsa iblistir dostun.
Karadan üstün mü bembeyaz postun?
Parlak rengin bile soluyor tonu.

İnsanın gönlüdür ol Hakkın evi
İsteyen içine doldurur sevi.
Cücenin kalbine kul eder devi
Çünkü aynı özden alıyor canı.

Haksızlığa giden yoldan geçtinse
Siyaset bağından nimet seçtinse
Kinle dolu zehri birkez içtin se
Durmuşoğlu günah, kalıyor anı.

Hüseyin Durmuş 3

Günah sevap bir saklanır

Yuvarlan sa dağlardan taş
Sakinacak yer yoklanır
Eğilmeyen heybetli baş,
Kaçmak gerek der saklanır.

Aynı acı, aynı sızı
Kalmaz yaşam tadı tuzu
Can derdin de koyun, kuzu
Kurda doğru sür, saklanır.

Uslulardan çıkan öğüt
Dinlenir se olmaz ağıt.
Dinlemeyen acar yiğit
Yenilin ce pür saklanır.

Dünya devran döner böyle,
Değişiklik var mı söyle?
Nuh nebiden sual eyle,
Gemisinde tür saklanır.

Saklanın ca sinsi kişi;
Hile hurda eder işi.
Durmuşoğlum gör, gidişi
Günah sevap bir saklanır.

Hüseyin Durmuş 3

Günaha

Azap olmuş hayatın, dört bir yanı,
Cehennemde dönsem hangi cenaha?
Vücudun, kemiği, iliği, kanı,
Bulanmıştır ayrı ayrı günaha.

Mevsim bahar, gül çiçekler açtı,
Hoş duygular, sere serpe saçtı.
Çılgın ruhlar, bu haliyle küçüktü,
Şaşkınlıktan yönüm döndüm günaha.

Güçlü iken hal hatırdan bana ne?
Her bir farz"a bulduk türlü bahane.
O günlerde dünya güzel, şahane,
Cahillikten, akıl kandı günaha.

Her ne ise; ömür şimdi azaldı,
Bazı şeyler, biraz biraz düzeldi.
Bazısı da zaten şahsa özeldi,
Kalan kaldı, batmış halde günaha.

Durmuşoğlum bu sözlerin nedamet,
Tevbelen de şu ruhunu adam et.
Yüce Tanrı etsin sana merhamet,
Arınınca tekrar dönme günaha.

Hüseyin Durmuş 3

Günahlar ürüyecektir

Toz toprak olunca narin bedenin
Taşdığı kinler çürüyecektir.
Kabrine varınca ebe, dedenin
Geçmişlere doğru yürüyecektir.

Merhametsiz cana sevgi koyulmaz
Böyle bir haytaya saygı duyulmaz
Kindar ilhamı da duygu sayılmaz .
Kalbini karanlık bürüyecektir.

Hayat bir yerlerde versede mola
Kaldırıp kendini salarsın yola
Ruhun yalpa yapar sağa ve sola
Rüzgarı peşinden sürüyecektir.

Uzun yaşamaya merak mı ettin,
Ondan mı aykırı yollara gittin?
Sonunda umudun mumunu yaktın
Cehennem narında eriyecektir.

Nefsin insanlığı unuttuğunda
İfşa edip kendin tanıttığında
Durmuşoğlu seni yanılttığında
Ruhunda günahlar ürüyecektir.

Hüseyin Durmuş 3

Güncel ironi

Darp, taciz, tecavüz olmadı yakma
Boşa sorgulayıp sigaya çekme
Tam gözüne yumruk, beline tekme
Baktın ki yanıldın, kusura bakma.

Yiğitlik dediğin böylede olur
Eskirse üzülmez yenisin bulur
Bakarsın kaderdir, belkide ölür
Öldüğüyle kalır, kafaya takma.

Acizdir, narindir daim ezilmiş
Bir şey farkedebilir mi? Zaten üzölmüş.
Kırışmış, buruşmuş hayli süzölmüş
Hemence uzaklaş yoluna çıkma.

Bazende tersine dönerse devran
Uyanık ol hemen güzelce davran
Ağlayıp, sızlayıp olmadı kıvrın
Röl'e devam eyle ağlaman çakma.

İşte bu tiplere sakil mi sakil
İnsan olan zata uymaz bu şekil
Yahu Durmuşoğlu bu nasıl akıl?
Sakın bu akılı, kafaya sokma.

Hüseyin Durmuş 3

Gündüz vakti düş olur

Öz benliği yitirirse bir kişi
Tüm uğraşı yalan dolan iş olur.
Çıkar için uğraşmaktır her işi
Şaygınlığı gündüz vakti düş olur.

Hemen çöker yem takılı sofraya
Hazımsızdır taş oturur safraya
Korku ile boyun eğer tafraya
O korkunun belâsından çış olur.

Her makama uyar oynar hanede
Ateisttir! Bazan döner dine de.
Helâl haram demez içer yinede
Su içsede, çay içsede keş olur.

Erişse de ihtiyarlık yaşına
Böylesinin kini sızar dışına
Hasetinden kanı çıkar başına
Nefretinden gıcırdayan diş olur.

Durmuşoğlu anmaz böyle birini
Mermer lâhit yaptırsada yerini
İnsanlığa miras eder kirini
Ölür gider o bedeni leş olur.

Hüseyin Durmuş 3

Güya aşkı anlattım

Nasıl bir insanım, nasıl adamım?
Bir eşeklik ettim seni yanılttım.
Kötü günde, kahrır çeken kadını
İyi günde seni nasıl unuttum?

Aşk vardı birde sen, seninle de ben
Bir ruha dolmuş iki de beden
Bu gün bu haldeyiz peki de neden?
Gerçekte özümü bu gün tanıttım.

Aşlında kaybolan sevgiler değil
Özeni kaybettik, kalmadı meyil
Var ise kutsalın, hürmetle eğil
Hürmetten uzağım çünkü sapıttım.

Bu günden yarına ne var ki hazır?
Şeytan karıştıysa olmuştur muzır
Baktım ki maşukta kalmamış huzur
Utandım kendimden halim bunalttım.

Bir hayat bulsaydım anlamı başka
İçimden geçmezdi bin türlü keşke
Kitaptan açınca bir sayfa aşk'a
Durmuşoğlu güya, aşkı anlattım.

Hüseyin Durmuş 3

Güzel duygular

Ne saklarsın deli gönül aşkını?
Saklanır sa artar özel kaygılar.
Bu yaşlarda yürek sevda şaşkını
Şaşkınlığı siler güzel duygular..

Gönül düşmüş yanar aşkın narına
Yakalanmış ince derdin zoruna
Beklermi ki? Bekle desem yarına,
Gecelerde tutmaz güzel uykular.

Kim, sever se geçer iş bu eşikten,
Umutların aşkta doğan ışıktan
Kerem ile Aslı gibi aşıktan
Dinlemişsin nice güzel öyküler.

Bırak tutsun yalnız kalan elini
Ellerinle uzat aşkın gülünü
Sevdalara türkü söylet dilini
Hürmetinden sunsun güzel saygılar

Hep olmazın ardı sıra koşmuşsun
Sinelerde aşkı bulup coşmuşsun
Durmuşoğlu aşka gelip taşmışsın
Senin kalbin aşkı güzel uygular.

Hüseyin Durmuş 3

Güzellikten insan sakın bıkmasın

Güzel duyguları övmeyen diller,
Lal olsun ağızında sesi çıkmasın
Sözüyle nefretler kusan reziller
Nutku tutulsun ki, gönül yıkmasın.

Ne zorunuz vardır? İyi olanla
İnsan savaşır mı? Güzel kalanla.
Aşk-ı muhabbete girip dalanla
Muhabbet bağından kimse çıkmasın.

Bütün varlıkların haktır yaşamı
Yaşam mucizedir, gör ihtişamı
Batmasın kimsenin giyim kuşamı
Takıldığıın şekil canın sıkmasın.

Kötülük huyunu ilke edinme
Elaleme yaymak için didinme
Ruhun yüksekteyken aşağı inme
Karanlık inlere nefsin tıkmasın.

Madem hep güzellik özlemekteyiz
Güzel olan bir yol izlemekteyiz
Durmuşoğlu sözler söylemekteyiz
Güzellikten insan sakın bıkmasın.

Hüseyin Durmuş 3

Haber yok

Allayıp pullayıp şekli şemali,
Hoş görünür bize gözden haber yok.
Gülümser se ıdır cem"i cemali,
Gülümser dudaklar, yüzden haber yok.

Bir sanışla insan adamdan sanmış,
Mürai tavırdan hayli aldanmış.
Bir nebze de olsa sevdadan yanmış,
Yanmış da kavrulmuş, közden haber yok.

Kariyer ile de karizma tamam,
Yüklendi nefsim, artık atamam.
Düşsel zenginlikte yoksul yatamam,
Büyülü dünya var hazdan haber yok.

Bir dünya düşün ki, naylondan her şey,
Doğal halinden de kalmamış bir şey.
Kendin olmak taklit olmaktan zor şey,
Herkes de bir benlik, özden haber yok.

Durmuşoğlum ruhum, derin yastadır,
Belki evhamından tut ki hastadır.
Bilen bilir üstad, halden ustadır,
Halini arzeder, sözden haber yok.

Hüseyin Durmuş 3

Haberi yok

Gölgelerde saklananın,
Gecelerden haberi yok.
Başın derde sokmayanın,
Başı derttir haberi yok.

Bekler biri çare bulsun,
Ondan sonra olan olsun.
Zahmetsizce torba dolsun,
Torba delik haberi yok.

El atına binen iner,
Yine yaya yola döner.
Titrek mumdur çabuk söner,
Püf demişler haberi yok.

Sakınır sa herdem kişi,
Ters gidermiş tersin işi.
Muhallebi kırar dişi,
Diş kırılmış haberi yok.

Vardan yoktan acı duyan,
Bahanesi zarar ziyan.
Her fikirden varda beyan,
Durmuşoğlu haberi yok.

Hüseyin Durmuş 3

Habire kabire badire

Karışmaz sa hiç bir şeye bir şair,
Neden yazsın? Onca sözü şiire.
Hava cıva, börtü böcek vesair,
Gül de, dal da bülbül ötsün habire.

Sen söyleme, ben de sustum kim desin?
Haram helal yutan kim se o yesin.(!)
Toplu dua, aşkla şevkle istesin,
Bırak gözü açık girsin kabire.

Alem şaşmış, ozan desin doğruyu,
Şöyledikce duysun kalb de ağrıyı.
Üç günlükken anaç atmış yavruyu,
Atlatmıştır yavru bile badire.

Sevilir di insan hani ötürü?
İnsan eti pazar olmuş götürü.
O insan ki çekti attı hatırı,
İskeleti koydu gitti sedire.

Denk tutsa adalet, sağı ve solu,
Mürşittir şaire ilimin yolu.
Sende bu halleri gör Durmuşoğlu,
Kalemimi getir batır zehire.

Hüseyin Durmuş 3

Hadi bakalım

Haklıyı haksızı bir kaba koyun,
Güçle karıştırıp döğün bakalım.
Ali cengiz ile çevirip oyun,
Çarpılan safları boğun bakalım.

Hayalle goygoyu birlikte sunun,
Bu da bir parçası olsun oyunun.
Yününü yolarken uysal koyunun,
Başını okşayıp sevin bakalım.

Yalan ile dolan, işin planı,
Yaparak genişlet işlek alanı.
Çekip bir kenara karşı olanı,
Yavaş ça kulağa söğün bakalım.

Zaten siz bunları yapıyorsunuz,
Tutunca kör gibi öpüyorsunuz.
Olmaz sa şiddetle tepiyorsunuz,
İyi bir şut çekip koğun bakalım.

Olanları saydım, olmasa iyi,
Olmazlarda görme sen hiçbirşeyi.
Hak hukuk üzere olan bireyi,
Durmuşoğlum ile öğün bakalım.

Hüseyin Durmuş 3

Hak hukuk adalet

Adalet insanın vazgeçilmezi,
Hukuk da bu hakkın işlem biçimi.
İnsanlık ne yapsın? Hukuk bilmezi,
Bilmeden yaşamak cahil seçimi.

Adalet; sıcacık saran bir duygu,
Hak yerini bul sa kalır mı kaygı?
İş bu hukuka da duyulsa saygı,
Mutlulukla sürer insan geçimi.

Mazlumun, güçsüzün hakkı korunur,
Hak yerini bulur, kirden arınır.
Kargaşa kaybolur, güven barınır,
Hukuka hayranlık sarar içimi.

İnsan haksızlıkla uğrarsa derde,
Hemen feryat eder, adalet nerde?
Hiç kimsenin ahı kalmaz ki yerde,
Hak hukuk, adalet alır öc'ümü.

Bir kutsal konudur adalet işi,
Hakka uyulması Tanrı deyişi.
Her kişinin hak'ka boyun eğişi,
Durmuşoğlum ab-ı hayat içimi.

Hüseyin Durmuş 3

Hakikatın Körü Değildir

Haram sofralarda karın doyuran
Helal aş bulamaz Yeri değildir.
Her gün yalan ile halin duyuran
Doğru söz anlamaz, eri değildir.

Böylesi insanın! değişmez huyu
Sonunda yutacak kazdığı kuyu
Ne olursa olsun nesebi, soyu
İnsan et ve kemik, deri değildir.

Açgözün isteği öne gelse de
Alem ahmak sanıp hale gülse de
Toprak aynı toprak kişi ölse de
Zaten yaşarken de diri değildir.

Asalak geçinmek ise muradı
Sirtına binmeye eşek aradı.
Oyunu, hilesi neye yaradı?
Her semeri olan sürü değildir.

Hakkı hak bilmenin yolu haktır
Bencilin hukuku sanki yoktur
Durmuşoğlu sözün burda noktadır
Hakkın hakikatın körü değildir.

Hüseyin Durmuş 3

Hakka dönüşür

Bütün sözler önce, tek tek hecedir,
Bir araya gelir mana konuşur.
Bazı düşünceler sanki gecedir
Sabahlara erer, doğar gün ışıır.

İnsanda öyledir, birtek kişidir
Tek tek olsa bile erkek, dişidir.
Öyle yaratılmış Tanrı işidir,
Kalbler karşılaşır, ruhlar tanışır.

Bencilce yaşama büyük fenalık
Umut kaybettirir tekbaşınalık
Sonunda aranır bir aşınalık
Herkes birlik için akıl danışır.

Hayat bir döngüdür, daim dönmekte
Herkes kendi nefsin önce anmakta.
Yalnız yürekler se od'a yanmakta
Bütünleşip kalbler toplu yanışır.

Her kişinin akli işine yansır
Kişideki nefis en büyük unsur.
Biri Durmuşoğlu biride Mansur
Birleşir yürekler Hakka dönüşür.

Hüseyin Durmuş 3

Hakkı ögecekmisin

Kişiye bağlanıp ögüp duranlar
Mahşer gününde de ögecekmisin?
Onun için sögüp vurup kıranlar
Halâ karşıtlara sögecekmisin?

Yarın Hak divanı kurulduğunda
Her nefsin hesabı sorulduğunda
Günahlar sırtına vurulduğunda
Çaresiz boynunu egecekmisin?

Şefaatin yokken yavruna bile
Bütün mesaini vermişsin ele
Kendi nefsin için mağfiret dile
Günah konusuna degecekmisin?

Amel defterini kendin açınca
Bütün günahları döküp saçınca
Gördüğünden aklın baştan kaçınca
Pişman olup dizin dögecekmisin?

Dersin, sevdiğim de hakkın kuludur
Kul'a tapılmaz ki, aklın yoludur
Allah yücelerden yüce, uludur
Durmuşoğlu Hakkı ögecekmisin?

Hüseyin Durmuş 3

Hakkın aramaz

Tersine dönünce işin esası
Doğrunun anlamı işe yaramaz.
Harekete geçer öz'ün yasası
Yıkıntı önünde kimse duramaz.

Hep böyle olmuştur ezelden beri
Devran öne döner, dönemez geri
Ne zaman sarsılsa doğrunun yeri
Yalan ilaç olup yara saramaz.

Yara saramaz da makara sarar
İşine gelecek şaşkınlığı arar
Her türlü cinliğe kafayı yorar
Ne yapıp etse de hayra yoramaz.

Yardım kutusunu asalak tutar
Kutuya sadaka yoksullar atar
Onları sömürür yalayıp yutar
Yoksulda bir kalem hesap soramaz.

Herkes kendisine toplarken yardım
Şeytana uyupta ben bile verdim
Gaflete düşeni hemen uyardım
Durmuşoğlu kalkıp hakkın aramaz.

Hüseyin Durmuş 3

Halden mi bıksın

Karamsarlık ruhun tozu, pasıdır,
Kazı ki altından temizi çıksın.
Biten umutlar sa kalbin yasıdır,
Bunu anlatmaya göz yaşı aksın.

Bir şeyler olsun da değışsin hayat,
Eyleminle aynı gelişsin niyet.
İnsan için değer, ödensin diyet,
Madem fedakardır, madalya taksın.

Bilmek ve gelişmek kemale varmak,
Cehlin inadını sabırla kırmak.
Haksızlık var ise hep karşı durmak,
Örnek alan alsın, almayan baksın.

İyilik düşünmek umut aratır,
Halkın da derdine çare üretir.
Kararmış ruhlar sa boşa diretir,
İllaki direnir bir ışık yaksın.

İnsan teselliyi bulunca halden,
Halini düzeltsin gelirse elden.
Teşekkürü dahi sunarsa dilden,
Durmuşoğlum böyle halden mi bıksın?

Hüseyin Durmuş 3

Hal'i iyi tanıyor

Haçlı savaşları bitti mi sanki?
Müslüman ölürken, millet uyuyor.
Bu aymazlık beni üzer inan ki,
Perişan hallerde yürek yanıyor.

Böyle düşmanlığı hiç aklım almaz
Hak için ortada insanlık kalmaz
Coni'ye İvan'a hiç birşey olmaz
Yine Mehmedimin burnu kanıyor.

Hesap edip çare üretmek gerek
Çare bağlamında diretmek gerek.
Zor anlarda icat yaratmak gerek
Cahillikte akıl hepten donuyor.

Umursamaz olan en büyük hasta
Gaflette diretmek dönüşür kast'a.
Memleket terörden yıllardır yasta
Ekâbir tarihten, zafer anıyor.

Ekranlarda millet şan şöhret, ünde
Çekidüzen vermek lâzım bu günde.
Âklı evvel coşar toyda düğünde
Durmuşoğlum hali iyi tanıyor.

Hüseyin Durmuş 3

Hal'i karayacaksın

Boşluğa düşersen, yaşama tutun
Belki de bir işe yarayacaksın.
Kör bir karanlığa düşsende bütün
Yine de bir umut arayacaksın.

Beklerken gecede beliren ışık
Artan şaşkınlıkla delirir aşık
Belliiken sayısı hepisi bir şık
Tüm seçenekleri tarayacaksın.

Boş verip salarsan geriye gelmez
Kaçmaya niyetli, kıymetin bilmez.
Yapayanlız kalan topyekün ölmez,
Suyun çekildiçe kuruyacaksın.

Kendine geldikçe aranır amaç
Artık yüksek gelmez inilen yamaç.
Öğüt olsun diye verilen demeç
Alır'a ümidi koruyacaksın.

Ruhunda esiyor kasırga yeli
Kalbine uzanır ecelin eli.
Boşluğa düşüpte olursan deli
Durmuşoğlu hali karayacaksın.

Hüseyin Durmuş 3

Haliyle

Çok kötülük gördük sürüncemeden
Hiç kimsede sorun bitmez haliyle.
Hallolur mu? İşler erincemeden
Gayretsizler neye erer eliyle?

Bilmediğin sormak, erdemlilikdir,
Vicdan için cehil kara deliktir.
Akla uymaz hâller hem deliliktir
Hangi akıl işin görür deliyle?

Menziline varır doğru iz süren
Boşa umut eder tatlı düş gören
Daha zaman vardır diye boş veren
Dar zamanda neyi çözer diliyle?

Kısa tuttun gayri ipin uzamaz
Uzaktaki gelip zor'u bozamaz.
Dostu yoksa birtek derdi yazamaz
Unutmaki dertler siner veliyle.

Kaçan kaçtı, kalan fayda versey di,
Belki acır felek hâl'i görsey di.
Durmuşoğlum aklım işe ersey di
Yola koyar onca işi haliyle.

Hüseyin Durmuş 3

Halka yüzün asma sakın

Edepsizlik diz boyunda
Yalın ayak basma sakın.
Pislik görün ce suyunda
Gördüğünden kasma sakın.

Karışın ca murdar, temiz,
Bulanmıştır yüzer domuz.
Temiz yük'ü taşır omuz
Zayıf kalıp pusma sakın.

Tiksindirir çok insanı
Koku sarıp dört bir yanı
Baktın tehdit eder canı
Nefesini kısma sakın.

Sözlerine ver bir ayar,
Doğru sözü herkes sayar
Göz görmese vicdan duyar,
Doğru konuş, susma sakın.

Durmuşoğlu bu bir öğüt,
Reklam eyle halka dağıt.
Yol yordamla yürek soğut,
Halka yüzün asma sakın.

Hüseyin Durmuş 3

Hana geldik yağmur dindi

Hana geldik yağmur dindi
İslanmalar boşa gitti.
Garibanlar çok sevindi
İzzet ikram hoşa gitti.

Böyle sürüp gidiyorken
Övüp takdir ediyorken
Uyanınca sabah erken
Hayalimiz kışa gitti.

Kimse bakmaz sobemize
Selam edip ebemize
Zam bindirdi tepemize
Şimdi akıl başa gitti.

Bundan böyle işler kötü
Saman sandık yedik otu
Versen bile düşük notu
Ağa geldi paşa gitti.

Akla geldi kemer sıkmak
Gazı koyup kömür yakmak
Durmuşoğlum yedi tokmak,
El ayağı taşa gitti.

Hüseyin Durmuş 3

Hangi renkler istenir

Yazgı hayatları inceden doğrar,
Düşünmesem olmaz ömür tükenir.
Akıllar ziyanda dumura uğrar,
Müthiş iştihayla bir ömür yenir.

Öncesi çocuktum, gençliğim hayda,
Fırlatıp atılan ok idim yayda.
Yaralı yüreğe olmadan fayda,
Faydasız işleri bulur özenir.

Sonra sevdalara daldım bilmeden,
Vuslata yöneldim zaman gelmeden.
Gerçek mutluluğa ersem ölmeden,
Ölsem de halimi kimler beğenir?

Öyle veya böyle geçen zamanın,
Közleri küllendi tüten dumanın.
Zannedip taşınan sarsak imanın,
Ettiği duaya aminler denir.

Durmuşoğlum yaşın geldi dayan dı,
Akıl gaflettey di gönül uyan dı.
Mazimiz de türlü renge boyan dı,
Bilmem şimdi hangi renkler istenir?

Hüseyin Durmuş 3

Hani

Ey sevgili diye çağıran güzel,
Hasretle saracak kolların hani?
Yolunu yolumdan ayıran güzel,
Sana ulaşacak yollarım hani?

Ne yaman yazılmış aşkın romanı,
Anılara geçmiş bütün zamanı.
Beraber sürelim desem devranı,
Bana katlanacak halların hani?

Ömür pazarından aldım yaşımı,
Derdinle ağarttım siyah saçımı.
Özleme uçurdum gönül kuşumu,
Sana konacak ya, dalların hani?

Vaktinden önceye çiçek açılmaz,
Kader bende gider benden kaçılmaz.
Aşkın deryasından yüzüp geçilmez,
Sana taşıyacak salların hani?

Durmuşoğlum derki; kaldım teketek,
Gel seninle birlik ömür tüketek.
Sen bir arı isen, bende bir petek,
Bana dolduracak balların hani?

Hüseyin Durmuş 3

Hapı yutacak belli

Yorgunluk topluma sinsice çöktü
Akşamlar bekliyor yatacak belli.
Kimin kaybı varsa göz yaşı döktü
Vebali günahı atacak belli.

Yitirdiği yalnız, parası olsa
Razı olur ona, öylece kalsa.
Her kaybettiğinden ibrette alsa
Derdine dermanı katacak belli.

Herkes korkusunu koymuş cebine
Boşvermişliğin de vurmuş dibine
Umutla sarılmış gaflet ipine
Çürük bir güveni tutacak belli.

Yükseklerden düşüp yüzeye inen
Hedefi kaybetmiş avcıya dönen,
Ruhunda umudun ışığı sönen
Karanlık denizde batacak belli.

Durmuşoğlu söyler eski anıyla
Boş teselli arar mistik konuyla
Bedel ödese de kendi canıyla
Sonunda bu hapı yutacak belli.

Hüseyin Durmuş 3

Harala gürele

Ölçüyü kaçırdın, şaşı ayarın,
Harala gürele, hele bir durele.
Bir şey noksan diye şişmez biyerin,
Bırak istemeyi, borcu verele.

Sanma pişman olur hakkı bilir se,
Huyu da değişmez, bir gün ölürse,
Ayağına bir de fırsat gelirse,
Koşup yollarına halı serele.

Saygıyı hürmeti boşa uzatmaz,
Soran eden var mı hesaba katmaz.
Sermaye elden se hesabı tutmaz,
Koca bir deveyi yutar yerele.

Yağcılık mesleği yağlayıp öğer,
Dışı hoş muhabbet, içinden söğer.
Devran böyle döner durursa eğer,
İşte bu alemde sefa sürele.

Böylesi insanlar yok mu dersiniz,
Bu da bir fikirdir elbet, hürsünüz.
Sürç-i lisan ettik affedersiniz,
Hem Durmuşoğlunu farklı görele.

Hüseyin Durmuş 3

Hastahane yolu

Bir derdin dermanı kırk kişide mi?
Arayıp bulmaya dermanım yetmez.
Kimi boğazımı, kimi midemi,
Kimi vurur iğne, her yanım tutmaz.

Kan'a gen'e bakıp hüküm verirler,
Türlü aletlerle içim görürler.
Nice hali zebun banтта yürürler,
Yeşil reçeteler de fermanım etmez.

Hastahane yolu gidip gelinir,
Kalbi sancılarda bağrım delinir.
Nice didinsem de bir gün ölünür,
Ömrümün sonunda imanım bitmez.

Genliğinde canı sağlam tutmalı,
Nice kötü huy'u adam etmeli.
Emri hak gelince çekip gitmeli,
Hiç kimse mezarda kötürüm yatmaz.

Durmuşoğlum sahip hasta bedene,
İbretle bakmakta geçip gidene.
Vardığında selam söyle dedene,
Yansam cehennem de dumanım tütmez.

Hüseyin Durmuş 3

Hastayım dostlar

Tansiyon tavanda, kalbim sıkışmış,
Bastığım yeri bilmedim bir zaman,
Çocuklar hemence acil`e koşmuş,
Doktor telaşlanıp demişki; aman!

Dil altı hapını verip ağızıma,
Muayene için baktı gözüme.
Biraz renk gelince benim yüzüme,
Anladımki halim benim çok yaman.

Doktor başladı öğütler vermeye;
Dedi artık eski düzen sürmeye.
Az ye, niyetin yoksa gebermeye,
Sabah, öğle yeşillik, akşam saman.

Şakacı biri ki anladı beni,
Parmak sallayıp, seni gidi seni.
Saldın göbeği, şişirdin enseni,
Taziya dönmezsen olursun duman.

Durmuşoğlum böyle saçma yaşarsan,
Şekerde tuzda sınırı aşarsan.
Şana gelen ecel`e sen koşarsan,
Biter vakitlerin, kısalır zaman.

Hüseyin Durmuş 3

Hayal başka düş başka

Bir ocağa kazan konmuş kaynıyor,
Ateş yanar, ocak yapan taş başka.
Çevresinde türlü ekip oynuyor,
Her ekipte oyun oynar baş başka.

İnce hesap varmış, baktı göz gördü,
Bu hesabı bilen biri söz verdi.
Bazısının akli işe tez erdi,
Acul başka, akli eren yaş başka.

Birikmişin her bir oyun safrası,
Ham ervahın afi, caka tafrası.
Meydanlara konmuş ikram sofrası,
İştah farklı, iştah açan aş başka.

Hakkı iste, haksız değilsen eğer,
Gerçek için zorluk çekmeye değer.
Haklı olan zulme boyun mu eğer?
Değil ise fikir başka iş başka.

Kutsanmış sa haklı fikir boş olmaz,
Değmeyince insan eli, iş olmaz.
Gerçekleşmiş hayal artık düş olmaz,
Durmuşoğlum hayal başka, düş başka.

Hüseyin Durmuş 3

Hayal etmekte

İnsanların huyu değişiyor mu?
Azar azar saygı sevgi bitmekte.
Kendi nefsiyle de dögüşüyor mu?
Benliğine küsüp çekip gitmekte.

Umursamaz kimse başka bir canı
Canın cananlığı mazi de anı
Sevdiğine canı vakfeden hanı?
Herkez bir çukura dostlar itmekte.

Ne ülküler kaldı, ne devrim aşkı
Amaca bağlanmak en büyük kuşku
Saniyeler sürmez depderin coşku
Saman alevleri sönüp yitmekte.

Ana doğurmaya korkar durumda
Sorumsuz babalar farklı yorumda
Çocuk korumayan kamu kurum da
Metruk barakada baykuş ötmekte?

İnsan eğitil se değerli olur
O değerden insan faydalar alır
Geleceğe miras değerli kalır
Durmuşoğlu böyle hayal etmekte.

Hüseyin Durmuş 3

Hayat

Koskoca bir an'ı, bütün zamanı,
Bir avuç içine koydu mu hayat?
Çepçevre kuşatıp yalnız insanı,
Gerçekten adamdan saydı mı hayat?

Sarf veya israfla yaşanır gider,
Harcanan sermaye tükenir biter.
Bütün vicdanlar da bedelin öder,
Ödeyemeyeni de soydu mu hayat?

Bir kısım sevdalar yaşamla vardı,
Bir kısım yürekler gen yerde dardı.
Bir kısım kalbi de korkular sardı,
Aynı korkuları duydu mu hayat?

Bir varlık düşün ki, bilsin halini,
Sorusuna cevap yapsın dilini.
Uzanırsa eğer tutsun elini,
Elinden yavaşca kaydı mı hayat?

Hem sorarım, hem de yanıt veremem,
Ben, sen arasında farkı göremem.
Bir söz varsa ben o söze eremem,
Durmuşoğlum sözden caydı mı hayat?

Hüseyin Durmuş 3

Hayat cilvesi bu

Zamana oynarız, çünkü canlıyız
O dipdiri kalır bizler eririz.
Genciz ve güçlüyüz, delikanlıyız
Hayatın yolunda hızla yürürüz.

Taze heveslerde neye imrendik?
Bir zaman hayata hayli direndik.
Duygu aleminde aşkı öğrendik,
Vuslatta mutluluk varmış görürüz.

Kimi, zevk alemde azıp coşarken,
Kimi intikaya uğrar koşarken.
Kimi sevda derdi çeker yaşarken
Bizler ızdırapla canlar sürürüz.

Hayat cilvesi bu, herşey olacak
Sanma ki devamlı, baki kalacak.
Her bedeni birgün toprak alacak
Eninde sonunda kokar çürürüz.

Bir varmış bir yokmuş özeti için
Ömrünü tüketir çoğalan yaşın.
Durmuşoğlum var sa bir mezar taşın
Gizleyip üstünü otlar bürürüz.

Hüseyin Durmuş 3

Hayat zor iken

Hapsolmuşuz ömür boyu küreye,
Döner durur biz üstünde var iken.
Kimse bilmez işler varır nereye,
Hayalimiz geniş, zaman dar iken.

Sonsuzluğu rehber edip sözüne,
Elde değil gelmek dünya yüzüne.
Bir de yanar sevda koyup özüne,
Ayrılığa dıçar olduk yar iken.

Güya ömür sürdük, biz de bilmeden,
Yapamazdık hesap kitap gelmeden.
Bir çoğu da hesap vermez ölmeden,
Gerçek hesap biter kabre kor iken.

Herkes bir yol tutmuş, gider yolun ca,
O yolunu doğru bilir halin ca.
Vicdanıyla belki yalnız kalın ca,
Pişman olur sabit gerçek var iken.

Gelişmeler bozdu bütün inancı,
O güzelim hayat artık bir sancı.
Durmuşoğlum yolcu, dünya da hancı,
Durulur mu? Böyle hayat zor iken.

Hüseyin Durmuş 3

Hayd yallah

Doymuşta geçirir artığı ikram
Giymişte eskitir yırtığı ikram
Karşımda sırtır durduğu ikram
Hayirsever kuldur maşallah deyin(!)

Yoksulun yanından hemen taşınır
Gergin gobeğiyle zevkten kaşınır
Sanırsın bizlere hayır dūřunūr
Hayirsever kuldur maşallah deyin.

Dövizden kaybeder canı sıkılır
Dönüşüme giren han'ı yıkılır
Canhıraş doğrulur yine dikilir
Hayirsever kuldur maşallah deyin.

Hippiyken şimdi dini bütündür
Kasılmış haline sanki sütundur
Mülküne koyduğu safi altındır
Hayirsever kuldur maşallah deyin.

Riyakârlık san'ı olmuş birinin
Rızkına ortaktır cümle dirinin
Durmuşoğlu sözün doğru yerinin
Maşallah demeyin, hayd yallah deyin.

Hüseyin Durmuş 3

Haydin seçime

Kaderden bir bölüm oynamak için,
Partilerde aktör olmaya geldim,
Dediler, oyunun adıdır seçim.
Konuya figüran kalmaya geldim.

Vaadelere baktım uçuk ve kaçık,
Konuşmalar duydum açık ve saçık.
Çoğunun halk ile arası açık,
Aralara bir yol bulmaya geldim.

Hakaretler, küfür gırla gidiyor,
Biri başlamadan biri bitiyor.
Vatandaş kendini dava ediyor,
Davalı rolüne dalmaya geldim.

YeGeSe, MeGeSe kuşlar kafese,
Keser soluğumu, bakmaz nefese.
Kimi de dağıtır birşey herkese,
Verirler se eğer almaya geldim.

Garibanın boynu çek çek uzuyor,
Bizim oğlanlarda boşta geziyor.
Durmuşoğlum kızdı yazı yazıyor,
Sinirden saçları yolmaya geldim.

Hüseyin Durmuş 3

Hayıflanma

Durum nedir? Anlamadım,
Ters'e gider işim benim.
Bir çare de bulamadım,
Döner durur başım benim.

Bir emelim sona varmaz,
Amellerim yara sarmaz.
Vursam bile kafa yarmaz,
Hafif kalır taşım benim.

Toz toplasam gider yele,
Tozda dahi yoktur hile.
Gıda olmaz kuşa bile,
Yavan olur aşım benim.

İyiliğe var izanım,
Ben mülayim bir ozanım.
İyi niyet, hüsn"ü zanım,
Gelir bulur hışım benim.

Gördü işler ters'e gider,
Kim ki akıl verse gider.
Durmuşoğlu ders"e gider,
Ders mi alır yaşım benim?

Hüseyin Durmuş 3

Hayranlık

Hayranım Şu ABD ye(!)
Barış verdi çok ülkeye.
Buna misal göster dersen;
Vietnamdan ta Koreye.

Has demokrasi Irakta,
Çifte bayrağı direkte.
Halk bu işe çok merakta,
İnanmış demokrasiye(!)

Her gün yüzlercesi ölür,
Maziye bakar irkilir.
Yine de ABD bilir,
Sormaz nasıl olur diye.

Şimdi sıra bize geldi,
Az milliler dize geldi.
Acı gerçek yüze geldi,
Parça pinçik bir Türkiye.

İŞte böyle uyanıklar(!)
aktırmaz, bölüp ayıklar.
Durmuşoğlum da sayıklar,
Anlatamaz hiç kimseye.

Hüseyin Durmuş 3

Hemen kaçayım deme

Baktın zora girmiş genel durumun
Derdin kuyusuna düşeyim deme
Başına gelmişsen tam uçurumun
Kanatsız köprüsüz geçeyim deme.

Sabır ve gayretler musibet koğar
Her geceden sonra güneştir doğar
Kakinç olan kayra insanı boğar
Muhanet suyundan içeyim deme.

Etrafını kolla kargayla uçsan
Ayarınca süzül bir garip kuşsan
Haram zadelerin çölüne düşsen
Alıcı kuşlarla uçayım deme.

Varıp ulaşması çokşeyde zordur
Ümidini kırma bir yolu vardır
Muhanete muhtaç olması ardır
Sineni namerde açayım deme.

Verimsiz tükenen ömürler ziyan
Alem uyanıkken gel sende uyan
Zorluğa göğüs ger sabırla dayan
Durmuşoğlu hemen kaçayım deme.

Hüseyin Durmuş 3

Hep bile bile

Taksite bağlandı cümle itiraf
Daha çok duyarız bekleyin hele.
İtiraf uç verdi doldu her taraf
Duyduğuna şaşma, geldikçe dile.

Yıllarca öğüldü başarı diye
İtiraf lar vurdu dışarı, niye?
Yollar uzanırken şehire köye
Edilen masrafta var mıdır hile?

İsraf haram diye vaaz nasihat
İsraflar edildi vaaza inat
Düzensiz işlerden hasta tabiat
Bozuldu ahengi artıyor çile.

Umdüğünüz gibi işler olmamış
Okuyup öğrenip ibret almamış
Çevremize bakın dostlar kalmamış
Düşmanlık artırdık hep bile bile.

Dünya mülkü haktan verilmiş hibe
Bataкта deprenme çökersin dibe
Çoğalan günaha etsen de tevbe
Durmuşoğlu sana, der güle güle.

Hüseyin Durmuş 3

Hep peşindedir

Alışıp bir düzen benimseniyor,
Şifresi sistemin sitesindedir.
Hayat bazan çok ca önemseniyor,
Önemsizi nefsin midesindedir.

Şekillerde olan değer görünür,
Değerler değişik şekle bürünür.
Şekillenen ruhum daim sürünür,
Hem de sefillerin çetesindedir.

Beni ben yapan şey hayallerim se,
Bir benlik vebali taşır mı kimse?
İstedğin kadar ben'i önemse,
Değeri her şeyin ötesindedir.

Adem baba bir gün bir nikah kıydı,
Melekti, şeytan dı her biri duydu.
Havva da bu işe hı dedi uydu,
Kalbler se o aşkın ateşindedir.

Sonucu bir bitiş, tükeniş olur,
Geriye kocaman pişmanlık kalır.
Savrulan ruhumuz layığın bulur,
Durmuşoğlum arar, hep peşindedir

Hüseyin Durmuş 3

Hep uzak durur

Söğerek sayarak zehrini döker
Edebin sözünü güçlü haykırır!
Nefret tohumunu ruhuna eker
Kalbinde sevginin çiçeği kurur.

Meymenetsiz tipin kızgın surati
O suratla nasıl geçer sıratı?
Nefsin kavgasından alıp beratı
Sanırki bu iman kendini korur.

Yolu, cahilliğe esas kanıttır
Cehalet modun da taştan inattır
Hoşgörüsü yoktur, bilgisi kıttır
İçinin nefreti dışına vurur.

Asalak bir yaşam, güttüğü yoldur
Sermayesi boş laf birhayli boldur
Gücün karşısında eğilen kuldur
Zayıflara karşı azar kudurur.

Gelişme bunları siler süpürür
Onlar sa azarak kızar köpürür
Durmuşoğlu hemen ipi koparır
Böylesi tiplerden hep uzak durur.

Hüseyin Durmuş 3

Hepten

Kalktı eşkıyalık, azmanı geldi,
Kefen parasını çaldılar cepten.
Yine gam çekmenin zamanı geldi,
Halkın ekmeğini aldılar hepten.

Çalışan kıymetsiz, at, eşek, katır,
Yoksul ocağında yokluk kaynatır.
Zalim de zulmünü kurmuş oynatır,
Nemrut alemine daldılar hepten.

Geliştir halkımı soya, soya,
Aç ölen varken, yerler doya, doya.
Pazara döküldü ar, namus, haya,
Şeytanın yoldaşı oldular hepten.

Ortalık kızıştı cinnet çoğaldı,
Onurlar kayboldu minnet çoğaldı.
Bütün düzenler krizle dağıldı,
Olan düzenide saldılar hepten.

Durmuşoğlum, insanlık ne yapacak,
Kaybolan fırsatı nasıl kapacak?
Böyle giderse kıyamet kopacak,
Ahir'i belayı buldular hepten.

Hüseyin Durmuş 3

Her senaryo oluyor flim

Tekrarı olmayan anlar tükendi
Hayat gözlerinde soluyor gülüm.
Mazi teneşire kondu yıkandı
Ne yapsan kaçılmaz geliyor ölüm.

Feda ettin aşkı kıydın hayata
Güzelliğın gitti döndü diyete
Seviş sevmeleri olan niyete
Yüreğın ilgisiz kalıyor zalim.

Eğer bundan sonra aşkı yaşarsan
Yüreğın kabarmış bir de taşarsan
Taşkın duygularla yanıp coşarsan
Her senaryo sanki oluyor flim.

Boşa geçen anda olanlar olmuş,
Ömürden geriye nelerin kalmış?
Senden başka herkes muradın almış
Hakkını almazsan, doluyor bölüm.

Sana olan ilgi sitem ettirir
Aşkını söyleyen türkü tutturur
Durmuşoğlu bu aşk acı tattırır
Alem tanık herkes biliyor halim.

Hüseyin Durmuş 3

Herifler

Behey hödük, herifler;
Aklı güdük herifler.
Ne söylese arifler;
Neden size etmez tesir?

Saplar bile saman olur,
Ateş tüter duman olur.
Bazan öyle zaman olur,
İnsan nefse düşer esir.

Bir kararda durmayanlar,
Yolu hakka varmayanlar,
Eğri, doğru sormayanlar,
Cahillikte eder tefsir.

Çoğuncası yiyip, içer,
Eğlencelik günler geçer,
Azrail orağı biçer,
Yesen bile macun, mesir.

Durmuşoğlum hikmet dedi,
Durup, düşün, fikret dedi,
Bul bilgiyi, hükmet dedi,
Anlatıyor, nazım, nesir.

Hüseyin Durmuş 3

Hesap nasıl verilir

Tersyüz olmuş torbanın -içindeki dökülmüş
Telaşıyla tutulup -ağız boşa dürülür.
Aceleyle sıranan -zayıf dikiş sökülmüş
Söken dikim uğraşmaz -alelusul örülür.

Bu dünya şöyle birşey -yaz var ise kışta var
İçi kaynar kazandır -ne var ise dışta var.
Mazlum kalbin niyeti -gözündeki yaşta var
Yaştan birşey bilinmez -kalp gözüyle görülür.

Haksızlığın ateşi -yavaş yavaş çıkarsa
Nobran farkında değil -yüreğini yakarsa
Dünyanın her yanında -mazlum kanı akarsa
Kan bedeli verilmez -kalan sağlar sürülür.

Güçlülerin vicdanı -adaleti bilmez mi,
Eğer adalet yoksa -felaketler gelmez mi?
Hiçkimse almasa da -felek öcün almaz mı,
İş mahşere kaldıysa -hesap nasıl verilir?

Kul hakkını toplayıp -dünya benim diyenin
Pazardan vebâl alıp -ateş gömlek giyenin
Haram helâl demeden -ne bulursa yiyenin
Durmuşoğlu hazmı zor-elbet karnı gerilir.

Hüseyin Durmuş 3

Hesap sorulmaz

Yalnızlığa bakıp aşka küsenler
Küsüp durmak ile aşka varılmaz
Hayata bağlayan kolu kesenler
Kesip atmak ile yara sarılmaz.

Kimileri saklar içinde aşkı
Sakladıkca büyür endişe, kuşku
Kabusları kıran öyle bir düş ki
Vurup kırmak ile kendi kırılmaz.

Bu bir demdir gelir yüreğe düşer
Yüreğin coşkuyla kabarır taşar
Yaşanacak bütün halleri yaşar
Sona varmak ile sakin durulmaz.

Her yaşta farklıdır aşkın etkisi
Toplumsal baskının kalmaz yetkisi
Aşktır yaşamının doğal tutkusu
Aşka koşmak ile yürek yorulmaz.

Aşk ile yaşama selam yeniden
Bir yaşama azmi gelir aniden
Durmuşoğlu bizim gibi faniden
Aşık olmak ile hesap sorulmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Hesap Verenler Anlar

Bu günkü yaşamın nedir diyeti?
Yarına ulaşıp görenler anlar.
Sarf ta ve masrafta esas niyeti
Topyekn ziyana girenler anlar.

Heba olan ömrün hesabı şaşar
Harcanan zamanlar zarara koşar
Müflisin zararı sermaye aşar,
Bu hesaba aklı erenler anlar.

Hayat, ceremesin illa çektirir
Hüzün dolar göze yaşlar dktrr.
Pişmanlık sineden yürek sktrr,
Acılara ggs gerenler anlar.

Kendinize uygun bir fikir seçin
Bir fikre sahipken eyleme geçin.
Bir gereēe varıp kavuşmak için
Yoluna sermaye serenler anlar.

arpıp bölmelerle işlem dolaşır
Hesap, bir sonuca ergeç ulaşır
Yanlış sonuçlara şüphe bulaşır
Durmuřoēlum hesap verenler anlar.

Hüseyin Durmuş 3

Hey hey

Hey gidi hey hey, yinede hey hey,
Koroğlumusun sen bu ne narası?
Kimi Şehirde ağa, kimi paşa ve bey,
Halkın cebinde yoktur ekmek parası.

ÇıldırımıŐ yemeden zevk-ü sefada,
Yoksul ızdırapta, cevr-ü cefada.
Nice garibanlar can eder feda,
Kiminin esrardan tutmuş sarası.

Eğlenir gönüller binbir gecede,
Hüzün yazı tutmaz, oynak hecede.
Hatırı bile sorulmaz bu bilmecede,
Kiminin kanserden azmıŐ yarası.

Nizam dıŐarıda, terör içeride,
Zulüm kral olmuş, gelir geride.
Yoksul tüyler yolar, çıplak deride,
Kiminde kalmamış sağın karası.

Zalim hüküm etse nemrut ederdi,
İbrahim bile ardı sıra giderdi.
DurmuŐođluna hak ömür verdi,
Didinmen boşuna gelir sırası.

Hüseyin Durmuş 3

Hız verilince

Avantayı umut etse birisi
Hesap mı soracak? Az verilince.
Daha sonra gelir işin gerisi
Dağlar mı yaracak? Gaz verilince.

Bir de kendisini öven olursa
Birisinden destek güven alırsa
Hele hele eş dost, yeğen bulursa
Hatır mı kıracak? Yüz verilince.

Alışmış beleşe, yorulmaz eli
Ne yaparsa yapsın görülmez deli
Oysa garibanın sorulmaz hali
Yara mı saracak? Bez verilince.

Asalak, tembeldir aynı zamanda
Kendine yer bulur sapta samanda
Zerrece güven yok kalpte imanda
Sözde mi duracak? Söz verilince.

Κafasına göre bir işler eder
İşine bulaşan bir bedel öder
Durmuşoğlu sorar nereye gider?
Bize mi varacak? Hız verilince.

Hüseyin Durmuş 3

Hikmetler

Güneşin karşısında kardan adam Yapanlara; Gülümse.
Ama karlar üstünde ateş yakanları;
Önemse.
Uçarı hayalleri bağırانları,
Duy; fakat dinleme.
Gelecek için bir hizmeti olanları,
Sakın ha önleme.

Aklını boş şeylere emanet edenleri,
Örnek alma teğet geç.
Kendini insanlığa adayanları,
Sen, kendine örnek seç.
Ham meyvelerden ham olanları,
Hayat nasıl ham yapar bak:
İnsan hayatını aydınlatanlara,
Bir mum da sen yak.

Büyüttüğün kinlerin, ilk yiyeceği,
Azık sensin.
Böylece nice hayatlarada,
Yazık edensin.
Toprak gibi ol ki ürünü bereketli,
Veresin.
Geceden sabaha ulaş ki aydınlatan,
Güneş göresin.

Adam sende boş ver deme, yakışmaz,
Bilki Sana.
Akıl avarelikte, lüzumsuz gelir,
İnsana.
Çalışıp, üretendir geleceğine sahip;
Şahip kainata.
Bunlar; birer öğütdür, alan olur mu?
Bilemem.
Bir lüzumsuzluk var sa kimseyi ortak,
Edemem.

Hüseyin Durmuş 3

Hile mi katmış

Kızıp duruyorum gençlik halime
Anlamsız korkular bir çentik atmış
Çok faydasız işler çıkıp yoluma
Ruhum kaybetmenin acısını tatmış.

Hep imam olmamı babam isterdi
Bunun için hayli çaba gösterdi
Kısdan geçimdi onun tek derdi
Bu anlayış belki ruhuma batmış.

İZİMLer sarmıştı her bir yanımı
Duvarlara yazdım adı sanımı
İstikbalim çöktü, yaktı canımı
Fikir babaları İZİM'i satmış.

Vallahi bir ömür böyle tükendi
Bu günlere geldik yolum tıkanı
Aklayıp paklayıp mazi yıkandı
Vadedilen hayal yalana çatmış.

Yüce Allah bize hidayet versin
İflah olan gönül gerçeğe ersin
Durmuşoğlu halka verdiği dersin
Demesinler sana, hile mi katmış?

Hüseyin Durmuş 3

His'i kestiler

Ağzımıza biber sürdüler bizim
Şikayet ederdik, sesi kestiler.
Soyduğum soğandan yanınca gözüm
Mum yanmasın diye isi kestiler.

Yoksulluk hanede arttıkca arttı
Zorluk terazisi bizleri tarttı
Prangalardanda kurtulmak şarttı
Gül diye taktığım süsü kestiler.

Sürüp gidiyordu böylece düzen
Duyar sitem eder akraba kuzen
Dosta arkadaşşa kızardık bazen
Bükük parmaktaki küsü kestiler.

Zapturabı şart mı etti Yaradan?
Meraklı pat dedi çıktı aradan
Ak kara demeyip girdi sıradan
Temizliğe inat pisi kestiler.

Hayatımız allak bullak olanda
Hayata hiçbirşey, kalmaz alanda
Durmuşoğlu şiir yazsa ilanda
Ruhları kabartan his'i kestiler.

Hüseyin Durmuş 3

Hoca, Alim ve Durmuşoğlu

Akıllar dumura uğradığın da,
Feraset bacadan süzülür uçar.
Yalanlar gerçeği doğradığın da,
Keramet hocadan uzağa kaçar.

Alim, bozulmadan kıyamet kopmaz,
Onca kötölüğu kıyamet yapmaz.
Kendin sapmaz isen, menzilin sapmaz,
Yanlığa giden yol, arayı açar.

İnsan'ı kamilin hikmettir sözü,
Her ne vakit olsa hakkadır yüzü.
Alem değiğe de değiğemez özü,
Yanar yüreklerde nurunu saçar.

Dünya hali gelir geçer yalandır,
Akil insan, haktan ilham alandır.
Düşmanına bile adil olandır,
Kaldı ki mazlumu düşürmez naçar.

İnsanlar; insana hıyanettedir,
Böylece gidişat kıyamettedir.
Belki çare dinde diyanettedir,
Ondan Durmuşoğlu kalbini açar.

Hüseyin Durmuş 3

Hocalı için

Bir halkın vatanı yanmış yıkılmış,
Viraneler gördüm, sahibi nerde?
Kaçiveren halk da yola dökülmüş,
Tek taraflı harbin galibi nerde?

Ölen ölsün, sağlar ise sürünsün(!)
Zalimin yaptığı hep hoş görülsün.
Sırtlanlar kuzulu posta bürünsün,
Hümanizmin yavşak talibi nerde?

İnsandan da önce insanlık ölmüş,
Üstelik mağduru ikiye bölmüş.
Ellerini oğan keyf ile gülmüş,
Çivileri paslı salibi nerde? (*)

Ağlamaya bile insan kalmadı,
Akan göz yaşıda merhem olmadı.
Mücrimden hesabı kimse sormadı,
Vebalsiz yüreğin sahibi nerde?

Uyan gafletten de hakkını ara,
Hocalıdan sonra olma madara.
Durmuşoğlum derki, bu eski yara,
Tedavisi var sa tabibi nerde?

Hüseyin Durmuş 3

Hocam'a sesleniş

Bu hesaptan sonuç çıkmaz,
Formülünüz yanlış hocam.
Hangi yöntem doğru ise,
Bir bilene danış hocam.

Madem gerek sağlam sonuç,
İhtimalli bir, iki, üç.
Ne günahı var ki on üç,
Şuursuzca anış hocam?

Karne elde durum kötü,
Benim kafa basmaz zati.
Açıklamak için notu,
Sen babamla tanış hocam.

Veli çağır, haber ulak,
Bu öğrenci baya salak.
Çekip uzatılmaz kulak,
Disiplinden konuş hocam.

Tenbel istikbalin teper,
Haylaz edepsizlik yapar.
Durmuşoğlum elin öper,
Böyle gerek sunuş hocam

Hüseyin Durmuş 3

Hödük

Hem bir zerre kadar sevgi taşımaz
Aşkın hikmetinden dem vurur hödük.
Bir uyuz yaraya değmez, kaşımaz
Uzanan ellere gem vurur hödük.

İşi gücü farklı role bürünmek
Derdi tasesıdır farklı görünmek
Ne iyilik yapsan, bitmez yerinmek
Doymaz iştahına yem vurur hödük.

Meğer bu insanın çokmuş hüneri
Hünerdeki lezzet kebab döneri!
Sözlerine baksan, sözünün eri
Sözü cana batar kem vurur hödük.

Bu durumu bilir tanıyan kişi
Bilir ki sevdıyla olmamış işi
Onun bu huyunun yoktur bir eşi
Olmadığın bilir zem vurur hödük.

Durmuşoğlu anlar böyle insanı
Sarılmış hasetle bütün her yanı
Boşa geçirin ce akan zamanı
Eski hatalardan dem vurur hödük.

Hüseyin Durmuş 3

Hurşit

Uyanınca elbet kalkar sabaha,
Gecikmiş acilen kıvrandır Hurşit.
Tam tamına dara düşmedi daha,
Onun için gevşek davranır Hurşit.

Gaflet uykusuna çok çabuk geçer,
Bakmaz art niyete bağrını açar.
Uğrar ihanete kalınca naçar,
Kaçanın peşinden davranır Hurşit.

Kötülük düşünmez kötude görmez,
Hiçbir kötülüğe akli da ermez.
Bir anlasa zaten hiç aman vermez,
Süratle yerinden davranır Hurşit.

Can koyar yoluna dostu bilirse,
Mülkünü bağışlar dostlar gelirse.
Üzülmez zerrece hem de ölürse,
Serdengeçti gibi davranır Hurşit.

Durmuşoğlum derki, neydi muradı?
İş işten geçince neye yaradı?
Sebebi kendiyken sebep aradı,
Bir şey olmamış ca davranır Hurşit.

Hüseyin Durmuş 3

Hülyalar için

Bir damla umuda özlem duyarız,
Kem gözlerden ırak sevdalar için.
Gönlümüzü açtık, sevdaya varız,
Uykuda bekleyen rüyalar için.

Eriyen kalbleri od"a yandıran,
Vuslatın suyunda ateş söndüren,
Kahırlı ömürü zevk'e döndüren,
Hayaller kurarız hülyalar için.

Aşkın rüzgarında süzölsün kanat,
Sinsi sinsi geçen zamana inat.
Her yerinde aşkı saklar kainat,
Aşklar yaşatacak dünyalar için.

Nazetme boşuna güzelim hemi,
Kaçmasın sevdanın kıvamı, demi.
Nasılsa sahile yanaşır gemi,
Kıyıda bekleyen tayfalar için.

Beklemekten murat; kavuşmak can"a,
Can, cananla aynı gelir insana.
Durmuşoğlum şiir düşer lisana,
Dizeler yazılan sayfalar için.

Hüseyin Durmuş 3

İbret almaz denir mi

Tek tek bozulmalar toplumu bozar
Bir kereden bir şey olmaz denir mi?
Bozgun sudan ince, derine sızar
Sıza sıza biter kalmaz denir mi?

Göz yumup görmezden gelmeyin sakın
Sel olup coşarak gelir bu akın
Hem gafil hem cahil helâki yakın
Bizi de akıllı bulmaz denir mi?

Üretmeyen millet zaten batacak
Rızık umuduyla tenbel yatacak
Yokluk çeker iken ayal, od ocak
Elalem rızkımı çalmaz denir mi?

Herkez kolayına kaçınca işin
Pamuk şeker kesmez kaplama dışın
Tepetaklak dönen şaşkın gidişin
Kör kuyuya düşüp dalmaz denir mi?

Kendin değişmezsen toplum değişmez
Sapkın perişanla, şeytan döğüşmez
Akli olan kurtlar itle boğuşmaz
Durmuşoğlu ibret almaz denir mi?

Hüseyin Durmuş 3

İcab-ı hal

Bilmek insan için icab-ı haldir
O halde olması tutarlı yoldur
Her ne kadar benlik iktiza etse,
İcabat içinde insanda kuldur.

Ne kadar özgürce bireyci olsa,
İstemese bile bağlanır nas'a.
Veya bir şekilde bağlarda yasa,
Kaldırabilirsen hükmünü kaldır.

Toplumsal varlıktır icabı ondan,
Terbiye edilir hicabı ondan.
Bir şekil almıştır adından, sandan,
Olmaz sa böylesi sen yeni oldur.

Bilen seçicidir farkını koyar,
Bildiği hayata çekerek ayar.
Cahildir gelişmez yerinde sayar,
Bu grup toplumda ayrı bir koldur.

Zaman yolcuları nakil içinde,
Bir hayat yaşanır akıl içinde.
Akıllı, akılsız şekil içinde,
Durmuşoğlum boş sa gel akıl doldur.

Hüseyin Durmuş 3

İç döküş

Akıllar daha çok sehfe çalışır,
Sonra hüner diye hile sunulur.
Bu garip akılla şeytan buluşur,
Hayli kurnaz işler doğru sanılır.

Şüphesiz menfaat öne geçin ce,
Bencil hayal kurar nice düşünce.
Kötülük iyiyi boydan aşın ca,
Kişi yaptığı her işten yanılır.

İnsancıl değerler yere serilir,
Sanal uğraşlarla yaşam sürürlür.
Benlik için herşey mübah görülür,
Zayolur kişilik, maske anılır.

Bir olumlu fikir çıkmaz mı benden?
Varsa fayda versin herhangi yönden.
Bir çok hurafat-ı varsayıp dinden,
Öğüt diye sunan söz'e kanılır.

Durmuşoğlum bu gün herşey mi ayıp?
Belli ki ruhların edeb'i kayıp.
Bedene kırk tas su dökerek yuyup,
Kipkirli ruhuyla kabre konulur.

Hüseyin Durmuş 3

İçtiğim haptan

İnsanı ihanet, denizi dalga
Sarstıkca uyanış başlıyor dipten.
Güneş yüseldik ce kısalan gölge
Vakit erişince kaybolur hepten.

Ne mum yanar ne de fener ıstır
Aydınlık güneşi nurlar taşıtır.
Zulmetin perdesi yürek üşütür
Isının kaynağı fıskırır tüpten.

Bir zaman hürmeten başın tacımış
Bir damla göz yaşı gören acımış
Önceki kırk yılda yiyen ac imiş,
Ünvanlar doğalda servetler küpten.

Tükenmez gayretle düzelt durumu
Emrine amade herbir kurumu
Mütedeyyin halka bırak yorumu
Günahkarlar üret değişik tipten.

Vakıfız duruma kandırma bizi
Günahı silsende bellolur izi
Durmuşoğlum kalbi acıtan sızı
Şifa mı bekliyor? İçtiğim haptan.

Hüseyin Durmuş 3

İflas topu da

Her şeyler eskiyor içim ve dışım
Giysilerde eskir ayakkabı da
Saldırır varlığa zamanda hisim
Sıva boya bile kağşar yapıda.

Huylarda eskidi, aynı mı durur?
Devridaim yoksa gölde su kurur.
Yaşlılıkta gençlik duygusu çürür
Düşer hayatının canı, çapı da.

Gözler lüzumundan fazlayı görmez
Sinsi değişime akıllar ermez
Vücut kaybettiğin geriye vermez
Bacak güven vermez baston sapıda.

Gittikçe yaşamda daralır çevre
Azalmış hayattır işte bu evre
Yaşamı devralır bir sonki devre
İmzalar silinir mevcut tapuda.

Vebali taşınır onca anının
Kıymeti artmıştır hasta canının
Korkusu da sinince mahşer gününün
Durmuşoğlu atar iflas topuda.

Hüseyin Durmuş 3

İkaz

Bir boşlukta döner şu koca dünya,
Kim korur, kim tutar gelde inanma.
Gündüz ışığından geceye ayna,
Bunları da sen tesadüfmüş sanma.

Her canlıya rızık, gizli saklı da,
Kışın iklimleri, yazdan farklı da.
Nimetlerin tadı, insan aklıda,
Aklını çalıştır, yanlış'a kanma.

Edep üzere olan kazanır ebet,
Kazancın eldeyken eyle ki sebat.
Yarın da ahiretin olsun abat,
Cehenneme düşüp, ebedi yanma.

Gökte; yıldız, ay ve güneş parlıyor,
Yanar dağ mağması yakıp harlıyor.
Kutuplar donuyor, buzul karlıyor,
Hak aşkıyla yanda, sakın ha donma.

Durmuşoğlum, ikaz duyar alırsın,
Cümle varlıklara hayran olursun.
Arayı arayı hakkı bulursun,
Bulmuşsun İslamı, şeriki anma.

Hüseyin Durmuş 3

İlaç aşu hazır olsun

Cahil ile söz dalaşan
Yapışınca kazır olsun.
Cahillerden uzaklaşan
İstiyor ki huzur olsun.

Hikmet okur bilge kişi
Bilgi ile yapar işi.
Cahil, cehlin öz kardeşi
Varsın işi muzur olsun.

Cahil kalbe şüphe sokar
Pire için yorgan yakar
Batıl işe sahip çıkar
Hem şeytana vezir olsun.

Sen ak dersin o kara der
Aka değse kara eder.
Ne adamsın be birader?
Bir sözünde özür olsun.

Cahil alemler dolaşır
O virüstür tez bulaşır
Durmuşoğlu uzaklaşır
İlaç, aşu hazır olsun.

Hüseyin Durmuş 3

İlahi

Rahim Allah, Kerim Allah
Sana medet derim Allah.
Herkes nimet ister senden,
Bende aşk isterim Allah.

Hem ulusun, hem yücesin,
Kimse bilmez sen nicesin,
Hep söylediğim hecesin,
Adın zikrederim Allah.

Ey Hayyu'mu Kayyum olan,
Canlar verip canlar alan,
Karanlığa pürnur olan,
Nurunla giderim Allah.

Cebbar sensin, Rezzak sensin,
Cümle var'a erzak sensin,
Ezeldeki firak sensin,
Ben seni özlerim Allah.

İnanmasın şol gafiller,
Bilirsinki çok cahiller,
Durmuşoğlum açtı eller,
Var mı sende yerim Allah?

Hüseyin Durmuş 3

İlanen yaygı

Kimseyi kırmadan bir söz diyeyim,
Herkesere gerekli saygı ve sevgi.
Bu nazik kurala bende uyayım
Uyayım ki bana yönelsin saygı.

Kızıp köpürmeler şeytandan hile,
İnsana gülümse, esenlik dile.
Azalsın hayatta çekilen çile
İnanmış kalblerde yokolsun kaygı.

Kişi, sevincini güvende bulur
Endişe, vehimle güven mi olur?
Şu dünyada senden geri ne kalır?
Güvenilir olmak en güzel duygu.

Eleştirmek varsa kızmadan söyle
Hemen yanıt verme, az sabır eyle.
Hayat devam etse inan hep böyle
Sessiz, sakın sürer ebedi uyku.

Dört kitapta denen insan tipidir,
Tutunup sarılın sevgi ipidir.
Bu hal üzre olmak çökmez yapıdır
Durmuşoğlum sözün ilanen yaygı.

Hüseyin Durmuş 3

İlmi idrak

Pozitif ilimi kaldır aradan,
Cahilliğe kapı açılmış olur.
Bak; nasıl belanı verir yaradan,
Hayat parçalanıp saçılmış olur.

İnsan için her şey ilimde saklı,
Çalışır bulmaya insanın aklı.
Bazen de bakarsın akıl yasaklı,
O an doğru yoldan kaçılmış olur.

Emr'i ilahi de ilim demekle,
Kutsanmış bu yolda olan emek te.
İlim var, emek var yenen yemek te,
Bir çok engeller de geçilmiş olur.

Öğrenmek bilmenin en büyük şartı,
Bil ki adalet de şaşmasın tartı.
Her bildiğin değer yükselen artı,
Değeri artar sa seçilmiş olur.

Durmuşoğlum ben ki geçkin halimle,
Uğraşır durursam daim ilimle,
Hem de üretirsem akl'ı selimle,
Ab'ı hayat dahi içilmiş olur.

Hüseyin Durmuş 3

İmdada yetsin

Hesabı sormaya gücün yok ise;
Yanlış anlamalar imdada yetsin.
Birde sözün üste sözün çok ise
Bırak ortalığı feryada gitsin.

Kazada, kaderde kusur aransın
Suçlu aramaya tarih taransın
Bir yanıt bulunsun işe yaransın
Gerçeğin yanıtı rüyada bitsin.

Avuntular sunmak; buda bir yoldur
Coşkuyu, goygoyu ruhlara doldur
Hayal deryasında olmazı oldur
Keramet vehmetsin deryada yitsin.

Hipnoza girince topyekün millet
Encamı kamuya yerleşir zillet
Cümle müşkülünü böylece hallet
Sallanıp sürünen piyade etsin.

Gerçeğin beyanı, değildir öğüt,
Farkına varın ca şüpheyi dağıt
Yoksa her devirde yakılır ağıt
Durmuşoğlum yak ki ocağın tütsün.

Hüseyin Durmuş 3

İnadına barış

Boşuna uğraşman, kanlı katiller,
Şizin gibi azgın insan olamam ben.
Üstünüze lanet söylerken diller,
Bu feryatlardan ayrı kalamam ben.

Kardeşliğe kurşun sıkmak ne akıl?
Bu akılsa? Sizin akıl çok sakil.
Halk"a dersin, gel peşime sen takıl,
Kanlı yerde yolumu bulamam ben.

İsrail de senin gibi iş eder,
Her değdiği yerde ölüm ve keder.
İnsanlıkta bir gün derse ki yeter,
Sen gibi intikamlar alamam ben.

Çağırımıdır; gelsin herkes barışa,
Bu barışla can canana karışa.
Sevmek için sende katil yarışa,
Çünkü, kin gölüne dalamam ben.

Durmuşoğlum sağır kalbler işitsin,
Çocuk değil akıl başta reşitsin.
Gel kardeşim sen benimle eşitsin,
Kardeşlik varsa, düşman olamam ben.

Hüseyin Durmuş 3

İnceledursun

Varlık ve yokluğu anlamak gerek,
Anlamayan akıl, incele dursun.
Geçmişten bir özlem almayan yürek,
Zamanla beraber güncele dursun.

Biz neyiz, nerdeyiz, neler olacak?
Gelip geçmeler mi baki kalacak?
Kişi, örneklerden ilham alacak,
İbret'i alemde öncele dursun.

İlk anda evrene yansıyor emir,
Varlık boyun eğer buhar ve demir.
Zamanla yaşlanır eskiyen ömür,
Yeni bir hayatla gencele dursun.

Nefsin dar kabında benlik kavramı,
Benliği belirten şu kadavra mı?
Yok sa atılacak bir paçavra mı?
Öyle ise bırak, bencile dursun.

Durmuşoğlum sence alim bilişi,
Tanrıdan beyanat vahyin gelişi.
Kur'andan ilhamı almaz sa kişi,
Zeburla, tevatla, İncile dursun. (!)

Hüseyin Durmuş 3

İnsan bu

Anlamını bulmak için yaşamın,
Kendi yapar, kendi tapar insan bu.
Etkisinde kalıp giyim kuşamın,
Heveslenir apar, topar insan bu.

Bizler faniyiz ya yaşlı acunda,
Hem tahtında gözüm yok, hem tacında.(!)
Eğer çıkar yok sa işin ucunda,
Dostlarıyla bir an kopar insan bu.

Ne çok şeyi keser yontar kendine,
İşi bağlar cin ve şeytan fendine.
Günahını yıkmaz ise bir dine,
Kafasından dinler yapar insan bu.

Hayatını yaşar bazan pratik,
Hep kötü mü? İnsan denen yaratık.
Güzellikte ona hakkı ver artık,
İyilikten ilham kapar insan bu.

Her zaman da iyi kötü bulunur,
Bazan iyi bazan kötü olunur.
Yanılsa da döner insan kalınır,
Durmuşoğlu bazan sapar insan bu.

Hüseyin Durmuş 3

İnsan olmuş insanlık

Yüreğim barışı istiyor ama;
Düşmanlık aşısı almış insanlık.
Kinli yürek düşer derde ve gama
Nefretten kudurup ölmüş insanlık.

Yaşamak, yaşatmak maksada esas
Anlatmak gerekir, konu çok hassas
İllâ düşmanlık sa, sınırdır kısas,
Onda da çaresiz kalmış insanlık.

Kendi nefsin için gereken neyse?
Nefsin aynı şeyi kardeşe duy sa
Hal ve gidiş öyle değildir oy sa
Buna bir bahane bulmuş insanlık.

Hergün gelişirken ilmi irfanı
Edep yükseldik ce yükselir şanı
Ahlâk, irfan güzel eder insanı
Gaflet deryasına dalmış insanlık.

İstiyorsan temiz varmak ecele
Barış için hemen davran acele
Durmuşoğlu saygı, sevgi hecele
Göreceksin insan, olmuş insanlık.

Hüseyin Durmuş 3

İnsan olmuşum

Öykünmekle geçti cahil yaşamım
Ne gittim o yana, nede gelmişim.
Benzese de giyim ve de kuşamım
Ne öğrendim bir şey nede bilmişim.

Minnet içersinde eğdim başımı
Köle düzenine verdim yaşımı.
İsyan edince de, çektim hışımı
Hışım ağır geldi ondan yılmışım.

Hata dillendirmek kolay sanmayın
Tembel nefis oyun, eder kanmayın
Pişmanlık od'una sizde yanmayın
Ben yanan ateşte dibe dalmışım.

Zararda nereden dönersen kârdır?
Düzelttiğin işin kalanı yârdır.
Elbet bu geçmişin bedeli vardır
Bedeli almada geri kalmışım.

İnsana öğüdüm, çalış ve düşün
Düşünüp çözersen rastgelir işin
Herkes faydalanır dostun ve eşin
Durmuşoglum işte insan olmuşum.

Hüseyin Durmuş 3

İnsan onuruna kazık değil mi

Zaman nasıl olsa geçip gidiyor
Boşa geçen ömre yazık değil mi?
İnsan ne ederse bu gün ediyor
Ezelden ebede tüzük değil mi?

Kimi anlamını bulur mal mülkte
Kimi şanslı gibi daha en ilkte
Kimi güçlü durur yoksul bir halkta
Kimi yaşayanlar ezik değil mi?

Sevdayı yaşıyor kalbine koyan
Aşk ile sarhoştur kalbinde duyan
Bir eder yaşamı bir aşk'a uyan
Kalbleri bağlayan yüzük değil mi?

Olgun insan anlar insan halinden
Arsız dahi zarar görmez elinden
Hiç kimse incinmez onun dilinden
İnsan gibi insan, nazik değil mi?

Sevgi saygı yok sa itibar niye?
Buna hürmet olmaz muteber diye.
Durmuşoğlu saygı böyle kimseye,
İnsan onuruna kazık değil mi?

Hüseyin Durmuş 3

İnsan ölürlen

Türlü nimetlere şükür ederiz
Yoksulluktan nice insan ölürlen
Bulur buluşturur hacca gideriz
Kafirler İslamı esir alırken.

Laf ile söz ile küfre kızarız
Laf işe yaramaz moral bozarız
İçi boş şeylere destan yazarız
Kötürüm vaziyet böyle kalırken.

Bizde icraat yok, ilimde fende
Halâ tartışmalar bitmedi dinde
Hak katında hesap verilen günde
Nefisler horlanır mahkum olurken.

Zulmün hukukunda adalet var mı
İnsanlara eşit davranmak zor mu,
Yüce Allah bunu yanına kor mu?
Günahım sevabım beni bulurken.

Durmuşoğlu sevap umulan ayda
Umarım insana sağlar bir fayda
Amel defterinde geçince kayda
Belki mutlu olur insan ölürlen.

Hüseyin Durmuş 3

İnsan paydası

En az benim kadar sende haklısın,
Bu yaşam bizlerin ortak paydası.
Bilmem neden, niçin sen yasaklısın?
Maksat nedir, kime bunun faydası?

Gözlere batmasın yüzünün rengi,
Çünkü; insanlıktır insanın dengi.
Genetik farklar, bozmaz ahengi,
Benzer seste çıkar ritmi, gaydası.

Aynı kindir yakar, zulüm baskısı,
Korkular aynıdır, aynı kuşkusu.
Sevinçler, neşeler birdir coşkusu,
Ortak sesle yansır hayda, haydası.

Velhasılı insan, bir bütün alem,
Ben benim dedik ce, olur elalem.
Sımsıcak sözlerle tap tatlı kelim,
Gül bahçelerinin sanki şeydası.

Bir damlacık kandan, bir yığın toprak,
Yemyeşil canlardan kup kuru yaprak.
Aynılık inşanda bulunca idrak.
Durmuşoğlum budur, insan paydası.

Hüseyin Durmuş 3

İnsan-ı kamil

İnsan-ı kamilin sözü hikmettir,
Keramet etmeyi iş mi edinir?
İnandığı hak'ka işi hizmetdir,
Haktan gayrı akla düş mü edinir?

Bilimsel gerçeğe dönüktür yüzü,
Hakka adalete uygundur özü.
Kaybolan ümide ağlasa gözü,
Dünya hevesine yaş mı edinir?

Kimsenin malını mülküne katmaz,
Yoksulu inciten varsılı tutmaz.
Dünya malı versen yalayıp yutmaz,
Haram lokmalardan aş mı edinir?

Kargaşaya varmaz, düz yürür yolu,
Gönlünde mahlukun sevgisi dolu.
Yaratandan ötrü hoş görür kul'u,
Ali kıran kuldan baş mı edinir?

Sezarın hakkını verir sezara,
Değeri düşürmez ucuz pazara.
Durmuşoğlum bile girse mezara,
Somaki mermerden taş mı edinir?

Hüseyin Durmuş 3

İntizar

Dardayım ah dostlar, müthiş dardayım,
Dokunmayın bana hem çok zordayım.
Cennet köşesinde araman beni,
Cehenneme bakın belki ordayım.

Yarım asrı geçti azaldı yıllar,
Bitmez sanıyordum kısaldı yollar.
Aşk ile sarmadan boş kaldı kollar,
Mecbur etti beni tutsak yardayım.

Kalmadı bedende güçle dermanım,
Hükmünü geçirmez oldu fermanım.
Zamanından önce kalktı harmanım,
Muteber ne demek? Sanki hordayım.

Efendiler, şuyumuş veya buyumuş,
Bizimkisi ilginç, cins bir huyumuş.
Halimiz ampulsüz ıştır duyumuş,
Bırakın ışığı, kızıl kordayım.

Çoğalıyor ruhta ezel korkular,
İntizar ederim demez türküler.
Durmuşoğlum şimdi sustu şarkılar,
Çalmayan sazlarla bozuk hurdayım.

Hüseyin Durmuş 3

İp gibi burmada beni

Gök yüzü ve deniz mavi tonunda,
Dünyanın yeşili sarmada beni.
Ruhuma işliyor sevda anında,
Taşınmaz sevdalar yormada beni.

İlk bahar dı, yaz dı mevsimler geçti,
Her iklime uygun çiçekler açtı.
Gönül kuşum açık kafesten kaçtı,
Zalim avcı atıp vurmada beni.

Bağlarında güller açar rengarenk,
Her dalda bir diken bozuyor ahenk.
Ahenk de ayarı ölçmüyor mihenk,
Gönlümdeki kavgâ kırmada beni.

Cansız ayazlarda donan kışların,
Titrek kanadında uçan kuşların,
Solmuş anısında geçen yaşların,
Bir anlık hatıra sormada beni.

İnsan bir misal, duymayı görsün,
İster ki herkese öğütler versin.
Durmuşoğlum buña sevda mı dersin?
Ketenden ip gibi burmada beni.

Hüseyin Durmuş 3

İpin ucunu kaçıır bazı

Zamanın koynunda akıp giderken
Ölüm denen kavram ayırır bizi
Nice mutlu an'a elveda derken
Her ayrılık kalbe getirir sızı.

Herkes hayallerde umudu saklar
Hapsetmiş umudu türlü yasaklar.
Ümidi kaybolmuş sönük kuşaklar
Başlamaz yarışa düşürür hızı.

Bunca hengamede aşkı bulanlar
Kızoğlan kız diye aşık olanlar,
Bu sevgiyi yıkar türlü yalanlar
Kudurtur oğlanı, şaşırır kızı.

Her nefis sonunda hesabı verir
Vicdanın narında kötüler erir.
Eri gecı herkes gerçeği görür
Zira, yaşam varken yazdırır yazı.

Durmuşoğlum varır kaçılan sona
Çaresi bulunmaz kıyılır cana
Ölüm bile misal olmaz insana
İpin ucunu da kaçıır bazı.

Hüseyin Durmuş 3

İriliğın önemi yok

Yamulursa düzgün ruhlar
Doğruluğın dönemi yok.
Anlaşsa da tüm güruhlar
Sürülüğün önemi yok.

Yalan birkez söylenmiş se
Saf kalblerde eylenmiş se
Doğru diye oylanmış sa
Eğriliğın önemi yok.

Bu fesada düşen kişi
Yalan dolan yapar işi
Ecel gelir çeker fişi
Diriliğın önemi yok.

Doğru, yalan tüm zamanlar
Uçar gider hep dumanlar.
Halk bu işi ergeç anlar
Geriliğın önemi yok.

Güçlü varı bağlar güce
Güçsüz de gün olur gece
Durmuşoğlum ruhlar cüce
İriliğın önemi yok.

Hüseyin Durmuş 3

İsmiyle müsemma

"İsmiyle müsemma" derdi eskiler
Bu gün bu tanıma uyan kaldı mı?
Fırsatını bulan çöker, baskılar
Baskın duygularla suça daldı mı?

Kahraman korkuyor, yavşıyor Asil!
Adın Yavuz koymuş uymuyor usul
Hiç bir ad yerine uymaz velhasıl
Adı Güven olan, güven buldu mu?

İsmi Ensar ama sevmez yardımı
Hemşire diyoruz, yara sardı mı?
Durmuş veya Durdu sabit durdu mu,
Abbas ise yoldan yolcu aldı mı?

Mümin olur diye ismi koyunca
Cennetliğim sandı boylu boyunca
Sonra kafir öldü döndü huyunca
Pişman olup başta saçın yoldu mu?

İsim de keramet araman boşa
Eğit nefsin de güzelce yaşa
Hangi dilden adı koysan da başa
Durmuşoğlum insan, insan oldu mu?

Hüseyin Durmuş 3

İşin gırgırı

Zihnimi yoracak sözler duymasam
Kafayı yemeyiz, aklımız göçmez.
Gelecek acıyı dertten saymasam
Aklımızdan derde şifamız geçmez.

Tevekküle uyduk şüphemiz kalmaz
Felsefe yapacak halimiz olmaz
Öyle bir mantığı aklımız almaz
Bilgi kutusunu zihnimiz açmaz.

Bir şeyler biliriz, önceden gelir
Her ne bilinir se hocamız bilir.
İster saçını yol istersen delir,
Moralim bozulmaz keyfimiz kaçmaz.

Böylesi hayata uygun yaşarız
İnce fikirdeki akla şaşarız.
Bazen gaza gelir bazen coşarız
Coşkular zayıfsa, şeyhimiz uçmaz.

İşime gelmez se sebebi sormam.
İşler sarpa sarsa yerimde durmam
Bu akılla dostum kafamı yormam,
Durmuşoğlu bilgi ziyamız, saçmaz.

Hüseyin Durmuş 3

İşte bu canla

Tutsağım sevgine haberin var mı?
Dilim söylemez se gözlerden anla.
Her göz bu bakışı acep duyar mı?
Kalbini azadet anlar zamanla.

Hayatın akışı bozunca ruhu,
Al da mezara göm, aşksız güruhu.
Dön kalbimi dinle tüllenir ahı
Yangın dışa vurdu ıssız dumanla.

Özlemle andık ça bitmez merağım,
Dedim ya tutsağım, susmaz yüreğim
Bir yalnız aşksam nedir gereğim?
Neden se? Tutkunum tam bir imanla.

Ne ölüsün bende ne de dirisin,
Yıllar geçip gitsin, ömür erisin.
Yeterki aşkının hükmü yürüsün
Yolda izi kalsın tozla dumanla.

Bunca zaman geçti nettim, neyledim?
Hasbı hali yazdım sana söyledim.
Ben aşkıyı böyle beyan eyledim
Durmuşoğlu sevdi, işte bu canla.

Hüseyin Durmuş 3

İşte seçim

Öne kondu yine seçim
Daralmışken halkta geçim
Sevinilmez böyle şeye,
Seçmen olmak benim suçum.

Beyler rahat olsun diye
Boş laflara inanç niye?
Üfürükten ver hediye
Şimşir tarak ister saçım(!)

Yıllar yılı aynı öykü
Bu millette bitmez uyku
Hı de yeter, fikir ney ki?
Yarı tokum, yarı açım.

Vadedilen, lüküs hayat,
Hizmet imiş esas niyet(!)
Seçmen ise öder diyet
Sabır ile bekle koçum.

Ev sahibi herkes oldu*
Parası var olan aldı.
Yoksullara vaat kaldı
Durmuşoğlu işte seçim.

Hüseyin Durmuş 3

İşte şiirim

Okuyan takdirini varsın söylesin,
Hiç bir ödöl almaz benim şiirim.
Kimi şarkı, türkü desin söylesin,
Sen yarışmalara girme der pirim.

Şiir dostum benim, bensiz edemez,
Dost bile çağırsa ayrı gidemez.
Gönülden haykırır aykırı demez,
Ustamın sözünü, sözüm bilirim.

Bizde hasbihal dededen geliyor,
Dökülüp dillerden şiir oluyor.
Yesevilik böyle; alem biliyor,
Ben şeceremi bilmeyene derim.

Konuşup yazarken söylerim hayrı,
İstesem başka olamam gayrı.
Muhabbet ayıdır, hasbihal ayrı,
Boş söz meclisinde olmadı yerim.

Durmuşoğlum işte budur usulüm,
Kendi dediğimden, kendim mesulüm.
Dış arınmada abdestim, gusulüm,
İçim de arınsın işte şiirim.

Hüseyin Durmuş 3

İtiraf

Halk içinde kelli felli biriysem,
Kamu bir ziyade olgun kul bilir.
Hünerlice her bir sözü der isem,
Riya, yalan, söyler olmaz dil bilir.

Safiyetlik aciz kulda olur mu,
Aramazsa doğru yolu bulur mu?
Yağar baca temiz hava solur mu,
Çoğu kimse beni, yakmaz kül bilir.

Yüce Tanrım bize can'ı verende,
İlim bildim, biraz akıl erende.
Dalımıza bülbül konmuş görende,
Budağında diken batmaz gül bilir.

Gerçeğimde kibir yatar gizlice,
Yüksünürüm ikram varsa nazlıca.
Nefs kabarıp, yağar eser hızlıca,
Rüzgarıyla ören yıkmaz yel bilir.

Durmuşoğlum bunlar yanlış yönlerin,
Bilinmiyor gizli kalmış dünlerin.
Mahşerde de iyi çıkmaz günlerin,
Peygamberim dönüp bakmaz, el bilir.

Hüseyin Durmuş 3

İtliğinden bilirdi

Şer kişi it olsaydı
it, ar'ından ölürdü.
Bu kusuru bu suçı
İtliğinden bilirdi

İnsan o ki dilini
Söyler arza halini
Düzeltsen di yolunu
Mesafeler alırdı.

Kötü bilse haddini
Aşmaz pislik seddini
İnkâr et se ceddini
Gayrimeşru olurdu.

Şimdi çıkar zamanı
Yıktı dini imanı
Çökse tozu dumanı
Elbet izi kalırdı.

İtten misal mi olur?
Varsa derdi o ulur
Bu misalden ne kalır?
Durmuşoğlu bulurdu.

Hüseyin Durmuş 3

İyi bir şey mi

Karanlıklar, sınıksıkı kapatmışken geceleri
Sabah aydınlığının uyuya kalması
İyi bir şey mi?

Dudaklar, ağızda hapsetmişken heceleri
Gözlerin, görünenlere göz yumması
İyi bir şey mi?

Tüm yaşananlar anılarda canlıyken
Belleğin bunları yoketmesi
İyi bir şey mi?

Gerçeğe sunulmuş onca hayat varken
Hayatın beni unutması
İyi bir şey mi?

Hüseyin Durmuş 3

İyi olsun

Kötülükten fayda nedir?
Varsın herkes iyi olsun.
Tazelensin insan ruhu,
İyi şeyler huyu olsun.

İyilik yap at denize
Elbet döner kendinize
Kem değmesin teninize,
Değen zezem suyu olsun.

Kötü gelse eskazara
Nurmu yağar bit pazara?
Öldüğünde koy mezara
Mezar yoksa kuyu olsun.

Dünya hırsı sardı bizi
Yıllar sürer kalır izi
İyileşmek bunun tezi
Hemde ömür boyu olsun.

Bekle bekle bunca zaman
Coğrafyayı sardı duman.
Durmuşoğlu hani aman?
Aman haydi İYİ olsun.

Hüseyin Durmuş 3

İzah et bunu

Nerde yaşıyorsun diye sordular?
Dedim üç denizin hemence yanı.
Atlasa baktılar, kafa yordular
Dediler sanırsın yol geçen hanı.

Kaçak girmek rahat, zor olmuyordur
İpi kopan gelir, mümkünse durdur
Diyorum rızkım da, yerim de dardır
Ruhum da daralır, sıktıkca canı.

Bir kesim anlamaz halkta durumu
Kaçkın'a vakfeder herbir kurumu
Ben de sorumluya sorsam sorumu
Nereye varacak bu işin sonu?

Eğitim köreldi, geçim daraldı
Tolumsal değerler hep yara aldı
Sanki bizler köle, onlar kraldı
Haliyle bu durum toplumsal konu.

Bu millet özveri yapar düşküne
İyilikler eder Allah aşkına
Usanç düşürmez di gönül köşküne
Durmuşoğlu bıkkın izah et bunu.

Hüseyin Durmuş 3

Kabristanı seyir

Vardım seyran ettim Şu kabirleri,
Nice sağlar burda, gömülmüş yatar.
Bir rüyaydı sanki, yok tabirleri
Boş hayallerine sarınmıŐ yatar.

Kıldan ince deyu; köprü sıratı,
Kimi mermerlere kazmıŐ suratı.
Kimi yüz yaŐında, almış muratı,
Kara topraklara sarınmıŐ yatar.

Burda fark olunmaz kışlar ve yazlar,
Kimseye duyulmaz iŐveler, nazlar.
Anasın ağlatmış; oğlanlar, kızlar,
Beyaz kefenlere sarınmıŐ yatar.

Coşmuş boran olmuş, gözyaşı yağmur,
Sanki merhem olup sürülmüŐ amur.
Zaten toprak idi, insanda hamur,
Kendi mayasına sarınmıŐ yatar.

Durmuşoğlum bunda, önce yok idi,
Kendinden ncesi gen çok idi.
Bunlar dünyalarda sanki tek idi,
Şimdi yalnızlığa sarınmıŐ yatar.

Hüseyin Durmuş 3

Kabul olurmu

Gönül ehli varıp niyaz'a dursa,
Kendine isterse makbul olur mu?
Yalvarıp yakar"ın ihlası yoksa,
Dildeki feryadı kabul olur mu?

Cümle alem inler zulüm içinde,
Kimisi Irak da, kimisi çin de.
Kırım, kafkas, Afgan da, Filistinde,
Görmezden gelirsən makbul olur mu?

Bir defada kendi çevrene bakın,
Kokusu duyulur komşuda yok'un.
Kendini kandırma Allahtan sakın,
Yoksa duan senin kabul olur mu?

Yetimi soruştur, halleri nice?
Halden bil ki sana desinler hoca.
Bir defa gittin se yetişir hacca,
Her durum da gitmek makbul olur mu?

Gerçi Allah bilir kalbte niyeti,
Ama temiz kalb de, mü"min ziyneti.
Durmuşoğlum iman ediyor kat"i,
Yine merak eder, kabul olur mu?

Hüseyin Durmuş 3

Kaçırma gönül

Elbet hayat gelir geçer,
Sen boşa geçirme gönül.
Elden fırsatların kaçır,
Fırsatı kaçırma gönül.

Dönse bile geri zaman,
Bedenin verir mi aman?
Yaşam ateşteki duman,
Bacadan uçurma gönül.

Bu deryada ömür gemi,
Kaptansın, yolcusun hemi.
Geldiğinde aşkın demi,
Fırsatı kaçırma gönül.

Tekrarı yok bu hayatın,
Ömür artmaz iki katın.
Bittiğinde son saatın,
Kuş gibi uçurma gönül.

Gel sevdiğim, bitti ömür,
Gir sineme sefanı sür.
Durmuşoğlum gün bu gündür,
Sen yarsız geçirme gönül.

Hüseyin Durmuş 3

Kaçmış

Dijital aleme atmış seveni,
Sevenlere ayrı bir site açmış.
Herkes birbirinden çalmış güveni,
Kendine güvenin ayarı kaçmış.

Kazanma isteği mal ile mülke,
Yeterki yol versin herhangi ülke.
Ne disiplin vardır, nede bir ilke,
Her şeyi düzene koyarı kaçmış.

Ömrün tamamında gücün peşinde,
Gücünün hükmünü kurar düşünde.
Ecel de yakalar dünya işinde,
Yitirmiş hesabı sayarı kaçmış.

Bildiğimiz insan ilişkisi yok,
Davranışlar sapkın, çelişkisi çok.
Hiçbir öğüt almaz ona karnı tok,
İnsanlığa ait duyarı kaçmış.

Sonrası bozumdur, bu bozuk halin,
Halin feryadını haykırır dilin.
Şöyle bir düşünüp insafa gelin,
Durmuşoğlu hal'in uyarı kaçmış.

Hüseyin Durmuş 3

Kadere sitem

Sönmüş alevlerin, duman kalmamış,
Ne kor'da derman var, ne yarda ferman.
Geçtiğin yollarda tozun kalkmamış,
Viran yolaklarda yol almaz kervan.

Kederli ömrün isyanıdır bunlar,
Bekliyorum beni geçen zamanlar?
Bu bir pişmanlıksa, beni kim anlar,
Anlayan anlarsa dolanmaz devran.

Tükenen sermaye yerine konmaz,
Akıllı odur ki, dünyaya kanmaz.
Bak metrukhanede hiç ocak yanmaz,
Baykuş konmuş ise olunmaz seyran.

Deli esen yeller artık durulmuş,
Koşan ömür atı şimdi yorulmuş.
Mahkumun kalbine vicdan kurulmuş,
Berat etmemişse bulunmaz hayran.

Durmuşoğlum mana ne meselinde,
Tutacak neyin kalmış dost elinde?
Bir nefeslik hesabın ecelinde,
Şaşmazsa orada olunmaz üryan.

Hüseyin Durmuş 3

Kadın ve şiir

Ey şairim diyen kişi,
Şaire de dişimidir?
Neden tek tük şair dişi,
Şair, erkek kişimidir?

Biz severiz ölümüne,
Yasak, kadın bölümüne!
Yahu bunlar delimine?
Kadın, heykel eşimidir?

Kadın şiir yazsa çok mu,
Kadın diye hakkı yok mu,
Bu ikilem sizce hak mı,
Bu da Hakkın işimidir?

İçten yazar, okundurur
Dertler ile yakındırır
İğneleyip dokundurur
Batar örgü şişimidir?

Şiir yaz sa türlü çeşit
Sözün bilir çünkü reşit
Kadın şair olsa eşit
Durmuşoğlu düşümüdür?

Hüseyin Durmuş 3

Kadınlar günü

Sekiz mart dünyada kadınlar günü
Nutuklar, vaatlar, şekle uymalar
Kadınlar ne çabuk unuttu dünü
Kazanılmış haktan geri caymalar.

Olur sa insanın yarısı sefil
Diğer yarısına kim olur kefil?
Hep yarım yaşar sa genç yaşlı tıfıl
Böyle bir yaşamdan acı duymalar.

Sanılır dokuz ay süredir işi
Azgın nefislere sunulur dişi
Halbuki; sen gibi oda bir kişi
Doğru mu? Hakkına karşı koymalar.

Erkeğin kıymeti yokmudur dersin?
Bilenler buna da bir yanıt versin
Herkeste sevgiyle bir ömür sürsün
Sürsün ki olmasın cana kıymalar.

Kıymeti bilinse kadının eğer
Yükselir toplumda insani değer.
Böyle bir değerden çok cevher doğar
Durmuşoğlum budur insan saymalar.

Hüseyin Durmuş 3

Kadir gecesi

Hakkın kudretini anlamak için
Derin düşünerek fikretmek gerek.
Şu mücrim haline ağlamak için
Zat-ı sıfatları zikretmek gerek.

Her yıl döner gelir Kadir gecesi
Hakkın hikmetidir, daha nicesi.
Kulların kalbinde zikir hecesi
Nefsi arzuları nekretmek gerek.

Bin aydan hayırlı, müjde verilir
Arınarak doğru yola girilir.
Hakkın kereminden ihsan görülür,
Uyuşuk ruhları kükretmek gerek.

Rahmete varmaya rahım olmalı
İlahi nurlardan ilham almalı
Nankörlükten çıkıp şükür kılmalı
Nimet-i rahmana şükretmek gerek.

Yüz sürüp secdeye kıbleye dönüp
Bu gece idrak'e varmalı munip.
Sakin gafil kalma, şeytana kanıp,
Durmuşoğlum kalbi titretmek gerek.

Hüseyin Durmuş 3

Kadro Doldu

Mecliste muteber yoksa,
İtibar kapıda kaldı.
Gayretkeş gayretten çoksa,
İtibarı ağyar aldı.

Hak gönüle kılsa nazar,
Ondan nice hikmet sızar.
Haldan bilmez okur yazar,
İlmin deryasına daldı.

Var ayrı, yok ayrı bir dert,
İstismarda bunu namert.
Ezelden duyduğum hasret,
Bu gün bana yoldaş oldu.

Halk içinde hatır gönül,
Varsa sende iyi anıl.
Sanılırsan hemdost sanıl,
Gönül ayrı dostlar buldu.

Durmuşoğlum hakkını ver,
Layık ise buna değer.
İtibarı herkes sever,
Sen ki dersin; kadro doldu

Hüseyin Durmuş 3

Kafamın yayı

Düğün dernek diye müsade verdik,
Anlamsız gürültü sardı binayı.
Sinir tavan yaptı, öldük geberdik,
O gürültü yıktı bütün dünyayı.

Bir sese bağıırır her türlü alet,
Mümkün mü birine bir sözü ilet.
Meraklısı var sa getir de dinlet,
Kimi hanya görür, kimi Konyayı.

Ne müzik zevki, ne makam, ne fasıl,
Sevgisiz saygısız, erkan ve usul.
Bir gürültü patlar bilinmez nasıl,
Andırır çalışan bir planyayı.

Belkide yozlaşma ürünü bunlar,
Aklolan akletmez, yanlış da anlar.
Batıya batıdan hayran olanlar,
Böyle bir düğünde yer lazanyayı

Kültürel mültürel çep çevrilmişiz,
Yozlaşmaya doğru da evrilmişiz.
Uygarlık yolunda bak devrilmişiz,
Durmuşoğlum attı kafamın yayı.

Hüseyin Durmuş 3

Kalan nedir

Hak hukuku koy kenara
Bak geriye kalan nedir?
Bu soruya yanıt ara
Doğru nerde, yalan nedir?

Güçlü güce güvenirse
Ol gücüyle övünürse
Mazlumlarda dövünürse
Garip başa olan nedir?

Halk durumdan hayli üzgün
Hiçbir işte gitmez düzgün
Bir kısım halk gezer bezgin
Daha kimler falan nedir?

Olan caka satar durur
İşsiz güçsüz yata durur
Tüccar esnaf bata durur
Gelen rızkı çalan nedir?

Yanlış vicdan ruhta ölüm
Ölümlere sebep zulüm
Geçer zaman biter bölüm
Durmuşoğlu kalan nedir?

Hüseyin Durmuş 3

Kalbinde aşk ile ölseydi bari

Paldır küldür ölen insanlar gördüm
Hayatta bir yeri olsaydı bari
Nasıl olur diye kalana sordum
Yaşamak azmiyle dolsaydı bari.

Hüsnü zan eylemek güzel olsada
Biraz sıkıntıyı çekip alsada
Keşkelere gelen namın kalsada
Aşktan bir anısı kalsaydı bari.

Çok mu umutsuzdu? Sürdüğü ömür
Bozulan düzeni olmaz mı tamir?
Aniden gelince, ilahi emir
Kalbinde aşk ile ölseydi bari.

Denmedik ne kaldı? Anıldı bir bir
Dik durmak istedi, sanıldı kibir.
Hazirunda olan onca ekâbir
Durup namazını kılsaydı bari.

Durmuşoğlu, diyen desin sana ne?
Dinden önce tazim görür anane.
Onca dedi kodu çıkmış cana ne?
Çıkan layığını bulsaydı bari.

Hüseyin Durmuş 3

Kalbinde aşk var mı senin

Güzelliğın şöyle dursun,
Aşk'a kalbin yar mı senin?
Sevecekler önce sorsun,
Kalbinde aşk var mı senin?

Sen olmasan ne olurdu?
Kalbim yeni yar bulurdu.
Kim ölürdü, kim kalırdı?
Kalmış olman kâr mı senin?

Zaman bizi budar üstten,
Ayrı koyar eşten dosttan.
Gönül koyma her husustan,
Yüreğın de dar mı senin?

Yağmur, şimşek, yel esince,
Felaketler yol kesince,
Dalındaki gül küsünce,
Gönül alman zor mu senin?

Kalb yaralı, beden narin,
Bu yaralar aşktan derin.
Terkeyleyip giden yarin,
Durmuşoğlu hor mu senin?

Hüseyin Durmuş 3

Kalınmaz zaten

Adaleti resmen hakimler kurar
Savunmasız adil olunmaz zaten.
Hikmetli olanlar yarayı sarar
Cahildeyse hikmet bulunmaz zaten.

Cehalet çıkar'a gösterir rıza
Garip boyun eğer verilen az'a.
Sanılır ki her şey kitapta yaza
Olmuştan da ibret alınmaz zaten.

Kuvvet çoğalınca merhamet gider
Bir bedeli varsa zayıflar öder
Azdık ca azıtıp zalimlik eder,
Zulümle her kapı çalınmaz zaten.

Nice mazlumlardan aldıkca ahı
Daha da mazluma döner silahı.
Ne kulunu tanır ne de ilahı
Bunada bir hüküm kılınmaz zaten.

Hakkın adaleti illâki yener
Zulümün yaktığı ateşler söner,
Sanılmasın devran böylece döner
Durmuşoğlu öyle kalınmaz zaten.

Hüseyin Durmuş 3

Kalır izlerin

Kavramları tersten okursan eğer,
Kötölüğü iyi görür gözlerin.
Olur da yanlışta bulursan değer,
Her adım yanlışta yürür dizlerin.

Kirlenmez doğası, sadıksa bekrin,
Sadakat de güzel doğrusu zikrin.
Hırslyken kıyası, yaparsa fikrin,
Her şeyden intikam alır sözlerin.

Hayat planına deniyor kader,
Bir kısım gülmek se çoğunca keder.
Sonuçta yaşamın hepsi bu kadar,
Eh haliyle asık olur yüzlerin.

Zor gelen doğrular rahatlık için,
Tembel bir vicdanla rahat mı için?
El de hata demek, büyüğü suçun,
Suçlamak boşuna, hata bizlerin.

Her şeyi de doğru söylerse kişi,
Örneğe gerek yok, örnektir işi.
Hidayete çıksa yolun gidişi,
Durmuşoğlu yolda kalır izlerin.

Hüseyin Durmuş 3

Kalmadı bir saç

Doymaz iştahları çok gördüm ama,
Doymayan kinleri bu kadar mı aç?
İçimden geçeni söyledim ama,
Ağzımı bunlara bozmayayım hiç.

Doymak bilmeyenler daim yediler
Çünkü haketmişiz bunu dediler
Yakıldı, yıkıldı dağlar vadiler
Çiçek, böcek öldü, kesildi ağaç.

İş ehli sanılan yarım ustalar
Çalışmaz yatarlar sanki hastalar
Kasıt varmış gibi bir husustalar
Bu kasıtlı işle yaptıkları suç.

Her yöreye şehre, köye daldılar
Umursamadık ca onlar yoldular
Haramlardan bile nimet buldular
Aynı rafa kondu domuz ile koç.

Yeşile düşmanlık ormanı vurdu
Doldurup yabancı bozdular yurdu
Durmuşoğlu kızdı hem karşı durdu
Hırsından kafada kalmadı bir saç.

Hüseyin Durmuş 3

Kalmadı neşe

Bir ömür tükendi hayal peşinde
İcraatın zevki uymuyor düş"e.
Sermayemde bitti nefsin işinde
Nefsin işi zaten benzemez İş"e.

Kendimi tanıdım onca zamanda
Geçmişten anılar tozda dumanda
İnsanı aradım müphem imanda
Gerçeği farkettim kalmadı neş"e.

İnsan birşeylerin derdinde ise,
Hallolmaz işlerden düşer yeise.
Yaşlılıkta odur, gençken neise
Değişken yollardan dönsede köşe.

Varken öleceğiz, ne olacağız,
Alem-i ervahta mı kalacağız?
Ne ettik se onu da bulacağız
Bari ettiğimiz dokun sa diş"e.

Muhasebe o ki, hesabın tam"ı
O hesap içinde bulunur kamu
Hakedişi elbet, uçmağ ve tamu
Durmuşoğlu sanki girer ateşe.

Hüseyin Durmuş 3

Kalsın

Elini elime koymayan güzel;
Uzanmış ellerim boşta mı kalsın?
Şu dünya malına doymayan güzel,
Musallada yatan taşa mı kalsın?

Kalbimde onulmaz yara oyuğu,
Limandan dalgalar, almış kayığı.
Akşamki sarhoşun, dünki ayığı,
Efkarın dumanı başta mı kalsın?

O nazlı bakışın cihana değer,
Susmayan dillerim hep seni öğer.
Izdırap hatıran olur sa eğer,
Gözlerimden akan yaşta mı kalsın?

Vuslatın kader, vakti ni kursa;
Karşımda hayalin hayali dursa.
Yüzüne mehtabın ışığı vursa,
Yay gibi gerilmiş kaşa mı kalsın?

Yağmurun bulutu çıksa yukarı;
Ayrışır özünden suyun buharı.
Tekrar yeşerirse aşk ın baharı,
Durmuşoğlum kara kıştamı kalsın?

Hüseyin Durmuş 3

Kalsınlar

Basit bir şairin derin sözünden,
Kırk alim birleşip mana bulsunlar,
Bir kez okumakla şöyle yüzünden,
Bulunca nükteyi, dona kalsınlar.

İşlenmemiş elmas çok değer etmez,
Düşse de rayici yok değer etmez.
Hakka rast gelmez se hak değer etmez,
Kıymet bilmeyenler sona kalsınlar.

Bazısı hükmünde kalem kırarken,
Kimi de kalb kırar yara sararken.
Bir soyut manada kusur ararken,
Kendi hallerinden yana kalsınlar.

Alem-i cihanda okunsa yazın,
Zamanları aşip gitse de hızın.
Milyarda birisi çeker mi nazın?
Başkası yokmu ki? Sana kalsınlar.

Özünü acıtan yazık almada,
Üstelik morali bozuk olmada.
Bakın sitemkara ezik kalmada,
Durmuşoğlu ister bana kalsınlar.

Hüseyin Durmuş 3

Kandırılmıştır

Kandırabilir se insan kendini,
Onun vicdanı da kandırılmıştır.
İyi bir bahane bozar andını,
İstenilen yöne döndürülmüştür.

Bazan acaba der, düşünür belki
Dolaşır beyinde kırk tane tilki.
Kırkının kuyruğu değmiyor bilki
Vicdanın ateşi söndürülmüştür.

Bahanesi güncel, fetvası dinsel
Öyle ki herbiri hepsinden mesel.
Mesel'i sorarsan, zaten kişisel
Dinleyen dolmuşu bindirilmişti.

Vicdan allak bullak, akıl bulanık
Sözler karma karış, yanıt dolanık
Haklının sızlayan bağı da yanık
Haklılar, dolmuştan indirilmişti.

Velhasılı kelâm yalan böyledir,
Vicdanına bile yalan söyletir.
Boş teselli belki gönül eyletir
Durmuşoğlu bile kandırılmıştır.

Hüseyin Durmuş 3

Kanlaniverir

Kurt, kışı geçirir sabırla hırsla
Baharla umudu canlaniverir.
Yediği ayazı unutmaz asla
Yokluk günlerine kinleniverir.

Hırslı ve sabırlı erkeği, diği
Dayanma gücü var, bitirir işi.
Kıssaya misaldir kurdun ölüşü,
Zorda ölse bile ünleniverir.

Her canlıda olmaz böylesi oluş,
Yaratılıştan var güçlüce oluş.
Hele birde tutsak etmeğe çalış
Yanı ve yöresi kanlaniverir.

Kurdu yakalayıp koysan kafese
İsyarla haykırır nefes nefese.
Hiç kurtuluş yolu eğer yok ise
Köleşmez hayat sonlaniverir.

Durmuşoğlu esas sözün niyeti
Özgürlüğün mutlak vardır diyeti.
Onurluca geçer kurdun hayatı
Gider yuvasında dinleniverir.

Hüseyin Durmuş 3

Kanma sakın

Dinin, ruhun ekmeği mi?
Şirk suyuna banma sakın
Nefsin sinsi isteğini
İman diye sunma sakın.

Hakka doğru d3n y3n3n3
P3r nur eyle her g3n3n3
Hayreylesin Hak sonunu
Ateşlerde yanma sakın.

Bilemeden bir Allahı
İŞe katma Őeyhi Şahı
Sonra tutar birin ahı
Kurtulurum sanma sakın

3nvanını m3'min eyle
S3bhanallah zikri s3yle
Dil coşkuda, kalp neşeyle
Şirkten kelam anma sakın.

Durmuşoğlu Şirk, zul3md3r
M3Őrik olmak bil 3l3md3r
Hanif kalmak hak yolumdur
YanlıŐlara kanma sakın.

H3seyin Durmuş 3

Kâr etmez beni

Kudretten kesildi ekmeğim aşım,
Umarım yolukta zor etmez beni.
Üstüme yağacak her türlü hışım
Kendi ah vahıma zar etmez beni.

Toprakta yetişen rızık bitince
Milletin gönlünde sevgi gidince
Gen depolarında baykuş ötünce
Kadim vatanımda var etmez beni.

Neslime zerkolur her türlü illet
Gelecek ufkumu kuşatır zillet
Ölanı biteni görse de millet
Ölümcül derdine yar etmez beni.

Sarılr her yandan yanım ve yörem
Sanal alemlerde bozulur törem
Geriye kalsa da birazcık sürem
Ömür hesabına kâr etmez beni.

Durmuşoğlum sözün ikaz tadında
Gördüm ki milletim uyku modunda,
Küllenmiş cevheri köz yok od'unda
Kararmış oduna nar etmez beni.

Hüseyin Durmuş 3

Kara mizah

Baktın neşen yok yerinde,
Bul bir kadın, çal bir tokat.
Madem sorun çok derinde,
Bir tokattan daha çok at(!)

Kadınların derdi bitmez,
Şikayeti para etmez.
Nasıl olsa gücü yetmez,
Kesik iflah, bitik takat.

Erkek ise yağar eser,
İster kızar, ister küser.
Bazan asar, bazan keser(!)
Öldürmez de koyar sakat.

Kadınlarda iç yarası,
Hovardası, zanparası.
Bunlar işin yüz karası,
Mazeretler; ama, fakat.

Kara mizah iş bu sözler,
Bu ahvalde kara yüzler.
Durmuşoğlum bakar izler,
Kadınlarda durum sakat.

Şiddet gören bütün kadınlara ithaf olunur.

Hüseyin Durmuş 3

Karar vermeli hemen

Suyu kaçtı, sertlik gitti demirde
Aklımız noksana ermeli hemen
Bilgi öğrenmeli evvel emirde
Bu bilgiyle işi görmeli hemen.

Hakkı hukukumuz kaynar arada
Emek boşa gider aynı sırada
Cerahat çoğalır açık yarada
İlacı merhemi sürmeli hemen.

Ayarsızlık varken yokmudur densin
O an kötülüğün sebebi sensin.
Kargaşa içinde düzen istensin
Hali gözönüne sermeli hemen.

Bozuldu yurdumun şehiri köyü
Kötüsü çoğaldı kalmadı iyi
Mürüvvetsiz oldu ağası beyi
Böyle insanları yermeli hemen.

Paniğe gerek yok çare millet de
Bizi derde salan yara, zillet de
Adalet hak olsun a"li devlet de
Durmuşoğlum karar vermeli hemen.

Hüseyin Durmuş 3

Kararı kalsın

Bir damla sevgide coşsun yüreğin
Yarınlara kalbin, mirası kalsın.
Bu gün icabeyle neyse gereğin
Yüreğinde aşkın yararı kalsın.

Sevgide kaybolsun ruhun erisin
Herkes öyle sansın, mecnun birisin
Yorgun beden iş bu yolda yürüsün
Geriye ölümün sırası kalsın.

Ne bir vefa, ne bir sefa bekleme
Islak bakışlara anlam yükleme.
Terki diyar eyle başka iklime
Gurbetle sılanın arası kalsın.

Hasretlik arzular vuslat bulamaz
Mutlak çaresizler sadık kalamaz
Maksadı murattır ama alamaz
Almaz sa maksudun parası kalsın.

Aşk; her yaşta lazım insan olana
Tanrı yardım etsin aşksız kalana.
Sözler yetişmez se aşkı ilana
Durmuşoğlum yan ki kararı kalsın.

Hüseyin Durmuş 3

Kâr'ın içindir

Geleceği gören geçmişte olmaz
Bu günü yaşamak yarın içindir.
Bütün varın yoğun seninle gelmez
Yarına devreder torun içindir.

Artık bir şeylerin varsak farkına
Çomak mı sokarız? Felek çarkına.
Ömür sürecinde gelmen kırkına
En son atacağın turun içindir.

Her ne etmiş isek sebebi biziz
Güçlü olmanın da tadı bir leziz
Neyi görüyorsak canlardan aziz?
Nefsin hoşlandığı kâr'ın içindir.

Yıllar öncesinde bizler yok iken,
Güller kokar aynı, batar dı diken.
Ruhumuz da kirli şekil biriken
Hesap günü orda zorun içindir.

Gün gelir kaybolur biriken hayat
İz kalır mı eser yok ise şayet?
İşe yaramayan boş olan niyet
Durmuşoğlu belki sorun içindir.

Hüseyin Durmuş 3

Karşı durmalı

Rızkı daralanda kalmıyor derman
Asalaklık rahat yaşam sarmalı
Tutuşup yanmakta koca bir orman
Bu ateşten kaçıp suya varmalı.

Bazen de o sular çekilir kurur
Suyu kuruyun ça değirmen durur
Çerçöp bataklığın dibine vurur
Pişman olan başı yere vurmali.

Her an bir musibet haberi gelir
Alengirli işler hep bizi bulur
Karamsarlık sürer bu nasıl olur,
Hangi hayrı neye, niçin yormalı?

Halka hizmet eden yoldan sapılır
Değerinden fazla ücret kapılır
Gerçi, günlük rutin işler yapılır
Yapılmayan işten hesap sormalı.

Bu bir dertleniştir çare ararım
Nerde çare var sa arar sorarım
Durmuşoğlu bundan sonra kararım
Türlü haksızlığa karşı durmalı.

Hüseyin Durmuş 3

Kasap mı keçi mi bıkar bilinmez

Fırsat bu fırsattır ikbal kaçacak
Hangi düzenleri yıkar bilinmez?
İkbal kuşu artık elden uçacak
Kimlerin yoluna çıkar bilinmez?

Riyakâr dostunu her an satıcı
Kaldırıp kenara birden atıcı
Çünkü onlar hazır yiyip yatıcı
Ne haram mideye tıkar bilinmez?

Kasap et dert eder, keçi canını
Hele kan kokarken herbir yanını
Sahip olur korur eti, kanını
Kasap mı, keçi mi bıkar bilinmez?

Çok uzun baskılar bu günde hak mı,
Bu işin bir yolu, çaresi yok mu?
Bazan sürer gider tarihin hükmü
Neler için ışık yakar bilinmez?

Yalaka, yardakçı kaybolur zorda
Uzaklaşır senden kalsan da darda
Çıkarı nerdey se? Görürsün orda
Durmuşoğlu nere bakar bilinmez?

Hüseyin Durmuş 3

Katillerin ruh hali

Katiller ölümden büyük mü sanki?
Öldürürler ama, yaşatamazlar.
Her katil acıyla ölür, inan ki,
Acıları sarıp kuşatamazlar.

Karanlık onların bütün anında,
Birtek dostları var, şeytan yanında.
Tükenir çabası eni sonunda,
Karıncaya dahi taşıtamazlar.

Terördür işleri, can yakar çoğu,
Gül bahçesini görmez, yol bilir dağı.
Kirlenmiş kan ile yaşamaz çağı,
Ruhu nefret dolu boşa(l) tamazlar.

Biraz da seveni, sayanı var ya(!)
Hoş görür onları abidik furya.
Bir kısım ağay sa, bir kısım parya,
Böylesi düzeni yaşatamazlar.

Alıcı kuşların ömrü az olur,
Bahardan hevesler döner yaz olur.
Durmuşoğlum dua ve niyaz olur,
İmanlı yüreği kuşatamazlar.

Hüseyin Durmuş 3

Katlanması zor

Göbekler büyür se, ruhlar daralır
Aykırı fikire katlanması zor
Vicdanlar uyursa, kalpler körelir
Umudu temsilen kodlanması zor.

Fikri sabit ruhta derine inse
Kin, kalbinde sevgi yerine binse
Evhamın arttı ca heyecan dinse
Cesur yürek diye adlanması zor.

Seven sevdiğinden kesin söz alır
Söz veren ortadan neden toz olur?
Gerçek sevgi neden? Kalpte azalır
Coşkun yüreklerde tatlanması zor.

Mağrur olmak insan için uygun mu,
Kendini beğenmek hasta duygun mu?
Hürmetin mi bitti, yoksa saygın mı?
Saygısız olayın kutlanması zor.

Durmuşoğlu yanıt hani? Sorumun
İkna edemiyor beni yorumun
Adını koyduğum iş bu durumun
Görmezden gelerek atlanması zor.

Hüseyin Durmuş 3

Kaybolan ruhlar

Ruhumu gördün mü? Ararım onu,
Zayolan benliğim onda saklıydı.
Sitemler etmişti ayrılık günü,
Çünkü özlemleri benden farklıydı.

Koskoca evrene sığmadı taştı,
Taşkın sebeplerle rotadan şaştı.
Kendi aleminde neye yanaştı?
Bazı limanlarda o yasaklıydı.

Sıcacık duygular döndü serine,
Ağırlaşan zeka daldı derine.
Herşey oturunca yerli yerine,
Bir açıktaki kalan onun aklıydı.

İnandım, anladım, öyledir sandım,
Sanmada yok olan zamana yandım.
Terkedip hevesi hakka dayandım,
Hakka dayandığım anda haklıydı.

Niyaz et bir anda vuslatı dile,
Uzun ayrılıklar ruhuma çile.
Aranan insafa gelmese bile,
Durmuşoğlum vuslat bende saklıydı.

Hüseyin Durmuş 3

Kaybolan türküler

Türkümüz söylenir inceden ince,
Bak mazide kaldı namımız bizim.
Yürekler oynardı türkü denince,
Şimdi duyulmuyor şanımız bizim.

Her şiveden makamları çalınır,
Her yörenin türküleri bulunur.
Elin şarkısından örnek alınır,
Tepinmekten çıktı canımız bizim.

Göz yaşı dökülmez, hüzün bulunmaz,
Güzel bir hayale aşık olunmaz.
Has bahçelerinde güzel salınmaz,
Özlemlerde esrir kanımız bizim.

Değişti yaşamlar, türküler öksüz,
Türkünün dilinde anlamlar köksüz.
Şimdi bana derler, haksızsın haksız,
Bu asırda çürür sonumuz bizim.

Durmuşoğlum sitem etme boşuna,
Ağıtlar düşürme mezar taşına.
Türküden ses gitmez gözün yaşına,
Geçti devrimiz, günümüz bizim.

Hüseyin Durmuş 3

Kayda geçirir

Doyumsuz, her şeyi mideye tıkar
Şiştikce geçirir, gazı kaçıır.
Bazan def-i hacet olurda çıkar
Tutamaz haceti dona mıçırır.

Hırsızlık yolsuzluk ayıp değilse
Kimler kulak asar? Uyarın sese.
Günah affettiren biri var ise!
Sırat üzerinden mücrim uçurur.

Zaman artık tuhaf hallere döndü
Özlenilen kısmı hep geçen gündü
Biraz umut vardı, ışığı söndü
Umutsuzluk her an ülke göçürür.

Aş, kuruğa döner kamaşır dişte
Haram yemek buna misaldir işte
Ateş yutar mide, herbir yeyişte
O ise kalbinden cennet geçirir.

İdrak kaybolunca toplu bellekte
İnsana tapınır insan kullukta
Durmuşoğlum noksan varsa yollukta
Haram helal denmez kayda geçirir.

Hüseyin Durmuş 3

Kaynaşsın herkez

Bayramlar kutlanır herkesler için,
Ortak bir sevinci paylaşsın herkez.
Bir kısım kutlamaz acaba niçin?
Gönülü bir edip, uylaşsın herkez.

Durmadan birşeyler çıkar ortaya
Çare olmaz derde, döner vartaya.
Acil olan işler kalır erteye
Maksadı meramı söyleşsin herkez.

Harcanan zamanda umutlar söner
Bir çok uygun durum aleyhe döner
İyileşmez yara derine iner
Aman tez zamanda iyleşsin herkez.

Bölünür bölünür, iyce küçülür
Küçüğü yutmaya kapı açılır.
Düzen ve intizam yere saçılır
Sağlam bir düzende eyleşsin herkez?

Dedikya bayramlar bütünlük için
Bırak tefrikayı birliği seçin.
Kargaşa, anarşi büyüğü suçun
Durmuşoğlu derhal kaynaşsın herkez.

Hüseyin Durmuş 3

Kazanmak

Bizler alışkınıza sevda demeye,
Her yürekte aynı türkü var sandık.
Bütün hürmetimiz sevda çekmeye,
Her yüreğe girdik bazan aldandık.

Aşk yoksa nedir ki? İnsan yüreği,
Aşk dolu yürekte varlık gereği.
Bütün bir zaman da insan merağı,
Aşk"a meftun dedik, öyle inandık.

Öyle veya böyle ömür geçme de,
Hayat anbarından insan seçme de.
Ecel şerbetini canlar içme de,
Biz aşk şerbetini içtik de kandık.

Çaresizdir gönül uzak sa aşk"a,
Yaşam ben de başka, onda bambaşka.
Sevda da bir parça yansay dı keşke,
Çünkü bizler aşkla birlikte yandık.

Sevgide zayıfsak, lazım danışman,
Sevdasız bir yürek içerde düşman.
Böyle geçen hayat koca bir pişman,
Durmuşoğlum sevdik, bizler kazandık.

Hüseyin Durmuş 3

Kazanmalıyım

Önemli kişiden kestim umudu,
Meğer kendim değer kazanmalıyım.
Deve yük mü çeker? Yoksa hamudu,
Hamudu takmaya uzanmalıyım.

Bir şeyler öğülür reklamdır belli
Öğülen vatandaş, ortaca halli.
Ne genç nede yaşlı vasati elli
Ben bunun nesine özenmeliyim?

Biz arada kaldık böyle yaşamda,
Sınıf atlamadık giyim kuşamda.
Nazari dikkate bak, ihtişamda
Bende mi süslenip bezenmeliyim?

Akıl var üretir, aklım direktir
Görür noksakları evham yaratır.
Kolayda bulamaz, zorda aratır
Tenha sokaklarda gezenmeliyim.

Yıllardır gördüğüm şudur ki benim;
Tahminim doğrudur, duru görenim.
Haklı bile olsa hilaf nedenim,
Durmuşoğlu dostlar kazanmalıyım.

Hüseyin Durmuş 3

Kazılsa Kuyu

Güç hak tanımaz, haklı da gücü
Farklılığın tonu koyu mu koyu
Zulüm yüreklere doldurur acı
Acıyla değişir insanın huyu.

Kadim kuralları ruhuna koymaz
Ruhlar bozulmuşta cahiller aymaz.
Mazlum gibi onlar acılar duymaz
Vicdan çürüdük ce, kaybolur duyu.

Umursanmıyor sa kamu sorunu
Torun torba çeker işin zorunu
Bilinmeze düşer yarın torunu
Geleceği olmaz yok olur soyu.

Haram kazançlarla dolup taşanlar
Battıkca batacak azgınlaşanlar.
Bin bir gayret ile zorluk aşanlar
Elbet bir yol bulur kazılsa kuyu.

Durmuşoğlu desin hakkı hak bilen
Dertse de çekilir hak ile gelen.
Vicdanında vebal, yük ile ölen
Çeksin cezasını asırlar boyu.

Hüseyin Durmuş 3

Kefen cebi dolmaz herhal

Halk rızkını kim alıyor?
Çalı ırpı almaz herhal.
alıp ırpsan ne kalıyor?
Bir pul bile kalmaz herhal.

Haram maldan olmaz eser
Söyleyince hemen küser
Güç kazansa asar, keser
Tutsak etse salmaz herhal.

Bunca yıldır bakıp durdum
Ne arayıp ne de sordum.
Yağmalanır yerim yurdum
Bunu aklım almaz herhal.

Aç nefisin gözü doymaz
Yöksul için lokma koymaz
Feryatları asla duymaz
Böyle sağır olmaz herhal.

Durmuşoğlum ne olacak
Kaybolanı kim bulacak?
Bunca vardan ne kalacak?
Kefen cebi dolmaz herhal.

Hüseyin Durmuş 3

Kefilin olmaz

Ünvanını yazma mezar taşına
Ahirette dünya şeklin olmaz.
Vekaletin verme boşu boşuna
Avukatlık yoktur, vekilin olmaz.

Başlamışsan türlü şekle tapmaya
Başlamıştır ruhun özden kopmaya
Mazaretin var mı haktan sapmaya?
Bir bahane bulan akilin olmaz.

Gerçek kazanç sanma pulda parada
Ötelerde değil, kazanç burada
Ecel gelir işte tam bu sırada
Bundan öte para nakilin olmaz.

Bağlandınsa şeyhe, pir'e, hocaya
Senin için onlar gitmez ricaya
İltimas yok eşe dosta, kocaya
Orda teksin, başka tekilin olmaz.

Fark olunur cahil veya alimsen
Faydası yok yanlış yazan ilimsen.
Durmuşoğlu iflah olmaz zalimsen
Umutlanma kimse kefilin olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Kendime öğüt

Vermek erdem almak züldür,
Hem, istersen alamazsın.
Dilenen zilletli kuldur,
Sonra makbul olamazsın.

Yardım değil çözüm ara,
Çare vardır sora sora.
Düşsen bile türlü dara,
Hep orada kalamazsın.

Çalış üret, sende düşün,
Bir sonuca varsın işin.
Özlenmiyor sa gelişin,
Vefalı dost bulamazsın.

Ne manadır? Cahil kalma,
Sakın ha cahilden olma.
Tembellikte karar kılma,
Karar dahi kılamazsın.

Durmuşoğlum söyler derdi,
Fikir aldı, fikir verdi.
Baktın ömür sona erdi,
Çiçek gibi solamazsın.

Hüseyin Durmuş 3

Kendini Yakma

Ey iman edenler, Haktan emirdir;
Adalet, iyilik, garibe bakma.
Fenalık, azgınlık, inkâr zehirdir
Bir de insanların kalbini yıkma.

İyice düşünüp akletmeliyiz
Nefsin arzusunu bekletmeliyiz
Edeb'i kalplere ekletmeliyiz
Yardımlı garibin başına kakma.

Öğüdü dinleyen bildi hikmeti
Anladı hikmeti zorluk çekmedi
Kalben uyanığa gaflet çökmedi
Uyan ki kalbine fitneyi sokma.

Ey Allaha iman eden insanlar,
İnsan olan insan barıştan anlar
Kini düşmanlığı eker şeytanlar
Şeytana uyupta hak yoldan çıkma.

Adalet olmazsa sarsılır zemin
Garibin hakkını savunsun mümin
Durmuşoğlu mümin kendinden emin
Gaflete dâlıp da kendini yakma.

Hüseyin Durmuş 3

Keşke

Gelmeden dünyaya ilk önce benim,
Hedefim, amacım olsay dı keşke.
Hem de bir beden de yok iken canım,
Ruhum saflığında kalsay dı keşke.

Gerçi o zaman da aşkı bulmazdım,
Veya ilelebet aşık kalmazdım.
Daha da kötüsü aşık olmazdım,
Önceden ruhuma dolsay dı keşke.

Mavinin, yeşilin rengine kanıp,
Zorluğu, zevklerin çeşidi sanıp,
Daha sı sevgi ve aşkta aldanıp,
Kalmadan yolunu bulsay dı keşke.

Keşkenin sorgusu ömür boyunca,
Vicdanlar sızlıyor bunu duyunca.
Hesabı, kitabı yapıp sayınca,
Gayya kuyusuna dalsay dı keşke.

Kaderim derim ya, planı bensiz,
Benden sonraya da kalanı bensiz.
Mezatlđ malların alanı bensiz,
Durmuşoğlum çekip alsay dı keşke.

Hüseyin Durmuş 3

Kırgın ölüverirler

Kalpler kırılarda çevre küçülür
Yalnız bir şekilde kalıverirler.
Kalbindeki aşkın hacmi ölçülür
Var sa darasını alıverirler.

Sevgiyi tac eden elbet duyulur
Aşkın aleminde ünü yayılır
Yüreği yüklü se insan sayılır
Herkes için örnek oluverirler.

Kin var ise kalpte sızar dışına
Kaza belâ işler, açar başına
Hiç kimse acımaz gözün yaşına
Kirli mendil ile siliverirler.

İnsana kalp verme hakkın işidir
O gönüle giren olgun kişidir
Gönülden çağrıyı kalpler işitir
Yürekten seveni buluverirler.

Yaratmış yaradan kutludur diye,
Durmuşoğlum dosta götür hediye.
Madem öleceğiz kırgınlık niye?
Israrcılar, kırgın ölüverirler.

Hüseyin Durmuş 3

Kısaca yaşantım

Harman sürdüm atınan
Çok uğraştım otunan.
Uğraşmaktan yorulmaz
Bir umuda tutunan.

Bağ bostanı unutmam
Sr gttm tanıtmam
Yoksul idim yanılmam
Aş yemedim tadınan.

Kır bayırda hr'dm
Yağmur çamur çrdm
Okul yolu yürüdüm
Anlatırım yadınan.

Gençlik yılı aşk dolu
Düz eylerdi taş yolu
Başa bela sağ solu
Hep yaşadık od'unan.

Durmuşoğlu çalıştık
Bir aile oluştuk
Evlat ayal doluştuk
Bazan cefa, şadınan.

Hüseyin Durmuş 3

Kıyaslama

Söyleyenler sevda söyler,
Aşk dersinden mi konumuz?
Aşka düşen gönül neyler?
Vuslat olsa da sonumuz.

Hem severdik hemde saydık,
Bizler özlem, hüznü duyduk.
Ne şart varsa ona uyduk,
Kirlenmedi ün, şanıamız.

Dün aşıkken bu gün bıkmış,
Masumane bendi yıkmış.
Şimdi aşkın cılkı çıkmış,
Metruk aşklar dört yanımız.

Bu durumlar belki moda,
Geçici bir heves ya da.
Aşk konuk sa kalbler oda,
İkram için var canımız.

Durmuşoğlum aşkı öner,
İş düzelir hakka döner.
Az yangındır çabuk söner,
Sükun bulur her anımız.

Hüseyin Durmuş 3

Kızamam gayrı

Sen uzak şehirde ben merak derdinde,
Kahrolursam sana kızamam gayrı.
Hasret ateşi cehennemlerinde,
Kavrulursam sana kızamam gayrı.

Sensiz gecede, uykular nerede?
Ayrılık acısı artar sürede.
Gök yüzünde dünya denen kürede,
Savrulursam sana kızamam gayrı.

Hasretin çoğalır, geçtim murattan,
Geçerim bin cevr'le ince sırattan.
Bir gün sensiz gider isem hayattan,
Ayrılırsam sana kızamam gayrı.

Vallahi bir bela imiş bu sevda,
Yaşlılıkta olmaz hele bu çağda.
Şaşkın bir balığım düştüğüm ağ da,
Boğulursam sana kızamam gayrı.

Durmuşoğlum nedir seni sapıtan?
Yağmurlar sızıyor köhne yapıdan.
Kendisine kul olduğum kapıdan,
Koğulursam sana kızamam gayrı.

Hüseyin Durmuş 3

Kızarsa kızsın

Madem yüreğinden şiir sızıyor
Sen yazmaya başla sızarsa sızsın.
Azgın nefsin sana küsüp kızıyor
Aşk türküsü söyle, kızarsa kızsın.

Sıkıntı söyleyip kendini yorma
Ruhun çekip dursun, derdini sorma
Hedef kaybolmuşsa yanlışı vurma
Tam isabet düzen bozarsa bozsun.

İyilik, kötülük yarı yarıya
Herşeye gerek var yaşa kuruya
Olgun akıl şerden hayrı koruya
Şer'e dur de azgın, azarsa azsın.

İklimi gelmişse kanın kaynasın
Düğünde bayramda çalsın oynasın
Yaşadığın ömre sen bir aynasın
Üstünde biriken tozarsa tozsun.

Kederle, hüznle başlama işe
Yüzünden kaybolur canlanan neşe
Musibet gizlice girerse düşe
Durmuşoğlu yorum yazarsa yazsın.

Hüseyin Durmuş 3

Kızma birader

Cıvıtma dedikce çımcıvık oldun,
Hem de basbayağı suyunu döktün.
Biz bırak dedikce tümünü aldın,
Çekerek ucundan, kökünden söktün.

İş mi bu yaptığın? Berbat eyledin,
Sır mı ki tuttuğun? Varıp söyledin.
Bunca işi nasıl yapıp, eyledin?
En sonunda bir de kendini yaktın.

Biraz makul ol ki işler düzelsin,
Sende herkes gibi, sanma özelsin.
Kahretme kendine, sende güzelsin,
Güzelliğinden de çok çabuk bıktın.

Ne idi, nasıl dı derken hayatı,
Bazıları terketti erken hayatı.
Her yaşamın mutlak varken diyeti,
Sen se inkarınla kalbleri yıktın.

Durmuşoğlum kendin çare ara der;
Elbet yol bulunur vara vara der.
Bu bir serzenişti kızma birader,
Şundan anladım ki, çok ters baktın.

Hüseyin Durmuş 3

Kibri taşıkla

Tükettiğin günün yarınına bak
Umut kaynıyor mu? Doğan ışıkla.
Yüreğinden taşan sorununa bak
Nabzın oynuyor mu? Kalbi aşıkla.

Bitmez şu dünyanın derdi tasası
Tasalardan aşkı bulmak yasası
Eğer nefsin aç sa, sözün kisası
Doyacak mı sandın? Kapla kaşıkla.

Boşa uğraşmanın faydası olmaz
Uğraşma olmadan boş kova dolmaz
Boşu dolduramaz, dolusu almaz
Hasbıhal de boştur akli şaşıkla.

Yolun sonu gelir hemi çabuktur
Ömrünün bir çoğu abuk sabuktur
Yaşlı gönül bile senden kopuktur
Aşkı nasıl bulur? Farklı maşukla.

Durmuşoğlu ruhu aynasında gör
Gördüğün şekilde var mı bir değer?
Keşfet kıymetini değerini ver
İtibar mı artar? Kibri taşıkla.

Hüseyin Durmuş 3

Kim inanır

Bir nefes zaten alıp verdiğimiz,
Elalem bizi yaşıyoruz sanır.
Rüyadır, önde sonda gördüğümüz,
Rüya tabirin de yaşamı tanır.

Bir masal tadında anlatılanlar,
Tadı damağımızda kalan anlar.
Maziye gömülmekteyken zamanlar,
Yaşayanlar bir masala inanır.

Öylesinelik varken, hani amaç?
Amaç, belki de kıvamsız bulamaç.
Nefesin zorlanıp çıktığı yamaç,
Böyle yamaçta her nefes tıkanır.

Alem devranındayken, ben durgunum,
İsteksizim ya, tarifsiz yorgunum.
Gönül sanır, bir güzele vurgunum,
Yogun, durgun, vurgunluk ta usanır.

Durmuşoğlum elenmişin kalan"ı,
Gözün görmüş, söz söylemiş olan"ı.
Roman etsem, yaşanılan yalan"ı,
Okuyan okusa da, kim inanır?

Hüseyin Durmuş 3

Kime ne

Bir ozanın sözündeki misali,
Anlamayan, bağı kalır demene.
Halk dilinde anlattığın masalı,
Okunmadan, alır konur sümen`e.

Önemsenmez her hikmetin icabı,
Duyabilsen, sarsa aşk`ın hicabı.
Yol bellense şu dünyanın da çapı,
Hacca giden ordan geçmez yemen`e.

Maksat başka, fikir başka fark eder,
Gemi batır önce fare terk eder.
Ağlak bulut, yağmurlara gark eder,
Duldadadır, damla değmez çemene.

Gördün, gönül olmuş nefsin uşağı,
Rütbeleri, rütbesizden aşağı.
Sam vurgunu arık ekin başağı,
Çürür gider, tohum düşmez emen`e.

Yorum kalır uyandığın rüyadan,
Durum görür göz diktiğin aynadan.
Niceleri gelip geçer dünyadan,
Durmuşoğlu gelip geçmiş kime ne?

Hüseyin Durmuş 3

Kimler bilecek

Bu gün ve yarınla dün de kaybolan,
Yaşamın sırrı nasıl olacak?
Hayata doğduğu günde kaydolan,
Bu gün bekliyor ki yarın gelecek.

Her şeyler başlıyor bildiği anda,
Başlayıp kayboluyor derin zamanda.
Kuşatıp çevreyi her biri yanda,
Varmıdır kaçı? Canlar ölecek.

Ezelden ebede akıl düşünür,
Tükenir kuvveti çabuk aşınır.
Devşirir alemini burdan taşınır,
Ağlayan gözleri kimler silecek?

Vallahi derdinde değilim bunun,
Hesabı zayoldu geçtiğim dünün.
Foyası ortada şan, şöhret, ünün,
Bol süslemelerle yüz mü gülecek?

Varlığın sahibi kalblerde zikir,
Düşünüp durdukca öykünür fakir.
Benim dimağımda bir nokta fikir,
Durmuşoğlum sorar, kimler bilecek?

Hüseyin Durmuş 3

Kimse duymamış

Sitemler saklanmış herbir sözünde
Sessizce ağlamış, derdin yaymamış.
Gözleri ıslanmış kalbi hüzünde
Taşlaşmış sineye başın koymamış.

Kırılmış bir kalbin anla halinden
Ne acılar çekmiş, zulmün elinden
Sessiz çığlıkları çıkmaz dilinden
Sesler bir makama zaten uymamış.

Nice zaman sonra değişmiş duygu
Herşeyler şüphede, herşeyde kaygı
Buruşmuş kalplere kaybolmuş saygı
Merhametsiz kalbi, kalpten saymamış.

Yüreğin ateşi dönmüş serine
Sanki mide geçmiş kalbin yerine
Hissedilen açlık inmiş derine
Dünyaları yutsa yine doymamış.

Derdini paylaşan olsa bir dostun
Kırılman hayata değişmez kastın.
Durmuşoğlum hüznün varmıki sustun ?
Varsa bile senden kimse duymamış.

Hüseyin Durmuş 3

Kimse farketmez

Şaşkın ördek geri geri yüzerken
Sinsi sinsi gelse yılan ürkütmez.
Çayırlarda koyun keçi gezerken
Kurt sürüsü dalsa, çoban farketmez.

Gaflet çöküntüsü ağır uykudan
Duymak istemeyen sağır duygudan
Kabuslar içinde bağır kaygıdan
Yar yanında yatsa filan farketmez.

Millet dahi buna benzer durum da
Tevekkülle boyun eğer yorumda
Umursamaz olmuş her bir kurum da
Devlet düzen batsa bakan farketmez.

Gelişmiştir alem ilmi-fen okur
Bozulmuşu akli olan bırakır
Yeni işe işi bilen gerekir
Eller aya çıksa yayan farketmez.

Bir şaşkının akli gelmez çabucak
Başa bela gelir bilmez n'olacak
Bildiğiye tedbir olmaz alacak
Durmuşoğlum alsa alan farketmez.

Hüseyin Durmuş 3

Koca dünya

Bir lokma ekmekte açlığım kalsın,
Doymayanı doyur sen koca dünya.
Bütün ünvanlarda hiçliğim olsun,
Duymayana duyur sen koca dünya.

Bu işlerin böylemidir kaydası?
Bilmem bana ne dokunur faydası?
Faydetmezse boş lafların haydası,
Uymayanı ayır sen koca dünya.

Her bir hakka riayetim var benim,
İş bu haktan sitem etmez yar benim.
Cepte yoksa, yüreğimde kar benim,
Koymayanı kayır sen koca dünya.

Kötülere bakıp özenmez insan,
Özene gerek yok sabırlı olsan.
Herkesi kendin gibi biri sansan,
Sanmayanı sayır sen koca dünya.

Durmuşoğlu ummaz, kötüden umu,
Hiç temel tutarmı denizin kumu?
Bunca zülmü kabul ederse kamu,
Hak divana buyur sen koca dünya.

Hüseyin Durmuş 3

Kocadık vallahi

Hemi müsrif, hemi müflis, hem de boş,
İşte, ömür seni böyle harcadık.
Zannetme ki aylar, yıllar gün de hoş,
Hoş mu, sarhoşmuydu? Derken kocadık.

Amaçsız kalınca hayat yolunda,
Sıradanlık, hayat buldu halında.
Mevsimsiz toplandı meyve dalında,
Verilen ayvayı yerken kocadık.

Kimisi suçunu ellere atar,
Ellere suç atmak ne kadar tutar?
Hesabı şaşırın zararda yatar,
Hazır sermayeyi terk"en kocadık.

Geleceğim meçhul, geçmişim boşta,
Yaz bahar tükendi, mevsim se kışta,
Bir eserim var mı? Geldiğim yaşta,
Vakti de gelmeden erken kocadık.

Kimi çilelerin tutsağı olmuş,
Kimi hayatında hep tutsak kalmış.
Kimi de özgürlük havasın almış,
Durmuşoğlum biz de hürken kocadık.

Hüseyin Durmuş 3

Koçaklama

Hele ne oluyor, bakın ha bize?
Nice çelik kalbi korku bürümüş.
Birçok koç yiğitler gelirken dize,
Kore den gaziler kalkmış yürümüş.

Artık vatan için kimler döğüşür?
Nice bizim gençler, el le sevişir.
Böyle gider ise her şey değışir,
Susuyor kurtların itler ürümüş.

Elalem uzaya varmış, uçuyor,
Garibanlar ele avuç açıyor.
Kimin gönlünden aslan geçiyor,
Tilkiler aslanı yıkmış sürümüş.

Adımız okunmaz hiçbir sporda;
Kolay kazanç varsa, gözümüz orda.
Dandik motor ile bozuk kaporta,
Elalem yolunda gitmiş çürümüş.

Durmuşoğlum derki; git sende başar,
Başaran dünyada huzurlu yaşar.
Dümen elin, gemi rotadan şaşar,
Zaten denizi de sisler bürümüş.

Hüseyin Durmuş 3

Koklar dururum

Yarınlar, siz bizi unuttunuz mu?
Zamanı uç uca ekler dururum.
Azda olsa umut, tanıttınız mı?
Ümitsiz zamanda bekler dururum.

Onca zaman geçti beklesem mi,
Boş hayale ümit eklemesem mi,
Dertleri kalbime yüklemesem mi?
Yorulmuş kalb ile tekler dururum.

Kırıldı yaşamın zevk'i, neşesi
Viran olmuş yurdun herbir köşesi.
Müzmin efkârımın berbat şişesi
Kırılacak diye saklar dururum.

Anladım faydanın kendisi gelmez
Çünkü halin nedir, önceden bilmez
Biraz merak etse, yüz neden gülmez?
Gülmeyen yüzümü yoklar dururum.

Yarınlara baktım toklar dolmuş
Umut meydanında yoklar bulmuş.
Durmuşoğlu ise bekler, alışmış
Umut dumanını koklar dururum.

Hüseyin Durmuş 3

Kolay

Meyveyi kabuktan ayıklayınca,
Yemesi kolaydır, yutması kolay.
Mahrum muhtacını sayıklayınca,
Onu uçurumdan atması kolay.

Kişilik kaybolur, şekil bozulur,
Kimi hayatlara düzen yazılır.
Gönüllü ölürsen mezar kazılır,
Beleş mezarlarda yatması kolay.

Umrunda olmaz, hayransa el'e,
Geçmişinden nefret etmişsen hele.
Ver gitsin, pazarlık etmese bile,
Mirastan geleni, satması kolay.

Her şeye bir kılıf buluverirsin,
Efendin çağırır, geliverirsin.
Can da bile başka oluverirsin,
Olmasa hileyi katması kolay.

Durmuşoğlum birkez, bozulmuş düzen,
Ellere özenmiş yakınım, kuzen.
Delirip kafayı kırarsam bazen,
Acıdan acıyı tatması kolay.

Hüseyin Durmuş 3

Konsa yüreğe

Seldanın sesinde bir trkm olsa
İşitilse gökten, inse yüreğe.
Kalbleri coşturan bir farkım olsa
Dolaşıp alemde sinse yüreğe.

Sevgiyle yoğrulan sesler duyulsun
Kinlerle uyuşmuş kalbler ayılsın
Kalbi yumuşayan, insan sayılsın
Arz-ı hrmeleri sunsa yüreğe.

Zaman, yle kötü anlar sunuyor
İnsan denen insan! Kanla yunuyor.
Neden? Bu nefretler ruha konuyor
Çok güzel duygular konsa yüreğe.

Hep güçlüler için dönen bu devran
Hep suçlular için kurban mı kervan?
Sen de mazlum için yardıma davran
Acısı, vebali binse yüreğe.

Bu sözler umudun türküsü olsun
Yarına aydınlık umutlar kalsın.
Sunmuşum ortaya dileyen alsın
Durmuşoğlu tekrar dönse yüreğe.

Hüseyin Durmuş 3

Konu aynıdır

Çıkarıcının huyu çok zor değişir
Kırk yıl sonra bile ünü aynıdır.
Hakkın kullarıyla hır gür döğüşür
Barış olsa bile kini aynıdır.

Eylemi tantana, kelamı yalan
Vaatleri boşa hep falan filan
Ona inanır mı? Hiç akıllı olan
Böylesinin yolu, yönü aynıdır.

Zeytin yağı gibi üste çıkmakta
Herkesi kubarıp üstün bakmakta
Hakaret küfürle gönül yıkmakta
Gönüller yıkarken şanı aynıdır.

Varsın böyle sürüp gitsin denemez
Ruha sinmiş huyu dönse dönemez
İçindeki hırsı kendi yenemez
Bu bir hastalık sa tanı aynıdır.

Zalim hatasından mazlumlar ağlar
Devran sürer gider geçse de çağlar.
Zulme fırsat veren uyusuk sağlar
Durmuşoğlu yüzyıl konu aynıdır.

Hüseyin Durmuş 3

Konuşur

Gönüllülük kalktı, para konuşur.
İhlâs kaybolunca kâr'a konuşur.
Gizlice yapılan güzel işler de
Ortalığa çık sa, riya konuşur.

Gerçekleri insan anlamıyor sa
Koyup içtenliği başlıyor forsa
Hakki takibetmez, kaçırmaz borsa
Herkes mülk düşünde rüya konuşur.

Münafık olsa da mü'min sanılır
Keramet vehmeder, ama yanılır
Suret-i haktandır, öyle anılır
Hikmetli sözleri güya konuşur.

Muteber olacak sanki bu yönden
Hikayettir işi habersiz dinden
Yıldızlardan okur, anlamaz fenden
Güneşi bırakır ay'a konuşur.

Kim isterse gitmek hakkın yolundan
Bal damlasın sözler diyen dilinden
Durmuşoğlum belli olur halinden
Edeb üzre durur, haya konuşur.

Hüseyin Durmuş 3

Korku tuttu tutalı

Düşündükce bütün yeyip içeni
Çıkan hesap iyi değil hatalı.
Gece yatıp, günü boşa geçeni
Karanlıklar boğar güneş batalı.

Yazdığın yanlışı silersin kolay
Yaşanan yanlışlık, silinmez olay
Horlayıp insanı, ettin se alay
Saklanacak hiç yer yoktur sotalı.

Yerimizde uslu rahat durmadık
Kusur ettik yine şerre yormadık
Gençlik vardı iyi kötü sormadık
Yaşlılığı geçen ömre katalı.

Hiç olur mu? İnsan kalbi yaresiz
Ödenmiyor bazı borçlar çaresiz
Vebal borcu kalmış bize firesiz
Şaşırılmışım zaten hâpı yutalı.

Durmuşoğlu bildim hatalı kulum
Düzelse de şimdi gidilen yolum.
Arınmadan gelir yakalar ölüm
Farkettirdi korku tuttu tutalı.

Hüseyin Durmuş 3

Korkunun türküsü

Bir uykuluk yer bulsaydım,
Ben gözlerimi kapardım.
Rüyaların ülkesinde,
Kalmış olsam ne yapardım?

Belki benim hayallerim,
Bana sürpriz yaparlar.
Tükenmeyen isteklerim,
Zincirlerinden koparlar.

Yüzyıllarca sürsün ömür,
Ama hep gen ce kalacak.
Cabası yetki istenir,
Verilsin oldu olacak.

Ben acizim biliyorum,
Bilmek güçtür yeter bana.
Haktan aman diliyorum,
Günahlarım keder bana.

Hayal, dua ve temenni,
Durmuşoğlumun türküsü.
Gafil yürek ister ninni,
Ninni; korkunun türküsü.

Hüseyin Durmuş 3

Koşmanı olmuş

Herkes bir yerlerden almış ilhamı
Akıl, akılların düşmanı olmuş.
Son'u düşünenin artmış evhamı
Kimi amacının pişmanı olmuş.

Ben akilim deyu afra tafralar,
Kırk yıllık kinlerden taşar safralar.
Onca nimet varken açtır sofralar
Halk da doymazlığın şişmanı olmuş.

Güçlüler en önden kapmış keşiği (x)
Yoksul viranenin bozuk eşiği
Umutsuz, umarak sallar beşiği
O da sallamanın işmanı olmuş.

Hayaller gayretle gerçekleşecek
Kurcalamak, nice yara deşecek.
Gafil, kuyusunu kendi eşecek
Kazdığı kuyunun düş menî olmuş.

Korunup kollanan işkilli zatlar
Koruma kalkar sa korkudan çatlar.
Baktım ki kaçıyor bütün fırsatlar
Durmuşoğlum onun koşmanı olmuş.

(x) Keşik: Sıraya girme, öncelik alma.

Hüseyin Durmuş 3

Koyun keçi mi

Yaşamak isteğın imkan bulursa
Yatağa benzetir yattığı çimi
Birde gelecekten emin olur sa
Beleşe uzanmak yaşam biçimi.

Gereken gayreti vermezsem eğer
Değerli değilim, üretmem değer
Güçsüz çaresizler boynunu eğer
Onulmaz sıkıntı sarar içimi.

Kim, sarmaşık gibi sarılsa dala
Güçlünün dalına kolların dola!
Sorunsuz yaşamı koyarak yola
Asalak bir düzen yapar seçimi.

Arayıp sormamış, beyni yormamış
Doğrunun çizdiği düzde durmamış
Tasarlı, üretken yaşam kurmamış
Avanta bir yolla sağlar geçimi.

Bu hastalık bozar toplum içini
Kimse de sormuyor neden niçini
Toplum aşalağın besler piçini
Durmuşoğlum mal mı, koyun keçimi?

Hüseyin Durmuş 3

Köle eder niyetin

Beden gömülünce başlamaz ölüm,
Umut bittiğinde biter hayatın.
Eti kemiğini haşlamaz zulüm
Beynin acı duyup, tadar diyetin.

Herkes birşeylerin düşer peşine
Düştüğü şeylerin yatar düşüne.
Vicdanlar görünmez, zaten işi ne?
Seni hırs'a köle eder niyetin.

Göz görünce gönül, katlanmaz sanma
İnsan uyum eder başlar dayanma,
Sanal bahaneye sakın inanma
Tanıklığı sana yeter heyetin.

Ezelden ebede devran dönmede
Her yeni zamana anlam inmede.
Yüreklerde kandil yağsız yanmada,
Cihanı ışığı tutar ayetin.

Bir fikir edindim bunca zamandır,
Kabul etmiş isem zaten imandır.
Durmuşoğlu alem tozdur, dumandır
Tozunu dumana katar şa'yetin. (*)

Hüseyin Durmuş 3

Kölesiyim ben

Sorman bana neden, mecnunum böyle,
Bir çift ela gözün kölesiyim ben.
Beni ta kalbimden vuranı söyle,
Ümitvar bir sözün kölesiyim ben.

Tarife ne hacet, bir afet yosma,
Bağlandı kalbimde mutena kısma.
Ay yüzlü meleğim, suratın asma,
Mütebessim yüzün kölesiyim ben.

Kadının varlığı, aşkın güzeli
Güzellik belki de onun özeli.
Ben se yanmaktayım zaten ezeli
Ezeldeki köz'ün kölesiyim ben.

Yaşlanıyor insan, sonra ölüyor
Bilinmez bir anda tarih oluyor.
Bakıyorsun aşkı taze kalıyor
Tazedeki öz'ün kölesiyim ben.

Aşk beni bağrına alsın,saklasın
Veya fidanında gülü köklasın.
Durmuşoğlum naz'ı aşk yasaklasın
Yasaktaki naz'ın kölesiyim ben.

Hüseyin Durmuş 3

Kör döğüşü

Gerçeğe kapanmış gözlerin var sa
Puslanan camları silmen gerekmez
Siyah beyaz ile iç içe gir se
Farkın anlamını bilmen gerekmez.

Görmez görmüş gibi bir yazı yazar
Toplumun ruhuna yanlışlar sızar
Aymaz, uyarana hep bundan kızar
Kızınca bağrını delmen gerekmez.

Gözün görmüyorsa aklın çalıştır
Düşünüp bilgiyi orda buluştur
Varsa bir anlamı kendin oluştur
İllâ bir oyuna gelmen gerekmez.

Alem oyun düzer çıkar umarak
Görmek istemezsin gözler yumarak
Gaflet dünyasına nedir bu merak?
Sonunu bilmeye ölmen gerekmez?

Kör döğüşü derler düzensiz işe
Ayağa vursalar rastgelir dişe
Oyun devam eder, artar endişe
Durmuşoğlu buna gülmen gerekmez.

Hüseyin Durmuş 3

Körb-i mesele

Paçalar tutuşur, işler karışır
Siyasetçi başlar darb-ı mesele.
Durum kötü ise yüzler buruşur
Sende anlarsın ki harb-i mesele.

Onlar hata yapar, bize cereme
Ummadık sıkıntı dolar yöreme
Şifa bulmaz dertler döner vereme
Sıkıntı büyükse derb-i mesele.

Çalışıp üretmek birden azalır
Asalak, sırnaşık bundan hızalır
Elalem içinde derdin sözolur
İçinden çıkılmaz zorb-i mesele.

Kötüye gidişe, çare ararken
Dertlerin depreşir yara sararken
Bitmez umudunu yokluk kırarken
Böyle değilidi, varb-i mesele.

Lafla gitmez peynir gemisi derler
Bakıp ahvaline kimler gülerler?
Çözüm bulunmaz sa maraz ilerler
Durmuşoğlu sorun körb -i mesele.

Hüseyin Durmuş 3

Köşeler umar

Mistik yaşıyorsa hüner taşımaz
Hünerli elliler vururlar şamar.
Gece başmış ruhun günü ışımaz
Geç vakit uyanır herşey tarumar.

Bin türlü şekille kendini tanır
Muteber olmayı şekilde sanır
Put'a kızar ama, pagan inanır
Gerçeğin vahyine gözünü yumar.

Eski zamanlardan kıssalar söyler
Kutsayıp sözleri üfürük eyler
Kadına hakkını vermeyen beyler
İnsanlık hakkıyla oynanmaz kumar.

Sayıp dökülür kutsal geceler!
Okuyup anlamaz, bir de heceler
Allameyim diyen fikren cüceler
Emeksiz, cennetten köşeler umar.

Yazık ki gelişme çıkar batıdan
Bizim alem ise kalkmaz yatıdan
Durmuşoğlu sular sızar çatıdan
Sızdıran yerleri kendi mi yamar?

Hüseyin Durmuş 3

Köz'ün istedi

Ey benim sevdamin sahibi güzel
Şitemin aşkımdan hüznü istedi
Kalbte yerin varken hem de özel
Aşkın kalbi terk'e izin istedi

Neden? Sevmelerin vefası zayıf
Sevenler halinden ediyor hayıf
Şu dünyada aşktan almayıp keyif
Öte alemlerde sözün istedi.

Sevgini kutsadım haktandır diye
Sen istedin incik boncuk hediye
Yoksa aşkın sonu varır kötüye
Vardan yoktan sonra gözün istedi.

Nazedip şımarmak güzele haktır
Ama kimisinde ölçü de yoktur
Ciğerin parçala kalbini söktür
Can ciğerden başka özün istedi.

Ne yapalım aşkın kahrı çekilir
Hayal tepesine büstü dikilir
Durmuşoğlum kalbde ateş yakılır
Aşkın sahibide közün istedi.

Hüseyin Durmuş 3

Kriz

Ekonomi iyi derken,
Can evinden vurdu kriz.
Sevinmişiz biraz erken,
Hayalleri kırdı kriz.

Tamda borcum yeni bitti,
Oğlanda askere gitti.
Derken sıkıntılar geçti,
Yeni dertler sardı kriz.

IMF den para gelmez,
Gelse bile merhem olmaz.
Hühümette çare bilmez,
Ondan hesap sordu kriz.

İşsiz, güçsüz, fukaralar,
Dilenirler bu aralar.
Bu durum kalbi yaralar,
Hançeriyle yardı kriz.

Durmuşoğlum işte böyle;
Sen derdini kime söyle.
Daha daha sabır eyle,
Tüm dünyayı vurdu kriz.

Hüseyin Durmuş 3

Kul etti

Tuttu yüreğimden aldı sevdami,
Bağladı kendine kul etti beni.
Düşürdü dertlere verdi belami,
Şifadan onulmaz hal etti beni.

Vurup hançeriyle deşti yarayı,
Rengi bozlandırdı akla kararı.
Kimlerin konuştuğu gönül sarayı,
Konar göçerlere yol etti beni.

Bu vefasız yardan fayda olurmu?
Muradı maksudu orda kalırmı?
Olsa dahi gönül, murat alırmı?
Kuru çalılara dal etti beni.

Gözümün nemini yaş'a döndürdü,
Hayat devranımı boşa döndürdü.
Aklımı başımdan kuşa döndürdü,
Sevda yollarında del'etti beni.

Durmuşoğlum aşktan uzakmı kaldın?
Yurtsuz, yuvasız serserimi oldun?
Savrulup yabana gurbeti buldun,
Terk edip sılami el etti beni.

Hüseyin Durmuş 3

Kurbanmısın behey Millet

Neden boynun uzatırsın,
Kurbanmısın behey millet?
Sanma kendin kurtarırsın,
Bak batıyor koca devlet.

Özenirsin ona, buna,
Gücenirsin öz dostuna.
Yavaş yavaş kötü sona,
Varıyorsun gelir zillet.

Sen böyle bir halk değildin,
Kimler büktü ki eğildin?
Bütün değerleri sıldın,
Haydi sen bu işi hallet.

Sevmiyorsun böyle oldun,
Asil iken köle oldun.
Sonunda belayı buldun,
Yapıştı yakana illet.

Durmuşoğlu derdimiz çok;
Kaybolursa yurdumuz yok.
Köleliğe karnımız tok,
Uyan artık büyük millet.

Hüseyin Durmuş 3

Kurtulacak mı

Sözel tevbelerle günah sildiren,
Veballer sayıyla tartılacak mı?
Adaleti bozan, hukuk öldüren
Kalbiniz acıdan yırtılacak mı?

Türlü renk ve ahenk kisveler giyip,
Bin türlü kılıfla kul hakkı yiyip
Güç kudret eldeyken şeytana uyup,
Bu pisliğin üstü örtülecek mi?

İşim olmaz sanır, sinle, kabirle
Cahilin ahmağı, bildik tabirle
Havada gezerken burnu kibirle,
Hesaba çekilip sürtülecek mi?

Her zulme bir kılıf buldurur şeyh'e
Tebrük ve övgüden yükselir sayha.
Öğütler kalbine girmeyen soyha
Gerçeğin ucuyla dürtülecek mi?

Sanmaki azgının hak dini olur,
O, kendine uygun çok dini bulur.
Hak dini olmazsa, şirk dini gelir,
Durmuşoğlu iman, kurtulaca mı?

Hüseyin Durmuş 3

Küstüm bu gün

Aşkıım diye naralanma,
Gönül sana küstüm bu gün.
Sitem alıp yaralanma,
Demem sana dostum bu gün.

Hem bir kalemde silersin,
Tebessümlü yüz dilersin.
Boşa oynar ve gülersin,
Küsmek sana kastım bu gün.

Kah ekesin, kah sabisin,
Ayarsız bir ruh gibisin.
Efkarlıyım sebebisin,
Suratımı astım bu gün.

Sorma bana tavır niye,
Usandırdın diye diye.
Değilim sevdana üye,
İstifamı bastım bu gün.

Durmuşoğlum bu ne iştir?
Sen bu akli tez değıştir.
Sitemlice söz deyiştir,
Onun için sustum bu gün.

Hüseyin Durmuş 3

Lahana turşu perhiz

Tıkadım kulaklarımı
hayatın gürültüsüne
İçime yansıyan feryat düştü
kalbin hissesine.

Bir türlü ele geçmeyen zaman
elinden tutup seni sürükler
Buna dayanamayan vicdan
kıydı kendisine.

Duyduklarım;
duyamadıklarımın yanında hiç!
Karşımda bir çift göz yaşı
Dedim kimin, nesine?

Akıl erdiğince, göz gördüğünce
bilmeyen başlar sa lince
gitmiyeyim pisi pisine.

İmdat diye seslenin meçhule
sesler karışır birden
kabaran kargaşada
yanıt gelmez sesine.

Nedir bunca yük insana?
Zevk ayrı, dert ayrı dert
çektüğinden kurtulmak isterken
ölüm binmiş ensesine.

anlayışına terkettim
sessizlik katillerini
ben, beni susturmaya çalıştım
ama gürültüye de alıştım.
Lahana turşu, perhiz gibisine.

.....

Hüseyin Durmuş 3

Lamekan şiir

Ben bende değilken, bizler ondaydık.
Ne yokluk var idi, ne varlık var dı.
Bir bütündü canlar, biz canandaydık,
Biz ona dost idik, o bize yar dı.

Zamansız zamanda, öyle bir anda
Ne akıl evhamda, şekte güm anda.
Kalbler olmamışken mana imanda,
Dost muhabbetini canlar duyar dı.

Ayrılmazdı gönül dostun elinden,
Muhabbetler külli kelam dilinden.
Hayatlara destur yoktu ölümden,
Can canandayken, azrail ağyar dı.

Ol dedikte vücut buldu lamekan,
O mekanda cezbe geldi cismi can.
Bütünleşip zaman içre toz duman,
Her burcundan, ay ve güneş doğar dı.

Dost bağrından kara yere inince;
Nefsimizde Adem olup dönün ce,
Durmuşoğlum bir nur iken sönünce,
Karanlıklar bütün ruhu boğar dı.

Hüseyin Durmuş 3

Latif bir Őir

Ne Şiirler yazdık cinsi latife
Rüyalarımız da vazgeçilmez di.
Bir ipek Şeklinde veya kadife
Sandığında durur hiç açılmaz dı.

Var olduğu andan beri insanlık
AŞk'ı sevda için onları andık
Özlemle tutuŐtuk acıda yandık
Halin icabıdır bu kaçılmaz dı.

Gerçi içimizde öküzler vardı
Onlar da kendini adam sayardı
Sevdiğini sanır, aşk'a kıyardı
AŞkla karışınca suç ölçülmez di.

Bu devran dönüyor hayat sürüyor
Sevdaalı sevdasız kervan yürüyor
Can cananla olsa canlar ürüyor
Canan olmasaydı yol geçilmez di.

Durmuşoğlum kader bakmaz sıraya
Sonunda ayrılık girer araya
Aydınlık hayatlar döner karaya
Ak karadan kolay, tez seçilmez di.

Hüseyin Durmuş 3

Limon sıkıldı

Çok zaman felekten geceler çaldık
Sabahlar olunca, canlar sıkıldı.
Devran bizim iken muratlar aldık,
İşler terse döndü, alem yıkıldı.

Ne güzel günlerdi, çok çabuk geçti?
İstikbal değişti, fırsatlar uçtu
Ne töre töreydi, ne suçlar suçtu
Şimdi boynumuza ferman takıldı.

Bir panik başlarsa bedende ruhta
Boraya dönüşür bozgun, güruhta.
Tufanın çaresi var sa tarihte,
O işin içinden nasıl çıkıldı?

Açığını kollar, alem kullanır,
Fırsat bu fırsattır diye çullanır.
Musibet sarın ca, kul akıllanır
Akılsız işlerden zaten bıkıldı.

Toprak karışınca piring taşına
Şimdi o taşları vur sen başına.
Halkın ekmeğine, pişmiş aşına
Durmuşoğlu nice limon sıkıldı.

Hüseyin Durmuş 3

Mağdurun kapı çalması gerek

Kişilik hakları insani değer
Herkeste aynıyle olması gerek
İnsanın değeri var ise eğer
Güvence altına alması gerek.

Darby, gasby, hapsi kimse dilemez
Yaşamak bir haktır gasbedilemez
Somut suç olmadan hapsedilemez
Mazlumu, mağduru salması gerek.

Bilirim adalet bir hayli zordur
Gayretle bu yanlış gidiş durdur
Pes etmesin kimse çaresi vardır
Yok diye sızlanan bulması gerek.

Dünyaydı, uzaydı dolaşılıyor
Nice gizli yere ulaşılıyor
Doğal olana da bulaşılıyor
Doğanın sağlıklı kalması gerek.

Durmuşoğlu hakka aklın ermeli
Yad içinde hakkı aynı görmeli
Ya adil olanlar, hakkı vermeli,
Ya mağdurun kapı çalması gerek.

Hüseyin Durmuş 3

Mahzun

Geceler uyurken bekler sabahı,
Kara bulut sarmış, tanyeri mahzun.
Karanlık fikrin, leyl'i ervahı,
Aydınlık sabahlar'dan beri mahzun.

Nurlu ufukların hayranı insan,
Aklında şimşekler, gözü kapasan.
Ey aydınlık nuru eğer doğmasan,
Arzın ufku değil, sam yeri mahzun.

Çaresiz işlerin sonucu hüzün,
Böyle bir sonucu kaldırmaz özün.
Ümitsiz kalmışken, ümitvar sözün,
Ümit vadettiği tam yeri mahzun.

Örselenmiş ruhun ezik sızısı,
Sızının vurduğu çürük bazısı.
Kimi kabullenmiş alın yazısı,
Kalbteki yaranın gam yeri mahzun.

Hüzün hüküm sürse hayat yolunda,
Meyveler ekşiyip, acır dalında.
Durmuşoğlum ozanlığın halında,
Namelere söyleyen bam yeri mahzun.

Hüseyin Durmuş 3

Makam

Kalbin ağrıyor sa nihavend dinle,
İnce sızıları dindiren makam.
Hayal ülkesinde canan seninle,
Cennet de huriler andıran makam.

Rast, söylersin özler yürekler canı,
Hüzzam duygularda, hüznün zamanı.
Suz-inak, sözlerin duygulu anı,
Saba, ateşlere yandıran makam.

Acem aşiranla acı bağıdır,
Hicazkar bir fasıl cezbe çağırır.
Neva meşk eder de gebe doğurur,
Teflis, uçan kuşu konduran makam.

Araban, davudi seslerde güzel,
Nişaburek, uymaz, çekilmez gazel.
Sultan-i yegah da özel mi özel,
Sultanı tahtından indiren makam.

Hüseyini tutturdum, uysun uymasın,
Nevreser ilahi, zühhat duymasın.
Durmuşoğlum yeter, artık saymasın,
Kalbin ateşini söndüren makam.

Hüseyin Durmuş 3

Makus kaderin

Mülk için değil de halk için çalış
Her iki alemde olsun eserin.
Kaldırıp nefreti sevgiyle buluş
Sevenin bağrında artsın değer.

Bilmediğin şeyin ardına düşme
Çare bilmiyorsan dertleri deşme
Kurak iklimlere yaptırın çeşme
Akar damla damla ulaşır serin.

Boş hayale dalma, sebebe sarıl
Halkın yararına her işte yorul
Nefsin terbiyele sakinleş durul
Durgun kalpte hazır bulunsun yerin.

Dikkat et düşmesin ruhun pazara
Haraç mezat gibi satma kazara
Doğduğunca temiz girsin mezara
Günahın, vebalin deryası derin.

Nefsine çalışan karnın doyurur
Haktan uzaklaşır, adam kayırır
Durmuşoğlu şerden hayrı ayırır
Belki de değişir makus kaderin.

Hüseyin Durmuş 3

Malûmun ilanı

Büyük sözlerin gücü
Küçük insanlar ezer
Mecnun duyunca acı
Meczip vicdanlar sezer.

Işır sa oh ne alâ
Kalkıp gidecek yola
Karanlık ona belâ
O karanlıklar gezer

Düşünsey di yarını
Bu gün korur varını
Saklamayıp sıvını
Birde destanlar yazar.

Ak görmemiş saçında
Yaş, kemâlin kaçında?
Cevher mi var içinde?
Dışa olanlar sızır.

Durmuşoğlum kelamı
Elbet malûm ilamı
Dost vermezse selâmı
Beni kelâmlar üzer.

Hüseyin Durmuş 3

Manasız bir şiir

Yok devenin papucuymuş,
Yoksa mihla nal mı desek?
Deve olmak tek suçuymuş,
İcabeder hal mı desek?

Her mahluğun farklı yönü,
Değişiktir ardı önü.
Lazım iken eti, gönü,
Kimi tatlı bal mı desek?

Hayvanattan konu açtık,
Hemi yüzdük, hemı uçtuk.
Kovalandık hızla kaçtık,
Katedilen yol mu desek?

Kimi katır, kimi eşek,
Kimisine değmez fişek.
Ağaç çürük yere düşek,
Kırılana dal mı desek?

Küçük şeyler üzer beşer,
İş bu yoldan gelir geçer.
Bir nefeslik konar göçer,
Durmuşoğlum kal mı desek?

Hüseyin Durmuş 3

Mecburen barışı sağlayacağız

Evvel hayır bile böler se bizi
İç barışı neyle sağlayacağız?
Bütün yüreklere düşer se sızı
Oturup hep birlikte ağlayacağız.

Aklı evvel coşar, tarafın seçip
Tehdit, öfke kusar karşıya geçip
Uzat sa elini sinesin açıp
Kolları dostlukla bağlayacağız.

Ayrılık tohumu ekip durulur
Birliği bozmağa tezgah kurulur
Siyaset uğruna kalbler kırılır
Daha ne yürekler dağlayacağız.

Bir kişi çıkıp da demez ki durun;
Bir sorun var ise beraber yorun
Gönülden gönüle köprüler kurun
Coşkun seller gibi çağlayacağız.

Bölünmekten kimler sağlarsa çıkar
Nice düzenleri dağıtır yıkar
Durmuşoğlum, nefret belaya sokar
Mecburen barışı sağlayacağız.

Hüseyin Durmuş 3

Medimki

Isınan sıcak mermerler,
Hamama da giren terler.
Ne bileyim, öyle derler,
Ben hamama gitmedimki.

Aşk'a doyup kandımsa da,
Zehre lokma bandımsa da,
Kerem gibi yandımsa da,
Duman olup tütmedimki.

Sofraya oturan erler,
Çevirir, kızartır yerler.
Erken öteni keserler,
Horoz gibi ötmedimki.

Geniş yerin dar olurmu,
Kötü ünün kar olurmu?
İyiliğe yar olurmu?
Ben iyilik etmedimki.

Durmuşoğlumun ozanı,
Sever okuyup yazanı.
Bilir kendine kızanı,
Kızana kin gütmedimki.

Hüseyin Durmuş 3

Meğer

İşim yok kendime dertler ararken;
Derdin deryasına dalmışım meğer.
Lokman hekime de çare sorarken,
Zaten şifaları almışım meğer.

Umudumu bağlamışken murada,
Umutlarım naçar kaldı burada.
Bekliyorken hızır olsun orada,
Naçar kapıları çalmışım meğer.

Bir gönüle girmek idi kararım,
O gönüle gizli kapı ararım.
Her cihetten imdat varımı sorarım,
Yarin imdadına kalmışım meğer.

Zaman geçiyor günleri saymakla,
Ömür tükeniyor alıp, koymakla.
Namert kapısına güven duymakla,
Kendimi boşluğa salmışım meğer.

Yol var idi, yordam vardı uymadım,
Dost öğüdü boştur diye duymadım.
Durmuşoğlum hatır gönül saymadım,
Gaflet deryasına dalmışım meğer.

Hüseyin Durmuş 3

Menzil bulmadı

Bizim ruhumuzun kotası doldu
Bedenin yükünde eksik olmadı
Nefse uymak için hatası oldu
Bu hata nasıldı? Aklım almadı.

Herşey aleminde zamanı yaşar
O zaman içinde ileri koşar
Kabına sığmazda üstünden taşar
Delinmiş kovaya birşey dolmadı.

Anlamaz dinlemez ömrünü sürer
Bilinmez hallere aklımı erer?
Ermez akıllarla belaya girer
Belasız hayata henüz dalmadı.

Çırpınıp durduk ca batır içine
Her gün yeni suçlar ekler suçuna
Bilmem ne ceza var, kaçta kaçına?
Cezalar çekecek ömür kalmadı.

Bu bir karamsarlık efkârla dolu
Hep böyle mi gider hayatın yolu?
Katıldın kervana bay Durmuşoğlu
Yolunu şaşırın menzil bulmadı.

Hüseyin Durmuş 3

Merhametin yok mu senin

Sevemedi hiç yüreğin,
Aşk kalbine yük mü senin?
Hem amacın, hem dileğin
Sevdalardan çok mu senin?

Sırt dönenler sevenine
Düşer yolun ters yönüne
Kismet aşkı kor önüne
Aşka karnın tok mu senin?

Unutmaki dünya fani
Daim kalan var mı hani?
Taşıyorsan aşksız canı
Hakettiğin ok mu senin?

Bak mevsimi geçer aşkın,
Sevmiş seni gönül şaşkın.
Sevenlere bitmez kuşkun
Bu yaptığın hak mı senin?

Aşk ezelden yazılmıştır
Gönüllerden süzölmüştür
Durmuşoğlu özölmüştür
Merhametin yok mu senin.

Hüseyin Durmuş 3

Mermer kabir olsan ne

Bir kere düşünce zalime esir
Acul olsan n'olur, sabır olsan ne?
Şuursuz çırpınış edemez tesir
Bir kişi yerine tabur olsan ne.

Hiç örneği yok mu? Ebe dedenin
Haberı gelmez mi gelip gidenin
Uyuşmuş akılın bitkin bedenın
Toprakta cesedi kubur olsan ne.

Dünya çalkalanır, görmüyormusun,
Çalıştırıp aklı, yormuyormusun?
Veya doğru yerde durmuyormusun?
Yanlış yönde ön ve dübur olsan ne.

Zalimin maksadı sanmaki yeni
Gülümser yüzlerde saklıyor kini.
Yarı aç, yarı tok bırakır seni
Mihnetli sofrada obur olsan ne.

Görünüşte güneş, her günde doğar
Aydınlıktan, umut umanlar sağlar.
Akılsız üstüne her pislik yağar
Durmuşoğlu mermer kabir olsan ne.

Hüseyin Durmuş 3

Mesela dedik

Yüzüm güneş, benim ateş görmeden,
Şu dünyada geçim derdi çekmesem.
İş di, güç tü hiç bir zor'a girmeden,
Ver se Tanrı alın teri dökmesem.

Çok hünerli sansın beni görenler,
Biyat etsin bana uyan yarenler.
Laf etmesin işe akli erenler,
Ağzındaki en son dişi sökmesem.

Her dediğim kanun olsun yazılsın,
Düşmanıma daim kuyu kazılsın.
Dünyalığı viran olsun bozulsun,
Bunlar olsa bende ruhen çökmesem.

İnsanlara kitap yazdım okunsun,
Kime hitap etmiş isem sakınsın.
Gocunana işbu sözüm dokunsun,
Alınacak diye boyun bükmesem.

Mesleğim yok, ama müthiş alimim,
İş üretmez laftır fennim ilimim.
Durmuşoğlum heran oynar filimim,
Bu filminden gına geldi çekmesem.

Hüseyin Durmuş 3

Mevlâm kayıra

Bilgisiz, ilgisiz ve de algısız
Salmışım çayıra, Mevlâm kayıra.
Amaçsız, gayretsiz birde ülküsüz
Böyle ruhtar nasıl dönsün hayıra?

Alışılmış yaşar, el için coşar
İmrenerek hemen ardından koşar.
Asla hayret etmez bin kere şaşar
Şaştığını ona kimler duyura?

Uyanık gayretle yatağın dürdü
Davranıp erkenden ne işler gördü
Gafilin uykusu yüz yıllar sürdü
Özenmişler sanki yedi uyura.

Zaten gafletteydi iyice daldı
Böylece çok şeyden geriye kaldı.
Elalem atını düzlüğe saldı,
Bunun işi hepten sardı bayıra.

İlime irfana bakmaz üşenir
Bir beyanı varsa öykü döşenir
Böyle bir ortamda nasıl yaşanır?
Durmuşoğlu duam; Mevlâm kayıra.

Hüseyin Durmuş 3

MihenK ahenk

İnsanda bir değer var ki,
Őu dűnyaya gelip kondu.
Kim ki bilmez değerini,
Onunki si hazin sondu.

Herkes birinin balası,
Bir ikide fark olası.
Bazı yontulmaz kalası,
Zaman dűlger idi, yondu.

Erdeminden kimi susan,
Kimi nefretleri kusan.
Hicabın çıkarıp asan,
Utanç ayazında dondu.

Kendi alemin de esir,
Teselliler etmez tesir.
Asaldan fazladır kesir,
Asal dokuz, kesir ondu.

İnsan ayarına mihenK,
Vurur mihenK, bulur ahenK.
Bazısında bin tűrlű renk,
Durmuşoğlu sade tondu.

Hűseyin DurmuŐ 3

Misalleme

İnce iplik yükü tutsa,
Halatçılar aç kalır dı.
Hamsi balınayı yutsa,
Karidesler öç alır dı.

Kavağa balık çıkacak,
Kesip kökünden yıkacak,
Sonra icab"a bakacak,
Polis baksa suç bulur du.

Baktım tilkiler ötüyor,
Sular yanmışta tütüyor.
Yaban eşek şut atıyor,
Maymun atsa, taç olur du.

Şimdi beşer, batağında,
Rahat yatmaz yatağında.
Dolunayın şafağında,
Horoz ötmez, kurt ulur du.

Durmuşoğlum, nedir bunlar,
Koy ki halden bilen anlar.
Uyuşmazsa ayrı kanlar,
Damıtınca durulur du.

Hüseyin Durmuş 3

Munip

Kendin bilen kişi halden de anlar
 Önerdiği gerçek, bir zarar vermez.
 Varlığından fayda görür insanlar
 Hiç bir ayıbı da ortaya sermez.

Maksadı hizmettir bütün aleme
 Görevini yapar, düşmez eleme
 Doğru bilgi verir yazan kaleme
 Hile hurda işe aklı da ermez.

Hasetlik marazı bulunmaz onda
 İmdada kavuşur en zor zamanda.
 Sevgiyle güç bulur yüreği canda
 Yapılan kusuru dert gibi görmez.

Hakkın sevgisini rehber edinip
 Bütün bir Ömür''ü harcar didinip.
 Ermeden menzile olmuş ki munip (x)
 Yolu değişiği hor diye yermez.

İnsan eğitilen varlık olun ca
 Hemen gayret eder kendi halın ca.
 Durmuşoğlum bundan mahzun kalın ca
 Hâline sabredip yanlışlar dermez.

Hüseyin Durmuş 3

Muska yazdım

Yüreğimde türküler var,
Sözlerini aşka yazdım.
Dilim susar, yürek duyar,
Her makamı başka yazdım.

Göz yaşlarım damla damla,
Gönül mahkum bu idamla.
Paylaşırım boş odamla,
Aşkı kalbde köşke yazdım.

Doğrusu şu sevda zormuş,
Baktım bütün ruhu sarmış.
Kendince bir yükü varmış,
Anlayınca keşke yazdım.

Yaşadım ve ibret aldım,
Aşk fikrine derin daldım.
Sonunda bir karar kıldım,
Başımdaki kaska yazdım.

Koca aşık Durmuşoğlu,
Ezel ebet aşka bağlı.
İş bu halden kalbi dağlı,
Şifasına muska yazdım.

Hüseyin Durmuş 3

Mut luluk

Herkes deli gibi mutlar peşinde,
Sonrasında elde delilik kalır.
Gündüz ki yoğunluk, gece düşünde,
Yorgunluktan geri ölüük kalır.

Gerçeği ararsan bir fayda üret,
Ürettiğin işe yansısın suret.
Eskinin tadı yok yeniyi türet,
Mut"u yoksa bile yenilik kalır.(!)

Belki bir muamma kapalı kutu,
Koskoca hayaldir, aramak mut"u,
Aşırı tutkunluk sevdilir put"u,
Anlamı kaybolur sevgilik kalır.

Amaç; mutluluktan daha önemli,
Zaten işlevi de ara önemli.
Hayat kırığıında gözlerin nemli,
Çoğu hayalde de evlilik kalır.

Durmuşoğlum mut"un anlamı nedir?
Varsa bildiğinden bir misal getir.
Boş yere arama ömür tüketir,
Mutluluktan geri ne lilik kalır.

Hüseyin Durmuş 3

Mutluluğa ilaç para olunca

Gönüller boşaldı, kasalar doldu
Mutluluğa ilaç para olunca.
Yüreklerde eski tasalar kaldı
Vicdanlarda derin yara olunca.

Bu günün gündemi varlık yarışı
Var olanın başka olur duruşu
Alem unuttu mu? Yoksa barışı
Dostluk yelkenleri fora olunca.

Harunlar sustukca Karun konuşur
Firavunlar gelir, akıl danışır.
Yağmur rahmet iken sele dönüşür
Doğa da dengeler bora olunca.

Herşeyde rahatlık esastır bu gün
Varsıl gibi yemek yenir üç öğün
Değerin yitince o zaman döğün
Aydınlık yarınlar kara olunca.

Durmuşoğlu kendim bir hayal kurdum
Aklım yetmeyince ruhumu yordum.
Gerçekleşir diye bekleyip durdum
Belemekte zordu sıra olunca.

Hüseyin Durmuş 3

Münkir

Bir insan ki, yüzsüz, arsız, yılışık,
Tükürdüğü yağmur olsa dokunmaz.
Arsızlığa bütün ruhu alışık,
Çevresine hicab ile bakınmaz.

Varı, yoğu kendi ister alacak,
İstemiş se hemen o an olacak.
Belasını belki bir gün bulacak,
Esamesi o gün gelir okunmaz.

Girer çıkar, yakar yıkar, çare yok,
Öğüt versen onun zaten karnı tok.
Deli gönül der ki başın derde sok,
Baş belası hiç bir dertten yakınmaz.

Talepleri bitmez yüz yıl geçse de,
İnat eder zalim olmak suçsa da.
Faydası yok, kanat takıp uça da,
Menfaati yoksa zaten takınmaz.

Böyle kişi birlik demez ayırır,
O kendini dünya batsa kayırır.
Musibetler teğet geçer sıyırır,
İltimas var ondan böyle sakınmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Müzmin inatcının hayatı soldu

Özlediklerimiz, dün de kalanlar
Hatırlayan beynim hayale daldı
Şimdi hikayedir o gün olanlar
Hüzünlendi yürek gözlerim doldu.

Acı tatlı herşey mazide gizli
Aralandı zaman açıldı hızlı
Saklanmış anılar bir hayli nazlı
Naz eylese bile bizleri buldu.

O günü düşündüm özlemim arttı
Özlenen eskiler yeniye tarttı
Dengeyi bulmamız elbette şarttı
Bu günler geçmişten darayı aldı.

Tüm yaşanan zaman mazi yaratır
Her gelen nasıl sa geçmiş aratır
Eski kafa tutmuş ayak diredir
Müzmin inatcının hayatı soldu.

Her daim değişir hayatın şekli
Değişime uymaz herkesin aklı
Kimi boşa isyan kimisi haklı
Durmuşoğlu geri haklı mı kaldı?

Hüseyin Durmuş 3

Naçar kalan ölmüş

Büyük şirketler de işçi hakkını
Sömürme tadını onlarda almış.
Görünüşte korur işin şeklini
Kanunlar nizamlar raflarda kalmış.

Yıpratıcı yoğun işlerin hacmi
Kolaylık sağlamak o kadar güc mü?
Yok sa işçilerden alınan öc mü?
Tükenmiş çalışan rengide solmuş.

Yeni çağ'a girdik bilişim diye
Düzeliş görmedik kardeşim niye?
Bende sendikaya girmişim üye
Üyeyken değişen birşey mi olmuş?

Ne patron acıyor, ne devlet memur
Küçük ümitlerle kayboldu umur
Karın tokluğunda tükenen ömür
Hayata doymadan mezara dolmuş.

Dua ve sabırı önerir dingin
İşçiye öğüt var ümitce zengin
Yoksul ocaklarda büyürken yangın
Durmuşoğlum naçar kalanlar ölmüş.

Hüseyin Durmuş 3

Naçarın ektiği biçtiği zarar

Bataklığa basıp dibe çökenin
Çırpınıp durması ne işe yarar?
Binbir pişmanlıkla azap çekenin
Çığlığı boş yere imdatlar arar.

Bazı işler varki yoktur ortası
Cilası, boyası işin vartası
Sonra sarpa sarar günün ertesi
Şaşırıp kalırda veremez karar.

Siyaset kızışır kamçılar halkı
Bir kısım çıkarıcı doycak belki
Zararın vurduğu yoksuldur ilki
Perişan haliyle hesap mı sorar?

Aklolan bulaşmaz bu tip belaya
Açık, gizli düşman başlar alaya
Çevir başı bir bak çevre dolaya
Naçarın ektiği, biçtiği zarar.

Durmuşoğlu gafil serveti tutar
Çare üretmeyip yan gelir yatar
Kurtulayım derken battıkca batar
Bu akılla nasıl bir yara sarar?

Hüseyin Durmuş 3

Nadandan almam

Millet okur diye yazsam yazımı,
Nasıl anlaşılır vallahi bilmem.
Yanlış anlaşılmağ kes se hızımı
Bir kaç fevri sözü ciddi de bulmam.

Yüzme bilmeyenin suda işi ne,
Lokmamıyım sanki elin dişine?
Takılmış sa onlar bir şey peşine
Bense hiçbir şeye takılıp kalmam

Bir sürü masalı eder hikayet
Hem de hurafeden yapar şikayet
Bilen bu durumda susarsa şayet,
Ben bu haksızlığa susan da olmam.

Bazan akıl verir, ukalâ herif
Uyup uymasa da yapıyor tarif
Zırvalayıp durur sanırsın arif
Arif sanıp sözde derine dalmam.

Edepli davranış, akıl eşidir
Edep insanların makul işidir
Sözün bilen kişi, akıl kişidir.
Durmuşoğlu akli nadandan almam.

Hüseyin Durmuş 3

Namın düşer dillere

Meşhur, hikmetli söz diyecek olsa;
Daha yazılmadan düşer, dillere.
Aynı sözü garip biri söylese
Kendi sahip olmaz geçer ellere.

Önemli değil mi, anlamı sözün?
Anlamı daha mı çok meşhur yüzün?
Halbu ki aslolan kıymeti özün
Özü bilen bülbül uçar güllere.

Beyinden kalplere geçmeyen akıl
Resmeder gönlüne yüzeysel şekil.
Devirden devire ters düşen nakil
Adresi şaşırır kaçır çöllere.

İşbu anlayıştan doğan algılar
Hatadan oluşan duyu salgılar
Alışkanlık yapan tuhaf olgular
Sonunda bir sıfat seçer hallere.

Felsefe yaptığım şiidir gücüm
Laf gediğe koyar, alırım öcüm.
Her gün sözlerimde artıyor hacim
Durmuşoğlu namın düşer dillere.

Hüseyin Durmuş 3

Nankör neyi başa kakar

Yoksul an'ın derdindeyken
Varsıl alemlere akar
Yoz tayfası keyfindeyken
Cehennemler bizi yakar.

Onlar yükler biz çekeriz
Acılarda yaş dökeriz
Yine de umut ekeriz
Umutsuzluk kanca takar.

Kadir kıymetiz biliriz
Çağrılarda tez geliriz
Can gerekse biz ölürüz
Münafık alaycı bakar.

Dara zora el uzattık
Her çorbaya az tuzattık
Ne kınadık ne söz ettik
Nankör neyi başa kakar?

Vatan borcu namus borcu
Ödemektir Türk'ün harcı
Varı yoğu yerken kâr cı,
Durmuşoğlu kemer sıkar.

Hüseyin Durmuş 3

N'apıyorsun

Hem diyorsun dünya fani
Hem dünyaya tapıyorsun.
İyilik ti maksat hani?
Tam tersini yapıyorsun.

Önü sonu acı, keder
İnsan, hakkı merak eder.
Gördün herkes ölür gider
Sen ki gözü kapıyorsun.

Servet nedir? Çokça sayı
Sayılıdır günü, ayı
Düzeltmeyip sen bu huyu
Daha da çok sapıyorsun.

Sivriltelen delici uç
Delip geçip ediyor suç
Geçirince eline güç
Masumluktan kopuyorsun.

Aşınarak biten demir
Tükenmiştir olmaz tamir.
Durmuşoğlu varken ömür
Sen oturmuş n'apıyorsun?

Hüseyin Durmuş 3

Nasıl bulursun

Sen, inanmıyorsan yüce Tanrıya
Sonsuzlukta bir yer nasıl bulursun?
Nefsin boğar seni yersiz sanrıya
Gerçek karşısında şaşar kalırsın.

Arayıp durdukca doğru yanıtı
Çıkar karşınıza tuhaf tanıtı
İnanırsan eğer, sorma kanıtı
İyice şaşırmış beşer olursun.

Ne olursa olsun amaç ezeli
Ezele savrulmak anın güzeli.
Her sonbahar günü düşen gazeli
Gördüğünce ibret, yaşar alırsın.

Sonsuzdan gelmeyen sonsuza gitmez
Bir an için doğan bir değer etmez
Nedenin bilmeye aklın da yetmez
Anlamsız ömründe düşer ölürsün.

Dönen devran için salınır hayat
Bu döngüde elbet bulunur niyet
Alemlerden ibret alırsan şayet
Durmuşoğlum zoru aşar bilirsin.

Hüseyin Durmuş 3

Nasıl diyeyim

Toplumun dertleri varken çevremde,
Benim de derdim var, nasıl diyeyim?
Deneyim yaşadım her bir evremde,
Gerçeği bırakıp hak mı yiyeyim?

Umut etmesek mi? Alıp vermeden,
Bazı şeyleri de gezip görmeden.
Kimisinin akli bilip ermeden,
Eren bilmemiş se ben mi bileyim?

Dengeler şaşmış da elde kuzende,
Asalet, itibar halkı üzende(!)
Çarpıklık gizlenir mevcut düzende,
Önce çarpıklığa hep mi güleyim?

Şanırısın herkesin isteği varmış,
İşyanlar, alkışlar meydanı sarmış.
İsyana desteğe kim karşı durmuş?
Karşı durmayım da baş mı eğeyim?

Okuyup bıkana hiç yüzün olmaz,
Arada moral ver hep hüzün olmaz.
Durmuşoğlum hoşça bir sözün olmaz,
Toplumun derdine az mı değeyim?

Hüseyin Durmuş 3

Nasıl katılır bilmem

Sıradan bir hayat yaşadığımız,
Hesap kitap nasıl tutulur bilmem.
Yumurta küfesi taşıdığımız
Sırtımızdan nasıl atılır bilmem.

Ters gitmeye görsün insanın işi
Muhallebi yerken kırılır dişi
Böyle bir yaşamı, sözün gelişi
Haraç mezat nasıl satılır bilmem.

Yaşamı sevmeyi eğlence sandık
Her daim yanıldık fakat inandık
Umutlar bitmişti yalana kandık
Bu yalanlar nasıl yutulur bilmem.

Hesabı kitabı yapsada akıl
Çıkartamaz bazan sonucu makul
Zamanla bedende bozulan şekil
Hasta hasta nasıl yatılır bilmem.

Hayat bir kavrammış düşünme göre
Durmuşoğlu bilir yaşına göre
Özü şekillenir dışına göre
İçi dışa nasıl katılır bilmem.

Hüseyin Durmuş 3

Nasıl türümüş

Küflenince aşkın, mutsuz bedende
Kalbindeki özü sökmüş çürümüş.
Bencillik ruhumu işgal edende
Boş sineye nefret çökmüş bürümüş.

Mecnun, Ferhat, Kerem sevda ceminde
Gönül ilham almış kendi deminde
Dönüp dolaşırken aşk aleminde
Nefis bir yol tutmuş çıkmış yürümüş.

Tükenmiş sevgiler, bitmiş dünyada
Silinmiş kalblerden kalmış künyede
Yaşlanınca yaşam bütün bünyede
Sefil bedenini çekmiş sürümüş.

Bozulunca kimya çoğalır horluk
Bu değişik halde başlıyor zorluk
Doğasından azıp itleşen varlık
Gece kuytulara çokmuş ürümüş.

Sevgi tükenmiş se artar kederim
Böyle bir ortamdan çeker giderim
Durmuşoğlu senden sual ederim
Anlattığın insan nasıl türümüş?

Hüseyin Durmuş 3

Nasrettin Hoca

İpe unu sermiş birgün;
Bahanedir sermez hoca
Kazan öldü dermiş lakin
Boşa cevap vermez hoca.

Eşğine binmiş gider
Düşünürmüş, alem ne der?
Gölde maya tutsun ister
Sanma akli ermez hoca.

Düşmüş, zaten incekmiş
Dönemeçte dönecekmiş
Suya düşen ay"ı çekmiş
Çekmeseydi görmez hoca.

İnsanoğlu nasıl şeymiş
Kimisi han, kimi beymiş
O da bir gün kürkü giymiş
Kürkle sefa sürmez hoca.

Hoca korkmaz, işi zor sa
Yüksünemez yoksa var sa
Durmuşoğlum gönlü dar sa
Dar gönülde durmaz hoca.

Hüseyin Durmuş 3

Nazari

Ütülesem Őu dűnyayı masada,
Mekanları geniş geniş açılűa.
El uzatıp yardım etse NASA da,
Artırılıp hızlı dűnűű, uçulűa.

Karıűtırır ilkbaharı, ekim'i,
Ekim olmaz artık hasat dikimi.
Bir girdapta kara delik çekimi,
Yutar bizi her ne kadar kaçılűa.

Sanılır ki en fazla ışık hızı,
Düşűncenin hızından, düşük hızı.
Çok uzakta renkler koyu kırmızı,
Mor'a dűner çok uzaĝa saĝılűa.

Kozmik alem; derinden de derine,
Her noktacık, konmuű yerli yerine.
Varınca nebulanın cevherine,
Merkezden cennete kapı açılűa.

Durmuűoĝlum bu gűn uzay konu mu,
Maddi sukűn, kainatın sonu mu?
Bir kızıl renk kıyametin tonu mu?
Keűke zaman renkler ile seĝilűe.

Hűseyin Durmuű 3

Ne anlamı var

Herhangi bir anda doğuverir insan
Bazan düşünürüm, ne anlamı var?
Anlam kazanılır geçtikce zaman
İyinin, kötünün de anlamı var.

Sonra bir şeylere açılır kapı
Hayal arsasına kurulur yapı.
Kiminde kimlik çok, kiminde tapu
Hepsinde mazeret ve anlamı var.

Kimi sevdadır der, sevdasın öğer
Kimi meta ile ölçüyor değer.
Kimi de kadere boynunu eğer,
İnanırsan eğer, he anlamı var.

Yaşadığın kadar birikse bilgin
Derine indik ce artacak ilgin.
Bilinç gelişince değişir algin,
Şaşırıp kalana ce anlamı var.

Onca işler geldi çileli başa
İnce eleyip sık dokudum boşa.
Anlamadan ömrü bin yıldır yaşa
Durmuşoğlu yaşın ne anlamı var?

Hüseyin Durmuş 3

Ne anlarsan anla

Zoru başarmaya sabır gerekir,
Bilgisi, çabası katkı sağlarken.
Tenbel ve uyuşuk çabuk bırakır,
Kaçan fırsatları çözüp bağlarken.

Öğrenip, düşünüp araştırın ca,
Durulmuş suları karıştırın ca,
Keşfedip gücünü yarıştırmın ca,
Yeniler kazanır, eski ağılarken.

Her planlı işe uzunca emek,
Emekle üretip kazanç beklemek.
Bomboş hayallere anlam yüklemek,
Gerçeğin suları coşup çağlarken.

Nedensiz, niçinsiz kabullenişler,
Her karşı duruşa, hoop çullanışlar.
Menfaat kokuyor son kullanışlar,
Bütün çıkarıcılar onu yağılarken.

İlgi kuramazken söylenen sözle,
Yalan diye bakar şüpheli gözle.
Tevil etmek gerek bir kırık sazla,
Durmuşoğlum türkü, yürek dağılarken.

Hüseyin Durmuş 3

Ne demek

Yitirdim kentlerde kişiliğimi,
Kaybolan benmiyim, yitmek ne demek?
Acemilik besler şaşılığımı
İşi yokuşlara itmek ne demek?

Önceden alışıp girdiğim şekle,
Sonradan değişmek gelmiyor akla.
Niye değişeyim, hem de ne hakla?
Başka alemlerde bitmek ne demek?

Doğal ortamdaki yaşantı nerde?
Kentlerde uğranır bin türlü derde
Bir düzen tutarım belki ilerde,
Tutamazsam çekip gitmek ne demek?

Böyle düşünsem de olmuyor öyle
Uyum sağlamaya bir çare söyle.
Deneyimin varsa gel yardım eyle
Yardıma itiraz etmek ne demek?

Hengamede geçer hayatlar burda
Yoksulun fakirin geçimi zorda.
Durmuşoğlu işin bir yolu var da,
Menzile varmadan yitmek ne demek?

Hüseyin Durmuş 3

Ne hilaf ne yalan yok

Astarsızdır yüzümüz
Hiçte yüzsüz olan yok!
Hak olsada sözümüz
Öğüt diye alan yok.

Öğüdü kim, takıyor
Halk paraya bakıyor
Hırslar yuva yıkıyor
Ama çare bulan yok.

Bozulun ca yuvası
Dolmaz yoksul kovası
Bu insanlık davası
Suçlanan bir yılan yok.

Ecel şerbetin içen
Fani dünyadan göçen
Bitmez gelen ve geçen
Gördün, baki kalan yok.

Maya var sa özün de
Özün parlar gözün de
Durmuşoğlu sözün de
Ne hilaf ne yalan, yok.

Hüseyin Durmuş 3

Ne mum kalır nede fener

Üfürürsen daim yalan
Tornadoya hortum döner
Bu afata maruz kalan
Ne mum kalır nede fener.

Bir gün gelir zaman biter
Sanma işler böyle gider
Nefsin sonra bir iş eder
Sende türlü işi dener.

Daim hürmet halkın hakkı
Gel kabulet bırak şekki
Bu iş böyle, çare yokki
Yatsı geldi mumun söner.

Edeb irfan kulun halı
Et ve kemik dünya malı
Kabir bilmez, amir vali
Güçlü güçsüz mezar yener.

İnsanlığın bir üyesi
Erlük ola sermayesi
Durmuşoğlum söz diyesi
Kuş uçsa da yere iner.

Hüseyin Durmuş 3

Ne olacak?

Bu güne dek sürüp giden akıllar,
Besbelli bundan kelli, toz olacak.
Unutulup mazileşirken yıllar,
Yeni yaşam tümüyle yoz olacak.

Kimlikli köleler isyan için de,
Kimliksiz efendi nisyan peşin de.
İnsanlık sa hala insan düşün de,
Renkli rüya tabiri boz olacak.

Mü"min aramakta dua da çare,
Niyazı tekrar da belki bin kere.
Uzandım elimin değdiği yere,
İsyanım sa elimde koz olacak.

Boyanmış bedenler şap"a batıyor,
Nice farklı renkler şapta yatıyor.
Hala kendim de bir yürek atıyor,
Ateşi suya değ se coz olacak.

Yeni dünyanın ruh"u halet"i bu,
Ne mükemmel iman kaldı, ne tabu.
Pusulalar bile göstermez kutbu,
Durmuşoğlum resimlik poz olacak.

Hüseyin Durmuş 3

Ne olur?

Alem bizi benzetmezse Şaire,
Sözlerimde hikmet olsa ne olur?
Dereler birleşir akar nehire,
Nehirler denize dolsa ne olur?

Neylersinki gönöl yüksek uçuyor,
Ne yapalım talih bizden kaçıyor.
Nice yerde yaban güller açıyor,
Koklanmayan güller solsa ne olur?

Dara düştüm; kimler bana neyledi?
Kimileri yazdı, kimi söyledi.
Dedilerki dostlar, sitem eyledi,
Vefasız dost sağı yolsa ne olur?

Şaşırırsan var kendine yol ara,
Ö yollarki, varsın ulaşsın yara.
Deli gönöl yine daldın efkara,
Azgın deryalara dalsa ne olur?

Şiirlerim bir gün kıymet edende,
Mutluluktan ruhlar coşar bedende.
Durmuşoğlum bu dünyadan gidende,
Şair diye namı kalsa ne olur?

Hüseyin Durmuş 3

Ne yapabilir

Üretmeyen insan palavra sever
Ne kazma küreği ne yaba bilir
Bir çıkar umarak haksızı över
Ne umduğu olur, ne kapabilir.

Tenbellik tevekkül haline döner
İsısı düşünce ateşi söner.
İstedğin kadar seçenek öner
Ne yön değiştirir ne sapabilir.

Öğrenmek isteyen bilme ulaşır
Aşır alemleri evren dolaşır
Miskinlikle her tür işe bulaşır
Ne kaçır kurtulur ne kopabilir.

İnsan eğitilsin ömrü boyunca
Çünkü işe yarar gerek duyunca
Şaşırıp cahilce akla uyunca
Ne dinsiz imansız ne tapabilir.

Bilge kişi elbet katkısı olur
Bir ürün vermeye tutkusu olur
Durmuşoğlum söyler etki si olur,
Ne etkisi var ki, ne yapabilir?

Hüseyin Durmuş 3

Ne yapacak

Azgınlığı iş edinen
Güç yitince ne yapacak?
Uzun hayal düş edinen
Yaş gidince ne yapacak?

Nice mazlum ahı alan
Hak vermekte haksız olan,
Baskı yapıp hakta kalan
İş bitince ne yapacak?

Doğru yola baş vurmuyor
Göz çıkarıp kaş kurmuyor
Gevşek yarda taş durmuyor
Taş düşünce ne yapacak?

Kötü huydan olmaz hüner
Parlak yanan çabuk söner
Her şey öze geri döner
Boş dönünce ne yapacak?

Durmuşoğlu etme hayret
Göz önüdür bakta seyret
İyilikte yoksa gayret
Koş denince ne yapacak?

Hüseyin Durmuş 3

Ne yapsam olmaz

Yüreğimden her geçeni,
Desem tuhaf, yapsam olmaz.
Göz önünde her uçanı,
Kedi gibi kapsam olmaz.

İş olmazı nefse ağır,
Tevilatla mana doğur.
İntikamdan yürek soğur,
Ben bu yola sapsam olmaz.

İkilemde karar zordur,
Sanma, duygu yönü kardır.
Yanlışlıkta oluyordur,
İlla olur, n'apsam olmaz.

Nefis bu, çok şey istemiş,
Haram, helal katıp yemiş.
Zan"na dahi Tanrı demiş,
Ona uyup tapsam olmaz.

Söyler açık açık zikir,
Kaynar gizli gizli fikir.
Durmuşoğlum müzmin fakir,
Bu halkadan kopsam olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Nedamet

Nedamet fikirdir bir çok bakımdan,
Anlayan bin pişman anlamaz devam.
Haşerat tiksini se çıkan kokumdan,
Anlamaz sa eğer sakınmaz avam.

Denk bir kefareti bulunmaz suçun,
Mazereti açlık, ezelden açın.
Bozuk ki zivana damlatır uçun,
Damlalar aksa da sızılmaz kovam.

Tevbenin sağlamı geri dönmemek,
Yoksa boşa gider bir sürü emek.
İnsanı kamilden öğüt dinlemek,
Şifa verir ruha bozulmaz havam.

Mademki bu dünya sınav yeridir,
Öyleyse öğretti ilkten beridir.
Bir damla nedamet günah eritir,
Sağlam temellerde yıkılmaz yuvam.

Durmuşoğlum kalbler arınsın varsın,
Arınmış hesabı mizan da sorsun.
Canlar da toplansın divana dursun,
Mücrimler safında yazılmaz davam

Hüseyin Durmuş 3

Neden se

Herkes erdem arar bir başkasında
Yanlış aramaktan bıkmaz neden se?
Çok itiraf gizli her keşkesinde
Gaflet uykusundan çıkmaz neden se?

Kendisini bilgin görüyor malûm
Bir cirmik bilmekle oluyor alim.
Ozaman çıranı yakıyor zalim
Aydınlık ışığı yakmaz neden se?

Bu alemde herkes bir gün ölmekte
Vakti yanaşın ca bunu bilmekte.
Pili bitince ancak yola gelmekte
Kibiri gururu yıkmaz neden se?

Bilginin ışığı doğar yarında
Kadir kıymet bilen onun kârında
Her insan doğruyu bilmek zorunda
Cahil kafasına takmaz neden se?

Sen düzelmedik ce alem düzelmez
Faydasız bireyden sağlam söz olmaz.
Heva ve hevesten hiçbir iz kalmaz
Durmuşoğlu ize bakmaz neden se?

Hüseyin Durmuş 3

Nedenini bildirecek

Bu gün beni var eden güç
Vakti gelsin öldürecek
Nefsimdeki birikmiş hınç
Beni benle böldürecek.

Kim ariftir, bilir anlar
Bilmekle yok olur zanlar
Boşa geçen tüm zamanlar
Sanma yüzler güldürecek.

Ömür gider kulaç kulaç
Hasta beden iğne, ilaç.
Çare varsa sen bir yolaç
Çare dağı deldirecek.

Halk'a caka satar zalim
Zulme uğrar garip halim
Allahtan ki var da ölüm
O da, kaydı sildirecek.

Ne şirinler yola çıktı
Alem hayret ile baktı
Durmuşoğlum ışık yaktı
Nedenini bildirecek.

Hüseyin Durmuş 3

Nefesimi kesiyor

Dağların yakın yerleri
Etekleridir elbet.
Tepeler uzak ve yalnız,
Yalnız, hem soğuk hem cansız.
Aydınlıkta bile insanın yarısı gölgedir,
Karanlıktaysa güzellik farkedilmez.
Bir de, iç güzelliği varmış!
Gören yok, duyan yok taşıyan hiç yok
Yoklukta aranan şey zaten yok.

Yalnızlık en iyi kalabalıklarda yaşanır,
Düşünsene seni umursamayan
Yığınlarca insan.
Herkes diğerine muhtaç
Biri diğerinin yarısı
Gel gör ki o yarı;
Yarım baş ağrısı

Şimdilerde yalnızlığım
Bir arkadaş buldu,
Korku; en iyi arkadaş oldu.
Gevezelik hafakanlara dönüşürken
Dijital alemde dilim kayboldu.

Ruhun savrulması için rüzgara gerek yok,
Şaşkınlık ve umutsuzluk
Yeterince esiyor.
Yazık ki bu esinti,
Nefesimi kesiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Nefis

Her Şeyde lezzet arıyor nefis
Acıları çeŐni görüp yutarken
Hal  da aşktan dem vuruyor nefis,
Günün gurup vakti gelip batarken.,

Gelip geçen zaman durdurmaz onu,
Merak etmez neye varacak sonu.
Zevklere sarıyor yaŐlanan canı,
YaŐıtları toprak olup yatarken.

Hiç bir heves geri kalmasın diyor,
Nice genç arzuyla yariŐ ediyor.
Sermayeden her gün biraz gidiyor,
Hevesine pazar bulup satarken.

Gizemin ardına düşer bilmeden,
Hemence olsun der günü gelmeden.
Ne  ok Şeyler ister düşüp  lmeden,
Can'a pamuk iplik salıp tutarken.

Nefis"sizde olmaz, hayatın kendi,
Sadece terbiye edilsin dendi.
Arınıp öylece gelsin istendi,
Durmuşoğlum nefsi bölüp katarken.

Hüseyin Durmuş 3

Neler geliyor

Çok kuzgun dolanır başımda neden,
Öleceğim çok mu belli oluyor?
Niyeti belletmiş düşmanlık eden
Ondan mı sevenler sağıın yoluyor?

İş bilen aklını başına alsın
Geriye hasarın çok azı kalsa
Depremin kendisi Fizanda olsa
Tsunami gelip beni buluyor.

Kimler, neden çeker şu boyunumu
Bana kaderimin bir oyunu mu,
Yoksa içimizin bir hayını mı?
Nerem zayıf ise onu biliyor.

Oynanan oyunlar terse dönünce
Bu günkü uyuzluk hırsa dönünce
İhtiyar ninemde gider en önce
Vatan için nice canlar ölüyor.

Hafif bir uyku var ahmağım sanma
Şanıp ta duruma sakın aldanma.
İş başa düşünce korkudan donma
Durmuşoğlum başa neler geliyor.

Hüseyin Durmuş 3

Nemize bizim

Ta başından beri aynı safahat
Hep muhtaç ruhumuz, temize bizim.
Hoşlanıp gūnahtan yaşarız rahat,
Ama vebāl varmış; nemize bizim?

Her daim tevbede, fakat kararsız
Üretir mazeret, hayli yararsız
Af ile şımarır arsız mı arsız
Uysal insan olmak, nemize bizim?

Ele talkın verip, salkım yutarız
Bitaraf olmalı, taraf tutarız.
Hiledir işimiz alır satarız
Doğruluk dürüstlük, nemize bizim?

Hak var hukuk var, dönmüş laçkaya
Kaçamaklar bize, hüküm başkaya
Ne korkmaya gerek, nede kuşkuya
Hak hukuk adalet, nemize bizim?

Mahşer nizamına girip hepbirden
Günahsız mı kalkar? İnsan kabirden.
Bizler azadeyiz hükmü cebirden(!)
Nizam, Durmuşoğlu nemize bizim?

Hüseyin Durmuş 3

Neo yıkım

Alıştır, alıştır,
Yavaşın da en yavaşı.
Bindirerek kırk katıra,
Yapar yurt bölen savaşı.

Gıdım gıdım hep istenir,
Ne olacak verin denir.
Bir gün gücün tükenir,
Kafana çal sen o taşı.

Derler etme paranoya,
Soysun seni doya doya.
Az bile bu Türkmen soya,
Omuzlardan düşsün başı(!)

Bin yıllıktır kini bunun,
Savaş ister dini bunun.
Kırk parçalı anadolun,
Eksilmesin gözün yaşı.

Durmuşoğlum şimdi durum,
Teslim olmuş herbir kurum.
Benim bu millete sorum,
Neden yaptın son savaşı? (*)

Hüseyin Durmuş 3

Nerde

Sus koca yüreğim artık haykırma;
Sevmeye doymazdın o aşklar nerde?
İçin kanasa da yararı sarma,
Sen boyun eğmezdin, o başlar nerde?

Boş umudunu, hasrete bağladın,
Kanayan yararı yaktın, dağladın.
Gözlerinden yaşlar döktün, ağladın,
Beyhude döktüğün, o yaşlar nerde?

Yazık olan sade, kalpte duygumu,
Gündüz işten etti, gece uykumu.
Kendime yitirdim olan saygımı,
Başımı çalmaya, o taşlar nerde?

Aşk bir heves ise, geçmiyor neden?
Hala dumanları tüter sineden.
Buruşup, pörsüsedede güzel beden,
Meftunu olduğum, o kaşlar nerde?

Durmuşoğlum bunlar yaşanmış, geçmiş,
Kavşağına gelmiş, yolunu seçmiş.
Kırmış kadehi, hak şarabın içmiş,
Dünyada derbeder, ayyaşlar nerde?

Hüseyin Durmuş 3

Nerdesin

Ey merhamet; nerdesin sen, nerdesin,
Saklı, gizli olunmakla hakmısın?
Neden hep rahat ve güçlü yerdessin,
Ona buna varda, bana yokmusun?

Belediyede, kamu kurumunda,
Para patirik, yardım durumunda,
Hükümetlerin yoksul yorumunda,
Sormazmısın açmısın ve tokmusun?

Erzak paketj, kömür dağılırken,
Grip kuyruğa eller oğulurken,
İş bitiren varlıktan boğulurken,
Bir merhaba desen bize, çokmusun?

Eş, dost, ahbab çavuş bizde bulunmaz,
Bizim gibilerle kanka olunmaz,
Yoksul selam dahi verse alınmaz,
Bağırma saplanıp kalan okmusun?

Durmuşoğlu rahmet, Tanrıdan iste,
Tanrı merhameti ulaşır dosta.
Çoktandır şu garip gönlümüz yasta,
Hasta sinemde vuran tak tak mısın?

Hüseyin Durmuş 3

Nere gidecek

Nereden nereye geldiğine bak,
Bu garip yolculuk, nasıl bitecek?
Bilinmez biranda öldüğüne bak,
Sönmüş ocakta mı duman tütecek?

Kosoca havuza doldurup hata,
Nasıl da yüzülür? Çıka ve bata.
Kurutarak çıkın hemen üst kata,
Yoksa bataklıktır dibe itecek.

İnsan çok önceden yapsaydı hesap,
Çökmezdi pişmanlık, bozulmaz asap.
Kendini çengele asar mı kasap?
Oncacık akli var, yetti yetecek.

Farkındalık yetmez, işlem gerekir,
Amelsiz fikirler yolda bırakır.
Sürekli tüken se, yine birikir,
Birikince başka nere gidecek?

Hayatta meraklar ölenedeğin,
Sorunun yanıtı bilenedeğin.
Durmuşoğlum yola gelenedeğin,
Bildiğini daim tekrar edecek.

Hüseyin Durmuş 3

Nerelerdedir

Yüreğini koy da, seyret bakalım,
Hakkın tecellisi nerelerdedir?
Adaleti hakka devret bakalım,
Kaybın yüzdellisi sürelerdedir.

Güç ile yapılır, zorla alınır
Zorlaya zorlaya zorba olunur.
Eninde sonunda çare bulunur
Çarenin bellisi törelerdedir.

Nefistir kızdırır, dur de azdırır
Azgınlığa nisbet ferman yazdırır
Yalı yalağı da elbet bezdirir,
Kaypağın zillisi yörelerdedir.

Zaman yaşatır da ecele verir
Herkeslerin mumu ısdan erir.
Zalim zorba bile ölüm'ü görür
Tevbenin dillisi nerelerdedir?

Bazen de adalet ölümle başlar
Böylesine düşer sevinçle yaşlar
Durmuşoğlu değse attığın taşlar
Taşların killisi derelerdedir.

Hüseyin Durmuş 3

Neyim ben

Bir misaldir diye yaratmış beni,
Ezelden okunan suremiyim ben?
Ruh denen cevhere giydirmiş teni,
Kendime pervane küremiyim ben?

Cümle alem içre, varlığım mana,
Manalar yayıldı geniş zamana.
Bu hakkın ihdası muhtaç imana,
Münkirden dertlere çaremiyim ben?

Vicdanın yangını ayrı bir lezzet,
Her damla göz yaşı, şan şeref, izzet.
Bunca kesret belki birliğe namzet,
Hal ve gidişimle töremiyim ben?

Yüce Allah beni var kıldığında,
Dileyip gönlüme yar kıldığında,
O yar ki bende yanar olduğunda,
Gönlü dağlı, yara beremiyim ben?

Akar gider hayat seli, götürür,
Götürür oncaı, yeni getirir.
Durmuşoğlum anlar sözün bitirir,
Allahın bir lütfu keremiyim ben?

Hüseyin Durmuş 3

Neyin ilacı

Nasıl geliştiiyse bunca senede
Şifa dağıtmakta zakkum ağacı.
İllâ çare umar kimi yinede
Aktarın sahibi zaten otacı. *

Dedilerki tıp da; devrim yapmışız
Meğer şimdiyece yoldan sapmışız.
Efsuncudan biz bu ilmi kapmışız
Nefesi de güçlü, sanki havacı.

Bir kısmı inanmaz ilm-i cifire
İnanmaz sa zaten vermen kâfire
Muska gibi yapıp katın kefire!
Muska yazan hoca müthiş duacı.

Ekran ekran gezen derin alimler
Anlatır dururlar huruf ilimler
Reklam için oynar türlü filimler
Kimi merhem satar, kimi civacı.

Enayi yerine bizi koydular
Fakir fukarayı böyle soydular.
Nice yanlış şeyi ilaç saydılar
Durmuşoğlum bunlar neyin ilacı?

*: Eski dilde doktor, hekim.

Hüseyin Durmuş 3

Neyin nesi

Aramayın ruhta Şekil
Dışın ruhun boş aynası.
Bir gönöl var, birde akıl
Bilinmiyor ić dőnyası.

Ne mazlumdur, ne de zalim
Önce cahil, sonra alim.
Anlatmaya dönmez dilim
İnsanlıktır baş künyesi.

AŞk'ı, kin'i bir yürekte
Bir canı var, tek direkte
Sorar eder hep merakta
Meraklıdır ać bünyesi.

Tamah eder dőnya ićin
Yükün taşır o ilk suçun
Farkı vardır tokun aćın
Yokluk aćın suç fūnyesi.

Salt gerćeđi görmek gerek
Durmuşoğlu ermek gerek
Doğru yanıt vermek gerek
Yalancılık neyin nesi?.

Hüseyin Durmuş 3

Nice 19 mayıslara

Bir bayramı kutlamak;
Gün gelince coşmaktır
Değerleri yadedip
Geleceğe koşmaktır

Anıları hiç kimse
Sığdıramaz bir resme
Ne düşmanlık, ne küsme
Yüreklerde taşmaktır.

Ruhlar şevke gelince
Erişmeli bilince
Gaflet engel olunca
Miskinliği aşmaktır.

Ataların gayreti
Bir milletin ziyneti
Emanetin kıymeti
Bilmeyene şaşmaktır.

Türk milleti yaşarken
Geleceğe koşarken
Her zorluğu aşarken
Durmuşoğlu coşmaktır.

Hüseyin Durmuş 3

Nice kuru işler yaşa gidiyor

Ocakta küllenmiş aşkın ateşi
Güzün doğan güneş kışa gidiyor.
Gölgesi hüzünlü akşam güneşi
Karanlık gecede düşe gidiyor.

Sözleri değişmiş sevda dilinin
Doğası bozulmuş duygu halinin
Ağlayanı susmuş yaşlı ölünün
Üzüntüler mermer taşa gidiyor.

Varlık amaç olmuş bu gün herkeze
Kimin gücü var sa çöker merkeze
İtibar mı kalır? Yoksul bir söze
Onca özlü sözler boşa gidiyor.

Acı gerçeklere kimseler bakmaz
Yanıp yakılsa da basında çıkmaz
Kimse güçsüzlere övgüler yakmaz
Riyakâr gülüşler hoşla gidiyor.

Durmuşoğlu tütmez yürek dumanı
Şimdiki bu zaman deccal zamanı
Bozup karıştırır dini, imanı
Nice kuru işler yaşa gidiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Nice sürem var

Gönlüm çok çekmişti vefasız aşktan
Dönüp baktım Mecnun, Ferhat, Kerem var
Sevgili durmadı gönül de köşkten
Yürek yarasında sandı verem var.

Sonra yalnızlığın düştüm derdine
Kalabalıklardan dağlar ardına
Mutluluğun bir an varsam yurduna
Cefada, çilede yanım yörem var.

Yalnızlığa teşne dururken yanım
Hüzün meclisinde sıkılır canım
Gök yüzüne gizli çıksa isyanım
Yer yüzünde beni tutan kürem var.

Alem şekillere bakar ekranda
Hoş muhabbet görür dostta akranda
Sanal olsa bile, izzet ikramda
Benim ikram için hangi çarem var?

Bıkkınlık, yılgınlık çöker içime
Beyaz tonlar düşmüş seyrek saçıma
Belki geçmiş zaman ortak suçuma,
Durmuşoğlu daha nice sürem var?

Hüseyin Durmuş 3

N'oldu ruhuma

Yaşamın zevki, tadı kalmadı,
Saldırdı evhamlar, daldı ruhuma.
Geçen zaman zaten zevkli olmadı,
Biten ömür tanık oldu ahıma.

İşin hengamesi, çabası derken,
Vakit sona erdi hem de çok erken.
Daha yapılmadan, neyse gereken,
Gereğin sızısı kaldı vahıma.

Koşturup gidenler arayı açtı,
Koşturmalar için artık çok geçti.
Kader de zayıfı güçlüden seçti,
Çürütüp bozanı saldı tohuma.

Öyle bir çağdayız değişir durmaz,
Belirsiz amaçlar sonuca varmaz.
Merhamet, insanda bir yara sarmaz,
Ancak kara çaldı nefis'i şahıma.

Bir isyanı derde bandırıp sundum,
Sunumun zevkine bağlanıp kandım.
Durmuşoğlum artık şuna inandım,
Boş teselli boşa doldu ruhuma.

Hüseyin Durmuş 3

Normal yaşanır dendi

Senaryolaştırdık bütün yaşamı
Herkez bu oyunda rol alsın dendi
Rolden umulanın ol ihtişamı
Gerçeğin gücünü, hükmünü yendi.

Bedeli çok ağır olsa da rolün
Yine alkış alır haksız ca goln
Yaşamın evinde sofanın holün
Komşu odalara yan yol istendi.

Mutluluk aranır hayalde düşte
Sıkıntı gerçeğe zorla dönüşte
Heveste, lkde değer düşüşte
Bunun sorumlusu insanın kendi.

Sürer gider böyle anlamsız döngü
Dönünce sırtını batıyor süngü
Neden böyle oldu? Demeyiz çünkü,
Dayanılmayan güç, çökertir bendi.

Doğalı yaşamak, gerekmez belki
Doğallık yaşamın başılı, ilki
İyiye, güzele evirip halkı
Durmuşoğlu normal yaşanır dendi.

Hüseyin Durmuş 3

Nurla kalkarsın

Bir yığın vebalin altında kalsan,
İnatet nasılsa zorla kalkarsın.
Bir sürü haksızlık sebebi olsan,
Hiç bir şeyin yokken varla kalkarsın.

Ortada görünen bir zarar var sa,
Kamunun ilgisi seni yorar sa,
Bakarsın kimi de hesap sorar sa,
Hesabı sen sor ki kârla kalkarsın.

Yüzsüzlük marifet çağın düzeni,
Dümdüz edip geçit seni üzeni.
Mala mülke gârket dostu, kuzeni,
Mal'e,hal'e sadık yarla kalkarsın.

Hayırsever diye düş"sen dillere,
El malından hayır eyle ellere.
Umut sipariş et esen yellere,
Küller alevlenir korla kalkarsın.

Mizah ettim, ibret alabilirsen,
Düzelip tövbekar olabilirsen.
Bir de doğru yolu bulabilirsen,
Durmuşoğlum der ki; nurla kalkarsın.

Hüseyin Durmuş 3

O sana yardır

Ey gönül dostları sizi çağırdım
Gelen olmadı da gidenler vardır
Duymadılar diye daha bağırdım
Bir kısmına dönmek oldukça zordur.

Selamlar söyledim sevgi dilinden
Kalpler yumuşadı, belli halinden
Dost bağının sundum gonca gülünden
Kimisi hırs ile ne kırsa kârdır.

Devran bu ikilem üstüne döner
Sabah doğan güneş gecede söner.
Bir damla ışığı var eden fener
Aydınlık geceye düşen bir kordur.

Ne umutlar gördüm sevgi mayası
Nimetin tadından gönül doyası.
Münkir yüreklerin çıkar foyası
Gönül haset için zaten çok dardır.

Ruhlara can gelsin sevgi aşıla
Sevgi yollarında aşkla koşula.
Çağrına geleni hoşca karşıla
Sen ona dost isen o sana yardır.

Hüseyin Durmuş 3

O taş sotadan gelir

Çürümenin kokusu
Dağdan tepeden gelir.
Toplumların dokusu
Bin yıl öteden gelir.

Cahil kalmış bir millet
Cehalettir baş illet
Böyle halka her zillet
Dört bir kıtadan gelir.

İnsan düzenden bıksa
Düzen bendini yıksa
Araç yolundan çıksa
Hata rotadan gelir.

Kötü miras devreden
Geçer türlü evreden
Kokuşmuşluk çevreden
Doğan hatadan gelir.

Gece gafil hoş yatar
Gerçeğine düş katar
Durmuşoğlum taş, atar
O taş sotadan gelir.

Hüseyin Durmuş 3

O yanda

Dünya mülkü için tapu çıkaran
Ol tapunun hükmü geçmez o yanda.
Mağfiretler umup yalvar yakaran
Ol avuçlar kapı açmaz o yanda.

Yığma malı mülkü, bezdirip halkı
Bir müddet sefa da sürersin belki
Yeyip doymuş ise sahibin ilki
Kevser şarbını içmez o yanda.

Adalet insana Hakkın nimeti
Böyle olmasının vardır hikmeti
Güç sahibi ölçmez böyle kıymeti
Burda ölçmeyince, ölçmez o yanda.

Dünya benim deme, kimseye kalmaz
Mülk Allahın mülkü mirascı olmaz
Çürümüş bedeni pazarlar almaz
Hiç bir alıcıda seçmez o yanda.

Durmuşoğlum kaldır, çevir kafanı
Dünya vermez malı, boşalt küfeni
Altın işlemeli, simli kefeni
Hiç bir usta terzi biçmez o yanda.

Hüseyin Durmuş 3

O yok bu yok

Gafil, anılarda şişinip dursun
Zaman geçip gitmiş hiç haberi yok
Nadim de başını taşlara vursun
Onun şu halinden bin beteri yok.

Umursuzluğunu hüner sanmakta
Sanrı ateşine düşmüş yanmakta
Umutsuz bir vaka, umut anmakta
Ne anarsa ansın bir ederi yok.

Dünya coşmuş ilmen, uzaya gitmiş
Ayağa takılan miskini itmiş
Gafile bu işler burada bitmiş
Bitmesede zaten yok, gideri yok.

Bu işte durumlar bu kadar vahim
Hasbı hali yazdık sanmayın vehim
Paslıdır teneke tutmuyor lehim
Lehimin ustası pir, pederi yok.

Alt şuur kirlenmiş, düşünce flu
Menfaat vadeden herkesler ulu!
Allah bağışlar mı? Bu şaşkın kulu
Durmuşoğlu bunun ar, hederi yok

Hüseyin Durmuş 3

O zaman

Birisine kırk gün deli denirse,
Gölde bile maya tutar o zaman.
Helal undan haram yapıp yenirse,
Hazmedenin hali olur pek yaman.

Açık kapta su da durmaz uçuşur,
Çok sıcaktan yazın anız tutuşur.
Aşiyandan palaz kuşlar kaçışır,
Anaç dahi aman vermese aman.

Gün doğanda ak karadan ayrılır,
Telaşede can canandan kayrılır,
Kargaşadan nemalanır sıyrılır,
Karişınca harmanında sap saman.

Henüz devlet işbaşında sağ ise,
İki başlı kara düzen yoğ ise.
Halk dediğin bakılmamış bağ ise;
Yurt çölünde eser tüter toz duman.

Durmuşoğlum dalda budak oluşmuş,
Yaban meyve uç vermeğe alışmış.
Atalarım asırlardır çalışmış,
Bu vatana sahip çıkak o zaman.

Hüseyin Durmuş 3

O zaman farkettim

İlk defa acıyı derinden duydum,
Dokununca bana mızrağın ucu.
Kâbuslu düşlere dalıp uyudum,
Uyanınca gördüm, bu düşler öcü.

Cümle erkân ile kamuda gezdi
Her yere ulaşıp gizlice sızdı,
Garip gördü en son bizi de ezdi
Suçsuz yüreğime doluştu acı.

Şimdi dertlerimi kimse dinlemez
Haksızlığa düşen boşa inlemez.
Savunsam kendimi udül anlamaz(*)
Gidince hukuktan adil'in gücü.

Evlât içerde ki isyan içimde
Dışımın telaşı zorlu geçimde
Tercihim dinlenir belki seçimde,
Yüreği benimle kardeş ve bacı.

Umuda güvenip beklemek gerek,
Durmuşoğlum umut yüklemek gerek.
Gördüm ki suçlanmak halkta müşterek
O zaman farkettim, bu yaygın suçu.

Hüseyin Durmuş 3

Oğuz elinde

(Dede korkutdan esin)

Tan yerleri salkım salkım açanda,
Çayır kuşu öter oğuz elinde.
Şası dinli kara uğru kaçanda,
Koç yğitler koşar oğuz elinde.

Göğsü kaba kara dağlar göğermiş,
Bulutlara engin başı değermiş.
Zor gününde yiğit yarı öğermiş,
Ne sevdalar yaşar oğuz elinde.

Ilğit ilğit eser seher yelleri,
Kuş kanadı sever açan gülleri.
Alyanaklı dudu dilber dilleri,
Yır söyleşir, coşar oğuz elinde.

Nimetlerle şifa bulan bedenler,
Hiç dönmeden uğraş için gidenler,
Yüzler sürüp hakka niyaz edenler,
Kalbde iman taşar oğuz elinde.

Oğuz eli nice yurttan ötedir,
Ayrık olmak herbir kula hatadır.
Durmuşoğlum Dede korkut atadır,
Asi olan şaşar oğuz elinde.

Hüseyin Durmuş 3

Ol dediler

Bundan uzun yıllar önce,
Rüyalandım ben bir gece.
Sorgulanıp ince ince,
Beratını al dediler.

Olmaz olsun senin ilin,
Harama yasaktır dilin,
Derse doğru desin dilin,
İşte sana yol dediler.

Doğru tartmazsan ölçeği,
Olasın insan alçağı.
Daim ara sen gerçeği,
Nerde olsa bul dediler.

Sevmek cinsini sormadan,
İnsan kallbini kırmadan.
Bir gerçeğe de varmadan,
Olgun olmaz kul dediler.

İnandım yüreğim serin,
Fikreyledim ince derin.
Dedim bana bir ad verin,
Durmuşoğlu ol dediler.

Hüseyin Durmuş 3

Olamaz insan

Dardayı, zordayı düşünen yok mu?
Bu kadar sorumsuz olamaz insan.
Çevremizde zar zor yaşanan yok mu?
Vicdanen ilgisiz kalamaz insan.

Görünce bu hali neşe mi kalır?
Acıyan üzülür bir tuhaf olur.
Biraz akli var sa ibret de alır,
İbreti filminden alamaz insan.

Merhameti varsa üzülür yürek
Vahim durumlarda üzölmek gerek.
Üzülen kalplerde nükseder merak
Meraksız yolunu bulamaz insan.

Şimdilerde zaman artırır hızı
Kalbin derinine oturur sızı
Hayat seli alıp götürür bizi
Yaşamın zevkine dalamaz insan.

Varlıklar içinde en kutlumusun
Yarınından hayli umutlumusun
Çevren mutsuziken sen mutlumusun?
Durmuşoğlu mutlu olamaz insan.

Hüseyin Durmuş 3

Olanı yıkar

Kişi oğlu kurmuş sağlam düzeni
Bu dünyada rahat yaşama bakar.
Terketmiş ki bizim beyler özeni
Bu işlerden ibret alanı yakar.

Akan sular durur çıkar varısa
Çıkarın kuyusu çabuk kurusa
Örtamdan sıvışır durum zorusa
Çıktığı deliğe yılanı sokar.

Sayar şecereyi öyle övünür
Anar öteleri söyler avunur
Ne ilime uyar ne de savunur
Aklına eskide kalanı takar.

Durmadan üretir batıl inancı
Batılı savunur müzmin yalancı
Mü'minin kalbine vurunca sancı
Yönelir gerçeğe, yalanı tıkar.

Kişi değişmez se Hak değiştirmez
Yalan yolcuları hak yola girmez
Durmuşoğlu bakar, bir karar vermez
Bu gidiş sonunda olanı yıkar.

Hüseyin Durmuş 3

Olanlardan öğüt alsın istedim

Ben bir dilek tututum hayli derinde
İçi neler neler dolsun istedim.
Görmüşüm boşluğu hayal yerinde
Halbuki herşeyden olsun istedim.

İçtenlik taşırım kimse görmüyor,
Özetle bu işe aklım ermiyor.
Vazgeçtim destekten, selam vermiyor
Akledip doğruyu bulsun istedim.

Umursamaz gördüm bir çok kişiyi
Ne erkeği kollar ne de dişiyi
Yüzsüz mikroplarda bozmuş aşığı
Aşı bozukmu ki? Ölsün istedim.

Yüreğim her zaman barışı bilir
Bir gayret olursa gerisi gelir.
Nefretli kişinin derisi ölür
Biraz etkemiği kalsın istedim.

Ben dilerim, düzlük olmasın çukur
Felek se çukurda kaderi dokur.
Durmuşoğlu cahil, bildiğin okur
Olanlardan öğüt alsın istedim.

Hüseyin Durmuş 3

Oldumu Şimdi

Türküler yakmıŐtımdı sevdiğim sana,
Terk'i diyardasın, oldu mu Şimdi?
İki umudu bir ettik niŐana,
Ellerin kınası soldu mu Şimdi?

Şu dünyada murat alsaydım senden,
Mutluluk türküsü dökülür benden.
AŞk'a doymayıpta lp gidenden,
Geriye hoş sada kaldı mı Şimdi?

Mülk eskir ama, aşk eskimez canım,
AŞık olan bilir, budur imanım.
AŞkı tüketerek geçen zamanım,
Ezelden ebed'e daldı mı Şimdi?

Sen başka kalbde, ben metruk durakta,
Kurur filizlenmez tohum, orakta.
Yine bir hazanda kaldım merakta,
Kalbin gerçek aşkı buldu mu Şimdi?

Durmuşoğlum zorla, güzellik olmaz,
AŞkta miras yoktur, kimseye kalmaz.
Terkeden terkinden iyiysin bulmaz,
Pişman olan sağın yoldu mu Şimdi?

Hüseyin Durmuş 3

Olmaz

Kırk kocadan boşananı,
Alma ev karısı olmaz.
Gördün, her gül e konanı,
Sinek bal arısı olmaz.

Düşünürken ne doğrusu?
Tutmuş seni kalb ağrısı.
Kalktın bir gece yarısı,
Bakma gün sarısı olmaz.

Onca yıldır kahr çekse;
Sönmüş ocağını yaksa,
Hasta iken sana baksa,
Yar; ana yarısı olmaz.

Dostun ardından atmayan,
İhanet edip satmayan,
Hiç bir vebale batmayan,
Vicdanın ağrısı olmaz.

Olmaz birşey illa olmaz,
Bazan bekleyene kalmaz.
Durmuşoğlu akıl almaz,
İşinin doğrusu olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Olmaz beleşi

Yüreği isyanla dolu olanın
Ancak intikamla söner ateşini.
Nefretin narından zevkler alanın
Sevgiler sunmakla olamaz işi.

Yüreğinde kin'i, hasedi, öc'ü
Mutluluk ruhuna çöken bir acı.
Şifası bulunmaz yoktur ilacı
Ölmüş yüreklerden alınmaz leşi.

Hiçbir etki etmez ona insanlık
İnsana dönüşmez olsa biranlık.
Yaşamına hakim olmuş karanlık
Tan yeri ışmaz, doğmaz güneşi.

Acabalı kimlik, her an kuşkuda
İnkâr eder kalben gerçek aşkı da
Herkes böylesini arar başkada
Başka alemlerde bulunmaz eşi.

Aşılarsan sevgi, ruhlar dirilir
Açık yüreklere hemen girilir.
Durmuşoğlum birgün bizde görülür
Görme masraflıdır, olmaz beleşi.

Hüseyin Durmuş 3

Olmaz sa olmaz

Şairin boynunda halkın vebali,
Sözünü bilmeden der ise olmaz.
Gönlüne tercüman olurken dili,
Kalbinde kötülük var ise olmaz.

İncitmekten, gerçek şair sakınır,
Hiciv'i, ima sı can"a dokunur.
Güzel olan şeyi yazar okunur,
Söylediği kaba, hor ise olmaz.

Sevdasız bağların gülleri kurur,
Şiirde, şairde aşk güzel durur.
Şevdanın ateşi kalblere vurur,
Ateşin şiddeti kor ise olmaz.

O olmaz, bu olmaz, olmaz sa olmaz,
Şair kalbi derin, doldursan dolmaz.
Eğer isyanday sa, oluru almaz,
Yürekteki akla zor ise olmaz.

Durmuşoğlum aşık, çoktur soyunda,
Ömrün, senelerin her bir ayında.
Şiirden bahsetsem sanal yayında,
Bu konuya yerin dar ise olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Olmazmı

Geldi geçti bunca yıllar
Yaz bitince kış gelmez mi?
Geldim gittim bitti yollar
Yolda toprak taş olmaz mı?

Koşup durur hayal atı
Doğdu beden ölüm kat'i
Kim? Bırakır şu hayatı
Yaşamayı hoş olmaz mı?

Nice dostlar döndü ele
Dertli yürek yandı bile
Şaşkın baykuş kondu güle
Bülbül gibi kuş olmaz mı?

Ben bu sırra eremezsem
Çıkar bir yol göremezsem
Bir manada veremezsem
Aklım fikrim boş olmaz mı?

Durmuşoğlu yoktur suçum
Yarı tokum, yarı açım
Dökülürse dişim saçım
Saçsız kalan baş olmaz mı?

Hüseyin Durmuş 3

Olmuş

Dolunun dolusu yüreğim olmuş,
Allahın delisi orayı bulmuş.

Tutup çıkarayım dedim oradan,
Ararım bulamam, çünkü kaybolmuş.

Nazlı yar bağından güller topladım,
Güller arasına dikenler dolmuş.

Yarimin kokusu güldedir diye,
El vurdum gülüme meğerse solmuş.

Bari kır çiçeği toplasam dedim,
Onuda hayvanın birisi yolmuş.

Artık olan olmuş, ölen de ölmüş,
Kalanların başı şimdi sağ olmuş.

Bakıpta görmemek ne kötü birşey,
Gözlerde ki aşktan nur mu kaybolmuş?

Mecnun çölde aşkı arasın dursun,
Bu garip kalbinde aşkı da bulmuş.

Gülzarda bülbülle feryatlar eden,
Bu şair kimdir ki? Bir kısmı sormuş,

Yüreğinden sesle, demiş namını,
Ozan Durmuşoğlu Hüseyin Durmuş.

Hüseyin Durmuş 3

Olmuyor dostlar

Ağzını, burnunu, gözü kaparsan,
Vicdanın kapağı olmuyor dostlar.
Sesleri kısarsan, dilsiz yaparsan,
Kalbler buna sessiz kalmıyor dostlar.

Güya ki görüntü alafranga.
Üç kuruş geçimde mal cana yonga,
Eller kelepçeli, ayak pranga,
Yakamdan tutanlar salmıyor dostlar.

İşler kotarılır yalan dolanla,
Yollar katedilir filan falanla.
Bir ülke tez batar soygun talanla,
Sağlam gemiler su almıyor dostlar.

Ufukta bir ümit göremeyin ce,
Haksızlığa yanıt veremeyin ce,
Alengir'e akıl eremeyin ce,
Aklsız saçını yolmuyor dostlar.

Etini haşlarlar yolunan kazın,
Tadı damaklarda alınan hazın.
Durmuşoğlum bozuk çalınan sazın,
İstedğim gibi çalmıyor dostlar.

Hüseyin Durmuş 3

Olsa gerek

Bu günden yarına aynı akıl mı?
Değişen dünyada zor olsa gerek.
Öz"ü yozlaşırken, sorun şekil mi?
Şekilsel anlamda var olsa gerek.

Bilim kuşatırken bütün aleml,
Aklı mihenge vur, bilim ile mi?
Teviltan maksat, sözel hile mi?
Aldattıkların da kar olsa gerek.

Sürtlendi, zaman kadar gelişim,
Gelişim"e motor oldu bilişim.
Benim bu döngüde ruhen ölüşüm,
Bedenin kabıda dar olsa gerek.

Coşkunun yerini alınca kuşku,
Derin sevmelerde öldürür aşkı.
Mecburen metruktur, gönlümün köşkü,
Viraneye dönmüş har olsa gerek.

Ne gezer insanda? aşkın doğalı,
Zevkleri terkettik nefsi boğalı.
Durmuşoğlum vicdan seni koğalı,
Bozgun duyguların yar olsa gerek.

Hüseyin Durmuş 3

Olsa ne olur

Kimliğim yok, bende yokum diyorsan,
Kişiliksiz, kimlik olsa ne olur?
Baskı yapıp benim hakkım yiyorsan,
Haram gıda yemlik olsa ne olur?

Çiğrından çıkınca kurulu düzen,
Yaşamda da başlar erken bir hazan
Yenisinden umut, fışkırır bazen
Umutlar da kemlik olsa ne olur?

Ben, ben olmadan biz olsaydık eğer,
Fark kendinde değil, tadında değer.
Tadın biri ben se, birisi diğer
Çayda şeker demlik olsa ne olur?

Kimlik, benlik bunlar özlem insana
Özgürlükte bulur insanlık mana.
Tutsaklık çökmüş se taşınan cana,
Göz yaşımnda nemlik olsa ne olur?

Durmuşoğlu ruhun, doymuyor bilki
Ne maddi amaç var, nede bir ülkü
Gem azıya alıp çoşarsam belki,
Dizgin için gemlik olsa ne olur?

Hüseyin Durmuş 3

Olsunlar

Beni bana bırak, sen işine bak
Bari, sevdalarım özgür olsunlar.
Kişiliği bozar aşksız yaşamak
Aşkı bilmeyenler bizar olsunlar.

Özlemlere doymak aşkın gıdası
Sevdasız mı ölmüş? Ana atası
Boş kalan hayatlar insan hatası
Boş kaldıysa şansa kızar olsunlar.

Nasıl olsa geçer zaman dediğin
İştahını keser yalnız yediğin
Zaman akıp gitmiş yoksa sevdiğin
Geç kalanlar moral bozar olsunlar.

Nefislerdir sanma, aşkın yuvası
Doyup acıkmaktır nefsin davası
İnsan karşı cinsi, Adem Havva sı
Kalblere, ruhlara sızar olsunlar.

Onlar atalardı ben se torunum
Sevip sevmelerle yoktur sorunum
Durmuşoğlum belli genel görünüm
Hali gören okur, yazar olsunlar.

Hüseyin Durmuş 3

Olur

Yaşamın kod"unu bozuverirsen,
Yıkımın başlat"ı verilmiş olur.
Fırsat bulunca da azıverirsen,
Bela menziline erilmiş olur.

Kötülük olgudur; insan üretir,
Üretir de inat eder dıretir.
Gerçi sonuçları Tanrı yaratır,
Bu sonuca düşen yerilmiş olur.

Zulüm se daima gücü kullanır,
Yakalar avını hemen çullanır.
Haklı direnirse zulüm sallanır,
Devrilip yerlere serilmiş olur.

Coşkun nefislerle sapılacak sa,
Kabaran benliğe tapılacak sa,
Bunların gereği yapılacak sa,
Sodom ve Gomorre dirilmiş olur.

Nasıl olsa yaşlar erer kemâle,
Ayak uydurur mu ruhlar bu hal"e?
İnsan için doğru, korunur kale,
Durmuşoğlum açar, girilmiş olur.

Hüseyin Durmuş 3

Oluveriyor

Üst üste koyunca yaşananları,
Koskoca bir hayat oluveriyor.
Nedamet kaplar sa tüm zamanları,
Boynumuzda vebal kaliveriyor.

Çırpındık ca dibe batan gureba,
Ümut diye bakar çöken seraba.
Bir kez dönüp dese felek meraba,
Kim? Selamı ondan aliveriyor.

Güçlü gücün komaz kimse almaya,
Bir kırıntı dahi ele kalmaya.
Ömrü başlayınca zeval bulmaya,
Dünya telaşına daliveriyor.

Geçmiş anılarda devreder acun,
Ne kadar uğraşsan bitecek gücün.
Ödek dahi senden alacak öcün,
Kaçıp saklananı buluveriyor.

Durmuşoğlum sende direnme boşa,
Kırılır her çömlek çarpınca taşa,
Yazılan geliyor sağolan başa,
Canlı değil mi bu? ölüveriyor.

Hüseyin Durmuş 3

Onar onar

Vah tüh deyip ağlayarak,
Temenniler diliyoruz.
Yüreklere dağlayarak,
Onar onar ölüyoruz.

Ülkem yanıp çöl kalırken,
Türlü bela bol olurken,
Ayrılıkçı yol alırken,
Onar onar ölüyoruz.

Kendimize sövüyoruz(!)
Elalemi övüyoruz.
Hümanizma seviyoruz
Onar onar ölüyoruz.

Komşularda iç savaş var(!)
Bizde ölen savaş kadar.
Safılık bize olmuş kader,
Onar onar ölüyoruz.

Uyanmadan millet kendi,
Yenebilmez tuzak, fendi.
Durmuşoğlum çok denendi,
Onar onar ölüyoruz.

Hüseyin Durmuş 3

Onbeş temmuz yorumu

İhanet kuşunun kuluçkasından,
Yumurta beğenmez yavrusu çıktı.
Sakinmaz ihanet bulaşmasından
Günahtan azaptan korkusu yoktu.

Din iman diyerek sinsice sızdı
Her türlü duruma senaryo yazdı
Çıkarı bozuldu haliyle kızdı
İsyan ateşini o zaman yaktı.

Yıllar yılı halkı uyutup durdu
Gücüne güvenip planlar kurdu
Zamanıdır sandı kalleşçe vurdu
Direnci görünce şimşekler çaktı.

Kimbilir nerede gördü kursunu?
Kurstan mezun olup saldı hırsını
Onbeş temmuz günü aldı dersini
Nice koç yiğidin kanları aktı.

Gelelim hesaba; düzgün sorulmaz
Zulme nişan alıp, mazlum vurulmaz
Adalet olmaz sa düzen kurulmaz
Durmuşoğlu bundan canını sıktı.

Hüseyin Durmuş 3

Onca çok iken

Hiç düşündünüz mü? Kentler içinde,
Nasıl da yalnızız, onca çok iken.
Çok üzüldünüz mü? Dertler içinde,
Bir tek imdat bile sende yok iken.

Çokluklarda kalan ruhun tekliği,
Eksilen yaşamda artar yokluğu.
Tüm tesellilerde yalan çokluğu,
Yokluktan kıvranır hemde tok iken.

Acımasız dönse hayatın çarkı,
Gayertle başarmak artırır farkı.
Emek, çaba, hayal, eğlence, korku,
Bozar imanını dinde hak iken.

Güven denen ilaç, hangi hekimde,
Sonbahar kayboldu eylül ekimde.
Eriyen yaşamlar sette çekimde,
Yazgıya tutunur canda tak iken.

Kenini ararken labirentlerde,
Yoğunluk zaptolmaz zayıf bentlerde.
Milyonlar kaybolur başka semtlerde,
Durmuşoğlum geri dön de bak iken.

Hüseyin Durmuş 3

Ondan bıkar

Cahil ile tartırsan
Dinleyenler inan bıkar.
Dediğine karşı çıksan
Bezginlikten canın çıkar.

İster göster ister tanıt
Önemsemez belge, kanıt
Anlaşmayı hepten unut
Güvenini vurup yıkar.

Çıkar varsa yola gelir
Zoru görse alim olur
Döner yine cahil kalır
Öğütlere kulak tıkar.

Suyunca da gitsen bile
O dönüşür halden hale
İster isen özür dile
Her haliyle canın sıkır.

Çevremizde çoktur böyle
Hoşça tutup selam söyle
Barış etmez hiç kimseyle
Durmuşoğlu ondan bıkar.

Hüseyin Durmuş 3

Onu

Sar sarmala dūşlerini,
Ninnilerle büyüt onu.
Çok fırçala dişlerini,
Değirmende üğüt unu.

İnce aldir kaşlarını,
Sıkma kutup başlarını.
Perma yaptır saçlarını,
Taramayıp dağıt onu.

Sapsız bıçağı bileme,
Al pankartı geç eyleme.
Deli dolu söz söyleme,
Bu gün burda ağıt konu.

Altılıda voli vurdu,
Aldı mangırı kudurdu.
Bir rüya ki nasıl yordu?
Mutlu bitse yahut sonu.

Durmuşoğlum tıngırdama,
Adını yaz buğu cam'a.
Gaz verirsin sen bacama,
Ateş atar soğut önu.

Hüseyin Durmuş 3

Onu bilemem

Ben var iken yalan olmaz bu yaşam,
Ben yoğuken varmış onu bilemem.
Kim, derse ki, benle biter mi yaşam?
Bana soru sormuş ama bilemem.

Hem öğrendim, hem düşündüm de bildim,
Merak ettim acep nereden geldim?
Bu gün varım, aha sonra da öldüm,
Sağken ölmek zormuş ama bilemem.

Bu hayatı iyi kötü yaşadım,
Kader dedim bazan akli boşadım.
İflas ettim ruhen artık haşatım,
Hayat beni yormuş ama bilemem.

Hayallerim akli yoktu olmadı,
Olanlardan hiçte ibret almadı.
Ziyandayım elde bir şey kalmadı.
Yazgı böyle kurmuş ama bilemem.

Anladım ki her şey, bir şeye bağlı,
O bir şeyden sonra var, insan oğlu.
Bir mim koy da, burda dur Durmuşoğlu,
Oğlu burda durmuş ama bilemem.

Hüseyin Durmuş 3

Orda durmak gerekir

Fedakarlık etmek için kibirden;
Nefsimizden uzak durmak gerekir.
Can çıkar da, beden çıkmaz kabirden,
Ne yapmışız? Onu sormak gerekir.

Gereksizdir orda, dünya teleşi,
Kimse etmez kavga, döğüş, dalaşı.
Yılan yemez, çürür gider o leşi,
Ak kefeneye iyi sarmak gerekir.

Hak hukuktan uzak durmuş biriysen;
İtiraz et, madem sözün eriysen.
Akıllı ol hala canda diriysen,
O akılla hakka varmak gerekir.

Garip bir kul senden bizar olmuş sa,
Git özür kıl, biraz zaman kalmış sa.
O boyunlar bir çok vebal almış sa,
Mahcup olup boyun kırmak gerekir.

İşi, düzgün tutar akıllı olan,
Orda kanıt olmaz, burdaki yalan.
Durmuşoğlum sana imandan kalan,
Sadakattir, onda durmak gerekir.

Hüseyin Durmuş 3

Ordan sapiver

Uzun uzadıya düşünme dostum,
İşin icabını hemen yapiver.
Eleyip unumu eleği astım,
Duvarda durmasın sen de kapiver.

Bilindik manada kalmazsa gurur,
Kime gücü yeterse çeker de vurur.
Herkes birbirine pas verip durur,
Bak açığa çıktım bana topu ver.

Hayatlar dönerken dizi filime,
Şaşırır da fırsat geçer elime.
Kimler sebep olsa ansız ölüme,
Kol'a serum asma, yutsun hapi ver.

Enerji kurumu çekse fişini,
Muhallebi bile kırar dişini.
Düzene koyunca dünya işini,
Ahirette; iyi yerden tapu ver.

Konular ne kadar olsa da saçma,
Şiirde böylesi bir yolu açma.
Durmuşoğlu sorun büyüktür kaçma,
Bir kolayı vardır ordan sapiver.

Hüseyin Durmuş 3

Organik tecritler

Vur kadehi yere kırka bölünsün,
Millet henüz otuzaltı çeşitte.
Her parçadan birer örnek alınsın,
Uzun"u kısaltın, durum eşitte.

Egemen"i devir, iş terse dönsün,
Burnundan soluma, tam hırsla dönsün.
Yangın varsa su dök, çok çabuk sönsün,
Söndürmekten arta kalan, içitte.

Yeni bir hayal kur, ütöpik olsun,
Yıkılsın eskiler, nostalji kalsın.
Ne kadar lazım sa? Bölsünde alsın,(!)
Sınıra nişan koy, resmi geçitte.

Ayık kafa çekmez, sarhoş olmalı,
Epeyce zaman da öyle kalmalı.
Yepyeni fikirler ruha dolmalı,
Geç kalanı aşıla hemen, becitte.

G.D.O lu ruhlar alemi sarmış,
Tabi bir zamanda organik vârmış.
Saftır Durmuşoğlu, bilmemiş sormuş,
Organikler neden? Toplu tecritte.

Hüseyin Durmuş 3

Ortaya koyar

Güzelliği görmez, kör olan kalpler
Onların aklında bitmez nefret var
Kararan kalbine kinini yükler
Aşk-ı muhabetten sıkıntı duyar.

Seven yüreklere fitneyi sokar
Gönül yolcusunun canını sıkar
Yapar ihaneti güveni yıkar
Artan azgınlığın kokusun yayar.

Böyle insanların ruhu hastadır
Hasedi nefreti, eşe dostadır
Riyakâr davranır, çünkü ustadır
Yapmacık haliyle gözleri boyar.

Kişilik bozulur, onur azalır
Onursuz yüzsüzdür halâ sözalır
Çok öğüt vermekle sanma düzelir
Her gün biraz daha kötüye kayar.

Kalbi körden ruha sıkıntı çöker
Ruhunun kirini sineye döker
Ama ceremeyi başkası çeker
Durmuşoğlu bunu ortaya koyar.

Hüseyin Durmuş 3

Oynar filim

Taşıyorsan sen bu canı
Kaçınılmaz sonda ölüm.
Yaşanılan bunca anı
Senaryodur oynar filim.

Bu filmde rol ara ki,
Aldığında gör merakı.
Kâh rızayla kâh zoraki
Bitiverir bazan bölüm.

Gelir geçer bu bir demdir
Yaşlanmalar son kıdemdir
Öyle kıdem hem erdemdir
Erdemlide olmaz zulüm.

Yaşam bazan verir hata
Hata yolu kimler tuta?
Vebal ile çıksan kata
Yüseklerde nedir halim?

Aklı eren illa sorar;
Düşünerek akli yorar.
Durmuşoğlu hakkı arar
Danıştığı büyük alim.

Hüseyin Durmuş 3

Ozan demesin

Her takılan yeme atlama hemen
Oltayı çekenler sazan demesin.
Laf ile zaferler kutlama hemen
Ortaya çıkanlar hazan demesin.

Anlayıp dinleme şiarın olsun
Doğruyu anla da bikârın olsun
Fikrinde, sözünde ayarın olsun
Hiç kimse oyunu bozan demesin.

Başları döndürür bu devrin hızı
Bedene yorgunluk yüreğe sızı
Aslı astarları olmayan yazı
Yalancı, yalanı yazan demesin.

Fikir etmek, umut etmekten iyi
Araştır soruştur bulup her şeyi
Metetme uzanıp yatan kimseyi
Gel şu yanıma da uzan demesin.

Durmuşoğlu edep var diye sustum
Gerçeğe hizmettir benimse kastım
Gerçek neyse onu söylede dostum
Her devrin yağcısı ozan demesin.

Hüseyin Durmuş 3

Ozanlığın farklı bir türü

Umutla ortaya çıkınca biri
Hemen toparlanıp ardından yürü.
Tutsa garibanı sevse fakiri
Peşine takılır hemen bir sürü.

Umuttan daha çok bir fikir olsa
Umutlu umutsuz kendini bulsa,
Bulduğundan sona mirası kalsa
Sahiplense onu özgürü, hürü.

Derler ki siyaset, yalanı sever
Böylesi akıl'ı çıkarıcı över.
Düştüğün görürse önce o döver
Üstüne çullanır sağırı körü.

Kişinin hizmetle çarpsa yüreği
Açıklar herkese fikri, ereği
Hakikati ifşa, hakkın gereği
Sarmışsa ruhunu gerçeğin nuru.

Sözümde heyecan bulunmaz benim
Durmuşoğlum bundan artmıyor ünüm
Ama, düşünerek geçmekte günüm
Bu da ozanlığın farklı bir türü.

Hüseyin Durmuş 3

Öder oldu

Bunca zaman geldi geçti
Ben yoruldum, kalp yoruldu.
Sağlık için fırsat kaçtı
Dert yaşama keder oldu.

Yaşam bize taktı kanca
İhmal ettik durduk anca
Üç dört damar tıkanınca
Sağlık elden gider oldu.

Şansiyon ve yüksek şeker
Öte doğru ecel çeker
Ölmesen de acı çöker
Tüm düzenin heder oldu.

Dertler sanki olmuş filo
Acil servis hemen alo
Nedir sende bunca kilo?
Bu kilolar yeter oldu.

Durmuşoğlu iyiceyim
Sağol doktor diyeceğim.
Yağsız, tuzsuz yiyeceğim
Nefsim bedel, öder oldu.

Hüseyin Durmuş 3

Öğüt alana kadar

Aydınlık ufuklar göremeyenler
Bekler sabahları, olana kadar.
Akli da uzağa eremeyenler
Anlamsızca yaşar ölene kadar.

Dünya işi için bilgi edinmez
Karanlık yenmeye asla didinmez
Yolu sapkın olsa yine de dönmez
Ta ki belasını bulana kadar.

Vicdanına çökse onulmaz ağrı
Taşlaşmış kalbine yerleşmez doğru
Hakka gelin diye yapılsa çağrı
Çağrı duymaz ilham gelene kadar.

Alışkanlık put'u olunca kişi;
Yaptığına tapmak oluyor işi.
Yolunu ışıtan gerçek bilışı
O farkına varmaz bilene kadar.

Geceler sabaha beklerim ersin
Umduğum aydınlık gelir mi dersin?
Akli eren daim öğütler versin
Durmuşoğlum öğüt alana kadar.

Hüseyin Durmuş 3

Öldürür türden

Öyle sözler varki sadece coşku,
İnsanın içini doldurur birden.
Ne şüphe duyulur, nede bir kuşku
O coşku ki taşı kaldırır yerden.

Özgüven pompalar dinleyen varsa
Duyan ne yapmaz ki? Gazı alırsa.
Sonu hüsrân olur yalnız kalırsa
Sıkıntı benzini soldurur terden.

Neleri var ise, kutsal ulusal
Hepsi alet olur konu kamusal.
Yer yerinden oynar bu işe misal,
Görenler şaşırır, çıldırır şerden.

Bu akıl öyleki su bulmaz gölde.
Elin oğlu suyu fışkırtır çölde
Bilgi diye yalnız hikâyet dilde
Yolun tarifini aldırır körden.

Bilgi gelişmeden gücün gelişmez
Uyuşuğun akli buna çalışmaz.
Münzevi yaşayan işe alışmaz
Bu hastalık bizde öldürür türden.

Hüseyin Durmuş 3

Ölmüş kardeşinin yenemez eti

Dediğim dedikle özgürlük kalmaz,
Böyle bir düşünce düpedüz kötü.
Demokrasilerde farksızlık olmaz,
Muhalife hain, denemez zati.

Kızmadan dinleyip, anlamak halkı
Muhalefet karşıt, fikirdir bilki.
Özgürlük insanda olmalı ülkü,
Yoksa seçmen, doğru veremez notu.

Adalet şahsadır, olmaz yandaşı
Ayrılmasın hukuk kavim kardaşı.
Ayrıklarda olur düzen çok başlı
Güçlüler hukuku göremez kati.

Serbest seçim işi düzgün yürürse
Seçtiği kudretin halin görürse
Muktedir de halka hesap verirse
Kimsenin kanını ememez biti.

Durmuşoğlum işe hile katarak
Halkı kışkırtarak, kaos yaparak
Dedi kodu bir de çamur atarak
Ölmüş kardeşinin yenemez eti.(*)

Hüseyin Durmuş 3

Ölmüyor bazan

Kaprislere yer yok gerçek dünyada,
Gerçeklerde duygu olmuyor bazan.
Duyguy sa kol gezer hassas bünyede,
Öleyede saygı kalmıyor bazan.

Çekince; şüphenin malum sonucu,
Şunar mantığını bilen sunucu.
Fesadını açık eden günücü,
Zerrece bir öğüt almıyor bazan.

Bütün anlamları yükle şekile,
Öylesi bir zaman dönmez makule.
Derince düşünmek zordur akıla,
Bu akıl kaygıyı bilmiyor bazan.

Sarsılır ruhumuz böyle durumda,
Teselliye muhtaç herbir yorumda.
Aranan yanıtı bulsam sorumda,
Hemence aklıma gelmiyor bazan.

Yanında yörende dönüp dolaşır,
Ne kadar sakınsan gelir bulaşır.
Her canlıya mutlak ölüm ulaşır,
Durmuşoğlum yatan ölmüyor bazan.

Hüseyin Durmuş 3

Ölü, sağ farkını yıkmışım artık

Kapandı aklımda uyanık bölüm
Aklın çanına ot tıkmışım artık.
Yaşamdan gafilim, farketmez ölüm
Ölü, sağ farkını yıkmışım artık.

Merakım kalmamış gerçeğe, öze
Bugün hiçbir gerçek gelemes söze
Pişkinlik maskesin takarsan yüze
O yüze şüpheyile bakmışım artık.

Yandaş özgürlüğün varır tadına
Hesap kitap çıkar karşıt adına
Hak hukuk adalet gelmez yadına
Kafayı haksıza takmışım artık.

Suçlu first bulup kendin aklamış
Varsıl kudretini varda saklamış
Gelip sömürmeye fırsat yoklamış
Bende zıvanadan çıkmışım artık.

Bu günün gerçeği böyle yaşanır
Yüklenmiş buluttan yağmur boşanır
Durmuşoğlu akli tekrar kuşanır
O gafil halimden bıkmışım artık.

Hüseyin Durmuş 3

Ölümde oran bir

Asırlar geçsede, devrilse yıllar,
Ölüm oranı bir, kişi başına
Felek devran etse bitsede yollar,
Ölümde oran bir, kişi başına.

Uzaya varılsa, çağlar atlansa
İnsanlık derdine derman bulunsa
Harcanan zamana engel olunsa
Ölümde oran bir, kişi başına.

Dondursalar bizi dirilir diye,
Geleceğe canlı girilir diye.
Şonsuzluğa fırsat verilir diye,
Ölümde oran bir, kişi başına.

Çaresizdir insan buna şaşıyor,
Kimi elli kimi, yüz' ü aşıyor,
Herkes bir bedende hayat yaşıyor
Ölümde oran bir, kişi başına.

Bir araya gelse bütün alimler
Ortaya sunulsa cümle ilimler
Durmuşoğlum aynı miktar ölümler
Ölümde oran bir, kişi başına.

Hüseyin Durmuş 3

Ölümü gördüm

Boş şeyleri umut etmekten bıktım
Sonunda umutsuz halimi gördüm.
Saçmalıklar duydum çileden çıktım
Cahilin kölesi alimi gördüm.

İstediğim işler dert oldu başa
Dertlerle yaşanıp erdim bu yaşa
Tabiki ömrümü geçirdim boşa
Bomboş avuçlarla elimi gördüm.

Acaba bende mi uğursuzluk var?
Alemin yüzdüğü su, beni boğar
Gaip bilgim olsa umudum doğar
Doğunca ilahi ilimi gördüm.

Zaman daraldıkca endişem artar
Günah pençeleri kalbimi yırtar
Allahtan diledim ruhumu kurtar
Duada riyakar dilimi gördüm.

Yaşayan görmekte olan biteni
Anlı şanlı varken yitip gideni
Yıllarda yollarda yıprat bedeni
Durmuşoğlu en son ölümü gördüm.

Hüseyin Durmuş 3

Ölünmüyor

Ne yazarsan yaz be usta;
Yazdıkların okunmuyor.
Hem yazsanda her hususta?
Seçkin şair olunmuyor.

Her konuya dalıp çıktım
Şikayetten inan bıktım
Sanki evi bark'ı yıktım.
Hiç dikkate alınmıyor.

Kimi iyi kötü yazmış
Kimi sevmiş, kimi kızmış.
Gök kubbede kalan sözmüş,
Gönüllerde kalınmıyor.

Ahbab çavuş ilişkisi,
Edebiyat çelişkisi.
Sitem etmek benimkisi,
Kadir kıymet bilinmiyor.

Bir çok şair gelir gider
Gör, gidince artar değer
Gerekirmiş ölmek meğer,
Durmuşoğlum ölünmüyor.

Hüseyin Durmuş 3

Ölüşler için

Zevk-ü sefalarda ömür sürersen,
Lazım değil akıl bu işler için.
Kendini ayruktan asil görürsen,
Akıl, herkes gibi gidişler için.

Uyarsan dünyaya bozar huyunu,
Kul köle etmeye yapar oyunu.
Bakarsın bir eder kurtla koyunu,
Akıl, böyle başa gelişler için.

Ruhumun ayarı bozulmuş derin,
Ayarın boyunu ölçün de görün.
İlacı teselli, onu da verin,
Akıl, halletmeyi bilişler için.

Mecnunvari haller, marazi aşık,
Sanki dolu bendin üstünden taşık.
Gülümseme haklı, kahkaha şaşık,
Akıl, edeplice gülüşler için.

Durmuşoğlum tavın geçmiş demirde,
Vicdanlar kanıyor yanlış ömürde.
Vakit saat gel se evvel emirde,
Akıl, huzurluca ölüşler için.

Hüseyin Durmuş 3

Ömür bir an'a sığar

Dumanı tüterken yangının külü,
Savrulur sa tozu göklerden ağar.
Umutları yıkık ecelsiz ölü,
Ardından umudun çocuğu doğar.

İnsan yüreği bu, var olmak için,
Bilinmeyen zamana yolu bu göçün.
Bu günkü cezalar evvelki suçun,
Mücrimler mazlumu yurdundan koğar.

Benlikte kendini aynı tanıtıp,
Aşk denen dikenli dala tutunup,
Verilmiş sözleri hemen unutup,
Dua ve niyazla umutlar sağar.

Kaybolduk ca eski, doğar yeniler,
Her yeni de mutlak, eski günüler,
Sislerde biriken ıslak anılar,
Savrulan rüzgarla semtine yağar.

Farketmez cinsleri erkek ve dişi,
Sonraya kalanın tükenmez işi.
Vadedilen vakti kullanır kişi,
Durmuşoğlum ömür, bir an'a sığar.

Hüseyin Durmuş 3

Ömür bitiyor

Her yeni zamana gün dedik durduk
Zaman sa durmayıp geçip gidiyor.
Günler tükendikce, dün deyip durduk
Tarih, arşivine kayıt ediyor.

Birşeyler yaşandı geçen o anda
Yaşananın kaydı var hatıranda
Anılar yer tutmuş ruhla aranda
Bir kısım vebali vicdan ödüyor.

Ansızın girince kalbime aşkın
Acemi duygular haliyle şaşkın
Üstelik sıkıca bağlayan kuşkun
Uysal bir koyunu sanki güdüyor.

Kendimi bilince uzun sürede
Bilgece göründüm bizim yörede
Kararsızlık zormuş birtek karede
Kararın vebali derde yetiyor.

Bazan amellerin uymaz niyete
Durmuşoğlu mecbur kalır diyete
Madem ki gelmişiz, devam hayat
Çıkıyor bir nefes ömür bitiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Ömür geçiyor

Çaktırmayın, ben gafletten uyandım(!)
Atı alan üsküdarı geçiyor.
Aklım sıra kapısına dayandım,
At da neymiş, adam sanki uçuyor.

Uyandım ya demek hala mahmurum,
Uyuşukluk bizde miraslı kurum.
El üterde biz çakmayız bir durum,
Üttüğünü torbalamış kaçıyor.

Başarmayan, başarıdan sızlanır,
Akim olur, üstüne de nazlanır.
Rakibimiz hızlandıkça hızlanır,
Kuyruğundan ışık hızı saçıyor.

İmrenmekten bıkip usanmadık mı?
Bizim akıl, herkeslerden güdük mü?
Bu yarış ta bizde varız dedik mi?
Taze ümit kitli kapı açıyor.

Su uyur, düşman uyumaz demişler,
Güzel bir konuya temas etmişler.
Bu alemden kimler gelip gitmişler,
Durmuşoğlum gafil ömrün geçiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Örnek oluna

Demokrasilerin ortak derdidir,
Önce faydalanan, çöker dalına.
Bakarsın herkes de özgür ferdidir,
Özgürlüğü harcar nefsin yoluna.

Altını üstüne getir dünyanın,
Altından dahası çıkar inanın.
Altıda oynayan köhne binanın,
Özgürlük faydetmez berbat halına.

Güç ve disiplin se gerçek dayanak,
Gevşek iktidarla terör sağanak.
Anarşi hükmeder bakar avanak,
Dünyayı dar eder Allah kuluna.

Birey hukukuna kamu yıkılır,
Sistemin çanına otlar tıkılır.
Yufka kalblere de korku çakılır,
Yaşamak zül olur insan oğluna.

Haddi de aşmasın erkin galibi,
Adalet verilsin hem insan gibi.
Durmuşoğlum iş bu fikrin sahibi,
Öyle ki insana örnek oluna.

Hüseyin Durmuş 3

Övgü

Bunca yıldır sevgim benim çoğalır
Sevdiğim, kadınıma sana doyamam.
Bütün efkarımı çeker o alır
Şu kalbime başka sevgi koyamam.

Seviyorum, sevgim artar daha çok
Bana göre o bir tane, başka yok
Gözüm bakar gönlüm doyar, kalbim tok
Kıskanırım ama asla kıyamam.

Biran yoksa, hemen onu özlerim
Çekip gitse yola bakar gözlerim.
Aşkımızı yine söyler sözlerim,
Sayıları kaç bin oldu sayamam.

Vakti gelir kışın kar'ı yağarmış
Geçen yaşla siyah saçım ağarmış
Hayıflanma, heran umut doğarmış
Korkarım ki ecel gel se duyamam.

Kadınımsın hem de benim canımsın
Damarımda akan hayat, kanımsın
Tanıyanlar bilir, kutlu hanımsın
Durmuşoğlum senden asla cayamam.

(Çocuklarımaın anası, hayatımaın manası, ahretimaın aynası olan kadına.)

Hüseyin Durmuş 3

Öyle

Uçuk bir hayal di gençlikten kalan,
Gerçeğe aykırı duruyor öyle.
Anılar küme si sözel bir yalan,
Andıkca bedeni yoruyor öyle.

Yaşanan bir sahne, oynandı bitti,
Bu bir seri idi öncesi gitti.
Bir avuç özlemde bir ömre yetti,
Vuslat da vebali soruyor öyle.

Parça sarhoşluğun kırırk şişesi,
Bir yarım kadehte esir neşesi.
Acıdan kıvrır kalbin köşesi,
Yanık sızıları vuruyor öyle.

Ümit yüklenerek tuttuğum eli,
Söylenip sitemle çektirdi dili.
Yıllar sonra düşte, eski sevgili,
Küflenmiş aşkını koruyor öyle.

Durmuşoğlum önce aşkıydın sen de,
Aşkın neş vü nema buldu beden de.
Ne vakit ki ayrı yola giden de,
Hala yollarını arıyor öyle.

Hüseyin Durmuş 3

Öyle bir anda

Bu yaşta bir insan sevdalanırsa
Kopuyor dünyadan ve de zamandan
Hele bu sevdayı gerçek sanırsa
Şaşıyor yolundan, dinden imandan.

Var ise, yok ise hep kurgu hayal
Uzaklaşır senden evlâd-ı ayal
Sonu hüsrân olsa tuttuğun bu yol
Geçit vermez sana aynı mekandan.

Yüreğin kuş gibi pır pır uçsa da
Güz vurmuş bağında güller açsa da
Ömrün bir fazlası gelip geçse de
Derman gider, aşkın gitmiyor candan.

Sevdan günahların çamurunda mı?
Bu sevmeler senin hamurunda mı?
Kimler ayıplıyor umurunda mı?
Kuşatılsa çevren tam dört bir yandan.

Taze canlar gibi gözler bakışmaz
Sevdalı sinede duygu kokuşmaz.
Her şey yakışırda aşk mı yakışmaz?
Durmuşoğlum coşar öyle bir anda.

Hüseyin Durmuş 3

Öyle böyle olur

Bir gün tek başına kalınca insan
Yalnızlığa urba dikilmez olur.
Kendi isteğınle öyle kaldıysan,
Bir zaman sonrası çekilmez olur.

Kafayı dinlemek belki iyidir,
O da birkaç günlük belli sayıdır.
Çevreden sıkılmak insan huyudur
Bu huylar içinden çıkılmaz olur.

Kendini nimetten büyükmüş sayma
Çokca önemseyip şeytana uyma
Ayrılıp gidince nedamet duyma
Pişmanlığa ağıt yakılmaz olur.

Küllenme olunca dil yarasında
Özlemını söyle laf sırasında
Kendine yer edin dost arasında
Sadık dostlar bendi yıkılmaz olur.

Öyle böyle olur zamanı gelir
Doluşur vadesi her canlı ölür
Durmuşoğlu bizden geri ne kalır?
Dönüp anılara bakılmaz olur.

Hüseyin Durmuş 3

Öyle kalmak sonun olsun

Aşık oldum bir hayale,
Sevdiğimde mecnun olsun.
Ben kendimi vurdum çöl'e
Bağı, gülü onun olsun.

Yücelerden yüce gördüm,
Gördüğüm de sırra erdim.
Hem bu sırra kurban verdim,
Akıp giden kanın olsun.

Mevsimlerin huy'u iklim,
Mecnun gibi, şema şeklim.
Ruhtan çıkmış benim aklım,
Kalb'e girsin canın olsun.

Her örende baykuş ötmez,
Sönmüş külde duman tütmez.
Hiçbir şeyden kelam etmez,
Aşk bahsinden konun olsun.

Esrir aşktan Durmuşoğlum,
Aşk'a varır gider yolum.
Aşk kölesi garip kulum,
Öyle kalmak sonun olsun.

Hüseyin Durmuş 3

Öylesi şiir

Öyle şiir yaz ki usta,
Okunsun, kafa yormasın.
Fikreylesin her hususta,
Dokunsun ama vurmasın.

Süt bulup sağsın kabına,
Dokunma suya, sabuna.
Dıştan uysun adabına,
Özünde hesap sormasın.

Aktüel yaz olsun mini,
Etnik yaz körükle kini(!)
Ara sırada yaz dini,
Çokta ileri varmasın.

Halktan yelleme gaz alıp,
Sonunda çaresiz kalıp,
Başını taşlara çalıp,
Kafayı gözü yarmasın.

Şöz, meclisten ayrı yolda,
Öylesi çok sağda solda.
Durmuşoğlum ozan olda,
Kızan da sana sarmasın.

Hüseyin Durmuş 3

Özünden

Bir arı dolanır gülde, çiçekte,
Alıyor balını gülün özünden.
Bir sevda tutuşmuş kalbte yürekte,
Veriyor halını dilin özünden.

Sevdanın baharı gelip geçende,
Gönül tarlasında güller açanda,
Eşleşen kuşlar da gökte uçanda,
Sevdanın yolunu bilin özünden.

Bir gönüle girip artsın meşkimiz,
Güneşte kavrulup yansın aşkımız.
Islak yüzün görsem gider kuşkumuz,
Uzatıp elini silin gözünden.

Ben sevmez olsaydım, güzellik nedir?
Güzelin varlığı sevmek iledir.
Gönlümde ki aşk, aşkı söyletir,
Susturdum dilini elin yüzünden.

Şaşırtır feleği sevda durumu,
Bilinmez gidişat, yaşmı kurumu?
Durmuşoğlum sende aşkın yorumu;
Döküyor halini kalbin özünden.

Hüseyin Durmuş 3

Paket sığmaz koliye

Zaman zaman övgüler,
Yapar olsan deliye.
Bir arıza adamı,
Döndürürsün veliye.

Görünüş hali bozuk,
Kitabı dili bozuk,
Besbelli deli bozuk,
Bak, özenmiş valiye.

Sersemligi belloldu,
Düzgün işler halloldu.
Adam iyce delloldu,
Musallat ahaliye.

Her ünvanı o aldı,
O alması doğaldı.
Masraflarda çoğaldı,
Hesap ister maliye.

Adres yaz etiketle,
Pantol, kazak, ceketle,
Durmuşoğlum paketle,
Paket sığmaz koliye.

Hüseyin Durmuş 3

Pe

Çabuk inip kağnıdan,
Bindim jip'e.
Mesaj attım dost'a,
Cepten cep'e.

Ne güzel türkücüydüm,
Geçtim rep'e.
Babamın giydiklerini,
Attım çöp'e.

Artık paraları da,
Koymayız küp'e.
Yeni imaj yaptırdım,
Bakın şu tip'e.

Şimdi idamları,
Dizmeyiz ip'e,
Sigara izmaritlerini,
Toplarız kep'e.

Durmuşoğlum sitresin,
Olmuştur tepe,
Eşekliği tutar sa,
Kimleri tep'e?

Hüseyin Durmuş 3

Pek sıradan

Her Şeye bir suçlu bulup
Çaktırmadan çık aradan.
İtirafla temiz olup,
Affeylesin hak yaradan.

Hatalıydım, geçen dündüm
Çarkeyleyip hemen döndüm
EŞi dost'u dün'e gömdüm
Bu iş bana pek sıradan.

Dün dediğim bu gün inkâr
Bazan kulüm, bazan hünkâr
Yakın çevrem sanki banker
Servetimiz çok paradan.

Yoksullara versem coşku
Kalplerinden gider kuşku
Tükenmez se halkın aşkı
Gemi yüzer çek karadan.

Sabah olur horoz öter
Derin uyku elbet biter.
Durmuşoğlu artık yeter
Sesleniyor bak buradan.

Hüseyin Durmuş 3

Pek'e bırakır

Çamurdan yüreğin kirli terleri
Sızdığı bedende leke bırakır
Yoksul mekân tutsa zorlu yerleri
Tuttuğunu söke söke bırakır.

Kara bulut çökse nurlu günlere
Tortulansa korku herbir canlara
Gazeller karışsa akan kanlara
Akan kanı daldan kök'e bırakır.

Her ne vakit kötü öne geçerse
Şifa bulmaz halin, çaren kaçarsa
Kalbler uzaklaşıp ara açarsa
Ayrılık çiftleri tek'e bırakır.

Tarumar ruhların şifası birde
İlahi devalar zerkölür derde
Gafil kaybettiğin sorar ki nerde?
Ümidini haktan, şek'e bırakır.

Şunca zaman aynı devranlar döner
Bir değişik akıl şansını dener
Durmuşoğlu işler inada biner
Yumuşak huyları pek'e bırakır.

Hüseyin Durmuş 3

Perden ağılır

İlacın etkisi geçip gidince,
Kuyruk acıları depreşti birden.
Haddin bilmez kişi, hayal edince,
Hemen ayakları kesildi yerden.

İştahu kabardı, nefsi azıtır,
Kinini kalbinde döğme kazıtır.
Sevindirik olur, akıl tozutur,
Yatağı da düşer, üşürse terden.

Eski dosta düşman, olmak ne akıl?
Bir ve berabersek, uymuyor şekil.
İhanetler seni gösterir sakil,
Sonra tokat iner bilmezsin nerden.

şimdi bu sözler, neyin ilanı,
İlan muhatabı saklar yalanı.
Yalan niyetlerden bulsan belanı,
Belalı yollarda geçilmez serden.

Yüzler ifşa eder, niyet okunur,
Sözler dudaklardan kalbe dokunur.
Durmuşoğlum artık sizden sakınır,
İndirir maskeni, ağılır perden.

Hüseyin Durmuş 3

Perişan

İslâm aleminin durumu nedir?
İçeri karışık dışı perişan.
Peki; ulemanın yorumu nedir?
Sarınp bürünmüş başı perişan.

Hemen suçı bulur giyim kuşama
Hikayettir işi, yapmaz aşama
Verdiği talkınlar uymaz yaşama
Ruhlara yaptığı aşı perişan.

Anlamaz kitabı, terennüm eder
Akıl etmeyenin peşinden gider.
Bin yıldan fazlaca bedelin öder
Toz duman iklimi, kışı perişan.

Hak, hukuk, adalet kişiye göre
Muktedir olana işlemez töre
Tarumar beldeler ıssızda yöre
Ağacı toprağı, taşı perişan.

Bir seyyah gidipte kalmaz yatıya
Kaçıp sığınırklar, hemde batıya
Biraz daha işler gider kötüye
Durmuşoğlum gözde yaşı perişan.

Hüseyin Durmuş 3

Pir sultandan bu güne

Artık bu ellerde türkü söylenmez,
Yürek yumuşatan dili bozdular.
Yurdu perişan sa türkmen eylemez,
Tarihi kuşatan ili bozdular.

Kimileri yavşar tasma takalı,
Bir kısım zevat sa iki yakalı.
Sömürmeye gelir kuzgun gagalı,
Asalet yaşatan hali bozular.

Giyimi kuşamı bütün yaşamı,
Cümle ekabiri ağa paşamı,
Kaç arşınlık yolu haleb'i şamı,
Kervanlar aşitan yolu bozdular.

Bozmak için ona her şey vesile,
Kölenin huyları taklit asile.
Yeni şekil katıp temiz nesile,
Yirmidört oğuzdan kolu bozdular.

Pir sultan misali sazım ve sözüm,
Nemli gözlerimle asiiktir yüzüm.
Durmuşoğlum hala saf iken özüm,
Batı, doğu, sağdan, solu bozdular.

Hüseyin Durmuş 3

Pişmanın olduğu yerdeydi hüzün

Anneye babaya övgü düzenler,
Sağ iken aklınız nerdeydi sizin?
Gönlünü kırarak daim üzenler
Destek olmasalar yerdeydi yüzün.

Kaş çattın yüzlere eşine uyup
Kalplerini kırdın noksanlar sayıp
Bazen küçümsedin, ayıptır ayıp
Özür dilemeye perdeydi sözün.

O senin derdine ortak olurken
Sen se düşünmedin bir şey alırken
Son nefeslerinde yoksun, ölürken
Vefasız ruhunla kirdeydi özün.

Döndü zaman çarkı farkettiler farkı,
Yüreğine çöktü, bak aynı korku.
Görünce dünyadan başlayan terki,
Anladın, önceden kördeydi gözün.

Her can mutlak aynı sona ulaşır
Elin ayağına elbet dolaşır.
Durmuşoğlu hüzün sana bulaşır
Pişmanın olduğu yerdeydi hüzün.

Hüseyin Durmuş 3

Pişmanlık

Dünyanın cılkını çıkarmışlar ki;
Ne dostluğu dostluk, ne de düşmanlık.
Mutluluk mu arzun? Bulursun belki,
Olan bir şey yok ya, kalan pişmanlık.

İnsan kamçılanır mal alsın diye,
Hiç göz açtırılmaz, mal kalsın diye.
Veya bir vitrinde mal olsun diye,
Olduğundan öte, olan pişmanlık.

Uyuşmuş beyinler, ruhlar karmaşık,
Asalak sarılır, uzar sarmaşık.
Kalbinde gizli kin taşır sa maşık,
Bile bile lades, yalan pişmanlık.

Sömürüye ömrü adanmış zalim,
Vicdanı sağırdır duyamaz halim.
Böyle bir zulmete, çaresiz ilim,
İlmi deryalara dalan pişmanlık.

Bir bölük vardır ki, yine de aymaz,
Kalbi sadakat da, öldürsen caymaz.
Durmuşoğlum aklın, senin de uymaz,
Uysa da sonunda kalan pişmanlık.

Hüseyin Durmuş 3

Polemik

Paylaşmak varken, nedir polemik,
İftira, çamur ve daha neler?
Gittikçede artıyor trafik,
Dedi kodu, itham bahaneler.

Sen güzel yazdın, sen güzel dedin,
Bir konu seçtin özel denedin,
Bir adın varsa oda senedin,
Sanada söylenir teraneler.

İyi olurmu lafları sokuş,
Söylenmekle tükenirmi yokuş?
Bak ötmeye aramakta baykuş,
Terk'i diyar olmuş viraneler.

Yinede kendiniz bilirsiniz,
Yada biraraya gelirsiniz.
Gelmezsenizde bölünürsünüz,
Bölük pörçük zat'ı şahaneler.

Durmuşoğlum bilmez; ayrı, gayrı,
Asla ayrılıkta görmez hayrı.
Kalbler sevgiden kalmışsa ayrı,
Kalbe zulüm bu ve daha neler.

Hüseyin Durmuş 3

Rahat yatamam

Neme lâzım dedim fakat durmadım,
Haksızlığı gördüm rahat yatamam.
Muhataptan neden hesap sormadım,
Sormadan da hesap olur mu tamam?

Cahilleri çekip kendi yanına
Girilmiştir nice mazlum kanına
Kasteylenir fakir garip canına
Garibanı ucuz pula satamam.

Vicdanımın sesi budur uyarım
Hassas kulak olur hemen duyarım
Kaybolanı bulur yere koyarım
Bir kenara boş ver deyip atamam.

Farkederim iyi, kötü durumu
Farkedince hemen sordum sorumu
Muhtaçlara feda etsem varımı
Varlık gider ama asla batamam.

İnfak etmek Haktan emir, uyulsun
İlan eyle herbir yerden duyulsun
Vicdanlıysa kâmil insan sayılsın
Durmuşoğlu yoksa kalpte tutamam.

Hüseyin Durmuş 3

Rak Şın

Ahh ah,
Hayıflanmayı bırak.
Görünmeden son durak,
Çek altına oturak,
Yapacak ne var düşün.

Off of,
Ofıadın bıktırarak.
Ümitler senden ırak,
Kel başa şımşır tarak,
İstemez bol bol kaşın.

Tühh tüh,
Ağladın haykırarak.
Hem de vırak vırak,
Bir şeylerde umarak,
Sende gurbete taşın.

Vahh vah,
Kahır sitem yaparak.
Dalından düşer yaprak,
Kabul ederse toprak,
Çürüyüp gider kışın.

Ohh oh,
Durmuşoğlum keyfe bak.
Şunu anla be salak,
Bumu sence yaşamak,
Daha kaç oldu yaşın?

Hüseyin Durmuş 3

Rolleri var

Kimler meşhur olacak sa
Çeşit çeşit yolları var.
Adın ebet kalacak sa
Tuhaf tuhaf halları var.

Sen meşhursan bana ne ki?
Çıkmış zıplar cinsin teki
Zehir zıkkım ziftin peki
Yiyeceksen, yalları var.

Gölge yapar çardakcısı
Kadeh sunar bardakcısı
Alkış tutar yardakcısı
Ahtapottan kolları var.

Sergilenir daim oyun
Ünvanını sayın koyun
İlân eder basın yayın
Sergilenir rolleri var.

Kabardıkca caka çalım
Meğer neymiş diyor halım.
Durmuşoğlum gelir ölüm
Tutmaz ayak, elleri var.

Hüseyin Durmuş 3

Ruha Dolmasa

Herkes yarınlarda yaşamak ister
Ah, Şu gizli korku ölüm olmasa.
Son kez yaşamını zamana göster
Ecel de kapını birden çalmasa

Yarına ulaşmak yarında ölmek
İkisinde mümkün, mümkün mü gülmek?
Sıkması belirsiz bir yağlı ilmek
Yaşamını senden çekip almasa.

Kim bilir amacı? Yaşamın belki,
Aşk için çirpınan yürektir ilki.
Duygu harlanmaz dı Şunu da bilki,
Kendisine tutkun aşık bulmasa.

Aşk; yürekten gizli korkuyu alır
O korkudan geri bir sevda kalır.
Yarınlarda neler olur sa olur,
Hayat o noktada donup kalmasa.

Bu duygu, ne düşman ne bana yardı
Bu evhamda zaten eskiden vardı.
Durmuşoğlu korku, beni de sardı
Bari vevesesi ruha dolmasa.

Hüseyin Durmuş 3

Ruhu dökülür

Aydınlık geçerken uzun günümüz
Ansızın üstüne gece dökülür.
Güneşten karar sa beyaz tenimiz
Ruhumuz gölgeye doğru çekilir.

Kim, özgün bir ömür yaşarım sanır
Bir eş bulup hemen hayatı tanır
Sonun da tabuta tek kişi konur
Bir mezara koyup fidan dikilir.

En duru halimiz böyleyken böyle;
Korku bastırınca çık türkü söyle
Yaş kemale döndü nedamet eyle
Hayat yükü ağır, belin bükülür.

Renk karası başka, lekesi başka
Gerçeğin de leke bulaşmaz aşk'a
Sonun da yaşama hakim se keşke
Kusura hürmeten diz de çökülür.

İhtiyacın varsa toplumsal ilme
Sen seni bilmeden beni de bilme
İnsanlık dersinden adını silme
Durmuşoğlu sil se ruhu dökülür.

Hüseyin Durmuş 3

Ruhum acılarda yanar

Artık aşktan bir söz edemez oldum
Yüreğimde ateş ölüme yanar
Terör belasında mahvolup kaldım
Sızlayan yüreğim acıyla kanar.

Nice genç bedenler toprağa düşer
Nice yaşlı insan kabirler eşer
Bir çok ana baba hüznle yaşar
Umursuz yürekler taş gibi donar.

Sevmenin ruhunu karartır kinler
Gencecik aşkları öldürmesinler
Kavgayı bırakıp aşk"ı desinler
Zulüm"ü, tarihler ne diye anar?

Ölen kaybederken ömrü, hayatı
Kalan acılarla öder diyeti
Sevmeyi bozmaktır zalim niyeti
Yaptığını yüce amaçlar sanar.

Durmuşoğlum sevgi insana dair
Gerisi boş amaç, falan vesair
Çürüyen bir beden hayat en ahir
Ruhum acılarda her daim yanar.

Hüseyin Durmuş 3

Ruhum Benim

İfrat tefrit arasında,
Gider gelir ruhum benim.
Tam insanlık sırasında,
Birden ölür ruhum benim.

Kesin gelmez, dar` a zora,
Mecali yok aklın yora.
Varıp düştüğünde dara,
Dostsuz kalır ruhum benim.

Sormaz kime nedir derdin,
Sor bakayım neyi verdin?
Ne zaman yerini gördün,
Şaşkın olur ruhum benim.

Her zevk için yedi içti,
Ömür hasadını biçti.
Şimdi baktı, zaman geçti,
Derviş m` olur ruhum benim?

Durmuşoğlum apar topar,
Ruhu zincirinden kopar.
Vakti gelenler ne yapar?
Nerden bilir ruhum benim.

Hüseyin Durmuş 3

Ruhum sıkıntıyı nasıl aşacak

Yaşamın doğası bozulur hergün
İnsan bu zorluğu hep yaşayacak
Huy dumura uğrar, azalır görgün
İnsandaki, düzen usûl şaşacak.

Gelecek yüzyılda insan turfanda,
Çok büyük değişim ilim irfanda.
Boyuttan boyuta geçer biranda
Ayağa gerek yok sanma koşacak.

Önce hırgür ile yıkar mevcûdu
Türlü şekillere sokar vûcudu
Bozup düzeltmeye yapar icadı
Belki de uzaya çıkıp taşacak.

Kesin olan bir şey, gelecek farklı
Akıl üretecek, insanın akli
Daha ne sırlarda o günde saklı
Hayaller üreten bilgi coşacak.

İnkışaf edin ce mistik evrilme,
Süratle yayılır sismik devrilme.
Durmuşoğlu bu iş, ruhsal çevrilme
Ruhum sıkıntıyı nasıl aşacak?

Hüseyin Durmuş 3

Ruhuma sardım

Ta ezelden beri onu ararım
Buldum zannederek inanıp durdum.
Bilgelere bilir diye sorarım
Onlarda bilmezmiş bilmeden sordum.

Düşündüm herşeyde görmeli onu,
Başlatan o ise getirir sonu.
Ezelden ebede anılan konu
Aklım erdiğince gerçeğe yordum.

İbret nazarıyla baktım çevreme
Evrim rastgeldi benim devreme
Evrim de uymadı dinsel kavrama
İkilem yanılttı, yanılsa vardım.

Kitaplardan biraz bilgiler aldım
Öğrendikçe daha derine daldım
Gerçeği anlayıp doğruyu buldum
Bulduğum doğruyu mehenge vurdum.

Durmuşoğlum Haktan gelene baktım
Karanlık kalbime nurunu yaktım.
Nurun ışığıyla geceden çıktım
Aydınlık dünyamı ruhuma sardım.

Hüseyin Durmuş 3

Ruhuna dökülür siyanür hemen

Yurdumun özlemi artmış bağrında
Yüreklerde horon oynanır hemen.
Ne yiğitler şehit olmuş uğrunda
Kahramanlarıyla duy onur hemen.

Gel gelelim kıymet bilmez nesiller
Nesilleri bozmuş yaban usuller.
Halkı hor görmekte çakma asiller!
Türlü türlü tona boyanır hemen.

Karşılıksız birşey vermez olanlar
Vicdanı köreltir yalan dolanlar
Koyu cehalete dalıp kalanlar
Çıkarları varsa uyanır hemen.

Boşa öğünölmez geçmiş günlerle
Yarınlar kurulmaz çürük dünlerle
Elalemnden gelen şanlar, ünlerle
Namin kaç dakika dayanır hemen?

Bilgi azalınca umutlar yiter
Virane yurdunda baykuşlar öter
Durmuşoğlu hazır birikim biter
Ruhuna dökülür siyanür hemen.

Hüseyin Durmuş 3

Ruhunu zer

Ayrılık türküsü duydukca ruhum
Hüzün denizinde yelkensis zzer.
zlemler haykırıp yükselen ahım
ıksa gök yüzüne ruhunu zer.

Aramızı bozar nefsin oyunu
Aldanıp düşersen kazar kuyunu
Olmadık zamanda çeker suyunu
Boz bulanık suyu sanmaki szer.

Dünyaya gelmişiz mutlu olalım
Payımıza düşen ömrü alalım
Yaşamak anlamı nedir? Bilelim
Cahillik yükünü taşıyan bezer.

Mutluluğa dönse yolumuz keşke
Gönüller yerleşse cennette köşke
Daim sevmelerle dolarak aşka
Aşk dolu yüreğim alemler gezer.

Yaşam, bir şekilde tükenecektir
Beden teneşirde yıkanacaktır
Uyumsuzluk elbet tıkanacaktır
Durmuşoğlu uyum, çok şeyi zer.

Hüseyin Durmuş 3

Rüya dinler halim yoktur

Gelişin ce dinde moda,
Böyle yolda zulüm haktır.
Gece düşle dolsa oda
Rüya dinler halim yoktur.

Sorgulamaz hiçbir fikri
Anlamadan eder zikri
Uyuşmuştur sanki bekri
Uyandırmaz bilim, doktur.

Okuduğu tasnif kitap
Alır ordan eder hitap
O hitapta iman bitap
Hikayetde filim çoktur.

Sıkışınca döner niyet
Açar okur birkaç ayet
Manasını bil se şayet
Cahillerin dili oktur.

Durmuşoğlum sağlam bağım
Uydur kaydır işte yoğum
Bir gırtlakta dokuz boğum
Rivayete karnım toktur.

Hüseyin Durmuş 3

Sabaha uyanır düş bilmek gerek

Bütün kavramlar da güçlüden yana
Faydalanmak için iş bilmek gerek.
Yine insan yardım eder insana
Ama, kimisini baş bilmek gerek.

İllâki birisi birinden üstün,
Senin de bulunur birtane astın
Bazısı düşmandır bazısı dostun
Birini kendine eş bilmek gerek.

Herkesin kendine göredir gücü
Zalimin zulümü hepsinden acı.
Bu farklar bazan görünür öcü
Sabaha uyanır düş bilmek gerek.

Kaybolur gidersen yoksa yetenek
Merhametli dahi vermez ödenek.
Diş tırnak tutmaz sa sen ölenedek
Akıl yol buluru, diş bilmek gerek.

Önce bir sorgula nedir niyetin?
Kararı verenler öder diyetin.
Bir ürün sunmadan geçer hayatın
Durmuşoğlum ömrün boş bilmek gerek.

Hüseyin Durmuş 3

Sabrın sonu ne olacak

El malından alıp dost gönülleyen
İlla ki kendine bir pay alacak,
İşin kolayını ûsul belleyen
Yatıp dilenecek, ya da çalacak.

Hammaliye benden, malzeme çinden (!)
Hilesi şeytandan, üçkağıt cinden
Nasıl çıkarsan çık işin içinden
Çıkılmaz sa zaten bela bulacak.

Denir ki; yol yordam vardır yapılı
Hepsinin açmazı sağlam kapılı
Mekan bizim ise, kime tapulu?
Yahut bizden sonra kime kalacak?

Ben se bunca yıldır tek ayak durdum
Ne rahat uyudum, ne de oturdum
Şimdi kaçkınlara meskenmiş yurdum
Bilmeyiz daha da kimler dolacak?

Duruma uyumsuz yazılı suçum
Farzet ki yoksulum, hem de açım.
Yine de diyorlar, sabret be koçum
Durmuşoğlu sabrın sonu olacak.

Hüseyin Durmuş 3

Saç mı bırakır

Aklı kullanmazsan kötü gidişe
Sömürgeci işi geç mi bırakır?
Yiyici düzeni lazımdır dişe
Yedi sülaleyi aç mı bırakır?

Üzümünü yerken sormaz bağıni
Barış güvercini bilmez dağını
Egemenlik kurup yaşar çağını
Kendisine ait suç mu bırakır?

Bütün işlerinde gösteriş yapar
Kendi çizer yolu, kendisi sapar
Elinden geldik ce açığı kapar
Örtüden dışarı uç mu bırakır?

Öyle veya böyle durmaz aşırır
Alem bu duruma hepten şaşırır
Garibi perişan hale düşürür
Başta yolunacak saç mı bırakır?

Durmuşoğlu aç da birikim kalmaz
Düşünüp taşınısam aklım da almaz
Çok güçlü olanın rakibi olmaz
Geriye kalacak güç mü bırakır?

Hüseyin Durmuş 3

Saçma sapan

Fırıl fırıl dönen çağda,
Oturanlar durmuş demek?
Fokur fokur yanan yağda,
Pişermiymiş çiğ bir yemek?

Üş kuruşluk sermayenin,
Beş kuruşu kar mı senin?
Hala eski söyleyenin,
Dermanını yutar emek.

Şaft"ı kaydı ruhumuzun,
Koku yaydı hoş rumuzun.
Beş parmaktan biri uzun,
Çok mu geldi bir eklemek?

Sere serpe şu duygular,
Ara sıra var kaygılar.
Mirim sana bol saygılar,
Arz"ı hürmet de dilemek.

Borum bozuk ruhtan kopan,
Anlamları saçma sapan.
Bu saçmadan şiir yapan,
Durmuşoğlum bu mu demek?

Hüseyin Durmuş 3

Sağ olana uyarılar

Bu dünyada yaşam bir kez,
İkincisi verilmedi.
Geri dönmez gider herkez,
Gidip gelen görülmedi.

Can taşınır emanettir,
Bu emanet azamettir.
İnan hayat çok kıymettir,
Kıymetine erilmedi.

Madem öyle, nedir hır gür?
Kavga dögüş geçer ömür.
Gel ölmeden sen sefa sür,
Ölüp giden dirilmedi.

Verimli ol tenbel yatma,
Sen insansın hiç unutma.
Vicdanları da kanatma,
Henüz defter dürülmedi.

O olmadı, bu olmadı,
Dolu almaz, boş dolmadı.
Durmuşoğlum güç kalmadı,
Bir kalbe de girilmedi.

Hüseyin Durmuş 3

Sağın yaptığına ölü şaşırılmış

Şaşkının yaptığı işi gördün mü?
Def-i hacet edip gölü taşırılmış.
Abidik gubidik kişi gördün mü?
Akli gelgitlerde yolu şaşırılmış

Yol bilmez güruha hükmetse vali
Bir kararda durmaz değişir hali
Değişip durmaktan bıkmış ahali
Sevip sögmek ile hali şaşırılmış.

İnanıp güvenmek kolaydır sanma
Görüntü aldatır, sakın inanma
Küllenmiş ateşe dokunup yanma
Bazı yangınların külü şaşırılmış.

Umut, gayretsizi terkedip gider
Zulme katlananlar bedelin öder
İnsan, katiline ne ikram eder?
Sağın yaptığına ölü şaşırılmış.

Bende şaşırılmışım dostlarım duyun
Kuşatmış yolumu bin türlü oyun
Durmuşoğlum sanki uysal bir koyun
Otlığı, merayı, çölü şaşırılmış.

Hüseyin Durmuş 3

Sağlam özler gerekir

At ve it izleri bak karışınca
Doğruyu göreceğ gözler gerekir.
Bütün eski düşman, dost barışınca
Barışa and veren sözler gerekir.

Barış hallolur mu? Başlar yiyerek
Kin'in silahını takıp giyerek.
Ben sana inandım, dostum diyerek
Dost ca gülümseyen yüzler gerekir.

Kapanmamış hesap kalmış ki dünden
Milletin ruhu da yoruldu kinden
Canlar hesap için çok öldüğünden
Kefenlik sarmaya bezler gerekir.

Herkes hesabını kanla alır mı?
Kan kan ile yun sa canlı kalır mı?
Karanlıkta kalan yolun bulur mu?
Yolu aydınlatan izler gerekir.

Her gün ağrıyan da dertli başımdır
Derd ile hemdertlik sanki işimdir
Barış yurdu benim esas düşümdür
Durmuşoğlum Sağlam özler gerekir.

Hüseyin Durmuş 3

Sağlayan çok

Doğruları söylüyoruz
Dinleyen yok, anlayan yok.
Gerçekleri görüyoruz
Gören gözü bağlayan çok.

Arsız kalkmış sabah erken
Malı yığar fırsat varken
Hem gocunmaz haram yerken
Yoksullarda ağlayan çok.

Bu halk nasıl halden anlar?
Anlıyordu bir zamanlar
Göz önünde gider canlar
Gözün yaşı çağlayan çok.

Aymaz kullar göz oydurur
Tekme vuran güç saydırır
Sahtekarlar yol kaydırır
Tabanları yağlayan çok.

İflah olmaz kendin bilmez
Sömürlür, sonu gelmez
Durmuşoğlum gerçek ölmez
Gerçek bilgi sağlayan çok.

Hüseyin Durmuş 3

Sahip çıktı şehitlerine

Ümitle başlarken günün birine
Bak karanlık çökmüş gündüzlerine.
Yürek yaralandı, acı çoğaldı
Ah ettik ce yara indi derine.

Şu mübarek günde, hem üç öğünde
Alem işret eder toyda, düğünde.
Vatan için nice can öldüğünde
Neden dönmez kamu? Matem yerine.

Kahramanlık böyle, bedelin alır
Geriye şerefli bir ünvan kalır
Kimi gazi olur kimi de ölür
Bayrak teslim olsun bir diğerine.

Sayma neye yarar er mi tükenir?
Hak için can verir şehittir denir
Vatana bu bedel canla ödenir
Kalan sevenlerin yanar ciğeri.

Kanıksadık belli, ruhumu çözdüm
Hem kendime, hem de yarana kızdım
Durmuşoğlum hali melâli yazdım
Millet sahip çıktı şehitlerine.

Hüseyin Durmuş 3

Sakınca mı der

Korkuyorken insan; eğriye eğri,
Söyler olsa korku farkınca mı der?
Doğruya da doğru diyemeyin ce
Korku ortaldardan kalkınca mı der?

Birde her devirde suskunlar vardır
Bilinmez neye dost nelere vardır?
Olanlar olsun da kalan mı kârdır?
Rahatken hesaba bakınca mı der?

Kiminin akli da ermez uzağa
Hemen yakalanır ağa tuzağa
Kolay sandığından biner kızağa
Önüne engeller çıkınca mı der?

Gerçekler emeksiz ortaya çıkmaz
Bencillik kötüdür gerçeğe bakmaz
Sanma ki bu hata seni de yakmaz
Bir anda çıranı yakınca mı der?

Onu mu der yoksa, bunuda mı der?
Meçhulün dediği ne paha eder?
Halk ise diyor ki bu da bir kader
Durmuşoğlum diyor, sakınca mı der?

Hüseyin Durmuş 3

Sakinmaz oldu

Bizler meramı, şiirle söylerken;
Şiirler ne yapsın? Okunmaz oldu.
Bazan sevdalarla gönül eylerken,
Aşk bile gönül'e dokunmaz oldu.

Söz sanat idi, sanat makbul iken,
Sanat amaç idi, araç değilken.
Söz ustalarının belini büken,
Bükülmüş haldeki yakınmaz oldu.

Ozanlar aşkla gönül eylemiyor,
Hem aşkın deryasını boylamıyor.
Hem zalime zulmünü söylemiyor,
Mazluma da küfrü sakınmaz oldu.

Sözle müzikte bir garip ilişki,
İlişki dedim se, baya çelişki.
Veya bir özenti veya alışkı,
Maziye de dönüp bakınmaz oldu.

Ozan Durmuşoğlu dedi; karıştı,
Karışık fikirin yüzü buruştu.
Ozanlar cehdetti, şiir yarıştı.
Aldı madalyonu, takınmaz oldu.

Hüseyin Durmuş.

Hüseyin Durmuş 3

Sakla görelim

Ona buna akıl, fikir vermeden,
Şöyle bir kendini yokla görelim.
Aklında uzağa varıp ermeden,
Noksan fikirleri ekle görelim.

Senden olmayanı, olduğu gibi,
Akı almayı aldığı gibi,
Terkettiğin yeri kaldığı gibi,
Dönüştür yeni bir şekle görelim.

Üstüne düşeni yerine getir,
Getirdiğin yükü, yüklenip götür.
Adaletle paylaş, herkese yetir,
Sana kalmadıysa bekle görelim.

Sınırlı sorumlu işlem sonucu,
Durgunlaşan hava hemen donucu.
Beklersin iklimin olsun yanıcı,
Yanmaz sa suçunu yükle görelim.

Akıl vermek kolay iş yapması zor,
Herşeyi bilir de bunu bilmiyor.
Durmuşoğlum burdan birşey istiyor,
Aklını kendine sakla görelim.

Hüseyin Durmuş 3

Saklansa bile

Sıkıntıya rağmen, aşık olurum
Güzellikler kinle haklansa bile.
Bunca yaştan sonra aşık kalırım
Gönülden kazınıp, paklansa bile.

Gönül denen şeyin yaşı mı olur
Sevdasız yaşamla işi mi olur
Kalan ömrün üçü beşi mi olur?
Gül güllükten çıkmaz, koklansa bile.

Yaşamın özü aşk, gerisi yalan
Boşlukta kalır mı, sevdakâr olan
Hoş sada değil mi kubbede kalan?
Azrail eliyle yoklansa bile.

Herkes bir gün kara toprağa yatar
Neden halâ aşkı gizlide tutar?
Aşktır yaşamaya güzellik katar
Yaşamın içinde saklansa bile.

Derdimiz sevdaysa kim çare bulur?
Bu derdin ilacı yine aşk olur.
Durmuşoğlum ruhun sanma ki ölür
Feleğin okuyla oklansa bile.

Hüseyin Durmuş 3

Saksıyı çalıştır

Gerçekten kutsalı yoksa yaşamın,
Her şey birer birer sönükleşiyor.
Farkında değilsek bu ihtişamın,
Tüm varlık da bize nanikleşiyor.

Maksatda mı gizli, maksat mı gizli?
İnceliği görür bir hassas gözlü.
Hem kel hem fodul hem iki yüzlü,
Olan da sonunda panikleşiyor.

Yoklar alemine var, dolmasaydı,
Varlıkta halince var olmasaydı,
Aklım olmasaydı ve almasaydı,
İhtimaller varda tanıklaşıyor.

Merak, heyecan ve endişe gitti,
Hayaldeki sonsuz neden se bitti.
Onca hayal kurdu hep merak etti,
Zaman anılarda donuklaşıyor.

Yalnız ve çaresiz düşünüyorken,
Nefsten geldi yanıt, hemde çok erken.
Durmuşoğlum soru ve yanıt derken,
İçte yüksek hararet, yanıklaşıyor.

Hüseyin Durmuş 3

Salamaz beni

Ortalık toz duman, ufuk bulanık
Güçlüyüm diyenler göremez önü.
Çetrefil fikirler, işler dolanık
Yelkenli gemiler bulamaz yönü.

Filler tepiştikçe çimler ezilir
Kendi ezilen de çim'e üzülür
Garibanda deri canlı yüzülür
Bedenlerde düzgün kalamaz gönü.

Her kafadan çıkar farklı düşünce
Gençler ayrı yorar, yaşlı yaşınca
Muhalif, muafık haddi aşınca
Hoş görülü ferah olamaz canı.

Herkes nefis taşır kendi halince
Halini arzeder belli bilince
Ama görüşüne, halel gelince
Ak sa, bahçeleri sulamaz kanı.

Bulucu, yolucu yol ayrımında
Belli değil kimler kimin yanında
Durmuşoğlum silah kalsın kınında
Kimse savaflara salamaz beni.

Hüseyin Durmuş 3

Saldırılar ve maksatlar

Dünya şirazesinden çıktı gidiyor,
Esas maksat, makyaj ile kaplanır.
Eski düzen artık bitti bitiyor,
Özgürlük diyerek, köle toplanır

Batırmakta batı, iğne ucunu,
Şah"ın, şihın yıkar taht"ı tacını.
Yavaş yavaş kanla boyar acun"u,
Her ülkeye haçlı hançer saplanır.

Haktan görünerek yapar işini,
Bozar yuvaları, boşar eşini.
Sağ ağızda komaz, kırar dişini,
Nadim acılarla hop hop hoplanır.

Maksat sömürmedir, dostluk bahane,
İncik boncuk ikram, derki; daha ne?
Geç demokrasiye, hayat şahane(!)
Kabul etmedin mi, hemen coplanır.

Tarih tekerrürde, gaflet de halklar,
Maskeli yüzler de gerçeği saklar.
Durmuşoğlum bir gün seni de yoklar,
Dağınık aklın da belki toplanır.

Hüseyin Durmuş 3

Sana güvenir önce

Sohbet meclisinde şiir okunur,
Herkes kendisini beğenir önce.
Bazı sözler zülfi yare dokunur,
Şair kelamına güvenir önce.

Bazısı ortamı toza katacak,
Bazısı rakibe çamur atacak.
Kimi de cevvale alkış tutacak,
O da adamına güvenir önce.

Yedemin olsada etkisi azdır.
Bir kısmı çok naif, safide nazdır.
Sukuna tek çare cümbüş ve sazdır,
Çalan makamına güvenir önce.

Edebiyat demek edepten gelir,
Tartıp konuşan da elbette bilir.
Malayani sözle manalar ölür,
Kalan encamına güvenir önce.

Devrin modasına uyup gidenler,
Türlü usullerle dava güdenler.
Hele bir de seni taklit edenler,
Durmuşoğlum sana güvenir önce.

Hüseyin Durmuş 3

Sana kızarlar

Aptallık gölüne kimler düştüyse
Can kurtaran olsan işin bozarlar.
Bilimin, akılın devri geçtiyse
Eskilerden mektup bulup yazarlar.

Elinden iş gelmez, yatar boşdurur
Menkıbe dinleyip ruhlar coşturur
Bu coşkuyla kalkar yola koşturur
Geçtiği yerlerde esip tozarlar.

Su içince bile kafayı bulan
Dalar hayallere duydukca yalan
Gerçeğe uyanıp şaşırıp kalan
Neden uyandırdın? Deyip azarlar.

Karanlıkta ışık bulunmaz diye
Gözünü gerçeğe kapamak niye?
Aptallıktan kalan varsa hediye
Allayıp pullayıp satan pazarlar.

Asrın idrakine sırtını dönen
Gerçeklere değil sanala kanan
Durmuşoğlu düşüp ateşe yanan
Yanıyorsun desen sana kızarlar.

Hüseyin Durmuş 3

Sanal alemdeki duruma baktım

Sanal alemdeki duruma baktım
Hiç bir söz yerini bulmamış gördüm.
Küfür hakaretten inanın bıktım
O tipler eğitim almamış gördüm.

Karşıysan fikrime beğenmede geç
Biraz sabır eyle hoş görünüşü aç
Hakaret ve küfür, ayıp hemde suç,
Suçunun farkında olmamış gördüm.

Artık geçtik sevgi ve de saygıdan
Hiçbir eser yoktur normal duygudan.
Rahat yazmaz oldum bu tür kaygıdan
Kalblerde merhamet kalmamış gördüm.

Karşıt görüş ile biz de uğraştık
Ölümüne bile pek çok savaştık.
Ne küfür ettik ne iftiralastık
Vicdanımın gülü solmamış gördüm.

Ahlâken düşükler ağızını bozar
Hem ağızı hem kalbi bozuktur azar
Durmuşoğlu noksan gördü ki yazar
Arsızlık kapımı çalmamış gördüm.

Hüseyin Durmuş 3

Sandım

Ben küçük fidandım, tomurcukalandım,
Açılmadan yaprakları gül sandım.
İlim bilmek hoş diye meraklandım,
Bilmediğim yordamları yol sandım.

Yüz bulmuşken birkaç kelam edince,
Kelam diye alay dedim ipince.
Başlar bize hürmetlice eğilince,
Ben kendimi meyve veren dal sandım.

Biraz öne geçince akranları,
Resmimde kaplar ise ekranları,
Dostlarım da sununca şükranları,
Arifim ya(!) haldan anlar hal sandım.

Hayatım sanmakla geçiyor benim,
Öyleki; sanmada, imanım dinim.
İbadetler de olunca da bedenim,
Mümin, mağfur, itaatte kul sandım.

Durmuşoğlum gerçeğini denerken,
Ham meyvalar olgunluğa dönerken,
Haset kalbde kızıl ateş sönerken,
Ben o rengi yeni açmış gül sandım.

Hüseyin Durmuş 3

Sanıyor bu gün

Uzaktasın diye kalbim sızı da
Senin hasretini tanıyor bu gün.
Kalmadı yaşamın tadı tuzu da
Özlem ateşiyle yanıyor bu gün.

Sanmaki bu yaşta sevmek bambaşka
Hep umut taşıdım bir damla aşka
Bekletmeden hemen deseydim keşke
Kalbim o anları anıyor bu gün.

Ne kaldıysa bize ömürden geri
Her an biraz daha artar değeri
Bundan sonra firak, söker ciğeri
Özledikçe içim kanıyor bu gün.

Gel bu sevdamızın adın koyalım
Yaşamının farklı tadın duyalım
Elalem de duysun sözün yayalım
Gönül kuşu dala konuyor bu gün.

Bu türküyü aşık olan söylesin
Coştursun yüreği gönül eylesin
Durmuşoğlu aşksız ömrü neylesin
O kendini aşık sanıyor bu gün.

Hüseyin Durmuş 3

Sanki leylek döndü kuşa

Şaşkınlıkta duran gönül
Aldı akli çaldı taşa.
Vicdanına danışır dı
Terkeyledi çıktı boşa.

Anlamadı hakikatı
Umursamaz mahlukatı
Rehber etti tarikatı
Tatmı kattı? Tuzsuz aş.

Tuhaflaştı sevgi saygı
Paketlenip kondu duygu
Şirkten kopmak oldu kaygı
Nefretleri vurdu dış.

İlim bilmez arif olmuş
Hurafattan marif almış
Ruh tükenmiş herif kalmış
Sanki leylek döndü kuşa.

Söyle gönül ben neyleyim,
Anlamazsın ne söyleyim?
Durmuşoğlu sabreyleyim
Belki akıl gelir baş.

Hüseyin Durmuş 3

Sansın

Bir kararda kalamayan,
Aradığın bulamayan,
Baltaya sap olamayan,
Atın, ateşlere yansın.

Sana fırsat kalmıyorsa,
Kimse seni almıyorsa,
Bir hünerin olmuyorsa,
Koy'un tenbelliğe kansın.

Gördüğü uzun yaş ise,
Uzun zamanı boş ise,
Sözü sohbeti hoş ise,
Varsın herkes adam sansın.

Anlayışı hepten davar,
İnadı yıkılmaz duvar,
Baktınki onda hamlık var,
Bırak; olsun, pişsin, yansın.

Durmuşoğlu bu senmisin,
Sen haddini bilenmisin?
Dost kalbine girenmisin,
Birtak kalbde sende can sın.

Hüseyin Durmuş 3

Sapsız bıçaksız

Başımı kaldırıp göklere baktım,
Meğer derin kuyu, uçsuz bucaksız.
Karanlık ışıdı kandili yaktım,
Ateş olup yakan, odsuz ocaksız.

Gerçeğin sırları, ilmin sözünde,
Çekim cevherini taşır özünde.
Nedir beni tutan? Şu yer yüzünde,
Serbest olup gezsem kolsuz bacaksız.

Merakımız her an döner ezele,
İçimizde şüphe girer özele.
Birde aşkla bağlı kalıp güzele,
Sinemize sardık kulpsuz kucaksız.

Gözlerim zevkleri arıyor renkte,
Renkler armonide hemde ahenkte.
Hayalim uçuyor mas mavi gökte,
Bedenim de uçar kuşsuz uçaksız.

İsteğim arzumdan daha ziyade,
Bir ömür yaşandı olduk ca sade.
Durmuşoğlum sende bitti ki vade,
İlişigi kestim sapsız bıçaksız.

Hüseyin Durmuş 3

Saracak kabir

Bir şiir yazmalı; insana dair
Bütün huylarını anlatan birbir.
Aşk, kırgınlık, haset, inat vesair
Bunların üstüne tüy diker kibir.

Bir hüner saklar vardır içinde,
Taşraya dökülür er'i ge inde.
Neler aranmaz ki? Neden ni inde,
Bulsak insan için gerçek bir tabir.

İll ki kararlı tiplerde vardır,
Çoğunluk ahdine vefalı yarıdır.
Tabi, böyle olmak bir hayli zordur,
Hem metanet lazım, hem de sabır.

Her yaşın kendine göre durumu,
Her düşün apayrı, ayrı yorumu.
Kapatamaz yokluk tamdan yarımı
Yarımı tam yapan öteki, öbür.

Tanımlı tanımsız birerde yaşam
Ünvanlar taşınır, a am ve paşam.
Sa ken sarıverir giyimle kuşam
Durmuşoğlu  l se saracak kabir.

Hüseyin Durmuş 3

Saram senmisin

Onca uğraşıp, çıkartamadığım,
Şu anımda duran, karam senmisin?
Vebalinden de kurtulamadığım,
Cehennemlik eden, haram sen` misin?

Siyah saçlarından ben ilham aldım,
Aklımı yitirdim divane oldum.
Kendimi bir an karanlıkta buldum,
Yolumu ışitan çıram sen`` misin?

Sevdanın suçunu yükledin bana,
Yalnızlık içinde attın yabana.
Kalbimde yaralar bulandı kan` a,
İçimde sızlayan yaram sen` misin?

Her derdin dermanı bulunur elbet,
Aşk; derman istemez bir garib illet.
Fak-ru zarurettten muzdarip millet,
İlacım, merhemim. param sen` misin?

Durmuşoğlum yine bakıtıyorsun,
Dertlerden nameler okutuyorsun.
Gözlerinden yaşlar akıtıyorsun,
Nöbet, nöbet tutan sa` ram sen` misin?

Hüseyin Durmuş 3

Savaşa hayır

Ben de savaşlara hayır diyorum,
Çünkü; insanlar ölmesin diye.
Ama hayır diyen kim? Biliyorum,
Çifte standartlık olmasın diye.

Türk, ölünce neden? Kıpırdamaz kıl,
Merak bu ya işte soruyor akıl.
Kim? Yurdundan birtek veriyor çakıl,
Bizde vermiyoruz almasın diye.

Barış der toplanır, devlet taşlanır,
Taş atmaya önce halktan başlanır.
Belli ki böylesi zordan hoşlanır,
Kırılmadık bir şey kalmasın diye.

Ortak dı duygular yozlaştırıldı,
İnsanlar kinlerde uzlaştırıldı.
Bizim olan her şey azlaştırıldı,
Olası rövanşı almasın diye.

Bir anlamı var mı? Demenin hayır,
Eğer taraftarsan? Sen önden buyur.
Sanma, Durmuşoğlu ayakta uyur,
Uyumaz gaflete dalmasın diye.

Hüseyin Durmuş 3

Savrulur durur

Hayat kekremside, bururk tadında,
Acıyla mayası yoğrulur durur.
Bazan güzel kızda, bazan kadında,
Kalbimde sevdası doğrulur durur.

Ömür geçer, heves kalır geride,
Gençlik ve güzellik çürür deride.
Mutlu bir yaşam yok, bizim seride,
Ateşte havası kavrulur durur.

Gümüş teller çıkar siyah saçında,
Bahtı belli olmaz gelin taç`ında.
Yiğit ceza alır sevmek suçunda,
Mahkumdur davası, çağrılır durur.

Rabbim, kaderimi önce bilseydim,
Beğenirsem şayet, o an gelseydim.
Dert gelmezden önce, keşke ölseydim,
Mücrimin duası bağırlır durur.

Durmuşoğlum zaman senden önedir,
Umudun beklentin doğan günedir.
Bu fasit daire döner yinedir,
Burcunun kovası, savrulur durur.

Hüseyin Durmuş 3

Sayar yavaşca

İşler iyce sarpa sardığı zaman
Ortada dolaşan tyer yavaşca
Gökleri sarınca toz ile duman
Önceden söz veren cayar yavaşca.

Kaybeden dostlardan yoktur bir krı
Selamı da keser yoksa ıkırı
Ortamı yoklayıp aşağ yukarı
Dostluğu satışa koyar yavaşca.

Halk ile ortak bir derdi bulunmaz
Hakaret edilse üste alınmaz
Baktı ki yoksuldan birşey yolunmaz
Olana yanaşır soyar yavaşca.

Her daim suret-i haktan görünür
Hangi yol aıkırsa ordan yürünür
Hal'in icabıyla şekle bürünür
İnanan gözleri boyar yavaşca.

Savaşlar ıkırsa da devlet yıkılsa
Nice yüreklerde ateş yakılsa
Durmuşoğlu halden hale sokulsa
Sanma ki adamdan sayar yavaşca.

Hüseyin Durmuş 3

Saydı gönül

Sevdalara uzak kaldım,
Bana tavır koydu gönül.
Aşk içinde tutsak kaldım,
Son celsede kıydı gönül.

Anlatmadım rüyamızı,
Gönül bildi davamızı.
Usul dedim sevdamızı,
Her usulde duydu gönül.

Eğilip diz üstü çöktüm,
Ağlayıp göz yaşı döktüm.
Bin niyazla boyun büktüm,
Hatırımı saydı gönül.

Derdi derun aşık hali,
Umursar mı yer mahali?
Mecnun san sa tüm ahali,
İş bu hale uydu gönül.

Durmuşoğlum söz diyesi,
Yaşamının ne gayesi?
Bizi aşkın bir üyesi,
Kaydeyleyip saydı gönül.

Hüseyin Durmuş 3

Saygımız gelir

Ninniye alışkın kulağımız var
Her duyduğumuzda uykumuz gelir.
Çözüm olmasada dileğimiz var
Arkasından mazur öykümüz gelir.

Yıllar yılı aynı umut gazları
Bazan işe yarar hemde yazları
Çoğalınca nazlı yarin nazları
Aşkı dillendiren duygumuz gelir.

Ninnici her nefse göre söyleşir
Esneyen ruhları görür eyleşir
Azmi olmayanlar elbet uylaşır
Sonra yatmak için yaygımız gelir.

Rivayet olunur geçen zamandan
Hata farkolmuyor tozu dumandan
Hurafat üretir dinden imandan
Vakit tamam olur kaygımız gelir.

Aymaz damaklarda uykunun tadı
Dingin kişi olmuş tembelin adı.
Durmuşoğlu derdin adını kodu
Şifasin bulana saygımız gelir.

Hüseyin Durmuş 3

Saygın az olur

Kendine duyduğun zerre saygıyı
Başkaya duymazsan saygın az olur.
Bütün mahlukâtı saran kaygıyı
Kalbine koymazsan kaygın koz olur.

Kendin bilen kişi alemi bilir
Merhamet kabarır alem dirilir.
Hakkı gözetmekle hakka erilir
Gerçeği yaymazsan yaygın söz olur.

Yaşam denen kazanç çabuk bitmekte
Zaman seni koyup geçip gitmekte.
Halâ nefsin zevk-i safa gütmekte
Yetinmez, doymazsan doygun tuz olur .

Anlamı nedir ki? Bunca hayatın
İnsanlık değilse esas niyetin.
Hayat nasıl olsa alır diyetin
İkaza uymazsan uykun buz olur.

Yapıp hesabını kendi durumun
İllâ bir kararı verir yorumun.
Durmuşoğlu der ki bütün varımın
Masrafâ kıymazsan soygun tez olur.

Hüseyin Durmuş 3

Sebebi sordu

Yıllarca övünüp durduk boşuna
Atı alan geçti karşıya vardı.
Mührünü basarak dağı taşına
En yüksek yerlere otağın kurdu.

İşe bakmak gerek, lafa bakılmaz
İşle güçlenenler elbet yıkılmaz
Laklak ile hiçbir zordan çıkılmaz
Tembel fikirlerde batırır yurdu.

İlimde tenikte alem gelişmiş
Kazanıp başarıp nimet bölüşmüş
Nerde aylak varsa bize doluşmuş
İşsizlerde şimdi, büyük bir ordu.

Harcattılar boşa zamanı bize
Ateş yakıp geldi dumanı göze
Tuş olup gelince imanı dize
Avcı hedefini kalbinden vurdu.

Nimetlerden uzak zor yöredeyiz
Halâ iki ara bir dereyiz,
Uygarlık nerede, biz neredeyiz?
Durmuşoğlu şaşkın, sebebi sordu.

Hüseyin Durmuş 3

Sececeğiz bakalım

Bugün seçim var yurdum da,
Heves içte kalır sanma.
Ne azalır ki derdim de,
Çare üçte olur sanma.

Aynı tastır aynı hamam,
Yarım iş mi olur tamam?
Ben işimi ele komam,
Akıl taçta olur sanma.

Gün dolanır devran döner,
Titrek mumdur çabuk söner.
Üç adayda başka hüner,
Her sonuçta olur sanma.

Milyon yük"ü bir çeker mi?
Yaram açık tuz döker mi?
Bu gerginlik her sefer mi?
Batmaz uçta olur sanma.

Durmuşoğlum ver oyunu,
Bir tek oyla boz oyunu.
Sakin eyle sen huyunu,
Saygı öçte olur sanma.

Hüseyin Durmuş 3

Selam edelim

Tantana ne zaman bir son bulacak?
İşiniz bittiy se çekip gidelim
Makam, mevki, şöhret sizin olacak
Bizler yarım işe talim edelim.

Sizleri seçerek getirdik başa
Miting alanında bağırдық, yaşa
Seçilen Tanrı mı oluyor? Haşa!
Saygı sunup sonra tazim edelim!

Sonuçta yetkiyi seçmen veriyor
Seçilenin başı göğe eriyor
Üstelik seçimde halkı geriyor
Adaylar ister mi? Kavga edelim.

Halkın çoğunluğu barıştan yana
Kavga yakışır mı? Seçen insana.
Kıyılır sa, sizler için bir cana
Dünya, ahirette dava edelim.

Pür neşe içinde seçimler olsun
Her yer layığını seçerek bulsun
Durmuşoğlum güzel anılar kalsın
Barışa, dostluğa selam edelim.

Hüseyin Durmuş 3

Selam olsun kalanlara

Bu dünyadan göçtüğümde
Sözüm miras alanlara
Hak şarabın içtiğimde
Selam olsun kalanlara.

Hem geceyi, hem güneşi
Terkeyledik dostu eşi
Bir vedadır bu söyleşi
Bize yoldaş olanlara.

Ömür sürdüm şehir, köyde
Bendeki keyf, ağa beyde
Hatalıydım birçok şeyde
Kanmış iken yalanlara.

Hakkım varsa helâl olsun
Hakkı olan beni bulsun
Ömrünüze rahmet dolsun
Doğru yolu bulanlara.

Dost mülküdür döner evren
Gün tamamdır bitti devran
Durmuşoğlu iyi davran
Selam salât kılanlara.

Hüseyin Durmuş 3

Selam vermen gerekte

Gelse yolun sonu, başlar yenisi
Giden gitti gelen, başka merakta.
Güzel ömür sürmek onun sanısı
Sanmadığı yakın, sanı ırakta.

Giden pişman olmuş, gelen coşkuda
Ne korkuda kalbi, ne de kuşkuda,
Nefreti de tadar belki aşkı da
Bir özlem yarası kalır yürekte.

Giden iyi günün damakta tadı
Kimi efsanedir kalmıştır adı
Hangi lezzet, kırk yıl kadar uzadı?
Uzayan da biter en son durakta.

Zamana bağlıdır yaşamın nakli
Kalblere resmeder sevdiği şekli
Bütün bir ömürü ruhunda saklı
Mutluluğun resmi olmaz direkte.

Hayat denilen şey; bir devr-i alem
Bir kısmı neşey se, bir kısmı elem
Geriye kalmış sa sadece selam,
Durmuşoğlum selam vermen gerek te.

Hüseyin Durmuş 3

Selâmız herkeze okunmaktadır

Öyle bir devire geldik ki dostlar
Herkes, birbirinden sakınmaktadır.
İnsan sadık dostu nadiren rastlar
Onlar bile bazan, yakınmaktadır.

Bu maraz duygular bulaşmış halka
Ne bir düzen kalmış ne uygun ilke
Böyle param parça dağılır ülke
Bu durum kanıma dokunmaktadır.

İnsan, insan ile birlikte olur
Birlikte yaşayan huzuru bulur.
Bencil bedenlerde ruh erken ölür
Ceset se habire tıkinmaktadır.

Coşar nefislerde benlik duygusu
Azınca kimseye kalmaz saygısı
Kuşatmış ruhunu ikbal kaygısı
Şüpheli gözlerle bakınmaktadır.

Ölüm denen kâbus çöker bünyeye
Ne makama bakar, ne de künyeye.
Durmuşoğlu yalnız gelsek dünyaya
Selâmız herkeze okunmaktadır.

Hüseyin Durmuş 3

Selamlar

sevdasız sinede, kokmuş yürekler,
Sizlerden kurtulan bedene selam.
Gidin, orda sizi cehennem bekler,
Sizin için rahmet edene selam.

Ara aşkı, bakma geçen yaşına,
Toprak bile aşkla değer taşına,
Yoksa ömrün biter boşu boşuna,
Kalbinde sevdıyla gidene selam.

Kuru ağaç bile nemi özlüyor,
Göçmen kuşlar sevda yolu izliyor.
Aşk içre ilahi aşkı gizliyor,
Böyle aşkta dava güdene selam.

Umutsuzluk olsa hayat yolunda,
Çiçek meyve aşkı olmaz dalında.
Nineler bile şu yaşlı halında,
Özlemle gönderir dedene selam.

Durmuşoğlum gayrı sevdasız durmaz,
Ömür saatini sevdasız kurmaz.
Aşk ile ölene Allah ta sormaz,
Hak aşkına hürmet edene selam.

Hüseyin Durmuş 3

Sen aklınla kal

Alemde akıllar türlü çeşittir
Pazara çıkmış sa beğen beğen al.
Kimi toy nefsinde, kimi reşittir,
Toylar zehirli se, reşidi de bal.

Akıl geliştik ce huylar oluşur
Farketmezsin ona neler doluşur
Nefsin otağında ben'le buluşur
Şeytanı sindirir azgınlaşan hâl.

Eğitip öğretmek gerek akılı
Yoksa bir noktada kalır çakılı.
Bazan da kaytarır dersi, okulu
Ayrılıp gideni tek başına sal.

Bocalayıp durur git geller yaşar
Bazan dipten sıçrar engeller aşar.
Baktın aşık olmuş coştuk ca coşar
Bunalıma düş se, sanırsın ki mal.

Her alanda yapar türlü yorumu
Eleştirir durur herbir kurumu
İşte böyle bir şey akıl durumu
Durmuşoğlu yine sen aklınla kal.

Hüseyin Durmuş 3

Sen de söyleme

Ben hakkım dedik ce diyorki, kafir
Acı sözler deme, etme eyleme.
Bize göre değil hakaret, küfür
Can'a dokunanı sen de söyleme.

Hakaret edilen, küçülür sanma
O bir kıvılcımdır tutuşup yanma
Hırs'a esir olma, küfürü anma
Diline sahip ol, kin de söyleme.

Kalbleri kıranlar yanar demişler,
Buna da inanmış bütün ermişler.
Hakkı arayanlar kalpte görmüşler
O kalbi yıkmışsan din de söyleme.

İnsan da insanı avlayıp durur
Dökülen kanlarda sineler kurur
Zulüm geri teper, edeni vurur
Nefreti sona koy, ön de söyleme.

Anlayış bekleme nefretli kuldan,
Kin yüklü insanlar ne anlar haldan?
Durmuşoğlu dönme dosdoğru yoldan
Yanlışlardan hemen dön de söyleme.

Hüseyin Durmuş 3

Sende aldanma

Hesabı sorulur börtü böceğin
Ettiğin yanına kâr kalır sanma.
Külleri savrulur yanar ocağın
Gel, istersen vebal od'una yanma.

Aymazlık içinde ömür geçirip
Olgunluk deminde fırsat kaçırıp
Gönül kuşun daim yüksek uçurup
Kanadın kırılmış mümkünse konma.

Halkın vebalini korkusuz alan
Hakkı hukukunu görmezden gelen
Bu minval üzere zalimce ölen
Hakkın divanında suçunu anma.

Hassas terazidir gördüğün evren
Bu hukuk üzere dönüyor devran.
Akıllı ol buna göre de davran
Sonra korkulardan titrersin donma.

Bu bir devri daim sürüp gitmekte
Her gidenin işi ölüp bitmekte.
Nice kâşanede baykuş ötmekte
Durmuşoğlu sakın sende aldanma.

Hüseyin Durmuş 3

Sende bu akıla uyuyormusun

Gözlerin ıslanmış ayrılık mı var,
Yok sa acı soğan soyuyormusun?
Acı yüreğinde göz neden ağlar,
Yüreğinden taşmış duyuyormusun?

Hüzün neden çöktü? Asi ruhuna
İsyân kardeş olmuş müzmin ahına.
Kul köle mi oldun sevda şahına,
Aşk yoluna da baş koyuyormusun?

Her damla göz yaşı kalbine dolsun
Aç kalbini aşk'a bir gören olsun
Ben de sen gibiyim benide bulsun
Beni ehli dertten sayıyormusun?

Boşa geçirmekle harcan sa zaman
Özlem gidermeye verir mi aman?
Hüzün dolu ruhta kararın duman
Kalbini bu renge boyuyormusun?

Durmuşoğlu akar göz yaşı neden?
Sevda taşımaktan yorulmuş beden
Görmedim bu yükten şikayet eden
Sen de bu akıla uyuyormusun?

Hüseyin Durmuş 3

Sendedir

Orda burda aranırsın,
Geçmiş gelecek sendedir.
Başkalık da var sanırsın,
Olmuş, olacak sendedir.

Evvel, ahirde yazıldın,
Hayat yoluna dizildin,
Gah kollandın, gah ezildin,
Yılmış yılacak sendedir.

Sende gizli, iyi kötü,
Hem tanırsın mahlukatı.
Öğrendiğin hakikati,
Bulmuş, bulacak sendedir.

Elest de bir söz verildi,
Vakti saate erildi.
Çümle canlarda dirildi,
Ölmüş, ölecek sendedir.

Durmuşoğlumun bilişi,
Gerçi insan, iki kişi.
Biri erkek, biri dişi,
Bilmiş bilecek sendedir.

Hüseyin Durmuş 3

Senin değildir

İnsan-ı kâmilin varsa hikmeti
Hikmetler duyduğun cinin değildir.
Baktın duygularda durumlar kötü
Seni insan yapan kinin değildir.

Kalb bir mahrem merkez, gizi sıırı var
Her türlü mahluktan ölü, diri var.
Hem isyanın hem de dinin yeri var,
Hurafat, hikayet dinin değildir.

Nimet azaldık ca rahmetler yağar
Yürekten iyilik, kötülük koğar
Kabarır nefisler, husumet doğar,
Her rahimde yatan cenin değildir.

Zamanla anıl sa esamen, ünün
Beğenme, övgüyle devreder günün.
Feveran ettikce kabarır kanın
Asaletli olan genin değildir.

Her ne hüküm versen yetki sendeyken,
Vakit saat gelmiş en son gündeyken
Durmuşoğlum dinle; ruhun candayken
Azrailin işi senin değildir.

Hüseyin Durmuş 3

Senmisin

Ağlayı, ağlayı gurbet ellerde,
Benimle kararın yazım senmisin?
Kırık mızraplarda, kopuk tellerde,
Derdimi dđktüğüm sazım senmisin.

Bu gün sahillerde eftarlı deniz,
Eftar kenarında gezer bendeniz.
Kimseye derdimi demedim henüz,
Kalbimde çektiğim sızım senmisin?

Aşkhanedir; parkın izbe köşesi,
sevda şarhoşunun artmış neşesi.
Camdan duyguların, lastik şişesi,
Beraber çıktığım kız'ım senmisin?

Kaprislenir hemen çeker gidersin,
Eskiden yeniye dava güdersin.
Yetmiyormuş gibi sitem edersin,
Çekmekten bıktığım naz'ım senmisin?

Durmuşoğlum esiriyim, şu aşkın,
Ondanmı görünür halların şaşkın?
Aşkınsın arkadaş, olmasın kuşkun,
Şevk ile baktığı haz'ım senmisin?

Hüseyin Durmuş 3

Sensin sırdaşı

Kaybedince Yakup, Yusuf canını
Hüzünlendi birden döktü göz yaşı.
Gösterdiler sahte birşey kanını
Zalimler, Yusufun hemde kardaşı.

Kardeşlerin kıskanç, dengesiz ruhu
Dövündü yalandan bastı eyvahı.
Oysa, kuyuda ki mazlumun ahı
Nice zalimlere eğdirir başı.

Yakup, Yusufunu kuyuya verdi
Sabırla direndi, azaldı derdi.
Hak nasip eyledi gerçeği gördü
Okşadı bağrına bastığı taşı.

Zalımlar içteki kuyuya düştü,
Yusuf sa kurtuldu engeli aştı.
Nur oldu aleme gözler kamaştı
Baba görür oldu, zalimler şaşı.

Ey; kimsesizlerin kimsesi olan
Alem yok olurken hep baki kalan.
Durmuşoğlu mahzun, yoktur hiç yalan,
Ayniyle beyanın sensin sırdaşı.

Hüseyin Durmuş 3

Sensizlik üzer

Gönlüm ızdırapta sevdam yanıtız
Kalbim evhamların gölünde yüzer
Aşkın sadakati şeksiz, kanıtız
Gerçek aşık aşkı, kalbinde sezer.

Bir ümittir aşkın varlığı denir
Ayrılık ümide dönsün istenir
Arzular özlemi bil se imrenir
İmrenen avare beyhude gezer.

Sancılar çökmeden şu sol yanıma
Darben mi acıtır? Girse kanıma
Şındırılmışım aşkı her bir anıma
Özlem üzmez beni, sensizlik üzer.

Yaşam bir defalık tekrarı yoktur
Kıymetini bilsen imkanı çoktur
Sevdaya ihanet zehirli oktur
Okun yarasından ruhum da bezer.

Aşk'ı muhabbeti bilenler bilir
Muhabbet vuslattan en önce gelir
Durmuşoğlu belki, görmeden ölür
Çöken ızdırabın kalbimi ezer.

Hüseyin Durmuş 3

Serzeniş

Çok derine daldı ömrüm zamanda
Bu günlerde yaşlı, eski biriyim.
Hüküm çıktı, düştü elden kumanda
Hâlsiz hulsüz, yarı canlı diriyim.

Hayıflanmak, nadim ruhun özürü
Zannederki artar gönül huzuru
Tüketince müflis tüccar hazırı
Ne kaldığı elde? Bir şey veriyim.

Çaresizdir şimdi hâl ve vaziyet
Zevk-ü neşe sönmüş ruha eziyet
Düzeltmeye olsa dahi pür niyet
Tüm işlerden zaman mekan geriyim.

Dünya böyle iyi, kötü iç içe
Bazan ömür kurban olur bir hiçe
Karışırsa temiz ruhlara da suça
Ham ruhların temiz kalan yeriyim.

Sıkışmışız dünya, öte arası
Tedirginiz, tutmuş ölüm sarası
Hayıflanma boşa, gelir sırası
Durmuşoğlum ben bu hâlin piriyim.

Hüseyin Durmuş 3

Serzenişler

Bana hayal olan refah düzeyi,
Senin için günlük, sıradan iştir.
Nice kazınsa da silmez yüzeyi,
Zımpara dişini hemen değiştir.

Yıllar geçti artık sabrım kalmadı,
Ne hayaller kurdum biri olmadı.
Nerde hata ettim aklım almadı,
Sonucum kadere boyun eğiştir.

Ortada dolaşan yeni hevesler,
Taşıp dökülenler kırk fakir besler.
Dayısı güçlüde gür çıkar sesler,
Bu sözün maksadı neyi biliştir?

Düzeni bozulmuş şimdi kamunun,
Ateşinden korkmaz kimse tamunun.
İçimizde kalan en son umunun,
Tevbesi mi? Doğru yola geliştir.

Durmuşoğlum katma, sapla samanı,
İsraf etme elde kalan zamanı.
Millet kaybeder se dini imanı,
Not olsun yakana yazı iliştir.

Hüseyin Durmuş 3

Sesleniş

Adı görklü, ulu Tanrım,
Varı, yoğu yaratmışsın.
Bunca imdat denizinde,
Bize derman aratmışsın.

Saklamışsın sen maşuğu,
Serseme dönmüş aşığı.
Gündüzlere gün ışığı,
Geceleri karartmışsın.

Gül, çiçekle ilkbaharı,
Efkarlanır seven yar'ı.
Yaratarak son baharı,
Ne gülleri sarartmışsın.

Hüküm senin, mülk senindir,
Kafir, müslim halk senindir.
Her bir varlık eserindir,
Karanlığı ağartmışsın.

Durmuşoğlum derki; şükür,
Esmâ ile eder zikir.
Çün düşündü, buldu fikir,
Ö nu dahi yaratmışsın.

Hüseyin Durmuş 3

Sesleniversin

Yüreği coşkuyla pır pır edenler
Aşkını usul ca sesleniversin
Kalbi sevdalara açlık çekenler
Sinem bir sofradır besleniversin.

Aşk-ı muhabbetin cana katkısı
Köle eder ruhu artar yetkisi
Arttı ca özlemin yakan etkisi
Hayalden de öte süsleniversin.

Canlar cananını çekip korurken
Bütün engelleri yıkıp yürürken
Aşkın göz yaşları döküp dururken
Başın omuzuma yaslaniversin.

Aşkın hayatına şöyle bir baktın
Nice yürekleri aşk için yaktın
Behey deli gönül gelmiş se vaktin
Durgun sular gibi uslaniversin.

Varlıklar tükenir eskir bedenin
Hiçbir şey götürmez çekip gidenin
Durmuşoğlum aşka hürmet edenin
Saygılar sunarak sesleniversin.

Hüseyin Durmuş 3

Sesler duyduk kulaklıkla

Acizlerden medet umup
Boşa taptık salaklıkla.
Gerçeklere gözü yumup
Zirve yaptık bulaklıkla.

Nefislerden kin edindik,
Hayallerden ün edindik
Uydur kaydır din edindik,
Yoldan saptık malaklıkla.

Tatlı geldi dünya mülkü
Ne amaç var ne de ülkü,
Nedamet mi? Sonra, belki
Makam kaptık yalaklıkla.

Kişi, hak yer etmez güman
Geri durur zaman zaman.
Ortalık sa toz ve duman,
İmdat umduk ağılaklıkla.

İlham gelir edebi de
Hep bu sırlar ebedi de.
Durmuşoğlu tıp dedi de
Sesler duyduk kulaklıkla.

Hüseyin Durmuş 3

Sessiz tavırla

Bazı insanlarda iddia güder
Anlayıp dinlemez, küfürler gırla
Bilip bilmezine iftira eder
Özür beyan etmez gezer onurla.

Ne cinleri tutup koyar şişiyeye,
Sahipsiz görürse sarkar dişiyeye
Savunma hakkını vermez kişiye
Azıtıp kudurur, oynar gururla.

Bütün kutsalları kendinde sanır
Kendinden başkayı ladinni tanır
Böyle sanılardan insan utanır
Madrabazın farkı olmaz sığırla.

Görgüsüz kabadır, vedahi suçlu
Suçuna oranla bir hayli güçlü
Hoşgörüsüz tipdir, böylece üçlü
Bu tipler düzelmez, sessiz tavırla.

İlim irfan kıt ki, cehalet çökmüş
Süregelen adet adabı sökmüş
Durmuşoğlum deyip içini dökmüş
Artık başbaşayız yeni asırla.

Hüseyin Durmuş 3

Sevda ve sitem

Sevda; senle tanışmadan,
Çocuk idim ben o yaşta.
İlk aşkımla konuşmadan,
Atıyor du kalbim boşta.

Oynar iken ağla, güle,
Kalp bilmez di fitne, hile.
Karpuz kabuğunu bile,
Akletmedim kara kışta.

Sonra sevdaya tutuldum,
Sanki çölde unutuldum.
Çocukluktan da kurtuldum,
Yaşam coştı soğuk taşta.

Artık senli bir ömür var,
Kalbim özlemleri duyar.
Yeni yaşam, yeni ayar,
Şimdi başka, akıl başta.

Sevda kalb'e acı eker,
Seven gözden yaşı döker.
Bunca yıldır sevda çeker,
Durmuşoğlu iş bu yaşta.

Hüseyin Durmuş 3

Sevdalara kattı beni

Ortasında tam efkârın
Gülmelerin tuttu beni
Sel olanda göz yaşların
Acı diye tattı beni?

Aşk ateşi kalbe düştü
Düşer düşmez aklım şaştı
Gönül doldu, dolup taştı
Sel suları yuttu beni.

Dikenler gül oldu sözde
Söz kötüyü kovdu özde
Hiçbir esin yokken bizde
Sevdalara kattı beni.

Sanma durum aykırıdır
Bu hal ruhun en zorudur
Sorulacak zor sorudur
En zoruna çattı beni

Her varlığa olsa bunlar
Aşık ise hemen anlar
Kıymetliyken bir zamanlar
Durmuşoğlu sattı beni.

Hüseyin Durmuş 3

Sevgi tütüyor

Kabalık, maçoluk sardı her yanı
Saplantı fikirler gırla gidiyor.
Kimse insan gibi görmez insanı
Söz ve davranışı tahkir ediyor.

Anlamadığım şey; bunca öğreti
Girdiği kalblerde neden eğreti?
Ne eylemi düzgün, nede niyeti
Herkes birbirinin etin didiyor.

Aklına yatmayan bir durum görse
Aklını kaybeder, kapılır hırsa
Hırsı da doymuyor çekipte vursa
Eften püften işten dava güdüyor.

Şaygı azalınca bütün varlığa
İnsanında ruhu girer darlığa
Yaşamın bütününü döner zorluğa
Bedeli gelecek nesil ödüyor.

Uzun emek ister terbiye işi
Övgüye değmez mi edepli kişi?
Edepli olursa erkek ve dişi
Durmuşoğlu kalpte sevgi tütüyor.

Hüseyin Durmuş 3

Sevgiye sitem

Bir kez daha küstü, gönül sevgiye
Bozulmuş kimyası çünkü maşuğun
Riya da girince gerçek övgüye
Ayarları kaçtı şaşkın aşığın.

Eskimiş özlemler kalbden silindi
Silinmeler teknik neden bilindi
İlahi aşk derken, nere geldi?
Kalblerde karardı nur"u ışığın.

Sonra, tahammülde sınır daraldı
İçi boş sevdalar kalbde yeraldı
Ayrılmak vuslattan sonra kural dı
Mahkeme avunma yeri şaşığın.

Özgürlük şeytanın gizli silahı
Karışır hayata keser iflahı
Haliyle kaybolur aşk"ı ilahi
Kendine saygısı kalmaz düşüğün.

Durmuşoğlum çare ararken akıl
Aşkın GeDeOlu bir garip şekil
Doyurmaz bu sofraya, kenara çekil
Şekliden bozulmuş çatal, kaşığın.

Hüseyin Durmuş 3

Sevmek sana hak olsun

Benden olsun bu türkü
Dinleyeni çok olsun.
Ruhu sarsa hep korku
Dileyelim yok olsun.

Bak baharın tam vakti
Taze canlar aşk çekti.
Çok güzele göz dikti
Kalbim ister tek olsun.

Geçermi hiç tek hayat?
İnsan için çift niyet
Ödenecek var diyet
Oda bana yük olsun.

Yüreğine aşk kaydı
Aşk bulduñ koş haydi
Hayat böyle bir şeydi
Sevmek sana hak olsun.

Durmuşoğlu devamet
Dil söylesin nedamet
Kıl gönülde ikamet
Sevda yerin pek olsun.

Hüseyin Durmuş 3

Sezarın hakkını verir Sezara

Açık duyguların üstünü örtün
Birileri görür, gelir nazara.
Derin uykulardan aymazı dürtün
Gezen biri görmez basar kazara.

Her daim uyanık olan birisi
Gerçekleri görür gelir gerisi
Karanlıkta kalan gafil sürüsü
Yattığı yerlerde girer mezara.

Yapacağı bir şey yoksa kişinin
Adı sanı olmaz sanal işinin
Birbirinden ayrı erkek dışının
Muhabbeti düşer seyyar pazara.

İnsandır insanın düşmanı yine
Haset değer niyet, dönüşür kine
Çaresiz kalınca sarılır dine
Öğüt veren vaiz başlar azara.

Ne ararsan ara kendinde ara
Önce düşünürsen, düşmezsın dara
Durmuşoğlu sözün benze se nara
Sezarın hakkını verir Sezara.

Hüseyin Durmuş 3

Sıkıntım var

Elalemin ihtirası
Yüzündendir takıntım var.
Siyasetin muhtırası
Sözündendir yakıntım var.

Vatan millet der özenir
Şan şöhreti el kazanır
Bize gam ve dert uzanır
Ta ruhumda yıkıntım var.

Mevsim coşar yağar eser
Fırsat bulan asar keser
Ele güler, bize küser
Göz yaşından akıntım var.

Bu milletin derdi bitmez
Söner ocak duman tütmez
Musibetler neden gitmez?
Yerim yurdum döküntüm var.

Dünkü hoca bu gün fetö
Tezgah kurmuş hayli öte
Kimi hain kimi çete
Durmuşoğlu sıkıntım var.

Hüseyin Durmuş 3

Sırayla

Sapıklığa rakip çıktı
Dedikodu, iftirayla,
Cümle namus ar'ı yıktı
Bulaşıyor hep karayla.

Başkasında yara deşmek,
Yakışır mı ayıp eşmek?
Sanma böyle olur pişmek,
Tutuştursan has çirayla.

Sen, kendinde kusur ara
Ruhun o an düşer dara.
Nasırlaşır kalır yara
Kessen bile usturayla.

Mü'min, kinde müzmin olmaz
Olsa bile, azmin olmaz
Maddiyatla tazmin olmaz
Ödeşilmez sırf parayla.

Ot'u kessen kökü kalır
Yine çıkar aynı olur.
İntikamın felek alır,
Durmuşoğlum bak sırayla.

Hüseyin Durmuş 3

Sızlanmaya gerek var mı

Yaşam güzel olsa şayet
Sızlanmaya gerek var mı?
Hep şikayet, hep şikayet
Nazlanmaya gerek var mı?

Hiçbir işi üretmeyip
Yatıyoruz bolca yeyip
Yeter bize bunca ayıp
Tuzlanmaya gerek var mı?

Alem okur ilmi feni
Senin ilmin nerde hani?
Kalkan edip yüce dini
Yozlanmaya gerek var mı?

Akıl gitmiş hikayet var
Öykü, masal neye yarar?
Bütün yollar gerçek arar
Tozlanmaya gerek var mı?

Durmuşoğlum işin özü
Dedin durdun aynı sözü
Hemde yazdın bunca yazı
Sızlanmaya gerek var mı?

Hüseyin Durmuş 3

Sinir yüklüyor

Deli bir söz etti, akıl şaşırđı
Şaşkın hafızaya zannı yüklüyor
Küfürler, sitemler sabrı taşırdı
Alem ağzı açık kalmış bekliyor.

Madem ki delidir, hali bellidir
Düzen tutmaz sözü savruk hallidir
İpe sapa gelmez tuhaf dillidir
En olmadık yerde gazı köklüyor.

Halkın derdi geçim, rızık telaşı
Telaş ile gider olmaz yol aşđı.
Deli, pusularda bekler dalaşı
Kendi yetmez gibi, dostlar ekliyor.

Üzüntü, sıkıntı çökmüş her yana
Dert ortağı gerek hali duyana.
Deliyle bir olup bize uyana
Hırsından sıkışan kalbim tekliyor.

Zaten akıllının burda işine
İnsan akıl ise doğru düşünene
Durmuşoğlu gitmez deli peşine
Deli yolu bana sinir yüklüyor.

Hüseyin Durmuş 3

Sitem

Ya kızarız israil"e,
Ya ağlarız iş bu hale,
İsrail se güle güle,
Geçer bizle gırgırını.

Birlik dirlik bizde kalmaz,
Sebepe nedir? Aklım almaz.
Bu şekilde müslim olmaz,
Hüsran olur hem yarını.

Hoş görüben yüz verirsene,
Hem mum olup hem erirsene,
Alır verir hoş görürsene,
Felek sunar çok zorunu.

Uyan desem hem de sesli,
Uyumaya halk hevesli.
Dua etse bir nefesli,
Yok etmese tüm varını.

Durmuşoğlum dedi deme,
Bunca sitem söyle kime?
Filistinde canlar lime,
Hazır bekler mezarını.

Hüseyin Durmuş 3

Sitem ve isyan

Varsıl için bu ay, beslenme ayı
Yoksul açlığını yürekten duyar.
Oruç güzel eder insan da huyu
Şişinip geçiren sanma ki doyar.

Kan revan içinde Türkistan yurdu
Hangi müslim dönüp hatırın sordu?
Kafir azgınlaştı, vurduk ca vurdu
Çaresiz muktedir, gözleri boyar.

Azgına muhabbet korkağın işi
Canavar uyuşmaz sökmeden dişi
Yüce Allahıma kul olan kişi
Kalbini, canını ortaya koyar.

Feraset aranır gerçek imanda
İman barınır mı şekte, gümanda?
Ye''cüc, me''cüc dolar ahir zamanda
Bütün insanlığın hayatı kayar.

Vicdanın ateşi yaksın kavursun
Tutuşan yüreğin külün savursun
Ana doğurur sa yiğit doğursun
Bil ki Durmuşoğlu adamdan sayar.

Bu mübarek Ramazanı şerifte Doğu Türkistanda yaşanan zulümü lanetliyorum,
Bir türlü tepki vermeyen islam alemini de şaşkınlık ve kızgınlıkla izliyorum.

Hüseyin Durmuş 3

Sitemname

Ne dertli şiirler, ne türküler var
Soyut mutlulukla bir Şeyler denir.
AŐık bile ićten hüzün m duyar?
Dizilerden ıkma aşka zenir.

Göçmen kuşlar gibi kurulur yuva
Haciz malı için görülür dava
Kasırgaya misal değişen haya
Her an deėiŐecek ortam beğenir.

Sadakat anlamsız bütün boyutta
Alem dijitalde gizli kayıta
Ruhlar snkleŐti fasfod hayatta
Doğal kalan sade ömürler yenir.

Sersemi döndürdü yeni tür yaşam
Asalet kaybetti giyim ve kuşam.
Gz kamaŐtırmayan basit ihtişam
Gz önünde durup bozuyor sinir.

AŐktı meŐkti derken kayboldu ağıt
UyuŐtur ruhunu efkrın dağıt
Zevzek paylaŐımla çürüyen oėđt
Durmuşoğlu zn geçmişte sanır.

Hüseyin Durmuş 3

Siyasi Őir

Siyaset Şaire sahip çıkarsa;
Şair, korunur ve meşhur olur.
Ama siyaseti Şair yaparsa,
Bilinmez bir kavgada meÇhul olur.

ŐiĐinmiŐ Şair doğru söz diyemez,
İlhamı bile yürekte duyamaz.
Hiç bir taşı gediğine koyamaz,
ŐaŐırırssa, Mansur gibi hal olur.

Gerçi diline her gelen denirmi?
Olgunu varken, ham meyva yenirmi?
Veya dostlara zarar istenirmi?
Yoksa küçük ihanetler yol olur.

Şimdi zaman değişti, ay gün saat,
En büyüğü baş kraldır, menfaat.
Kabul gören kesintisiz itaat,
Menfaate boyun eğen kul olur.

Durmuşoğlu, işbu söz ne alaka,
Bu durumda kim asi, kim yalaka?
O asiye nush yetmez, hak falaka,
Nesimiden ibret almaz del"olur.

Hüseyin Durmuş 3

Siz yanıt vermediniz

Arada bir tehlike çanları çalının ca
Ben farketmedim diye siz neden görmediniz?
Topladığım fırsatlar elimden alının ca,
Kalanları şak diye toplayıp dermediniz.

Bir işe yarasaydık bellolur halimizden
Pişmanlık türküleri dökülür dilimizden
Tam da yakalamışken kaçırdık elimizden
Kaçan kovalanırken, araya girmediniz.

Pişmanlık ateşine düşmeyi görsün yürek
Ruhunda da tutuşur dumanı göğe direk
Kim efkâra gömülür? Bilerek, isteyerek
Bütün bu zorluklara hiç göğüs germediniz.

Ak'ı karadan ayır sonra gerçeği buyur
Buyruğu ilan eyle, ilanı halka duyur
Hayal deryalarına dalınca zühhat uyur
Uyuklayıp durana yataklar sermediniz.

Ben beni bende buldum, o hatada kayboldum
Düştüm gaybın peşine sor kendime ne buldum?
Sonra birden çoğaldım döndüm yine ben oldum
Durmuşoğlum soruma siz yanıt vermediniz.

Hüseyin Durmuş 3

Solucan

Varsa ten kıllarını
Tek tek yolucan.

Tam istediğim gibi,
Adam olucan.

Yüzsüz dilencileri,
Örnek alıcan.

Sonra her kapıdan
Hep koğulucan.

Bu işlere mazereti,
Çabuk bulucan.

Şikıntın olacak tabi,
Öf boğulucan.

Bırakma menfaati,
Sahipsiz kalıcan.

Bu işin kerameti;
Derin dalıcan.

Ayırıp kemikden eti,
Yere çalıcan

Görünenin gerçek adı,
Belki solucan.

Hüseyin Durmuş 3

Suluk Meselesi

Su havuza dolacakmış,
Bu bir oluk meselesi.
Güçlü sesi olacakmış,
Bu da soluk meselesi.

Çarpar durur yürek eti,
Bu insanlık hareketi.
Denizlerin bereketi,
Malum, baluk meselesi.

Yiğit yarı niçin sever?
Sabah akşam onu öğer.
Birde nikah varsa eğer,
Çocuk çoluk meselesi.

Ailenin her bir ferdi,
Nafakadan biraz yerdı.
Büyüyünce geçim derdi,
Biraz yoluk meselesi.

Durmuşoğlum neyin nesi,
Bu işlerin bilinmesi?
Onun için çıkar sesi,
O da soluk meselesi.

Hüseyin Durmuş 3

Son gerçek

Havalarda gezme gönöl
Yarın sende öleceksin
Bol buldukca azma gönöl
Yokluk nedir bileceksin.

Bu gün varken ünün, şanın
Dostlar sarar herbir yanın
Terkeden de ruhun canın
Kuru ceset kalacaksın.

Dünya mülkü tapudayken,
Şaltanatın yapıdayken,
Ölüm hemen kapıdayken
Nasıl? Mutlu olacaksın.

Ne ünlüler geldi geçti
Ne doymazlar yedi içti
Hasatını ecel biçti
Saç mı kaldı? Yolacaksın.

Durmuşoğlum aynı döngü
Bitti gücün, düştü süngü
Bir hayâl di hayat sanki
Son gerçeğe geleceksin.

Hüseyin Durmuş 3

Son hızla

Tepkiler meydanda yükselmektedir,
Sesler çoğalmakta, müzikle sazla.
Bu işe oldukça şaşan muktedir,
El cevap; hücumdur, su ile gazla.

Darb"ı meseldir söz; şehir, köylerde,
Ehven"i şerdir ya bazı şeyler de.
Ne zaman ki huzur kaçtı beyler de,
Telaş"a düşüldü oldukça fazla.

Demokrasi elbet herkese lazım,
Mideler ekşitir, çok zor bir hazım.
Durumu izaha uğraşan yazım,
İnşallah diyerek, biter niyazla.

Kim haklı, kim haksız? Bu değil sorun,
Nasıl bir sorundur kendiniz yorun.
Hoş şeye işaret etmiyor yarın,
Kış"la hallolmayan, hallolmaz yazla.

Her çıkan kaostan biri kar etse,
Kimişi hı derken, kimi diretse.
Akli selim bu işe çare üretse,
Durmuşoğlum ister hem de son hızla.

Hüseyin Durmuş 3

Sonradan

Gözlerim yaşardı soğan soymadan,
Kokusu, acısı çıkar sonradan,
Kimler sultan oldu adam saymadan,
Dirliği başıma yıkar sonradan.

Kolesterol yüksek, yağcılık yoktur,
Sözlerim güldürür, nüktesi çoktur.
Bedava yaşama karnımız toktur,
Belki yan cebime sokar sonradan.

Hakimler hükmünü kaldırıp atmış,
Hükümsüz mahpuslar nicedir yatmış.
Dediler ey kişi; imanın kıtmış,
Hocalar kitaba bakar sonradan.

Sözlerim çelişik gibi duruyor,
Çelişik fikirler sual soruyor.
Doğruyu söylerim, Allah görüyor,
Vebalim var ise yakar sonradan.

Dertliyiz dostlarım, derdimiz bitmez,
Güvenilen dağlar imdada yetmez.
Teselli verirler beş para etmez,
Durmuşoğlum altun takar sonradan.

Hüseyin Durmuş 3

Sonun değilmi

Sayılar çoksa da nasılsa biter,
Bitişi tükeniş değil mi bunun?
Bütün sermayeler böylece gider,
İflasın ilanı değil mi sonun?

Faydalar içinde fayda aradın,
Arayıp bulunca neydi muradın?
Kendin dahi söyle, neye yaradın?
Hayatı yaşamak değil mi konun?

İhtiyaç dediğin zevkler üzere,
Zevk-u sefaları alma nazara.
Gerçek konutundur vardın mezara,
Senden uzaklarda değil mi canın?

Bu derin konudur düşünmek gerek,
Sevdalar insanda neden müşterek?
Bir avuç kanı da devreyler yürek,
Canın da gıdası değil mi kanın?

Çokluk sonsuzlukta ölçme işlemleri,
Cühelamı ölçer? Bu gidişlemleri?
Mutluluk sadece bir gülüşlemleri?
Durmuşoğlum ölmek değil mi sonun?

Hüseyin Durmuş 3

Soramaz insan

Döner dolaşırsın nefsin yolunda
Günahlar kuşatmış, yaramaz insan.
Geçer gider zaman yorgun halında
Hayalle hedefe varamaz insan.

Hergün bir şeylerin farkına varır
Giden gitmiş diye, mevcudu korur
Devşirilmez meyve dalında kurur
Uzanmadan dalı kıramaz insan.

Keşf için alem-i iklimden kopar
Fırsat bu fırsattır bir miktar kapar
Her türlü masrafın hesabın yapar
Sarfettiği ömrü aramaz insan.

Kuşatır arzular geçer boyunu
Umulmaz zamanda bozar huyunu
Yüzüne gülerek kazar kuyunu
Hiçbir ayar üzre duramaz insan.

Zoru gördüğünde geçer kolayla
Zamanı var ise takar olaya
Yaslı günde bile durur halaya
Durmuşoğlum sebep soramaz insan.

Hüseyin Durmuş 3

Sorar ama anlaşır

Derlerki; yuvayı dişi kuş yapar,
Erkek daldan dala konar dolaşır.
Eser firak yeli, irtibat kopar,
Viranhanelere hüzün ulaşır.

Beraberlik bize hayat avansı,
Maksat bütün etmek farkı, nüansı.
Buruk anda acır, ağız soğansı,
Çok sürerse varır kalbe bulaşır.

Kadın; ne eksiktir, nede eşittir,
O hüküm verecek tam bir reşittir.
Erkeklerde durumlar çeşit çeşitir,
Kendi aleminde hır gür dalaşır.

Karar onasa da evin reisi,
Karar planını yapan perisi.
Önemlisi uyum, laftır gerisi,
Yoksa ruhtar bile yabancılaşır.

Amaçlar; çocuk mu, aşk mı, arzu mu?
İnsanlığın, yuva kurmak tarzı mı?
Ömrü paylaşmak için farzı mı?
Durmuşoğlum sorar, ama anlaşır.

Hüseyin Durmuş 3

Sorgulama

Kisve giyip çıkarmakla,
Düzen yerinde durur mu?
Hep yalvarıp yakarmakla,
Belanın kökü kurur mu?

Asıl olan amel etmek,
Sonra niyazına yetmek.
Amelsiz, kuzular gütmek,
Yabani kurttan korur mu?

Kahır gayya kuyusun da,
Keramet yok sayısın da.
Bir hedefin kıyısın da,
Avcı atar da vurur mu?

Uyuşuk ruhun oğala,
Canlanıpta çıksın yola.
Hep böyledir, kaç kovala,
Kaçan, mutlak kurtulur mu?

Sıkıntı cehennem koru,
Fikreyleyen gördü zoru.
Durmuşoğlum sordu soru,
Cevap bulsa, hiç durur mu?

Hüseyin Durmuş 3

Sorsun halını

Herkes şapkasını önüne koysun
Düşünüp taşınınsın şaşkın halini.
Suç ortağı yesin yemine doysun,
Sadece geçirsin, sıksın dilini.

Yozlaşınca ahlâk bencillik arttı
İnsan insanlığı parayla tarttı.
Malı götürenler bu işten yırttı,
Yırtamayan bırak kırsın kolunu.

İftira, yalanı, mülkü talanı
Görende korkudan demez olanı
İtibarlı kılıp rüşvet alanı
Meydana salmışlar, bulsun yolunu.

Böyle bir milletin olmaz ömürü
Asırlar geçse de sürer sömürü.
Makarna, bulguru veya kömürü,
Alan, kaşınmaz ki yolsun kılını.

Yalan mı bu sözler? Açıkta ayan,
Durmuşoğlu dedi, eyledi beyan.
Bir türlü uyanmaz derin uyuyan
Kimler uyanık sa sorsun halını.

Hüseyin Durmuş 3

Soru soracak

Düşünüp dururum, neler olacak?
Sonunda olaylar neye varacak?
Kırılıp dökülen bize kalacak
Kimi de onarıp yara saracak.

Vicdan; evhamlarda dokuz doğurur
Hoş görüşüz iklim yakar kavurur
Tozu dumanını göğe savurur
Endişeler sanki kalbi yaracak.

Halkı birlik kılan ortak amaçtır,
Amaca ulaşmak hayli yamaçtır.
Erim'e ulaşan yollar araçtır
Menzil yolcuları durdu duracak.

Benlik şekil verir çizer cepheler
Çepheden görüşü bozar tepheler.
Ümitler kaybolur, azar şüpheler
Şüphe oklarıyla neyi vuracak?

Bozum'u, düzen'e koyma zor iştir
İcabeden işi, kökten değiştir.
Zulme suskun kalmak boyun eğiştir
Durmuşoğlum susmaz, soru soracak.

Hüseyin Durmuş 3

Sorumluluk alması gerek

Gerçeği bilmenin ne anlamı var?
Bilen sorumluluk alması gerek.
Dupduru yürekler sancılar duyar
Duyanda canlanma olması gerek.

Bakıyorum herkes bilgiç konuşur
Güya noksanını sorar danışır!
Acı gerçeklerle birden tanışır
Çıkış yolunda bulması gerek.

Yurdumda sıkıntı arttıkca artar
Seşlenir mehdiye gel bizi kurtar.
Doğruyu haykıran boğazın yırtar
Bu sesin akılda kalması gerek.

Sanalda çareler bitip tükenmez
Herşey akar gider önü tıkanmaz
Yanlışın doymazı yedikce kanmaz
Doymayan midenin dolması gerek.

Durmuşoğlum gafil açmaz gözünü
Hiçbir gerçeğede dönmez yüzünü
Yalan deryasından seçer sözünü
Daha derine de dalması gerek.

Hüseyin Durmuş 3

Sorun oluverirler

Anadoludan göç kaldırmayınız
Boşalan yerlere doluverirler.
Her geleni yurda doldurmayınız
Tüm, özel alana dalıverirler.

Horlanmış, ezilmiş garip gördüğün
Yoluna hürmeten halı serdiğin,
Güçsüzdür diyerek omuz verdiğin,
Aklını başından alıverirler.

Misafirlik başka, yayılmak başka
Özgür vatandaştan sayılmak başka.
Bir gün diyeceksin, almasak keşke,
Onlar bir yolunu buluverirler.

Bir kez cin şişeden dışarı çıkmış
İlk işi, sahibin evini yıkmış
Arsızdı, hırsızdı milletde bıkmış,
Vatanını dahi çalıverirler.

Mistik hayallerde uyuyan millet,
Uyan da sorunu hemence hallet,
Durmuşoğlu yoksa bastırır zillet
Sonradan çok sorun oluverirler.

Hüseyin Durmuş 3

Soruyor neden

Geçince aradan belli bir zaman
Duyguyla beraber eskiyor beden.
Uzun süre kalmaz dağlarda duman
Herşeyler değişip duruyor neden?

Adı aynı kalır şekli farklanır
Gömülür geçmişe çokşey saklanır
Anılmasa bile vebal yüklenir
Aklım sebebini soruyor neden?

Nice kin, nefretler aşka dönüşür
Eski düşmanlarda dostluk konuşur
Rakip rakibine akıl danışır
Akrabayı ayrı görüyor neden?

İsmi değişince metruk caddenin
Ölçmekteki hükmü bitti raddenin
Kimyası bozuldu türlü maddenin
Kışta bile buzlar eriyor neden?

Bu değişim sürüp gitmez uzunca
Düzen tutturulmaz sistem bozunca
Durmuşoğlu bunu burda yazınca
Bazısına fikir veriyor neden?

Hüseyin Durmuş 3

Soruyorsun

İp üstünde kör doğuşu,
Halimiz bu, biliyorsun
Anlamsızdır gün doğuşu?
Karanlıkta yürüyorsun.

Ruhun kiri boyu aşmış
Aklı evvel buna şaşmış.
Çıban olgun irin taşmış
Merhemi mi sürüyorsun?

Durum düzen bozuluyor
Bize kuyu kazılıyor
Sahipsizler eziliyor
Rezilliği görüyorsun.

Varsıl yaşar varlığınca
Yoksul susar darlığınca
Yiğit ölür erliğince
Boşa kendin yoruyorsun.

Söz söyledik birkaç hâlden
Dökülünce acı dilden
Gelen var mı bir şey elden
Durmuşoğlu soruyorsun.

Hüseyin Durmuş 3

Sosyal ironi

Globalizm adına,
Kimliğimiz güme gitti.
Bir kısmı da inadına,
Benzeşerek kime gitti?

Kozmopolit yaşamlarda,
Antikayla takas hurda.
Aynı mekan kuşa kurda,
Etoburlar çime gitti.

Mistik yolla uyur kimi,
Terörist se çeker pimi.
Senaryonun son çekimi,
Parça pinçik lime gitti.

Herkes ben ben deyip durur,
Her benlikte ayrı gurur.
Şiveli dil ayrı vurur,
Ne elifler mime gitti.

Giden geri dönse bile,
Söyletilir firak dile.
Durmuşoğlum bu silsile,
Evrilerek ime gitti.

Hüseyin Durmuş 3

Soylar soplur

Ektiğiniz dufmanlıklar
Günü gelir dünya kaplar
Ürünleri cansız beden,
Kalanlar da ceset toplar.

Yoksul, yetim hakkı yerler
Hakkı görmez gönlü körler
Zor, oyunu bozar derler
Zora gelmez çabuk hoplar.

Bu gün güçlü halde olan
Var mı? Daim güçlü kalan
Kol gücünden ilham alan
Yüregine hançer saplar.

Sanma işler böyle yürür
Kar, güneşini görüp erir
Kin ve nefret acı verir
Uyuşturamaz ilaç haplar.

Gelin sevgi yüklenelim
Kalpten kalbe eklenelim
Çoğul iken teklenelim
Durmuşoğlu soylar soplur

Hüseyin Durmuş 3

Söndürmez zaten

Gerçeği bilmenin anlamı varmı?
Gafil se yüzünü döndürmez zaten.
Farkında olan da hata yapar mı?
Sanma ki o insan kandırmaz zaten.

Göstere göstere hemi de kasten
Nasılsa gafil var saldırır üstün.
Halk müşteri sanki, ülke bedesten
Böylesi kepengi indirmez zaten.

Disiplin bozuldu halkın ruhunda
Halk sa elalemin vah tüh ahında.
Kimi telaş ile din ıslahında
Islah da acıyı dindirmez zaten.

Görünüşte herkes; farkında işin
Velâkin çare de çarkında dışın.
Bir önder beklerken geçince yaşın,
Gelen de atına bindirmez zaten.

Çare aramayan tembel yürekler
Hep başkalarından keramet bekler.
Kuru sabır ile, iyi dilekler
Durmuşoğlum yangın söndürmez zaten.

Hüseyin Durmuş 3

Söyle

Hani, hep sevgiden bahsedersin ya!
Hangi kişilikle seversin söyle?
Hak için herkese sevgi dersin ya,
Yadellere neden söversin söyle?

Sevgiden bahseden, sözün sadece
Nasıl bir sevgiy se? Özün bilmece.
Ömür boyu her gün ve dahi gece
Sade karşı cinsi översin söyle.

Aslında varlığı tümüyle sevmek
Kalblere sevgiyle okşayıp değmek
Hak vergisi diye hem boyun eğmek
Neden nefse boyun eğersin söyle?

Ne avcılar gördüm ölüme gezer
Ne zalimler gördüm mazlumu ezer
Ne cananlar gördüm can ondan bezer
Bezginlikten diz mi döğersin söyle?

Büyük lâf etme de anla durumu
Çok büyük sevgiler azmin yorumu.
Düşmanlık sarmışken her bir kurumu
Durmuşoğlu neyi seversin söyle?

Hüseyin Durmuş 3

Söylenir gezer

Bakınca alemde şu zor duruma
Herkes dert yüküyle dolanır gezer.
Düşmanlıklar artar gider zoruma
Şaşkın nefis, yardım dilenir gezer.

Alemi düşünen yoktur velilik
Nefret deryasında kurur kanilik
Kin bulaşır ruha vurur delilik
Akil, delilikten elenir gezer.

Birliği dirliği iyilik sağlar
İyilik gücüyle aşılır dağlar
Güzel baharlarda pınarlar çağlar
Yürekler her aşkla bilenir gezer.

Bilmediğin işin ardına düşme
İlaç olamazsan yarayı deşme
Bir yudum hayıra akmayan çeşme
Çöllerde seraba ilenir gezer.

Yolunu düzeltki rastgelsin işin
Önce kendim deme başkayı düşün
Yumuşak söz söyle konuşma haşin.
Durmuşoğlu her söz söylenir gezer.

Hüseyin Durmuş 3

Söylenirmi

Yar dediğinde; bir cinsi latifdir,
Gönül eylenir, kötü söylenirmi?
Tanrıdan gelen bir yüce lutufdur,
Keyif eylenir, küfür söylenirmi?

Ahh ah onlar için öldük dirildik,
Hem hakaretlendik hemde yerildik.
Dertlere düştük, yere serildik,
Gayret eylenir, şekva söylenirmi?

Ne onlarla, ne onlarsız olurmu,
Bazısı da aradığın bulurmu?
Ol nefesin, yar nefesi olurmu?
Nefes eylenir, heves söylenirmi?

Yüce Rab dan, sev`in diye verildi,
Cennetteki hesabımız görüldü.
Derdestlenip yer yüzüne sürüldü,
Sefa eylenir, dava söylenirmi?

Durmuşoğlum sen yaz, seven okusun,
Kim severse aşk tan atlas dokusun.
Aşk bağında şeyda bülbül şakısın,
Gönül eylenir, feryat söylenirmi.

Hüseyin Durmuş 3

Söylesin size

Öğütler dinleyin başarısızdan
Neleri kaybetmiş, söylesin size.
Tecrübe edinmiş işte bu yüzden
Uyarıp iyilik eylesin size.

Nerde yanlış yapmış, nerde yanılmış,
Hatalardan hangi yerden dönülmüş?
Alem müflis bilmiş, öyle anılmış
Nasıl iflas etmiş söylesin size.

Kazanmanın şartı şurtu belli mi,
Kesin sonuç bu mu yüzde elli mi?
Varını kaybetmiş, adam deli mi?
Bu hallere düşmüş söylesin size.

Kimseler yardıma etmemiş istek
Evlad-u ayalden gelmemiş destek
Rekabet ehli de olunca köstek
İflasa gideni söylesin size.

Bilmen gerekir di yola çıkmadan
Büyük adım atma hale bakmadan
Kişi nasuh olmaz kalbi yakmadan
Durmuşoğlu yandı söylesin size.

Hüseyin Durmuş 3

Söz barış sağlar mı

Haliyle tarafız, tarafsız değil,
Geçip giden canlar lazımdır çünkü.
Nice ocak söndü, azbuz da değil,
Akıtılan kanlar özümdür çünkü.

Saldırganlar haklı, savunan haksız(!)
Bu ne fikir böyle? Tamamen köksüz.
Zalimler yüzünden yavrular öksüz,
Geri kalan sağlar bizimdir çünkü.

Katiller boş durmaz acılar eker,
Bu yüzden insanlar çileler çeker.
Ana baba üzgün içini döker,
Bu duruma ağlar gözümdür çünkü.

Olay ateşlenir yanınca fitil,
Kötüler eylemden eder mi tatil?
Ben barış dedikçe azıyor katil,
Sözler barış sağlar, sözümdür çünkü.

Vallahi nefret de yayıldı halka,
Nefretli yürekle yaşar mı ülke?
Olayın hallinde barıştır ilke,
Durmuşoğlum söyler çözümdür çünkü

Hüseyin Durmuş 3

Söz bulan olur

Ozanlığınla da öğünme sakın,
Sözünde eksiği tez bulan olur.
Bir konuda kesin tavrını takın,
Kararsız halinde, naz bulan olur.

Öğrenmeden bilmek, olası değil
İnsanoğlu gaybı bilesi değil
Daima aşk vardır ölesi değil,
Gelgör ki sevdanı az bulan olur.

Toplumun derdiyle hemdert olsan da
Nice örneklerden ibret alsan da
Azgın nefislerden uzak kalsan da
Sırf kınamak için söz bulan olur.

Yüreğini açan dostla konuşur
Bulur güzelliği onla tanışır
Güzellik arayan kalbe danışır
Danıştığı kalbte iz bulan olur.

Ozan sözlerini özlü söylesin
Okur anlamaz sa ozan neylesin.
Anlayan sözünü tekrar eylesin
Durmuşoğlu anlar yoz bulan olur.

Hüseyin Durmuş 3

Söz aktırırsın

Bir sevda türküsü demeden ölme,
Yoksa yüreğini buz tutturursun.
Sevmez sevilmezsen dünyaya gelme
Seni seveni de tez bıktırırsın.

Türkülerle dile gelir duygular
Yumuşar yürekler gider kaygılar
İnsanda coştukca sevgi saygılar
Bütün yüreklerde köz yaktırırsın.

Gerçek sevgilerde umutlar vardır
Onlar ki her daim aşkına vardır
Neylersinki dünya hayatı zordur
Zorluğa gülene yüz taktırırsın.

Kendi anlamını aşkta görenler
Sevdalar uğruna gönül verenler
Aşkın gizemine akli erenler
Dünya ziynetine göz baktırırsın.

Hayat işte böyle, bir kısım keder
Cilvesi işlenir oluşur kader.
Durmuşoğlu fırsat kaybolur gider,
Fırsat kaçırana söz aktırırsın.

Hüseyin Durmuş 3

Söz veriyor mu

Dün var olan yürek bu günde varsa
Açıp bakmak gerek aşk duruyor mu?
Dünden bu günlere ne döndü terse,
Kaybolan aşkı bir kez soruyor mu?

Aşkın feryadını duymayan sağır
Hayat yükü şimdi, daha mı ağır?
Harlanmayan ateş elbette soğur
Soğuk ateşlerde buz eriyor mu?

O gün senin nefsin öne çıkmıştı
Ondan ar bendini vurup yıkmıştı
Kalbin gösterdiği yöne bakmıştı
Artık o yönleri göz görüyor mu?

Zaman devam eder değişir gider
Farkın bedelini ruhumuz öder
Bedel ödemiş se hayal de eder
Aşkın meyvasını tez deriyor mu?

Ömründe öyle bir an var ki gelir
Sen bilmesen bile ruhumuz bilir
Sevenlerden biri ansızın ölür
Durmuşoğlu sağlam söz veriyor mu?

Hüseyin Durmuş 3

Sözler neden di

Ne anlasam, ne analatsam nafile,
Kimse tutmaz destek için kolunu.
Küçük dertler oldu sana kabile,
Geçer gider zaten bulmuş yolunu.

Faysası ne? Aklar düşse sağına,
Anlamaz sa akıl girmez içine.
Anlayanın dinleyenin suçu ne?
Sabır sebat dinler Tanrı kulunu.

Bilmelerin çoğalması iyi de,
İçselleşir şehiri de, köyü de.
Eşitlenir ağası da, beyi de,
Beyle paşa arar eski halını.

Akil olan eski yara kaşımaz,
Görmez göze karanlıklar ışımaz.
Yere değer hiç bir yükü taşımaz,
Nere diksen köksüz meyve dalını.

Bunca öğüt, güzel sözler neden di?
Doğru diye neler var sa o dendi.
Okuyan da varsın anlasın kendi,
Sözler diyen şair Durmuş oğlunu.

Hüseyin Durmuş 3

Sözleri boşver

Eğer sana aşkı anlatacaksam,
Yüreğimi dinle, sözleri boşver.
Geçmişten anılar izleteceksem
Kalbinle bak yeter, gözleri boşver.

Aşk öyle birşey ki, kalpte gelişir
Kalp ona o kalbe, hemen alışır.
Zamanda mekanda ruhlar buluşur
Yoluna devam et izleri boşver.

Yaşam aşkla anlam bulur kazanır
Aşkın geleceğe yolu uzanır
Yeni yetme yürek aşka özenir
Bacaya kor değdi, közleri boşver.

Biliriz her canlı mutlak ölecek
Kim neye yaşadı, nerden bilecek?
Bizden geri aşktır uzun kalacak
Aşık olmamış sa özleri boşver.

Aşksız para etmez, sende güzellik
Aşktır farklı kılan canda özellik.
Boş yürekse zaten tende mezarlık
Durmuşoğlu ölmüş yüzleri boşver.

Hüseyin Durmuş 3

Sözlerim benim

Her konuya girer şiir yazarım,
Kimisinde kalır izlerim benim.
Haset bilmez kalbim, değmez nazarım,
İlaç gibi gelir sözlerim benim.

Bu öğünmek değil, hakkın ilanı,
İlan da anlamın geniş alanı.
Çekiştirmem kimse, falan filanı,
Kafa yormaz sizde, gizlerim benim.

Halk dertliyse bende, hiç rahat bulmam
Rahat olanlarla yanyana olmam.
Koşarım derdine geride kalmam,
Bükülmez bu yolda dizlerim benim.

Dertlerden şiire nakış ördüğüm,
Çaresi içinde, olmaz kördüğüm.
Åksayan bir durum varsa gördüğüm,
Görmezden gelemez, gözlerim benim.

Durmuşoğlum artık, nefis'e ağlama
O düşkün nefise çalma bağlama.
Hep müteselli ol, yürek dağlama
Şifa gibi olur sözlerim benim.

Hüseyin Durmuş 3

Sözün burasında dur

Gerçeği anlatmak ayrı bir derttir
Anlayanlar bile seni yalnız kor.
Sanal dolaşımında dostlar mı merttir?
Düşüğünde dostlar yanında mı gör?

Yalın duygulara birşey katılmış
Aklın aymazlığı orda tutulmuş
Ruh pazara çıkmış, benlik satılmış
Sağır vicdanların gözleri de kör.

Kimden dinlemiş se masal öyküyü?
Ürperti duymadan çeker uykuyu
Kaldırmış içinden doğal korkuyu
Ruhunun derdini bir bilene sor.

Mü'min edasıyla kendinden emin
Yürür yücelerde titreşir zemin
Anlam bulmasada ettiği yemin
Doğrunun kabulü yalandan da zor.

Hipnoz bulaşınca süren yaşama
Toplumsal çöküşte bunlar aşama
Ayrıcalık var sa ağam, paşama
Durmuşoğlu sözün, burasında dur.

Hüseyin Durmuş 3

Sözün dokunsa da yutması kolay

Masum ruhunuza sızmış internet
Meydan boş olunca atması kolay.
Herkes kızdığına ediyor lanet
Vebali, günahı tatması kolay.

Anlık adet olmuş sövüp saymalar
O yandan bu yana geçip kaymalar
Önce sözler verip sonra caymalar,
En yakın dostları satması kolay!

Ortalık görünmez tozdan dumandan
Kimse umur etmez kaçan zamandan
Siyasetten, haktan, dinden imandan
Bir taraf benim se tutması kolay.

Zor olan insanlık, bende de azdır
Düşün, şu halinden şikayet yazdır.
Herkesin umduğu bir tatlı sözdür
Sözün dokunsa da yutması kolay.

Bütün varlık sevgi, ister varlıktan
Aç gönlün aleme kurtul darlıktan.
Durmuşoğlum insan, işbu zorluktan
Eğer kurtulmaz sa batması kolay.

Hüseyin Durmuş 3

Sözün görünse

Hiç bir gücüm yoktur, ya da ben bilmem
Varsa şayet azcık şekle bürün se.
Biran güçlü olsam illaki ölmem
Zaten sığ bir güçtür, girmem derin se.

Hem gücü, hem nefsi elinde tutmak,
Şekere karışmış bir zehri tatmak.
Buz tutmuş bedenle ateşte yatmak
Zatürreye neden olur serin se.

Güçsüzlükte zordur çekenler bilir
Gücü yetmeyince kahrından ölür.
İntikamı ancak, hayalden alır
Vicdanı rahatlar şöyle gerin se.

Çok görmemek lazım böyle birini
Bu dünyada oda almış yerini.
Yüreğinde taşır korku kirini
Ayağa mı kalkar? Bin yıl sürün se.

Silik bir kimliğin kaybolan izi
Kimsenin kalbine düşürmez sızı
Durmuşoğlum alem tanır sa bizi
Yüzün tanınmaz da sözün görün se.

Hüseyin Durmuş 3

Sözün hayır öğüttür

İyilik ağız da sakıza dönmüş
Çiğneyip tükürüp yutani da var.
Gayretin revaçta olduğu günmüş,
Kan terlere batıp, yatani da var.

İşin hayırlara olsun vesile
Ö hayır mirastır soy'a nesile.
Üstün gelecek se yedek asile
İşi birbirine katani da var.

Bu çağın insanı çabuk bıkıyor
Modaya uyuyor, yoldan çıkıyor
Umursuz kişilik hayrı yıkıyor
Bütün kutsalları satani da var.

Arsız yuva yapıp bolluk kuruma
Her şekilde geçer kârlı duruma.
Yanıt bile vermez hassas soruma
Hayret! böylesinin tutani da var.

Kim, hakkın emrinde insan eğitir
Hasta yüreklere derman dağıtır
Durmuşoğlu sözün hayır öğüttür
Bazan ibret alıp atani da var.

Hüseyin Durmuş 3

Stres atıştır

Bırak göz yaşını çare akılda,
Aklın yolu birdir, insan yetiştir.
Eğitim verilir derste, okulda
Dersleri hayatla birle, bitıştır.

Görmez misin alem? Uzaya daldı
Daldığı hüneri ilimden aldı
Uyuşuk duranlar geride kaldı
Geriliğin sonu elbet batıştır.

Elalem işini yola koyuyor
Sonra dönüp bizim gözü oyuyor
Bizde şeyhim yetiş, deyip uyuyor
Bu ne ölgün bu ne aymaz yatıştır?

Pişman olup taş çalınan başlar
Çaresiz gözünden döküyor yaşlar
Sonra ağlamaya kalıyor işler
Göz yaşına biraz gayret katıştır.

Henüz zaman varken bilgiyi ara
Ne kadar bekleye ne çektir kura
Bilinçli olanlar direnir zora.
Durmuşoğlu bilinç, stres atıştır.

Hüseyin Durmuş 3

Suçlu olabilir mi

Kırk yerinden kırık kristal şişe
Yapıştırırsan saydam olabilir mi?
Buz gibi içecek dokunur dişe
Damaklar tadını alabilir mi?

Değişmek üzere devrin yazısı
Bu devrin sonunu görür bazısı
Yaralı gocunur artar sızısı
Şimdilik bir çare bulabilir mi?

Zamanlar içinde devran dönmekte
Güneş doğar iken fener sönmekte
Her durakta birçok yolcu inmekte
Gidenler yolundan kalabilir mi?

Sorumu sorsaydım bilen birine
Ne şirinler geçmiş kimin yerine?
Tarih niceleri gömmüş derine
Balık bile derin dalabilir mi?

Gaflet yurdundaysan helâk anidir
Baki olan Allah, kullar fanidir
Bu günün dertleri sanki yenidir
Durmuşoğlu suçlu olabilir mi?

Hüseyin Durmuş 3

Suçun yüzünden

Kırgınım devlete, oğlum hapiste
Herkes bulaşan suçun yüzünden.
Bu yaşta bu zulüm ağır nefiste
Güvende kayboldu bakın özünden.

Birisi aramış, ilgimiz yoktur,
Öylece aranan bir hayli çoktur.
Bundan tutuklamak, nasıl hukuktur?
Alem tutuklanır, sakın sözünden.

Dilerim Allahtan hakkı verecek
Yüreğime çöken şekki silecek.
Nasıl olsa birgün herkes ölecek,
Hak eden ateşe girsin tezinden.

Masum, mazlum gönül sabra erişir
Sabır aleminde hakla görüşür.
Azgın nefislerde zulüm yarışır,
Yarışlar yapılır hırsın izinden.

Dertler çöktü, sıra sıra dizildi,
Evlât dara düştü baba üzüldü.
Haksızlık çoğaldı huzur bozuldu
Durmuşoğlu sanma senin yüzünden.

Hüseyin Durmuş 3

Sudan hasb-ı hal

Deli çağlayanda ağlayan sular
Sessiz dünyalardan haberin var mı?
Çok insan ağlattı küflü anılar
Şuskun ağlayışı kalbin duyar mı?

Gökler yağmur, dolu, karlar düşürsün
Özlem mevsiminde sen de üşürsün
İnsan zanneder ki seller taşırsın
Boz bulanık aksan derdin uyar mı?

Susadın buluttan göz yaşı içtin
Dağlar yaylalar ve ormanlar geçtin
Durmayıp yüksekte düzlüğü seçtin
Doldun denizlere, engin doyar mı?

Akar gider kusur etmezsin ama
İnsan pislik döker çamura, kuma.
Umarım göz yummaz böyle duruma
Göz yumup altını kendin oyar mı?

Durmuşoğlu durum vaziyet budur
Yaşamın olmaz sa olmazı sudur.
Yapılan hasbıhal elbet doğrudur
Kendin bilen doğru sözden cayar mı?

Hüseyin Durmuş 3

Sukut u isyan

Modaya uyararak isyanlardayım,
Ne sorun çözüldü, ne dertler bitti.
Üstelik şimdi de daha zordayım,
Az bir ümit vardı kayboldu gitti.

Çözebilseydim ben kendi sorumu,
Hayat devam eder, vasat durumu.
Ne uyar, ne ayar elin yorumu,
Oysa ki beni de yolumdan etti.

Durumu anlarsın çevrene baksan,
Zaman az, imkan dar işlem se noksan.
Hiç bir rol"ün olmaz sahnede yoksan,
Küçük bir tekrar da imdada yetti.

Dünya yine döner, güneş se yanar,
Nasıl bir yanma ki? Kutuplar donar.
İşine gelirse söz onu anar,
Bir çok nadan iş bu söz"e diretti.

İnadına isyan; inat sa yenik,
Küsmüş de kadere biraz gücenik.
Koca bir beklenti hayale dönük,
Durmuşoğlum yeni hayal keşfetti.

Hüseyin Durmuş 3

Suskun sabırlar

Rızıklar daralır, yoksulluk artar
Anbar mideliler doymaz oburdur.
Garip açım diye boğazın yırtar
Obur yiyip şişer yığma kuburdur.

Bir gram tüy için yılanı kırkar(!)
Gider yoksulların malına sarkar
Durmadan beslenir lıktan korkar
Asalak yediği abur cuburdur.

Beleş yaşam için olta sallıyor
Tutup sazanları kaba yolluyor
Kendi gibileri bulup kolluyor
Kurduğu ekipler tabur taburdur.

Fırsat bulur ise hakkıda çiğner
Gizlenen maksadı içinde kaynar
Ağlayıp, sızlayıp rolünü oynar
Sanki beş kuruşsuz safi cibirdir.

Her daim bulunur ruhsuz sefiller
Tuzağına düşer bundan gafiller.
Durmuşoğlu hakka sadık kefiller
Bütün servetleri suskun sabırdır.

Hüseyin Durmuş 3

Susmaz canı çıkmayınca

Bazıları öğüt almaz,
Musibetler çökmeyince
Kötülere düşman olmaz
Sağlam dişi sökmeyince.

Başındaki büyük diye
Hesap sormaz ağa, beye
Aklı yormaz hiçbir şeye
Onca kahrı çekmeyince.

Rüsvaylığa şükür eder
Hemde aynı yoldan gider
Bu hallerden olsa beter
Tövbelenmez bıkmayınca.

Ufak tefek sıkıntıyı,
Şel eylemiş akıntıyı
Önemsemez yıkıntıyı
Evi barkı yıkmayınca.

Durmuşoğlu sözler oktur
Cümlesinde hilaf yoktur
Susabilmez derdi çoktur
Susmaz canı çıkmayınca.

Hüseyin Durmuş 3

Susturamamış

Kandırmak üzere düzen kuranı
Bir bahane bulup susturamamış.
Kendini alemdeñ üstün göreni
Aciz acınmalar bastıramamış.

Her değerli şeyi kendisi almış
Değişmeyen huyu öylece kalmış
Bir yolunu bulmuş, o haklı olmuş
Açığını bulmak kıstıramamış.

Bekleme boşuna durmaz sözünde
Çıkarını kolları saklar özünde
Riyakâr ruhunun rolü yüzünde
İçini döktüren kusturamamış.

Saydamlığı gitmiş cam sırçası mı,
Bahane, yalanın diş fırçası mı,
Yalan mücevherin bir parçası mı?
Süsleyen boynuna astıramamış.

Kimse taş koymasın böyle temele
Örmesin duvarı usta, amele
Durmuşoğlu bakmış kötü emele
Emel konuşmuş da, susturamamış.

Hüseyin Durmuş 3

Susup ağlar içinde

Midelerden başka yürek semirmiş
Merhamet boğulmuş yağlar içinde.
Vicdan fareleri ruhu kemirmiş
Kediler yol bilmez dağlar içinde.

Gözleri doymaz ki doyanı göster
Tükenmez isteği fazlasın ister.
Yüzsüzlükten kelli görünür astar
Astarı ilmeği sağlar içinde.

Bakarsın yaşanı cennetten köşe
Kendi aleminde tükenmez neşe
Herkesler yönünü döner güneşe
O gölge dilenir bağlar içinde.

Karunlar her vakit böyledir işte
Hep birikim arar gördüğü düşte
Alkış tutan yoksul yanar ateşte
Ateşler küllenmez çağlar içinde.

Bir kısır döngüdür kırılmaz asla
Şen bu akıl ile bilgelik tasla.
Üstelik kalbinde hüznle, yasla
Durmuşoğlu susup ağlar içinde.

Hüseyin Durmuş 3

Süremez oldun

Hep özlediğine bakıp kaldınaya,
Elinden kaçanı göremez oldun.
Maksada kavuştun, tutup aldınaya,
Yüce amaçlara eremez oldun.

Nedir ki? Suflinin selsefil hali,
Göz yaşın sel etmiş cümle ahali.
Hükümler sahibi olsan da vali,
Seven kalbe hüküm veremez oldun.

Pusular gizlenmez engin dağında,
Dağları aştığın gençlik çağında.
Lalenin, sümbülün, gülün bağında,
Bir demet çiçeği deremez oldun.

Bu naçar durumun özünde hata,
Ruhun da yükselmez, bir yüce kat"a.
Senden sonra bir şey versen hayata,
Kısır döngülerde üremez oldun.

Elden kaçanların içinde, aşk var,
Kaçmış, gitmiş işte, boşa çabalar.
Durmuşoğlum bitti bütün davalar,
Bu yoldan da bir iz süremez oldun.

Hüseyin Durmuş 3

Süslü

İşler karışır süslü,
Küsler barışır süslü.
Koyun kurtla gezerken,
Koçlar vuruşur süslü.

Her gün oyun düzülür,
Halkın ağzı büzülür.
Millet zaten üzülür,
Yüzler buruşur süslü.

Hiç dinmiyor gazezler,
Bitmez bizde marazlar.
Kanser, ülser, sirozlar,
Dertler yarışır süslü.

Sanma beni saftirik,
Sözler deriz satirik.
Kalmaz para patirik,
Kartlar kırışır süslü.

Anlatmayan neylesin?
Biraz gönül eylesin.
Durmuşoğlu söylesin,
İşler karışır süslü.

Hüseyin Durmuş 3

Şakiyamadım

Gitara yenildi gariban sazım
Sazımla bir türkü okuyamadım
Eski sözler ile yazıldı yazım,
Yeni yüreklere dokuyamadım.

Geçmiş ilham oldu garip halime
Hüzün yazan kalem aldım elime
Bu kadar saldırı varken dilime
Türkçeyi Türk gibi şakiyamadım.

Ellere özenmek, neyin kararı,
Karar doğru ise, nedir yararı?
Bu karar bozguncu, budur zararı
Zararlı deliği tikiyamadım.

Bu günkü gidişe verseydim değer
Bir çoğu o zaman beni de öğer.
Kirlenen özümü arıtsam eğer
Dışımı kirlerden yıkıyamadım.

Azda olsa beni dostlarım anlar
Aynı devran sürdük aynı zamanlar
Size destan yazdım okuyun canlar
Durmuşoğlu ben se okuyamadım.

Hüseyin Durmuş 3

Şansı var gelir

Yaşlanmayacaksın yalnız başına
Tek kişiye hayat yükü zor gelir.
Sessizce döktüğün gözün yaşına
Yüreğini ateş yakar kor gelir.

Yalnız kişi kalbi niçin taşıyor?
Alem sere serpe aşkı yaşıyor
Bulmuş mutluluğu kalbi coşuyor
Coşkuyu tatmaya seven yar gelir.

Ömür ölçülmekte zaman tartısı
Aşk dolu günler se işin artısı
Yalnız gecelerin kâbus örtüsü
Kusuru, ayıbı örtmez dar gelir.

Sürer gider böyle yaşam halince
Fırsat kaçır akıl başa gelince
Neye yarar? Güzel duygu ölünce
Mevsim kışa döndü elbet kar gelir.

Eleyip ununu astın eleği
Hayrete düşürdün devran feleği
Durmuşoğlu sağlam tut ki dileği
Yalnızların belki şansı var gelir.

Hüseyin Durmuş 3

Şaşıp gidiyor

Bu yaşta kalbimi yakan pişmanlık
Her günüm keşkeyle geçip gidiyor.
Geçmişten bu güne süren düşmanlık
Kim infaz olduysa göçüp gidiyor.

O günler yaşadık delikanlıydık
Gözü kara idik elikanlıydık
Onca ölüm varken biz capcanlıydık
Bu gün se can bizden kaçıp gidiyor.

Yarım kaldı aşklar yaşanamadı
Terk oldu bu güne taşınamadı
Geçen zamanı da düşünemedi
Kaçırdık fırsatı uçup gidiyor.

Anılar kayboldu özlem soğudu
Geçmiş anmada anlam yoğunu
O çağlar aşk için uygun çağıdı
Kim? Eski defteri açıp gidiyor.

Orda kalan kaldı, ölenler öldü
İşi rast getiren muradı aldı
Bize yüreklerin sızısı kaldı
Durmuşoğlu aklım şaşıp gidiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Şaşırdık Biz

Yanık yanık türkülerde,
Bir sevdayı yaşadık biz.
Binbir türlü korkulara,
Nefretleri boşadık biz.

Sevgi büyük nimetimiş,
Pahası çok ziynetimiş.
Kaybolanda kıymetimiş,
İnci gibi taşıdık biz.

Zaman sevgi sıraları,
Soyun çıkart karaları.
Kabuk tutan yaraları,
İyileşsin kaşydık biz.

Bul aşkını sıkı sarıl,
Gir köşküne sende kurul.
Bu aşk için hemde yorul,
Nice yollar aşydık biz.

Durmuşoğlum destan olduk,
Gazel iken, bostan olduk.
Nefis için, dosttan olduk,
İşte burda şaşırdık biz.

Hüseyin Durmuş 3

Şaşırır elbet

Duman gökmüş yola izler karıştı
Yiğit doğru yolu şaşırır elbet.
Kim ki şeytanına akıl danıştı
Akıl onu küçük düşürür elbet.

Gaflete dalarsan verirler talkın
Alemde seslenir, ayağa kalkın.
Sen bakar kör iken soyulur mülkün
Doymaz, açık gizli aşırır elbet.

Millet gelecekte kesince umu
Ateşini harlar sönecek tamu.
Sabrın tesbihini çekerken kamu
Uyanıp sabırını taşırır elbet.

Vahalar saklıdır her kurak çölde
Orayı bulanda vardır bu elde.
Dikeni gizlenmiş ol gonca gülde
Aniden batar da üşürür elbet.

Zalim taşkınlığı huy mu edinmiş?
O güce gelmeye hayli didinmiş.
Durmuşoğlu seni, sınırlar sinmiş
Hakkında yanılan şaşırır elbet.

Hüseyin Durmuş 3

Şaşkın

Aşk içinde buldum kendi ruhumu
Unutmuş kendini tutsağı aşkın.
Terkeyleyip beni, almış ahımı
Yorulan kalbimin halleri şaşkın.

Ne dünyanın zevki, ne de tasası
Kendini terketmek aşkın yasası
Bir divane kişi sözün kisası
Mecnun gibi çölde yolları şaşkın.

Ne eylese hiçbir yerde duramaz
Sevdasından başka hayal kuramaz.
Vuslat nasip değil, sine saramaz,
Bomboş kucağında kolları şaşkın.

Efkâr yumağıdır günlerim ayım
Derdin mayasında demlenir huyum
Dikenli güllerin öten kuşuyum
Eğdiğim fidanın dalları şaşkın.

Kendi alemin ce sever se kişi,
Elbet sarpa sarar onun sevişi.
Durmuşoğlu misal, sözün gelişi
Anlatamaz aşkı, dilleri şaşkın.

Hüseyin Durmuş 3

Şehide ağıt

Yavrusunu kaybetmiş bir ana gülmez,
Onun feryadından dağlar yıkılır.
Kur`anda buyurur; şehitler ölmez,
Münkirin kalbine hançer sokulur.

Ananın gözünden düşen yaşları,
Durduramaz bu hain savaşları.
İhanet sarmış dağları taşları,
Dileriz zalimler onda yokolur.

Şehidin babası, hüzün, kederde,
Bu günleri görmek varmış kaderde.
Her vakit uyanıp, nazlı seherde,
Ağıtlar duadan sonra yakılır.

İşte; bir seveni boynunu bükmüş,
Tükenmiş dermanı, diz üstü çökmüş.
İnciler misali göz yaşı dökmüş,
Belki nişan mahşer günü takılır.

Kimseler çekmesin evlat acısı,
Ağlamaktan durmaz, ana, bacısı,
Durmuşoğlum sende yürek sızısı,
Acının okları kalbe çakılır.

Hüseyin Durmuş 3

Şehitler

Hakkı savunanlar var demek için
Atıl sa ateşe gider şehitler.
Zalimin zulmüne dur demek için
Zalime düşmanlık güder şehitler.

Nerde münkir varsa arar bulurlar
Zalimlerden mazlum ahı alırlar
Tarihler boyunca şehit olurlar
Zerrece taşımaz keder şehitler.

Göreve hazırdır herbir durumda
Arapta, acemde, diyarı rumda
Birgün hakkaride, bir erzurumda
Vatan için bedel öder şehitler.

Türkün tarihinde şehitlik çoktur
Hakkın emri diye dönmekte yoktur
Bu uğurda ölmek bilirki haktır
Hakka kanı sebil eder şehitler.

Kur'anda buyrulur, şehitler ölmez
Ol mertebe nedir? Hiç akıl almaz
Durmuşoğlu onlar, mahzunda olmaz
Hakkın divanına gider şehitler.

Hüseyin Durmuş 3

Şekilde

Bir ömür yaşanır, gelip geçici,
Aşklara bulandık türlü şekilde.
Gençlikte hevesler, zevkler seçici,
Seçilen anlarda kalmaz akılda.

Nereden nereye evrildi hayat,
Bin bir emek ile doğruldu niyet.
Vebale borçlanıp verildi diyet,
Aldığımız dersi, almaz okulda.

Her taze başlangıç sonun içinde,
Körpecik arzular onun içinde.
Muhteşem rüyalar canın içinde,
Rüyalar gerçekçi olmaz nakilde.

Sarfedilen zaman bin cihan değer,
Dondururdum anı bilseydim eğer.
Her benlik sonunda aslını öğer,
Kararsızlar, karar kılmaz vekilde.

Bilinmez ki hayat neye dönüşür,
Bilen olsa insan varır danışır.
Durmuşoğlum gelmiş boşa konuşur,
Dolu sözü, düzen almaz şekilde.

Hüseyin Durmuş 3

Şeytan ve insan

Şeytan, istifanın sınırındadır
Bütün hünerini insan da görmüş.
Belki intiharın kenarındadır
Bu kararı, insan yüzünden vermiş.

Yaradan insanı seçkin yaratmış,
Onun sa kulluğu esas muratmış.
O ise nefsine yollar aratmış
Büyük bir kısmında maksada ermiş.

İmrendi kibire, kapıldı çoktan
Belasını buldu hemde hiç yoktan
Şeytan kibirlendi, kovuldu Haktan
İnsan olmasaydı, kovulmam dermiş.

Birazcık bilmeyi yeterli sanır,
İyice öğrenmez, zanna inanır.
Bu çeşit imanla daim aldanır
Şaşkına cehennem kalacak yermiş.

Neler istediye gözü doymadı
Hem Hakka inandı, hemde uymadı.
Durmuşoğlum tarif etti, duymadı
Bu tarif gerçeği ortaya sermiş.

Hüseyin Durmuş 3

Şifa mı sanır

Bir damlası suya değse adamın
İçen sarhoş olur şifa mı sanır?
Gerçeği bilmeğe yok ise gamın,
Sudan sarhoşluktan adam usanır.

Hergün bir yerinden hüküm uydurur,
Uyduruk fetvayla kendin saydırır.
Boş vaade kanmış hayat kaydırır
Kanacak tipleri gözünden tanır.

Gerçek, hidayete insan çağırır.
Ol gafiller halâ batıl doğurur
Yükseltir sesini birde bağırır
Bağırmaktan bunlar sanma utanır.

Vesvese dolanır kalbinde onun
Kaçırılmaz fırsatı zevkinde anın.
Cennetlik misali umduğu sonun
Cehennemlik ise kalır mı onur?

Ortalık böylesi tiple doludur
Sanmaki yolları hakkın yoludur.
Bunların karşıtı Durmuşoğludur
Ondan kötü kişi yerine konur.

Hüseyin Durmuş 3

Şifayı kapmışım

Öğüt almaz nefisler- dijitaldir kişilik
Lümpen olmuş erkeklik- heyecansız dişilik.

Lâk lâk sarmış alemler-alem kırmış kalemi
Sanal gül bahçesinde-Makbul olan lale mi?

Sanal dostluk edende- ruhlara kopmuş bedende
Bedenin içi geçmiş-gençlik kalmış dedende.

Kim kamuyu dert et se-dert edip dava gütse
İstenmeyen kişidir-keşke, defolup gitse(!)

Gerçeklerden kopmuşum- belli yoldan sapmışım
Durmuşoğlum sonunda- ben şifayı kapmışım.

Hüseyin Durmuş 3

Şiir mi olur

Şiirler güzellik için olmalı
Söğerek, sayarak şiir mi olur?
Her sözünden insan ilham almalı
Kem sözler duyarak şiir mi olur?

Görürüm bazısı sitem doludur
Muhatap sen gibi insanoğludur.
İncitme, hakaret şerrin yoludur
Onura kıyarak şiir mi olur?

Sevgiden aşklardan sözetmeliyiz,
Mazlumun hakkını gözetmeliyiz.
Gerçeği, doğruyu izetmeliyiz
Doğrudan cayararak şiir mi olur?

Şairler insanın gözü kulağı
Her yere ulaşan haber ulağı.
Maalesef kimi, gücün yalağı
Şeytana uyararak şiir mi olur?

Onca güzellikler karşında durur
Nice masum gözler bakar sa görür
Durmuşoğlum bazen nefretler bürür
Gözleri oyararak şiir mi olur?

Hüseyin Durmuş 3

Şiire Sitem

Bir güzel anlatım olan şiirler,
Ne demiye küfrü yoldaş ederler?
Birde azıtmışta insan zehirler,
Bir sürü muzır'ı söyler giderler.

Kanırtmadan paslı çivi sökülmez,
Diyemi bir şeye yeni çakılmaz?
İyi söz'e niçin artık bakılmaz,
Alengirli sözle acep ne derler?

Düşman odur ki; kinini unutmaz,
Gizler yüreğini kendin tanıtmaz.
Sözler yanıltmada, gözler yanıltmaz,
Gafil anlarda dava güderler.

Dedik ya şiirdir; güzel yazmalı,
Her bir söz nefrete mezar kazmalı.
Sevgi rüzgarları esip tozmalı,
Sabah melteminde bitsin kederler.

Durmuşoğlum der; şairim, ozanım,
Şiirde resmolur ömr ü hazanım.
Yeni aşklara da destan yazanım,
Hayret; hala bana sitem ederler.

Hüseyin Durmuş 3

Şiirler öksüz

Merhaba can dostlar, başlar sağolsun,
Şairliktir ölen, Şiirler öksüz.
Mürâi dillerde sözler boğulsun,
Kalblerde pörsüyen duygular köksüz.

Edebiyat küsmüş nesre, nazım'a,
Bohem tarzı sözler girmez yazıma.
Bedenim ulaşmaz ruhsal hızıma,
Bedenli can taşır, katarlar yüksüz.

En başta şairlik ölüyor dedik,
Dostlarda bunları biliyor dedik.
Göklerden ilham da geliyor dedik,
Başlar göğe baktı, uzaylar göksüz.

Kime ne dersem ben, kendimden derim,
Kendi demelerim bütün değerim.
Kim usta, kim ozan? Tebrik ederim.
Sözümde hilaf yok, gümansız, şeksiz.

Kavramlar yıkılmış, anlamlar yavan,
Tersine mi dönmüş? Tabanla tavan.
Hemen ün, şan ister, her yeni doğan,
Durmuşoğlum gibi ozan gereksiz.

Hüseyin Durmuş 3

Şiirlerim

Şiirlerim; ne tekniktir ne taktik,
Okuyan'a kalmış işin yorumu.
Her bir satır ince ince didaktik,
Okuyan da anlıyordur durumu.

Anlatırım hem yolcuğu, hancıyı,
Yazıyorum toplum içi sancığı.
Açıklayıp doğruyu, yalancıyı,
Cevaplarım, kendimce de sorumu.

Kendimdendir misallerin bir çoğu,
Gizlemem bir şeydeki varı, yoğu.
Aynı anda karar sa batı, doğu,
Hiç bir taraf karartamaz nurumu.

Aşkı bilir, benim kalbim sevdalı,
Sevdalar da sözler bile edalı.
Velevki de söz söylesem hatalı,
Affetmeli şairliğin kurumu.

İşte budur, bütün hüner, ustalık,
Şairlik mi? İnan, ince hastalık.
Durmuşoğlum dikkatsizdir üstelik,
Anlayın ki umursamaz durumu.

Hüseyin Durmuş 3

Şiirsel eleştiri

Derin olsun diye şiir,
Bilmeceden sorar olduk.
Anlamını edip zehir,
Akıl fikir yorar olduk.

Dizelerde mana akmaz,
Ateşleyip içi yakmaz,
İhtişama kimse bakmaz,
Acaiplik arar olduk.

Belagatlı demez hatip,
Söz'e kıymet vermez edip.
Nezaketle yazmaz katip,
Eşi dostu kırar olduk.

Özlemlerin zevki gitti,
Sözün sığ'ı aşka yetti.
Şair çöktü, şiir bitti,
Baştan sona zarar olduk.

Diyen desin yenilik var,
Söz sadece gözü boyar.
Durmuşoğlu acı duyar,
Vasati bir karar olduk.

Hüseyin Durmuş 3

Şimdiki aşklar

Aşklar hiç bu kadar görsel değildi,
Her an, gözönünde yaşanır oldu
Herkesler özlemsiz sevdi sevildi,
Senesi dolmadan boşanır oldu.

Belkide aşklarda düzen değışti,
Kimi anlamadı, acep ne işti?
Halbuki bir zaman pek çok sevmişti,
Ayrılık çok rahat yaşanır oldu.

Yine de duygular eder se ısrar,
Bulundu çaresi, alkol ve esrar.
İnciler, yakutlar, altın, elmaslar,
Zengini, fakiri kuşanır oldu.

Cepten, internetten mesaja devam,
Sauna salonda masaja devam.
Son model otoda kabaran havam,
Kötü evlilikten usanır oldu.

Geçmişteki aşklar kalbimde sızı,
Nazlar ve özlemler aşkın bir hazı.
Kaprisler çoğaldı unuttuk nazı,
Durmuşoğlum aşk mı kazanır oldu?

Hüseyin Durmuş 3

Şimdilerde

İlk baharı iğfal etmiş seralar,
Gül` ün mevsimini bozmuşlar şimdi.
Koyunlara otlak olan meralar,
Ralli yarışlarda kazmışlar şimdi.

Betona gömmüşler toprak anayı,
Yemyeşil alanlar olmuş sanayi.
Doğayı savunan sanki enayi,
Verilen tepkiye kızmışlar şimdi.

Sömürücü güçler, durmaz zulümden,
Hakkını aratır düzme filminden.
İnsanca yaşamak beter ölümden,
Keyfince keder yazmışlar şimdi(!)

İman, din denilen ilahi nimet,
İnsanda kayboldu bu kutlu kıymet.
Kalan da bağnazın elinde kuvvet,
Hikmet bizde deyu azmışlar şimdi.

Durmuşoğlum bunda gayrı durulmaz,
İnsanım, nasılım halim sorulmaz.
Mazlum oturmada, zalim yorulmaz,
Hakkı hukukuda bozmuşlar şimdi.

Hüseyin Durmuş 3

Şişinirsin

Bitlermi sardı başını?
Hızlı hızlı kaşınırısın.
İfşa mı ettin suçunu?
Gizli gizli düşünürsün?

Bu paniğin aslı nedir?
Aslı faslı, uslumudur?
Çatla hırsından da kudur,
Halden hale taşınırısın.

Saçlarındaki kırağı,
Kaldırmış harman, orağı,
Bu sendeki ün merağı,
Horoz gibi eşinirsin.

Uzun zaman kalıcıysan,
Satılanı alıcıysan,
Hem de namert kılıcıysan?
Eğe sürsem aşınırısın.

Bir sözün var ise yasal?
Demiyesin halka masal.
Senin halin kibre misal,
Durmuşoğlum şişinirsin.

Hüseyin Durmuş 3

Ŗu an bilinmiyor

Siyaseti dert edince
Mutlulukla gülünmüyor.
Vakti saat de gelince
Huzurluca ölünmüyor.

Düşman eder öz kardaşı
Belalara girer başı
Daim akar gözün yaşı
Asırlardır silinmiyor

Mehdi bekler okur yazar
O beklerken derdi azar
Ki, iğneyle kuyu kazar
Demir dağ mı? Delinmiyor.

Hem yurdumdan kalan yeri
Doldurdular göçle seri.
İş bu yoldan artık geri
İstesekte gelinmiyor.

Niçin pısar cesur yürek?
Belki ona amaç gerek
Durmuşoğlu eder merak
Amaç Ŗu an bilinmiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Ŗüpheyile karışır sap ile saman

Siyaset huyudur, adam ayırır
Bu ayrılık sürer gider bir zaman.
Seçtiğimiz zevat bize buyurur
Biti kanlandık ca oluyor yaman.

Çok şey vaat eder sözü mü tutar?
Kamunun sahıpsiz malını yutar
Ters giderse işe Rahmanı katar
Can simidi olur vicdan din iman.

İş biliyor deyi hizmete seçtik,
Kolayca çalışsın kalbleri açtık
Kendini düşündü biz ona şaştık
Şaşkınlık, pişmanlık oy aman aman.

Seçim diyarında vekil yarışır,
Çıkar çevresiyle hemen barışır
Birden bire işler baktın karışır,
Akıllar torbada ortam toz duman.

Tatlı söz söylense çok iyi olur
Bu sözleri duyan örnekte alır
Durmuşoğlu kalpte şüphen mi kalır?
Ŗüpheyile karışır sap ile saman.

Hüseyin Durmuş 3

Ta dursun

Geleceğin dünyasında,
Cinler cirit atadursun.
Eller mars'a taşınırken,
Halkım borca batadursun.

Her gelişme elden olsun,
Satsın mal'ı bizi yolsun.
Hamdolsun ve torba dolsun(!)
Bizim millet yatadursun.

Kaçak göçek dolsun yurda,
Benim halkım kalsın zorda.
İşe güç'e hile hurda,
Uyanıklar katadursun.

İçte dışta karar çıkar,
Bu hesaptan zarar çıkar.
Millet bıkmış tuhaf bakar,
Varı yoğu satadursun.

Durmuşoğlum ozan, garip,
Kendi derdinden müzdarip.
Şanal alem de muharrip,
İşkembeden atadursun.

Hüseyin Durmuş 3

Tahkir ettim yuttu felek

Alan aldı satan sattı
Devri tamam etti felek.
Hayat toto baştan yattı
Şansa engel tuttu felek.

Yel kaldırdı seller yuttu
Bahtın bendi çerçöp tututu
Bizimkisi bir umuttu
Umutları sattı felek.

Her değişme biraz üzer
Çıkan civciv kabuk ezer
Uçar yürür, suda yüzer
Yüzmeyenler battı felek.

Alem üste hep nazarım
Nazar eder dert yazarım
Ben feleğe ne kızarım,
Zaten kazık, attı felek.

Bir mecliste kim ki üye
Kallaviden sözler diye.
Durmuşoğlu sorar niye?
Tahkir ettim yuttu felek.

Hüseyin Durmuş 3

Tam tamı da yok

Devamlı gidilen yola çıkmışız,
Geriye dönmenin anlamıda yok.
Erim'e ulaşan hal'e bakmışız,
Amacın, özlemin tam, tamı da yok.

Bedenler dönerken aslına rücu,
Bedensiz kalan ruh, işin sonucu.
Eğer bir yerlere değmez se ucu,
Öylesinin derdi ve gamı da yok.

Neler beklemiştik, neleri bulduk?
Bulunan oranda gör ki ne olduk?
Mevsimli, mevsimsiz sonunda solduk,
Toz toprak evdeyiz, bak damı da yok.

Herkes metaini koymuş pazara,
Kazancı, varlığı girmez mezara.
Kör kuytudan baksam neymiş manzara?
Şekiller görmeye tek camı da yok.

Durmuşoğlum artık dalmada gözler,
Eridik ce zaman solmada yüzler.
Her soruya yanıt bulmada sözler,
Bazı sözler hem zat, hem kamu da yok.

Hüseyin Durmuş 3

Tanıdım

İlim irfan çok ise,
Mahlukatı tanıdım.
Şüphe kalb de yok ise,
Tahkikatı tanıdım.

Herkes bilince biri,
Canlar bir ile diri.
Söküp attım kibiri,
Tarikatı tanıdım.

O cevher ki candadır,
Canlar saf imandadır.
Varlık yokluk bendedir,
Marifeti tanıdım.

Hak yoluna yol buldum,
Hak deryasına daldım.
Vardım birde kayboldum,
Hakikatı tanıdım.

Durmuşoğlum ey kişi,
Kulca olur bilişi.
Kulluk değil mi işi?
Şeriatı tanıdım

Hüseyin Durmuş 3

Tanımaz

Bıraktığın yerde aşk duruyor sa
Geri dönüp gelsen, seni tanımaz.
Gönül eğlenceye meşk arıyor sa
Aşktan mest olmuşsa canı tanımaz.

Giden vefasızdır, gelen hoş geldi
Armağan getirmez eli boş geldi
Çölden dönen Mecnun gözü yaş geldi
Gözlerinden akan kanı tanımaz.

Ne Ferhat ne Şirin, ne Kerem, Aslı
Aşkın bu şeklinin geçmiştir faslı
Aşkta gönül kısmı çalışmaz paslı
Kör gönlün bir diğer yanı tanımaz.

İnsandaki saflık karıştı mülke
Ne adet usül var nede bir ilke
Dijital alemde boğulmuş ülke
Felaket getiren sonu tanımaz.

Gönüllere gerçek aşkı koyalım
Sevip sevilelim aşka doyalım
Kalbimizde temiz aşkı duyalım
Durmuşoğlu başka konu tanımaz.

Hüseyin Durmuş 3

Tarih defteri

Anamdan doğduğum zamandan beri
Her gün şehitlerin gelir haberi
Bu gün yarın derken düzelir sandım
Son habere baktım daha beteri.

Haşerat büyürken uyunuyor du
Aslanız, kaplanız avunuyor du
Herkesler bu fikri savunuyordu
Şimdi yaşıyoruz aynı kaderi.

Özledik zaferi, başarıları
Vatana can veren haşarıları.
Bu gün se güvensiz dışarıları
Kapanıp kalanın artar kederi.

Yürekler acıya dayanacaklar
Gaflet uykusundan uyanacaklar
İntikam rengine boyanacaklar
Hesabını sormak, öc'ün ederi.

Durmuşoğlum devran dönüp duruyor
Teselliler hangi yara sarıyor?
Zalimlerin zulmü kime yarıyor?
Bir gün yazar bunu tarih defderi

Hüseyin Durmuş 3

Tarih yazsın kitabı

Senin ile ortak günah işledik
Ben sıyrıldım sana kalsın hesabı
Geleceğe bir çok hayal düşledik
Senin olsun kabusların hicabı.

Kınarım, kızarım hep aynı hece
Kurtarıp yakamı çıkmışım uca
Senden güvenseydin var olan güce
Bu işleri yapan bilsin icabı.

Dünya mülkü budur, bir kısmı benim!
Benim olmayanın ilk hasmı benim.
Bir hakkın varsa da mülk ismi benim
Dileyen zekattan alsın nisabı.

Coşkun duygulara bulayıp halkı
Şahsa sadakati eyleyip ülkü
Sonunda kurulur öyle bir yol ki;
Bütün yollar bana gelsin hesabı.

Akıllar bağlandı aklım almadı
Beklediğim iklim bahar olmadı
Sağlam iş yapmaya gerek kalmadı
Durmuşoğlu tarih yazsın kitabı.

Hüseyin Durmuş 3

Tasa mı yok

Keyif keka neşe gırla
Yüreğinde tasa mı yok?
Kimi güler belki zorla
Uzun var da kısa mı yok?

Gülüp oyna ara sıra
Ateş yanar sönmez çıra
Kem söz kalpte açar yara
Sargı bezi hasa mı yok?

Gönül dolsun kalp uyansın
Aşk aşkına yürek yansın
İster kolay zor dayansın
Dayanacak asa mı yok?

Düzgün gitsem ben yoluma
Karşı dursam her zülüme
Gönderirler bak ölüme
Durduracak yasa mı yok?

Durmuşoğlu nefsi vardır
Tutabimez işi zordur
Her iyilik cana kârdır
Dolduracak kasa mı yok?

Hüseyin Durmuş 3

Taşı canım

Şu kalbimi; al sırtına,
Yavaş yavaş, taşı canım.
Boş bir kalbi yük edinmek,
Hamallığın işi canım.

Şu lüzumsuz, kalp kiminmiş?
Sızlar iken acı dinmiş.
Her insanda yer edinmiş,
Erkek belki, dişi canım.

Bülbül daldan dala konsa;
Her yaprağı gülmüş sansa,
Bir gül için canı yansa,
Sayma, üç`ü beşi canım.

İlk yazında açar çiçek,
Her çiçeğe konar böcek.
Şeyda bülbül oynar köçek,
İlk baharın düş`ü canım.

Durmuşoğlu aşktır günün;
Gülizarda var mı ünün?
Gelip geçen onca dünün,
Zaten aşkın eşi canım.

Hüseyin Durmuş 3

Taşınmalar evi barkedemiyor

Bunaldıkca dünya, arttı sıkıntı
İnsanlar telaştan farkedemiyor.
Ruhu kıratıyla tarttı yıkıntı
İsteyen dünyayı terkedemiyor.

Endişem odur ki çare aranmaz
İbret almak için tarih taranmaz
İnsan bu akılla hakka yaranmaz
Hatadan günahdan çarkedemiyor.

Herşey değerini güçle tartmakta
Zayıf çığlıklar sa yürek yırtmakta
Sevgi azalırken, kinler artmakta
Kalbi sevgilere garkedemiyor.

Böyle sürmez elbet yıkılır bir gün
Bu tip felaketler çekilir her gün
Bir çare bulamaz, ilimin görgün
Bilgiler aktarıp arkedemiyor.

Belki de kuruntu böyle düşünmem
Bela eşiğinde boşa eşinmem
Durmuşoğlum şurdan şura taşınmam
Taşınmalar evi barkedemiyor.

Hüseyin Durmuş 3

Taşırımı

Yeniden can buldum kayboldu kuşku,
Kapanmış yarayı, korkum kaşır mı?
Bunca yıl sonun da keşfedip aşkı,
Kalbime yüklesem ruhum taşır mı?

Hayranlar yoksa da, gözde, kaşım da,
Bir çok hemdert oldu, geçkin yaşım da.
Genç gibi değildir aklım başım da,
Bilmem bu sevdayı aklım taşır mı?

Karışmıştım ben, evlad"u ayale,
Nerden çıktı bu aşk? Girdi hayale.
Kalbim çiçek açtı, gül veya lale,
Bülbül konsa, dallarıma taşır mı?

Şimdi deseler ki; ey koca kişi,
Dağıtıp düzeni, bozdun mu işi?
Aklını başından kaçıratan dişi,
Kalbinin yükünü alıp taşır mı?

Durmuşoğlum şimdi misal zamanı,
Zamansız arzular, bozar imanı.
Hayatın son demî, tozu dumanı,
Bu yürek bu aşk"ı çeker taşır mı?

Hüseyin Durmuş 3

Tat mı verir tuzun senin

Tüm gerçekler ortalıkta
Neden görmez gözün senin?
Saklansa da karanlıkta
Aydın olsun özün senin.

Aydın olsa gözü görür,
Her düşmede kalkar yürür.
Tembel beden elbet çürür
Yere değer yüzün senin.

Akıl yoran fikir eder
Vebal alan bedel öder
Erken çıkan önden gider
Tükenince hızın senin.

Pırtısını seyrek giyen
Bağ sormadan üzüm yiyen
Hayal kurup masal diyen
Boş konuşur sözün senin.

Şaşkın akıl baştan uçmuş
Akılsızlık bende suçmuş,
Durmuşoğlum tadın kaçmış
Tat mı verir? Tuzun senin.

Hüseyin Durmuş 3

Tavır takınır

Heran yaşadığım yaşam şeklinden
Anlıma yazılan yazgı okunur
İnanan geçirse şüphe aklından
Yazgı, sesli sesesiz ona dokunur.

Aklımız fikrimiz anlamak için,
Anlayıp dinleyip soracak niçin?
Ne anlamı vardır? kavramsal hiçin
Yanıtsız soru bu, sormaz sakınır.

Küçük parçacıklar bütünü kurar
Bütün geri döner parçayı arar
Kurup aranırken biri de sorar
Gören görür, görmez neye bakınır?

Her varın işlevi, anlamı vardır
Çözen, bilgisiz se işide zordur
Geniş zaman neden insana dardır?
Ölüm ansız gelir, ondan yakınır.

Gerçeğin kanunu işler halince
Okuyup bilene söyler dilince.
İnsan ulaştıkça saklı bilince
Durmuşoğlu olgun tavır takınır.

Hüseyin Durmuş 3

Tavrını takın

Adriyatikten Çin seddine dendi,
Şimdi düştüğümüz şu hale bakın.
İlimde irfanda gayret tükendi
İstikbal güneşi solmasın sakın.

Dört kıtayı her bir sözde anardık
Bu coşkuyla milli aşka kanardık
Başarıyla uçar yüksek konardık
Terse döndü rüzgar konmamız yakın.

El malıyla güç var diye övünme
Boş sözlerle ömür boyu avunma
Elalemi dostlar diye savunma
Şimdi savaş bize, başlıyor akın.

İçimizden bizi bozar bazısı
Saf olanlar sanır Tanrı yazısı
Kalbimizi yakar şehit sızısı
Işıkları değil kınayı yakın(!)

Durmuşoğlum uyar millet uyansın
Ne gerek var bıçak sona dayansın
Sen daya ki düşman olan da yansın
Gün gelmiş se artık tavrını takın.

Hüseyin Durmuş 3

Temiz bir yerler arar

Her gerçeği sık sık dile getirsen
Cahil hüküm vermiş söz neye yarar?
Bin türlü kanıtı göze batırsan
Ne anlarsa odur, verdiği karar.

Beyin uyuşunca nefis canlanır
Alır avantayı bitir kanlanır
Kötülüğü artar iyi sonlanır
Artık varolması bünyeye zarar.

Bir günün beyliği beyliktir diye
Ne bulduysa alır rüşvet, hediye
Sermaye yüklenir maraz kediye
Hesap bilmezlere hesabın sorar.

Neme lazımcıdır derde tasaya
Menfaati yoksa uymaz yasaya
Yerde kuruş bulsa koyar kasaya
Faydasız kazanca kendini yorar.

Genel durum budur şaşkın cahilde
Sanki farklıdır? Aymaz ehilde
Çöplük aynı çöplük kirli sahilde
Durmuşoğlu temiz bir yerler arar.

Hüseyin Durmuş 3

Tersmiş görünür

şaşırıp kaybetse yolunu insan,
Hepsi delalete düşmüş görünür.
Sürükler kızını, oğlunu insan,
Herkesin doğrusu tersmiş görünür.

şöyle düşünürüm de ben, biz, bizler,
Daha da derindir çözümlük gizler.
Kamil bir fikirse herkesler izler,
Yolcular yolunu seçmiş görünür.

Yarımı tam eden, öbür yarısı,
Peteği bal etmez eşek arısı.
Karanlıkta kalsa işin doğrusu,
Makyajı, cilası süs"müş görünür.

şaşkınlık ruhların alkolü olmuş,
Kimide sürekli alkolde kalmış.
Nefisler zevklerden ilhamın almış,
Bedenler de ondan göçmüş görünür.

Durmuşoğlum bunlar geçmiş durak sa,
Yağmur dökmez bulut, mevsim kurak sa.
Banane"ler ben de benlik bırak sa,
Kalanı da bana tersmiş görünür.

Hüseyin Durmuş 3

Tiridine banılır oldu

Bu milletin adı unutuluyor,
Asan, kesen, katil anılır oldu.
Türlü masallarla avutuluyor,
Dinler hikayeti yanılır oldu.

Hezimetler beyan etti ilancı,
Bizler için bozgun yaptı plancı.
Geleceği halka sundu yalancı,
Yalancı vaade kanılır oldu.

Ekmeğini böler, malınla doyar,
Nice sakınsan da o seni soyar.
Bazen mazlum olur gözünü boyar,
Millet de avanak sanılır oldu.

İhanet aydınının arması olmuş,
Terör, dermanların yorması olmuş.
Alış veriş elin firması olmuş,
Birde tiridine banılır oldu.

Tarihin yolunda buzlaşır nakil,
Yenilik diyerek yozlaşır şekil.
Şimdi katillerle uzlaşır akıl,
Durmuşoğlum dahi yanılır oldu.

Hüseyin Durmuş 3

Toplumcu insan

Bir toplumcu nasıl, bireyci olur?
Tek başına huzur, mutlu mu eder?
Gönlünü insana açar da ölür,
Ölene kadar da o yolda gider.

Düşünür yoksulu iştahı kaçar,
Tutar muhtaçlara bağrını açar.
Yardım etmek için göklerden uçar,
Faydasızlık onun gönlünde keder.

Vicdanında daim sızılar vardır,
Şızılardan artan acılar vardır.
İmkani sınırlı, gücü de dardır,
Ama yüreğinde ateşi tüter.

Herkes rahat yatar, uyur derince,
Gönül sefa eyler, ferah serince.
Düzen oturmaz sa yerli yerince,
O da bu işlerde davalar güder.

Belki de ben öyle sanıyorumdur,
Böyle olsun diye yanıyorumdur.
Durmuşoğlum şuna inan yorumdur,
Halktan hakka insan, bir değer eder.

Hüseyin Durmuş 3

Tozu dumana gelsin

Ŗu turp'un bŷyŷğŷ bak bu heybede
Çıkacaksa Ŗayet zamana gelsin.
Kimileri ŷmrŷ yaŖar haybede
Terkeylesin nefsi imana gelsin.

Pahaya malolur insan hatası
Onca yol almıŖız yoktur rotası
Rota olmayınca gemi batası
Sıgınrırsa hemen limana gelsin.

Azgın iŖ baŖarır mazlum dertlenir
Gayretli coŖtukca miskin bitlenir
Bazan kargaŖada dŷmen kitlenir
Kilidi açaacak dŷmene gelsin.

Herkesin tercihi kendine gŷre
Tercihi etkiler yaŖanan yŷre
Baskın karakterli o eski tŷre
Acemden Araptan Yemen'e gelsin!

Muhteris insanın meŖhur tezinin
Tuttum bir ucundan hayat bezinin
Yoluna varırsam gŷnŷl izinin
DurmuŖođlu tozsun dumana gelsin.

Hŷseyin DurmuŖ 3

Turnalar

Süzülsün turnalar, gök yüzü geniş,
Meçhul umutlara gitmen turnalar.
Hasretle beklensin sılaya dönüş,
Varıp gurbetelde ötmen turnalar.

Söyledin kelamı turnaya dedin,
Uçun eşinizle birlikte gidin.
Benden nazlı yare bir selam edin,
Zalım yüreklere etmen turnalar.

Zaman sizi göç yollarında yormuş,
Evlad` u ayaller sürünüp durmuş.
Nice yavruları avcılar vurmuş,
Pusulu yollarda yitmen turnalar.

Her bahar gökte iziniz arardım,
Eskiden o yarden haber sorardım.
Bilsem yaranıza merhem sarardım,
Yaralarla ölüp bitmen turnalar.

Durmuşoğlum sen anlatmağa başla,
Hasbıhal olurmu havada kuşla?
Geçer gider ömrüm buncası yaşla,
Benden ayrı yola gitmen turnalar.

Hüseyin Durmuş 3

Tutamaz yemin

Yelkenin rüzgarı tersine döndü
Rotasından kaydı dümensiz gemin
Bütün azametler geçmişti, döndü
Her tür maslahata müsait zemin.

Yağma hasanınmış, yenilen börek
Beleşe yumulmak bu işte gerek!
Talana göz yumma, dayanmaz yürek
Yağmaya göz yuman o yürek kimin?

Eline fırsatlar geçiren biri
Kolluyor zamanı, seçiyor yeri
Sonra sinsi zevkle dalıp içeri
Malı götürürken kendinden emin.

Güçlüler kokutur mazlumlar solur
Soygun yaygınlaşır güven kaybolur
Hesap sorulmaz sa soyunlar olur
Ne özelin kalır ne de gizemin.

Güçsüz güçlü ile koyun kurt gibi
Nasıl adil olur? Hüküm sahibi
Herkez çıkar için nefesine tabi
Durmuşoğlum bile tutamaz yemin.

Hüseyin Durmuş 3

Tutsun yas bari

Lafı uzatmanın alemi yoktur
Madem dinlemezler, kısa kes bari.
Kiminin hasbıhal çevresi çoktur,
Baktınki yalnızsın hemen sus bari.

Zorlama boşuna çevren olmazsa
Sözünü dinleyen öğüt almazsa
Muhabbet bağında dostun kalmazsa
Maskesin duvara çıkart as bari.

Dinlerim, okurum, anlarım deme
Arif olan anlar, gidersin güme.
Sonra anlatırsın derdini kime?
Kendi yarana tuz kendin bas bari.

Kimi göz gezdirir biraz da merak
Kimi de uyarır yorum yazarak
Bazen tehdit ile bazen kızarak
Böylesini biraz daha kas bari.

Torba değildir ki alemin ağızı
Durmuşoğlum büzse yazarak yazı.
Çekiver biraz da şairde nazı
Çekmeyen yüreğin tutsun yas bari.

Hüseyin Durmuş 3

Tutuverir

Bir an gelir bütün sesler
Suskunluğu tadıverir.
Sonusuzluk sonu besler
O an gelir atıverir.

Ne umutlar ne hayaller
Bak yerinde eser yelller
Hayat yükün tutan eller
Dayanamaz atıverir.

Tükenir mi gelen giden
Ne gideriz, geldik neden?
Ayaktaki dimdik beden
Sirt aşağı yatıverir.

Hayat dilde denen sözdür
İniŐ bitti n düzdür
Yaz tükenmiş gelen gözdür
Gazellere katıverir.

Sanma dünya tam heveslik
Uçmak için can kafeslik
Kalan mr bir nefeslik
Durmuşoğlu tutuverir.

Hüseyin Durmuş 3

Tükendikce mi

Sanallık gerçeği tutsak eylemiş
Sanmak bu günlerde geçer akçe mi?
Huzur bile dertli türkü söylemiş
Gidişatı bozan, yüksek ökçe mi?

Dünyanın her yanı habere konu
Haberde bellidir dünyanın sonu
Herkesin elinde yazdır butonu
Yazılım yabancı, yoksa Türkçe mi?

Mesajı mektupla göndersek aşka
Biz eski usulle yazırsak keşke
Gerçek bahçelerde varolan köşke
Kuruluvermemiz biraz lüksce mi?

Ne özlemler özlem ne acılar tam
Vıcık vıcık sözler kaynıyor ortam
Dünyanın kahrına bende umurtam
Umurun artması gücendikce mi?

Gelecekte daha değişir durum
Nasıl yaşanacak? Şimdiden sorum
Yeni şekle uysa düzen ve kurum
Durmuşoğlu ömür tükendikce mi?

Hüseyin Durmuş 3

Türkülerle sitem

Arş'aladan emir geldi,
Al canımı götür beni.
Toprak eyle yatağımı,
Dualarla yatır beni.

Baktım kalbime erindim,
Günah tonlara büründüm.
Yaşadım zebun göründüm,
Parçalasın satır beni.

Edersem yaşarken hile,
Yarın orda gelir dile.
Yükümü yüklesem bile,
Taşımaz kırk katır beni.

Her yol biter varır sona,
Kim kurtula, kimi yana.
Uymuş isem ben şeytana,
Kurtaramaz hatır beni.

Durmuşoğlum dua eden,
Tükenirmi gelen giden?
Teneşirlik kirli beden,
Yıkayamaz natır beni.

Hüseyin Durmuş 3

Uçup Gitse De

Baharı olmayan iklim gibidir
Gençliği sevdasız geçip gitse de,
Sevdanın sembolü gül'e tabidir
Güle konan bülbül uçup gitse de.

Ömrün güzel vakti, gençlik çağıdır
O çağlar insana sevda dağıtır
Yanan kalbi ancak vuslat soğutur
VeleVKi külünü saçıp gitse de.

O günkü yaşamlar şimdi özlenir
Özlemin rotası zevkle izlenir
Mutluluk, saklanıp neden gizlenir?
Bir dahası olmaz, kaçıp gitse de.

Sevip sevilmenin ölçüsü var mı?
O ölçüyü aşık kalbi duyar mı?
Beli benzer işi aşktan sayar mı?
Aşkiyla arayı açıp gitse de.

Geçen zaman tanık olunca aşka
Anılara yansır şekli bir başka
Nadim'in dilinin sözüdür keşke
Durmuşoğlum kendi göçüp gitse de.

Hüseyin Durmuş 3

Uçup gitti

Yaşıyorum sanma insan
Zannedenler göçüp gitti.
Herbir dala konup kalkan
Yaban kuştur uçup gitti.

Sen sanırsın bende varım
Sanma öyle değil durum
Yaşantına yap bir yorum
Kim duyduysa kaçıp gitti.

Koşturanlar çıktı yola
Düçar oldu haldan hala
Başa geldi türlü bela
Varı yoğu saçıp gitti.

Çok hayale zaman mı var,
Geri kalan ömrün mü dar?
Mülke sığmaz, kabre sığar
Son kapıyı açıp gitti.

Her ne etsen tamam olmaz
Dolu almaz, boşu dolmaz
Durmuşoğlu kimse kalmaz
Cümle alem geçip gitti.

Hüseyin Durmuş 3

Umar olur

Halk yoruldu srtmekten
Bir ferahlık umar olur
Hem de bıktı tartımaktan
Yorgun gözü yumar olur.

Bizden diye gaz vermeyin
Karıtları hor görmeyin
Toplumunu da hiç germeyin
atlayacak damar olur.

İ bu halde durum feci
Sevimliler oldu c
Ele geçen devlet gücü
Halka inen amar olur.

Dava diyen taraf tutar
Karşıt fikri illâ atar
Kimi bele ie yatar
İi gücü kumar olur.

Tamah, kibir zararlıdır
Dostluk barış yararlıdır
Durmuşoğlu kararlıdır
Selam sabah umar olur.

Hüseyin Durmuş 3

Umduğu oldu

Güzel duygulara zaman mı kaldı?
Ölüm geldi, kinler bizleri buldu.
Hani? Hak eviy di insanın kalbi
Hak terketti evi, şeytanlar doldu.

Ortalık bulanık, tozda dumanda
İnanç ve imanlar şekte, gümanda
Kıyamet koparmış ahir zamanda
Halbuki insanlık insanda öldü.

Farkında değiliz biter sermaye
Vicdanlar başlar mı hakkı görmeye?
Müflis muhtaçmıdır? Hesap vermemeye
Sermayeden geri acep ne kaldı?

Zalim akla sahip, mazlum uyuyor
O uyurken alem gözün oyuyor
Cehli nimet bilip şükre doyuyor.
Sanki doymuş gibi gaflete daldı.

Bir gün, kış bahara elbet dönecek
Yükleri yakan ateş sönecek
Karanlığa doğan güneş inecek
Durmuşoğlum umdu, umduğu oldu.

Hüseyin Durmuş 3

Umut var yok

Deme bunda umudum yok,
Umut; bir zaman ötede.
Sabır. umut ateş olsa,
Demir eritir pota da.

Umut; çoğunca nazlıdır,
Bazen de iki yüzlüdür.
Ara sırada gizlidir,
Saklanır hangi sota da?

Bilinmez, heyecan verir,
Bilinir sonu görünür.
Belki makamda belirir,
Ritmini bulur nota da.

Olmaz, hayat dar olurya,
Bir bakarsın yar olurya.
Yok zamanda var olurya,
Artırım olur kota da.

Durmuş oğlum umut burda,
Umuyorsan kalma darda.
Alem sorar, ne var orda?
Umut vardır her kıta da.

Hüseyin Durmuş 3

Umut ve serzeniş

Umudum yarında bekler mi beni?
Ben se bekliyorum bu gün umutla.
Zaman sa bağrında saklar mı beni?
Ben saklarım an"ı, o gün tabutla.

Ne yaşamlar vardır, nerede gizli?
Konuları ortak bizli ve sizli.
Hem doğum hem ölüm, yol iki yüzlü,
Gel yolu bir eyle, düzgün yapıtla.

Gaipte saklanan benim kaderim,
İçinde barınır neşem, kederim.
Belirsiz kıymetim, paham ederim,
Sarıp sarmalanmış, kapla kaputla.

Merakımdan dilim sorup durmada,
Güç bir soru vardır akıl yormada.
Nerden gelindi ki nere varmada?
Öğren; düşman olma yüce mabutla.

Umuttan söylerken söz nere vardı?
Kendini bilen söz, yine uyardı.
Var olan umudu, kalbim duyardı,
Durmuşoğlum, tesbit etti zabıtla.

Hüseyin Durmuş 3

Unuttuk kardeş

Dostun bahçesinde güller açmıyor,
Gülü koklamayı unuttuk kardeş.
Gül dalına konan bülbül uçmuyor,
Naylon güller ile yanılttık kardeş.

Benliğin sahtesi çeler aklımı,
Perukta dururmu, zülfün büklümü?
Mevsimler şaşırdı yedi iklimi,
Şudur budur diye tanıttık kardeş.

Çivisi çıktı eski döşemenin,
Anlamı gitti birlik yaşamanın.
Perişanlıksa sonu aşamanın,
Öncesi, yıkılmaz anıttık kardeş.

Şimdi bakma tüttüğüne dumanlar,
Döner durur hala bir şey umanlar.
Görkemli durur idi bir zamanlar,
Evi ocağı düzgün konuttuk kardeş.

Her ne halse geldi, düzen bozuldu,
Birleştiren güçlü bağlar çözüldü.
Durmuşoğlum işbu hale üzüldü,
Vurduk sineleri kanattık kardeş.

Hüseyin Durmuş 3

Unutulmaz Allah elbet

Dalma, dünya telaşına
Unutulmaz Allah elbet.
Dert gelince kul başına
Unutulmaz Allah elbet.

Var etmiştir yoktan bizi
Bazan sunar çoktan azı
Haktan misal derim sözü
Unutulmaz Allah elbet.

Kibretmeye kim özenir?
Zulme doğru yol uzanır
Unutanlar ne kazanır?
Unutulmaz Allah elbet.

Gör yaratmış dağı taşı
Kul'a vermiş ömrü yaşı
Tüm olanlar Hakkın işi
Unutulmaz Allah elbet.

Her işinde o ilk komut
Çünkü Allah, gerçek umut.
Durmuşoğlu aklında tut
Unutulmaz Allah elbet.

Hüseyin Durmuş 3

Uslu gönül barış ister

Yüreklere kin ekilir
Uslu gönül barış ister.
Göz yaşına kan dökülür
Kan dökenler yarış ister.

İçte dışta dert büyümüş
Hain canlı, mert uyumuş
Bu azgınlık hırt huyumuş
Sonu neye? Varış ister.

Bak, çevrene neler oldu,
Varken geri neyi kaldı?
Bütün mülkü eller aldı
Para üstü kuruş ister.

İş karışsa artar zahmet
Çöker bela gelmez rahmet
Telef olur ahmet, mehmet
Musallada duruş ister.

Duam odur; Hak korusun
Zalimlerde el kurusun.
Durmuşoğlu sen doğrusun
Doğru olan barış ister.

Hüseyin Durmuş 3

Usul usul iş

Bir halk katledilir burun dibinde,
Dünya sağır, alem kör bu nasıl iş?
Petrole karışan kan var içinde,
Akan Türkmen kanı, işte asıl iş.

Bir de Türkiye var; güya kardeşi,
Olaya bakışı elalem eşi.
Onunda Türkmenle olmuyor işi,
Kan ve zulüme devam yeni usül iş.

Umursamaz kimse sahipsiz çünkü,
Onu yoktan sayan sistem bu günki.
İntikamın alır geçmiş zaman ki,
Sömürü düzeni bu velhasıl iş.

Türkmende de birlik görünürde yok,
Tefrika ararsan bir hayli de çok.
Sahipsiz olanın batmasıdır hak,
Bölüp parçalamak uygun fasıl iş.

Türkmenin birliği daim bozulur,
Yap mezar taşını adın yazılır.
Durmuşoğlum elbet buna üzülür,
Halkım yok edilir usul usul iş.

Hüseyin Durmuş 3

Uyamaz olduk

Öyle bir şekile döndü ki alem
Mutluluk tadını duyamaz olduk
Kayboldu sevgiler doluştu elem
Gönülden sevmeye doyamaz olduk.

Eser sam yelleri soldurur gülü
Acımasız dil de sevdalar ölü
Bıkıp usandırdı siyaset dili
Akla gönül dili koyamaz olduk.

Ne bir fayda umduk ne de hediye
O makama seçtik çalışın diye
Gönülleri kırıp, incitmek niye?
Darılan kalpleri sayamaz olduk.

Hırgürle yaşayan düşer ateşe
Nefret şeytanları karışır işe
Cansız bedenlerde olmaz ki neşe
Koyup teneşire yuyamaz olduk.

Ayrılık virüsü gez se kanın da
Eşin dostun dahi olmaz yanın da
Durmuşoğlu yalnız ömrün sonun da
Tek kalmış birine uyamaz olduk.

Hüseyin Durmuş 3

Uyanık kalarak zora dayanma

Aymazlar uyanmaz dünya yıkılsa
Gafletin nedeni uykudur sanma.
İnsanlık topyekün zora sokulsa
Üzülür gibiy se sakın inanma.

Cehalet zırhıdır hemen bürünür
Karanlık yollara düşer yürünür
Çıkarı var ise uygun görünür
Haline aldanıp ateşe yanma.

Gaflet belasının koynunda uyur
Sinesinde nice kötülük büyür
Kabuslu rüyanın yorumu hayır
Böyle bir kabustan olmaz uyanma.

Aymazın hali-pür melali budur
Asla yola gelmez ne ise odur.
Görünüşte o da insanoğludur
Görüntüye bakıp sende aldanma.

Aymaz;tek kişilik sanır hayatı
Hiç kimseyle ortak olmaz niyeti
Durmuşoğlu insan olma diyeti
Uyanık kalarak zora dayanma.

Hüseyin Durmuş 3

Uyar kardeşim

Derin uykularda kabuslar bitmez
Uyur uyanmazı uyar kardeşim.
Aymazın başından belalar gitmez
Düşman da silahı dayar kardeşim.

Çaflet uzadık ca baskılar arttı
Özgöl ağırlığın eloğlu tarttı
Hesap sana geldi anlaman şarttı
Hesabı canındır, kıyar kardeşim.

Bizde düzen işler alemin tersi
Düzen sahipleri kuşatır marsı
Gözleri bürümüş servetin hırsı
Hırslı, garip malı soyar kardeşim.

Akıl etmeyenin sonu perişan
Yüzmeyi bilmeli suda yarışan
Başarıya bilgi ile erişen
Seni gerilerde koyar kardeşim.

Kendi vicdanımda yaptım yorumu
İyice düşünüp sordum sorumu
İslâm aleminin şu an durumu
Durmuşoğlu tutmaz ayar kardeşim.

Hüseyin Durmuş 3

Uyarı yapar

Elinden iş gelmez, işte istemez
Boş lafı kendine sermaye yapar
Çok sever beleşî çalışıp yemez
Başa serip postu bir köşe kapar.

Şükrü öğretirken kendi halkına
Yoksulluğu öger, başlar telkine
Bencil davranırlar dünya mülküne
Sever dünyalığı mülküne tapar.

Bütün gelişmeyi eller üretir
Beleşciler ilme ayak dıretir
Yüce Allah aynı aklı yaratır
O aklın yolundan dışarı sapar.

Bilgi öğrendikce gelişme artar
Kör karanlıklardan insanı kurtar
Akıl insanlığı bilgiyle tartar
Onun tartısının şakulü kopar.

Efsane anlatır, halkı kandırır
Zulmet fırınında nara yandırır
Biner sırtımıza devran döndürür
Durmuşoğlu gördü uyarı yapar.

Hüseyin Durmuş 3

Uyarlanır mı

Kandilini yakmış, üçbeş yıldızla,
Karanlık geceler aydınlanır mı?
Sevmekten usanmış, oğlanla kızla,
Bozulan ritimler ayarlanır mı?

Ay doğar ufkundan, bulut karartır,
Gün vurur tepeme sıcak abartır.
Olgun başakları güneş sarartır,
Dökülen ekinler toparlanır mı?

Ne alaka şimdi, bu biçim şiir,
Kurumuş yazında akıyor nehir.
Lağımı sokağa taşmış şu şehir,
Bozuk kanallara logarlanır mı?

Suyum gölden, ekmek elden gıdamı,
Nakis sözler sivri dilden cıda mı?
Kaygısızın sere serpe adamı,
Kırk gün öğüt versen Kaygulanır mı?

Durmuşoğlu eğri büğrü konuşmuş,
Hayatın da gerçek nedir tanışmış.
İş bu hali bilen pir'e danışmış,
Eskisi yeniye uyarlanır mı?

Hüseyin Durmuş 3

Uykular derin

Kalemi kağıdı attım masadan,
Gözlerime çöken uykular derin.
Pırangalar vuran bıktım yasadan,
Özgürlüğü yıkan kaygılar derin.

Bu gün isyan günü, her şeye karşı,
Asi yüreklerle karışır çarşı.
Sözlerim haykıran isyanın marşı,
Yürekler yakan duygular derin.

Eller kenetlensin, diller birleşsin,
İnadına sesler kalbde gürleşsin.
Sağır kulaklara varıp yerleşsin,
Dizlerimi büken saygılar derin.

Haksızlık salgındır, onurlar yıkmış,
Her şey gevşemede cılkı da çıkmış.
Bir şeyler söylenir, millet de bıkmış,
Bıkkınlıklar eken baygılar derin.

Bu kaynama gerçek değil, oyun mu?
Eğik başlar halka geçmiş boyun mu?
Durmuşoğlum sanki uysal koyun mu?
Ayaktayken çöken uykular derin.

Hüseyin Durmuş 3

Uzak gidesim geldi

İlgisizlik sıktı benim canımı
Dostlarıma sitem edesim geldi.
Vefasızlık yaktı dingin kanımı
Yanan ateşlerle tütesim geldi.

Sonra, düşününce yanıltır dedim
Hatır için ben bu yere gelmedim.
İlgi, vefa yoksa daha ölmedim,
Kendi çöplüğüm de ötesim geldi.

İnsan yakınına dostuna yardır
Aynı zaaf, noksan herkesde vardır
Bazan farkedilmek bir hayli zordur
Farkımı, davamı güdesim geldi.

Takılı kalmasam dilde, aksan da
Kusur aramasam tamda noksan da
Daha iyi ne var? Diye baksan da
Eski yaraları didesim geldi.

Erdemli kişiler kıyaslar özün
Çözümünü bulur, kaplamaz hüznün.
Durmuşoğlu kimse asmasın yüzün
Asarlar sa uzak gidesim geldi.

Hüseyin Durmuş 3

Uzanmaz bile

Sel'e sebep oldum, yıktım bentleri
Kimse benden bilmez, düşünmez bile.
Bozuldu töresi, çöktü semtleri
Sadakatten asla usanmaz bile.

Hergün bir yeni dert açtım başına
Haramlar doğradım helal aşına
Ölen ölür bakmam gözün yaşına
Tevekülle ölür yaşanmaz bile.

Aldatmakta şeytan benden geridir
Cümle işin hali, yolu eğridir.
Doğrunun zamanı nede yeridir
Alem hak silahın kuşanmaz bile.

Doğru yanlış demem tutarım dini
Ahali içine katarım kini
Kaldırdım mektepten ilimi feni
Ruhum cahillikten boşanmaz bile.

Onmaz dert sahibi ölmek üzere
Bütün malın mülkün çıkmış pazara
Bir çürük bedeni korlar mezara
Durmuşoğlum yatıp uzanmaz bile.

Hüseyin Durmuş 3

Ücret asgari

Sabahın köründen gece yarıya
Çalışıp durulur, ücret asgari.
Böyle çalışanı Mevlam koruya
Güya zam verilir, o da asgari.

Hak hukuk tatil yok, misali köle
Böyle çalışır sa erkenden öle.
Birisini sorunu getir se dile
Keserler sesini seda asgari.

Kazancı azların geçimi zordur
Morali sıfırda yüreği dardır.
Sofrada ya ekmek ya suyu vardır
Ekmekte gram az, su da asgari.

Teğet geçen kriz işçiyi vurur
Öyle bir vurur ki ümidi kurur
Patronda ne yapsın fırsatı görür
Bu amaç uğruna feda asgari.

Keyf'e harcar para acımaz ama
Acınan kitlenin durumu koma.
Durmuşoğlum bu mu? Kader adama
Ya sürünüp ölmek, ya da asgari

Hüseyin Durmuş 3

Ümidim soldu

Bıktım siyasetin arsız dilinden
Gönlümden sevgiyi çekipte aldı
Çıkıp kaçacağım nirsuz yolundan
Çıkış kapıları kapalı kaldı.

Milleti bölerler devlet içinmiş
Oy kullandırırılar sanki seçmiş!
Onlarda dert ünvan, bende geçimmiş
Geçimin en zoru tam beni buldu.

Kimi kutsaldan der, kimi paradan
Kiminde vaatler basit sıradan
Adil olun derken yüce yaradan
Onlar başka şeyin derdine daldı.

Seçim yapıyorsak, çalışın diye
Çalışmayı bırak bu kavga niye?
Geçip gidecektim şehirden köye
Binbir çeşit insan yurduma doldu.

Öğüt almaz azmi, intikam olan
Öc aldığıın işten geri ne kalan?
Bahaneler aynı filan ve falan
Durmuşoğlum artık ümidim soldu.

Hüseyin Durmuş 3

Ümit evhama kaydı

Çok şeyler değişti çeyrek asırda
İnsan taşı mı taş üstüne koydu?
Mutlu uyunurken ot da hasırda
Rahat yataklarda uyku mu doydudu?

Biliyoruz bazı şeyler zarardı
Kararın ca olur, işe yarardı.
Muhabbeti gönül hemen arardı
Kim aradığına özlemler duydu?

Kredi vermezdi eskiden banka
Krediyi sağlar eş dost ve kanka
Müflis sahillerde oturup bank'a
Bu günki geçerli nizama uydu.

Kiremiti düşse kutsal damının
Bir itibarı vardı din adamının
Hizmetinde idi onlar kamunun
Şimdi görevini hizmetten saydı.

Dertlense bir kısım insan kazara
Muktedir hışımla başlar azara
Garibanda umut kalır mezara
Durmuşoğlu ümit evhama kaydı.

Hüseyin Durmuş 3

Ünümüz mü değerlidir

Beslediler yemi verip
Gönümüz mü değerlidir?
Süslediler hem bir garip
Yünümüz mü değerlidir?

Sonu geldi ot sahanın
Anı geldi tam pahanın
Günü geldi mezbahanın
Günümüz mü değerlidir?

Kurt görünce bayılırız
Korku geçer ayılırız
Yeşil yöne yayılırız
Yönümüz mü değerlidir?

El'e boyun eğer halız
Besler satar sanki malız
Hem koyunuz hem uysalız
Bönümüz mü değerlidir?

Bu durumu izah eyle
Mal davarda kader böyle
Durmuşoğlum doğru söyle
Ünümü mü değerlidir?

Hüseyin Durmuş 3

Üstelik de cennet diler utanmaz

Bahar da kalmadı hazan vuralı
Dertli konuşana güler utanmaz
Vicdanı virane dönüp duralı
Diğer vicdanları böler utanmaz.

İnsanda merhamet kaybolur bazan
Zapturaba gelmez nefsinden azan
Ya helâktir sonu ya cansız hazan
Sahte göz yaşını siler utanmaz.

Bir zaman gücüne güvenip durur
Kabaran göğsünde kibir ve gurur
Yükseten uçanı yerdeki vurur
Kini ve nefreti bilir utanmaz.

Elbet devran döner kısılr yeli
Harama yapışan kesilir eli
Bu akılsız hale üzülür deli
O yazı yabanda meler utanmaz.

Örneği sunarım, sözüm bilene
Hakkin çağrısına koşup gelene
Durmuşoğlu netsin şaşkın ölene?
Üstelik de cennet diler utanmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Üstü örtülür

Önem verilin ce oy sayısına
İnsanlık la oylar, bir mi tutulur?
Düştük siyasetin şey kuyusuna
Yüzme bilmeyenler nasıl kurtulur?

Güçlü gücün koyar ağır kefeye
Siyaset içinde döner efeye.
Fırsat bu fırsattır doldur küfeye
Hangi terazide, neyle tartılır?

Kimse kardeşlikten sözetmez bu gün
Oğlan pişmanlıkta kız etmez düğün.
Binbir dertle giden bilmez öldüğün
Genç canlar tükenir, yürek yırtılır.

İpini koparan dolar yurduma
Asla ortak olmaz benim derdime.
Eğer bir küsersem bakmam ardıma
Neden kötülükle beşik kertilir?

Yalayıp yutmanın yolu bulunmuş
Hak yerine şirkin kulu olunmuş.
Sesi kısık Durmuş_oğlu yolunmuş
Nice hatanın da üstü örtülür.

Hüseyin Durmuş 3

Üşeniyor mu

Aynı güneş hergün vursa da cama,
Ruhlar aydınlığı kuşanıyor mu?
Korkuyla kafalar gömülmüş kuma
Görmez, duymaz cesur yaşanıyor mu?

Her an değişmekte hayatın kendi
Farketmeyen insan aynıdır sandı
Tükenince zaman geçmişe yandı
Yandıkca yürekler boşanıyor mu?

Kırk tona büründü ömür boyunca
Öyle böyle geçti yılı ayınca
Ne zaman gerçeği görüp duyunca
Korkudan aıllara işeniyor mu?

Ne sayılar aynı, ne rızık aynı
Doğduğu gibi mi insanın beyni?
Kaçınca yılanı boş kaldı koyunu
Uzanıp tutmaya üşeniyor mu?

Kör bile görecekt arada farkı
Farkın doğurduğu bir derin korku
İçinde doğduğun o metruk barkı
Durmuşoğlu yeni döşeniyor mu?

Hüseyin Durmuş 3

Üzer durmadan

Bir düzen kurulur gelecek için,
Geçmişin ruhunu üzer vurmaktan.
Sanki, umut olmuş ölecek için
Nabzın şerbetini süzer yormadan.

Yeni yeni diye fikirler sürer
Eskinin başına çoraplar örer.
Her yeni işlerde sıkıntı ürer
Ürer ve çoğalır gezer sormadan.

Amel eski usul, fikir yeni mi?
Liberal inançlar çağın dini mi?
Ne değişti tipte? Boyu, eni mi?
Yerli şekilleri çizer formadan.

Bu bir oyalama işin özeti,
Damağında kalan tadın lezzeti.
Şan, şeref, onuru nefsi izzeti
Ayaklar altında ezer kırmadan.

Artık deniz bitti karaya geldi
Eski dertler azdı yaraya geldi.
Kudret halkta idi saraya geldi
Durmuşoğlu o da üzer durmadan.

Hüseyin Durmuş 3

Üzülür

Derdi hengamenin sonuna geldik,
Kaçtı fırsatları ona üzülür.
Bir gün duyulurki sonunda öldük,
Bedeni terk eden can'a üzülür.

Sanki bir ekranda dalmışım seyre,
En kötü rüyayı yormuşum hayra.
Ne bir faydam vardır, nede bir kayra,
İnsan olan böyle bir son'a üzülür.

Takdir; vakti saatinde yanılmaz,
Olacaksa olur, asla sanılmaz.
Hiç bir eserde de adım anılmaz,
Gönlümüz birazda buna üzülür.

Ömrü geçti eyvahlarda bizlerin,
Siliniyor tozlu yolda izlerin.
Takatı yok, can taşımaz dizlerin,
Bak yinede senden yana üzülür.

Durmuşoğlu ömrü, yedin bitirdin,
Getirdiğin yok ya, neyi götürdün?
Bu hayat tahtında boşa oturdun,
Bir anlamım yok ya ona üzülür.

Hüseyin Durmuş 3

Vakit kış oldu

Ne günahlar doğdu hayal ufkundan
Kimisi yaşandı kimi düşünce oldu.
Bu güne ne kaldı yaşanan dünden?
Şunca yaşanmışlık, şimdi düşünce oldu.

Peşinden koşarken zevkin, hevesin
Şimdi düz yollarda biter nefesin.
Nefse suç atarsın, nefis ne desin
Ruhunda bedende onca iş oldu.

Neden kıyas eder? Gönül yeniyle
Teselli bulsun iyi yönüyle
Gayri zaman geçmiş, yaşar anıyla
Hatırası hüznün dolu yaş oldu.

Biz insanız elbet hata olacak
Akleden hatadan ibret alacak
Senden geri miras kin mi kalacak?
Sevdasız yürekler gördük taş oldu.

Yaşanacak günler varsa ömründe
Çürük beden halâ nefsin emrinde
Geçip giden ömür kimin umrunda?
Durmuşoğlum vakit artık kış oldu.

Hüseyin Durmuş 3

Vakti erince

Seni özlemekten yorgunum bu gün
Karşılıksız aşkın uzun sürünce
Kendi kendime de kırgınım bu gün
Rahatlar yüreğim seni görünce.

Gönlüm, bakışını sevdaya yordu
Yorgun bakışlardan anlamak zordu
Kalbim konuştuca dil susuyordu
Suskunluk içimde hayli derince.

Hayat seni meşgul edip eğledi
Yalnız yaşamayı öyle sağladı
Aşkın beni benden sana bağladı
Kalbim de bağlandı yerli yerince.

Katlanmak çok zormuş gizlenen aşka
Bu aşk bildiğimden hayli bambaşka
O an da gönlümü dinlesem keşke
Kaçamak bakışın fırsat verince.

Aşkımdan habersiz ölecek olsam
Ne anlamı vardır? Hep aşık kalsam
Durmuşoğlum eğer bir fırsat bulsam
Sevdamı söylerim vakti erince.

Hüseyin Durmuş 3

Var benim

Hep hayal ederim geçen 3mr3mde,
Hayalden 3te d3şlerim var benim.
Bir gerçek g3rmedim bakıp kendimde,
Pişman akan g3z yaşlarım var benim.

R3zgar savurdu k3lleri, ne kaldı?
Hafif bir toz var, onuda yel aldı.
Diyorsun ki bana olanlar oldu,
Olmaz olduran suçlarım var benim.

Anılar acıtır kalbimde bir yer,
Yıllar içinde biriktirmiş değer.
Anlatırım, anlamı yoksa eğer,
Anlamlara ip uğlarım var benim.

Aslında ortak derttir, herkeste var,
oğuncası da bir birine uyar.
Bazan da bir d3zende tutsa ayar,
Ayar tutmaz sonuçlarım var benim.

Durmuşoğlum, illa farkın olacak,
Fark değilmi varıp sonu bulacak?
D3ş3nce de kramplar mı kalacak?
Birde 3ste kulunęlarım var benim.

H3seyin Durmuş 3

Var bile olmaz

Allak bullak kafam canım sıkılır
Gönlüme eğlence yar bile olmaz.
İşler terse döner dünyam yıkılır
Kahrımdan ölürsem zor bile olmaz.

Akılsız başların derdi tükenmez
İsrafi coştukca delik tıkanmaz
Kararmıştır bahtı suyla yıkanmaz
Yüce dağa yağın kar bile olmaz.

Ucuzdan teselli dostlar veriyor
Kimbilir, halimi nasıl görüyor?
Zaman azaldık ca yağım eriyor
Tenimden sızanlar ter bile olmaz.

Bu bir kısır döngü aynı dönüşür
Ahmak akran bulur ona danışır
Hakkımdaki hükmü eller konuşur
Sohbette adıma yer bile olmaz.

Efkâra bulandı hayatım söndü
Bir miktar hevesin varlığı düdü
Durmuşoğlu sıkıntı doğduğum gündü
O günün önemi var bile olmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Var biliriz

Bir ömürlük Şu hayatın,
Her anını var biliriz.
Geçip giden bunca yaşın,
Kalanını dar biliriz.

Sayman seneleri boşa,
Zaman geçer koŐa, koŐa.
Eriyoruz Şunca yaş'a,
Yalanını yar biliriz.

Takvimdeki aylar, günler,
Saatlerde sayı binler.
Eyvahları kimler dinler?
Ağlamayı kar biliriz.

Yiyip, içip yaşıyoruz,
Gölge ardın koŐuyoruz.
Kavuşmadık Şaşıyoruz,
Menzilleri zor biliriz.

Durmuşoğlum söyle hele,
Gönüldeki gelir dile.
Lades ettik bile bile,
Bizde akıl var biliriz.

Hüseyin Durmuş 3

Var da var

Gözler düş görmeye açıkta olur,
Ayakta uyumak diye bir söz var.
Gafil belasını uyurken bulur,
Baktığını görmez nasıl bir göz var?

Tenbel yüreklerde bitmez şikayet,
Şikayette ömrü bulur nihayet.
Hal'e rıza onda eski rivayet,
Vay nefsim derdinde, bencil bir öz var.

Kendi aleminde asıp kesmede,
Uygun iklimlerde yağıp esmede.
Dur deyince hemen kızıp küsmede,
Halden hale düşer, arsız bir yüz var.

Kim ki uzak durur, görür de uzağı,
Böyle insanları tanır da çoğı.
Merhametten atmaz arada bağı,
Beher düğüm için ayrı bir çöz var.

Bu işi çözmeye neler gerekli?
Tezden karar verir cesur yürekli.
Durmuşoğlum gayret eder sürekli,
Çünkü yüreğinde yanar bir köz var.

Hüseyin Durmuş 3

Varsın duyulsun

Bir türkü söyleyim, ağlasın gözler,
Yüreğin yanışı duyulsun varsın.
Aşkın özlemini haykırırsın sözler,
Sıyrılırsın nikabdan, yayılırsın varsın.

Hasretine yandım, kessin cezamı,
Aşk derdiyle sarsın bütün azamı.
Sevda hürmetine tutup nizamı,
Emr'u fermanına uyulsun varsın.

Ruhumuz kavuşsun aşkı a"liye,
Aşk da tesir etmez, kalbi ölüye.
Bir zamanlar aşktan dönmüş deliye,
Mecnun da aşıktan sayılırsın varsın.

Sazım türkülere eşlik eden de,
Sevda ateşlenir sönük bedende.
Bu kervan da aşk yoluna giden de,
Haramiler çıksın, soyulsun varsın.

Umursamaz oldum aşkın tadından,
Kendimi unuttum sevda yadından.
Durmuşoğlum bahsedilip adından,
Bütün alemde de duyulsun varsın.

Hüseyin Durmuş 3

Vaziyeti koruyorum

Batıdan bir rüzgar eser,
Sanki, dinde yeni yorum.
Bir birini bulsa keser,
Son zamanda görüyorum.

Tüm belalar gelir bulur,
Sabah akşam devrim olur.
Millet bize hayran kalır,(!)
Neyimize? Soruyorum.

Bölen halkı, kırka bölsün,
Olmaz sa bir kısmı ölsün.(!)
Zamanıdır mehdi gelsin,
Hazır olda duruyorum.

Yozlaşınca tüm anane,
Evlat dahi der bana ne.
Madem hayat çok şahane,
Neden? Taşa vuruyorum.

Şimdi ruhlar asimile,
Tekmili bir kısım ile.
Durmuşoğlum hısım ile,
Vaziyeti koruyorum.

Hüseyin Durmuş 3

Vebal atı tepecek

Herkes terlemeden durulacak sa,
Zor olan işleri Kimler yapacak?
Bütün sarmaşıklar sarılacak sa,
Dal budak dayanmaz, koptu kopacak.

Azalırlar toplumda üreten güçler
Az boz ile doymaz tembeller, ağlar.
Gelişir ortamda her türlü suçlar
Güçler birbirinden birşey kapacak.

Hazırdan yemeye alış sa bir kez,
Hazır dağ dayanmaz yıkılır merkez.
Aynı yola sapsa büsbütün herkez
Öykünen, imrenen çoktur sapacak.

Felakete gider yola girişen
Hemen işe döner akli erişen
Böyle bir toplumun sonu perişan
Sonra, güçlüler de etek öpecek.

Uyanık geçinip beleşe yatan
İstikbalî dahi ateşe atan.
Durmuşoğlum derki, Allahtan utan
Utanmazı vebal atı tepecek.

Hüseyin Durmuş 3

Vebali bizde

Kur'anda horlanır üfürükçülük
Üfürmek se meslek olmuştur sizde.
Hurafat ruhları saran bir sülük,
Gerçeğin nişanı kaybolmaz yüzde.

Okuyup üflerler yüzlerce defa
Şifa uman millet, sürüyor sefa.
Var ise sıkıntın ve cevr'ü cefa
Ya nazarda suç var, ya da kem gözde(!)

Kur'an üfürmenin şerliğin söyler
Bizim ki duayı üfürüp eyler
Kendinize gelin hanımlar beyler
Böylesinde iman sadece sözde.

Doğru olan amel dinde öğülür
Nefsani ameller şirk'e boğulur.
Şeytanca işlerse haktan koğulur
Haktan koğulduysa, kalır mı özde?

Almış başı gider, müşrik adeti
Mü'min cehenneme kesmiş bileti.
Kimse bakmaz Kur'an, sünnet ne dedi.
Durmuşoğlum derki, vebali bizde.

Hüseyin Durmuş 3

Vefasızlık boyunu aştı

Ben bu hayatı hiç hak etmiyorum
Çünkü vefasızlık boyunu aştı.
Vicdanı ruhuma yüketmiyorum
Belliki kötülük huyunu aştı.

Her eylemden sonra doğar pişmanlık
Aciz kişiliğe yağar düşmanlık
Zayıf karaktere uyan şişmanlık
Bedenin tiridi, suyunu aştı.

Yıkıntı yerleri örene döner
Her yanan tükenir ateşi söner
İblis kandırmayı birdaha dener
Ademi kandırmış, soyunu aştı.

Kendime ettiğim elalem etmez
Ceza davasına çileler yetmez
Attığın okun da ıslığı ötmez
Oktaki hatalar yayını aştı.

Sorgularım beni, devam bitmiyor
Müebbetler ceza için yetmiyor
Anılar silinip ruhtan gitmiyor
Durmuşoğlu vefa hayını aştı.

Hüseyin Durmuş 3

Verin görelim

Her gördüğü şeye hayran olanlar
Davranıp yarışa girin görelim.
Aleme imrenip geri kalanlar
Sizlerde bir ürün verin görelim.

Kafayı gömünce sıcak kuşlara
Güneşi reddeden, muhtaç muhlara
Kendin neden oldun bu durumlara
Şu dünyada neymiş yerin görelim.

Ne işe özenir, ne keşfe çıkar
Gayret etse bile çok çabuk bıkar
Uyarıcı söze kulağın tıkar
Böylesini nasıl, şirin görelim?

Efsuna inanır bilme inanmaz
Tutunduğu fikir ilme dayanmaz
Uzun zaman geçti halâ uyanmaz
Gaflette uykuyu derin görelim.

İnsandır farketmez, erkek ve dişi
İnsanı eğitmek insanın işi
Durmuşoğlu kimdir? Eğitimci kişi
Düşünüp bu sırra erin görelim.

Hüseyin Durmuş 3

Vesselam

Arşivlenmiş ölen zaman da geçmiş,
Eski defterlerde yazılmış ilam.
Ne zaman ki insan, dünyadan göçmüş,
Yalan da yabandır, dil ile kelam.

Yaşanmış onca şey, bir nokta hayal,
Tüm akrabalar ve evlad"u ayal.
Tartım telaşında haramla helal,
Yazılan"a tanık defter ve kalem.

Ruhumuzun ayan beyan kurgusu,
Başta veballerin acı sorgusu.
Bir de şaşmaz, yüce Rabbin yargısı,
Berat yoksa, Haktan gelmez bir selam.

Hiç bir dava temyiz olmaz orada,
Tazmin etmez altın, akçe, para da.
Korkular da şimdi artık sırada,
Cehenneme dönen ruhlar baş belam.

Ölmeden de vacib olmuş her kula,
Durmuşoğlum sende kendin sorgula.
Şu dünyayı satsan değersiz pula,
Bir pul etmez bütün hüner vesselam.

Hüseyin Durmuş 3

Vicdan yarası

Yoklayıp vicdanı sorun bakalım;
Yarasız, beresiz bir yanı var mı?
Şu soruya yanıt verin bakalım,
Yapılanın gerçek pişmanı var mı?

İnsan yaşıyorken hata üzere,
Sağlam malını mı sürer pazara?
Ne zaman ki yönü döner mezara,
Sahtekar olmanın imkanı var mı?

Tefekküre dalıp sorgula ben'i,
Bendeki günahla yargıla can'ı.
Kararsız kılsa da yargı insanı,
Bu hükmün cezasız bir anı var mı?

Yaşam nimetini doğrudan bulan,
Kaybolan hakkını komayıp alan,
Sözünde yok ise zerrece yalan,
Vicdan yarasının pis kanı var mı?

İlla ki hatasız kul olmaz diye,
Hatalar yolunda ısrarlar niye?
Durmuşoğlum boşa geç se saniye,
Telafinin tekrar zamanı var mı?

Hüseyin Durmuş 3

Viranede baykuş ötecek elbet

Aklımı koyunca pantol cebine,
Akıllının biri güdecek elbet.
Şöförlük bilmeden girdim kabine
Sandım araç kendi gidecek elbet.

Tembel tarafımı buldular benim
Her vakit niyazla geçiyor günüm.
Anlamı kayboldu yarınım, dünüm,
Öyle böyle ömür, bitecek elbet.

Eğer şu gerçeği görüyor isen,
Gayretlere ayak sürüyor isen
Uçuruma yakın yürüyor isen,
Kaza ile biri itecek elbet.

Devir öyle devir devredip biter
Uyuşuğu yolun dışına iter
Bilip çalışanın ocağı tüter
Çalışıkca daim tütecek elbet.

Kendisine sahip olmazsa kişi
Elin gayretine kalacak işi.
Durmuşoğlu uzun sürünce düşü
Viranede baykuş ötecek elbet.

Hüseyin Durmuş 3

Ya da bırakır

Bıktığım bir hayat musallat bana,
Ne beni terkeder, ne de bırakır.
Bir dönebilsem doğduğum zamana,
Ya var etmez beni, ya da bırakır.

Yanisi; yılgınlık bunun türkçesi,
Bulunmaz, düşünsen de gerekçesi.
Verebilseydim bir öf dilekçesi,
Ya tutar imzalar, ya da bırakır.

Her gün yenilsem de güreşe devam,
Bazan eser boran, yükselir havam.
O günden beridir seyreder davam,
Ya berat verecek ya da bırakır.

Benimkisi böyle, başkası nasıl?
Feryat figan kopar, dinlersen asıl.
Bir çoğunda aynen böyledir usul,
Ya dertler yapışır, ya da bırakır.

Ümit ağacım var, meyvesi acı,
Meyve ince dalda yüksekte ucu.
Durmuşoğlumun sa esas amacı,
Yaşar adam gibi, ya da bırakır.

Hüseyin Durmuş 3

Yadtmekten bıkmıyoruz

Dost ve dūşman yanılmayız
Doğruluktan çıkmıyoruz.
Biz dostları unutmayız
Yadtmekten bıkmıyoruz.

Bak yaşamın bitti kursu
Aklı olan aldı dersi
Pis olsa da nefsin tersi
Yine kalpler yıkmıyoruz.

Dūşman olsa görmem hakir
Hepsi birdir zengin fakir
Ayrıysa da akıl, fikir
Zindanlara tıkmıyoruz.

Dost gönlüne tuttum mercek
Ciddi bakan kendin görcek
Yaşam, ölüm asıl gerçek
Hiç bir boğaz sıkıyoruz.

Kinli kalpte durum feci
Kendisi ne, kimler neci?
Bir can yakmak büyük acı
Durmuşoğlu yakmıyoruz.

Hüseyin Durmuş 3

Yağacak gibi

Mahzun gözlerinde nemli bulutlar,
Süzülen nemleri sağacak gibi.
Taze hayallerde yiten umutlar,
Renkli rüyalara doğacak gibi.

Aşk alevlerinde yürek tutuşur,
Depreşen duygular aşka katışır.
Bir hüznün damlar da kalbler yatışır,
Heyecan yüreğe ağacak gibi.

Sevdalar coşmakta gençlik dönemi,
Arttı ca özlemler, artar önemi.
Benim de sarınca özlem sinemi,
Öyle ki hasretten boğacak gibi.

Benliğim erisin aşkın narın da,
Geçse de zamanlar umut yarın da.
Gönüller küsün ce aşk diyarın da,
Mecnun leylasını koğacak gibi.

Gidermi ki aşkta her şey şahane?
Vuslat varsa aşık ister daha ne?
Durmuşoğlum gözler arar bahane,
Yağmur olup sanki yağacak gibi.

Hüseyin Durmuş 3

Yağmaz umarım

İnsan bir şeylere etki edince
Ahlâksız bir sonuç doğmaz umarım.
Temizim der ise, o da kendince
Pisliği temizi koğmaz umarım.

İnsan yaşlandıkca olsaydı olgun
Haksızlık alemde olmazdı salgın
Gördüm her devirde kendide yılgın
Yılgınlık üstüne ağmaz umarım.

Nefsi güzel görür uydurduğunu
Uyduruk anlayış yaydığını
İnsan hayatını kaydığını
Hatası tarihe sığmaz umarım.

İş başa düşünce telaşa düşer
Geçmişin tozundan anılar eşer
Gider bir mazlumun yoluna işer
Pisliği kendini boğmaz umarım.

Olgun insan asla umut yitirmez
Yarın, kervanını geri götürmez
Kimsenin başına belâ getirmez
Durmuşoğlu belâ yağmaz umarım.

Hüseyin Durmuş 3

Yakıyor bizi

Farkındamısınız? Batağa düştük
Kıpraştık ça içe çekiyor bizi.
İş yeni mi olmuş, ne diye şaştık?
Şaşkın çaresizlik yakıyor bizi.

Ayakta uyurken ilm'i fen ekip
Kötüye gidişi edemez takip.
Karşımıza çıkan her türlü rakip
Türlü uğraşlarla yıkıyor bizi.

Uykudan ağırmış gaflete dalmak
Gafil kâbuslara dalıp boğulmak
Eski mekanlardan hepten koğulmak
Hengame içine sokuyor bizi.

Derin düşünmeyen, körüne düşer
Uyanır da mahşer yerine düşer.
Dost bildiğin kuyun derine eşer
Eştiği kuyuya tıkıyor bizi.

İlim irfan az mı? Daha önceden
Düşünüp anlamaz çoğu inceden
Elbette aydıdır gündüz geceden
Durmuşoğlum yazıp okuyor bizi.

Hüseyin Durmuş 3

Yaktı güzelim

Özlemin kalbimde ateşe döndü,
Hasret yüreğimi yaktı güzelim.
Karanlık geceler güneşe döndü
Sabah rüyalardan çıktı güzelim.

Sana yönelince ömrü hayatım
Hasretine yanmak oldu diyetim
Mutluluklar tatmak idi niyetim
Ayrılık, ümidi yıktı güzelim.

Güzelliğın beni bağlarken sana
Haykırasım gelir yedi cihana
Alem kulak verir seven bir cana
Duyanlar da dönüp baktı güzelim.

Ne ağaçlar yeşil, ne çiçek güzel
Dökülmüş yaprağı olmuştur gazel.
Yüreğimde bir yer edindin özel
Başkada bir durum yoktu güzelim.

Sinemde sevgi var, dilimde hüzün
Senin derdindeyim zamanı uzun.
Artık bana umut olsun bir sözün
Durmuşoğlu bekler, bıktı güzelim.

Hüseyin Durmuş 3

Yalan bozular

Dünya bir döngüdür devranı döner
Taş değil se, aynı kalan bozular.
Rüzgarlar dinince ateşler söner
Köz değil de savruk olan bozular.

Canlı; doğar, büyür gelişir ölür
Uzunca bir zaman fosili kalır
Geçmiş tarihlerde bir anı olur
Tarihin tozuna dalan bozular.

Herşey değiştikçe kaybolur izi
İz'im yoksa kimse kaydetmez bizi
Ezelden var olan sonsuzluk tezi
Bir tez'in yok ise pılan bozular.

Çoklukta aynılık gerçek olamaz
Böyle bir gerçeği aklım alamaz
Ne kadar zorlan sa aynı kalamaz
İp gibi doğru da yılan bozular.

Bilincine göre değişir insan
Yıllarda değişir aynıyım sansan
Durmuşoğlum şöyle geçmişe dönsen
Gerçek anılarda yalan bozular.

Hüseyin Durmuş 3

Yalanı görmez

Şaşkın ördek geri geri yüzerken
Şinsi sinsi gelen yılanı görmez.
Veyahut kıyıda gafil gezerken
Farkedip kendine olanı görmez.

Sıkıntıya düşer dokuz doğurur
Çanı yanıncada bas bas bağırır
İmdat deyip elden yardım çağırır
Yardımdan geriye kalanı görmez.

Halkın yaşamında kötü durumlar
Sitemli sözlerle hali yorumlar
Umursamaz halkı köhne kurumlar
Devleti batıran talanı görmez.

Geliştikçe alem ilmi-fen okur
Bizimkiler, ilmi feni bırakır
Bu sorunu çözen, bilen gerekir
Ustaca çareler bulanı görmez.

Şaşkınların akli ermez çabucak
Ona göre metruk, kıyı ve bucak
Sahte sevgilerle açsa da kucak
Durmuşoğlum bakar yalanı görmez.

Hüseyin Durmuş 3

Yanarsın boşa

Yaratılanı hoş göremiyorsan
Aşk'ı ilahiyi anarsın boşa.
Horladığın var'ı övemiyorsan
Sen kendini Tanrı sanarsın haşa.

Hayal kurup ruhu boşa avutma
Olmayanı deyip akıl dağıtma.
Un değirmeninde yoğurt üğütme!
Un olmaz bir işi sunarsın taşa.

Hakkın kullarından bürhan beklersin
Zavallı kişiye vebal yüklersin
Şirk'e düşüp birde zulüm eklersin
Şanal ünvanlarla konarsın başa.

Allahın insana ilk emri oku
Okuyupta anla var ile yok'u
Tanrı edinirsen kendine çok'u
Yaz bahardan geçip dönersin kışa.

Durmuşoğlu halkın dininde adet,
Sandığı imanı, zandan ibaret
Yaşayıp zannını yapar ibadet
Bilki cehennemde yanarsın boşa.

Hüseyin Durmuş 3

Yandık

Her gelen bir parmak atsa balına,
Ağzını şaplatıp, yalar sa yandık.
Boynundan tutupta çök se dalına,
Saçlarını bir bir yolar sa yandık.

Geçen zamanlarda ne günler gördük;
Bari gösterecek gün olsa derdik.
Zalimin eline mazbata verdik,
Hişimla harime dalar sa yandık.

Kalbimiz yokuşlu yolda teklerken,
Hayat bize onca yükü yüklerken,
Ruhumuz a temiz hava beklerken,
Ciğerlere zehir dolar sa yandık.

Yandık ki, ne yanma? Sakın aldanma,
Yanmak şart ise, bu ateşte yanma.
Çalıyı dolan da, ite dolanma,
Boşaltıp zinciri salar sa yandık.

Görünce figanda, şeyda bülbülü,
Sandım ki bağında gülleri ölü.
Kalbimizde açan sevdanın gülü,
Durmuşoğlum birden, solar sa yandık.

Hüseyin Durmuş 3

Yanki

A Be De ye boyun eğmek ne demek?
Sonra azgınlığı çağlatır yanki.
İyisi mi ortak işe girmemek
Onca imkanları sağlar yanki.

Yüz bulur, sömürür iflahın keser,
Biraz karşı dursan anında küser
Zayıfa şiddetli rüzgardır eser
Nice anaları ağlatır yanki.

Kuvvet onda diye hesap sorulmaz,
Onca zulüm eder yine yorulmaz.
Şimdilik bunlara karşı durulmaz,
Yoksa yaraları dağlatır yanki.

Dünyada yoruldu boşa uğraştan,
Bir çok devlet korkmuş onla savaştan.
Birişi çıkıp da dur der yavaştan,
Elini ayağını bağlatır yanki.

Durmuşoğlum zulüm devam mı eder?
Her zalim tahtından defolup gider.
Bir gün gelir elbet gücü de biter,
Kaçar tabanları yağlatır yanki.

Hüseyin Durmuş 3

Yapıp durmaktan

Millet de ikiye yarıldı, gördük
Durumun farkı ne? Çekip vurmaktan.
Bence Türk toplumu yoruldu artık
Topluca siyaset yapıp durmaktan.

Kanguruya dönmek, zıplatır halkı
Çok fazla zıplarsa çıkacak cılkı
Avcılar da kurnaz, ne yapsın tilki?
Tilki de bıkmıştır kaçıp durmaktan.

Yorgun ruhlar gece düşe uzanır
Bir kısım zevatlar seçim kazanır
Başka bir kısım da bakar, özenir
Talih kuşu kızgın uçup durmaktan.

Yiğit vatan için vakfeder canı
O canı temsilen dökülür kanı
Yazık ki yurdumuz yolgeçen hanı
Devlet yorgun sınır açıp durmaktan.

Sanki deniz mi ki devletin malı,
Mala ulaşmanın seçim mi yolu?
Durmuşoğlum halkın daralmış eli
Yoldaşa, yandaşa saçıp durmaktan.

Hüseyin Durmuş 3

Yaptı Yapıyor

Gerçeği bilmenin ne anlamı var?
Yanlıştan korkmayan yaptı yapıyor.
Erdemli vicdanlar nedamet duyar
Kararmış vicdanlar saptı sapıyor.

Eskiden, utanma yaygın adetti
Çatlayan ar damar onu reddetti.
Bir kaçımız inat etti, directti
Bizde de metanet koptu kopuyor.

Düşmanlığın bile vardı raconu
Kaçırdılar artık, ipin ucunu
Önemsemez kimse kendi suçunu
Suçlu, havadan nem kaptı kapıyor.

Şaşkın ördek kıçın geri yüzermiş,
Bazı akli evvel, çare bu dermiş.
Hatada çırpınmak sanki kadermiş
Kimi bu kadere taptı tapıyor.

Durmuşoğlu sitem dolu sözlerin
Ah'ına itibar var mı bizlerin?
Olursa tarihte kalır izlerin
Şimdiden işaret yaptı yapıyor.

Hüseyin Durmuş 3

Yar olur bazen

Kendimle muhabbet daha derindir
Başkaya açılmam zor olur bazen
Mülayim biriyim gönlüm serindir
Ara sıra kinim, var olur bazen.

Yapılan iltifat şımartmaz beni
Gururu okşamaz hiç bir beğeni
İnsanlık büyütür gözümde seni
Ummadıklarım da yar olur bazen.

Sanal alemdeki yazılmış sözler
Ruhu ele veren görünmez gözler
Rol mü, gerçekmidir görünen yüzler?
Bakıp gören bile kör olur bazen.

Öyle veya böyle devran dönüyor
Yatsıya varmadan mumlar sönüyor
Aksaklık varsa da gayben deniyor
Geniş yürek bile dar olur bazen.

Ben beni diyorum durumum budur
Fazlayı beklemek boşa umudur.
Derdim nefis değil bütün kamudur
Durmuşoğlu kalbim nar olur bazen.

Hüseyin Durmuş 3

Yaradan (dua)

Herbir ihtiyacımı,
Gıdamı ilacımı
Hükmüne inancımı,
Yok etmesin Yaradan.

Yaşlandıkca şeklimi
Şekli bozan iklimi
Sapıtmış sa aklımı
Yük etmesin Yaradan.

Heva-heves köpükse
Doğasından kopuksa
Nice yol var sapıksa
Hak, etmesin Yaradan.

İsyân, günah habire
Nefis düşmüş kibire
Bu şekilde kabire
Terk etmesin Yaradan.

Durmuşoğlum hesabı
Açılınca kitabı
Mahşer günü azabı
Çok etmesin Yaradan.

Hüseyin Durmuş 3

Yaşam saymaz

Gönül birden aşık olsa
Aşk yaşına yaşım uymaz
Alem beni suçlu bulsa
Kendi bilir ele yaymaz.

Hayret ettim bu ne işti?
Aşk şarabın gönül içti
Kimi der ki, bizden geçti
Akıl duysa gönül duymaz.

Kamu oyu uygun görmez
Sevenlere aman vermez
Sanırlarki uzun sürmez
Gerçek aşık aşktan caymaz?

Gönül nefse uymuş bir kez
Bu böyledir duysun herkez
Aşk işinde kalptir merkez
Yabancıyı kalbe koymaz.

Mevsimlerden bahar gelir
İklimini gönül bilir
Kim? Yaşarken aşksız ölür
Durmuşoğlu yaşam saymaz.

Hüseyin Durmuş 3

Yaşam ve anlamı

Herkes bir ucundan tutmuş yaşamın,
Doyulmaz özlemin zevkini yaşar.
Bir çürük kapıyla, bir kırık camın,
Virane yurdunun Haline şaşar.

Sonsuzluk özlemi bu dar mekan da,
Yaşamın vebali iki yakan da.
Dönüpte aldığı yola bakan da,
Sadece peşinden anılar koşar.

İnsanın dilin de alın yazısı,
Okuduğun söyler onu bazısı.
Benim içimde ebed'in sızısı,
Bazan üste çıkar, aklımdan aşar.

Bir anlamı yoksa bizler bulalım,
Bulunmuyorsa da anlam olalım.
Hayalim de yaşam, orda kalalım,
Bu hayal söz olur, gönlümden taşar.

Bizlerin dünyası, kendine göre,
Başardığı kadar göğsünü gere.
Durmuşoğlum buna bir cevap vere,
Verdiğin sözle de yaşamı başar.

Hüseyin Durmuş 3

Yaşamını zorlatma

Vicdanın tertemiz sayfalarını,
Yazan yüreğini kirletme dostum.
Sende gör saflığın faydalarını
Mahcup bedenini terletme dostum.

Hesabını iyi yap, eksik küsurun,
İbret ile yaşa gelen asırın.
Sık sık hatırlayıp geçmiş kusurun
Mevcut yaşamını zorlatma dostum.

Anlayıp bildiğin, ders mi aldığın?
Aldığın kadardır insan olduğun
Ortaya çıkarsa geri kaldığın
Varsa değerini, horlatma dostum.

Bu çağlarda gayrı değişti işler
İşin icabından kamaştı dişler.
Bozuldu şiraze karardı düşler
Başından aklını tırlatma dostum.

Cahil kuyu kaz sa kuyusun kazar,
Bilgiye varması epey ce uzar.
Durmuşoğlu durmuş meramın yazar,
Kalemin yayını fırlatma dostum.

Hüseyin Durmuş 3

Yaşanan yahat

Ohhoo ciddi ciddi hesap ederken,
Gerçekler bizimle geçti alayı.
Belirgin bir yolda tıkr giderken,
Çıkan engeller de bastı kalayı.

Bir aşk bir de nikah, düğün ve dernek,
Hoş gibi görünür verirken örnek.
Birazcık nevale, biraz ödenek,
Düşürür yollara yapar balayı.

Zühhat övgülerde sürekli hamit,
Miskin zikirlerde kıpraşmaz camit.
Dua ve dilek de tükenmez ümit,
Emeksiz beklemek işin kolayı.

Bir kısım eğlenir, budur işleri,
Zaten bir eğlenceydi gelişleri.
Eğlenceye benzer se gidişleri,
Elalem ardından çeker halayı.

İki nokta içre yaşanan hayat,
Keyfimizce devran sürsey di şayet.
Her ne şekil üzre bul sa nihayet,
Durmuşoğlu hoca versin salayı

Hüseyin Durmuş 3

Yaşarız işte

Dünyada yaşamak zorunlu görev
İstemedен geldik yaşarız işte.
Bu görevde asla olamaz grev
Zorlu engelleri aşarız işte.

Ne kadar düşünsek kolay bir hayat
Hayalin kurarken değişir niyet
Ateşlere düşer öderiz diyet
Balık dala çıkmış şaşarız işte.

Gelip geçen çağlar dönemez geri
Geçen anıların kalıyor yeri
Zamanla bilinse ömrün değeri
Bilen vardır diye coşarız işte.

Zorluk yine yine gücüm tükendi
Bu güreşte zaman benide yendi.
Boş avuntu verip ümit var dendi
Hayalin gazıyla taşarız işte.

Durmuşoğlum boşa aldım yaşımı
Şıkıdım oynadık, akıl işi mi?
Hayale bandırıp gördüm düşümü
Bir serap peşinden koşarız işte.

Hüseyin Durmuş 3

Yaşıyamazsın

Yaşlanınca sakın sevda demeyin
Aşk yükü ağırdır taşıyamazsın.
Gençlik hevesini hiç istemeyin
O bedenle aşkı yaşıyamazsın.

Albeni gidince beden göçünce
Eklem ağrıları kalbi geçince.
Yaşamayı, gençler gibi seçince,
Uzanıp sırtını kaşıyamazsın.

Ağızda dişin yok, başında saçın
Bazan belin ağrır, bazanda kığın
İlaçla, şurupla dolmuşsa için
Kışta ateş basar üşüyemezsin.

Ahı gitmiş vahı kalmış ihtiyar
Ne dosdoğru görür, ne de tam duyar.
Tıkanmış prostat, tutmuyor ayar
Hacetini dahi işeyemezsin.

Eskimiş makine yapar arıza
Yeme içme sorun, devam perhize.
Böyle hayat haktan reva mı bize?
Durmuşoğlu aşksız yaşayamazsın.

Hüseyin Durmuş 3

Yaşlanmanın kötü yanı

Yaşlanmanın kötü yanı,
Değiştirmek her insanı.
A dan Z ye farklılaşır,
Farklılaşır eti kanı.

Bu yaşlılık tam esaret,
Viran beden bir nezaret.
Ne can kalır, ne cesaret,
Titrek mumdur maraz canı.

Akıl bazan gelir gider,
Eskileri hep yadeder.
Hayatını berbadeder,
Ünlü olsa adı sanı.

Ağrısı var hiç dayanmaz,
Uyursa da tez uyanmaz.
Kalbi artık aşktan yanmaz,
Miskinleşir tüm zamanı.

Gelir geçer devri alem,
Öğütlere döner kelim.
Yaşlanmalar başım belam,
Durmuşoğlum iyi tanı.

Hüseyin Durmuş 3

Yatıp duruyor

Kalbimin sesini duyuyormusun?
Aşkın ritmiyle atıp duruyor.
Bu sevdayı aşktan sayıyormusun?
O, gönlüne aşkı katıp duruyor.

Hangi yürek, ömrü boşa geçirir?
Boşa geçen zaman gönül göçürür.
Aşkın akli baştan alıp uçurur
Akılsızlar başa çatıp duruyor.

Hayat devam etsin sevgi var ise
Yüreğinin sesini o, duyar ise.
Gönlündeki duygu bir ayar ise
Ne diye içinde tutup duruyor?

Gözlere yansısın, duygusu coşsun
Ulaştığı kalbin, uykusu kaçsın
Gerçek aşkın neden kaygusu taşsın?
Kayguyu şeytana satıp duruyor.

Durmuşoğlu yine aşktan konuşur
Hali vaziyeti kalbe danışır
Seven yürek melek hale dönüşür
Sevmeyenler tembel yatıp duruyor.

Hüseyin Durmuş 3

Yatsan yatılmaz

Derleyip toplasan bütün yaşamı
Sonunda bir pula satsan satılmaz.
Değiştirip şekli, giyim kuşamı
Satmaya kıyılmaz, atsan atılmaz.

Uyanınca hayal denen dūřünden
Bazan ayrı dūřer, eřler eřinden
Geçer gider zaman koşma peşinden
Yakalanmaz hem de tutsan tutulmaz.

Öyle anlar vardır bir ömre değer
O değer vermeler hataymış meğer
Çaresiz kalan sa boynunu eğer
Āldaniř zehirdir, yutsan yutulmaz.

Balık avlıyorken bulanık suda
Avcı dalgınlıkta, felek pusuda.
Ocağın ateşi yüksek ısıda
Söyünmüş küllere katsan katılmaz.

Durmuşoğlu sözün, kaçırır neşe
Kafayı yordurur olmadık işe.
Karanlığı gören döner güneşe
Aydınlığı gördün, yatsan yatılmaz.

Hüseyin Durmuş 3

Yazık

At, katır tepişir eşek ezilir,
Arada derede kalana yazık.
Acıdan gözlerden yaşlar süzülür,
Gözlere yaş olup dolana yazık.

Durmayıp genişler açılır yara,
Aşifte ayağa saçılır para.
Hastanın nöbeti delirten sara,
Bu illete neden olana yazık.

Global, mılobal, şahsi menfaat,
Dolandırmış halkı, açıp üç kaat.
Bir kısım mecburdur eder itaat,
Sonradan saçını yolana yazık.

Nerde yollar aşındıran ayaklar?
Nerde göndere çekilen bayraklar?
Şimdi aş tan önce yenir kaymaklar,
Aç"ın tok dediği yalana yazık.

Dünya işi dönmüş altın akçeye,
Dilimiz dönüşmüş çeşit lehçeye.
Durmuşoğlum bakmış, güzel bahçeye,
Açılmış goncayken solana yazık.

Hüseyin Durmuş 3

Yazık olsun

Şu aşıkmiş diyerekten,
Gülenlere yazık olsun.
Aşk tadını bilemeden,
Ölenlere yazık olsun.

Sevmeyerek benlik güden,
Benim diye dava eden,
Aşktan ayrı yola giden,
Gelenlere yazık olsun.

İster sofı, ister dinsiz,
İster kinli ve de kinsiz,
Aşk göz yaşını izinsiz,
Silenlere yazık olsun.

Kimi zengin, kimi fakir,
Kimi soylu, kimi hakir,
Aşk içinde ince fikir,
Bilenlere yazık olsun.

Durmuşoğlum aşık isen,
Cümle halk` a aşkı desen,
Allah için sever isen,
Gülenlere yazık olsun.

Hüseyin Durmuş 3

Yazıveririz

Bazan uyakları tutturmak için
Benzeşir sözleri yazıveririz
Şiirin zevkini tattırmak için
Asıl anlamları bozuveririz.

Hayal işlenince gerçek mi olur?
Doğru ise gerçek, havada kalır.
Molla Kasım gelir doğruyu bulur(*)
Hakkı konuşana kızıveririz.

Salt gerçek üzere yazsan şiiri
Okuyup anlamaz kimse şairi
Bal'a karıştırıp sunsan zehiri
Yitirip akılı, azıveririz.

Sevdiğine yazan, çiçeği gülü
Öyle abartır ki durumu hali
Sanırsın ervahta gezinen ölü
Belki meyhanede sızıveririz.

Şiire, şiirin kendi konudur
Sözle yazı ile aşkın tonudur
Bakarsın bu işin raconu budur
Durmuşoğlu bizde yazıveririz.

Hüseyin Durmuş 3

Yazsam nolur

Kan revanla dolmuş alem,
Aşk duygusu sezsem nolur?
Genç ölümler olmuş çilem
Vara yoğa kızsam nolur?

Ekmek sunup tuz tutanlar
Yalanmakta toz yutanlar
Ele güne poz atanlar
Cakanızı bozsam nolur?

Ter kedenler yeri yurdu
Ümitsiz bir yerde durdu
Felek sonbir darbe vurdu
Ben kendimi üzsem nolur?

Ümitsizim bak yarından
Belâ gelir pek derinden
Kanar yurdum çok yerinden
Keyf-ü keka gezsem nolur?

Karamsarlık sardı beni
Unuttum aşk, derdi seni
Ruhum akıl verdi yeni
Durmuşoğlum yazsam nolur?

Hüseyin Durmuş 3

Yesevi sultanım

Yüz yılları delip geçen cıdanın,
Mirascısı olduk aziz vatanın.
Davasına uyduk ulu atanın,
Yesevi sultanım pirim efendim.

Senin irşadına boyun eğirim,
Nefesinle dolar canım ciğerim.
Himmeteyle bize artsın değerim,
Yesevi sultanım pirim efendim.

Hakka sığınalım tut ki elimden,
Haktan gayrı kelim akmaz dilimden,
Ruhumuz nasipler alsın ilimden,
Yesevi sultanım pirim efendim.

Ehlibeytin yolu bizim yolumuz,
Hakka hizmet için kalksın kolumuz.
Gel kerem eyle ki dolsun gönlümüz,
Yesevi sultanım pirim efendim.

Durmuşoğlum derki aslım yesevi,
Uzak kalmaz bana sunni, alevi.
Kalbimizdeki aşkında alev'i,
Yesevi sultanım pirim efendim.

Hüseyin Durmuş 3

Yeter

Gerçek bir şairim, sahte değilim,
Bunca şiirleri yazdığım yeter.
Eğer inanmışsa dost` a kefilim,
Onca riyakara kızdığım yeter.

Düz yolunda giden, bazan kazara,
Kem gözler bakarda gelir nazara.
Fena bulan fani girer mezara,
Mevtaya sinleri kazdığım yeter.

Mevsimler değişir, kabuğun atar,
Su dolar hazneye dibine batar.
Haddi bilmez angut, çakasının satar,
Cavlak fiyakayı bozduğum yeter.

Meydan boş kalanda şöylece bakıp,
Afilli çakmakla sigara yakıp.
Onca yaranıda şüpheyeye sokup,
Rakipsiz olanda azdığım yeter.

Yeter durmuşoğlu, kusur bitermi,
Virane yurdunda bülbül ötermi?
Bunca kusur için özür yetermi?
Özürü kalbimden yazdığım yeter.

Hüseyin Durmuş 3

Yıkayım dedim

Ben kusurlarımı anladığımda
Şözüme kelepçe takayım dedim.
Özür beyan edip ağladığımda
Özümü ateşte yakayım dedim.

Velâkin nefsimiz rahat mı durur?
Heva ve hevesin yolundan yürür.
Üstelik benide peşinden sürür
Merakla bir gidip bakayım dedim.

Sonra kılavuzun düşüp peşine
İyice bulaştık nefsin işine
Bahaneyi yorum edip düşünce
Kolayca içinden çıkayım dedim.

Demekle iş bitse kalmaz sıkıntı
Sıkıntıya bahane müzmin takıntı
Hesabettim şöyle, ömrüm yıkıntı
Tutumluca kemer sıkayım dedim.

Ben sıktım, o yıktı kafayı taktı
Bozunca kendini, beni de yaktı.
Durmuşoğlu kızdı doğruldu kalktı
Eski anlayışı yıkayım dedim.

Hüseyin Durmuş 3

Yıkıverirler

Göz üste kaşın var demişsen eğer
Boynuna yuları takıverirler.
Eskaza bir halt da yemişsen eğer
Bağlayıp deliğe tıkıverirler.

Bu haller o haldir, halkı yönetir
İnsana çok farklı yollar denetir.
Baskılar artınca vicdan kanatır
Moralini bozup yıkıverirler.

Nefsi korumanın başlar akımı
İşi yola koyar güçlü takımı
Toplum düzeninin artar yıkımı
Bin türlü müşküle sokuverirler.

İbret alınmaz sa geçen zamandan
Hesaplar kaybolur tozdan dumandan
Her gün bahis ile dinden imandan
Nar-ı cehennem de yakıverirler.

Garibin hiç sesi çıkmıyor deyi
Sanırlar durumu oldukça iyi!
Böyle sürece se asırlar boyu
Durmuşoğlum daha sıkıverirler.

Hüseyin Durmuş 3

Yılan koyup yatırır

Uyutup büyötmek için se ninni,
Yumuşak söylersen uyku getirir.
Öyle uyutur ki insi ve cinni
Sinelere sinen korku bitirir.

Derdetmesin kimse kendi derdini
Düşünmesin asla işin ardını
Umursamasınlar yerin yurdunu
İşte bu gafletin ülke batırır.

Gücsüzün zayıfın halini deme
Sendе zayıf düşüp gidersin güme
Beğenmeyen gitsin başka iklime
Düzenini kuran orda oturur.

Dünya düzeninin yenisi böyle
Gücün ne kadarsa o kadar söyle
Bunun tesellisi gel sabır eyle
Sabırsız aklını hepten yitirir.

Hipnoza sokarsan insan beynini
Ne denirse yapar tıpkı aynını
Boş koyarsa garip kişi koynunu
Durmuşoğlu yılan koyup yatırır.

Hüseyin Durmuş 3

Yılana döndü

Sevdayla uyandım bir gece vakti
Bir düş'ün sevdası yalana döndü
Kalbim dile geldi içini döktü
Hayalim dağıldı talana döndü.

Tutuştı yüreğim yandı ateşe
Vebali derdinden kalmadı neşe
Hüsrana uğramak büyük endişe
Endişem büyüdü yılana döndü.

Dünyanın telaşı başkılar aşkı
Baskılar artınca çoğalır kuşku
Bu gönül neylesin yalayı köşkü
Metruk viranesi olana döndü.

Dönüp durmaktadır devranın çarkı
Her devirde artar yaşamın farkı
Şu ömür atlarsa kırk artı kırkı
Sayılardan sıfır kalana döndü.

Herşey ikliminde bedene uyar
Ruha ve bedene çekmeli ayar
Durmuşoğlu kalbim acıyı duyar
Gözlerim de yaşla dolana döndü.

Hüseyin Durmuş 3

Yılgınlık

Yılgınlık aklımdan kalbime geçti
Unuttum aklımdan bileceğimi
Nice yılgın, başka iklime göçtü
Ben beklerim burda öleceğimi.

Koyverip azmimi saldım halına
Sağı tembel imiş döndü soluna
O da miskinlerin girdi yoluna
Farkettim bu hale güleceğimi.

Tutuşsun yüreğim diye bekledim
Her gelişen hale anlam yükledim
Olmadık hayale özlem ekledim
Ummamıştım bunu böleceğimi.

Miskinlik insana yapışsın da gör
Ne şeref bırakır ne haysiyet kor
Bu lekeyi silmek birhayli de zor
Şaşırdım ben nasıl sileceğimi.

Son bilanço çıkar zararı belli
Kurtuluş umudu, var yüzde elli
Durmuşoğlu düşün sen bundan kelli
Nasıl düzeltirim? Geleceğimi.

Hüseyin Durmuş 3

Yine benden bir şiir

Üç beş sözdür işte yazım,
Okunacak anı vardır.
Kötü demem neme lazım,
Sıkılacak canı vardır.

Bazan yağıp esecek se,
Eş'e dota küsecek se,
Bıçak gibi kesecek se,
Sokulacak kını vardır.

Ölçülüdür her bir mana,
Kem söz varsa verin bana.
Dokunmayın şirin cana,
Dökülecek kanı vardır.

Basiretli şunu görür,
İyi kötü haber verir.
Mum'u yanar, yağı erir,
Yakılacak yanı vardır.

Bunca emek, bunca çaba,
Durmuşoğlu bak icaba.
Mesken mi tut du acaba?
Yıkılacak hanı vardır.

Hüseyin Durmuş 3

Yok mu imdat

Ben barıştan dem vururum,
Ne anlarsın onu bilmem
Her ölene içim acır,
Acı yoksa bende ölmem.

İster sivil ister asker,
Vatan için düşer şehit
Ta Fizanda ölse bile
Üzülürüm Allah şahit.

Davetsizce kapı çalar
Ecel denen mevhum konuk
Kimi diler onu alır,
Geri kalır bağı yanık.

Yaşamayı bilmeyenler
Dünya size tamu olmuş
Zulüm ile iş görenler,
Merhametten neyi kalmış?

Durmuşoğlum artık bıktı,
Hem haksız ve güçlülerden
Sabretmenin cılkı çıktı
Yok mu imdat? Hiç bir yerden

Hüseyin Durmuş 3

Yok olup gitti

Kasılıp durmasın çağın güçlüsü
Devrilmez direkler yıkılıp gitti.
Güç sarhoşluğunun müzmin suçlusu
Boş koydu mekânı çekilip gitti.

Kibri kızgınlığa, sürtme bilenir
Kızgın, nemrutluğa durmaz ilenir
Öyle an gelirki rahmet dilenir
Hayatın bağrından sökölüp gitti.

Gitmem sanıyordu kudreti varken
Yardak yalakası tam ona yarken
Keşke görebilse mezara korken
Üzerine toprak dökölüp gitti.

Mazlumlar da gider, kanunu budur
Bu gidişten memnun olan var mıdır?
İlahi kudret var, her şeye kadir
Ne kibirli başlar, bükölüp gitti.

Durmuşoğlum zalim güce konunca
Mazlum cesur olur canı yanınca
Yüze gülen lanet ile anınca
Ona ait herşey yokolup gitti.

Hüseyin Durmuş 3

Yoklar

İnce fikir fehim olmaz,
Okuyanda feraset yok.
Safi demir lehim olmaz,
Ustalıkta keramet yok.

Görgü kıt sa bakın neyler,
Güya aşkı beyan eyler.
Dile gelir kaba söyler,
Çünkü kalb de zerafet yok.

Hatırlatır başa kakar,
İnayeti yolu tıkar.
Selam eder kalbi yıkar,
Dillerinde letafet yok.

Gafilliği göze batar,
Helal işe haram katar.
Dostu dahi onu atar,
Kişilikte dirayet yok.

Nisyan ile malül beşer,
Yara kaşır, kusur deşer.
Durmuşoğlum açık düşer
Sözlerinde siyaset yok.

Hüseyin Durmuş 3

Yollar seni bulduracak

Bu gün beni var eden güç,
Bir gün mutlak öldürecek.
Biriktirdim sevap ve suç,
Yanlış doğru bildirecek.

Ömür gider kulaç kulaç,
Dayanırız iğne, ilaç.
Tanrım bize son bir yolaç,
Yollar seni bulduracak.

Okur bilmez, bilse anlar,
Bildiğince hak imanlar.
Bu gün hayat süren canlar,
Yarın kabir dolduracak.

Halk'a caka yok burada,
Zalim, mazlum var arada.
Varsıl, yoksul bir orada,
Hak'ta birlik olduracak.

Ne şirinler hep kayboldu,
Eski gitti yeni doldu.
Durmuşoğlum imam oldu,
Namazını kıldıracak.

Hüseyin Durmuş 3

Yollayalım

Her baba ocağı ayrılık tüter,
Yaşlı gözlerle el mi sallayalım?
Virane yurdunda baykuşlar öter,
Bozulmuş bostan, gül mü yollayalım?

Sancılar artmış özlemlili yarada,
Bir ana hüznü kalmış arada.
Ayrılık vakti gelmiş bu sırada,
Gidiyor kervan yol mu kollayalım?

Öz ocağı sönmez Türkün örfünde,
Ayrı haber geldi sarı zarfında.
Ağtlar yazılı herbir harfinde,
Acil cevaba pul mu pullayalım?

Diktiğin fidanı eller mi almış,
Dertlerin tasası sana mı kalmış?
Bir uğru dadanmış fidanın yolmuş,
Titrek tenine çul mu çullayalım?

Durmuşoğlum evlat ayrıldı senden,
Adet bu dünya varolduğu günden.
Birlikte bir resim kalmışsa dünden,
Yaşlı gözlerle el mi sallayalım?

Hüseyin Durmuş 3

Yolundan dönmez

İyilik, hoşnutluk dilerim her an
Eylemsiz dilekler gerçeğe dönmez.
Umudum kaybolur belli bir zaman
Karanlığa mum yak bakarsın sönmez.

Bazı çabalarım sonuca varmaz
Yoldaşlık edenler sözünde durmaz
Ruhum darda kalır, kimseler sormaz
Kabaran yüreğim bastırsam sünmez.

Ölgün insan işi hayıra varır
Ölse bile hayrı sanmaki durur.
İşlevsiz niyetler sinede kurur
Kurumuş yaprağı dalından inmez.

Varolmak başkadır insanlık başka
İnsanın yüreği dönüktür aşka.
Kirlenenin en son sözüdür keşke,
Nedamet sancısı yürekte dinmez.

Türlü çelişkiler kuşatmış bizi
Belki de sinede geçmişin izi.
Sabır'a devamdır bu işin özü
Durmuşoğlu özün yolundan dönmez.

Hüseyin Durmuş 3

Yolundu

Uzun yıllar bilindi - bu günlere gelindi
Artık hasat zamanı - ilk ürünler alındı.

Şimdi eyleme geçip - Gizli maksadı açıp,
Muhالیf'e kin saçıp - Demoratik olundu.

Temel konuldu kin'e - ihale kaldı cin'e
Danışılmadı din'e - sapıklılar salındı.(!)

Düşmanda yürek fasit- ikram edecek asit,
Esas plan çok basit - temel formül bulundu.

Boşa akar bu dere - maya tuttu bir kere,
Durmuşoğluma göre - Kaz, soğuk ca yolundu.

Hüseyin Durmuş 3

Yorgun Ozanlar

Nice şair, nice yazar duyardık,
Hepisi de birbirinden ünlüydü.
Hayran olur yollarına uyardık,
Biz genç idik, öğrenmenin günüydü.

Devran döndü, yazan, çizen çoğaldı,
Kim popüler, yıldızları o aldı.
Moda idi, bak geriye ne kaldı?
Rüzgar esti, dönen gülün yönüydü.

Kimileri, çalاکalem yazıyor,
İlgi yoksa biraz biraz kızıyor.
Kalem içre ne manalar uzuyor,
Anlamazlar bu gurubun bönüydü.

Nice yazar kara bahtına kırgın,
Kimi aşkın her türlüüne dargın.
Birde baktım, duygu yorgun, ben yorgun,
Dinlenmeler, çalışmanın dünüydü.

Durmuşoğlum onca yaren tavsamış,
Sert duygular sende şimdi yavşamış.
Ozanlığın; cümle cümle kağşamış,
Ozan olmak her amacın önüydü.

Hüseyin Durmuş 3

Yorgun umutlar

Yoruldu umutlar bıkkın sözlerden,
Oynayan duygular eriyip gitti.
Dermanlar tükendi kaba dizlerden,
Gençlik hayalleri yürüyüp gitti.

Efkar satın alma. o zaten vardır,
Felek bahtsızlara daima kördür.
Müflisin çilesi, işi de zordur,
Zor işlerle ömrü çürüyüp gitti.

Olmuşla, ölmüşün öyküsü bunlar,
Arif olan kişi halinden anlar.
Hayali kuşatan bütün zamanlar,
Maziyi ardından kürüyüp gitti.

Yeni dünyalara açılan yollar,
Taze umutları sarmada kollar.
Geçmişte köhnelik saklayan hallar,
Kapatıp üstünü bürüyüp gitti.

Her şey gitti de son yolcu mu kaldı?
Geçmiş geçmişte ya olanlar oldu.
Ozan Durmuşoğlu da zaten yoruldu,
Yorgun bedenini sürüyüp gitti.

Hüseyin Durmuş 3

Yorumsuz

Bilişim çağında huylar değiştii,
Bir ayarda eski düzen durmuyor.
Bu sancılar belki, yeni doğuştii,
Ne, nasıldır, niçin? Kimse sormuyor.

Çözümdeki yanıt hayli derinde,
Şüatlendi zaman durmaz yerinde.
Gafil zevat işin bilmezlerinde,
Zahmet edip zerre kafa yormuyor.

Gayret, çaba bizde değil ellerde,
Fayda arar adam, esen yellerde.
Hikayetler miskin, beleş dillerde,
Geleceği, onlar zaten kurmuyor.

Çıkar varsa, dinli, dinsiz kapıyor,
Kıyametler zaman zaman kopuyor.
Tufan diye, Nuh da gemi yapıyor,
Geçmiş, bize neden? Tokat vurmuyor.

Durmuşoğlum soru içinde merak,
Hayat nedir, iyce anlamak gerek.
Sanmayın ki boşa çarpıyor yürek,
Bitmeyince işi, asla durmuyor.

Hüseyin Durmuş 3

Yön mü değişti

Hoplayıp çizgiden geçtin o yana,
Pusulân mı bozuk, yön mü değişti?
Aslından sıyrılıp çıktın meydana,
Bu günden memnunsun, dün mü değişti?

Ne kadar bulan sa sular durulur,
Maşere kalsa da hesap sorulur.
Defterler açılır, mizan kurulur,
Esamen okunmaz, ün mü değişti?

Temelsiz duvardır, çöker çabucak,
Sineye ne sarsın? Boş kalan kucak.
Namını kaybeden kıyı ve bucak,
Arkanda mazi yok, ön mü değişti?

Dağılan parçalar toplanmaz gayrı,
Çatal dil anlatmaz, söyleşir ayrı.
Ayrılık diyenin dokunmaz hayrı,
Cumadan, pazardan gün mü değişti.

Durmuşoğlum boşa kendin paralar,
Hayıflanır durur bahtı karalar.
Sentetik urbalar ten'i yaralar,
Dokulu kumaşta yün mü değişti?

Hüseyin Durmuş 3

Yörük kızı

Yörük kızı öğüt almaz,
Anasından görmeyince.
Her sinede yar da olmaz,
Aşk meyvesi dermeyince.

Kararlı bir özü vardır,
İler tutar sözü vardır.
İnadı, inattan zordur,
Akli söze ermeyince.

Dayanır yüreği zora,
Aşkı için girer kora.
Can lazım sa verir yara,
Ana baba vermeyince.

Sevdalanır türkü okur,
Şeyda bülbül gibi şakır.
İlmek ilmek kilim dokur,
Acem şalı sermeyince.

Durmuşoğlum aslı vardır,
Kime ana, kime yarıdır.
Doğrusu işi de zordur,
Bir gün sefa sürmeyince.

Hüseyin Durmuş 3

Yunus' a yunusun dilinden

İlim bilmek gerekmez,
Kişi kendin bilmez se.
Hemi okur hem bilmez,
Hak yoluna gelmez se.

O ki hakkı bilmeye,
Bilmediğin ünleye.
Bulup arif dinleye,
Hak'kı bulur ölmez se.

Gönül tahtı hak evi,
Ol ev içre var sevi.
Kalb, aşk demek bir nevi,
Hak mührünü silmez se.

Kim Yunusu kınarsa,
Veya kemter anar sa.
Kendin alim sanar sa,
Alem kınar, gülmez se.

Durmuşoğlum sunusu,
Yunus durur konusu.
Alem bilir Yunusu,
Kalbi körler bilmez se.

Hüseyin Durmuş 3

Yunustan bir nefes

Bunca yıldır dertler ile yoğrulup,
Ak ile karayı seçtik çok şükür.
Sıratın üstünden doğru yürüyüp,
Sağlık esenlikle geçtik çok şükür.

Kimseye aykırı sözler demedik,
Alnımız aklıyla coştuk çok şükür.
Fırsatlar var iken haram yemedik,
Kanatlanıp gökten uçtuk çok şükür.

Nefsimiz bizleri çağırıp durdu,
Bizler nefsimizden kaçtık çok şükür.
Gönlümüzden akan gözyaşı vardı,
Vardık denizlerde,taşdık çok şükür.

Bütün ömrümüz ce gerçek ardından,
Peşine düşerek koştuk çok şükür.
Bir zerre bularak onun nurundan,
Halka aydınlığı saçtık çok şükür.

Durmuşoğlum heran şükür kılarak,
Aradık kaynağı bulduk çok şükür.
Varolsam kalblerde bir can olarak,
Çalap izin verdi olduk çok şükür.

Hüseyin Durmuş 3

Yunusun Nefesinden

Esirgeyen, bağışlayan
Yüce Allah adı ile.
Ona kulluk edeceksek
Olmaz dedi kodu ile.

Önce arı iman gerek
Hissetmeli onu yürek
Hak demeli isteyerek
Coşup hakkın yadı ile.

Kişi kendin bilmelidir
İlm-i amel emelidir
Adalet mülk temelidir
Yıkılmaz kadı ile.

Hor bakılmaz var olana
Geçimliği zor olana
Hak evinde kor olana
Çerağ olur odu ile.

Durmuşoğlu şu günlerde
Nefes, deva olsun derde
Zikrullahı an her yerde
Söyle, ağız tadı ile.

Hüseyin Durmuş 3

Yüce Tanrım

Aklı nimet verdin bana,
Hep söylerim yüce Tanrım.
Yüreğimde ki imana,
Şükreylerim yüce Tanrım.

Varı yoğu yaratmışsın,
Güne gece karartmışsın.
Saklanuben aratmışsın,
Fikreylerim yüce Tanrım.

Rızk"ı yiyip içer insan,
Hamd"ı bilmez eder isyan.
Aklı da malüldür nisan,
Ben neylerim yüce Tanrım.

Affeylersin şanın yüce,
Kimse bilmez zatın nice.
Zikrin dillerim de hece,
Zikreylerim yüce Tanrım.

O Muhammed resülundur,
Müslümanlık hak yolundur.
Durmuşoğlum da kulundur,
Şükreylerim yüce Tanrım.

Hüseyin Durmuş 3

Yüreği ateşle dağladığın an

İhanet göründü sadakat bitti
Zarardır geçmişe ağladığın an.
Halbuki sadakat güzel ümitti
Umudun kayboldu bağladığın an.

Gücünden fazlayı bekleme ondan
Bulanır efkâra kopar zamandan
İkileme düşer cayar bir yandan
Tam da güvenini sağladığın an.

Umurdan düşünce kim neden haklı
Ölçersin açıkca, denetim saklı.
Saklıyı da çözer insanın aklı
Güvenip coşkuyla çağladığın an.

İnsana saygının olmazsa hükmü
Saygıda sıkıntı küçük, büyükmü,
Yoksa vicdanlarda taşınmaz yükmü?
Taşınmaz vicdanı yağladığın an.

Velhasıl bir dizi olay gelişir
Akıl ile vicdan orda çelişir
Durmuşoğlu insan buna alışır
Yüreği ateşle dağladığın an.

Hüseyin Durmuş 3

Yüreğim yokmu yerinde

Ben yazıyorum, yazılarım sinmiş,
Neden manaları çokmu derinde?
Yürekte artan sızılarım dinmiş,
Acaba yüreğim yokmu yerinde?

Bazan evhamlarım dert oldu bana,
Dertleriz diye gelip doldu can a,
Aksadı istikrar, bozuldu mana,
Serinmi soğuk, soğukmu serinde?

Varlığım dediğin, dünün yükümü?
Yaşlılık insanda, yaprak dökümü.
Bu bir kanundur Allahın hükümü,
Ölüme yöneliş, hak mı dirinde?

Canım dostlar; uzun söze ne gerek?
Bu acıyı saklamakta her yürek.
Varsa eğer teselliği biz vererek,
Yaramı görünmez, ok mu derinde?

Durmuşoğlu; bilir bilmez konuşmaz,
Bilir ise kimselere danışmaz.
Dostu alim, Cahillikle tanışmaz,
İş bu sözler sizce, çokmu yerinde?

Hüseyin Durmuş 3

Yürek

Yandı yürek, yandı yürek,
Yanmaya inan dı yürek.
Özlemine amaç edip,
Özlemlere kandı yürek.

Bildi dünya kıymetini,
Tutar alır nimetini.
Döküp gözden ziynetini,
Efkara bulan dı yürek.

Kibrin yendi, kör devini,
Akledince görevini.
Dostlar için hak evini,
Tavafla dolan dı yürek.

Tüm alemi birde gördü,
Gördü ki bu sırra erdi.
Ta gönülden selam verdi,
Nefret'e yalan dı yürek.

Durmuşoğlu yağar eser,
Bilmeyince sözün keser.
Bu yürek ki haktan eser,
Hakkına inan dı yürek.

Hüseyin Durmuş 3

Yürek çağladı

Bir acı yaşandı yüz yıllar önce
O gün, mü'minlerin hepsi ağladı.
Acı halâ devam ediyor bence,
Bunca ilgisizlik yürek dağladı.

Bir kısım müslüman unutmuş sanki
Kerbelâ acısı geçmiş zamanki!
Unutulmaz böyle acı inanki.
İnsan bu gerçeğe göz mü bağladı?

Aynı peygamberin aynı torunu
Kendine aşk etmiş yolun zorunu
Bu günki dindarın nedir sorunu?
Acı ile, senlik benlik sağladı.

Müslüman benlikten hemen sıyrılısın
Acı veren zalim niçin kayrılısın,
Sünni, şî'a diye neden ayrılısın?
Kalbimizi hangi pislik yağladı?

Biz birlik olursak zalime karşı
Birlikte muhabbet titretir arşı
Ne terör gelişir, ne de anarşi
Durmuşoğlum şimdi yürek çağladı.

Hüseyin Durmuş 3

Yürekler yakan

Yüreğimde açtı aşk kokan güller
Gül ile beraber yaprak ve diken
Koklamak isteyip dokunsa eller
Dikeni hissetmez sevdalar çeken.

Güle misal açar aşkın mevsimi
Onda tutmak zordur şu hevesimi
Gönül niçin sorsun? Aşkta isimi
İsmime sinmiş ki sevdadır kokan.

Sevda götür beni aşkın bağına
Bağında düşmüşüm aşkın ağına
Yaşım kavuşunca aşkın çağına
Gönlümü ıslatır gözlerden akan.

Özlem obez duygu doyulmaz kolay
Caydırmaz yüreği tehdit ve alay
Vuslat bir türküyse oyunu halay
Halay coştuğunda şimşektir çakan.

Ölmeyince bitmez aşkın sızısı
Ölünce de sürer diyor bazısı
Ezelden insanın buysa yazısı
Durmuşoğlum aşktır yürekler yakan.

Hüseyin Durmuş 3

Yürü gönül

Umutsuzluk bir fırtına
Naçar kalbi kuru gönül.
Umudunu vur sırtına
Ufka doğru sürü gönül.

Gece biter sabah olur
Nasip kısmet gelip bulur
Bu bir demdir alan alır
Görmez gözün körü gönül.

Doğan nuru görsün gözün
Aydınlığa ersin özün.
Gülmüyorsa halâ yüzün
Var bahtınla çürü gönül.

Emek sunar doğru kişi
Çabalıyor kendi işi.
Derttirmeyip üçü beşi
Gir yoluna yürü gönül.

Durmuşoğlu ölmezlerde
Ne ararsın olmazlarda?
Kadir kıymet bilmezlerde
Olmaz hakkın yeri gönül.

Hüseyin Durmuş 3

Zafer yazısı

Otuz ağustos çok büyük zaferdir,
Yenilen düşmandan gitmez acısı.
Emeği geçenler gerçek neferdir
Farkına varmasa bile bazısı.

Her savaşta daim kanı dökülen
Vatanı, yuvası yurdu yıkılan
Üstelik sürekli geri çekilen
Bir ordunun dindi yürek sızısı.

Kimileri küçük görüp anlamıyor
Çünkü yüreğinde ateş yanmıyor
Yanan yüreklerde zaten sönmüyor
Sönmüyor ki şehit ana kuzusu.

Tarihlere geçti dönüşü olmaz
Görmezden gelmeyi aklımda almaz
Ne kadar gizlense mazide kalmaz
Gün yüzüne döker tarih kazısı.

Yenilgiden bıktık, zaferle çıktık
Bıkkınlığı iş bu zaferle yıktık.
İstklâl uğruna ne canlar yaktık
Durmuşoğlum yazdı zafer yazısı.

Hüseyin Durmuş 3

Zalim nasıl yola gelir

Rahat yok mu? Bu millete
Evlatları hergün ölür.
Diller barış, barış derken
Türlü türlü bela gelir.

Altı oynar cıvık zemin
İntikamcı eder yemin
Yaşyorken daha demin
Beden ceset hale gelir.

Bundan böyle zordur işin
Kan mı olsun? Yazın kışın
Akıl, şimdi iyce düşün
Zalim nasıl yola gelir?

İbret gerek bunca işten
Kurtulmuyor gözün yaştan
Sevgin yoksa öz kardaştan
Bu işlerde kula gelir.

Acıların artık dinsin
Yurdumuza barış insin
Kardeşliği herkes ansın
Durmuşoğlum dile gelir

Hüseyin Durmuş 3

Zamandan ayrı

Rüyalarda zaman, beni tanımaz,
Ben de hep özgürüm, zamandan ayrı.
Yürek yangınlarda ama farımaz,
Ömür ateşlerde dumandan ayrı.

Şeytan bir şey söyler, sessizdir vicdan,
Cennet de dar geldi, işte bu yüzden.
Ne vakit aşk geçti, şu gönlümüzden,
Bir garip duyguydu imandan ayrı.

Hevesler bizleri oyalyorken,
Azrail kapıyı çalar çok erken.
Enginde bir sandal, açmışta yelken,
Dönülmez rotada limandan ayrı.

Bir döngüyü tamam etmeye geldik,
Kalmakta gözüm yok, gitmeye geldik.
Gittik te kabirde talkınlar aldık,
Hocadan, ruhbandan, şamandan ayrı.

İyiy se, kötüy se uyanma vakti,
Üstümüzden güneş, zamanı çekti.
Durmuşoğlum yordu, rüyasın döktü,
Onda tutsak oldu zamandan ayrı.

Hüseyin Durmuş 3

Zaten kendin sorunsun

İman madde değilki;
Şarmalanıp bürünsün.
İman taşıyan yürek
Önce kirden arınsın.

Benlik içindedir kin,
Terketsin onu ilkin.
Terketmez se velâkin
İman nasıl barınsın?

Daim yanlıştan gitsin
Sonra ele kin gütsün
Hem suçta ısrar etsin
Hem kisveye sarınsın.

Olmaz böyle bir iman
Var diyende söz güman
Halin buysa her zaman
Zaten kendin sorunsun.

Bak, Kur'an ne buyurur?
Yanlış doğru ayırır
Durmuşoğlu duyurur,
Duyan bilen korunsun.

Hüseyin Durmuş 3

Zerre

Muzır dünyalığın bulmuş yolunu,
Soyar Allah diye, üzülmez zerre.
Avutup kandırır Allah kulunu,
Maksadını saklar sezilmez zerre.

İlmi fenni sevmez hikayet işi,
Menfaati hariç yoktur bilişi.
Huşu içre durur gidip gelişi,
Sanırsın karınca ezilmez zerre.

Bidate sarılır KURAN dururken,
Şureti haktandır talkın verirken.
İslamın yolunda canlar erirken,
Ortalıkta asla gezilmez zerre.

Farklı anlayışı hep küçümseye,
Biraz rahatı hoş görmez kimseye.
Rahat minderlerde kırlet enseye,
Soğuk yataklarda büzülmez zerre.

Eleste söz verir uymaz andına,
Kusur arar kulda bakmaz kendine.
Durmuşoğlum onun kurnaz fendine
Yoluna ip gibi dizilmez zerre

Hüseyin Durmuş 3

Zevke kansada

Çok vebal var bende Unutamadım
Unutan kurtulmaz öyle sansada
Bir bahane bulup yanıltamadım
Ruhum ateşlere düşüp yansada.

Suçu kabahati ellerde gördüm
Onların başına çok çorap ördüm
En büyük ezayı dilimle verdim
Şimdi itiraflar edip ansada.

Her birinden özür dileyem olmaz
Özür kırık kalbe bir ilaç almaz
Anladım bu dünya kimseye kalmaz
Nefsim sefalarda zevke kansada.

Ey bunca yılların sahibi kişi
Dünyaya aldanmak şaşkırtır işi
Vebalde ayırım yok erkeği, dişi
Her ne kadar adı, ayrı kansada.

Uzun sandım ömrü kısaldı birden
Nasip kesilmekte gökten ve yerden
Elbet sorulacak her bir hünerden
Durmuşoğlu ölmek burda sonsa da.

Hüseyin Durmuş 3

Zevzeklik

Yuro, dolar paritesinde hiç göremezsin,
Öyle bir aşk varsa bile, Hi menin aşkıdır.
Tefe de tüfe de de vardır diyemezsin,
Vardır diye bildiğin, Japon yen'i aşkıdır.

Döviz tavanı görse, borsada dibe vursa,
Emlaktan vazgeçme, para etmektedir arsa.
Zengin biri çıkıpta bunda aşkı ararsa,
Aşk diye düşlediği kara borsa aşkıdır.

Para denen kağıtlar, her yazıya kalemdir,
Lotaryadan umutlar, inan ince alemdir.
Aşık, maşuk şiirler, belki şiir hilemdir,
Yazı yaban ilenme meşhur olma aşkıdır.

Aslı iflas edince, Kerem kredi aldı,
Leyla kızdı bu işe, Mecnun kefile oldu.
Ferhat şirinden ayrı, Bolu tünele daldı,
Müteahite cız yapan taşeronun aşkıdır.

Faiz haddi yüksekse, merkez banka indirir,
Hükümette zamları, bindirdikce bindirir.
Aşk acısı artarsa, esrar, bali dindirir,(!)
Durmuşoğlu hiç bilmez, tam bu çağın aşkıdır.

Hüseyin Durmuş 3

Zeynelabidin

Zeynelabidin'i bildin mi dostum?
Kerbela çölünde açan çiçektir.
Ondan hiçbir haber aldın mı dostum?
O; aşk için çarpan yalnız yürektir.

Zalim, zulümünü açık ederken,
Anası, babası hakka giderken,
Koca dünya, enkaz olup çökerken,
O; ayakta kalan en son direktir.

Zulüm yapılırken fani dünyada,
Diller ortak olmuş bunca feryada.
Yollar kaybolurken ıssız deryada,
O; hakkın salını çeken kürektir.

Kutlu ehlibeytin nesli bitmedi,
Bunca kötülüğü şeytan etmedi.
Yolundan dönmedi, geri gitmedi,
O; ümitvar eden gerçek dilektir.

Yezidin zulmüydü ocak söndüren,
Sabi, sübyanı da kesip öldüren.
Dumuşoğlum çarkı ters'e döndüren?
O; devranı heran dönen felektir.

Hüseyin Durmuş 3

Zili çalmadığından

Küçüldü dünyamız, alan daraldı,
Görülmeyen yeri kalmadığından.
Bozuldu düzeni, çok yara aldı,
Belki de çaresi olmadığından.

İnsanoğlu gözün dikti uzaya,
Uzandı yıldıza, güneşe, aya,
Umarım uğramaz hiç bir kazaya,
Yaşayanlar tedbir almadığından.

Zaman sonsuzluğa akıp giderken,
Genişlemek durmaz, gelişme varken.
İnsan hatasını farketse erken,
Kurtulur, dertlere dalmadığından.

Çaresiz gidişin dönüşü yoktur,
Yok oluş yaklaşır, işaret çoktur.
Kıyamet olması sanma ki şoktur,
Nadim, saçlarını yolmadığından.

Biz dünyadan, dünya bizden bunaldı,
Mahlukattan bunca yıldır can aldı.
Durmuşoğlum alem sanki sanal dı,
Ecel önce zili çalmadığından.

Hüseyin Durmuş 3

Ziyade

Zerafet güzelin asil nişanı,
Bakarsın hayran, seversin ziyade.
Duruşu, bakışı sarar insanı,
Coşar dillerin öğersin ziyade.

Alır götürürde her bir edası,
Hiç gözüne batmaz onun hatası.
Hem almak istersin varsa gadası,
Birde boynunu eğersin ziyade.

Tanrıya şükür ki vermiş duyguyu,
Artırmış aşkı, kaybetmiş kaygıyı.
Artırınca muhabbeti, saygıyı,
İnci mercan dan değersin ziyade.

Arınmış kirinden kalbin atışı,
O yarin sinede meftun yatışı.
Ellerin uzanıp aşk`ı tutuşu,
Birleşir kalbin seversin ziyade.

Durmuşoğlum aşk`a tarif getirdin,
Açtın kalbleri evhamı bitirdin.
Dalış hayallere geri götürdün,
Geçmiş sevdanı öğersin ziyade.

Hüseyin Durmuş 3

Zor gibi gelir

Kafayı bilgiyle dolduramazsan
Cahile boş kafa kâr gibi gelir..
Kafa almaz diye aldıramazsan
Cehalet kırk yıllık yâr gibi gelir.

Gerçeği ortaya döküversen de
Cahilin beynine çöküversen de,
Akılla bağını söküversen de
O bağlar kendinde var gibi gelir.

Sorgulama yoktur, inadı inat
Anut olmayıda sanır ki sanat
Uçacak şekilde olsada kanat
Konacak yerleri dar gibi gelir.

İşin kolayına kaçınca kişi
Gerçeği inkârdır onun ilk işi.
Karanlığa bilgi yakar ateşi
Karanlık kafaya kor gibi gelir.

Saplantıyı koymuş bilgi yerine
Hiçbir fikir onda inmez derine
Sen kendini yorma böyle birine
Durmuşoğlu işin zor gibi gelir .

Hüseyin Durmuş 3

Zorda caymasın yürek

Biz sevelim, boşa gitmesin emek
Aşk'a doysun, derde doymasın yürek.
Sevgi yoksa hayat demek, ne demek?
Sevdasını yerde koymasın yürek.

Eri geçi ömrün zaten geçiyor
Son vakitte cümle canlar göçüyor.
Aşık olan coşup gökten uçuyor
Kanat taksın, birde kaymasın yürek.

Var tükenir, herşey eskir durum bu,
Aşk eskimez, daim kalır yorum bu.
Sevmeyene sebep nedir? Sorum bu
Kendisini kâr da saymasın yürek.

Aşk içinde ruha iksir bulunur
Bir tadarsın ab-ı hayat alınır
Aşk olunca zaten mutlu olunur
Mutsuzluğa burda uymasın yürek.

Durmuşoğlum, kalbten aşkın sökölmez
Boş sineye gözün yaşı dökölmez
Bu dünyanın kahrı başka çekilmez
Aşık iken zorda caymasın yürek.

Hüseyin Durmuş 3